KÉPES SPORT
29. évf. 4. szám 1982. I. 26. 12,50 Ft

STADIONOK

Alicantétól Vigóig, egy sor spanyol város fogadja a világbajnokság résztvevőit. Mi most bemutatunk minden Mundial-stadiont ...

MÉRKŐZÉSEK

Június 13-án Barcelonában az Argentína–Belgium találkozó jelenti a nyitányt, július 11-én Madridban lesz a döntő. Melyik két csapattal? A részletes műsor talán segít eltalálni ...

ELLENFELEK

Most már kár panaszkodni a sorsolás miatt: a magyar válogatottra sorrendben El Salvador, Argentína és Belgium együttese vár. Érdekességek a csoporttársakról ...

FOCI, FOCI, FOCI

Argentinától Spanyolországig...

48 OLDALON

Dr. Csanádi Árpád, a NOB tagja, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság sportigazgatója, az OTSH elnökhelyettese:

A nemzetközi sportélet új tendenciái

I.

A nemzetközi sportéletben az utóbbi években nagy mozgás tapasztalható. Egyre újabb és újabb jelenségek törnek utat. Különösen érzékelhetők ezek azok számára, akik a sportban végzett tevékenységet nem ma, hanem néhány évtizeddel ezelőtt kezdték el.

Ez utóbbiak számára még emlékezetes, hogy a sport és a testnevelés társadalmi szerepe, szervezése — országonként ugyan különböző mértékben — valójában csak egy viszonylag szűk réteg érdeklődését váltotta ki. Természetesen ez a helyzet változó képet mutatott még azonos társadalmi feltételek mellett is. Amíg pl. Angliában a sportolás az igazi „gentlemanideál" elengedhetetlen magatartásbeli tevékenységéhez tartozott, addig a második világháború előtti időkben nem egy országban a testnevelés a háborúra való felkészülés ideológiáját és gyakorlatát támogatta állami, kötelező eszközökkel. Ismét másutt néhány sportágban az üzletemberek használták fel a „sportot" a közönség szórakoztatására, valójában saját hasznuk biztosítása céljából.

Ebben az időszakban csak kevés ország, társadalmi alakulat ismerte fel a sport, a testnevelés szélesebb lehetőségeit: kevés helyen használták fel a sportot a közönség valójában nemes szórakoztatására, vagy a társadalom egésze egészségének megvédése, megőrzése céljából.

Ennek megfelelően alakultak a sportot és a testnevelést irányító, vezető szervezetek is. Jellemző, hogy a sportok hazájában, Nagy-Britanniában, de az ország többségében is a sport támogatását nagyrészt az egységek, egyéni csoportosulások (klubok) vállalták át. Az állam szerepe, segítsége ritka volt, mint a fehér holló.

A helyzet, az ellentmondásosság teljesebb ábrázolása végett talán nem szükségtelen bemutatni, hogy néhány évtizeddel ezelőtt a nemzetközi sporttevékenységből egész kontinensek, vagy azok jelentős részei kiestek. Ugyanakkor más földrészeken vagy országokban — a viszonylag magas életszínvonal miatt — a sport, vagy legalábbis annak egy része, magas színvonalon folyt (USA).

II.

A második világháború befejezése után szinte alig néhány év alatt gyökeresen változott a helyzet.

A világ új rendjében kialakuló társadalmi csoportosulások a sportot és a testnevelést más oldalról közelítették meg. Népszerűen és plasztikusan úgy fogalmazhatunk, hogy a nemzet dicsősége és a nemzet egészsége nézőpontjából. Ebben a szemléletváltozásban különösen elöljártak a szocialista életformát választó társadalmi alakulatok, elsősorban a Szovjetunió példája nyomán. A „másik oldal" egyrészt hallgatott, másrészt bírált. Megkísérelte hagyományos nézeteit egyrészt konzerválni, másrészt bírálattal illette azokat, akik a sport hagyományos felfogásával szembe mertek szállni.

Egy ideig a helyzetet a bírálat és a vádaskodás, esetenként az elzárkózás jellemezte, mígnem a helyzet fokozatosan változott. Egyrészt a másik fél — részben saját közvéleménye nyomására — elfogadta a kihívást, másrészt egyre több állami (kormány) és nem állami szerv kezdett érdeklődni a sport és a testnevelés kérdései iránt. Ahogy a sport nemzetközi tevékenysége és tekintélye szélesedett, gazdagodott, növekedett, a versengés erősödött, a politika, a tudomány, az ipar, a kereskedelem, az üzlet egyre érdekeltebbé vált a sportban.

A harmadik világban végbemenő dinamikus változások is színezték a változó helyzetet. A sorra felszabaduló országok jelentkeznek a sportéletben, és viszonylag rövid idő alatt egyes sportágakban az élvonalba küzdik fel magukat (pl. Afrikában az ökölvívás vagy az atlétika).

A nemzetközi politikai szervezetek sem maradtak tétlenek. Az UNESCO viszonylag hamar felismeri a sportban, főleg a testnevelésben rejlő nevelő erőket, és érdeklődést tanúsít. Sorra alakulnak a sportot irányító, segítő kormányszervek, sportminisztériumok stb. Megjelenik a tudomány a maga segítő, sajnos azonban sokszor a versenyzők egészségét veszélyeztető szerepével (dopping).

A televízió belépése a sport világméretű elterjedését gyorsítja fel. Egyes politikai csoportosulások időnként a sportversenyeket használják fel (most nem vitatom, hogy jól vagy rosszul) saját politikai törekvéseik alátámasztására.

Összegezve: elmondhatjuk, hogy a sportversengés, a testnevelési tevékenység a mai modern életünk egyik legszélesebb, legjelentősebb mozgalmává vált, amit már nem lehet periferiális kérdésként, vagy akár hobbiként kezelni sehol a világon.

III.

Milyen gyakorlati következményei, pozitív és negatív jelenségei vannak az előbb távirati stílusban érzékeltetett alapvető változásoknak?

Nem tiszteletkörnek szánom, de úgy ér-

Az Országos Testnevelési és Sporthivatal lapja

Főszerkesztő: Kutas István. Főszerkesztő-helyettes: Lakatos György, Szántó György

Szerkesztőség: Budapest, Istvánmezei út 1—3. 1146. Telefon: 143-810 és 138-841. Telex: 22-6219 Levélcím: Képes Sport. Budapest, 1425, postafiók 152. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petruss György igazgató. Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál. (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. 1900), közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj havi 36,50 Ft. Külföldi előfizetés: Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat Budapest. A beküldött kéziratokat és fényképeket nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.
82.2305/2-04 — Zrínyi Nyomda. Budapest. F. v.: Vágó Sándorné vezérigazgató

Index: 25 438 HU ISSN 0450—1284

zem *az emberiség egészségét* elősegítő életmód *testneveléssel* való alátámasztása mind az egyén, mind a társadalom sürgető feladatává vált. Ma már csaknem mindegyik társadalmi rendszerben — főként a civilizált országokban — felismerték a testnevelés, főleg pedig a futás „életmentő" szerepét. A „tömegsportolás" ma már nem a szocialista országok privilégiuma többé. Felismerték ezt azok is, akik néhány évtizeddel ezelőtt elzárkóztak a „szervezett" testnevelés elől. New Yorkban 16 000 futó indult el legutóbb önkéntesen a tömegmartoni versenyen. A svájci engadini vagy a svéd Vasa-sífutó tömegversenyen ugyancsak több ezer fiatal és idősebb nő, férfi induló van. És sorolhatnám a példákat. Szerencsére ebben a mi országunk lakossága is lépést igyekszik tartani. Arra azonban talán a jövőben jobban oda kell figyelnünk, hogy a tömegsportolásnak nemcsak és elsősorban szervezési feltételei vannak. Egyre nagyobb szerepet játszik ebben a kiteljesedő kultúrigény, a modern és a kényelmesebb élet ártalmainak értelmes felismerése és nem utolsósorban — az életszínvonal. Felismerték ezt a kormányszervek, a nemzetközi politikai és kultúrszervezetek (Egyesült Nemzetek, UNESCO stb.) és tesznek is a fiatalok, az emberek egészséges, kulturált nevelése érdekében a testnevelés segítésével.

A tömeges sportolásban, de a magas szintű versenysportolásban is jelentősen megnőtt a *női versenyzők* részvételi aránya. Szerencsére. És ebben a régebben sokat bírált nemzetközi szervezetek, főleg a NOB jár elöl jó példával. 1972-ben 21 olimpiai sportágból csak 8-ban vehettek részt nők. 1984-ben már 15 sportágban indulhatnak nők az olimpiai versenyeken.

A legtöbb sportágban jelentősen *megnőtt a versenyek száma*. Emögött legtöbbször szakmai indokok húzódnak meg (bár ez sok esetben vitatható), de nem nehéz felismerni a pénzügyi érdekeket sem. A sportágak jelentős részében a versenyek az *attrakció* irányába tolódnak el. Így vonzóbb a verseny a közönségnek, a televíziónak, de magának a versenyzőnek is. Ez a tendencia nem ártalmas addig, ameddig a sportág jó értelemben vett propagandáját, a közönség jó sporttal való kulturált szórakozását, illetve szórakoztatását célozza. És ebben miért ne legyen érdekelt a versenyző is? Még az sem baj, ha a szervezők sem fizetnek rá vállalkozásukra. A baj ott kezdődik, ha a versenyzőt a szakmai érdekek háttérbe szorításával az impresszáriók pénzügyi érdekeltsége irányítja, és nem az a szövetség, sportegyesület, vagy edző, amely illetve, aki felnevelte, erkölcsi-anyagi áldozatot hozott a versenyző fejlődése érdekében. Ez a veszély nem egy elmélet, fikció. Sajnos, sok sportágban ugyan még keveseket érintő, de reális valóság, veszély.

És ha már az attrakcióra való törekvés egyes oldalait érintettem, legyen szabad annak új, negatív oldalairól, megnyilvánulásairól is beszélni. Amit ma egyes sportágakban a versenyzőknek teljesíteniük kell, sok vitát vált ki szakemberek, orvosok, sportvezetők, pedagógusok, pszichológusok körében. Csak példaként hadd említsem azon sportágak feltételeit, mozgásanyagát vagy a versenyzési korhatárt, amelyek a tiszta sportért, a versenyzők egészségéért küzdő, jövőjükért is felelős sportvezetők komoly kétségeit, aggályait váltják ki.

Napjaink divatos szóhasználata a sportban a *kommercializmus*. E fogalmat sokan leegyszerűsítik, és mint minden körülmények között elítélendő ördögöt emlegetik. A kommercializmus jelentkezése a sportban is egy új, de természetes jelenség. A sportszerek, felszerelések gyártásában (gerely, rúd, sí, teniszütő, labdák, műanyag pálya stb.), az ipar, az üzlet felismerte nagy lehetőségeit. Ennek van jó oldala, hiszen a versenyzők felkészülését, versenyzését segítik, eredményeiket növelik, a pályák fenntartási költségeit csökkentik. Még az sem baj, ha egy-egy nagy nemzetközi verseny „sponzora" (régebben talán mecénásnak hívtuk) anyagi eszközökkel támogatja a sportágat ellenszolgáltatás, például reklám ellenében. A hangsúly azonban a mi szempontunkból, a korrekt fogalmon van. Nem fogadható el a kommercializmus, ha a versenyzőt morálisan megalázza, egészségét megkárosítja, ha a nemzeti és nemzetközi szervezetek tekintélyét, hatáskörét aláássa, ha manipulált versenyekhez, mérkőzésekhez, eredményekhez vezet. Az ilyenfajta kommercializmus előbb-utóbb a közönség becsapásához, a versenyzők szűk rétegének privilegizált helyzetéhez, végül is a versenysport lezüllesztéséhez vezet. Ezt pedig a sportot igazán szeretők népes tábora nem akarja és nem is fogadja el hosszú távon.

Ezzel kapcsolatban hadd tegyek említést még egy fogalomról, amely még nem nagyon ismert. A sportot, főleg a nagy világsporteseményeket (olimpiákat, világbajnokságokat) egyre inkább veszélyezteti a *„politikai kommercializmus"*, amely kétes politikai érdekeit akarja megvédeni vagy segíteni a sport és a sportolók rovására, a napi politika olcsó eszközeivel. Induljon el az bármilyen magas szintről is, de ha a fiatalok békés barátkozását, az olimpiai eszmék magasztosságát bárki is politikai pecsenyesütésre kívánja felhasználni, a világ egészséges közvéleménye mélységes elítélését váltja ki. Ezt tapasztalhattuk a közelmúltban, aminek eredménye — hála a becsületesen gondolkodó sportemberek — szerencsére az olimpizmus, az olimpiai mozgalom megerősödése lett.

A kommercializmus most egy másik, nézetem szerint, pozitív jelenségéről kell szólnom: a televízióról. Nem annak információközlő gazdag lehetőségeiről, mert azt már bőven kimerítették a modern kommunikáció szakemberei. Én ehelyett a *tv és a sportesemények* egymásrautaltságáról szeretnék szólni. Már csak azért is, mert nagyon sokan egyoldalúan közelítik meg az egyik vagy másik terület érdekeit.

Leegyszerűsítve elmondhatjuk, hogy sport volt televízió nélkül is és talán a televízió is megélhetne sport nélkül. Az élet azonban azt bizonyította be, hogy mindkettőnek szüksége van a másikra. De ebben egészséges összhangra kell törekedni és nem egyoldalú előnyökre. Jól jön az olimpiákat szervező bizottságoknak a különböző televíziós társaságok által fizetett jogdíj összege (Los Angeles pl. előreláthatólag többszörösen annyit keres majd, mint Moszkva), hiszen ez a pénz fedezi a kiadások jelentős részét. Még sportlétesítmények építésére is juthat belőle. A magas jogdíj a szervezők, a NOB, a nemzetközi sportszövetségek, sőt a résztvevők anyagi segítését, támogatását is biztosítja. Ennek fejében a televíziónak is lehet sajátos igénye a sporttal szemben. Ezt újabban már a NOB és az olimpiákat szervező bizottságok is figyelembe veszik, amikor a versenyprogramot rögzítik, egyeztetik az időpontokat a kontinensek földrajzi viszonyait, sportbeli érdeklődését is figyelembe véve. Olyan feladat ez, amely azelőtt nem létezett, de most az új helyzetben meg kell oldani. Két dolgot azonban nem lehet megtenni: egyrészt nem lehet a sportágak, a sportolók elsőrendű érdekeit semmibe venni, vagy háttérbe szorítani; másrészt nem élhet vissza egyetlen szervező bizottság sem monopolhelyzetével, azaz nem támaszthat olyan anyagi követeléseket, amelyek nem teljesítése esetleg kontinenseket, országokat zár ki a korlátlan közvetítés lehetőségéből, jogából. Ez az üzleti szempontok erőszakos előtérbe helyezését jelentené a sportszerűséggel és a NOB szabályaival szemben, amelyek az olimpiai versenyeknek legszélesebb nyilvánosságot kívánja biztosítani. Reméljük, hogy a tv és az olimpiák 1984-ben is kölcsönös érdeket szolgálnak majd. Ebben a NOB, a játékok tulajdonképpeni birtokosa pozitív partner...

Nem tartanám elég színesnek a csokrot, ha még két eddig nem tapasztalt momentumról megfeledkezném.

1984-ben *Los Angelesben* az olimpia szervezését *magántársaság* vállalta magára. Érdekes kísérlet, amelynek a NOB helyt adott. Várható, hogy a kísérletnek lesznek pozitív, de negatív kihatásai is. Kedvező máris az, hogy a szervező bizottság nem függ a kormány pénzügyi támogatásától. (Erről az 1980. évi téli olimpia szervezői tudnának egyet s mást mesélni...) Nem olyan egyértelmű azonban azoknak az akadályoknak leküzdése, amelyeket a kormány rendeletei, törvényei jelentenek: a vízumkényszer eltörlése a résztvevők számára; bizonyos gyártmányok (felszerelések) bevitelének nehézségei az USA-ba stb. A kísérlet eddigi mérlege egyelőre nem rossz. Reméljük, így marad ez az olimpia befejezéséig.

A másik érdekes kísérlet 1981-ben Baden-Badenben a XI. olimpiai kongresszuson zajlott le. A kongresszuson a világversenyek eddigi csendes, de annál érdekesebb szereplői, a *versenyzők is szót kaptak*. Véleményüket kifejtették sok fontos kérdésben. Így beszéltek az olimpiai programról, elítélték a doppinghasználatot és síkraszálltak az olimpiai részvételi szabályzat módosításáért. Szereplésük általános sikert váltott ki. Nekem is tetszett képviselőik felszólalása. Azóta a NOB megalakította már a versenyzők bizottságát is. Bizonyára hasznos lesz a vezetők számára a versenyzők szava, véleménye, amit eddig hajlandók voltunk elhanyagolni. Főleg, ha közöttük nemcsak „versenyzőarisztokraták" foglalnak helyet, hanem azok is, akiknek a versenyzés, a felkészülés mindennapi komoly gondot jelent...

IV.

Nem merítettem ki modern sportéletünk minden új tendenciáját. Igyekezetem arra irányult, hogy megmutassam milyen *új* közegben kell dolgoznia ma egy sportvezetőnek, egy szervezetnek és a ma sportvezetője, versenyzője vagy a sportkedvelő közönség milyen új jelenségekkel találja magát szemben.

A sport és a testnevelés néhány évtized alatt jelentősen változott, átváltozott. Letagadhatatlanok az értékek növekedése, gazdagodása, de a veszélyek forrásai sem csökkentek. Sőt...

Ezért is csak üdvözölni lehet a NOB és partnereik (nemzetközi szövetségek, nemzeti olimpiai bizottságok), valamint az állami és államközi szervezeteknek azt a törekvését, hogy ne külön-külön, hanem a munkamegosztás helyes elvére támaszkodva, *együttműködve* és *újszerűen* közelítsék meg a ma társadalmának testnevelési és sportproblémáit. Nem könnyű feladat, de elkerülhetetlen.

Az erők összpontosításáért

Amikor alig egy esztendeje határozatot hozott a Magyar Olimpiai Bizottság az 1984-es olimpiára történő felkészülés céljairól, irányelveiről és feladatairól, minden jó szándékú ember egyetértett a javaslatokkal, s föl is ajánlotta segítségét. Nem telt el tizenkét hónap sem, amikor számot adott a MOB a tervek időarányos végrehajtásáról, s javaslatot is tett a további megoldandókra.

Mivel az elmúlt olimpia világosan tükrözte, hogy a világ versenysportja dinamikusan fejlődik, ezzel a lépéstartás minőségi és felfogásbeli változtatásokat is igényel. E tendencia felismerésének eredményeként már 1980-ban, a moszkvai játékok évében is fokozott figyelem fordult 1984 — nálunk pontosabban az utánpótlás nevelésének és kiemelt menedzselésének — irányába. Az olimpiai célok alapvetően fogalmazták meg a sportegyesületi és a válogatott csapatok felkészülésének zökkenőmentes összhangját; a sportszövetségek és sportegyesületek felelősségét; a szakosztályi tevékenység hatékonyságának a kívánt mértékre emelését. Külön hangsúlyt kapott az edzők és vezetők felelőssége a tehetséges fiataloknak nagy egyéniségekké formálásában.

A magyar sportközvélemény előtt zajlik le az a generációváltás, ami általában is jellemzője az olimpia utáni hónapoknak, éveknek. E tekintetben néhány sportágban máris szembeötlőek a változások nem csupán hazai, hanem világviszonylatban is.

Mindezekhez kapcsolódik, hogy újabb versenyszámokkal is bővült a legközelebbi olimpia műsora. Ezekben fokozott gondot kell fordítani az utánpótlás legtehetségesebb képviselőire, a nőknél a valóban nagyra hivatott versenyzők kiválogatására.

Több helyen is sajátosan magyarázták a központi elképzeléseket, s igencsak furcsán értelmezték az eddigi gyakorlatot az együttműködésre vagy a különleges felkészülési feladatok magyarázására. Az ilyen folyamat mindenkor és mindenütt magas fokú szervezettséget, fegyelmet és rendet követel. Néhány sportágban — állapította meg a MOB anyaga — távol áll még az ilyesfajta gyakorlat a kívánt mértéktől. A sportegyesület és szakosztályi tevékenység is elmaradt több helyen a vállalásoktól.

Az idei évet változatlanul az átlagon felüli edzési és versenyterheléseknek kell még jellemeznie, hogy következő csekélyke másfél esztendőben nyugodt szakaszt tudjanak tervezni és biztosítani a kiemelkedő képességű sportemberek fejlődésének. Már most is nagyon oda kell figyelni a kiszemeltek pozitív erkölcsi, akarati tulajdonságaira, amelyeknek erősítése — a sportszakmai felkészítés további finomításával együtt — eredményezhet igazán figyelemre méltó olimpiai eredményeket.

1982 a sportszövetségek és sportegyesületek fokozott együttműködésének esztendeje. Ne csak bólintsanak erre a legtöbb helyen, hanem sajátos érdekeiket összhangba hozva maximálisan szolgálják a felkészülés gyakorlatát, amely végső soron valamennyiünk örömében csúcsosodhat ki majd az 1984-es olimpián.

(sz. gy.)

SORSOLÁS

A labdarúgó-világbajnokság madridi döntőjének sorsolása iránt megnyilvánult érdeklődés annak volt a bizonyítéka, hogy a sportág népszerűsége világszerte növekedőben van. A sorsolás külsőségei pedig azt bizonyították, hogy a FIFA vezetői ismerik a labdarúgás és a világbajnokság egyre népszerűsödő irányzatait. Jelentősen hozzájárult a népszerűség növekedéséhez a döntőben részt vevő csapatok számának huszonnégyre emelése. Azonban mindazt, ami a sorsolást megelőzte és a helyszínen körülvette, hamar el kell felejteni, legfőképpen nem szükséges egy ország labdarúgására kivetíteni. Akik nem ezt teszik, könnyen téves következtetésre juthatnak, mint ahogyan a FIFA vezetése is téves következtetésre juthat, túlértékeli a labdarúgást és annak világbajnokságát a sport nemzetközi világában, a nemzetközi sporteseményék sorában. A labdarúgás egyike a legnépszerűbb sportágnak mind nemzetközileg, mind az egyes országokban. De nem külön világ, amelyre minden más sportágtól eltérő szabályok érvényesek. A labdarúgásra is érvényesek azok a „törvények", amelyek ma a nemzetközi

UTÁN, FELKÉSZÜLÉS KÖZBEN...

sportkapcsolatokat alakítják, létezésüket lehetővé teszik. A labdarúgás és világbajnoksága talán annyiban különbözik más sportágaktól és azok világbajnokságától, hogy nagyobb anyagi erőket mozgósító, és hogy a résztvevők jelentős anyagi részesedéssel zárhatják világbajnoki szereplésüket. Ennek csupán mellékkérdésnek szabad lennie, és nem nyomhatja el a sport alapkérdéseit. E néhány sort azért írtuk le, mert egyre több olyan jelenséggel találkozunk, amely arra enged következtetni, hogy néhol — talán az anyagi lehetőségek volta miatt — túlértékelik a labdarúgás nemzetközi jelentőségét, a világbajnokságot.

A sorsolást követően a legfontosabb kérdések ismertek. A labdarúgóválogatottak vezetői — a sportág hívei és munkásai — már tudják, kik lesznek a világbajnoki döntő első fordulójában az ellenfelek, mikor és hol kell lejátszani a mérkőzéseket. A sorsolás lezártával az óhajok és a találgatások helyére a valóság lépett. Mégpedig az a valóság, amely mindazok számára, akik a sikeres szereplés előfeltételeit akarják megteremteni csapatuk számára, kizárja a további találgatások, összehasonlítások, a várható erőviszonyok elméleti mérlegelését. A labdarúgás élvonala elé ez a valóság a felkészülés távlati és napi követelményeinek teljesítését állítja. „Aki a csúcsra akar jutni, annak meg kell mászni a hegyet" — tartja egy régi mondás. A kérdés csupán az: hogyan lehet megmászni a hegyet?

A világbajnokság lebonyolítási rendje jelentős mértékben meghatározza a felkészülés követelményeit. Talán a legfontosabb, hogy a hazai bajnokság rendjétől eltérően rövidebb időközönként egyre nehezebb — nagyobb tudású — ellenfelekkel, és egyre nehezedő körülmények között kell lejátszani a mérkőzéseket. Az úgynevezett sorozatmérkőzések sikeres megvívásához szükséges képességek megszerzését tekinthetjük a felkészülés alapkövetelményének.

Visszatekintve a korábbi világbajnokságokra, megállapítható, hogy mindegyik gazdagította a játék fejlődését vagy annak egy területét. Minden világbajnokság a sportág és a játék fejlődésének egy négyéves szakaszát zárta le. E mellett — talán ebből kiindulva — a világbajnokság mérkőzésein, az egyéni játékos- és csapatteljesítményekben már felismerhetőek voltak azok a tényezők, amelyek a következő időszakban meghatározói lehettek, és nem egy esetben lettek is a játéknak, a csapat és az egyén teljesítményének. Ha elfogadjuk a világbajnokságok effajta hatását a sportág egészére, a játék fejldődésére, a játékosok és csapatok felkészítésére, akkor talán nem lesz haszontalan a legutóbbi világbajnokság néhány a fejlődést meghatározó jelenségét felidézni.

Az elmúlt világbajnokság egyik jelentős tapasztalata volt a résztvevő csapatok kiegyensúlyozott erőnléti állapota. Különösen állóképesség terén volt kiegyensúlyozott az erőviszony. Szinte minden csapatnál felfedezhető volt a futókészség általános megléte. Ez párosult egy olyan csapatmunkával, amelyben gazdaságosan tudták kihasználni a játékosok megnövekedett és általános futókészségét. Ehhez a mozgó játékhoz és ennek gazdaságos kihasználásához kapcsolódott a játékosok

SORSOLÁS UTÁN, FELKÉSZÜLÉS KÖZBEN...

technikai felkészültsége és egyfajta tudatos csapatjáték. A legjobbak, akik meghatározó egyéniségei voltak a csapatuknak, mindhárom tényező birtokában voltak. Képesek voltak a sok mozgásra, minden helyzetben biztosan kezelték a labdát és tudatosan alkalmazkodtak a csapatjáték követelményeihez. Így voltak képesek nagyobb egyéni tudásukat érvényesíteni.

A világbajnokságot követő esztendőkben e tényezők határozták meg a játék fejlődését. Természetesen sokhelyütt jelentkeztek újítók, akik az elért eredményekre támaszkodva léptek előre a felkészülésnek — a játékosképzésnek és csapatmunkának — azon a területein, amelyeket lehetőségeik számukra nyújtottak.

A világbajnoki döntőbe jutott válogatott csapatok mindegyike a maga sajátos lehetőségeit kihasználva készült, vívta meg mérkőzéseit. Minden bizonnyal valamennyi döntőbe jutott csapat felkészülése egyedi lesz. Akkor is, ha néhány mozzanata a felkészülésnek, mint például az edzőtáborozások, az edzőmérkőzések, a világbajnokságot közvetlen megelőző időszak összetartásai mutatnak is hasonlóságot. Minden szövetségi kapitány számára más és más felkészülési lehetőséget biztosítanak a szövetségek. Ezeket nagymértékben befolyásolják az illető ország belső viszonyai, a szövetség és az egyesületek kapcsolata, a játékosok helyzete és nem utolsósorban a közvélemény igénye a csapat világbajnoki szereplését illetően. Aligha jár majd helyes úton az, aki nem belső erőforrásaira és lehetőségeire támaszkodva próbálja felkészíteni játékosait a világbajnoki küzdelmekre. Egymástól sok tekintetben különböző rendszerben készültek a múltban és készülnek most is a csapatok a világbajnokság mérkőzéseire. Csupán azoknak a követelményeknek a teljesítésében lehet azonosságot felfedezni, amelyek a játék meghatározói, és amelyek jelenléte nélkül nem képzelhető el a sikeres helytállás.

E néhány gondolatot azért bocsátottuk előre, mert nálunk időnként felvetődik egyfajta, nem a lényeget, hanem a külsőségeket igénylő felkészítési rend követelése. A korábbi időkben nemegyszer az ilyen „közvélemény" nyomásának a hatására készült a válogatott a világbajnokság küzdelmeire. Ennek kapcsán néhány, szerintünk lényeges kérdésre hívjuk fel a figyelmet.

A labdarúgó-válogatott szereplése jelentős meghatározója a sportot általában figyelemmel kísérő közvéleménynek. Találkoztunk a labdarúgó-válogatott szereplése nyomán szélsőséges megnyilvánulásokkal. A valós helyzetet és erőviszonyokat figyelmen kívül hagyó véleményalkotással. E jelenségek, amelyek a múltban — és talán még ma is — kísérői voltak a labdarúgó-válogatott felkészülésének és szereplésének, hatással lehetnek fontos sporteseményekre. A labdarúgó-válogatott szerepléséből természetesen nem lehet általános következtetéseket levonni a sportmozgalom vagy akár csak a labdarúgás egészére. A labdarúgó-válogatott csupán egy a többi válogatott között, és egyik tényezője a labdarúgósport. Akkor is, ha szereplését más sportágak válogatott csapatainál nagyobb figyelemmel kíséri a sportmozgalom közvéleménye.

Szükséges hangsúlyozni, hogy a labdarúgó-válogatott nem azonos a labdarúgósporttal akkor sem, ha — mint minden válogatott csapat — összetételében és eredményességében a sportág pozitív és negatív jelenségei közül jó néhány felismerhető benne. El kell utasítani azt a felfogást, amely egyenlőségjelet tesz a válogatott és a sportág közé. Mindenekelőtt azért, mert a válogatott ilyenfajta meghatározó szerepének eltúlzása tétlenség, netán közömbösség felé szorítja az élvonalban dolgozó edzőket, játékosokat és egyesületi vezetőket. Mint említettük, a labdarúgó-válogatott szereplése egyfajta légkörteremtő erő a sportágban. A sikeres szereplés azonban nem csak a válogatottnak és a sportág vezetőinek a munkájától függ. A sikerek együttes erőfeszítések nyomán születnek. Olyan erőfeszítések nyomán, amelyeket a sportág élvonalának egésze fejt ki. Szembe kell fordulni azzal a nézettel, amely a válogatott szereplését az MLSZ vagy néhány vezetője ügyének tekinti. Ha a sportágban dolgozó szakemberek, vezetők és játékosok elfogadják a válogatott szereplése nyomán kialakuló kedvező légkört és megítélést, akkor a bajnokság során nekik is tenniük kell azért, hogy a válogatott sikerei tartósak legyenek. Tenni pedig úgy tudnak, ha valamennyi bajnoki mérkőzésen azoktól a legtöbbet követelik meg. A labdarúgás élvonalában dolgozó edzőknek tisztában kell lenniük az egymásrautaltsággal. A válogatott szakvezetői nem tudnak „csodákat" tenni a játékosok felkészítésében, a rendelkezésükre álló idő alatt nem tudják az egyesületi munka hiányosságait pótolni. Különösen nem pótolhatóak ezek a hiányosságok egy világbajnokság sorozatmérkőzésein és az arra való felkészülés során. Ugyanakkor a válogatott játékosok növekvő nemzetközi tapasztalatai segítik az egyesületi edzőket és a játékosokat a korszerűsödő és növekvő igény kielégítésében.

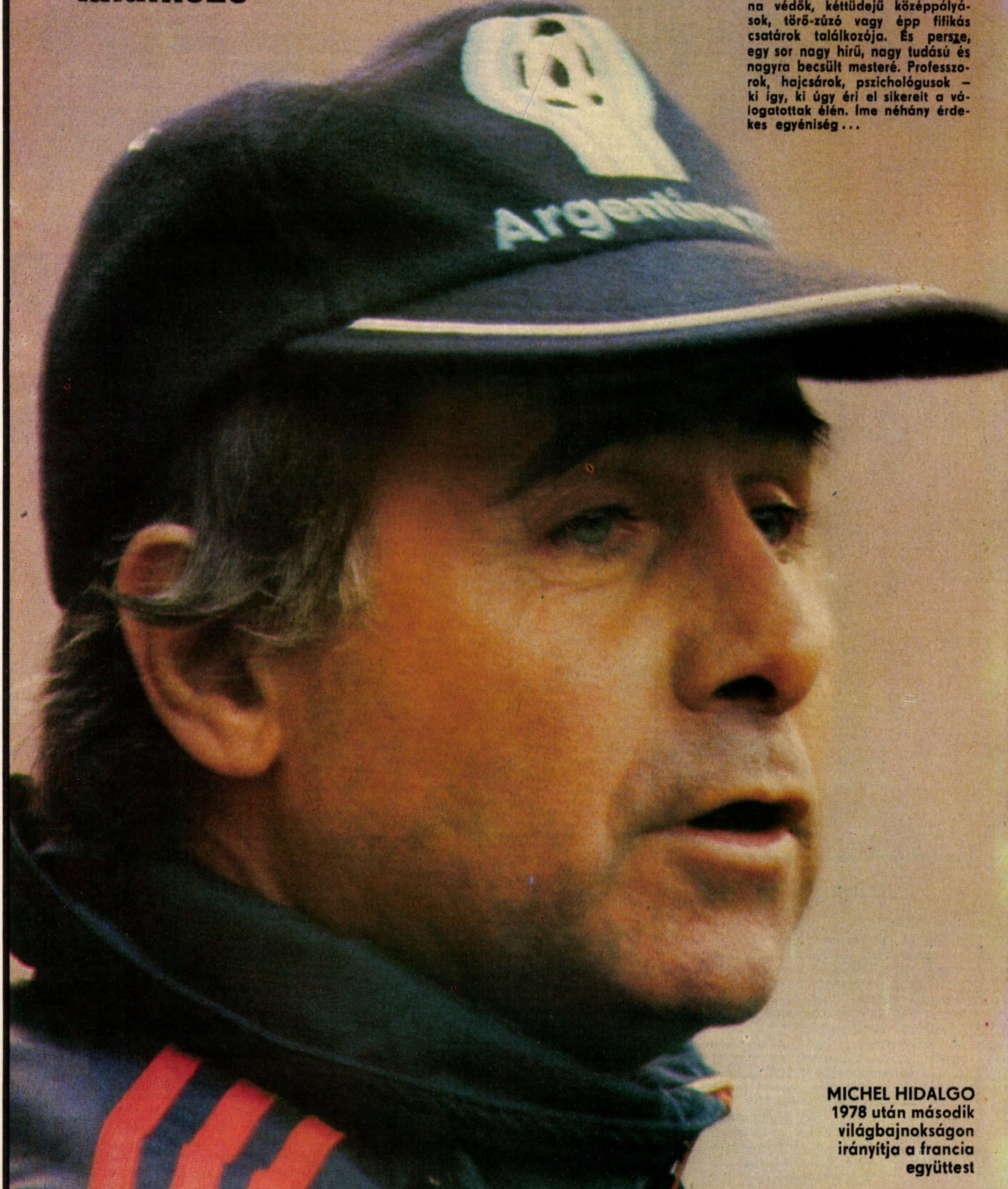
Ismert és sokszor elhangzott megállapítások, kérések és fogadkozások, amelyeket ezúttal felvetettünk. Mégis úgy gondoljuk, hogy szüntelenül fel kell hívni a figyelmet az egymásrautaltságra, a kölcsönös segítségadás szükségességére. Csak az együttes erőfeszítés hozhat tartós sikert. Tudjuk, hogy a bajnoki mérkőzések sorozatában az egyesületek érdeke, azok elsődlegessége és meghatározó volta nem szorítható háttérbe. Azt gondoljuk, hogy a sikeres bajnoki szereplés alapja a felkészültség, és ekkor találkozik az egyesület és a válogatott csapat érdeke. A jól felkészített játékosok nemcsak a közönség számára vívnak élvezetes és vonzó küzdelmet, hanem segítik válogatott társaikat, amikor minden bajnoki mérkőzésen a legnagyobb erőkifejtésre késztetik őket.

Helmut Schön az NSZK válogatottjának egykori és talán egyik legsikeresebb szövetségi kapitánya mondotta: „A labdarúgópálya nem színpad, hanem küzdőtér. Egy jól felkészült csapat elé csak a játéktéren küzdő ellenfél állíthat akadályokat." — Talán meg lehetne fogadni Helmut Schön szavait, és arra törekedni, hogy minden hazai bajnoki mérkőzésen jól felkészített játékosok és csapatok küzdjenek. Állítsanak eléjük olyan akadályokat, amelyeknek leküzdése mindennél hatékonyabban segíti a válogatott csapat világbajnoki felkészülését.

Sorsolás után, felkészülés közben — mind a válogatott, mind az egyesületi csapatok már maguk mögött hagyták a tavaszi felkészülés egy szakaszát. De csak egy szakaszát, a java, a bajnoki mérkőzések sorozata még feladatként később jelentkezik. Ha ezt a feladatot sikerrel teljesítik edzők és játékosok, élvezetes és magas színvonalú mérkőzéseket vívnak, akkor egyúttal a válogatott világbajnoki felkészülését is jelentős mértékben segíthetik. Ezt várja el a labdarúgás népes szurkolótábora mindazoktól, akik a sportág élvonalában oktatnak, vezetnek és játszanak.

Világ-találkozó

1930 óta tizenkettedik alkalommal kerül sor a labdarúgók nagyméretű, igazán világméretű találkozójára. Az idei csúcseseményen végül is száznál jóvalta több ország válogatottja közül a legjobb huszonnégy jutott el. Persze, van, ahol a selejtezők balszerencséjét emlegetik... Portugáliában, Romániában, az NDK-ban, Hollandiában, Uruguayban, Marokkóban, Görögországban. De a tizenkettedik világtalálkozón azért mégiscsak ritka csúcstalálkozó lesz. Féltucatnyi nagyszerű kapus, marcona védők, kéttüdejű középpályások, törő-zúzó vagy épp fifikás csatárok találkozója. És persze, egy sor nagy hírű, nagy tudású és nagyra becsült mesteré. Professzorok, hajcsárok, pszichológusok – ki így, ki úgy éri el sikereit a válogatottak élén. Íme néhány érdekes egyéniség...

MICHEL HIDALGO
1978 után második világbajnokságon irányítja a francia együttest

PAOLO ROSSI
az olasz gólkirály jelenleg még büntetését tölti, de . . .

ESPAÑA 82

RAY CLEMENCE
neki sem kis része van abban, hogy az angol csapat csak bukdácsolt a selejtezőkön . . .

DIEGO MARADONA
az argentin csodagyerekre nagy feladat hárul

OLEG BLOHIN
a kijeviek gólgyárosa első világbajnokságán szerepel

Kép: VMS Publications, Mondial (Párizs) és KS-archív felvételei

PAUL BREITNER
1974 után 1978 világbajnoksága kimaradt, de 1982: tényleg övé a karmesteri pálca?

FOCI-ORSZÁG

Spanyolország a nyár elején a labdarúgás fennhatósága alá tartozó, Mundial-címerrel rendelkező, szokásos lakosságánál jó néhány millióval nagyobb népességű országgá válik. Íme fociország új térképe, a tizennégy VB-várossal . . .

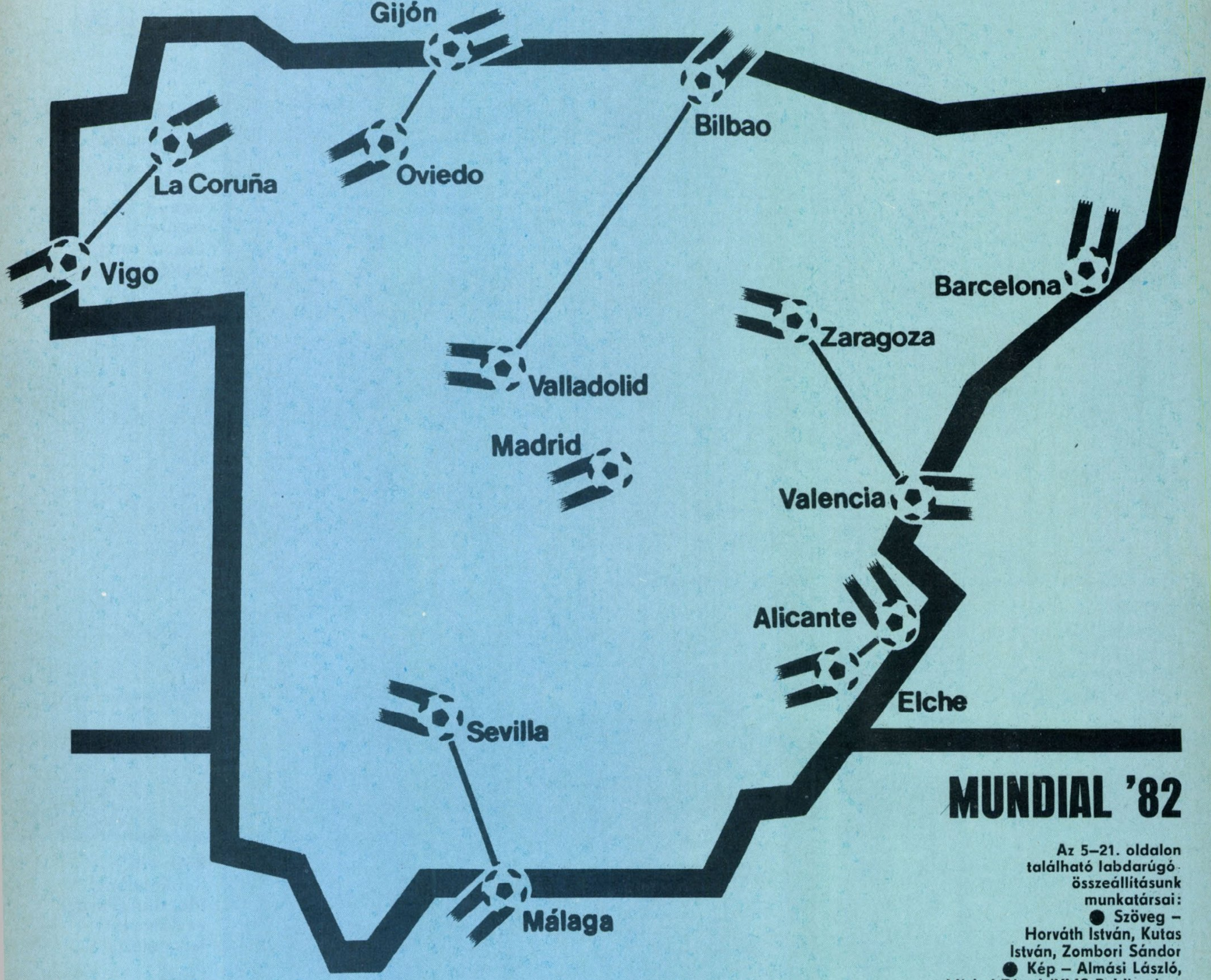
És a távolságok:

Madrid–Vigo 655 km, majd az ezután következő adatok mindig Madridtól számítva: La Coruna 604, Gijón 483, Oviedo 439, Alicante 416, Elche 445, Barcelona 627, Bilbao 401, Valladolid 187, Valencia 350, Zaragoza 323, Sevilla 540, Malaga 566

Barcelona–Vigo 1201 km, majd az ezután következő adatok mindig Barcelònától számítva: La Coruna 1120, Gijón 915, Oviedo 907, Alicante 540, Elche 569, Bilbao 631, Valladolid 670, Valencia 358, Zaragoza 304, Sevilla 1021, Malaga 955

És még néhány, például: Vigo–La Coruna 122 km, Gijón–Oviedo 30, Alicante–Elche 23, Bilboa–Valladolid 278, Valencia–Zaragoza 326, Sevilla–Malaga 222

Őfelsége, a Foci nem akármilyen kis országban uralkodik június 13. és július 11. között . . .

MUNDIAL '82

Az 5–21. oldalon található labdarúgó-összeállításunk munkatársai:

● Szöveg – Horváth István, Kutas István, Zombori Sándor

● Kép – Almási László, Michel Diard (VMS Publication, Mondial, Párizs), Farkas József, Horst Müller (Düsseldorf), Hans Saris (Het Belang van Limburg, Belgium) és MTI Külföldi Képszolgálat

● Rajz – Dluhopolszky László

ESPAÑA 82

EL SALVADOR

- a labdarúgó szövetség alapítási évszáma: 1935
- igazolt játékosok száma: 16 936
- egyesületek száma: 782
- a válogatott leggyakoribb felszerelése: tiszta kék (mez, nadrág, sportszár)
- a világbajnokságon eddig csak egyetlenegy alkalommal szerepelt: 1970-ben 3 mérkőzésen 3 vereséget szenvedett, gólkülönbsége 0-9
- El Salvador labdarúgásának eddigi legnagyobb sikere: 1970-ben és 1982-ben is szerepelhet a világbajnokságon

VEREJTÉKESEN, NEHÉZKESEN...

Kisebbfajta maratoninak megfelelő mérkőzéssorozattal jutott El Salvador csapata a spanyolországi repülőjegy birtokába. Összesen tizenhárom alkalommal lépett pályára, és különösen a hajrá volt megterhelő. Az észak- és közép-amerikai selejtezők végső hatos tornájára a szomszédos Hondurasban került sor: Tegucigalpában november első három hetében körmérkőzéses rendszerben játszottak a csapatok. A Hexagonal-rendezvény nagy meglepetése — az esélyes Kanadát és Mexikót Honduras és El Salvador is megelőzte.

A színvonal?

El Salvador az ötször kilenc-ven percen 2-1-es gólkülönbséggel, mégis hat ponttal került túl...

A svájci Kurt Zimmermann, a tengerentúli foci jó ismerője állítja: szegényes volt a torna, unalmasak a mérkőzések, sőt európai szemmel kifejezetten kiábrándítóak. Az európai játékvezetők nem egy esetben párosával állították volna ki a védőket, oly hajmeresztő dolgokat műveltek. Az El Salvador—Mexikó találkozón hihetetlen kemény és kíméletlen csata volt, a Brazíliából érkezett sípos ember végül csak Fagoagát küldte korábban az öltözőbe.

El Salvador legjobbja Ricardo Moro kapus volt: repkedett ketrece előtt, holtbiztos gólhelyzeteket tisztázott és a három hét során szerzett hat pont közül jónéhány az ő érdeme. Hisz ne feledjük, öt mérkőzésen — egyszer kellett csak a háta mögé nyúlnia.

Mindezzel együtt ne feledjük: az első mérkőzésen Spanyolországban ez a csapat mindent elkövet a bizonyításért. Hogy lássa a világ, nem véletlenül jöttek el ide.

És Haiti — amely ugyanilyen csoportból került ki nem kisebb meglepetésre az NSZK-beli világbajnokságra — 1974-ben a második félidő elején 1-0-ra vezetett az olaszok ellen...

Zoff, Facchetti, Rivera, Mazzola, Riva, Chinaglia, Benetti és társai ellen...

A SELEJTEZŐKBEN

A CONCACAF középcsoportjában:

Panama–El Salvador 1-3, El Salvador–Panama 4-1, Honduras–El Salvador, 2-0, El Salvador–Costa-Rica 2-0, Guatemala–El Salvador 0-0, El Salvador–Honduras 2-1, Costa-Rica–El Salvador 0-0, El Salvador–Guatemala 1-0

Az észak- és közép-amerikai országok selejtezőinek döntőjében: Kanada–El Salvador 1-0, Mexikó–El Salvador 0-1, El Salvador–Kuba 0-0, Honduras–El Salvador 0-0, El Salvador–Haiti 1-0

e csoport végeredménye:

Honduras	5	3	2	—	8-1	8
El Salvador	5	2	2	1	2-1	6
Mexikó	5	1	3	1	6-3	5
Kanada	5	1	3	1	6-6	5
Kuba	5	1	2	2	4-8	4
Haiti	5	—	2	3	2-9	2

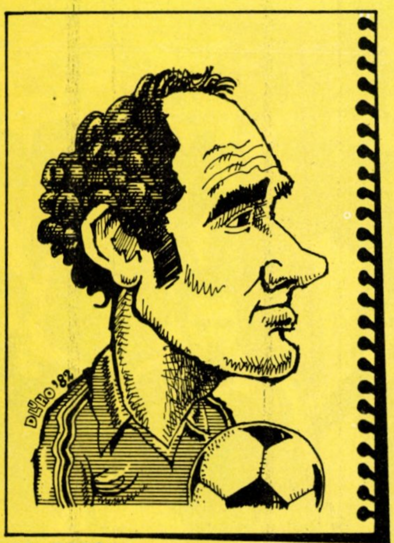
A LEGÉNYEK

Ricardo Guevara Moro	kapus	20 éves	Platense
Eduardo Hernandez	kapus	23	Santiagueno
Carlos Rivera	kapus	27	Indepediente
Mario Alfonso Castillo	védő	33	Santiagueno
Francisco Osorio	védő	25	Santiagueno
Francisco Jovel	védő	25	Aguila
Ramon Alfredo Paguada	védő	24	Atletico Marte
Carlos Humberto Recino	védő	29	Dep Fas
Miguel Angel Arevalo	védő	25	Chalatenago
Jaime Rodriguez	védő	23	Bayer Uerdingen
Norberto Huezo	középpályás	26	Atletico Marte
José Luis Rugamas	középpályás	27	Atletico Marte
Gilberto Quinteros	középpályás	28	Santiagueno
Alonso Ventura	középpályás	24	Santiagueno
Maurizio Alfaro	középpályás	28	Platense
Hever Hernandez	csatár	24	Santiagueno
Silvio Romeo Aquino	csatár	28	Aliamza
Jorge Gonzales	csatár	21	Dep Fas
Gustavo Guerrero	csatár	29	Independiente
Miguel Gonzales	csatár	25	Atletico Marte
Miguel Escamilla	csatár	27	Santiagueno
Maurizio Quintanilia	csatár	26	Xelaju M. C.

BELGIUM

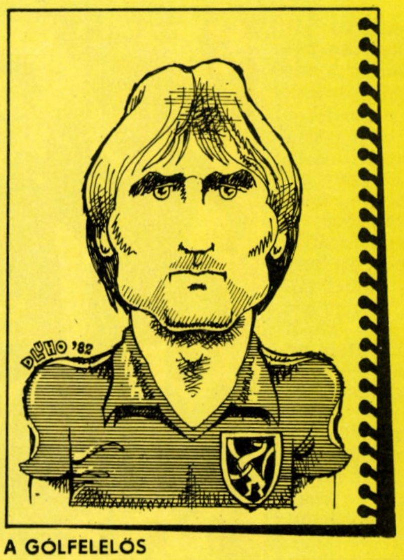
- a labdarúgó szövetség alapítási évszáma: 1895
- igazolt játékosok száma: 279 420
- egyesületek száma: 3071
- a válogatott leggyakoribb szerelése: vörös mez, fekete nadrág, sárga sportszár fekete-piros csíkkal, vagy: tiszta fehér
- a világbajnokságokon eddig összesen 5 alkalommal szerepelt, mérlege: 9 mérkőzés, 1 győzelem, 1 döntetlen, 7 vereség, 12-25 a gólkülönbség
- a belga labdarúgás eddigi legnagyobb sikere: 1920 – olimpiai bajnokság, 1980 – második hely az Európa-bajnokságon

ESPAÑA 82

AZ „ÖREG"

Wilfried van Moer, a Beveren középpályása hasonlít a jó borokra: minél öregebb, annál jobb ... 1982-ben a perui Chumpitazzal lesz harcban a korelnök tisztéért. Mert akárcsak a dél-amerikai focista, úgy a belga játékos is már 1970-ben szerepelt hazája képviseletében a világbajnokságon!

A GÓLFELELŐS

Jan Ceulemans balszélsőhöz igazán nem méltó méretekkel rendelkezik: 188 centi magas és 84 kiló. A szőke izomember nem is ragaszkodik az oldalvonalhoz, csak legfeljebb mint kiindulási helyhez. Innen robban be a kapu előterébe: kitűnően fejel, ragyogóan lő, jól verekszik. Az 1980-as Európa-bajnokságon került a nemzetközi élmezőnybe

A SELEJTEZŐKBEN

Az európai 2. csoportban:

Írország–Belgium 1-1, Belgium–Hollandia 1-0, Ciprus–Belgium 0-2, Belgium–Ciprus 3-2, Belgium–Írország 1-0, Franciaország–Belgium 3-2, Belgium–Franciaország 2-0, Hollandia–Belgium 3-0

a csoport végeredménye:

1. Belgium	8	5	1	2	12- 9	11
2. Franciaország	2	5	—	3	20- 8	10
3. Írország	8	4	2	2	17-11	10
4. Hollandia	8	4	1	3	11- 7	9
5. Ciprus	8	—	—	8	4-29	—

A LEGÉNYEK...

Michel Preud'homme	kapus	22 éves	Standard Liege
Jean Marie Pfaff	kapus	28	Beveren
Marc Baecke	kapus	25	Beveren
Luc Millecamps	védő	30	Waregem
Michel De Wolf	védő	23	RWD Molenbek
Walter Meeuws	védő	30	Standard Liege
Eric Gerets	védő	27	Standard Liege
Gerars Plessers	védő	21	Standard Liege
Wilfried Van Moer	középpályás	36	Beveren
Marc Millecamps	középpályás	31	Waregem
René Van der Eycken	középpályás	28	Genoa
Ludo Coeck	középpályás	26	Anderlecht
Frankie Vercaueteren	középpályás	25	Anderlecht
Raymond Mommens	középpályás	23	Lokeren
Rene Verheyen	középpályás	29	Lokeren
Guy Dardenne	középpályás	27	Brugge
Jan Ceulemans	csatár	24	Brugge
Erwin van den Bergh	csatár	22	Lierse
Alex Czerniatinski	csatár	21	FC Antwerpen
Albert Cluytens	csatár	26	Anderlecht

Pontokért...

Az 1896-os első bajnokság óta (győztese az RFC Liege) aligha volt a bajnoki nyitánynál oly meglepetés, mint idén. A tizennyolc csapat helyett ugyanis csak tizenhét rajtolt. A Beerschot elleni — vesztegetés, mérkőzés-manipuláció miatti — vizsgálat ekkor még nem zárult le, így alakult ki a páratlan létszám. Aztán hogy megszületett a döntés, amely szerint a csapatot visszasorolták a második osztályba, a helyébe lépő eddigi második vonalbeli FC Beringen gyorsított tempóban játszotta találkozóit, hogy utólérje a mezőnyt. Nem sokkal később az újonc Tongeren ellen az RSC Anderlecht egy külföldi szerzeményét szabálytalanul szerepeltette: a bajnok 2-0-ás győzelme helyett a zöld asztalnál az újonccsapat 5-0-ás győzelmét határozták el...

A félidőben a névtelenek társasága, a La Gantoise vezetett a kupavédő Standard Liege és az Anderlecht előtt. Bárminként is alakult azonban az élen a sorrend, e két nagycsapat között dől el minden valószínűség szerint a végső győzelem sorsa. A brüsszeliek őszi teljesítményében károsan jelentkezett Olsen, Renquin és Coeck huzamosabb sérülése. De hogy ennek ellenére is előbb a lengyel (Widzew Lódz 4-1 és 2-1), majd az olasz bajnokot (Juventus 3-1 és 1-1) is ki tudták ütni a BEK-ből, az azért mond valamit... A Liege együttese az egykori Ajax-sztár Haan köré épül, itt is egy sor válogatott játékos rúgja a labdát, elöl pedig az Ajaxtól szerzett Molukku-színesbőrű Tahamata ontja a gólokat.

A belga bajnokság egyébként egész Európa legnagyobb gyűjtőmedencéje. Játszik itt angol, izlandi, NSZK-beli, francia, lengyel (Lato), magyar — most már majd tucatnyi —, svéd, spanyol focista.

Azaz spanyol már nem. Lozano megkapta a belga állampolgárságot és sok szavahihető ember szerint az ő színrelépésével csak tovább erősödik a válogatott.

Még magasabbra! Guy Thys szövetségi kapitány és René van der Eycken, a jelenleg a Genoában játszó középpályás

Hajszálon múlott... Még tavaly márciusban, a brüsszeli belga–ír VB-selejtezőn készült e kép. Coeck a földön, óriási helyzetben azonban lövése elkerülte McDonagh kapuját. Az utolsó percben Ceulemans góljával nyertek a belgák 1-0-ra

Ők mondták...

A belga labdarúgás három kitűnőségének véleményét kértük ki három kérdés erejéig. Walter Meeuws és Eric Gerets a Standard Liege védősorából, Erwin van den Bergh a Lierse csatársorából válaszolt, azaz: ezúttal mindhárman a vörös-fekete mezes nemzeti tizenegy képviselőjeként.

— Milyennek tartja a belga válogatottat?

— Mit vár csapatától a Mundialon?

— Mi a véleménye a magyar labdarúgásról?

Meeuws: — Ne vegye elfogultságnak, de pompás kis csapat a miénk! Az utóbbi egy-két évben sikerült olyan társulatot összehozni, amely nagy feladatok megoldására is képes. Az 1980-as olaszországi Európa-bajnokságon elért második helyünk, gondolom, sokaknak meglepetés volt — de nekünk egyáltalán nem!

— Mit is mondhatnék? Szeretnénk nagyon jól szerepelni. Szerintem akár érmet is képesek vagyunk szerezni!

— Sajnos, nem ismerem eléggé a magyar labdarúgást — Bálint László ugyan csapattársam volt az FC Bruggé-ben két évig, de ez nem elég a pontos ítéletalkotáshoz. A VB-selejtező csoportban elért első hely mindenképpen figyelemreméltó. Remélem, nem tartanak udvariatlannak, amikor kijelentem: mi mégsem félünk a magyaroktól. A válogatottunk nagyon fegyelmezett, remek erőnléttel rendelkező és harcos, kemény játékosokból áll — következésképpen korszerűbb labdarúgást is játszunk!

Gerets: — Csak ismételhetem Waltert, mert nekem is szent meggyőződésem, hogy kitűnő csapat a miénk. Totális erőfutballt játszunk, és szerintem a mai követelményeknek ez felel meg a legjobban.

— Az első három hely valamelyikére várom válogatottunkat!

— A magyarokról jóformán semmit nem tudok: az eredményeiket ismerem csak, és a Standard Liege őszi, a Vasassal vívott kupamérkőzésén gyűjthettem némi tapasztalatot. Ez utóbbiak egyértelműen számunkra kedvezőek, tehát: miért kellene félnünk?

Van den Bergh: — Nagyszerűen megértjük egymást a pályán, egymás közti kapcsolatunk egyszerűen csodálatos. Remek társaság ma a belga válogatott és nagy öröm e csapatban játszani!

— Komoly esélyeink lehetnek Spanyolországban. Ha sikerül az utóbbi egy-két évben megszokott formában szerepelnünk, bármely ellenfél legyőzésére képesek vagyunk. Nem szeretek jósolni, de biztos, hogy előkelő helyen végzünk majd júliusban!

— Különösképpen nem tudom, mit és hogyan játszanak a magyarok. Persze, az itt Belgiumban szereplőket ismerem, és ha ebből indulok ki, akkor valószínűleg jó csapat lehet a válogatott. Biztosan nagy csatát vívunk majd, de én bízom Belgium sikerében.

ARGENTINA

ESPAÑA 82

- a labdarúgó szövetség alapítási évszáma: 1893
- igazolt játékosok száma: 299 895
- egyesületek száma: 2713
- a válogatott leggyakoribb felszerelése: kék-fehér csíkos mez, fekete nadrág és fehér sportszár
- a világbajnokságon eddig összesen 7 alkalommal szerepelt, mérlege: 29 mérkőzés, 14 győzelem, 5 döntetlen és 10 vereség, 55-43 a gólkülönbség
- az argentin labdarúgás eddigi legnagyobb sikere: 1978 – világbajnoki győzelem

Egy korábbi, Nyugat-Berlinben játszott NSZK–Argentína-mérkőzés. Rummenigge (balról) fura helyzetben fejel, háttal Gallego, kettes számmal Van der Tuyne. Derwall legénysége ekkor 2-1-re nyert...

A LEGÉNYEK...

Ubaldo Matildo Fillol	kapus	30 éves	River Plate
Hector Rodolfo Baley	kapus	31	Talleres
Jorge Mario Olguin	védő	29	Independiente
Julio Olarticoechea	védő	23	Racing
Luis Adolfo Galvan	védő	33	Talleres
Alberto Cesar Tarantini	védő	26	River Plate
Alberto Daniel Passarella	védő	28	River Plate
José Van Tuyne	védő	27	Racing
Americo Ruben Gallego	középpályás	26	Newell's O. B.
Osvaldo Ardiles	középpályás	28	Tottenham H.
Juan Alberto Barbas	középpályás	22	Racing
Patricio Hernandez	középpályás	25	Estudiantes
Victor Hugo Heredia	középpályás	24	Córdoba
Daniel José Valencia	középpályás	26	Talleres
Daniel Ricardo Bertoni	csatár	27	Fiorentina
Ramon Angel Diaz	csatár	22	River Plate
Enzo Ferrero	csatár	28	Gijón
Diego Armando Maradona	csatár	20	Boca Juniors
Santiago Santamaria	csatár	29	Newell's O. B.
Daniel Alberto Brailovsky	csatár	23	Independiente
Mario Alberto Kempes	csatár	27	River Plate

Egy ember, egy csapat...

A népszerű olasz sportmagazin, a Guerin Sportivo tavaly novemberi különkiadásának adta e címet.

Maradona és Argentína...

A címlapon is az ifjú csillag, hogy ha valaki véletlenül félreértette volna a kezdést, hát láthatja: ma az argentin válogatott Maradona csapata.

A sokak által a világ legjobb jelenlegi focistájának tartott fekete hajú legény — a legjellemzőbb az egészben, hogy maguk a világszerte elismert labdarúgók is őt tartják a „szakma" legjelesebb művelőjének — 1960. október 30-án született az argentin fővárosban. Egész pontosan Buenos Aires Lanus nevű klinikáján. Népes család ötödik gyermekeként látta meg a napvilágot, bár ez számára kezdetben nem volt valami fényes. Négy idősebb testvére van, és őutána még további három gyerkőc következett a Maradona családban. Fiú vele együtt csak három.

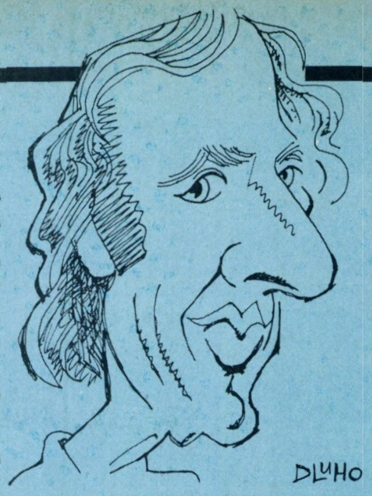
Hogy a tehetség hogyan születik az emberrel, azt senki sem tudja. De hogy Diegóval — vagy ahogy odahaza becézik és ahogy e nevet átvették milliónyian: Dieguito — veleszületett a labdarúgás iránti zsenialitás, az bizonyos. Miután rúgta a labdát pöttöm korától, kilencéves korában egy tehetségkutatón figyeltek fel rá az Argentinos Juniors képviselői. Ettől kezdve e csapat mini-csillaga. 1976 őszén mutatkozik be a felnőttek között, a profik között, az argentin profi felnőtt baj-

Őszülő úr, sötét zakóban...

Cesar Luis Menotti szinte az ismeretlenségből került a reflektorfénybe, az egykor a brazil Santosban eljátszogató hosszú vékony ember Argentína világbajnoksága után a legkeresettebb és legelismertebb edző. Nagy diplomata, szigorú tanár, érzékeny pszichológus, teljhatalmú főnök, kitűnő taktikus. Ki így, ki úgy jellemzi, de valószínűleg: mindenből van benne. Nem is kevés.

Odahaza ő is néha a viták kereszttűzébe kerül. Most ősszel a lengyelek 2-1-re győztek Argentínában, és az erre az alkalomra alaposan megfiatalított csehszlovák csapat is ponttal tért haza az 1-1 után Prágába. Kifogásolták, miért engedte meg Maradonának, hogy ő fáradtságára hivatkozva távolmaradjon a válogatott kerettől? Miért erőlteti Kempes játékát? Miért nem számít Luque közreműködésére? Fillol hibázik, nem lenne jobb másokkal próbálkozni a kapuban?

Menotti szívja a cigarettát, a kispadon füstfelhőbe burkolódzik és hűvös nyugalommal — a sötét öltöny jól fest őszülő, világfi-hajviseletéhez — válaszolgat. Enyém a felelősség. Tudom, mit csinálok. Kempestől tartanak az ellenfelek. Maradonát nem szabad túlterhelni, amúgy is mázsás súlyokat cipel a vállán. Luque lelassult és darabos. Megváltozott a játékunk. Önök ezt nem veszik észre?

Alapelmélete sziklaszilárd és kézenfekvő.

A győzelmeket soha nem kell megmagyarázni.

És ő csak a fontos sikereket tartja igazi sikernek.

Americo Gallego, a világbajnok együttes egyik közkatonája

Mindig és mindenütt az érdeklődés középpontjában: Diego „Dieguito" Maradoña!

nokságban. Még nem töltötte be tizenhatodik életévét...

A bemutatkozás gyorsaságához hasonlóan következnek a sikerek. Az Argentinos Juniors egyleténél töltött bajnoki évadjai során — egy éve került át a nagynevű, nagymenő Boca Juniorshoz — két alkalommal gólkirály az úgynevezett fővárosi és kétszer a nemzeti bajnokságban. Idén a Boca már vele nyer bajnokságot és idén Dieguito tizenhét gólt lő.

A válogatott?

Akik részesei voltak az eseménynek, nem épp a legnagyobb örömmel emlékeznek vissza rá: az 1977 februárjában lejátszott Argentína—Magyarország találkozón mutatkozik be. A hazaiak 5-1-re nyernek...

Tagja a világbajnokságra készülődő keretnek, de Menotti kapitány az utolsó hetekben dönti el: nem számít rá a huszonkettes keretben. Maradona sírva fakad a hír hallatára, de ő nem az a legény, aki sokáig hagyja magát kétvállon feküdni. 1979-ben már világhírességen, a Japánban rendezett ifjúsági világbajnokság kapitánya. Menotti is felhagy az óvatoskodással, ezt a fiút nem kell vattába csomagolni, ez átmegy a falon is. Eddig huszonhatszor szerepelt a nemzeti tizenegyben.

E a fiú átmegy a falon?

Igen, ez egy ilyen fiú.

Százhatvanhét centi magas és hetvenegy kiló. „Kétlábas", zömök, erőszakos kis fickó.

Mennyit keres? Dollármilliókban mérik bevételét?

Igen, így van.

De ez már csak Dieguito tevékenységének következménye. És nem előzménye.

Argentína

A világbajnoki címet védő válogatott a legutóbbi, Uruguayban rendezett „mini-világbajnokságon” (hátsó sor, balról): Passarella, Barbas, Olguin, Galvan, Bertoni, Tarantini, Fillol, (első sor) Gallego, Díaz, Maradona és Ardiles

Horst Müller (Düsseldorf) felvétele

Ahány ember, annyi vélemény. Régi játékos, Aranylabdanyertes, riporter, színész, élsportoló: egyvalamiben azért megegyeznek. Ennél azért lehetett volna jobb is...

Szerintem...

Kálmán György

SZÍNMŰVÉSZ

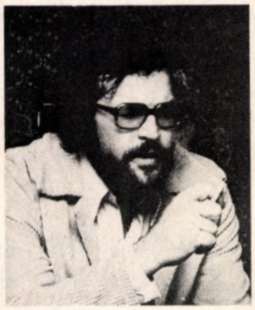

— Én mint színész, a nagy drámát látom elsősorban ebben a csoportban. Négy évvel ezelőtt szívszorítóan izgalmas csatában maradtunk csak alul a hazai pályán játszó, későbbi világbajnok argentin csapattal szemben. Azóta is sokat kísértett e mérkőzés emléke, sokszor újrajátszottuk gondolatban; mi lett volna, hogyan kellett volna. És most íme, ismét összekerültünk, egy csoportba; megkaptuk a lehetőséget, hogy visszavágjunk, hogy letörleszszük a Buenos Aires-i adósságot, hogy Nyilasiék bebizonyítsák, hogy mennyivel jobb játékosok lettek az azóta eltelt négy év alatt! Szent meggyőződésem, hogy tovább lehet jutni ebből a csoportból. Igaz, Argentína is, Belgium is nagyon kemény ellenfélnek ígérkezik, az azonban feltétlenül kedvező lehet, hogy mind a kettő más stílusú labdarúgást képvisel, és mivel ketten mennek tovább, egyiket vagy másikat mindenképpen el lehet kapni a vetélytársak közül.

Arra már nem is merek gondolni, hogy esetleg — mindkettőt.

Bujtor István

SZÍNMŰVÉSZ

— A svájciak elleni mérkőzést nézve éreztem hosszú idő után ismét olyat, amiben csak nagyon régen volt részem: örömöt, büszkeséget, emelkedettséget. Igen, ezen a mérkőzésen volt tartás a csapatban, volt elgondolás, virtus, jókedv. Ha ezt a játékot át tudjuk menteni a VB-re, akkor nem lehet baj Spanyolországban sem. Tudom, a csoportunk nagyon kemény, ám tisztában kell lenni azzal, hogy ezen a világbajnokságon nincs könnyű csoport, aki eddig eljutott, annak komoly eredmények sorát kellett produkálnia. Ezért óvom a fiúkat attól, hogy egy pillanatig is lebecsüljék Salvadort, hogy nagy melléknnyel lépjenek pályára ellenük, mert az könnyen megbosszulhatná magát. A másik két ellenfél? Nos, az egyiket mindenképpen meg kell verni. Én úgy gondolom, Belgiummal szemben van több esélyünk, hiszen Fazekasék jól ismerik az ő játékukat, erényeiket, hibáikat, tudnak ellenük játszani. Ne panaszkodjunk tehát a sorsolásra, ha valamennyire el akarunk jutni, akkor úgyis több nagy ellenfelet kell előbb — vagy utóbb legyőzni. Akárhogy is fog azonban alakulni, bármi történjék is Spanyolországban, mélységesen osztom Mezei Györgynek a tv-ben elmondott szavait; nem feledjük azért, hogy végső soron mindez mégiscsak játék...

Hidegkuti Nándor,

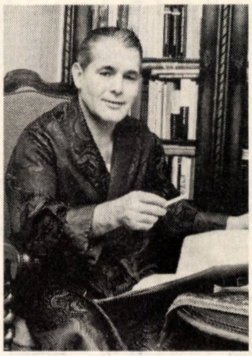
AZ „ÖREG"

— Rudabányáról visszatérőben, Buzánszky Jenővel, Virágh „Táskával" megálltunk Gyöngyös után a Szöllőskert vendéglőnél, már fél nyolc felé járt, feltétlenül meg akartuk nézni a sorsolást. Amikor ismertették a beosztást, az a vélemény alakult ki közöttünk, talán könnyebb is lehetett volna. Utána izgatottan vártuk a híreket, és Újpesten tudtuk meg az autóban, hogy Salvadorral kezdünk. Ez előnyös a magyar válogatottnak, mert, ha sikerül győznünk, a folytatásra önbizalmat szerezhetnek a fiúk. Szerintem Argentína sem legyőzhetetlen, persze csak akkor, ha jól sikerül a felkészülés, a formaidőzítés. Az biztos, a világbajnok csapat Spanyolországban nem élvez majd olyan előnyt, mint 1978-ban. A játékosokat — biztos vagyok benne — fűti a becsvágy, hogy visszavágjanak az érdemtelen vereségért. A belga együttes kellemetlen vetélytárs lehet, de ha okosan játszunk, velük is fel tudjuk venni a versenyt. Nem tartom elképzelhetetlennek a továbbjutást.

Sándor Károly,

„CSIKAR"

— Felfüggesztettem szombat esti kártyacsatámat, itthon néztem a sorsolást. Közhely, de így van: szerencsésebbek is lehettünk volna. De szeretném hangsúlyozni, a világbajnokságon nincsen gyenge csapat, könnyű csoport. Biztosra veszem, a salvadoriak sem adják majd olcsón a bőrüket. Eltűntek a különbségek, egyre kevesebb a szuperklasszis együttes. A csapatmunka, az erőnlét, az akaraterő dominál a világ labdarúgásában. Született optimista vagyok, véleményem szerint nekünk is van ötven százalék esélyünk a továbbjutásra, ha fogadnék, a magyar csapatot tenném a csoport első—második helyének valamelyikére. Semleges pályán játszunk, ha erővel bírjuk, nem lehet különösebb baj. Bízom a fiúkban, de tudom, gyilkos küzdelem lesz, jó ha erre felkészülnek.

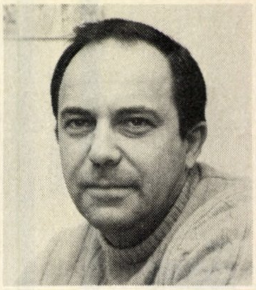
Albert Flórián,

A „CSÁSZÁR"

— Furcsálltam egy kicsit, hogy mindenki sopánkodott a sorsolás után. Így alakult, ezt kell tudomásul venni, nincs helye a siránkozásnak. Egyenlő esélyeink vannak az argentinokkal és a belgákkal. Emlékezhetünk 1978-ra, amikor csak játékvezetői segítséggel győztek le bennünket az akkori házigazdák, a későbbi világbajnokok. Itt az alkalom a visszavágásra, úgy vélem, számunkra kedvezőbb körülmények között. A belgák úgy nyilatkoztak, hogy szeretnek ellenünk játszani: úgy vélem, ez amolyan cselfogás, lélektani hadviselés. El kell vennünk a kedvüket az efféle nyilatkozatoktól. Csak találgatni lehet egyelőre, de hangsúlyozni szeretném, egyáltalában nem tartom reménytelennek a magyar válogatott helyzetét.

Vitray Tamás

— Azt hiszem, kár azon morfondírozni, hogy milyen csoportba kerültünk, ugyanis ha végigtekintünk a többin, kiderül, hogy nincs nagy különbség a csoportok erőssége között. Meggyőződésem, hogy helyzetünk éppen olyan, mint a többi „esélylesőé", se könnyebb, se nehezebb. Innen éppen úgy tovább lehet jutni, mint ahogy akár állva is maradhatunk. Nincs tehát semmi eleve elrendeltség, se így, se úgy. Minden azon fog múlni, hogy ott, adott pillanatban mit produkál a csapat.

Székely Zoltán,

A PÁRBAJTŐRVÍVÁS VILÁGBAJNOKA

— A sorsolás tv-közvetítését persze végignéztem és ahogy a tisztes tisztségviselők az elején vitatkozgattak egymással s zűrzavar alakult ki, az kifejezetten a pást mellett előforduló jelenetekre emlékeztetett. Örültem, hogy Argentínával azonos csoportba került a válogatott — bármily erősnek is tartják a délamerikaiakat, négy éve nagyon jól játszott csapatunk, és ez biztató lehet most júniusra is! Nem mondok újat: elég nehéz a csoport, de szerintem a hatodik — a szovjet—skót—brazil hármassal — még nehezebb! Újat mondok: szerintem könnyen előfordulhat, hogy a világbajnokok kiesnek, és a belga—magyar kettős jut tovább!

MENETREND-TÁBLÁZAT

CSOPORTMÉRKŐZÉSEK

IDŐPONT	ÓRA	HELYSZÍN (VÁROS – STADION)	CSOPORT	SORSOLÁSI SZÁM	MÉRKŐZÉS
június 13. vasárnap	20.00	Barcelona – Nou Camp	III.	9–10	Argentína–Belgium
14. hétfő	17.15	Vigo – Balaidos	I.	1–2	Olaszország–Lengyelország
	21.00	Sevilla – Ramón Sánchez Pizjuan	VI.	21–22	Brazília–Szovjetunió
15. kedd	17.15	La Coruna – Riazor	I.	3–4	Peru–Kamerun
	21.00	Elche – Nuevo Estadio Altabix	III.	11–12	Magyarország–El Salvador
	21.00	Malaga – La Rosaleda	VI.	23–24	Skócia–ÚJ-Zéland
16. szerda	17.15	Gijón – El Molinón	II.	5–6	NSZK–Algéria
	17.15	Bilbao – San Mamés	IV.	13–14	Anglia–Franciaország
	21.00	Valencia – Louis Casanova	V.	17–18	Spanyolország–Észak-Írország
17. csütörtök	17.15	Oviedo – Carlos Tartiere	II.	7–8	Chile–Algéria
	17.15	Valladolid – El Prado	IV.	15–16	Csehszlovákia–Kuvait
	21.00	Zaragoza – La Romareda	V.	19–20	Honduras–Jugoszlávia
18. péntek	17.15	Vigo – Balaidos	I.	1–3	Olaszország–Peru
	21.00	Alicante – José Rico Perez	III.	9–11	Argentína–Magyarország
	21.00	Sevilla – Benito Villamarin	VI.	21–23	Brazília–Skócia
19. szombat	17.15	La Coruna – Riazor	I.	2–4	Lengyelország–Kamerun
	21.00	Elche – Nuevo Estadio Altabix	III.	10–12	Belgium–El Salvador
	21.00	Malaga – La Rosaleda	VI.	22–24	Szovjetunió–Új-Zéland
20. vasárnap	17.15	Gijón – El Molinón	II.	5–7	NSZK–Chile
	17.15	Bilbao – San Mamés	IV.	13–15	Anglia–Csehszlovákia
	21.00	Valencia – Luis Casanova	V.	17–19	Spanyolország–Jugoszlávia
21. hétfő	17.15	Oviedo – Carlos Tartiere	II.	6–8	Algéria–Ausztria
	17.15	Valladolid – El Prado	IV.	16–16	Franciaország–Kuvait
	21.00	Zaragoza – La Romareda	V.	18–20	Honduras–Észak-Írország
22. kedd	17.15	La Coruna – Riazor	I.	3–2	Peru–Lengyelország
	21.00	Elche – Nuevo Estadio Altabix	III.	10–11	Belgium–Magyarország
	21.00	Malaga – La Rosaleda	VI.	22–23	Szovjetunió–Skócia
23. szerda	17.15	Vigo – Balaidos	I.	1–4	Olaszország–Kamerun
	21.00	Alicante – José Rico Perez	III.	9–12	Argentína–El Salvador
	21.00	Sevilla – Benito Villamarin	VI.	21–24	Brazília–Új-Zéland
24. csütörtök	17.15	Oviedo – Carlos Tartiere	II.	6–7	Algéria–Chile

	17.15 21.00	Valladolid – El Prada Zaragoza – La Romareda	IV. V.	14–15 18–19	Franciaország–Csehszlovákia Honduras–Jugoszlávia
25. péntek	17.15 17.15 21.00	Gijón – El Molinón Bilbao – San Mamés Valencia – Luis Casanova	II. IV. V.	5–8 13–16 17–20	NSZK–Ausztria Anglia–Kuvait Spanyolország–Észak-Írország

MÁSODIK FORDULÓ

az A. csoportban: az 1. csoport első (A1), a 2. csoport második (A2) és a 3. csoport első (A3) helyezettje,
a B. csoportban: a 2. csoport első (B4), az 5. csoport második (B5) és a 4. csoport első (B6) helyezettje,
a C. csoportban: az 1. csoport második (C7), a 6. csoport első (C8) és a 3. csoport második (C9) helyezettje,
a D. csoportban: a 2. csoport második (D10), az 5. csoport első (D11) és a 4. csoport második (D12) helyezettje.

IDŐPONT	ÓRA	HELYSZÍN (VÁROS – STADION)	CSOPORT	SORSOLÁSI SZÁM	MÉRKŐZÉS
28. hétfő	17.15 21.00	Madrid – Vicente Calderón Barcelona – Nou Camp	D A	D12 – D10 A1 – A3	
29. kedd	17.15 21.00	Barcelona – Sarria Madrid – Santiago Bernabeu	C B	C9 – C7 B6 – B4	
július 1. csütörtök	17.15 21.00	Madrid – Vicente Calderón Barcelona – Nou Camp	D A	D11 – D10 A2 – A1	
2. péntek	17.15 21.00	Barcelona – Sarria Madrid – Santiago Bernabue	C B	C8 – C7 B4 – B5	
4. vasárnap	17.15 21.00	Madrid – Vicente Calderón Barcelona – Nou Camp	D A	D11 – D12 A3 – A2	
5. hétfő	17.15 21.00	Barcelona – Sarria Madrid – Santiago Bernabeu	C B	C8 – C9 B5 – B6	

ELŐDÖNTŐ:

az A. csoport és a C. csoport, illetve a B. csoport és a D. csoport első helyezettje játszik

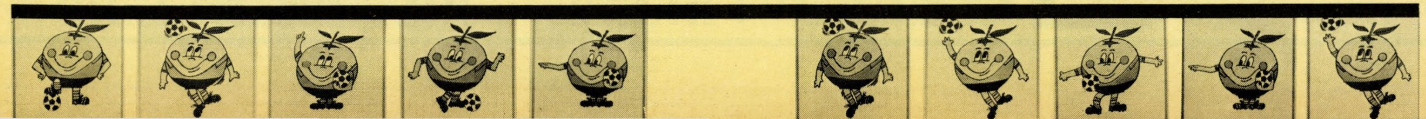
8. csütörtök	21.00 21.00	Barcelona – Nou Camp Sevilla – Ramón Sánchez Pizjuan	A – C B – D

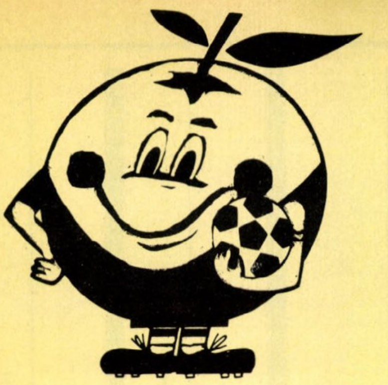
A HARMADIK HELYÉRT:

10. szombat	20.00	Alicante – José Rico Perez	az elődöntők vesztesei

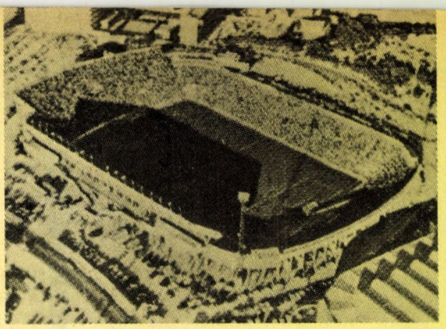
A DÖNTŐ:

11. vasárnap	20.00	Madrid – Santiago Bernabeu	az elődöntők győztesei

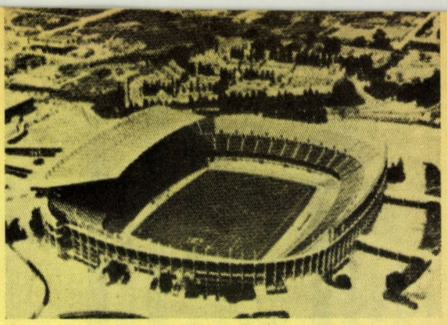

LELTÁR

ALICANTE VÁROSÁBAN – JOSÉ RICO PEREZ STADION

1974-ben nyitották meg, a helyi első osztályú Hercules Alicante tulajdona, itt játszik Müller Sándor és az 1974-es világbajnokság kapushőse, a Lengyelországból importált Jan Tomaszewski is. A stadion befogadóképessége 35 885 fő (mind ülőhelyhez jut!). A 3. csoportban itt játsszák az Argentína–Magyarország és az Argentína–El Salvador mérkőzést, majd itt kerül sor a világbajnokság harmadik helyét eldöntő találkozóra is.

BARCELONA – NOU CAMP

A korábbi befogadóképességet (90 000) tovább bővítették (120 000), újjáalakították a világítóberendezést is. Az FC Barcelona tulajdonát képező stadiont 1957-ben adták át rendeltetésének, jelenleg Európa legnagyobb focilétesítménye. Az Argentína–Belgium VB-nyitány, a második fordulóban az A csoport három mérkőzésének, majd az egyik elődöntő helyszíne.

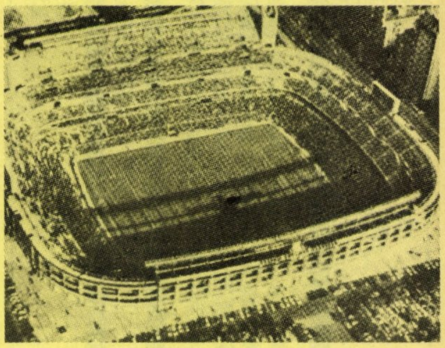
GIJÓN – EL MOLINÓN

Ugyan 1911-ben már szurkoltak e helyütt, a 45 153 néző befogadására alkalmas létesítmény ritka kényelmet nyújt: hisz a lelátó teljes egészében fedett. A városi tulajdonban levő stadionban a II. csoport három mérkőzését rendezik majd: NSZK–Algéria, NSZK–Chile és NSZK–Ausztria. Akárcsak Keeganék Bilbaóban, itt Rummeniggeék ugyanúgy otthon érezhetik tehát magukat.

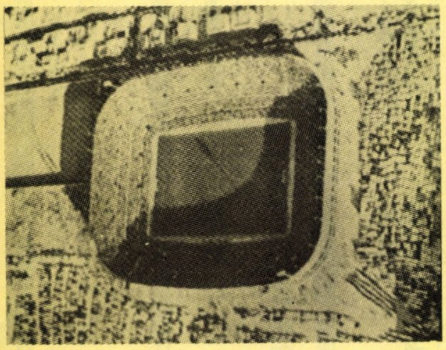
LA CORUÑA – RIAZOR

A városi tulajdonban levő stadiont 1934-ben építették, de a múlt esztendő végéig részletekbe menő felújítási munkálatokat végeztek. Befogadóképessége 34 190 fő. Az I. csoport három mérkőzésének helyszíne lesz: Peru–Kamerun, Lengyelország–Kamerun, Peru–Lengyelország.

MADRID – BERNABEU

Az egykori Chamartin stadion a Real Madrid nagy hírű volt elnökének, Santiago Bernabeunak nevét viseli. Számos, emlékezetesen nagy focicsata színteréül szolgált. 1947-ben nyitották meg az impozáns létesítményt, amely akkor a maga 125 000 férőhelyével a kontinens legnagyobb labdarúgó-színpada volt. A sorozatos korszerűsítések során azonban, bár a hatalmas stadionkaréj változatlanul lenyűgöző, befogadóképessége most már csak 91 000 fő (az ülőhelyek száma 35 800). A második forduló során a B csoport három találkozóját is itt játsszák, majd a legvégén, július 11-én itt rendezik a döntőt.

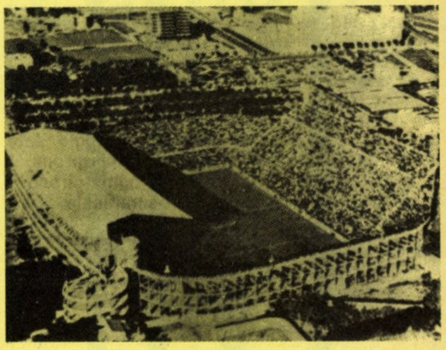
SEVILLA – RAMÓN SANCHEZ PIZJUAN

A helyi népszerű klub, az FC Sevilla tulajdona. 1957-ben avatták fel, most februárban érnek véget a korszerűsítési munkák. Befogadóképessége 68 110 fő. A VI. csoportból egy csoportmérkőzés helyszínéül szolgál (de micsoda mérkőzésé: Brazília–Szovjetunió!), majd az egyik elődöntőt is itt játsszák.

SEVILLA – BENITO VILLAMARIN

A másik helyi egyesület, a Betis tulajdona. 1907-ben nyitotta meg kapuit, de azóta természetesen szinte teljesen megváltozott. 50 253 néző elhelyezésére alkalmas. A VI. csoport két találkozójára kerül itt sor: Brazília–Skócia és Brazília–Új-Zéland.

VALENCIA – LUIS CASANOVA

A tavalyelőtt KEK-győzelmet elért FC Valencia tulajdona. 1923-ban készült el, befogadóképessége 47 542 fő. Az V. csoportban három mérkőzést játszanak itt: Spanyolország–Honduras, Spanyolország–Jugoszlávia, Spanyolország–Észak-Írország. Milyen érdekes: Anglia és az NSZK után most Spanyolország, egy újabb kiemelt csapat játszhatja majd a három csoportmérkőzését ugyanabban a stadionban...

BARCELONA – SARRIA

1923-ban nyitotta meg kapuit, az RCD Espanol egyesületi tulajdona. Korábban 40 400, ma már 48 000 néző elhelyezésére alkalmas. A második fordulóban a C csoport három találkozóját játsszák e helyütt.

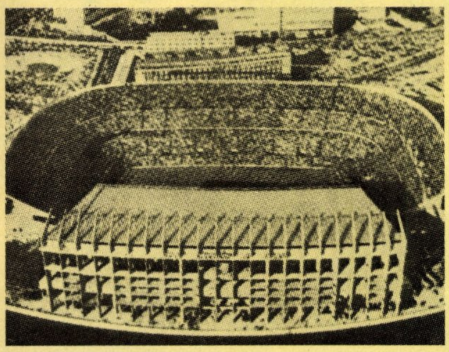
BILBAO – SAN MAMÉS

Az egyik legrégibb ma is használatos labdarúgó-stadion: 1913-ban építették, 1948-ban teljesen újjáalakították, a jelenleg folyó munkálatok pedig most tavasszal érnek igazából véget – ennek során a befogadóképesség is változik (46 233), az egész létesítményt korszerűsítik. A IV. csoport következő mérkőzéseire kerül itt sor: Anglia–Franciaország, Anglia–Csehszlovákia és Anglia–Kuvait. Az angolok tehát valóságos „második Wembley-ként" számolhatnak vele.

ELCHE – NUEVO ESTADO ALTABIX

1976-ra készült el az FC Elche új stadionja, de rövid múltja ellenére máris átalakításokat végeztek. Befogadóképessége 53 290 fő. A 3. csoport három mérkőzésének helyszínéül szolgál: Magyarország–El Salvador, Belgium–El Salvador és Belgium–Magyarország.

MADRID – VICENTE CALDERÓN

A Bernabeu stadion népszerűségétől elmarad, de csak külföldön; a madridi fociimádók óriási létszámban látogatják, és más városbeli spanyol csapatnak vendégként itt szerepelni szintén nem öröm. Az Atletico Madrid egyesületi tulajdona, 1967-től üzemel, a most véget ért átalakítások során korszerűsítették. Befogadóképessége 65 695 fő – viszont valamennyi helye ülőhely! A második fordulóban a D csoport három találkozójának színhelye.

MALAGA – LA ROSALEDA

A helyi népszerű sportklub, a CD Malaga tulajdona. 1950-ben nyitották meg, 34 411 férőhellyel rendelkezik. A VI. csoport eseményei közül három színhelye lesz: Skócia–Új-Zéland, Szovjetunió–Új-Zéland, Szovjetunió–Skócia.

OVIEDO – CARLOS TARTIERE

Kivételesen a város tulajdona. 1950-ben nyitotta meg kapuit, 28 241 férőhelyével a világbajnokság legkisebb stadionja. Három mérkőzést játszanak itt a II. csoport találkozói közül: Chile–Ausztria, Algéria–Ausztria, Algéria–Chile. Érdekes módon sikerült a rendezőknek „eltalálniuk" a műsort – e mérkőzések iránt várható a legkisebb érdeklődés . . .

VALLADOLID – EL PRADO

Ez az egyetlen létesítmény, amelyet a világbajnokság céljára építettek. A munkálatok 1980 októberében kezdődtek, és mindössze tizennégy hónapig tartottak. A város tulajdonát képezi, befogadóképessége 29 990 fő. A IV. csoportban három találkozó helyszíne lesz: Csehszlovákia–Kuvait, Franciaország–Kuvait, Franciaország–Csehszlovákia.

VIGO – BALAIDOS

Az 1928-ban megnyitott, városi tulajdont képező stadiont alapjaiban átalakították, ennek köszönhetően jócskán megnőtt befogadóképessége (a régié 36 600, az újé 56 790 fő). Az I. csoport találkozói közül hármat rendeznek itt: Olaszország–Lengyelország, Olaszország–Peru, Olaszország–Kamerun. Újabb kiemelt, ezúttal a Squadra Azurra szerepelhet egy helyen . . .

ZARAGOZA – LA ROMAREDA

1957-ben nyitotta meg kapuit a városi tulajdonban levő létesítmény. Befogadóképessége 41 806 néző. Az V. csoportban három találkozó színhelyéül szolgál: Jugoszlávia–Észak-Írország, Honduras–Észak-Írország, Honduras–Jugoszlávia.

FUTNI MINDIG

Tudom, fagyos terepen, hóban futni, nem tartozik a kimondottan kellemes dolgok közé. Versenyezni pedig ugyanilyen körülmények között — még kellemetlenebb.

Mindez a legutóbb megrendezett mezei futóverseny alkalmával jutott eszembe. S hogy a következő gondolatokat papírra vetem, annak egyik oka, a verseny figyelése közben, tőlem nem messze így szólt egy néző — feltételezhetően valamelyik versenyző egyik rokona:

— Ez már emberkínzás, mi szükség van erre az egészre?!

Úgy érzem, a kérdés nem csupán ennek a fagyos, hideg időpontban megrendezett versenynek, hanem az egész mezei versenyzésnek szólt.

Annak a versenyformának, amelyről idehaza hosszú évek óta oly sokat vitatkoznak, amely egykor kellemes színfoltja volt a magyar atlétikának — igaz, akkor számos kitűnő közép- és hosszútávfutóval rendelkeztünk. De kérdés: nem fordítható-e meg az ok-okozati kapcsolat, mert ki tudja, talán a mezei versenyzés is hozzájárult ahhoz, hogy kitűnő futóink voltak.

A nemzetközi tapasztalat azt mutatja, hogy a jelentős futókultúrával rendelkező országokban a mezei futás — vagy ahogy ők hívják, cross-country — népszerűsége óriási az élversenyzők körében is. A brit terepfutó-bajnokságon ezernél jóval többen indulnak el a legjobbak közül, s szinte megszámlálhatatlanul olyanok, akik a különböző korosztályok távjait futják végig.

A korábbi években megjelent egyik cikkemben már említettem, e tényben jelentős szerepet játszanak azok a kimondottan futással foglalkozó, félig-meddig vagy teljes egészében „amatőr" egyesületek, amelyek behálózzák a brit szigetvilágot. A hagyomány, az igények kielégítése iránti vágy Nagy-Britanniában korszerű mezei, terepfutóversenyrendszer felállításához vezetett. Az ősztől tavaszig terjedő időtartamban minden hét végén számos verseny közül válogathatnak az érdeklődők, akár versenyszerűen, akár kedvtelésből futókról van szó. E versenyeken aztán nem csupán az idősebbek, a felnőttek indulnak el. Az apuka magával viszi gyermekét is, aki saját korosztályában, a neki megfelelő távon szintén rajthoz áll. S szinte természetes, hogy a rendszeres versenyzés, a váltakozó terep- és helyviszonyok kapcsán a kisgyereknek mindinkább létszükségletévé válik a futás, a versenyzés, s ez még nemzeti szempontból akkor is óriási jelentőségű, ha a későbbiek során nem versenyző lesz belőle, „csupán" fizikailag fejlett, egészséges ember.

De számos, már kitűnő nemzetközi eredményeket elért brit atléta emlegette pályafutása első állomásaként valamelyik mezei versenyt.

S a legkiválóbb brit futók a felkészülés téli időszakában is rendszeresen vesznek részt terepfutóversenyeken.

Elnézést kérek, hogy ily bőbeszédűen ecsetelgettem a brit helyzetet. Nem vagyok anglomániás, de régi elvem, hogy amit egyszer már feltaláltak, azt át lehet venni, alakítgatni lehet a helyi viszonyoknak megfelelően.

S ezért hozakodom elő — ki tudja hányadszor már az elmúlt tizenöt év során ebben a témában — a brit példával.

Mert mindent lehet mondani, csak azt nem, hogy nálunk óriási fontosságot tulajdonítanak a mezei futásnak.

Most nem a cikk elején elhangzott véleményre célzok. Aki áttekinti az elmúlt évtized mezei versenynaptárát, megállapíthatja, a felnőttek mintegy 6—7 alkalommal állhattak rajthoz. A fiatalabbak sem többször. Nincs pontos kimutatás arról sem, hogy az országban egy-egy őszi-téli-tavaszi idényben hány helyen és hányszor rendeztek, mondjuk az általános vagy középiskolásoknak, mezei versenyt, s hogy

KELL!

egy gyermeknek egy idényben összesen hány alkalma nyílott versenyzésre. Talán jobb is, hogy nincsenek ilyenfajta kimutatások, mert azok bizony elárulnák, hogy még iskolai vonatkozásban sem tulajdonítanak fontosságot, megfelelő fontosságot e versenyformának. Pedig az ilyenfajta versenyek lebonyolításához nem kellenek különleges pénzeszközök, nagy beruházás, tornaterem, létesítmény.

Az atlétikai állásfoglalás néhány évvel ezelőtt történt megjelenése óta tapasztalható bizonyos fokú javulás ezen a téren. Iskolába járó gyermekeim — igaz, nem a fagyos téli hónapokban, hanem az őszi, illetve tavaszi időszakban — rendszeresen futnak a testnevelési órák keretében. Van úgy, hogy 800 méter a táv, van úgy, hogy több. S még sohasem panaszkodtak, amikor arról beszélgettünk este, hogy mi történt az iskolában. S azt hiszem, nem csupán saját gyermekeimnél ilyen a helyzet.

Meggyőződésem, hogy olyan területe ez sportmozgalmunknak, s ezen belül az iskolákban folyó testi nevelési rendszernek, ahol még számtalan a kiaknázatlan lehetőség.

Az ötvenes, hatvanas évek legjobb magyar közép- és hosszútávfutóinak nagy részét egy-egy mezei versenyen fedezték fel. Az iskolások versenyzése tehát nem csupán a testi nevelés folyamatába építhető be hasznosan, hanem a sportági vagy egyáltalán a sportra történő kiválasztás folyamatába is. S mivel — azt hiszem, ezt nyugodtan mondhatom — nem állunk olyan jól közép- és hosszútávfutásban, erről a lehetőségről nem szabad lemondanunk.

De mit jelent a versenyzőknek a mezei idény? Akkor járok közel az igazsághoz, ha azt mondom, ez a felkészülés szerves része. A futók ezekben az őszi, téli, kora tavaszi hónapokban, felkészülési tervüknek megfelelően, nagy távolságokat futnak. A heti edzésmennyiség után, egy kis versenyzés szinte felüdülést jelent, amikor is lehetőség adódik a monotónia feloldására, s annak rendszeres felmérésére, hol is tart felkészülésében.

Ebből a szempontból örömmel fogadtuk a Magyar Atlétikai Szövetség elnökségének állásfoglalását a mezei versenyzés nagyobb fontosságára vonatkozóan. Ebben az idényben már emelkedett a mezei versenyek száma. Ezeken a válogatott keret tagjai számára legalább öt alkalommal kötelező az indulás. A magyar felnőtt futóválogatott — ezúttal első alkalommal — részt vesz a felnőtt mezei, terepfutó-világbajnokságon is.

Ami tehát az élversenyzőket illeti, a helyzet javult.

De azt hisszük, még ma sem optimális.

A mezei futás, az iskolásokhoz hasonlóan, a kedvtelésből futókat is rendszeresen foglalkoztathatná.

Aligha kell különösképpen bizonygatni — bár számos országhoz viszonyítva jelentős késéssel —, hazánkban is népszerűsödött a futás. Az év jelentős részében országszerte rendeznek tömegfutónapokat. S akár hiszik, akár nem, de ezekben a téli hónapokban is sokan veszik fel melegítőjüket, s mennek el futkározni néha egy baráttal, egy családtaggal — a hideg időjárás ellenére.

Vajon miért szakad meg ezeknek a futónapoknak a sorozata az ősz beálltával. Vajon miért csak áprilisban, májusban kezdenek újra „ébredezni" a szervezők.

Kell-e hát a mezei futás?

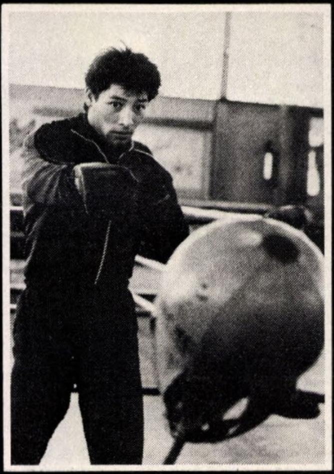
Ha engem kérdeznek meg, egyértelmű a válaszom.

Nagyobb mértékben kell!

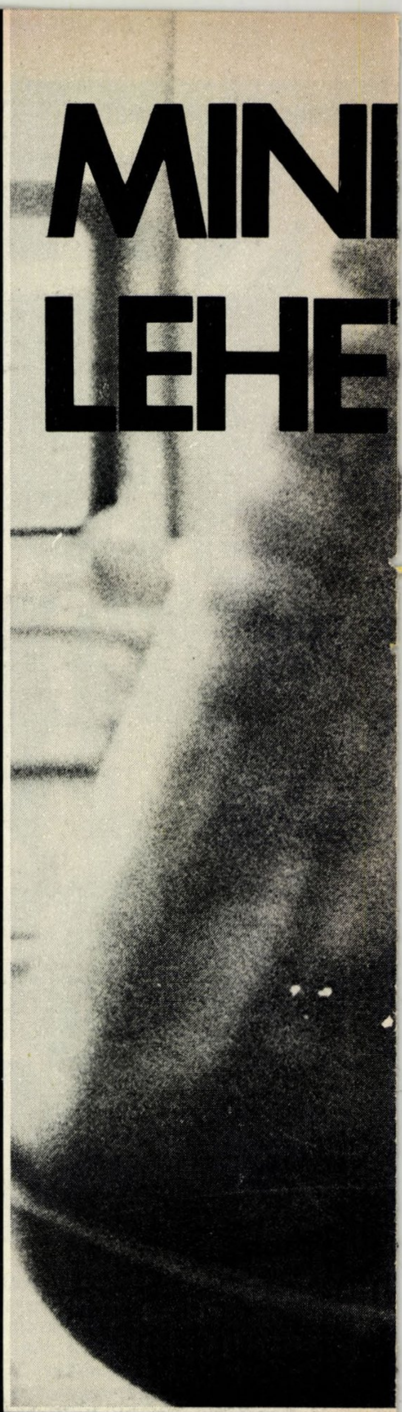
Faludi Gábor

Csatorday Zoltán felvétele

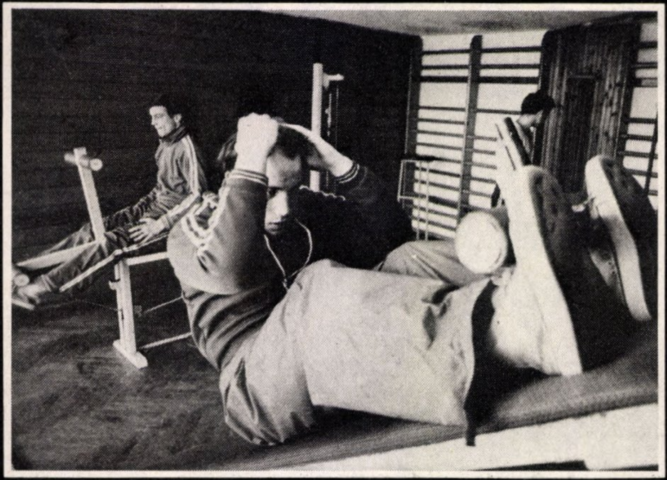
Megy a jobb – Hranek Sándor gyakorol

Ha ökölvívó-válogatott, akkor Szabadság-hegy. Amint immár egy évtizede mindig, szabadság-hegyi otthonában kezdte meg a felkészülést az év erőpróbáira, elsősorban a májusi müncheni világbajnokságra ökölvívó-válogatottunk. A hely, a terep változatos lehetőségeket kínál; futásra, favágásra, szakmai munkára, erősítésre. S amint a képek is tanúsítják, Danyiék nem hagynak ki egyetlen lehetőséget sem . . .

Hasizom-erősítés – Bacskai Imre

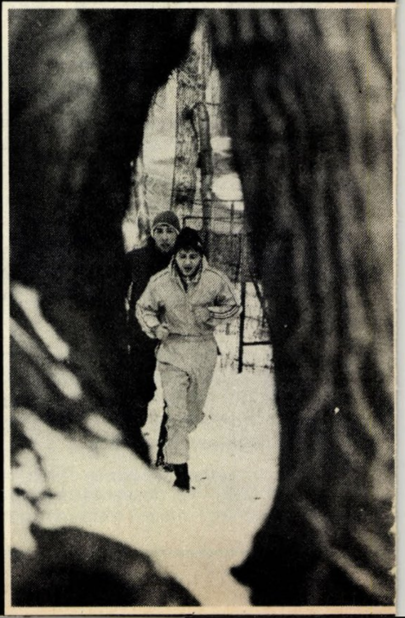

Beljebb az éket! Somodi és Csépány

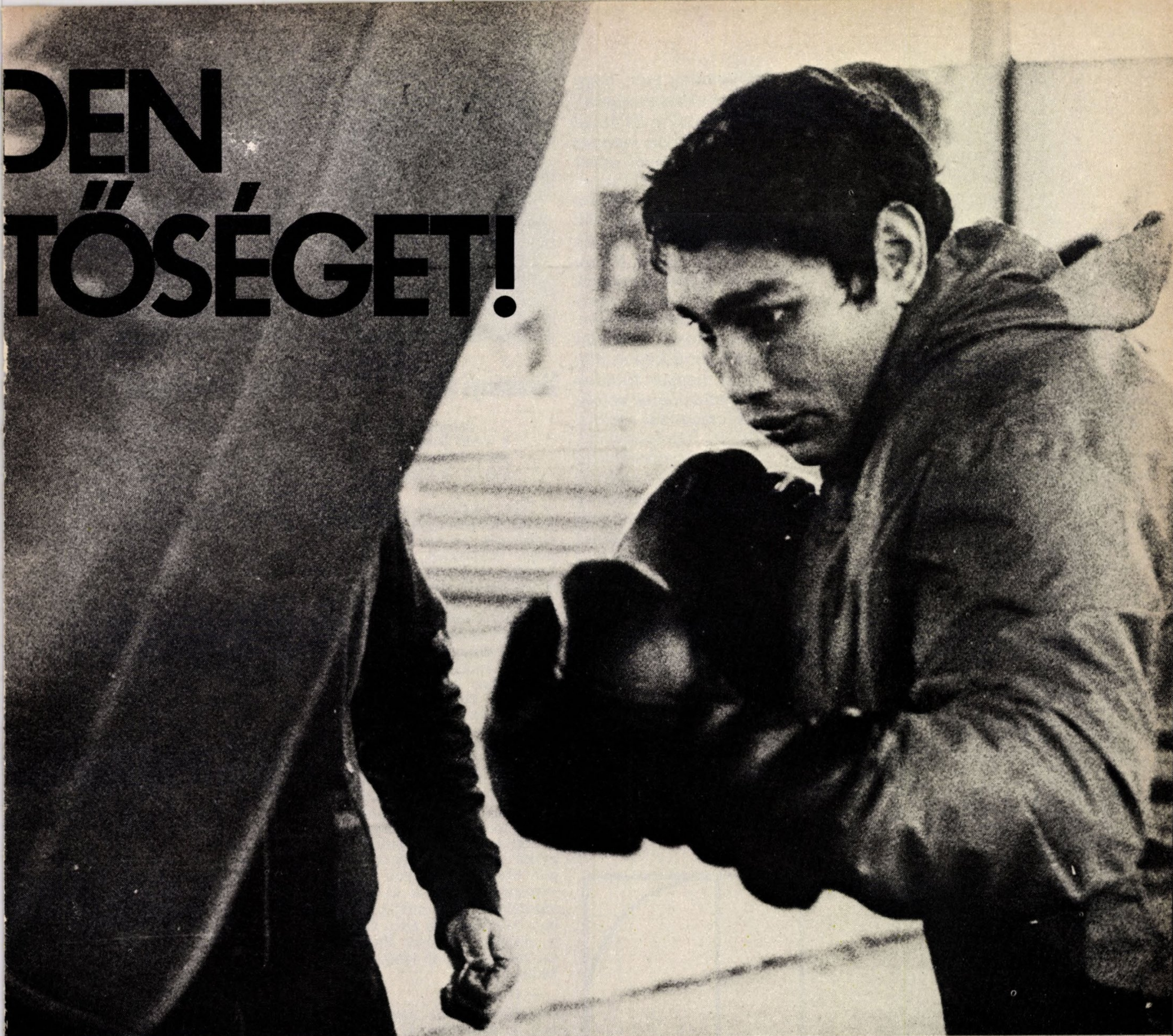

A favágó brigád

Futás a hóban. Gönczi és Hranek.

DEN
TŐSÉGET!

Danyi Jenő és a homokzsák

Kicsi a rakás

VARGA ZSOLT képriportja

Hagyomány már, hogy szerkesztőségünk megemlékezik a 25 évvel korábban magyar bajnokságot nyert sportolókról, s néhányuk bemutatásával felidézi a magyar sportkedvelők előtt is pályafutásuk epizódjait. Olyan sportemberek kerülnek néhány pillanatra ismét a reflektorfénybe, akik a magyar sportélet nagyszerű képviselői, a magyar fiatalok példaképei voltak negyedszázaddal ezelőtt. Rájuk, küzdelmeikre, pályafutásukra emlékezünk, bizonyítva: a magyar sportközvélemény soha nem felejti az egykor népszerű sportembereket! És példájuk, pályafutásuk, magatartásuk — ma is követhető, követendő! Szerkesztőségünk emlékplakettjeit és ajándékait néhány héten belül, ünnepélyes keretek között adjuk át.

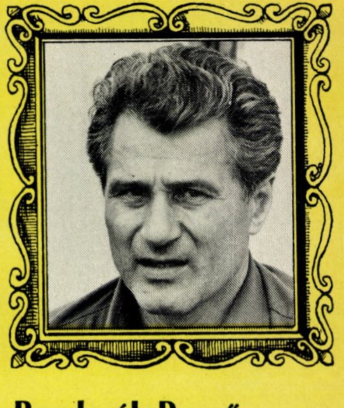
Bucsányi Ida

„... diszkoszvetésben nem a védő Bucsányi Ida, hanem Serédi Zsuzsa az első számú esélyes ...”

— Nem véletlenül állították ezt, hiszen két hónappal a bajnokság előtt még az is kétséges volt, hogy egyáltalán indulok-e — mondja Ardayné Bucsányi Ida, a Berzsenyi gimnázium testnevelője, a negyedszázaddal ezelőtt történtekről. — Harmadéves főiskolás voltam, amikor sítáborozáson vett részt az évfolyam. Imádtuk a sízést, a világért sem akartam ebből kimaradni. Egy óvatlan pillanatban megsérültem a térdemen, hónapokig kínlódtam vele. Csak 48 órával a verseny előtt döntöttünk az indulás mellett edzőmmel, Koltai Jenő bácsival. Vakmerő vállalkozás volt ez, hiszen Serédi Zsuzsa valóban kitűnő formában versenyzett, s kellett tartanom Hegedüs Györgyitől is. S én voltam a bajnoki cím védője... Nagyon izgalmas verseny kerekedett ki. Györgyi vezetett, csak az ötödik sorozatban kerültem az élre. Győztem is, bajnoki csúccsal. Bár... ezzel ma cseppet se lehetne dicsekedni.

— S utána?

— Befejeztem tanulmányaimat a főiskolán, s teljesült a vágyam is: taníthattam. Egy évet Csepelen töltöttem, azóta egyhuzamban a Berzsenyiben tanítok. Remekül érzem magam, csak olykor fáj egy kicsit, hogy már nem versenyezhetek...

Bundzsák Dezső

Ő is a huszonötszörös válogatottak klubja tartozik. 1956-ban mutatkozott be a legjobbak között, Szovjetunióban, győztes mérkőzésen játszott először a válogatottban. Tagja volt az 1958-as világbajnokságon szerepelt magyar együttesnek. 1957-ben félfordulós bajnokságot rendeztek, és tavasszal az elsőséget a Vasas kiváló gárdája érte el. Bundzsák a bajnoki mérkőzéseken jobbfedezetet játszott, csak egyetlen alkalommal nem szerepelt a bajnokcsapatban, mert akkor lázas beteg volt.

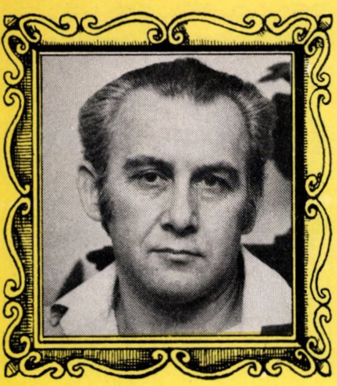
Ebben az esztendőben a Vasas a KK-t is megnyerte.

— Jól emlékszem — mesélte Bundzsák Dezső —, a Vojvodinával játszottuk a döntőt. Oda-visszavágó alapon. Az első mérkőzést itthon vívtuk, és akkor megsemmisítő győzelmet arattunk. Négy gólt helyeztünk el a jugoszláv együttes hálójába. Magyar edzőjük volt akkoriban, Lyka Antal vezette őket, és bizony játékunk láttán nagyon sajnálta, hogy nem itthon dolgozik. A visszavágón kikaptunk, de ennek már nem volt jelentősége. Bajnoki cím, KK-győzelem ugyanabban az évben, boldogságunk nem ismert határt.

Bundzsák Dezső egyébként jelenleg a Vasas labdarúgó-csapatának vezetőedzője. Edzőként régebben Görögországban is nagy sikerrel tevékenykedett.

Ezüst

Csányi Raymund

1936-ban született Bukarestben, négy évvel később települtek át szülei Magyarországra. Az Árpád gimnáziumban testnevelés tagozatra járt, majd középiskolai tanulmányait a Tanítóképzőben fejezte be: akkor az érettségi mellé a végzősök általános iskolai testnevelő tanári képesítést is kaptak. A Testnevelési Főiskolán 1958-ban diplomázott, ez év augusztusától a Magyar Néphadsereg tisztje: a hadnagyból alezredes lett. 1957-ben nyerte első összetett bajnokságát — ez az Ezüstjubileum „alapja" —, összesen ötször volt összetett bajnok és jónéhányszor szerenkénti győztes. Két Európa-bajnokságon nyert ezüstérmet (1957 lóugrás, 1961 nyújtó), ez utóbbit tartja értékesebbnek. Miért? „Mert mindig is a nyújtó volt a kedvencem."

Még élsportoló, amikor 1963-ban a KSI-ben szakágvezető lesz: az utánpótlás beiskolázása, a tanítás módszertana, a fiatalok edzésmunkája terén edzőtársaival valóban úttörő munkát végez. 1979-től újra régi egyesületében, a BHSE-ben edző.

Felesége testnevelő, így hát igazán senki sem csodálkozott, amikor lánya is a tornateremben tűnt fel. A „kis Csányi", azaz Erika is eddig már kétszer nyert mesterfokú bajnokságot.

Mi volt a sportban a legnagyobb csalódás?

Csányi Raymund, a tornászok „Csinyi"-je: — A sportban, a szakmában, a tornában én soha nem csalódtam!

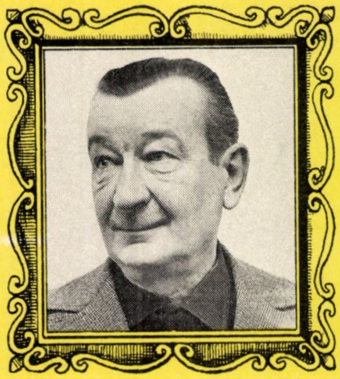

Csordás László

Pálya- és sorstársai Csorinak hívják a sokoldalú sportembert. Tíz magyar bajnokságot nyert alpesi síelőként, az Újpesti Dózsa kézilabdázójaként az NB I-ben is nyert bajnokságot és a Bp. Honvéd focistájaként, a tartalékcsapatban is az élen végzett. Még csak annyit, hogy a lesiklószámok mellett kitűnő sífutó is volt.

— Fiatal korom óta imádtam a sportot — emlékezik vissza — a labdarúgással, a kézilabdázással és a síeléssel is az iskolában ismerkedtem meg. Igaz, az utóbbinak különös története van, hiszen erről a sportról azt tartották, hogy veszélyes. Így aztán apám vállalkozott arra, hogy kipróbálja. Nos, az eredmény siralmas volt számára és számomra. Eltiltott a síeléstől, csak később adta be a derekát. Józserivel a három sportot egyidejűleg űztem, így előfordult, hogy Mátraházán délelőtt síversenyen indultam, késő délután pedig Csepelen kézilabdáztam. Emlékszem, hogy egyszer fontos kézilabda-mérkőzést vívtunk a vasgyáriakkal, én jól szerepelve, öt gólt lőttem, délután pedig a focicsapatban szerepeltem a jók között. Nekem soha nem volt erőnléti problémám. Hogy melyik sportot szerettem a legjobban? A síelést, az egy csodálatos, semmivel sem összehasonlítható világ.

1965-ben fejezte az aktív sportpályafutását, az azóta eltelt időben hol szorosabb, hol lazább a kapcsolata legkedvesebb sportágával.

Gyetvai Elemér

Negyvenkilenc alkalommal volt válogatott, csapatban volt világbajnok (1953) és kétszer ezüstérmes, nyert Európa-bajnokságot is (1958), volt ezenkívül egyéniben EB-második, vegyespárosban pedig harmadik. Három magyar bajnokságot nyert egyesben, első volt a magyar asztalitenisz történetében — Barnát, Soóst, Sidót is beleértve! —, aki háromszor egymás után magyar bajnok tudott lenni. 1959-ben vonult vissza.

— Pályafutásom legnagyobb eseménye az 1958-as budapesti EB volt. Csapatban a románokkal kellett megmérkőznünk a döntőbe jutásért, azzal a román válogatottal, amelyik a korábbi világbajnokságon csak balszerencsével szorult a második helyre Japán mögé. Tudtuk tehát, hogy ez az összecsapás fogja eldönteni az aranyérem sorsát. 4:4-re állt a mérkőzés, amikor nekem kellett asztalhoz lépnem. Ideges voltam, görcsös, elég sokat rontottam, 1:1-re álltunk amikor az utolsó játszma előtt törölközés közben a néma csendben odaszólt hozzám Hegyi Gyula bácsi: Elemér, ha most győzöl, szobrot állítunk neked itt a főbejáratnál, a Sportcsarnokban. Elnevettem magam, feloldódott a feszültség és a döntő játszmát simán nyertem. Azóta is várom, hogy a szobrász mikor keres fel...

Pályája befejeztével Indonéziában edzősködött, hazatérve szakfelügyelő lett, majd több egyesületnél dolgozott, legutóbb 7 évet Csepelen.

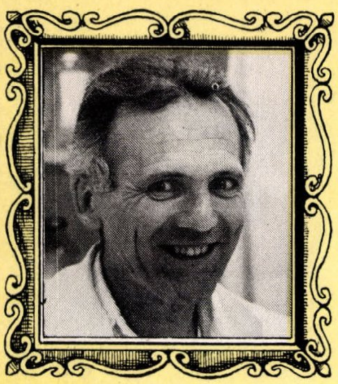

Juhász Katalin

— Szülővárosomban, Hódmezővásárhelyen egy tanfolyamon szerettem meg a vívást — mondja. — Egyetemi tanulmányaim befejezése után, már mint első osztályú versenyző kerültem fel a fővárosba. Magyar bajnoki győzelmem 1957-ben meglepetésnek számított. De rövidesen beigazolódott, hogy mégsem volt véletlen. Az ugyancsak 1957-ben rendezett párizsi főiskolai világbajnokságon csapatban aranyérmesek lettünk, egyéniben pedig az osztrákok bajnoknőjével, Éberttel vívott holtverseny után lettem második. Így kerültem be a felnőtt válogatottba, ahol több mint tíz évig szerepeltünk sikeresen. Legemlékezetesebb győzelmünk természetesen az 1964-es olimpiai aranyérem! De kellemes visszagondolni a három világbajnoki győzelemre és a két egyéni világbajnoki bronzérmem megszerzésére is. Furcsa mai fejjel érzékelni, hogy a római csapat-ezüstérem bánatkönnyeket jelentett — mi annyira szerettünk volna már ott a dobogó legfelső fokára állni. Ha a későbbi nagyobb sikerek el is homályosítják az 1957-es magyar bajnokságot, de emlékeimben mint egy nagyon kedves és lényeges győzelem maradt meg.

Jelenleg okleveles vegyészként tevékenykedem első munkahelyemen, az Akkumulátorgyárban, nevelem 11 éves kisfiamat, és nem mondtam le arról, hogy egyszer még visszatérjek kedvenc sportágamhoz. Az edzőképző tanfolyamot már évekkel ezelőtt sikeresen elvégeztem.

jubileum

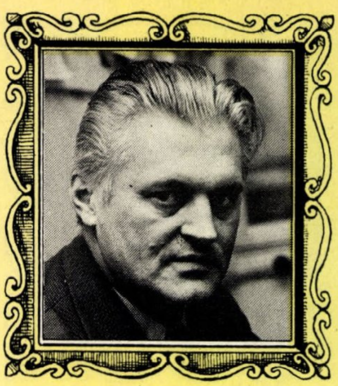

Dr. Kausz István

Irigylésre méltóan nem változott az elmúlt huszonöt évben. Szikár alakja, szemének villanása, lelkesedése, munkabírása. Talán megszokott fakó szőkesége változott deressé. Ígéretes öttusázóból „vívta magát" párbajtőr világ- és olimpiai bajnokká — miközben megszerezte az orvosi diplomáját is! Sokan nem felejtik el azt a pillanatot, amikor az 1959-es budapesti vívó-világbajnokságon a párbajtőrcsapat aranyérméhez szükséges utolsó győztes találatot bevitte ellenfele, a szovjet Habarov csuklójára — az erősebb idegzetűek az akcióban is gyönyörködhettek — a gyengébbek csak a találatjelző lámpa gyulladását és az ezt követő örömmámort rögzíthették megkönnyebbült boldogsággal... Kausz dr. szemében ugyanezt az elszánt győzniakarást láthattuk jó pár évvel később a Magyar Tudományos Akadémián, amikor sikeresen védte meg kandidátusi disszertációját.

1957-ben nyerte első és egyetlen magyar bajnokságát, ezért talán a szokottnál is kedvesebb számára e győzelmének emléke, hiszen az azonos erősségű Budapest-bajnokságokból hatot is nyert, és éppenséggel világbajnoki aranyokból is többel büszkélkedhet a Tokióban olimpiai aranyérmet nyert párbajtőrcsapat tagja.

A versenyzéstől 1969-ben vonult vissza, de egy pillanatra sem lett hűtlen a sporthoz: mint az OSC vívószakosztályának vezetője és a Központi Sport Iskola sportorvosa dolgozik.

Krasznai Sándor

A húszszoros bajnok Várszegi Józseftől vette át a váltóbotot, s hat alkalommal akasztották nyakába a gerelyhajítás bajnoki aranyérmét.

— Akkor egy esztendeje szereztem meg a diplomámat, éppenhogy rendbejött vállsérülésem, s a magyar atlétika nagy öregje, Kóczán Mór az 1912-es olimpia bronzérmese adta át a tiszteletdíjat — emlékezik vissza a negyedszázaddal ezelőtti bajnoki eredményhirdetésre a Vákuumtechnikai gépgyár főmérnöke. — Ez utóbbi volt huszonkét esztendős pályafutásom egyik legszebb emléke. Egy balul sikerült olimpia és sok kísérletezéssel a hátam mögött. Saját készítésű gerellyel edzettem és versenyeztem, a külföldi versenyzők csak néha engedték át különleges gerelyeiket. Ez a bajnokság nagyon izgalmas volt. A mezőnyben oly remek ellenfelekkel küzdhettem meg, mint Petővári Attila és Kulcsár Gergely.

— Meddig versenyzett?

— 1972-ig, túl a negyedik ikszen is, amíg egyesületemnek szüksége volt az indulásomra.

— S utána?

— Azóta edzősködöm. Hobbiból. Boros Sanyit is én készítettem fel. Jó alany volt, de végig hiányzott belőle az a koncentrálóképesség, akaraterő, amely például Németh Miklóst a világ élére repítette.

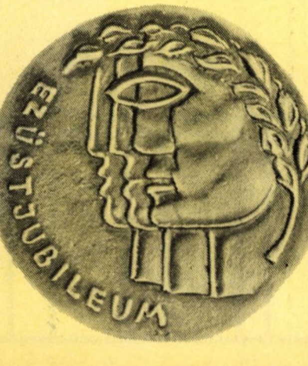

Novák Gábor

1934-ben született Budapesten. 1948-ban kezdett kenuzni, egy év múlva alapító tagja lett a Bp. Építőknek, és mindvégig hű maradt a kék-fehér színekhez. 1951-ben húzta először magára a címeres mezt, és pályafutása befejeztéig, 1963-ig volt egyik oszlopa a válogatottnak. 1952-ben olimpiai ezüstérmet, 1957-ben Európa-bajnoki aranyat nyert, 7 ízben volt egyéni magyar bajnok.

— Pályafutásom talán legszebb emléke első válogatottságom volt — emlékszik vissza. — Még nem voltam 17 éves, amikor egy Csehszlovákia elleni viadalon nemcsak a sportág, hanem saját magam legnagyobb meglepetésére legyőztem az előző évi világbajnokot, Capekot. Pályám aztán innen lendületesen vezetett Helsinkiben a dobogó második fokára. Az volt életem első külföldi versenye, amely sajnos egy kicsit megbosszulta magát. A mai napig is úgy érzem, ha van egy kis rutinom, simán nyerhettem volna aranyérmet. Ezer méter után ugyanis annyira biztosan vezettem, hogy egyszerűen megrémültem a nagy lehetőségtől, és miközben a nagy esélyes Jindrát igyekeztem szemmel tartani, az amerikai Hawens beevezett előttem a célba.

Pályafutásának befejezése után hat évig dolgozott a Bp. Építőknél mint edző és szakosztályvezető. Jelenleg a MEKOFÉM ipari szövetkezet osztályvezetője.

Ezüst

Pap Kornélia

Tizenháromszoros magyar bajnoknő, három alkalommal „csak" bronzérmet szerez Európa-bajnokságon és azután „zsinórban", négyszer egymásután a dobogó legmagasabb fokán áll. — Poznanban, Maconban, Londonban és Prágában —, aranyéremmel a nyakában, mint egypárevezős Európa-bajnoknő.

Az ötvenes években sokunk példaképe volt Pap Kornélia. Nemcsak kimagasló sporteredményei miatt, hanem mint ember. Még az edzéseit is élmény volt nézni. Messze megelőzve kortársait, olyan következetesen és akkora intenzitással készült, hogy talán még a maiak is elcsodálkoznának. Ha egy kívülálló figyelte edzéseit, még meg is sajnálta, látva utána fizikai kimerültségét. Csak mi tudtuk, hogy Kornélia fáradtsága a világ egyik legkellemesebbje volt — a jól, tudatosan és becsületesen végzett edzés utáni „elégedett" kimerültség. Ő hitt abban, hogy ennek a munkának nap nap utáni ismétlése közelebb viszi a nagy célhoz: hogy a dobogó legfelső fokát elérje.

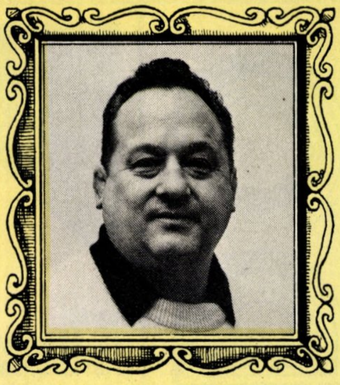
Mint versenyzőnek nem adatott meg, hogy az ötkarikás versenyeken is összemérhesse a világ legjobbjaival tudását. Csak jóval később került az olimpiai műsorba a női evezés. De mint a legszakavatottabb krónikás tudósíthatott az első ötkarikás női evezős csatákról. És munkálkodik ma is mint sportújságíró, olyan belső elhivatottsággal az egyetemes sportért, mint amilyen nagyszerű versenyző volt.

Retezár Imre

1951-től egyeduralkodó volt magasgátoη a hazai pályákon. Tizennégy magyar bajnoki egyéni aranyérmére lehet büszke. A magyar atlétika különlegesen kedves egyénisége volt. Azt a bizonyos ötvenhetes bajnokságot 14.7-tel nyerte, ennyit futott az előfutamban is.

— Imádtam versenyezni — mondja —, a győzelem mindig különleges érzést váltott ki belőlem. Negyvenkilenctől hatvanháromig atletizáltam. A BEAC-ban kezdtem, pályám nagyobb részét a Dózsában töltöttem. Negyvenszer voltam válogatott, nagyszerű társak között. Ezen a bizonyos huszonöt év előtti versenyen simán ment minden. Csak akkor hökkentem meg egy kicsit, amikor a befutás után közölték: beneveztek a kétszáz gátra is. Tudniillik ilyen „hosszút" nem szerettem futni. (Pedig vitrinje három aranyérmet is rejt ebből a versenyszámból. — Szerk.) S mit tett a sors, Botár Attila mögött egyéni csúccsal lettem második. Legközelebb már nem tiltakoztam annyira a kétszáz ellen. Hatvanháromban levezetésként egy-kétszer még rajthoz álltam, azóta... távol vagyok az atlétikai pályáktól. Barátaimmal futkározom néha a Tabánban, de ennél többre nem futja...

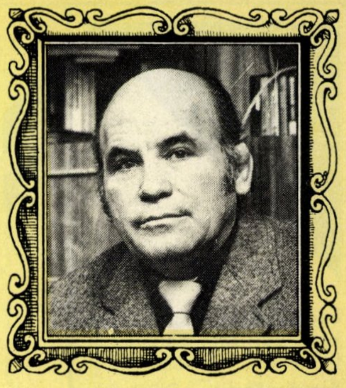

Tarr Gyula

1931-ben született. 1946-ban kezdett el birkózni a Törekvésben, onnan került át a BVSC-hez, a vasutasszakosztályhoz, amelyhez — egy újpesti kiruccanástól eltekintve — pályafutása során mindvégig hű maradt. Kétszer volt világbajnokságon, egyszer olimpián negyedik helyezett, nyert főiskolás világbajnokságot, vasutas EB-t és 11 magyar bajnokságot. 1962-ben vonult vissza a versenyzéstől.

— Mire emlékszem vissza legszívesebben pályafutásomból? Több ilyen szívet melengető emlékem is akad. Az egyik például első magyar bajnoki győzelmem, amikor zöldfülű fiatalként legyőztem a világbajnokságot nyert Gál Józsefet. A másik az egyetlen szabadfogású bajnoki győzelem; amikor hallva, hogy nem indulnak a VB-felkészülés miatt a válogatottak, gondoltam egyet, vonaton az utolsó pillanatban érkeztem Debrecenbe, és mire a többiek felocsúdtak, már ízig-vérig kötöttfogásúként bajnokságot nyertem.

Visszavonulása után a BVSC-ben maradt edzőként, az akkori bajnokcsapatnak volt egyik mestere, később az FTC fiataljait oktatta — ebben az időben bontogatta szárnyait Dudás és Gáspár —, majd ismét visszatért a Szőnyi útra és ott dolgozott az elmúlt év decemberéig. Jelenleg a Hernádi TSZ dolgozója.

Tóth Gyula

1927-ben született. 1943-ban kezdett birkózni szülővárosában, Salgótarjánban. Innen került a Postáshoz, majd 1949-ben alapító tagja lett a Bp. Honvéd később legendás hírű birkózószakosztályának. 1956-ban olimpiai, 1959-ben világbajnoki bronzérmet nyert, 11 magyar bajnokságon nem talált legyőzőre. A magyar szabadfogású birkózás egyik legmarkánsabb egyénisége volt csaknem két évtizeden keresztül. 1967-ben vonult vissza a versenyzéstől.

— Részt vettem öt világbajnokságon, két olimpián — mondja —, mérkőztem a korszak minden számottevő birkózójával, pályafutásom legemlékezetesebb mozzanata mégis egy CSB mérkőzéshez fűződik. Negyvenéves voltam már ekkor, és a véletlen úgy hozta, rajtam múlott, hogy folytatódik-e a Bp. Honvéd 1949 óta megszakítás nélkül tartó szabadfogású sikersorozata, vagy a nagy vetélytárs, az FTC elorozza előlünk a bajnoki címet. Igen, ahhoz, hogy bajnokok legyünk győznöm kellett, mégpedig az akkor már válogatott Urbanovics ellen. Keserves kemény csata volt, minden erőmre, tapasztalatomra szükség volt, de sikerült nyernem. Ezzel a csatával ért véget versenyzői pályafutásom.

Visszavonulása után rögtön átvette mesterétől, Kárpáti Károlytól a vezetőedzői tisztet. Vezetése alatt élte utolsó fényes éveit a szakosztály. A csúcsot a müncheni olimpia jelentette, ahol négy tanítványa: Varga, Csatári, Klinga és Pércsi is a legjobbak között végzett. 1973-ban mesteredző lett. Jelenleg nyugdíjas, ám ez nem jelentett szakítást a sportággal, hiszen tagja a piros-fehér szakosztály vezetőségének, és óraadó tanár a Testnevelési Főiskolán.

jubileum

SZABADIDŐ

Ezeken a hasábokon hívjuk fel kedves Olvasóink figyelmét a jelentős sporteseményekre, illetve adunk tanácsokat a sportolást, testedzést kedvelő, igénylő fiataloknak és idősebbeknek egyaránt. Így szeretnénk hozzájárulni hétről hétre a szabad idő hasznos eltöltéséhez.

TERMÉSZETJÁRÁS

Ságvári-liget – hárs-hegyi körsétaút. Táv: 3,5 kilométer. Jelzés nélküli sétaút.

Fenyőgyöngye – Glück Frigyes út – Árpád-kilátó – Fenyőgyöngye. Táv: 2 kilométer. Jelzés: kék, majd zöld.

Panoráma vendéglő – Vadász-hegy – Kamaraerdő. Táv: 3,5 kilométer. Jelzés: piros háromszög.

Farkasrét – Ördögorom csárda – Farkas-völgy – Farkasrét. Táv: 6 kilométer. Jelzés: kék.

Széchenyi-hegy – Normafa – János-hegy – Libegő. Táv: 3,5 kilométer. Jelzés: piros háromszög.

Fenyőgyöngye – Hármashatár-hegy – Fenyőgyöngye. Táv: 5 kilométer. Jelzés: kék.

Vadaskerti út – Páfrány utca – Kondor utca – Oroszlán-szikla – Erdei bemutató tanösvény. Táv: 2,5 kilométer. Jelzés: részben zöld +.

Visegrád hajóállomás – Salamon-torony – Rév. Táv: 1,5 kilométer. Jelzés nélkül.

Kismaros – Király-rét – Mogyorós-hegy – Kisinóci turistaház. Táv: 5 kilométer. Jelzés: zöld.

Kismaros – Sós-hegy – törökmezei turistaház – műút. Táv: 8,5 kilométer. Jelzés: piros +, majd piros.

Nagymaros – Templomvölgy – Hegyes-tető – Köves-mező – Nagymaros. Táv: 10 kilométer. Jelzés: kék, majd kék +.

Zebegény – Vizes-árok – törökmezei turistaház. Táv: 5,5 kilométer. Jelzés: piros +.

SAKK

ISMÉT ÉS TIZENHATODSZOR 1981 LEGJOBB SAKKOZÓJA: PORTISCH LAJOS

Minden év végén a Magyar Távirati Iroda sportszerkesztősége megszavaztatja a sportszövetségeket: ki az év legjobb sportolója. A sakkozás terén idén ismét, immár tizenhatodik alkalommal, Portisch Lajosra esett a választás. Nemzetközi nagymesterünk az 1982. január elsejei rangsorolás alapján *ötödik* a világon.

Portisch az ötvenes évek végén a kor kiemelkedő magyar sakkozóitól, Barcza Gedeontól és Szabó Lászlótól vette át a stafétabotot. A sakkozás egyre terjedt, és színvonala világszerte emelkedett. Így elődeinél talán több lehetőséget kapott versenyzésre és felkészülésre, másrészt viszont erősebb ellenfelekkel szemben kellett helytállnia. Sikerei alapján teljes joggal állíthatjuk, hogy Portisch minden idők legnagyobb magyar sakkozója. Ötszörös világbajnokjelölt – kétszer a legjobb négy közé küzdötte be magát. Kilencszeres magyar bajnok – 1981-ben a „szuperbajnokság" győztese. Kiemelkedően magas a világranglistán elért legjobb helyezése: Karpov világbajnok mögött, Korcsnojjal, a kétszeres világbajnokjelölttel holtversenyben, a 2–3. helyet osztotta (1981. január 1-i értékelés alapján). Sakkozói, versenyzői magatartása példamutató – pár éve *fair play*-díjat nyert egész életműve alapján. Egyaránt eleget tesz a sakk belső logikájának, amely megkívánja, hogy a játékot addig folytassuk, amíg kialakul a törvényszerű végkifejlet, és a verseny logikájának, amely szintén megkívánja a küzdelem lehetőségeinek teljes kimerítését. Ellensége a gyors, megegyezéses döntetleneknek, korunk sakkozása rákfenéjének.

* * *

1978-ban „Herkulesfürdői emlék" címen írtunk cikket egy nemzetközi versenyről, amelynek mindkét csoportjában fiatal magyar versenyző lett az első, az egyikben Rigó János, a másikban Schneider Attila. Azóta mindketten megszerezték a FIDE-mesteri címet.

Január elején Rigó János más minőségben jutott el a híres román fürdőhelyre: ő vezeti azt a magyar csoportot, amely részt vesz a III. európai zóna (Kelet-Európa) zónaversenyén. A választás nem véletlenül esett reá: a hat magyar versenyző közül négyen a Bp. Spartacus tagjai, ő pedig a többszörös magyar bajnokcsapat technikai vezetője.

A FIDE a világot 12 zónára osztotta. A hároméves világbajnoki ciklus első lépcsőjét az egyes zónák bajnokságai alkotják, ahonnan a mezőny erősségétől függően kerülnek a győztesek a zónaközi versenybe. A hatos létszám a magyar sakkozás magas színvonalának elismerését is jelenti.

Kik küzdenek színeinkben a továbbjutást jelentő öt helyért? Ribli Zoltán, Sax Gyula, Csom István és Faragó Iván nemzetközi nagymester, Pintér József és Lukács Péter nemzetközi mester. Az NDK versenyzőinek távollétében bolgár, román, csehszlovák és lengyel versenyzőkkel kell összemérni erejüket. (A Szovjetunió külön önálló zónát alkot, Jugoszlávia pedig az újonnan alakult mediterrán zónába tartozik.)

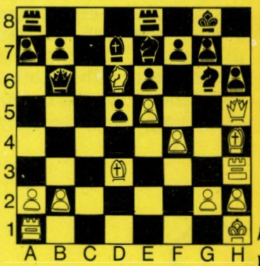
Bár versenyzőink az esélyesek közé tartoznak, helyzetük korántsem könnyű. A mezőnyben a magyarokon kívül még nyolc nemzetközi nagymester van. Bár a csehszlovák Hort és Smejkal, mindkettő már ismételten volt „zónaközis", nem indult el a tornán, a román Gheorghiu, Suba és Ciocaltea, a bolgár Radulov és Szpiridonov, a csehszlovák Jansa és Ftačnik, valamint a lengyel Schmidt, sok nagy versenyen megedzett, tapasztalt nagymesterek.

A magyar versenyzők jól rajtoltak, de Ribli és Lukács kivételével a kezdeti lendület kissé megtört. Ribli négyes nyerősorozattal kezdett, Lukács pedig már az első fordulóban szenzációt szolgáltatott azzal, hogy az értékszáma szerint Ribli után a második helyen álló Gheorghiut sötéttel legyőzte. Íme ez a játszma.

Angol megnyitás

F. Gheorghiu Lukács P.
Herkulesfürdő, 1982.

1. c4, c5 2. Hf3, Hf6 3. Hc3, e6 4. d4 (Világost a következőkben, más sportágból kölcsönzött kifejezéssel, szinte technikai kiütéssel verik meg. Ezért már a megnyitólépések is vitathatók. 4. g3, b6, átmenettel a vezérindiai védelembe, vagy 4. e3, átmenettel a vezércsel Tarrasch-változatába, ajánlatosabbnak látszik.) **4. –, cd: 5. Hd4:, Fb4 6. g3** (Egyszerűbb és biztosabb 6. Fd2, ami egy Eliskases–Szabó, Stockholm, 1952 játszmában kiegyenlítésre vezetett.) **6. –, 0–0 7. Fg2, d5 8. Vb3** (Számításba jött 8. Hc2, mert a Fc3:† után keletkező kettősgyalog cd: cserével könnyen feloldható, a világos futópár pedig később jól érvényesülhet a nyílt átlókon.) **8. –, Fc3:† 9. Vc3:, e5!** (Szinte hihetetlen, hogy innen kezdve sötét – gyalogjai előnyomulása révén – nyomasztó térelőnybe kerül, és azt megtartja egészen a játszma végéig.) **10. Hb5, a6 11. Ha3, d4 12. Vd2** (Természetesebb 12. Vc2) **12. –, Hc6 13. 0–0, Ff5 14. b3, Vd7 15. Bd1, He4! 16. Ve1, Hc3 17. Bd2, b5! 18. Fb2, b4 19. Hc2, Fc2: 20. Bc2:, Bad8 21. a3, a5 22. ab:, ab: 23. Bd2** (Világos egy helyben topog. Talán 23. Ba6-ot kellett volna megpróbálnia.) **23. –, e4! 24. Kh1, Vf5 25. f4, Ha5! 26. g4, Vc5 27. e3, d3!** (Ilyen gyalogok ellen nincs mentség!) **28. Ba5:** (Kétségbeesés! 28. –, Hb3: fenyegetett.) **29. h3, Bfe8 30. Kh2, Be7 31. g5, Bed7 32. h4, Vc5 33. Ff1, Ba8 34. h5, Ba6!** (Világos kis támadását sötét könnyen elhárítja.) **35. Bg2, Bd8 36. h6, gh: 37. Vh4, Bg6! 38. gh:, Be8 39. Bg6:†, fg: 40. Vf6, Vf8.** A játszma itt függőben maradt, a függőnapon Gheorghiu nagymester további játék nélkül feladta.

– „A gyalog a játék lelke" – mondotta a modern megnyitáselmélet egyik megalapítója, a francia Philidor. E játszma, amelyben a sötét gyalogok lavinája elsodorta világos állását, alátámasztja Philidor tételét.

F. T.

SÍISKOLA

TANULJUNK KÖNNYEN, GYORSAN – SÍELNI

● HÓEKÉZÉS

A hóekézés elsajátításához enyhe lejtésű, letaposott terepet válasszunk ki. Álljunk föl lesikló alaphelyzetbe, de a térdet fokozottan hajlítsuk be, és

döntsük kissé befelé. Így már tulajdonképpen egy icipicit mindkét sínket belső élre állítottuk! Egyenes siklás közben a silécek végét a sarokkal indítva csavarjuk kifelé „V" alakba. Ha mindkét lécet egyformán terheljük, akkor a csavarás az 1. számú ábrán látható eredménnyel jár. Ismételjük meg a mozgássort többször egymás után, folyamatosan is! Tehát hóekéből a csavarás megszüntetésével csúsztassuk ismét párhuzamos állásba a léceket, majd az előbb ismertetett módon a sarkak határozott csavaró-toló mozdulatával vissza hóekébe. Akkor lesz sikeres a próbálkozásunk, ha mind a siklás, mind pedig a hóekézés valóban egyenesen a lejtő esésvonalában tart előre.

● HÓEKEÍVELÉS

Ha az ember hóekézés közben az egyik lécet határozottabban csavarva jobban az élére állítja, a sí elfordul az esésvonaltól. Ha tovább csavarjuk és az ívkülső lábat kifelé tolva közben nyújtjuk is, teljesen keresztbe fordulunk. A belső láb hajlítottabb helyzetben majdnem lapján követi az ívben a külsőt. Ha az ív végén megszüntetjük a csavarást, és elfoglaljuk a hóekecsúszás helyzetét, elindíthatjuk a másik kanyart. A korábban ívbelső síként szereplő lécet határozott térd előre-befelé döntéssel és egyidejű, bokából történő csavaró-toló mozgással fordítsuk el, előbb az esésvonal irányába, majd azon át tovább keresztbe, az ellenkező oldalra mindaddig, amíg az esésvonalra merőlegesen állva elfoglalhatjuk a hóekecsúszás ismert formáját. Először enyhe lejtőn, letaposott terepen próbálkozzunk, s ha már könnyedén ívelgetünk folyamatosan jobbra-balra, akkor merészkedjünk a meredekebbre. Meredekebb lejtőn a boka-, térd- és csípőízület erőteljesebben hajlik, a térd dőlése, a boka és sarok csavaró-toló mozgása is fokozott, az ívkülső láb nem nyúlhat ki, felsőtesttel pedig – ahogy azt a rézsútsiklásnál már megtanultuk – határozottan a völgy felé kell hajolnunk. A hóekeívelést a 2. számú ábra mutatja be.

EGÉSZSÉGÜNKÉRT

EGÉSZSÉGÜNKÉRT

A gyaloglás és a séta is kiválóan alkalmas a szervezet megerősítésére. Különösen vonatkozik ez azokra, akik még nem sportoltak rendszeresen. A rendszeres gyakorlás megfelelő alapot ad a majdani erősebb fizikai terhelésnek.

Hét	A táv hossza méterekben	Az idő percekben	A gyakorlás száma hetenként
1.	1600	17:30	5
2.	1600	15:30	5
3.	1600	14:15	5
4.	1600	14:00	5
5.	2400	21:40	5
6.	2400	21:15	5

Azok a nők, akik kíváncsiak pillanatnyi erőnlétükre, választ kaphatnak, ha 4900 métert gyalogolnak és lemérik, hogy ezt a távot mennyi idő alatt tették meg, majd behelyettesítik a következő táblázatba.

Értékelés	30 év alatt	30–39 év	40–49 év	50–59 év
igen gyenge	48:00 felett	51:00 felett	54:00 felett	57:00 felett
gyenge	48:01–48:00	46:31–51:00	49:00–54:00	52:01–57:00
közepes	40:31–44:00	42:01–46:30	44:01–49:00	47:01–52:00
jó	36:00–40:30	37:20–42:00	39:00–44:00	42:00–47:00
kiváló	37:30-ig	39:00-ig	42:00-ig	45:00-ig

Hunyady Emese

– Melyik az Emese? Aki elöl megy?

– Igen, aki most a külső körön fut olyan szépen, könnyedén – hallottuk a Budapest-bajnokságon a beszélgetést két újdonsült gyorskorcsolyázó gyerektől, akik nemrégen, a karácsonyi szünet alatt jelentkeztek a toborzó felhívásra. És nem lehetetlen, hogy éppen Hunyady Emese sorozatos csúcsjavítási sikerei hívták fel figyelmüket a sportágra.

A most tizenhat éves Volán-versenyző, aki „civilben" a Kaffka gimnázium második osztályos tanulója, már ötéves korában eljegyezte magát a jéggel. Igaz ugyan, hogy műkorcsolyázóként kezdett, de hamarosan rájött, hogy számára a pontozásos versenyeknél többet jelent egy olyan sportág, ahol az eredményeket az óra dönti el.

Remek mozgásadottságokkal rendelkező, jó izomzatú, igazi sportra termett kislány, aki mindig szívesen edz. Mestere, Kutas Bálint szerint szinte alig kell korcsolyázóstílusán javítani, igazítani, olyan ragyogó stílussal és olyan technikával fut.

Merényi József, a gyorskorcsolyázók szakbizottságának vezetője mindig boldogan beszél Emeséről, hisz végre van egy ilyen tehetség. De nem felejti el hozzáfűzni: „Nagyon kell rá vigyázni, nem szabad sürgetni a még nagyobb eredményeket, mert nem tizenhat éves korban kell nagy versenyeket nyerni! Emesét majd az olimpián, Sarajevóban szeretnénk szépen szerepeltetni, mégpedig az ötszáz méteres távon!"

A csúcstartó

A műjégpálya folyosóján van egy tábla, amelyen naprakész pontossággal tartják nyilván a csúcseredményeket. Szinte egyhangúságot kelt, amint minden korosztályban az ötszáz és ezer méternél Hunyady Emese nevét olvashatjuk, mint csúcstartóét!

1977 óta korcsolyázik hosszúkorcsolyával, és miután ebben a sportágban igen rövid a hazai versenyidény, sietnie kell még a csúcsjavításokkal is. Serdülő, ifjúsági, utánpótlás és felnőtt csúcsokat tartanak nyilván. Emese 1979-ben javított először a fennálló legjobb időkön, és azóta hetvenhat alkalommal sikerült javítania.

Hasonlítsuk össze a legjobb időket ötszáz és ezer méteren, amelyeket ő futott, a világ legjobb eredményeivel, hangsúlyozva azt, hogy Emese mindössze tizenhat éves!

500 méter Rothenburger (NDK) 40.18 Hunyady 43.79
1000 méter Petruseva (szovjet) 1:20.81 Hunyady 1:29.87

A második

– Emese, légy szíves, meséld el egynapi programodat. Hogyan tudod beosztani a jégidényben a tanuláshoz és az edzésekhez, a versenyzéshez szükséges időt?

– Hát nem könnyű, naponta kétszer van edzés, az egyik reggel, még tanítás előtt, és a másik kora délután, fél háromtól. A versenyidényben: fél háromtól egy jeges edzés és száraz futómunka. És majdnem minden héten két verseny. Úgy, hogy az az igazság, hogy igazán „ráhajtani" a tanulásra csak a jégidény után tudok, ilyenkor bizony még a villamoson és a fürdőkádban is olvasok, tanulok.

– Milyen tanuló vagy?

– Az elmúlt évben 4.1 volt az átlagom. De hát akkor voltam elsős. Most már jobban hozzászoktam a gimnáziumi követelményekhez, és el is határoztam, hogy ebben az évben jobb tanulmányi eredménnyel végzek.

– Mi a kedvenc tantárgyad?

– Ez változik, attól függ, hogy mikor milyen anyagrészt veszünk. Ha olyan, ami érdekes, akkor mindent szeretek, de van, amikor egy-egy számomra nehezebb résznél elmegy a kedvem attól a tantárgytól. Azt hiszem, ezért sem tudtam még dönteni, hogy mi szeretnék lenni, mert mindig változik, hogy melyik az a tantárgy, amelyet a legjobban szeretek. Most a nyelveket is szívesebben tanulom, hogy már utazhatom, mint versenyző. Olyan jó érzés, ha az ember külföldön is megérti, amit mondanak, és barátokat tud szerezni a korcsolyázó versenyzők között is.

– A pajtásaid figyelemmel kísérik sportpályafutásodat?

– Igen, lelkes szurkolóim, és olykor a versenyeimre is eljönnek. A múltkor annak is örültek, hogy a televízióban láthattak.

– Van testvéred? Ő is sportol?

– Igen, van egy bátyám, most elsőéves fogorvostan-hallgató, régebben kajakozott, de az érettségi és felvételi vizsgák idején abbahagyta, sajnos!

– Szüleid szeretik, hogy sportolsz?

– Nagyon sokat segítenek, tulajdonképpen édesanyám vitt és hordott ötéves koromtól a jégre, és azóta is minden versenyemen ott van édesapámmal együtt, aki pontos nyilvántartást vezet az eredményeimről. Olyan jó visszalapozni benne, és látni a fejlődést.

– Kedvenc távod?

– Az ötszáz méter. Azt hiszem, nemcsak azért, mert ott vagyok a legjobb, hanem mert ott lehet a legjobban száguldani!

– Mindenben szereted a száguldást?

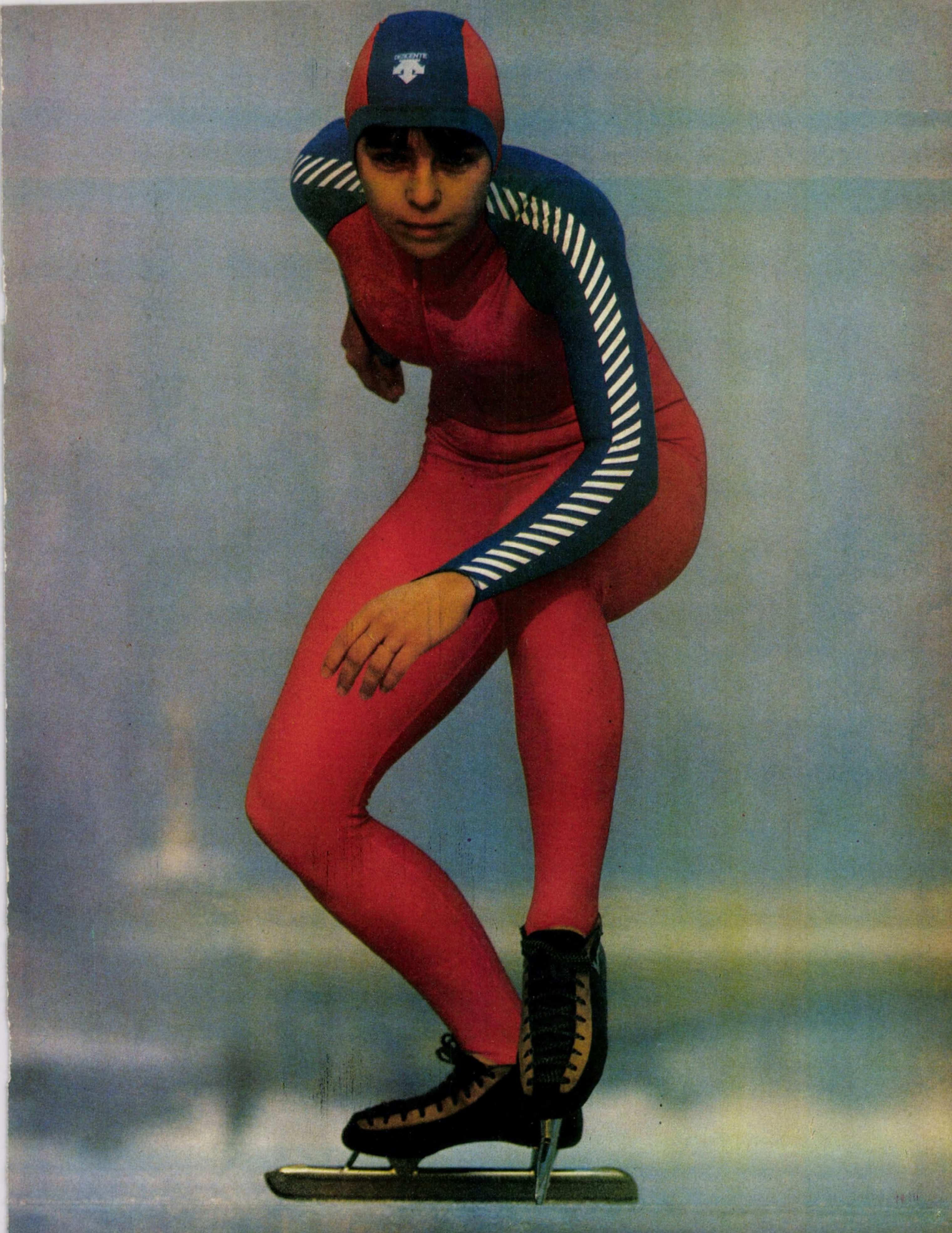
– Nagyon! Még az autóban is azt imádom, ha minél gyorsabban megy! Csak a repülőben félek.

– Legkedvesebb eredményed?

– Alig két hete Inzellben, a felnőttek között a hárompályás versenyen, olyan jó volt, hogy minden távon sikerült javítanom az időeredményemen. És tavaly Koreában, az IBV-n szerzett negyedik helyemre is szívesen emlékszem vissza. Jó lenne idén is jól szerepelni az IBV-n!

Sákovicsné Dömölky Lídia

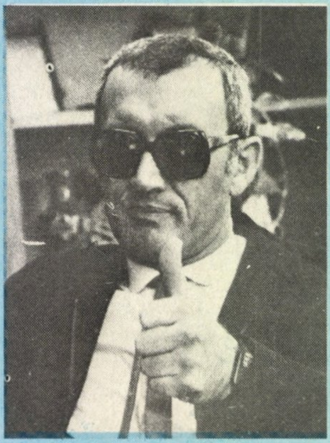
Kép: CSATORDAY ZOLTÁN

TOLNA MEGYEI KÖRKÉP

Nincs abban a Tolna megyeieknek szégyellni valójuk, hogy lélekszámukat tekintve az ország legkisebb megyéi közé tartoznak. Sem iparuk, sem mezőgazdaságuk nem híres. (Bár Paks, rövid időn belül, energiatermelése miatt nagy jelentőségű helyet foglal majd el az ország életében . . .) Van azonban néhány terület, amellyel mégis dicsekedhetnek. A gemenci, gyulaji rezervátumok párjukat ritkítják. A megye sportélete egy-két kiválóságának nevét országhatárainkon túl is ismerik. Ilyenek a szekszárdi kerékpárosok, s még inkább a Tolnai Vörös Lobogó asztaliteniszező lányai. Velük együtt, s rajtuk kívül változatos, érdekes kép alakulhat ki az előtt, aki Baranyáig Tolnát bejárja . . .

Körültekintően

A megyei sportélet kormánykerekénél: Herczig Gábor

Herczig Gábor, a megye sportéletének irányítója. Alapos, gondos, mivel a szűkre szabott lehetőségek is ezt kívánják a megyében a kormányrúdnál levőktől.

— A mintegy negyedmilliós megyében 25 sportágat 90 sportegyesület gondoz. Természetesen a harmincötezres Szekszárd, a megyeszékhely adja a versenysport derékhadát, de nagyszerű támaszaink ebben a megyei szintre emelt egyesületek, a Dombóvári Vasutas Munkás Sportegyesület, a Tolnai Vörös Lobogó, a Szekszárdi Szövetkezeti Spartacus, a Szekszárdi Dózsa, a Dombóvári Spartacus. Az élvonal ezekben a kollektívákban nevelődik. Amire rajtuk kívül igazán büszkék lehetünk: az utánpótlás nevelése terén nem kullogunk a sereghajtók között! A sportélet szempontjából megkülönböztetett településeinken, Bonyhádon, Tamásiban, Pakson, Bátaszéken és Dunaföldváron is jelentős helye van mozgalmunknak. A versenysportban jól szolgálja minden sportegyesületünk a tehetségek felfelé áramlásának rendjét. A dicséretes egymásra épültség nyomán a megyében nevelődött asztaliteniszezők, kerékpárosok, atléták már hallatták nevüket a nemzetközi küzdőtereken is. A társadalmi összefogás megható jeleként épülnek sportlétesítmények, szabadidősközpontok, amelyeket a megye lakossága igazán magáénak érez! Talán szerencsések is vagyunk, lehet, hogy az átlagnál is jobban odafigyeltünk, de mondhatom: többségében megtaláltuk a megfelelő embereket az egyes sportágak és egyesületek szakvezetésére!

Két keréken!

Az Ifjúsági Barátság Verseny-győztes Sajó Péter, a kerékpársport nagy ígérete

Ha azt mondják: Halász Zoli vagy Halász Laci — mindenki Szekszárdra gondol. Legújabban, ha Sajó Péter nevét emlegetik, egyszeriben szűk lesz a mellény ott lenn, a Sió-torkolat környékén. Különösen a tavalyi IBV-győztesre büszkék a tolnaiak. Személyében ugyanis a hazai kerékpársport hosszú évek óta az egyetlen nemzetközileg is jegyzett képviselőjét köszönthetik társai és tanárai nap mint nap, a Garai gimnáziumban.

— Öröm ezeket a srácokat segíteni — vall lelkesen róluk az egyesület elnöke, Pálinkás István is. — Ez a Sajó gyerek példás az edzéseken, s Dézsi László, az osztályfőnöke is dicséri a 4,5-ös tanulmányi átlagú fiút, aki társaival együtt a szakmai előrehaladást annak a Schneider Konrádnak és Sallai Antalnak köszönheti, akikkel szerencsésen találkozott a sok kerékpározni vágyó fiatal itt, a megyénkben. Nálunk nem csak a gyerekek, de a szülők is imádják a kerékpársportot. S milyenek lennének az eredményeink, ha még egy klubházunk is lenne. Mert, gondolja csak el, ezek a fiúk jobbára csak a poros országúton lehetnek együtt.

Gondoljuk: akik büszkék a szekszárdi kerékpárossikerekre, akiknek körében valóban népszerű, s az első helyek egyikére rangsorolt a remek társaság, azok a klubteremtés terén is sokat tehetnének . . .

Kajakozók tanmedencében – Tolnán

...és a vízen

A Dunaföldváron, Pakson, Faddon, Szekszárdon és főleg Tolnán gyökeret eresztett kajakkenu sport várhatóan fejlődésnek indul a megyében. Akad erre néhány biztosíték. Az egyik: fogékonyak és lelkesek a megyében a vízmelléki emberek, a fiatalok sem tehetségtelenebbek, mint bárhol másutt. A másik: nagyon jó társadalmi háttér biztosíthatja e nemzetközileg majdhogynem magyarnak elismert sportág erősödését. S ehhez jön az a rendkívüli segítség, amelyet a kajakszövetség szakfelügyelője már évek óta biztosít számukra személyesen is.

S az előbbiek együttes erőfeszítése nyomán Tolnán már tanmedence is van, s a Spartacus támogatásával épülőfélben a csónakházuk is. Emberanyag? Özönlenek a fiatalok a halastónak kinevezett dunai holtág ma még piciny kajak-támaszpontjára.

Európai színvonalon

Egy átalakított tűzoltószertár és -otthon — ez a támaszpontja Európa egyik legjobb asztaliteniszező egyesületének. A háttere pedig az a hozzávetőlegesen kétezres iskolai tanulósereg, amely Tolnán — a társközségekkel együtt — az asztalitenisz utánpótlását biztosítja. Meg a velük együtt élő Pálinkásné és Lauka doktor, meg a helyi szövetkezetek támogatása, meg a megyei sportvezetés különleges anyagi és erkölcsi segítsége... Meg... meg sok minden más.

Ezek között a megszállottságot, a lelkesedést említenénk az első helyen. És Sáth Sándort, a Tolnai Vörös Lobogó nagyszerű edzőjét, a kitűnő szakembert.

És ők mindannyian egy tízezernél alig nagyobb lélekszámú nagyközség lakói — a település hírének határainkon túl is terjesztői. Nem szóval, nem bro-

Bolvári Ildikó, az Európa-hírű Tolnai Vörös Lobogó első számú asztaliteniszezője

súrákkal. A játékukkal, eredményeikkel.

Amikor legutóbb Finnországban jártak, BEK-mérkőzésen, a vendéglátók meg is kérdezték tőlük:

— Ugye Tolna a magyar főváros egyik külvárosa? Villamossal lehet oda eljutni, ugyebár?...

Kínos helyzetben voltak a válasznál, de őszintén megmondták, hogy külvárosnak ugyan külváros, csakhogy Budapesttől 130 kilométernyire, s egyelőre még villamossal sem lehet oda eljutni. Meg azt, hogy Tolna — Szekszárdtól tulajdonképpen egy ugrás...

Hát így állunk ezzel.

Nem mintha idehaza nagyobb lenne az elismerésük. A sportágon belül legalábbis többet érdemelnének...

— Sok tekintetben vagyunk hátrányos helyzetben. Az elbírálásnál s a lehetőségeinknél fogva is. Nekünk, ha erős edzőpartnereket szeretnénk biztosítani kislányainknak, a fővárosba kell utaznunk...

Így van ez, hiszen a Tolnai VL jobbára csak lányversenyzőket foglalkoztat, férfijátékosaik... még gyerekkorban vannak. Asztalitenisz-tudásukat és tényleges életkorukat illetően is...

A támogatókon túl jó partnerekre lelt a tolnai asztaliteniszsport a szülőkben is. Hatéves koruktól hozzák, viszik a gyerekeket edzésre, mindenfajta sportos foglalkozásra. Érdekükben valóban összefogott az egész település. Csak egy kicsit az igazi bázis, a Magyar Selyemipar tolnai gyáregysége (800 dolgozójuk van...) lóg ki a sorból. Vagy nem is kicsit, nagyon.

Hát ilyen körülmények között küzdöttek fel magukat európai színvonalra, s remélhetően tartják is ott a gárdát, még sokáig.

Nyitva a kapuk

Egyre híresebb a megye üdülő- és szabadidős központjairól. Fadd-Dombori már régebben is hallatott magáról. Bitumenes teniszpályái, csónakkölcsönzője, kempingezési lehetőségei mellett horgászjegyet is válthatnak itt az üdülők. A dühöngőnek nevezett szabad területen májustól októberig a játékok teljes köre megtalálható itt. Hat-hétszáz vityilló „díszíti" a területet, s erőfeszítések történnek annak érdekében: az üzemek, vállalatok saját területeiken belül létesítsenek Domboriban sporttereket is. A megyei vezetés kérése talán nem lel süket fülekre...

A Szekszárd melletti Sötétvölgyi parkerdőnél ugyan létezik egy horgász- és csónakázó tó, de a közellátási gondok itt még megoldásra várnak. Így még nem igazán „felkapott" ez a vidék. De ki tudja? Évek múlva talán a Haramia-forrás hűs, zamatos vize vonzza majd az idegeneket a környékre? (Egyelőre a domboldalak szőlőtőkéi alkalmasabbnak látszanak ilyes-mire...)

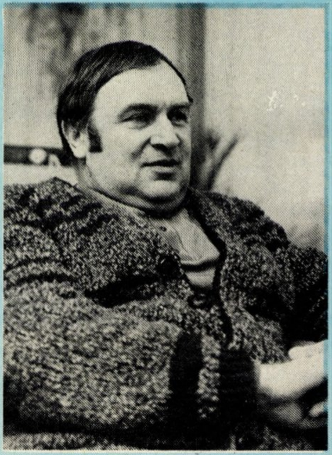
A Dombóvár-Gunarasi gyógyüdülő terület ügyes szakemberek kezében rohamos fejlődésnek indult. Csónakázó tava, teniszezési lehetőségei, automata tekepályája máris ideális szabadidő-központtá avatják.

A kapuk, úgy tapasztaltuk, nyitva Tolna megye területén a növekvő szabad idő tartalmas eltöltésére. Ez ügyben a megyeiek bárkivel felvehetik a versenyt.

Dombóvári várak

Tulajdonképpen Baranya megyébe ékelődik — itt járta Baranyáig az újságíró a megyét — Dombóvár, s a dombóvári járás. Érdekes a helye a megye sportéletében azért is, mert a közeli Kaposvárhoz is nagyon erős a kötődése. A húszezres differenceshoz a járás települései, községei hasonló lélekszámmal csatlakoznak. Egy jogi végzettségű volt atléta, dr. Somogyi György, a terület sportéletének a lelke. A versenyek, bajnoki vetélkedők rendezésében, a tömegsport tervezésében, sőt a sportlétesítmények építésénél is az elsők között van. A társadalmi összefogás ösztönzésén túl az ő buzgólkodásának is eredménye, hogy a sportéletben egyre-másra épülnek a járás „várai".

Atlétikában, tekében, birkózásban, ökölvívásban, sakkban és női kosárlabdázásban, sőt úszásban is a hazai középmezőnyhöz tartoznak. Mindenekelőtt a sok reménnyel létrehozott — azóta igaz, néhány téren

Aki Dombóvár és környékének sportéletében a tüzet képviseli: dr. Somogyi György

visszaeső — Dombóvári Vasutas Munkás SE sportolói. A Dombóvári Spartacusban is bebizonyították, hogy képesek országos szintre emelni az ökölvívók, tekézők nevelését. Sőt! Úszóik a sokkal jobb feltételekkel rendelkezők között is hallatnak magukról.

Természetes lenne, hogy a közérdeklődés középpontjában a labdarúgás álljon — már csak a nézőszám miatt is —, de az egyre csappanó remények miatt (legfeljebb a területi bajnokságba kerülhet NB II-es csapatuk beosztásra) az el-elhaló lelkesedés lángja legfeljebb a kiélezett mérkőzések lelátóin szökik magasra. Ezzel szemben büszkék ifi-válogatott kerettagjaikra birkózásban, ökölvívásban, s dicsekszenek szembetűnő eredményekkel rendelkező néhány fiatal atlétájukkal is.

Egyensúly teremtődött láthatóan Dombóváron. S a hagyományos sportági várak mellé jól csatlakoztak újabbak is.

Ismét egy új

A városi tanács a közelmúltban elhatározta a Konda-patak völgyében egy új szabadidő-központ létrehozását. Pihenő- és sportpark lesz ez, nyáron csónakázó, télen pedig korcsolyázó tóval, külön a tíz éven aluliak és a már „idősebbek" játszó- és sporttereivel, szabadtéri színpaddal, szánkópályával, a felnőttek kikapcsolódását és pihenését szolgáló parkrésszel. E terület érintésével kanyarog majd az úttörővasút is.

Mert Dombóváron a sportolás és az egészséges élet fogalma ma már természetesen egy és ugyanaz.

11 óra, a Pécsi Kesztyűgyár dombóvári üzemében: vidáman zajlik a munkaközi torna

Kesztyűsök dicsérete

A Pécsi Kesztyűgyár dombóvári üzeme egyike a különlegességeknek. Egyrészt azért, mert itt zömében sportági igényeket elégítenek ki — kapuskesztyűk, lovaskesztyűk, kerékpárosok kesztyűi, s ki tudja még hányféle kézrevalót szabnak és varrnak ebben az üzemben. Másrészt azért, mert — ténylegesen kuriózum az a sportélet, amelyet a fél ezernél több dolgozó folytat.

Nem véletlen, hogy az üzemvezetőség, a szakszervezeti tisztségviselők, s az egészséges életet hirdetők szoros egységben tevékenykednek sajátos programjuk végrehajtásáért.

Délelőtt 11 óra. A varrodában megállnak a gépek. Üzemzavar lenne? Dehogy, kapkodásnak semmi jele. Nyitják az ablakokat, s Csonkáné Petznik Ilona, a néhány évvel előbbi kitűnő sportember jóleső hajladozást, tornát dirigál. Igazán jókedvű mindenki.

Az sem véletlen, hogy Csabiné Szatmayer Éva — a sportkör tömegsportfelelőse — vezetésével a megye legjobb „Edzett vagyok" csoportját alkotják a kesztyűgyáriak, s nem csupán a különféle rendezvényen szerzett okleveleikre büszkék, de különös melegséggel cirógatják azt a tanúsítványt is, amelyet a SZOT sportszakosztályától kaptak a társadalmi pályaépítési akciójuk sikeréért.

Csoda, hogy a családostul rendezett kirándulásaikon közelharcot kell folytatni a gyári autóbusz minden helyéért? Csoda, hogy a kesztyűs szakmai napok sporteseményein mindig az élenjárók között vannak? Csoda, hogy leginkább hozzájuk vándorol a „Bőrös Kupa"? Csoda, hogy az 530 dolgozóból 455 a sportkör pártoló tagja? Hogy a városi bajnokságokban is a „kesztyűs-nők" a legjobbak?

Nem, napjainkban ott sincsenek csodák.

Szakítás

A megyében — jórészt kényszerből — néhány helyen szakítottak a hagyományokkal. A hajdan erős Szekszárdi Dózsa ökölvívó-szakosztálya helyett legújabban egy pezsgő cselgáncsozó társaság ad a megyeszékhely fiataljainak jó programot. Dombóváron pedig „csak" Györe István szakított. Ő a birkózástól pártolt át, s ezzel egyszeriben megteremtette annak lehetőségét, hogy e remek szakember köré új sportág, a karaté bázisa alakulhasson ki. De ez még nem a minden. A Csavarárugyár Dombóvári gyáregysége is kellett mindehhez, s ott is Brányi Béla, a „Pufi", a szakszervezeti titkár és Horváth Attila, a párttitkár — ő a szakosztályvezető — támogatója. S e lelkes minikollektíva háta mögött Katona László az igazgató áll.

Az indulásnál még gyári társulásból ma a húszezres Dombóvár egyik legnépszerűbb egysége kovácsolódott ki.

— Egyelőre heti háromszor két óra az edzésünk. Sajnos annyi fiatalt még nem tudunk foglalkoztatni, amennyi jelentkezik. Járnak hozzánk Tamásiból és Pincehelyről is. Persze csak azok, akik az átlagnál jobb tanulók — tájékoztat Brányi Béla.

— Olyan fegyelmet követelnek a rendgyakorlataink, olyannyira sportosak a foglalkozásaink, hogy ennek következtében a szakosztályunkbéli fiatalok viselkedésükkel az utcán is kitűnnek társaik közül. Mi a sokant gyakoroljuk, s a nyáron már balatonfenyvesi közös programot is lebonyolítottunk. Szülők is voltak velünk, sőt egy gyermekorvos is részt vett a táborozáson — mondja büszkén Györe Pista bácsi.

Egyelőre a Gőgös-Gárdonyi gimnázium tornatermében ütötte fel a szakosztály a sátorfáját. Itt legfeljebb hatvanan férnek el. A létszám állandó, igaz, a kilépők helyére mindig ott állnak az újonnan pályázók.

Szívesen tanulják az újat valamennyien.

A karatézók dombóvári megszállottjai: Györe István, Brányi Béla és Horváth Attila

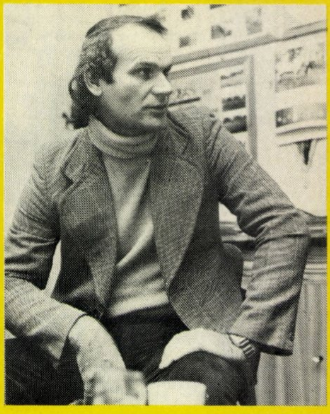
Akire biztosan támaszkodhatnak a sportvezetők és sportolók: Katona László, a Csavarárugyár igazgatója

Taksonyi — Kaposszekcsőről

Amikor nyakig ér a hó — sakkoznak és pingpongoznak. Meg átjárnak Szakcsra, tekézni. Ott ugyanis van automata pálya is! Nyáron meg nagyüzemként zajlik a sportélet Kaposszekcsőn. Akár a majdnem nagyüzemi mezőgazdaságnak számító tsz-ben. Három kisebb településből alakult ez a szövetkezet, s valóban szövetkezett is mindenre, ami a mai életünkben jó és szép. Természetes tehát, hogy a sportra is. Taksonyi Lőrinc a TSZ SK elnöke volt a tájékoztatónk.

— A labdarúgás él itt elsősorban, mint az a falusi helyeken általában. De sokan imádják a tekét is. Tudja, az iskolaudvaron saját magunk, társadalmi munkában építettünk salakos sportpályákat, s hétfőnként a sportnapokon ott hemzsegnek az emberek. Fiatalok és még az idősebbek is. Focicsapatunk, amelyben jómagam is játszom, a körzeti bajnokságban vesz részt, az ifijeink csakúgy bajnoki sorozaton. Itthon meg, ez a természetes, játsszuk a kispályás focibajnokságunkat, tornáinkat. A tanácsi vezetők maximálisan támogatnak. Fiatalember az iskola igazgatója, ő is sokat segít. Úgy érzem, ilyen jó közösségben jól is érzik magukat az emberek.

Sportköri elnök, labdarúgó — és mellékesen villanyszerelő: Taksonyi Lőrinc

Falus István és Farkas József felvételei

■

És nem esett szó a Pakson most gyökeret verő ökölvívásról, jövőbeni lehetőségeiről, nem szóltunk a Szekszárdi Dózsa labdarúgóiról; a megye mindig jó helyen levő atletikájáról, pedig annak élén Mozolai János, a hajdan kitűnő hármasugró, a nagyszerű pedagógus és atlétaszakember áll. És még sok minden másról, ami napjainkban erősíti Tolna megye sportéletét. S nem is ostoroztuk azokat a hibákat, amelyek még hátráltatják a gyorsabb ütemű előrehaladásukat.

A lényeg: vannak, élnek, olykor csillognak, az időnkénti kudarcok sem szegik kedvüket. S mindannyian reménykednek: közreműködésük éltető, különleges misszió társadalmunkban. S e missziót, dicséretre méltóan teljesítik!

Szántó György

Schladming „sötétbe borult”

MEHRE-É A KUPA

Nem volt hiány drámai fordulatokban a vb-t megelőző utolsó versenyeken. Történt ugyanis, hogy a 23-i, wengeni Lauberhorn-lesiklón a 13-as rajtszámmal befutó Steve Podborskit nem követte Heinzer és Bürgler — akik még esetleg beleszólhattak volna az éremelosztásba. Klammer vezetett hat honfitársa előtt! Ausztria ünnepelt, de egy óra múlva gyászolt. Heinz Kretschek, a FIS technikai kiküldöttje vezetésével úgy döntött a zsüri, hogy a sűrű köd miatt életveszélyessé vált „vakrepülést” nem engedélyezi tovább. „Mi is a kútba ugrottunk!” — mondta Klammer, de nagyon sportszerűen hozzátette: „Nem tehetett mást a zsüri, ha engem kérdeztek volna, én is így döntök.”

Másnapra egyes rajtszámot hozott a szerencse Ausztria kedvencének, Klammernek. Köztudott, hogy a friss hóban ez a sorszám nem nyerő. Weirather győzött, Klammer negyedik helye így is nagy siker. Az ugyanaznapi műlesikló verseny egyvalamire már választ adott, Phil Mahre megnyerte az összetett Világ Kupát. A műlesiklás első futamában ugyan Stenmark ismét — csakúgy mint 5 nappal korábban Adelbudenben — az óriásműlesiklásban utcahosszal vezetett. Kerek egy másodperccel előzte meg a Mahre-ikreket és a liechtensteini Frommeltet. A másodikban — itt az első öt fordított sorrendben indul — Phil Mahre megugrott Frommelt és ikertestvére, Steve elől. Talán ennek az ugrásnak tudható be, hogy Stenmark hibázott. Mint 8 nappal korábban Kitzbühelben, itt is mindent egy lapra tett föl. Csak most nem jött be... Mahre olyan előnnyel vezette idáig is a VK-t, hogy egy harmadik hely is elegendő lett volna neki a végső győzelemhez. Elsővel ünnepelhet! Pontosan a versenysorozat közepén.

ÚJ ARCOK

Grindelwald kettős lesikló versenyén a kanadai Sörensen ismételt. „Imádom a sebességet” — mondta a 23 esztendős kimberley-i lány. „A schladmingi pedig a leggyorsabb női pálya!” — tette hozzá nevetve.

Badgasteinben az amerikai Flanders nevethetett kétszer. Az első lesikló fölényes biztonsággal verte a favoritokat; De Agostinit, Epplet és Sörensent, a második napon is félórát örülhetett, de azután egy 16 esztendős ismeretlen, a 180 cm magas Silvia Eder megtréfálta. Már az előző napon is csak egy hiba vette el tőle az igazi nagy sikert, de most az első helyre futott be, igazolva, hogy Ausztria ma is a tehetségek hazája.

A gasteini műlesiklóversenyen Erika Hess folytatta egyedülálló sikerszériáját. Sorozatban a 11., ebben az idényben 5. műlesikló győzelmét könyvelhettük el.

Berchtesgadennek csupán egy napot kellett várnia a női mezőnyre. S az újabb meglepetésre, amellyel az amerikai Cooper szolgált. Most ő végzett a műlesikló első helyén, a francia Pelen és Konzett előtt.

Kovács Barna

Öröm-olimpia

Ijesztően nehéz volt a lesiklópálya. Meredek, felfagyott, néhányadik lesikló után alig-alig maradt rajta kevéske hó. Mellette, alig néhány méterrel arrébb simult egy domboldal, térdigérő, friss, ropogós porhóval. Amott a téli úttörő olimpia lesikló versenyei folytak, siklottak lefelé a gyerekek egymás után; ki szélsebesen, ki óvatosan, ki csiszolt technikával, „profi módra”, ki csak úgy botladozva, ki szuperszerelésben, a legkorszerűbb sisakokban, ruhákban, lécekkel, ki mackóban, bakancsban, eszkábált talpakon, harcolva a másodpercekért, az érmekért, a győzelemért. Emitt pedig a domboldalon a versenyt befejezve, eredménynek fittyet hányva, eldobálva szereléseket, szupereket és szegényebbeket, gyerekek hancúroztak, hógolyóztak, csúszkáltak nadrágféken vagy nylonzacskókra ülve. Amott legjobb tudásukat adva fogcsikorgatva küzdöttek, emitt mindent feledve játszottak és örültek.

Aligha fejezhetné ki bármi is szebben, igazabban, lényegbevágóbban az úttörő olimpia szellemét, eszméjét, mint ez az egymás melletti kép az eplényi hegyoldalon, aligha lehetne kimódoltsággal közelebbről megfogni azt a csodálatos kettősséget, ami az úttörő olimpiák sajátja: a kemény versengésnek és az önfeledt játéknak, a harcnak és az örömnek ez az egysége. Ez határozta meg, ez jellemezte leginkább az elmúlt hét végén a versenynek idén remek otthont adó Zirc nagy napjait.

Az elmúlt években egyre inkább mind nagyobb városok adtak otthont az úttörőolimpia versenyeinek. Egyre bővül a verseny, egyre több az induló, egyre fényesebb a külsőség, kezdett mármár kialakulni a vélemény, hogy kis hely, kisváros aligha képes ma már ilyen nagyszabású viadalt megrendezni. Valóban ne lehetne? Zirc eleven cáfolatát adta az ilyen feltételezésnek. Igaz, nagy-nagy erőfeszítésekre volt szükség, igaz összefogott a város, a környék, besegített a megye — sőt, olimpiai bajnokokkal való találkozó és beszélgetés megszervezésével lapunk is —, igaz olykor szatyrokban hordták a havat, máskor százak taposták a lejtőt, de végső soron remek verseny, remek olimpia kerekedett ki. Bizonyítván, hogy nem kellenek, nagy csinnadratták — sportolási lehetőség kell, ügybuzgalom és szeretet és sok gyerek, s ettől kezdve már megy szinte „magától” minden.

Ez volt a minden tudást igénybe vevő lesiklópálya és mellette a havas lejtő nagy tanulsága.

szegő

FELEKI LÁSZLÓ

Napló

A felelősség

— *Micsoda világesemény!* — kiáltottak fel vagy jegyezték meg sokan a labdarúgó-világbajnokság sorsolásának estéjén. *„Mekkora felhajtás!”* — mondták a kevésbé emelkedettebb stílusban fogalmazók. Valahogyan mindenki érezte-tapasztalta, hogy itt valami *nagyon nagy* eseményről van szó. Öt világrész százmilliói számára közvetítenek a televíziós állomások, a rádiók, filmezik a sorsolás minden apró részletét. A spanyol király ugyan kimentette magát, de elküldte helyette kisfiát, Astúria hercegét. Újságírók, fényképészek, operatőrök ezrei örökítették meg a történelmi pillanatokat. Azt pedig világszerte lélegzet-visszafojtva figyelték, hogy *melyik ország nevét* húzzák elő a gömböcskéből. Ilyen nagy esemény lett a labdarúgás, a foci, a labda kergetése, a sport, a játék, amelyet megfigyelhetünk játszótereken, elhagyott telkeken, iskolaudvarokon és hatalmas stadionokban. Rúgják, fejelik a labdát, és ha ez az ősi játékszer megrezegteti a hálót (néha háló sincs, két földre helyezett sapka vagy iskolatáska is megteszi), akkor elszabadul a pokol és a mennyország. A gyerekek örömujjongását ugyanazok az érzelmek táplálják, mint a nagyokét, amikor azok egy-egy fontos gól után mint a kisgyerekek ugrálnak egymás nyakába, s néha egyetlen kupacban örülnek a sikernek. A lelátókon pedig ugyanígy ugrálnak, zászlókat lengetnek, petárdákat durrogtatnak (sajnos), egymás nyakába borulnak. Ugyanez folyik le lakásokban a tévé vagy a rádió előtt.

Ekkora ereje van a sportnak, a labdarúgásnak? Akik kívül állnak a sporton (egyre kevesebben vannak), azok esetleg rosszallják ezt a „túlzást”, s úgy érzik, hogy a sport iránti túlhajtott érdeklődés elvonja az emberek figyelmét nemesebb kedvtelésektől, az irodalomtól, a művészettől, a zenétől. Ma már szinte fölösleges cáfolni az efféle aggodalmakat, hiszen a *mindenoldalú* érdeklődés segíti elő az emberi élet *teljességét.* Nem szabad egymással szembe állítani a különféle emberi tevékenységeket, merev határvonalakat csak tudatlan emberek vonnak meg, hiszen a sport *szellemi* tevékenység is, s ha valaki azt képzeli, hogy a művészettől távol áll a *fizikai megerőltetés,* tanácskozzon egy *szobrásszal.* (Ha már a szobrászat kerül szóba, nem különös, hogy a szobrászok szívesebben mintáznak meg egy diszkoszvetőt, mint egy szemüveges tudóst, aki jegyzetei fölé hajol?...)

A nagy sportesemények idején élővé válik a kissé már sokat ismételt mondás: *„A sport a béke”.* Coubertin báró költőibb megfogalmazásában: *„A béke vagy te, sport!”* Köznapi nyelvre lefordítva: mégiscsak jobb *sporteredményeket* fölött szurkolni, mint *hadijelentéseket* várni. A háború, sajnos, nagy esemény, s a fegyverek között a sport múzsái is hallgatnak. Háború idején nincs olimpia, nincs világbajnokság. A győzelem, a vereség ilyenkor sokkal véresebb fogalom, mint békében. Örüljünk tehát annak, ha amiatt kell izgulnunk, hogy a világbajnoki döntő előmérkőzései során kivel kerülünk egy csoportba.

Mindezeken túl *még egy gondolat* foglalkoztatott ezekben a „focis” napokban. Ha ekkora esemény a világbajnokság, ha ilyen fontos játék a labdarúgás, ha milliárdok érdeklődését kelti fel, ha nemzeti dicsőségnek számít a győzelem, akkor... akkor nem kelti fel fokozott mértékben a *felelősségérzést* az egyénben, a játékosban, abban a sportolóban, akin ez az egész roppant épület nyugszik? Ha ennyire nagy dolog a foci, akkor magának a játékosnak *nem kellene még többet tennie azért, hogy képességeit a lehető legmagasabb fokra fejlessze?* Arra a néhány évre, amely játékos-pályafutását jelenti, nem kellene *egész életmódját* alárendelni a nagy célnak? Lemondás? Miről mond le? Üres, léha, értéktelen szórakozásokról, amelyekkel szemben áll *a legnagyobb öröm: a győzelem dicsőségének hasonlíthatatlan élménye.* Vannak történelmi pillanatok, amikor a haza a legnagyobb áldozatot is megkövetelheti fiaitól — az életüket! A sportban, a vértelen világháborúban csak olyan „áldozat”-ról van szó, amely üdvös az egyénre nézve is, védi egészségét, gyarapítja dicsőségét.

(Lelki szemeim előtt — az ember képzelődik — megjelent egy labdarúgó, amint televíziós készüléke előtt nézte végig a sorsolás világfontosságú színjátékának közvetítését. Előtte röviditallal telt pohár. Elgondolkozva nézte, sokszázmilliomod magával az eseményeket, majd a közvetítés után felkelt, a pohárral a kezében kiment a konyhába és *a mosogatóba öntötte az italt...*)

Kizárásos olimpia?

Sokaknak jutott eszébe az elmúlt napokban, hogy a labdarúgó-VB hovatovább *kezd egyenrangúvá válni az olimpiai játékokkal.* Van ebben a megállapításban *igazság* is, *túlzás* is. Az kétségtelen, hogy a labdarúgás a legnépszerűbb játéksport. Olyan közhely ez, amelyet már nem is érdemes ismételni. A világbajnokság pedig, a valóban legjobbak vetélkedése, egyre inkább közeledik az olimpia jelentőségéhez. Ami tulajdonképpen nem is egészen ésszerű, hiszen az olimpia magába foglalja a legfontosabb sportágakat, többek között a labdarúgást is. Valaha az olimpiai labdarúgótorna volt a legnagyobb értékű vetélkedés ebben a sportágban. *Még emlékszünk Uruguay csapatának üstökösszerű feltűnésére a párizsi olimpián.* Aztán jött az átkozott amatőr-profi viszály, s lassanként a labdarúgó-olimpia kezdte fokozatosan elveszíteni jelentőségét. Helyette a minden arra érdemes labdarúgót foglalkoztató VB vette át az olimpia szerepét, és *sohasem álmodott magasságba emelte ennek a sporteseménynek a jelentőségét.* Kétségtelen, hogy többféle oldalról igyekeznek „megmenteni” az olimpiai labdarúgótornát, mint afféle vízbe fúló grófot. Rosszabbnál rosszabb ötletek vetődtek fel. A legújabb: rendezzék meg az olimpiai labdarúgó-bajnokságot 19 és 23 év közötti labdarúgók számára. Az ifjúság ünnepe lenne!... Nagyon szép mondás, tetszetős és lelket gyönyörködtető. Csak éppen afféle *kizárásos versennyé* tenné az olimpiai küzdelmeket, még érdektelenebbé az olimpiai labdarúgást, mint valaha. De nemcsak a képtelen korhatárról van szó, hanem a torna *minőségéről.* Ha az olimpiai versenyeken nem indulhatnak a legjobbak, s csak afféle előszerződéses ifjú reménységek vetélkedése lenne, akkor inkább nevezzük el Sportvilágifjúsági Találkozónak, sok versennyel, tánccal és fáklyásmenettel. Biztos vagyok benne, hogy a nem is távoli jövőben *az olimpia a legjobb sportolóké lesz,* tekintet nélkül társadalmi, anyagi helyzetükre. Az olimpiai mozgalom vezetői ne kotorászszanak a versenyzők bukszájában, hanem *megalkuvás nélküli szigorral őrködjenek a sportszerűség fölött.* Az, aki hivatásának választotta a sportolást (mellékesen milliók számára nyújt nemes szórakozást, élvezetet), annak *legyen joga elindulni olimpián a legjobbak között, hiszen ő is egyike a legjobbaknak.* Aki vét a sportszerűség ellen, *az ne indulhasson, még akkor se, ha ő fizet azért, hogy sportolhasson.* Egy kissé fárasztó már, hogy alig segítenek szerény és jelentéktelen személyemnek ebben a küzdelemben. Annyi a filozófusunk, hogy egymásba ér a géniuszuk. *Néhányan közülük nem lennének szívesek foglalkozni az olimpiai eszme égető kérdéseivel? Platón* bizonyára hajlandó lenne.

A XII. szabály

A labdarúgás fontosságának emelkedésével együtt durvult maga a játék is. Valaha főként barátságos mérkőzéseket játszottak egymással a válogatottak és a klubcsapatok. Barátságos mérkőzés volt Az Évszázad Mérkőzése, a 6:3 is. Sokáig a KK (Közép-európa Kupa) volt az egyetlen jelentős nemzetközi vetélkedő, amikor a közép-európai labdarúgás jelentette a jellegzetesen művészi színvonalat. Aztán egymás után indultak meg a különféle nemzetközi „bajnokságok”, VB, EB, BEK, KEK, VVK-, majd UEFA-kupa, és romjaiban is megmaradt a KK, s így tovább. Egyre több pénz áramlott a labdarúgásba, s a kiélezett vetélkedés jóvoltából (?) egyre keményebben harcoltak a csapatok a sikerért. Emlékszem, egy különösen durva nemzetközi mérkőzésen a Népstadionban megdöbbenve láttam a durvaságokat, mire egy tájékozott kartársam így magyarázta a jelenséget:

— *Most így futballoznak.*

Visszakérdeztem:

— *És a játékvezetők? Most így vezetnek?*

A pályán tudniillik a játékvezető az úr, mindenért ő felelős. A játékvezetőnek nem szabad azt sem mérlegelnie, hogy *milyen* mérkőzést vezet, *ifjúsági bajnoki mérkőzést, vagy világbajnoki döntőt.* Egy időben hevesen ajánlgattam egy meglehetősen elavult szabály módosítását. Abból az *orvosi* tényből indultam ki, hogy a 16-oson *kívül* megrúgott boka *éppen úgy fáj,* mint a 16-oson *belül.* Javasoltam: a játéktér bármelyik részén elkövetett szándékos durvaságot 11-essel büntessenek, a vétkes játékost pedig állítsák ki. A javaslattal csak balsikerélményeim szaporodtak, maga a tisztelt *Sir Stanley Rous* sem értett egyet velem. Mit csináljak? Egyszer talán majd a labdarúgás vezetői is feltalálják azt a spanyolviaszt, amely *a ko-*

sárlabdában már közismert. Javaslatom ellen azt az érvet is felhozták, hogy a jelenlegi szabályok is *elegendők* ahhoz, hogy sportszerű keretek között tartsák a játékot. Igen, *alkalmasak*, főleg, ha *alkalmazzák őket*. Ha hadonászás, sárgalapozás helyett egyszerűen eltávolítják a játéktérről azt a játékost, aki nem oda való. Aki szándékosan követ el durvaságot (céldurvaság?), hogy az ellenfél csatára ne tudjon bejutni a 16-oson belüli területre. Mint a Népsportban olvasom, a Vonyarcvashegyen folyó játékvezető-táborozáson a sportszerűtlenségekről szóló XII. szabály *„az év szabályává”* nőtte ki magát, tehát megkülönböztetett figyelemmel kell vele foglalkozni. Ez egyben világbajnoki előkészítésnek is számít, mert nem kevesen ütöttek meg azon, hogy a magyar válogatott csapat a selejtezők során *tucatnál is több sárga lapot szedett össze*. A legutóbbi világbajnokságot két kiállítással kezdtük. Elképzelhető, hogy Spanyolországban nem engedik elszabadulni az indulatokat, s mindenféle szabálytalanságot *szigorúan* megtorolnak. Éppen a *Napló*ban folyik egy kis vita (már befejeződött) a rokonszenves *Garaba* játékmodora körül. És általában a kemény, de szabályos szerelések elsajátítását igényelik velem együtt az olvasók. Az olyan egykori „aranyköpés”, hogy *„élve a csatár nem érheti el a 16-os vonalat”*, attól félek, kiment a divatból és nagyon ráfizethetünk. Éppen ezért nem nyugtat meg *Petri Sándor*nak, a JT elnökének egy félreérthető nyilatkozata. Idézem az egész mondatot, nehogy az a vád érhessen, hogy „kiragadott” szavakra hivatkozom. Az egész mondat így hangzik: *„Az előadások hangsúlyozzák, hogy a szabálytalanságok, sportszerűtlenségek elbírálásánál minden játékos egyenlő feltételekkel kerül megmérettetésre, a büntetésnél pedig érvényesüljön a fokozatosság.”* Mármost — mit jelent ez a *fokozatosság?* Szándékos durvaság esetében mi szerepe lehet a fokozatosságnak? *A figyelmeztetés az edző kötelessége.* Ő figyelmeztesse mérkőzés előtt játékosait, hogy játsszanak sportszerűen. A játékvezető *ítélkezzen!* Ne fokozatosan. Következetesen. Ha félreértettem volna valamit, *készséggel közlöm a magyarázatot.*

Borg a selejtezőben

Valami más. Olvasom, hogy *Björn Borg*, a „teniszkirály” (öt egymás utáni wimbledoni győzelmével még mindig ő az uralkodó) jelenleg jégkorongozik (nagyon egészséges téli sport), s nem szándékozik tíz kötelező versenyen részt venni. Ennek következményeképpen a majdani világversenyeken nem emelik ki őt, s indulnia kell a *selejtezőkön is*, hogy táblára kerülhessen. Nem tudom, mit határoz a hallgatag viking, de én nem tartom földig megalázónak, ha *őfelsége selejtezőt is játszik*. Nem esik le az aranykorona a fejéről, s talán még jót is tesz neki egy kis előcsatározás.

És van még egy szempont: elképzelhető, *milyen boldogság lesz az „esélylesők”* (autszájderek) *számára, hogy összekerülhetnek Borggal.* Ha Björn nem korongozna, ilyen szerencse nem mosolyogna rájuk.

Síelnek a sízők?

Némi derűvel és nosztalgiával olvastam egy olvasó-levelet, amely szerint a „sízés” a helyes, ellentétben a hibás „síelés” szóval. Ifjúságom legszebb napjai jutnak eszembe. A húszas évek végén robbant ki először a vita: sízzünk-e vagy síeljünk? A síző-tábor még versikét is faragott igaza alátámasztására. Egyik sorára emlékszem: „Sóval sózzál, sível sízzél!” Igen ám, de a síelők nem késtek a válasszal. A sózás annyit jelent, mint sóval teleszórni, mondjuk, a vajaskenyeret. Sajnos, a hegyen is előfordul, hogy törött sílécekkel szórják tele a hegyoldalt. A döntő érv azonban nem ez volt, hanem nyelvi és történelmi jellegű. A szó gyökere a norvég „sij”. Az idők kezdetén a norvég szót továbbragozva az új sport hívei egyszerűen „sijeltek”. A „j” betű aztán kikopott a szóból, fölösleges lévén. A sísport szellemének különben is jobban megfelel a „síelés” szó, mert van benne valami a lesiklás élményéből is). Ezért népszerűbb a síelés, s az egykori verssort így lehet módosítani: „Sóval sózzál, sível síeljél!”

Fenyő László emlékére

A sísportról lévén szó, örömmel olvastam a Népsportban Fenyő László ismeretlen, sporttárgyú versét: „Álom a síről” címmel. Valóban ismeretlen, mert hiányzik Fenyő László „Emlékezés és üzenet” című összes verseit felölelő kötetéből, amelyet a Magvető a mártírhalált halt költő 70. születésnapja alkalmából adott ki. Köszönet illeti Takács Ferencet, hogy egy régi Pesti Hírlapból megmentette az utókor számára. Fenyő László nagy magyar költő volt, a Nyugat-nemzedék egyik kimagasló alakja, Baumgarten-díjas. A fasiszták gyilkolták meg 1945-ben, 43 éves korában. Nem érte meg azt a kort, amelyről így dalolt nem sokkal halála előtt: „Eljő a kor, midőn a tiszta homlok / a népek békés jelvénye leszen, / a fényes eszme lesz majd a kibontott / zászló, az leng meg dicsőségesen / s mely választottak ajkán ott borongott: / felzúg a vers, miként a győzelem.”

Levelek, válaszok

Szabadkai Miklós (Bp. Besztercebánya u. 48.) írja: „Nem értem ezt a világnyafogást a labdarúgó VB sorsolása körül. Mindenki bőg, hogy nehéz csoportba került. A mieink sem örültek az első pillanatban, aztán rájöttek, hogy sokkal reménytelenebb csoportba is kerülhettünk volna. Nem hiszem, hogy a brazil—szovjet—skót csoport tagjai újjonganak egymásnak. Azon is kár keseregni, hogy ez nem is volt igazi sorsolás, sőt »bunda«. Persze, hogy irányított sorsolás volt, nagyon helyesen. Egy biztos: aki minden ellenfelét megveri, és a döntőben is győz, az világbajnok lesz. Ez az igazság taktikai tanácsnak is felfogható.” Egyetértek.

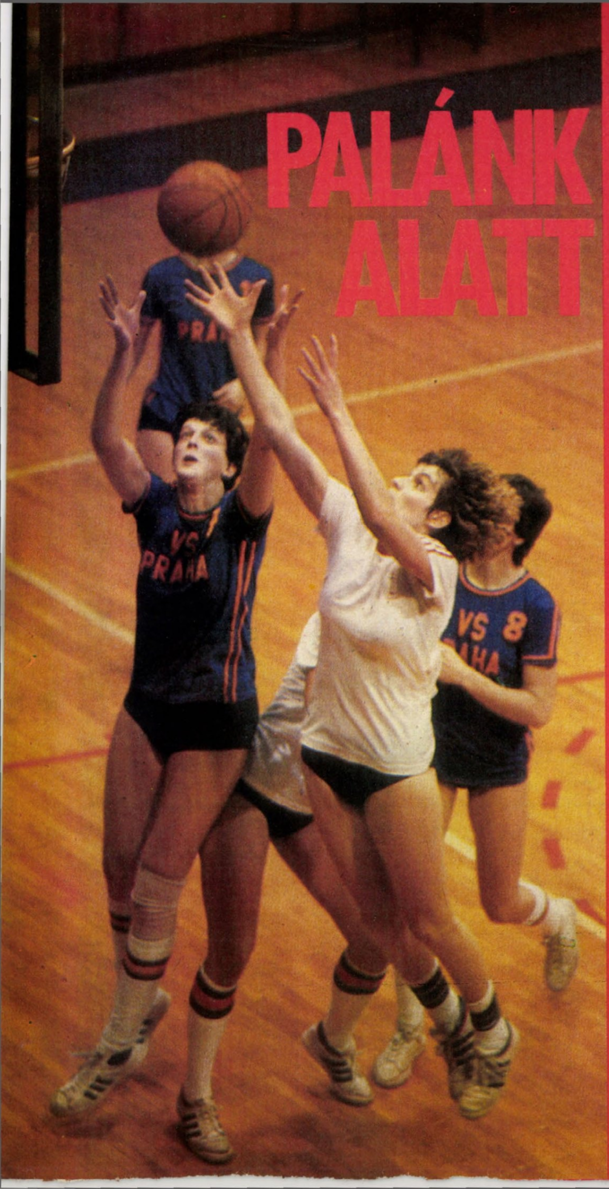
Még egyszer Laczkó Gézáról

Fogarasi Pál (Bp. Mautner u. 149.) újra visszatér Laczkó Géza védelmére. Én ugyan nem tudok újat mondani ebben a kérdésben, a „fair play” szabályaihoz híven azonban szívesen közlöm a levél leglényegesebb részleteit: „Számomra az érthetetlen, hogy Sík Csaba egy 740 oldalas tanulmánykötetből miért pont azt az — Ön által is kifogásolt — egy mondatot idézte! Ez volna jellemző egy életműre? És Ön, tisztelt Feleki sporttárs, ezt ráncigálta elő a hajánál fogva. „Érzékenysége” tehát irányt tévesztett, és a recenzió szerzője helyett Laczkó Gézát vette „merészen célba”. Később: „Véleményem szerint Ön akkor követte el a hibát, amikor az „Újra lánglábˮ?” harmadik mondatát nem így kezdte: „Egy 1942-ben megjelent tanulmányában ugyanis...” Ha így tesz, gondolom, sem az ominózus cikkre, sem pedig a „fülhúzásomra” nem került volna sor. Az elmondottakból következik, hogy kétségbe vonom sajnálkozásának őszinteségét és magamentegetőzésével nem értek egyet. Abban viszont, amiért Ön tollat ragadott, tökéletesen egyetértünk: a különböző teljesítmények nem mérhetők össze. Nem feltűnési vágyból írtam Önnek, hanem azért mert Laczkó Géza — amíg élt — családunk barátja volt még Kolozsvárról és úgy érzetem, ezzel tartozom az ő emlékének. Nagyon merem remélni, hogy „antennája” érzékelni fogja véleményem őszinteségét és helyességét. Tisztelettel.” Valamit mégis hozzáfűzök a levélhez. Rendkívül tiszteletre méltónak tartom, hogy valaki ilyen kitartóan védelmezi családja egykori barátjának emlékét. Én egy pillanatig sem kételkedem véleménye őszinteségében.

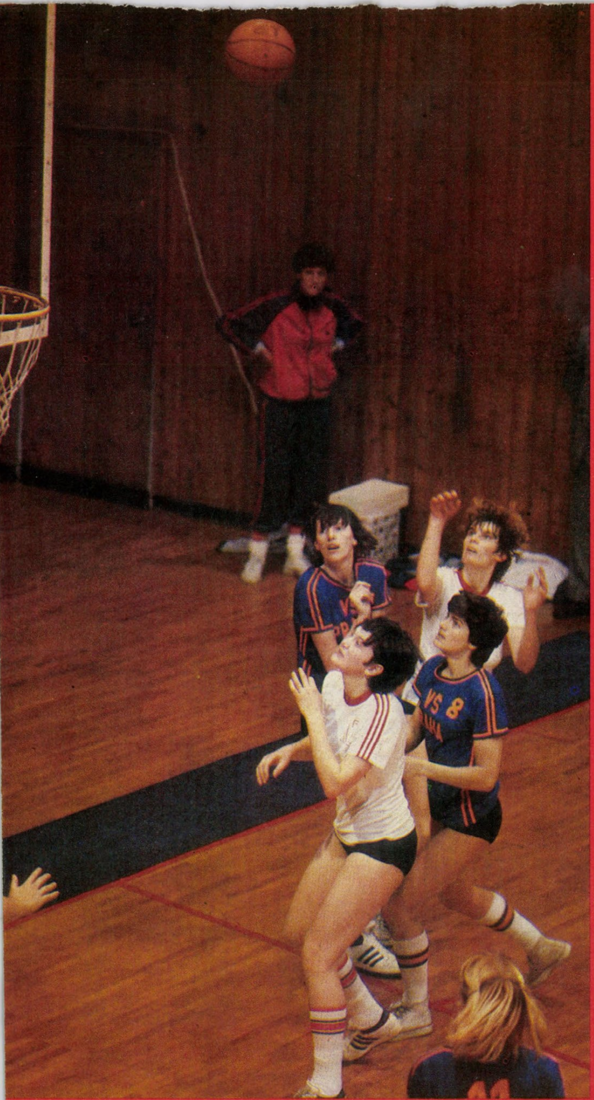
„Botond”, aki legutóbb sportolóink hazafias neveléséről írt néhány sort, most többek között ezt írja: „Nem kívánok alaposabban belemenni a külföldre távozó labdarúgók dolgába, és azt hiszem, nem vagyok egyedül, aki szeretné, ha a kiváló magyar sportolók itthon sportolnának és a hazai bajnokság színvonalát emelnék. Ha ez így megy tovább, a jégkorong-bajnokság mintájára kell átszerveznünk a labdarúgó NB-t. Nem is erről akarok írni, hanem arról, hogy jó lenne, ha a sportsajtó (önök is) azokkal is foglalkoznának, akik itthon maradnak. Hír hír után, cikk cikk után jelenik meg arról, hogy ez vagy az a játékos hova készül, melyik országban fog játszani. Kérem, írjanak azokról is, akik nem jelentkeztek semmiféle idegenlégióba, vagy ha úgy tetszik, nem toborozták őket vendégmunkásnak. Meg lehetne őket kérdezni, mikor határozták el, hogy itthon maradnak. Mik a terveik Magyarországon? Hajlandók-e a válogatott csapat rendelkezésére állni? Nincsenek-e nyelvi és kiejtési nehézségeik egy szegedi csapatban? Jól érzik-e magukat hazai környezetben? Nem szokatlan-e, hogy az utcán, a lelátókon magyarul beszélnek, kiabálnak, és mi-ket? Itthon töltik-e szabadságukat is? Nem hívták még őket Olaszba, Spanyolba, vagy Svédbe? Ennyi talán elég is. Meggyőződésem, hogy nagyon érdekes lehet egy olyan magyar sportoló lelkülete, aki régi vágyának tesz eleget akkor, amikor elhatározza, hogy itthon marad.

Bácskai Pál (Bp., Temesvár u. 19.) örömmel vette tudomásul, hogy mennyi mérkőzést közvetít a tévé a világbajnokságról. „Nagyon jók a sportfilmek a tévében, jó volt Katzirz társaságában újra végigélvezni a nagyszerű gólokat. De volna egy kérésem. Játsszák le újra a 78-as argentin—magyar mérkőzést. Nekünk is, de a fiúknak is nagyon tanulságos lenne. És érdekes.” Javaslatát ezennel továbbítom Dobor Dezsőnek. Én is szívesen megnézném még egyszer az egész mérkőzést. Újra látható lenne, hogy mit engedtünk ki a kezünkből. Az embernek ma is égnek áll a haja, amikor látja, hogy a Gujdár által elcsípett, majd a kezéből kigurult labda körül csak argentinok tartózkodtak...

PALÁNK ALATT

A női kosárlabdázók Ronchetti Kupájában a Bp. Vasas Izzó eredményesen szerepel, hiszen az első mérkőzésen, az Izzó-csarnokban legyőzték a Slavia Praha együttesét, majd a Vointa Bucuresti lányait is. A továbbjutás majd csak a következő hónapban dől el a prágai visszavágón. Felvételeink a Bp. Vasas Izzó–Slavia Praha mérkőzésen készültek.

FALUS ISTVÁN FELVÉTELEI

A BŰVÖS SZÓ

Magyarországon nagy népszerűségnek örvendenek a labdajátékok, a kézilabda, a kosárlabda, a vízilabda, a röplabda, a tenisz, az asztalitenisz, sokan kedvelik a tollaslabdát és a gyeplabdát is. A nemzetközi porondon elért eredmények azonban – egy-egy kiugró siker ellenére is – elmaradnak a várakozástól. Képviselőik az okokat gyakorta a nem megfelelő feltételekkel, illetve bizonyos feltételek hiányával magyarázzák. Természetesen nem teszünk azonossági jelet a különböző sportágak közé, hiszen mindegyiknek megvan a saját problémája, más alapról indultak, más-más úton fejlődtek, vagy más szintről estek vissza, szóval: más a fejlődéstörténetük. Viszont sok olyan jelenséggel találkozunk, amely közös. Ezek részben szubjektívek, részben objektívek. Mi ezúttal nem foglalkozunk az úgynevezett szubjektív gondokkal, sőt az objektív problémákból is csak egyre hívjuk fel a figyelmet. Arra, hogy nálunk divatos lett a gyengébb eredményeket javarészt az edzés és versenyzés feltételeinek, körülményeinek hiányosságaira hárítani. Szerintünk ez az érvelés – hibás és káros.

A feltétel fogalma sokrétű. Anyagi, erkölcsi és magában foglalja a versenyrendszert is. És hányszor hallottuk a sportágak vezetőit, amikor arról panaszkodnak, hogy „ilyen feltételek mellett" nem lehet eredményt elérni.

A labdajátékok elengedhetetlen feltétele ma már, hogy megfelelő számú sportterem és uszoda álljon rendelkezésre. Néhány évvel ezelőtt mindez kevesebb gondot jelentett, hiszen még az NB I-ben szereplők is szabadban mérkőztek. Aztán szép sorjában fedél alá költöztek a kosárlabdázók, a röplabdázók, a kézilabdázók. Kisebb-nagyobb viharok közepette. Emlékszem még két szövetség vitájára, vagy inkább vádaskodására. Egyikük azt állította, hogy a másik jogtalanul kitúrja, az utóbbi pedig jobb nemzetközi eredményeire hivatkozva jogosnak tartotta igényét. Nem áll meg a „bevonulási folyamat", mert a legjobbak után a terembe kívánkoznak az alsóbb osztály képviselői is. Amikor aztán a maguk állította nehézségekkel találják magukat szemben — egy-egy termet, más sportágak képviselőivel is meg kell osztani, nem megfelelő az edzésidő, és még lehetne sorolni —, akkor arra hivatkoznak, hogy nincs terem, nincs uszoda. Csakhogy az OTSH beruházási osztályától kapott adatok másról vallanak. Igenis az elmúlt években erőteljesen emelkedett a sportlétesítmények száma. 1970-ben 781 sportterem volt Magyarországon, 1980-ban pedig 2283. 1970-ben az úszómedencék száma 138, tíz évvel később 368. Tehát a létesítmények hiánya miatti panaszkodás nem jogos. Véleményünk szerint nem a termek épültek lassan, hanem a terembe való bevonulás üteme volt erőltetett. A labdajátékok képviselői akkor is értek el világraszóló sikereket, amikor bizony sokkal gyengébben álltunk sporttermek dolgában. Női kézilabdázóink Dortmundban világbajnokságot nyertek, pedig akkor még csak Tatán lehetett fedett helyen „kézizni" az országban, kevesebb uszodánk is volt, pólósaink mégis világbajnokságot, olimpiai bajnokságot nyertek. Férfi röplabdázóink EB-ezüstöt nyertek, és ott voltak a tokiói olimpián. És még lehetne sorolni tovább...

Évekkel ezelőtt egy olyan folyamat indult meg, amelyet természetszerűleg nem lehet megállítani, de mértékét az ésszerűségnek kellene meghatároznia. Például azért, hogy ne forduljon elő olyan eset, hogy a kézilabda NB I. bajnoki mérkőzéseit állandóan változó időpontokban játsszák le a teremhiány miatt, vagy a válogatottaknak néhány esetben „koldulniuk" kell helyért.

Véleményünk szerint a javuló feltételek és az esetektől elmaradó teljesítmény ellentmondásának van egy sajátos oldala is. Hazánkban egyre nagyobb anyagi erőt fordítanak a sportra. Természetesen ebből a juttatásból nagyobb részt kapnak az úgynevezett kiemelt egyesületek, és azokon belül is az eredményesen működő és ennek megfelelően kategorizált szakosztályok. Tehát az állami támogatás célirányos, megteremtődik annak a feltétele, hogy a legjobbak is felkészülésük jelentős részét az egyesületekben végezzék el, hiszen az ott működő apparátus, az edző, a technikai vezető, az orvos, az edzéslehetőségek biztosítva vannak.

Aztán jön a bukfenc. Egyre jobban erősödik a labdajátékokon belül (de más sportágakban is) az a törekvés, hogy a felkészülést központosítani kell. Azaz a legjobbak kevesebb időt töltsenek el az egyesületükben, és többet a különböző szintű válogatottakban. Az indoklás: „az egyesületekben nem megfelelőek a feltételek". Elsősorban a szakmai munka hiányosságaira utalnak. Csakhogy ez megint ellentmondásos, hiszen a kiemelt egyesületek A kategóriás szakosztályainál elvileg a legjobb szakemberek tevékenykednek! Így aztán nem is csoda, hogy az egyesületek és a válogatottak közti kapcsolat enyhén szólva nem felhőtlen. Ez az eredménytelenségben tükröződik. A pénz pedig elcsordogál.

Az illetékesek szívesen hivatkoznak a nem megfelelő versenyeztetésre is. Úgymond kevés a nemzetközi találkozó. Mihez képest? Az ötvenes évekhez viszonyítva? (Most divatos erre az időszakra hivatkozni.) Számszerűleg jóval több. A férfi kosárlabdaválogatott 1981-ben jól szervezett, gazdag nemzetközi programot bonyolított le — erre nemhogy a B csoportból az A-ba jutottak volna, hanem kiestek a C-be. Női kosárlabdázóink soha ennyi felkészülési mérkőzést nem játszottak, és mégis gyengélkedtek az EB-n. Nemcsak a válogatottat vezetői elégedetlenek a nemzetközi műsorral, hanem a szakosztályoké is. Pedig aki figyelmesen olvassa a sportlapokat vagy más újságok sportrovatait, meglepően sok olyan hírrel találkozik, miszerint ez a csapat vagy versenyző ide vagy oda utazott. Csakhogy sokszor rosszul szervezettek e portyázások, és azt csak az érdekeltek tudják megmondani, hogy hány nemzetközi verseny degradálódik úgynevezett „vajaskenyér-túrává", aminek a sporthoz nem sok köze van. Évente közel 200 sportegyesületi találkozóra kerül sor nemzetközi szinten, sokszor indokolatlanul. 1970 és 1980 között a nemzetközi versenyeztetésre fordított forint- és devizamennyiség emelkedő tendenciát mutat, és az is elgondolkoztató, hogy a világbajnokságokra és az Európa-bajnokságokra kiadott pénzmennyiség körülbelül egyötödével több, mint az egyéb nemzetközi eseményeken való részvételre igénybe vett összeg.

Véleményünk szerint a lemaradás okát nem a nemzetközi versenyprogram milyenségében kell elsősorban keresni, hanem a hazaiban. Kosárlabdázásban és röplabdázásban is megváltoztatták a bajnokság lebonyolításának formáját. Sajnos nem azért, mert a tartalom már szétfeszítette a kereteket. Úgy gondolták a sportág vezetői, hogy majd az átszervezéssel mintegy kikényszerítik a csapatokból a magasabb színvonalú felkészülést és a nívósabb mérkőzéseket. Az őszi bajnoki mérkőzések azt tanúsítják, hogy ez az igyekezet nem sikerült. Ezek a sportágak ahhoz a házhoz hasonlítanak, amelyet csak kívülről hoztak rendbe, belül nem zárnak az ajtók, ablakok, korhad a parketta.

Sokszor elhangzott és sokszor leírták, hogy az eredményes nemzetközi szereplés alapja a jól szervezett hazai bajnokság. És ez nemcsak az NB I-re vonatkozik, hanem a sportágak általános versenyrendszerére. Nálunk ez a biztos alap hiányzik.

A feltételeket kell és szükséges javítani, hiszen ez az általános fejlődésből következik, de a felelősséget és az eredménytelenséget állandóan átháríttani a feltételekre — helytelen.

Sári Károly

EMBER ÉS GÉP. Január 18-án a Gellért Szálló teaszalonjában bemutatták a hongkongi SCISYS cég és a Vulcan Electronics L. T. D. cég MARC V. V. B. nevű sakkautomatáját. Akkor tizenkét táblás szimultánt adott a sakkautomata, vasárnap 24-én 200 játékos mérhette vele össze tudását. Az automata legyőzői között egy kis sakk-komputert sorsoltak ki.
Kép és szöveg Csatorday Zoltán

A sport változatlanul állandó témája a Jókai klub népszerű hétfő esti beszélgetéseinek. Erről beszélt Székely Éva, és erről volt szó több ízben is, amikor a tv és a rádió népszerű riporterét, Antal Imrét és Szilágyi Jánost kérdezte a műsorvezető, Sipos Áron
Révész András felvétele

A BSE női kosarasai a visszavágón is legyőzték a Sparta Praha csapatát (79-75), és ezzel a remek eredménnyel bejutottak a Bajnokcsapatok Európa Kupájának elődöntőjébe. Felvételünkön Deák, aki a prágai mérkőzésen tizenegy pontot szerzett
Almási László felvétele

Bajnoki kosárlabda-mérkőzésen: Bp. Honvéd—Csepel 90-59. Felvételünkön Recska (25 pontot szerzett) célozza meg a gyűrűt
Almási László felvétele

A Csepel férfi röplabdázói mindkét alkalommal (3-0, 3-1) legyőzték a Bp. Vasas Izzó gárdáját. Kovács elüt az egyszemélyes sánc mellett
Csatorday Zoltán felvétele

Az első mérkőzést az Újpesti Dózsa női röplabdázói nyerték 3-2 arányban a Bp. Spartacus gárdájával szemben, a másodikon viszont a szövetkezetiek győztek 3-1 arányban. Felvételünkön Juhász leütését hárítja a sánc
Csatorday Zoltán felvétele

A Magyar Rádió,
az MLSZ
és a Képes Sport
labdarúgó
tehetség-
kutató
akciója
1981

Az új évben ismét meghirdetjük, a Magyar Rádió Szórakoztató Osztályával és a Magyar Labdarúgó Szövetséggel közösen a Képes Sport labdarúgó tehetségkutató akcióját.

Olyan fiúgyerekek jelentkezését várjuk, akik 1968. szeptember 1. után és 1971. augusztus 31. előtt születtek.

Tizenévesek, figyelem!

Lehetőleg levelezőlapra felragasztott jelentkezési lapokat kérünk, pontosan kitöltve.

A jelentkezési lapokat a Képes Sport címére,

Budapest, Istvánmezei út 3. 1146 várjuk.

Ezek az egyéni jelentkezések, amelyeket mindenki saját maga küldhet be, de ha valaki tud olyan tehetséges gyerekről, akihez felhívásunk nem jutott el, ajánlhatja őt.

Jelentkezhetnek még a kiskörzeti általános iskolai bajnokságban feltűnt tehetséges gyerekek, egész csapatok is, tehát nemcsak egyénileg, hanem az egész csapattal együtt is elfogadjuk a jelentkezéseket.

A jelentkezési lapokat legkésőbb január 30-ig postára kell adni!

FONTOS!

Csak olyan gyerekek jelentkezését fogadjuk el, akik NB-s labdarúgószakosztályokban nincsenek leigazolva.

TEHETSÉGKUTATÓ AKCIÓ 1982
JELENTKEZÉSI LAP

Név: ____________________

Születési hely: ________ év: ________ hónap: ________ nap:

Megye: ________ járás: ________ község ________
(város):

Igazolt versenyző-e?: ____________________

Hol?: ____________________

Egy fiaskó nyomában

Amikor kezembe került a hírügynökségi jelentés, nem akartam hinni a szememnek. A francia jégkorong-válogatott 11-2 arányban legyőzte a mieinket a két nemzeti válogatott első találkozóján. Aztán a másodikon 7-6-ra nyertek a franciák.

Azóta eltelt néhány nap, válogatottunk is hazaérkezett már, sőt a korábban havazás miatt félbeszakadt FTC—Ú. Dózsa rangadót is újrajátszották.

A franciaországi fiaskóról több játékossal, vezetővel beszélgettem. Elmondták, nem tudott legerősebb összeállításban játszani válogatottunk, kényszerűségből sorokat is meg kellett bontani. Azt is megtudtam, ama bizonyos első mérkőzést a szabályok adta legkisebb méretű pályán rendezték meg, így csatáraink, különösen szélsőink gyakrabban találkoztak a palánkkal, mint a koronggal. S mindezek ellenére beszélgetőtársaim között egyetlen olyan sem akadt, aki nem a csapatban kereste volna a vereség igazi okát.

Egyöntetű volt köztük a megállapítás, hogy ilyen gyengén évek óta nem játszott csapatunk — pedig a balsikerekhez igazán hozzászokhattunk ezekben az években. Nem volt igazán jó formában kapusunk, de azt mesélik, oly gyengén védekezett a csapat, hogy ha mondjuk Tretyak állt volna a magyar kapuban, akkor sem változott volna különösebben az eredmény.

Alaposan elemezték hát az első mérkőzésen tapasztaltakat, s a visszavágón — bár ekkor sem remekeltek és nem is győztek — már jobb teljesítményt nyújtottak.

Ez a nagyfokú formaingadozás nem újkeletű a magyar jégkorong-válogatott szereplésében. Az azonban némiképp újszerű, hogy egy ilyen nagyarányú, lesújtó vereség után lelkileg viszonylag hamar összeszedte magát a gárda.

Ami a szombati rangadót illeti, a kezdő lépéseket már tapasztalhatta az a mintegy kétezer néző, aki változatlanul hű maradt a sportághoz. Az Újpesti Dózsa és a Ferencváros változatos, izgalmas mérkőzést vívott egymással. A rangadót 6-5 arányban az újpestiek nyerték, pedig 4-2-re még a Fradi vezetett.

Buzás György igyekszik elvinni a korongot Kereszty mellett. Ú. Dózsa—FTC 6-5
Falus István felvétele

A bajnokságban most — hat forduló után — az Újpesti Dózsa került lépéselőnybe, hisz a két csapatnak ugyanannyi pontja van, de az egymással vívott mérkőzések mérlege a lila-fehéreknek kedvez. A héten két újabb fordulót rendeznek, s könnyen elképzelhető, hogy az eddig gyengélkedő Székesfehérvári Volán megnehezíti majd a bajnoki címért küzdők sorsát. A bajnok fehérvári gárda ugyanis a legutóbbi fordulóban már javult játékkal jelentkezett, legyőzte az újpestieket, s a ferencvárosiaktól is csupán egygólos vereséget szenvedett.

Izgalomban tehát feltehetően nem lesz hiány. S a szoros bajnoki mérkőzések is hozzájárulnak — sőt hozzá kell járulniuk — ahhoz, hogy válogatottunk a siker reményében utazhasson márciusban a „C" csoportos világbajnokságra.

Ahol többek között a franciákkal is mérkőzik majd.

S mint a válogatott játékosok mondták: ott szeretnének visszavágni az elmúlt heti két vereségért.

(faludi)

Felvételünkön Farkas László (Honvéd Zalka) a 15 kilométeres és Bognár Károly (Vasas) a 30 kilométeres síkfutás országos bajnoka
Farkas József felvétele

Özse Ágnes (Vasas) nyerte az 5 kilométeres síkfutás országos bajnoki címét
Farkas József felvétele

TEMESVÁRI IMRE (VM Közért) a gyorskorcsolyázók országos bajnokságán nagy küzdelemben megvédte bajnoki címét

HÍRADÁSTECHNIKAI GÉPGYÁR

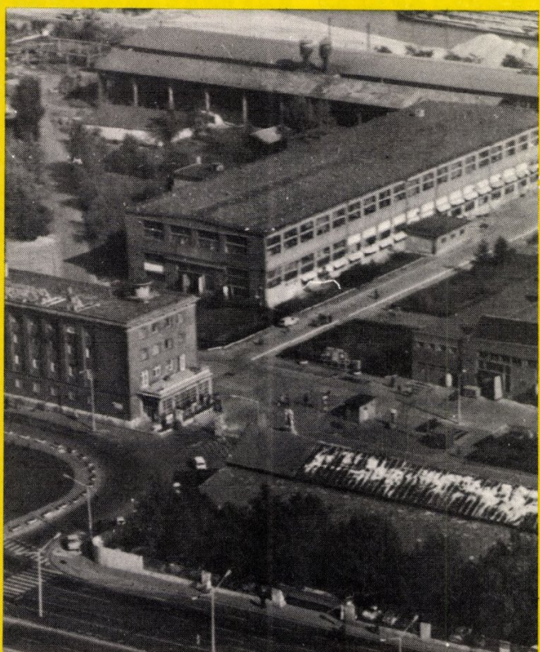
BP. XI., HUNYADI J. U. 2.

Híradástechnika, – autóvillamossági – garázsipari berendezések – gépkocsi mosó–szárító – szikraforgácsoló oszlopos fúrógépek – gyártására

MUNKATÁRSAKAT KERESÜNK

az alábbi szakmákban és kereseti lehetőségek mellett:

– **esztergályos**	**3800–7000 Ft-ig**
– **marós**	**3500–6000 Ft-ig**
– **gyalus-vésős**	**3800–6000 Ft-ig**
– **síkköszörűs**	**3500–5500 Ft-ig**
– **szerk. lak.**	**3800–6500 Ft-ig**

VÁRJUK JELENTKEZÉSÜKET, LEGYENEK A MUNKATÁRSAINK!

Munkásszállást, bölcsődei elhelyezést biztosítunk, valamint 1982. január 1-től MINDEN SZOMBAT SZABAD!

Jelentkezés személyesen vagy telefonon.
Felvilágosítást ad:
A vállalat munkaügyi osztálya
Tel.: 667-255/294 mellék.

HITEKA

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT

üzemei azonnali belépéssel felvesznek:

KELET-PESTI TEJÜZEMBE
Bp. X., Keresztúri út 210.
Telefon: 485-150/224

- gyors- és gépírót,
- üzemi adminisztrátort,
- árukezelő-tisztet,
- kőművest,
- hűtőgépészt,
- műszerészt,
- villanyszerelőt,
- csőszerelő-hegesztőt,
- lakatost,
- festőt,
- kazánfűtő dolgozókat, valamint
- férfi-női betanított és üzemi segédmunkásokat.

KELET-PESTI DEPÓ KÉSZÁRURAKTÁRÁBA
Budapest VII., Rottenbiller u. 31.
Telefon: 422-997

- rendelésfelvevőt,
- göngyöleg elszámolót,
- árukezelő-tisztet,
- villanyszerelőt,
- áruátvevőt,
- árukiadót,
- készáru-rakodó munkásokat.

KELENFÖLDI TEJÜZEMBE
Bp. XI., Bartók Béla út 105.
Telefon: 667-550

- gyors- és gépírót,
- üzemi adminisztrátort,
- járásirányítót,
- szállítmánykísérőt,
- takarítónőt,
- portásokat,
- férfi-női betanított és üzemi segédmunkásokat.

RÁKOSPALOTAI TEJÜZEMBE
Bp. XV., Bogáncs u. 1.

- laboránst,
- árukezelő-tisztet,
- járásirányítót,
- hűtőgépészt,
- műszerészt,
- villanyszerelőt,
- teherportai ellenőr dolgozókat, valamint
- férfi-női betanított és üzemi segédmunkásokat.

BUDAFOKI SAJTÜZEMBE
Bp. XXII., Nagytétényi út 3.
Telefon: 386-733

- bér- és SZTK-ügyintézőt,
- termeléselszámolót,
- laboránst,
- árukihordót,
- hűtőgépész dolgozókat, valamint
- férfi-női betanított és üzemi segédmunkásokat.

KÉPES sport

ESPAÑA 82

BELGIUM

Az 1980-as Európa-bajnokságon nem akármilyen meglepetésre ezüstérmet nyert együttes (hátsó sor, balról): Ceulemans, Pfaff, Meeuws, Millecamps, Van der Eycken, (első sor, balról) Van Moer, Renquin, Mommens, Van der Elst, Cools és Gerets

Horst Müller (Düsseldorf) felvétele

Mundial '82 SPANYOLORSZÁG

KÉPES sport

29. évf. 24. szám 1982. VI. 15. 12,50 Ft

ELKEZDŐDÖTT A JÁTÉK

48 OLDAL

AZ UTOLSÓ TATAI NAPON

Szepesi György az éremszerzők egyikének, a siker egyik fő-részesének, Póczik Józsefnek adja át a bajnoki aranyérmet, a háttérben Korom Mihály és Szániel János, a klub ügyvezető elnöke

Horváth Ede vezérigazgató és Verebes József a „sikerkovács" még egyszer felelevenítette az évad legkritikusabb pillanatait

Falus István felvételei

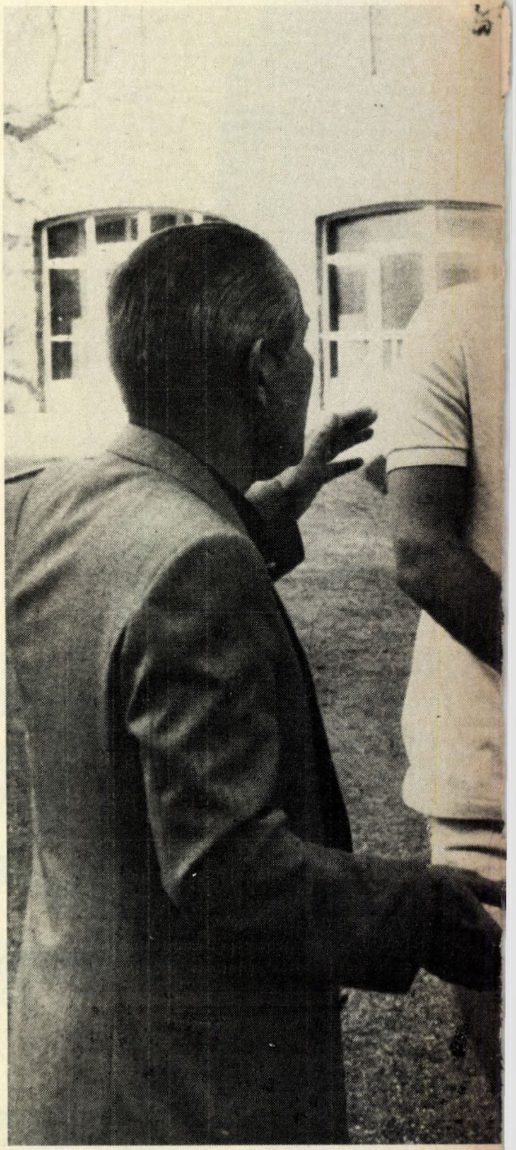
Győri arany-érmek

Érthetően nagy volt az öröm Győrben, amikor a Rába Magyar Vagon- és Gépgyárban átadták az idei magyar labdarúgó-bajnokegyüttesnek az aranyérmeket. Újra és ismét lejátszódtak a bajnoki izgalmak a résztvevők előtt; s a játékosokat, vezetőket, szurkolókat megintcsak hatalmába kerítette a boldogság érzése.

Ott volt az ünnepségen Korom Mihály, az MSZMP KB Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára és Buda István államtitkár, az OTSH elnöke. A helyi állami, párt-, társadalmi szerveket többek között Háry Béla, az MSZMP megyei bizottságának első titkára, valamint Lombosi Ferenc, a megyei tanács elnöke képviselte.

A bajnoki aranyérmeket Szepesi György, az MLSZ elnöke adta át, s kívánt további jó szereplést a győri zöld-fehéreknek.

Sándor „Csikar" Nyilasi Tibor, Bálint László és Martos Győző társaságában

Az Országos Testnevelési és Sporthivatal lapja

Főszerkesztő: Kutas István. Főszerkesztő-helyettes: Lakatos György, Szántó György

Szerkesztőség: Budapest, Istvánmezei út 1—3. 1146. Telefon: 143-810 és 138-841. Telex: 22-6219 Levélcím: Képes Sport. Budapest, 1425, postafiók 152. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petruss György igazgató. Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál. (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. 1900), közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj havi 36,50 Ft. Külföldi előfizetés: Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat Budapest. A beküldött kéziratokat és fényképeket nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.
82.2305/2-24 — Zrínyi Nyomda, Budapest. F. v.: Vágó Sándorné vezérigazgató

Index: 25 438 HU ISSN 0450—1284

Dr. Korom Mihály szól a jelenlevőkhöz

Néhányan a hallgatóság soraiból: Kiss Imre, Csapó Károly, Tóth József és Sándor Károly, aki részt vett az 1958-as és az 1962-es világbajnokságon

Falus István felvételei

Csütörtökön délután dr. Korom Mihály, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára és Rácz Sándor, az MSZMP KB közigazgatási és adminisztratív osztályának vezetője Buda Istvánnak, az OTSH elnökének társaságában meglátogatta a Tatán tartózkodó válogatott keret tagjait. A bensőséges hangulatú délutánon dr. Korom Mihály rövid beszédet intézett a spanyolországi világbajnokságra induló csapat tagjaihoz, amelyre Nyilasi Tibor csapatkapitány válaszolt, aki megígérte, hogy ő és társai méltóan igyekeznek majd képviselni hazánk színeit a Mundiálon.

Képriportunk az utolsó tatai nap emlékezetes délutánján készült.

Kutas István jelenti a Mundialról

ÉS MEGKEZDŐDÖTT ...

**24 csapat,
14 város,
17 stadion,
5000 újságíró,
100 televíziós társaság,
2 000 000 000 néző,
biztonság mindenekelőtt,
tovább tart, mint a nyári olimpiai játékok,
labdarugócsillagok parádéja,
ez a labdarúgó Világ Kupa**

Hosszú utat tett meg a négyévenként megrendezett Világ Kupa — korábban Rimet Kupa —, amíg kivívta mai rangját a nemzetközi sportesemények sorában. A kezdet soha nem könnyű, amíg az ötletből valóság lesz, a nehézségek sokaságát kell legyőzniük azoknak, akik felismerik egyik vagy másik sportág fejlődésének követelményeit. Nem kevés előítéletet, maradiságot, vélt vagy valós elsőség féltését kell legyőzni a kezdeményezőnek ahhoz, hogy egy versenyrendszer történelmileg is hosszú távon sikeres legyen. A folyamatos siker egyik fontos előfeltétele, hogy a versenyrendszer a sportág ismételt megújulásának ösztönzőjévé váljék. Nem kevésbé lényeges eleme a sikernek a versenyrendszer korszerűsítése és megújítása. A világ labdarúgásának mai vezetői az eddigi legsikeresebbnek ígérkező Világ Kupa indulásakor jogos büszkeséggel állapíthatják meg, hogy méltó folytatói és féltő gondozói mindannak, amit az elődök örökül hagytak rájuk.

Visszatekintve az előző tizenegy labdarúgó Világ Kupa eseményeire, nem csupán a résztvevők számának növekedése, az elért gólok „rideg" száma bizonyítják a gondolat, a kezdeményezés felismerésének sikerét. A Világ Kupák sorozata valamennyi földrészen diadalra vitte és népszerűsítette a labdarúgást, valamennyi földrészen felkeltette az ifjúság érdeklődését e nagyszerű játék iránt. Tervezők, edzők munkája nyomán sikert aratott együttesek formálódtak, nagyszerű játékosegyéniségek tették teljesítményükkel maradandó emlékművé a Világ Kupák mérkőzéseit.

Az egykori tudósításokat, visszaemlékezéseket, összefoglalókat olvasva, szinte filmszerűen elevenedik meg a játék fejlődése. Az a folyamat, amelynek nyomán az ösztönös játszadozásból sportszerű játékká lett a labdarúgás. Megelevenednek az újítások, emlékezni kell az újítókra, azokra a játékosegyéniségekre, akik a mérkőzések küzdelmeiben megvalósítói voltak mindannak, amit ma labdarúgásnak nevezünk. Rögös útat tett meg a játék fejlődése a francia Laurent első góljától a holland Rensenbrink ezredik góljáig a Világ Kupák sorozatán. Feledhetetlen emlékű szakemberek, az olasz Pozzo, az NSZK-beli Herberger és Schön, a brazil Feola, Zagalo, az angol Ramsey és legutóbb az argentin Menotti formált olyan együtteseket, amelyek nemcsak a Világ Kupák győztesei, hanem a játék megújítói is lettek. A korábbi világbajnokságok emlékeit felidézve, az újítások ezernyi mozzanatát lehet felismerni. Alkottak játékrendszereket, előítéleteket legyőzve kiemelkedő tudású játékosegyéniségekből formáltak fegyelmezett csapatot, forradalmasították a játékosképzést és a felkészítést, a csapatok előkészítő és sorozatmérkőzéseire. Aki mindazt, ami a Világ Kupák eddigi sorozatán megújította a játékot, nem törvényszerű és egymásra épülő folyamatnak tekinti, nagyot téved. Azok a vezetők, edzők és játékosok, akiknek nevéhez a játék megújulása fűződik, nem tettek egyebet — és ez a legtöbb, amit tehettek —, mint felismerték a továbblépés szükségességét.

A labdarúgó Világ Kupák egyre élesebben kibontakozó kísérője a földrészek közötti vetélkedés. A FIFA jelenlegi vezetése jelentős lépésre határozta el magát, amikor a Világ Kupa végső küzdelmeiben részt vevő csapatok számát huszonnégyre emelte. Mintegy elismerve mind a földrészi vetélkedés új szakaszát, mind felismerve a végső küzdelem kiszélesítésének lehetőségét, hatását a labdarúgás általános fejlődésére. A döntést nem kísérte egyetértés. Sok volt az aggodalmaskodás, hogy olyan csapatok is résztvevői lehetnek a végső küzdelemnek, amelyeknek felkészültsége és tudása alacsony színvonalú, s ezzel a Világ Kupa jelentős mértékben veszíthet népszerűségéből. Mások viszont sokallták a mérkőzések számának megnövekedését és lebonyolítási idejét. Nem voltak kevesen, akik az utóbbit úgy fogták fel, hogy annyi ideig, amíg a Világ Kupa küzdelmei tartanak, nem lehet az érdeklődést magas szinten tartani. Jóslásra nem vállalkozhatunk. Az első mérkőzések után aligha lehet biztonsággal megállapítani, hogy mi lesz a Világ Kupa végső értékelése. Az azonban már most nyilvánvaló, hogy a FIFA döntése világszerte megnövelte az érdeklődést a labdarúgás iránt. Ezt bizonyítják a selejtező mérkőzések sikerei minden földrészen.

Nem először írjuk le, hogy nem elhanyagolható a várható anyagi siker. Egyetlen nemzeti labdarúgó szövetség számára sem érdektelen, hogy a Világ Kupa végső küzdelmeiben való részvétel megteremtheti labdarúgásuk fejlesztésének anyagi alapját. A résztvevők valamennyi költségét vállalja a FIFA, ezen túl, meghatározott feltételekkel, a végső elszámoláskor részesedés illeti meg a csapatokat.

Mindennél lényegesebb az a szakmai előny, amelyet a Világ Kupa végső küzdelmeiben való részvétel jelent. Nagy különbség van aközött, hogy a látóról alkotnak véleményt, és vonnak le következtetéseket a szakvezetők, legfőképpen

MUNDIAL '82

a játékosok, vagy pedig a mérkőzéseken szerzik a tapasztalatokat. Az ilyen tapasztalatszerzés nem csupán a válogatott csapat tagjai és az őket felkészítő szakemberek számára jelenthet felbecsülhetetlen értéket, hanem a labdarúgás egésze számára.

Válogatott labdarúgóink a selejtező mérkőzések felejthetetlen küzdelmeiben kiharcolták ismételt részvételüket a Világ Kupa döntőjében. Azt, hogy mit hoznak a mérkőzések a játékosok és a szurkolók számára, nem lehet megjósolni. Minden eddig megrendezett Világ Kupa a meglepetések sokaságával szolgált. Nemcsak a magyar labdarúgóknak, hanem valamennyi résztvevőnek. Hogy örömben, bánatban, lesz részük csapatuk szereplése nyomán a labdarúgás hazai barátainak, az a mérkőzések 90 perce alatt dől el. Reménykedni és bízni nemcsak lehet, hanem kell is. Remény, bizakodás, legfőképpen nyugalom nélkül egyetlen sportember sem tudja tudása legjavát nyújtani. Remény, bizakodás, bizalom — a selejtező mérkőzések nagyszerű emlékei — mellett nem haszon nélküli az emlékezés az előző Világ Kupa-szereplést kísérő néhány, nem kívánatos jelenségre.

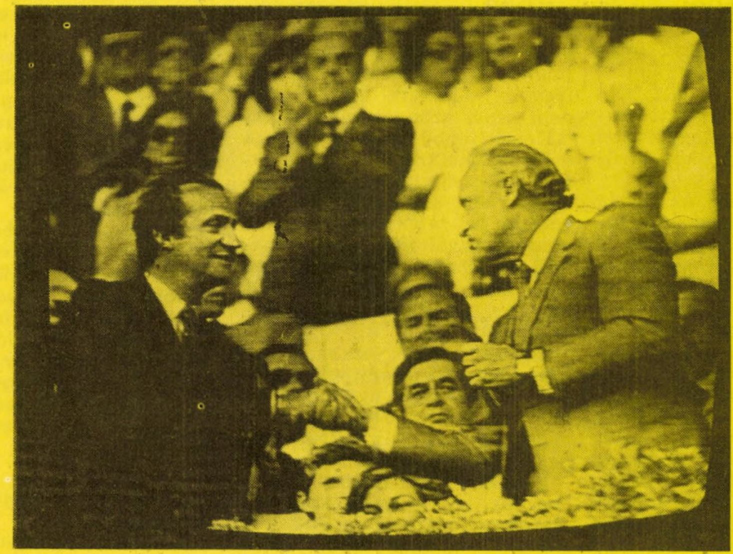
Válogatott csapatunk kétszer is eljutott a döntő végső küzdelméig, mindkétszer meg kellett hajolnia az ellenfelek felkészültsége és tudása előtt. Voltak nem lebecsülendő részsikerei is válogatottainknak. Érték olyan kudarcok is a csapatokat, amelyek alapjaiban rázták meg a hazai labdarúgósportot. Az elmaradt sikerért kárhoztatták a játékvezetőt, okolták a balszerencsét. Voltak erkölcsi győztesek, játszottak szépségdíjas mérkőzéseket. Sokkal több szó esett a kudarcokat előidéző külső körülményekről, mint a jövő sikereihez szükséges tennivalókról, a szeretetről, a jövő útjának megjelöléséről.

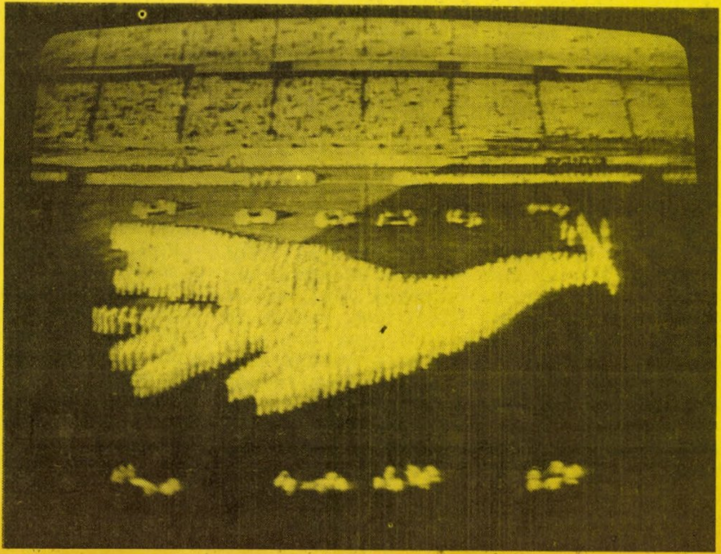
A várakozás, a siker utáni vágy természetes kísérője minden sporteseménynek. Az érzelmeket azonban korlátoznia kell a józan észnek, a valós erőviszonyok elismerésének. Tudjuk, hogy labdarúgó válogatottunkat ma nem a végső győzelemre esélyes csapatok között tartják számon. Mégsem indulhatnak úgy el a Világ Kupa küzdelmeiben, hogy eleve feladják a sikeres szereplés reményét. Talán még ennél is több elvárható, mégpedig az, hogy megpróbálnak az előítéleteket leküzdve, azzal a meglepetéssel szolgálni, amelyet csak akkor érhetnek el, ha úgy éreznek, amint azt Doráti Antal, a világhírű karmester írja könyvének előszavában: „Nem fontos, hogy mennyit adunk embertársainknak, ha mindent odaadunk, ami bennünk van. Amit nyújtunk, annak érvényességét, értékét nem a mennyiség, hanem a teljessége határozza meg." Bármit is hoznak végső eredményként csapatunk mérkőzései, ha minden pályára lépő játékos minden mérkőzésen mindent „belead", ami benne van, teljes tudását nyújtja — akkor elégedett lehet a magyar labdarúgás valamennyi híve.

Négy esztendeig várt a világ labdarúgásának minden barátja, hogy újra részese lehessen annak a küzdelemsorozatnak, amelyet azok a csapatok vívnak meg, amelyek leküzdötték ellenfeleiket a selejtező mérkőzések sorozatán. Mint ahogyan a selejtezők szolgáltak meglepetéssel, minden bizonnyal a döntő küzdelmei sem lesznek ennek híján. A végső megítélést azonban az élmény határozza majd meg, a játék, a labdarúgás nyújtotta élmény.

Christov játékvezető sípjelével megkezdődött...

Falus István tv-felvételei

VILÁGBAJNOKVERÉS A MEGNYITÓN

Színpompás ünnepség, katalán népi táncok, látványos felvonulás, régi nagy csillagok részvétele, volt világbajnoki győztes csapattagok, Gigghia, Ferrari, Bellini, Beckenbauer, Bobby Charlton megjelenése, hatalmas élőképek tették emlékezetessé a XII. Világ Kupa, a labdarúgó világbajnokság, a spanyolországi Mundial megnyitó ünnepségét. Húszméteres átmérőjű fehér labda, Pablo Picasso „Béke jelképe", a galamb, csőrében az olajággal, majd senor Saporta átadta a szót a rendező bizottság nevében Joao Havelangenak, a FIFA brazil elnökének. Ő néhány keresetlen mondattal üdvözölte a megjelenteket, majd János Károly spanyol király megnyitotta a Mundiált.

A megnyitó mérkőzést, mint az nyolc éve szokás, az elmúlt időszak legjobbja, a világbajnoki cím védője játszotta. Számunkra érdekesség, hogy éppen a magyar válogatott két jövőbeni ellenfele.

Semmi meglepetés, az összeállítás már két napja köztudott. Meeuws nem játszhat a belgáknál eltiltása miatt. Helyén Schrijver lép pályára. Ceulemans a középpályás sort erősíti, ő hátrábbról indulva támad. Elöl Van den Bergh és a fiatal Czerniatynski rohamoz. Kilenc világbajnok az argentin csapatban. Az 1978-as döntő kilenc résztvevője most is őrzi helyét. Fillol a kapuban, az egész védelem változatlan, a középpályás sorban Ardiles és Gallego, elöl pedig Bertoni és Kempes. Csak Maradona és Ramon Diaz „fér be" a világelsők közé.

Argentin támadásokkal indul a játék. Maradona, akit a Barcelona nyolcmillió dollárért vásárolt meg a Boca Juniorstól, „hazai" pályán szerepel. Sokszor van az argentinok karmesterénél a labda, és ő az első félórában bemutatja kivételes képességeit. Ebben az időszakban a belgák nem nagyon bírnak vele.

Kissé meglepő, hogy az argentinok fő erősségüket, a szélen való gyors támadásvezetéseket ritkán alkalmazzák. 1978-ban ugyanis főleg gyors szélsőiknek köszönhették emlékezetes sikereiket. Most inkább középen erőltetik az akciókat. Még Bertoni is inkább belül kísérletezik, hiányoznak a hátulról való gyors felfutások, a hátvédek nem eléggé aktívak a támadások vezetésében.

Így fordulhat elő, hogy az első húsz perc után alig vezetnek veszélyes rohamot Pfaff kapuja felé.

A belgák védelme kitűnően és — Schrijvers beállítása ellenére — összeszokottan működik. A középpályások is rengeteg védőfeladatot vállalnak, s így már csírájában elfojtják az argentin kísérleteket. Az első félidő hajráját a belga válogatott bírja jobban. Vandermissen lövése, Czerniatynsky fejese, Vercauteren bombája jelzi fölényüket.

Érik a meglepetés.

Kérdés, hogy a szünetet melyik csapat használja ki jobban, van-e taktikai repertoárjukban valamiféle meglepő fegyver, amelyre az ellenfél nem képes azonnal válaszolni?!

Keményebbé válik a játék a második játékrészben. Christovnak, a csehszlovák játékvezetőnek, aki különben kiválóan vezette a játékvezetői szempontból egyáltalán nem könnyű mérkőzést, egyre gyakrabban kell beavatkoznia, hogy idejében megfékezze az indulatokat.

Egy-két remek szabadrúgást láthatunk az argentinok részéről, majd egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a belgák „betonvédekezésével" az argentinok nem tudnak mit kezdeni.

Rendkívül sokat és hasznosan futottak a belga középpályások, mindig sokan voltak a labda körül, s így lassan, szinte észrevétlenül a kétségbeesésbe hajszolták a Maradona-vezette középpályás sort.

Kempes is, Diaz is visszajött a pálya közepére, mert elöl kevés labdát kaptak, ugyanis a belgák olyan szorosan őrizték őket, hogy szinte levegőhöz sem jutottak.

És akkor jött Van den Bergh.

A magasan előreadott labdával kilépett a lest reklamáló argentin védők között: Fillol kifutott előre, de tétovázott. Így a belga csatárnak még arra is maradt ideje, hogy lassan és körültekintően vegye át a labdát. Amikor ez a művelet végre sikerült neki, akkor viszont már nem tétovázott. Laposan, élesen elgurította Fillol mellett a labdát, amely a kapu jobb oldalában kötött ki.

VAN DEN BERGH

Tizennyolcadik válogatott „fellépését" élete végéig büszkén emlegetheti a Liege huszonhárom éves ifjú csillaga, Erwin Van den Bergh. Nem csinált látványos megoldásokat, ördöngös cseleket, de annál többet futott, helyezkedett „üresbe", várva az alkalmat. S ez a hatvannegyedik percben érkezett el. Az addig kitűnően lestaktikázó argentinok mozgását jó tempóban „kapta" el, kiugrott közülük, és így került szembe egyedül Fillollal. A balról beszálló labdát mellel maga elé téve úgy vette át, hogy a kétségbeesetten kiinduló kapusnak nem adott esélyt; annak rendjemódja szerint „bevágta" a hosszú sarokba a világbajnokság első, csapata győzelmét hozó gólját.

Belga gól a világbajnok hálójában!

Ez aztán a váratlan fordulat!

Mindez a mérkőzés hatvannegyedik percében, amikor ellencsapásra mindössze huszonhat perc maradt.

Sőt, az összegyűlt szurkolók meglepetésére, Van den Bergh még egy gólhelyzetet is kihagy, és az argentinoknak nincs erejük az újításra. Nem tudnak változtatni, bár erőfeszítéseket tesznek e célból.

Pfaff rosszul fut ki a kapujából, Kempes visszajátssza a labdát, de Ardiles mellé lő. Aztán Valdino fejel közelről Pfaff ölébe. Még egy Kempes előtt kínálkozó gólhelyzet, aztán vége.

Világbajnokverés Barcelonában, a Nou Camp-stadionban, százezer szurkoló és több millionyi televíziónéző előtt.

GYORSMÉRLEG

A világbajnoki nyitó mérkőzés után a hazai szurkolók aligha tudják eldönteni, vajon jó vagy rossz volt számunkra a belga—argentin 1-0.

Talán helyesebb, ha emlékezünk a játékra. Egy nyugodt, különösebb izgalmaktól mentes első félidőt, s egy jóval paprikásabb, eseménydúsabb második félidőt láthattunk. A tévénéző esetleg úgy érezhette, hogy a viszonylag lassú tempó (ha így játszanak ellenünk is) kedvezhet a mieinknek. Egy felgyorsított játékkal sikerülhetne...

Nem árt azonban, ha a realitás talaján maradunk, hiszen a viszonylag lassú iramot sokszor váltotta fel gyors indítás.

A belga csapat fantasztikusan jól, szinte hibátlanul védekezett, még a tizenhatos vonalukat is nehéz volt megközelíteni. Lehet, hogy körülményesnek látszott középpályás játékuk, de a közvetlen védelműknél nem láthattunk körülményeskedést. Határozottan romboltak, s a legegyszerűbb módon szabadították fel kapujukat.

Az argentin támadók „túldíszítették" játékukat, cselt cselre halmoztak, sok akciójuk „a szépségben halt el"... De bizony egyáltalán nem voltak ezek sem veszélytelenek. Védelem legyen a talpán, amelyik ellent tud állni nekik. A belgáké ezúttal — ilyen volt!

A kék-fehér világnagyságok pazar akciók egész sorát vezették, s egyszer-kétszer csak a szerencse mentette meg a belga kaput a góltól.

Mindkét következő ellenfelünk úgy alkalmazta a lestaktikát, ahogy a nagykönyvben megírták. Nem könnyű ennek az ellenszerét megtalálni.

És mégis, mindennek ellenére egy kicsivel többet várt mindenki a nyitómérkőzéstől, elsősorban nagyobb iramot, gyorsabb mérkőzést és több gólt, több gólhelyzetet.

Láthatóan nagyon tartottak egymástól az ellenfelek. Elképzelhető, hogy ha kevésbé óvatosan futballoznak, briliáns teljesítményre képesek.

Nincs irigylésre méltó feladata a magyar válogatottnak, a világbajnoki mezőny két nagyszerű együtteséből legalább az egyiket le kellene győzni...

Maradona meglódul, Czerniatynski kíséri. Hja, kérem, ennyit változott a labdarúgás, a támadóknak is vannak védőfeladataik szép számmal

MTI Külföldi Képszolgálat felvétele

HASZNOSAN, DE EGYEDÜL

Kempes és Maradona – csillagok. Ardiles? Menotti szavai szerint a Játékmester. Mindenütt ott van, ahol közbe kell lépni, labdát lehet szerezni. Ha kell, védekezik, ha a labdát megszerezte, támadásba lendül. S az esetek többségében a legegyszerűbb megoldást választja. De a mérkőzésen a „csillagok" nem ezt teszik. Körülményeskednek, egyénieskednek. Az ember furcsállva nézi őket, s a nevük mellett említett milliókra gondol. A Tottenham nem fizetett Ardilesért csillagászati árat, de a harmincéves, vékonyka kis ember most is bebizonyította, hogy Ő a csapatért van. A nyitómérkőzésen kicsit egyedül volt...

A JÓK KÖZÜL IS A LEGJOBB

Eric Gerets, a Standard Liege huszonhét éves hátvédje a belga védelem legjobbja volt a nyitányon. Nem csupán védőfeladatát látta el hiba nélkül, de a jobb oldalon felfutva, támadó erényeit is többször csillogtatta. Megelőző szerelései, a nehéz helyzetekben is a labdára irányuló bátor közbelépései csírájában fojtották el a bal oldali argentin próbálkozásokat. Egyetlenegyszer sem rúgta el vaktában a labdát, amint megszerezte, megindult vele Fillol kapuja felé, vagy pontos labdákkal játszotta meg társait. Gyorsasága, keménysége, ragyogó helyzetfelismerése és harcossága tette a szakállas védőt a „világbajnokverés" hősévé.

3. CSOPORT.

BELGIUM—ARGENTÍNA 1-0 (0-0)

Barcelona, Nou Camp stadion, 102 000 néző. Játékvezető: Christov (Csehszlovákia). Gólszerző: 64. perc: Van den Bergh. Sárga lap: 50. perc: Coeck, 65. p: Bertoni.

Belgium: Pfaff — Gerets, Millecamps, Schrijver, Baecke, Vandermissen, Coeck, Vercauteren, Ceulemans, Van den Bergh, Czerniatynski.

Argentína: Fillol — Olquin, Galvan, Passarella, Tarantini, Ardiles, Gallego, Maradona, Kempes, Bertoni, Diaz (64. p: Valdano).

Jövendő VB-csillagok?

KARL-HEINZ RUMMENIGGE ugyan már részt vett az előző világbajnokságon is — a fehérmezes csatárt a kép tanulsága szerint korábban sem volt könnyű feltartóztatni —, de 1978-ban az NSZK csapatának mérsékelt szereplése kihatott az ő teljesítményére is. Most egy összecsiszolt, pontos, precíz csapatban: ő lehet a csillogó világklasszis . . .

TOKOTO. Így röviden, egyszerűen csak: Tokoto. Egy a kameruni válogatott nemzetközi szempontból névtelen játékosai közül. De ki ismerte 1974 tavaszán Shanon nevét? Viszont amikor Haiti középcsatára belőtte csapata gólját az olasz hálóba és ezzel vezetéshez juttatta együttesét, már mindenki tudta: ki is az a Shanon!

LAKHDAR BELLOUMI. Mindössze huszonhárom esztendős, de már megválasztották Afrikában az Év Játékosának és máris válogathat néhány profiajánlat között... Algéria nemzeti tizenegyének középpályása és karmestere, döntő szerepe volt a Nigéria elleni VB-selejtezők sikerében

JAN CEULEMANS. Az FC Brugge nagyranőtt, kitünő fizikumú csatára az 1980-as Európa-bajnokság egyik felfedezettje. Igaz, EB-ezüst kellett ahhoz, hogy csapatát, azaz a belga válogatottat is felfedezzék... Erőszakos, gyors, kemény támadó a szőke legény, akivel párban játszani éppenséggel nem tartozik a hátvédálmok közé

ERWIN VAN DEN BERGH. Két esztendeje nyerte el az Aranycipőt, azaz volt Európa legeredményesebb bajnoki gólgyárosa. A Lierse fiatalja ma már a belga válogatott biztos emberei közé tartozik. (Jobbra fent)

WALTER MEEUWS. 1979 nyarán Bálint László volt vele nagy harcban, hisz őt kellett kiszorítania az FC Brugge csapatából, vagy legalábbis a hátvédsorból, hogy magának helyet csináljon. Meeuws aztán átkerült a Standard Liege együtteséhez és csapata nem csak a bajnokságban, hanem a KEK-ben is kitett magáért. (Jobbra középen)

ERIC GERETS. Egy a belga válogatott szakállasai közül — hisz van belőlük jónéhány. A korszerű hátvédjáték megtestesítője, keménységért és harcosságért nem megy a szomszédba. És amikor van egy kis ráérő ideje, elkíséri csapata támadásait is. (Jobbra lent)

Egy világbajnokság hétköznapjai

Divat... divat... divat...

Egyetlen világversenyt sem kerül el a divat. Minden szervező igyekszik már látványként is kellemessé és emlékezetessé tenni a résztvevők napjait. A Mundiál hostessei a spanyol nemzeti színek kombinációjából összeállított ruhakölteményekben teljesítik szolgálatukat — egyenruha, megtoldva néha egy kis egyéni ízléssel kiválasztott kisegítő ruhadarabbal.

A szervezők pedig az ELLESE cég sötétkék és világoskék kombinációjából készült sportos öltözékkel hívják fel magukra a figyelmet. A világhírű, sportfelszereléseket gyártó vállalat igencsak kitett magáért, amikor megtervezte a szervezők öltözékét. Aligha kell különösebben bizonygatni, hogy hamarosan nemcsak a Mundial szervezői viselik e ruházatot.

Ja... majdnem elfelejtettem, hogy a madridi hölgyek körében ismét hódít a mini. Legyen az szűk vagy fodros, az a fontos, hogy néhány ujjnyival a térd felett érjen véget.

Megdöntésre váró csúcsok

Az első játékvezetői sípszó előtt a kérdések sokaságát teszik fel a lapok a szegény labdarúgó-szurkolóknak. Megdöntik-e a Mundial gólgyárosai a francia Fontaine 1958-ban 13 találattal elért csúcsát? Azon a számunkra emlékezetes svájci Rimet Kupa mérkőzésein érték el a legtöbb gólt. Összesen 140-et. Az átlag pedig 5,38 volt, amelyet sem előtte, sem utána meg sem közelítettek a gólvadászok. A legszegényebb góltermés az NSZK-ban volt, ahol mindössze 2,55-os átlagra futotta a csapatok erejéből.

Hja, a „céldancsok" és a „betonvédelmek" korában nem könnyű betalálni a hálóba. Legalábbis ezt bizonyítják a mindent felderítő statisztikusok számai.

Irigyelt emberek

A világ labdarúgásában — egyelőre — a legirigyeltebb emberek ők negyvenen, akik majd játékvezetőként működnek a Mundiálon. Edzés és tanulás — egyelőre ezzel telnek napjaik. A FIFA vezetői nagy gondot fordítanak felkészültségükre. Dr. Artemio Franchi, a FIFA játékvezető bizottságának elnöke határozottan jelentette ki: „Nem engedhetjük meg, hogy az előzetes hírverés szerint kemény fiúk mérkőzéseit láthassa a közönség." A labdarúgás minden híve reméli, hogy a „céldancsok", az időhúzás kora valóban lejár a Mundiálon.

Palotai Károly — aki egyike az irigyelt negyvennek — találkozásunkkor elmondotta: „Tanfolyamainkon valóban sok szó esett a szándékos durvaság megakadályozásáról. Nem kaptunk határozott utasítást arra, hogy sárga lappal vagy kiállítással vegyük elejét a durvaságoknak. Ezt mindig a mérkőzésen kialakult légkör határozza meg. Ötünket kiemeltek az első 36 mérkőzésből, mi majd csak a második körben vezetünk. Amolyan biztonsági tartalék vagyunk a nehezebb időre."

Minden bizonnyal, ahogyan előrehalad a Mundial, lesznek nehéz pillanatokkal teli mérkőzések. Nem kevés múlik majd a játékvezetőkön, hogy a játék, a küzdelem ne váljék az itt oly népszerű bikaviadallá.

Irány Bilbaó

Günther Schneider, az NDK labdarúgó szövetségének elnöke nem kapott egyszerű feladatot. A FIFA képviselője, vagy talán ellenőre lesz a negyedik csoportban küzdő csapatok mérkőzésein. Ez nem látszik könnyű csoportnak. Anglia, Csehszlovákia, Franciaország és Kuvait válogatottja küzdenek majd a továbbjutásért.

— Azt gondolom — mondotta Schneider —, hogy nemcsak nehéz csoport a negyedik, hanem nagyszerű és élvezetes mérkőzéseket láthat majd a közönség. Sokan úgy ítélik meg, hogy Kuvait amolyan pofozógép szerepét fogja majd betölteni ebben a küzdelemben. Szerintem csalódnak, akik így vélekednek. Láttam néhány európai mérkőzésüket, jól képzett labdarúgók, talán idegilek labilisabbak, mint csoportbeli ellenfeleik. Ha esélytelenek is a továbbjutásra, egy másikat könnyen elüthetnek attól, hogy a következő körben játszhasson.

Schneider szavait támasztja alá az NSZK-ban lejátszott Világ Kupa, amikor Zaire az egyik titkos esélyest, a skót együttest ütötte el a továbbjutástól. Ugyanis Jugoszlávia, Brazília és Skócia legénysége egymással döntetlent játszott. A skótok kevesebb gólt rúgtak Zaire csapatának, mint ellenfelei, így vereség nélkül, rosszabb gólkülönbséggel kiestek.

A Mundial „árfolyama"

A Mundial előzetes sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy megjelentek a jegyüzérek. Valenciában az egyesület harmincezer bérletese közül mindössze négyezren kaptak csak egy-egy jegyet. A szurkolók órákkal a jegyárusítás előtt megjelentek a stadion pénztáránál. Beszélgettek, kártyáztak, amolyan „bemelegítés félét" tartottak.

Egy órával a jegyek árusításának megkezdését követően egyszer csak megjelentek a jegyüzérek. Pillanatokon belül követték őket a rendőrök Tenni azonban nem tudtak semmit — a jegyüzérek rögtön békés járókelőkké alakultak át.

Egyébként az újságírók sem kapják meg az előzetesen igényelt jegyeiket. Egy órával a mérkőzések kezdete előtt vehetik át a stadionokban a belépőket. Amikor megkérdezték az adminisztrációt lebonyolító vezetőtől, hogy miért ez a rend, a következőket mondotta: „Ne gondoljanak semmi rendkívülire. Nem hisszük, hogy lenne újságíró, aki a feketepiacon eladná a jegyét. Csupán az ügyvitel egyszerűsítése miatt döntöttünk így. Gondolja el, hogy a rádió és televízió munkatársaival együtt mintegy hétezer embernek kellene itt Madridban kiadni a jegyét. Sokkal egyszerűbb, ha az előzetesen igényelt jegyeket a mérkőzés színhelyén vehetik át az újságírók." — Néhány kollégát nem győzött meg a derék spanyol szervező válasza. Pedig a jelek szerint igazuk volt a szervezőknek, amikor így döntöttek. Sok bonyodalomtól szabadultak meg...

Szövetségi kapitánya válogatja

A szövetségi kapitányok „nyomás" alatt állnak. Újságírók, rádiósok, televíziósok szorítják sarokba és kényszerítik „hitvallásra" őket. Természetesen mindenkit az esélyek érdekelnek.

Miljanics, a jugoszlávok kapitánya — két évig volt a Real Madrid edzője — nem fukarkodik csapata magasztalásával. Csak egyszavas interjúkat ad: „Továbbjutunk"... Dicséretes önbizalommal rendelkezik Miljanics. A Marcia című lap munkatársa azonban nem elégedett meg e tömör, egyszavas nyilatkozattal. Szépen kiült az edzésre és Miljanicsnak minden szavát feljegyezte. Majd visszakérdezte, és ezzel kényszerítette bővebb tájékoztatásra. Miljanics mulatságosan fogta fel a leleményes kollégа módszereit. És kötélnek állt. Meg kell mondanom, nem lett okosabb a spanyol kolléga. Ugyanis Miljanics csak egyet ismételt, „Továbbjutunk". Majd kegyesen hozzáfűzte: „Mert a világbajnokság legjobb kapusa véd nálunk, a legjobb védők a mi csapatunkban játszanak, a középpályásokról és a csatárokról nem is beszélve."

Dr. Venglos, a csehszlovákok szövetségi kapitánya éppen ellentéte Miljanicsnak. Talán a legendás osztrák kapitány, Hugo Meisl „tanításait" követi. Venglos ugyanis az ellenfeleket dicséri. „Az angolok és a franciák az esélyesek — hangoztatja. — Nekünk sok a sérültünk, nem a legjobban sikerült a felkészülés utolsó időszaka..."

Ha beválik a csel, és „kiénekli" Venglos azt a bizonyos sajtot Hidalgo és Greenwood szájából, már nem fizetett rá szerénységére.

Akik a mérkőzéseinket vezetik

● A Salvador elleni mérkőzéseken Ebrahim Al-Doy, Bahreimből meghívott játékvezető fújja majd a sípot. 1945-ben született, jól megtermett legény, 180 cm magas és 83 kiló. Többször játszott hazája válogatott csapatában. Eddig 14 nemzetközi mérkőzést vezetett. Először bíráskodik világbajnokságon. Hobbija az úszás. Segítője a holland Corver és a dán Sorrensen lesz.

● Argentína elleni mérkőzésünkön az algériai Belaid Lacarne dirigál. 1940-ben született, Sidi-bel-Abbis-ben. 180 cm magas, 84 kiló és eddig 16 nemzetközi mérkőzésen fújta a sípot, többek között egyike volt a moszkvai olimpia labdarúgótornáján közreműködött játékvezetőknek. Segítője lesz a francia Vautrot és a román Rainea.

● A belgák elleni mérkőzésünk játékvezetője angol. Clive White, 1940-ben született, eddig két nemzetközi mérkőzésen dirigált csapatokat. White egyike a kemény játékot „kedvelő" bíráknak. Segítője lesz az algériai Lacarne és az NSZK-beli Eschweiler.

● Corver vezette Bolíviában az előző Világ Kupa-beli utolsó selejtező mérkőzésünket. Rainea pedig a legutóbbi Európa-bajnokságon állt az érdeklődés középpontjában. A többiekkel nem volt szerencséje a magyar legénységnek találkozni.

MONTEVIDEOTÓL MADRIDIG

Daniel Passarella – vajon megismétlődik-e az argentinok 1978-as örömmámora július 11-én? Vagy már korábban szomorúra fordul sorsuk? ...

● A vékony, szemüveges, fehérbajszú francia úr „találmánya" világsikert ért el, és világhírt hozott gazdájának. Jules Rimet nevét őrizte a világbajnoknak kijáró serleg, egészen addig, amíg a Rimet-kupát — 1958 és 1962 után 1970-ben — harmadszorra és ezzel végleg el nem nyerte Brazília.

Azóta a díj ugyan változott — a régi, szecessziósnak mondható szárnyas figurát modern ötvösmunka váltotta fel —, csak épp értéke nem. Függetlenül attól, mennyi benne az ezüst, hány százalékos arannyal van futtatva, mennyire van biztosítva: értéke nem változott.

Vagy ha igen — akkor csak nőtt. Ezúttal ugyanis immáron 52 mérkőzést játszik immáron 24 csapat. Vagyis amíg a legelején tizenhárom együttes rúgta a világbajnokság során a labdát, most már huszonnégy. Látványos változás, pedig: ez csak a felszín.

Mert a lényeg az: 1930-ban összesen tizenhárom válogatott vett részt a sportág világbajnokságán, az 1982-es találkozóra pedig száznál jóval több gárda szeretett volna eljutni...

Csakhogy amíg legelőször az uruguayi rendezők örültek, hogy vendégeket fogadhattak, a spanyoloknak most már az a gondjuk: talán túl sok, a vártnál is több vendég érkezik.

Végül is elmúlt a WM-rendszer divatja, a magyarok kitalálták a hátravont középcsatár figuráját, a brazilok a 4-2-4 formációt töltötték meg színnel, a cetenaccio is már történelmi fejezet a sportág könyvében. Jött a totális foci, eltűntek, majd újra feltűntek a tankszerű középcsatárok, egy időben szélső nélkül volt divat játszani, majd újra felfedezték a szélsőcsatárokat. A műholdak segítségével jutnak el manapság a fontosabb focieseményeк a földteke másik oldalára, videorecorderrel dolgoznak a fegyelmi bizottságok, doppingellenőrzéssel igyekeznek riogatni a felelőtleneket, álarcos rohamrendőrök csatáznak a megvadult nézőkkel.

Végül is, hogy Kuvaitban, Macaón, Thaiföldön, Gambiában, Mozambikban, Bahreinben rúgják a labdát — az tulajdonképpen következmény.

A világbajnokságok népszerűségének következménye.

Akiknek volt okuk az örömre...

1930. július 30., Montevideo: Uruguay—Argentína 4-2 (1-2).

Uruguay: Ballasteros — Nasazzi, Mascheroni, Andrade, Fernandez, Gestido, Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte.

1934. június 10., Róma: Olaszország—Csehszlovákia 2-1 (1-1), hosszabbítás után.

Olaszország: Combi — Monzeglio, Allemandi, Ferraris IV, Monti, Bertolini, Guaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi.

1938. június 19., Párizs: Olaszország—Magyarország 4-2 (3-1).

Olaszország: Olivieri — Foni, Rava, Serantoni, Andreolo, Locatelli, Biavati, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi.

1950. június 24—július 17. között brazil városokban, a döntőt négy csapat részvételével körmérkőzéses rendszerben rendezték — az utolsó találkozón Rio de Janeiróban: Brazília—Uruguay 1-2 (0-0), ezzel Uruguay 5 ponttal lett első a 4 pontot szerzett Brazília előtt.

Uruguay: Maspoli — M. Gonzales, Tejera, Gambetta, Varela, Andrade, Chiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran.

1954. július 4., Bern: NSZK—Magyarország 3-2 (2-2).

NSZK: Turek — Posipal, Kohlmeyer, Eckel, Liebrich, Mai, Rahn, Morlock, O. Walter, F. Walter, Schäfer.

1958. június 29., Stockholm: Brazília—Svédország 5-2 (2-1).

Brazília: Gilmar — D. Santos, N. Santos, Zito, Bellini, Orlando, Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagalo.

1962. június 17., Santiago de Chile: Brazília—Csehszlovákia 3-1 (1-1).

Brazília: Gilmar — D. Santos, N. Santos, Zito, Mauro, Zozimo, Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo.

1966. július 30., London: Anglia—NSZK 4-2 (1-1), hosszabbítás után.

Anglia: Banks — Cohen, Wilson, Stiles, J. Charlton, Moore, Ball, Hurst, B. Charlton, Hunt, Peters.

1970. június 21., Mexikóváros: Brazília—Olaszország 4-1 (1-1).

Brazília: Felix — Carlos Alberto, Brito, Everaldo, Clodoaldo, Piazza, Jairzinho, Gerson, Tostao, Pelé, Rivelino.

1974. július 7., München: NSZK—Hollandia 2-1.

NSZK: Maier — Vogts, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Breitner, Bonhof, Hoeness, Grabowski, Overath, Müller, Hölzenbein.

1978. június 25., Buenos Aires: Argentína—Hollandia 3-1 (1-0), hosszabbítás után.

Argentína: Fillol — Olguin, Passarella, L. Galvan, Tarantini, Ardiles (65. p.: Larosa), Gallego, Bertoni, Luque, Kempes, Ortiz (74. p.: Houseman).

Gólkirályok

1930. Guillermo Stabile (Argentína, 1906-ban született, középcsatár) 8 góla.

1934 Oldrich Nejedly (Csehszlovákia, 1909, balösszekötő) 5 gól.

1938 Leonidas da Silva (Brazília, 1913, középcsatár) 8 gól.

1950 „Ademir" de Menendez Marques (Brazília, 1924, középcsatár) 9 gól.

1954 Kocsis Sándor (Magyarország, 1929, jobbösszekötő) 11 gól.

1958 Just Fontaine (Franciaország, 1933, jobbösszekötő-középcsatár) 13 gól.

1962 holtversenyben Valentin Ivanov (Szovjetunió, 1935, csatár), Drazen Jerkovics (Jugoszlávia, 1933, középcsatár), Leonel Sanchez (Chile, 1936, balszélső), Albert Flórián (Magyarország, 1941, középcsatár), „Garrincha" dos Santos Manoel Francisco (Brazília, 1933, jobbszélső) és „Vava" Edvald Izidoro Neto (Brazília, 1934, középcsatár) 4-4 gól.

1966 „Eusebio" da Silva Ferreira (Portugália, 1942, balösszekötő) 9 gól.

1970 Gerd Müller (NSZK, 1945, középcsatár) 10 gól.

1974 Grzegorz Lato (Lengyelország, 1950, jobbszélső) 7 gól.

1978 Mario Alberto Kempes (Argentína, 1954, balösszekötő) 6 gól.

Sok-e vagy kevés?

		VB-mérkőzések száma	VB-gólok száma	mérkőzésenkénti gólátlag
1930	Uruguay a rendező	18	70	3,88
1934	Olaszország	17	70	4,11
1938	Franciaország	18	84	4,66
1950	Brazília	22	88	4,00
1954	Svájc	26	140	5,38
1958	Svédország	35	126	3,60
1962	Chile	32	89	2,78
1966	Anglia	32	89	2,78
1970	Mexikó	32	95	2,96
1974	NSZK	38	97	2,55
1978	Argentína	38	102	2,68
	összesen	308	1050	3,40

A mostaniak — régen

A világbajnokságokon eddig

	Összes VB-részvétel és összpontszám	mérkőzés	győzelem	döntetlen	vereség	gólkülönbség
Brazília	11/76	52	33	10	9	115-52
NSZK (és Németország)	9/65	47	28	9	10	110-68
Olaszország	9/46	36	20	6	10	62-40
Argentína	7/33	29	14	5	10	53-42
Magyarország	7/28	26	13	2	11	73-42
Anglia	6/26	24	10	6	8	34-28
Jugoszlávia	6/25	25	11	3	11	45-34
Szovjetunió	4/23	19	10	3	6	30-21
Lengyelország	3/19	14	9	1	4	27-17
Ausztria	4/19	18	9	1	8	33-36
Csehszlovákia	6/19	22	8	3	11	32-36
Franciaország	7/17	20	8	1	11	43-38
Spanyolország	5/17	18	7	3	8	22-25
Chile	5/17	18	7	3	8	23-24
Peru	3/9	12	4	1	7	17-25
Skócia	4/6	11	2	4	5	12-21
Észak-Írország	1/5	5	2	1	2	6-10
Belgium	5/3	9	1	1	7	12-25
El Salvador	1/—	3	—	—	3	0-9

Öt együttes idén első alkalommal szerepel a legjobbak között: Kuvait, Honduras, Új-Zéland, Kamerun és Algéria.

Pelé – tíz „szakmabeliből" legalább hat-hét esküszik arra, ő minden idők legnagyobb játékosa

És akit egy időben épp Peléhez hasonlítottak – a mozambiki születésű Eusebio, a hatvanas évek egyik legeredményesebb európai csatára

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: HORVÁTH ISTVÁN
KÉP: KS-ARCHIV

MUNDIAL-IDŐTÁBLA

IDŐPONT		HELYSZÍN	CSOPORT	MÉRKŐZÉS	MAGYAR RÁDIÓ	MAGYAR TV
Június						
13. VASÁRNAP	20.00	Barcelona	III.	Argentína–Belgium	Kossuth 19.55 Argentína–Bergium VB-híradó: Kossuth 6.20; 7.05; Petőfi 8.05	TV 1 19.30–21.45 VB nyitóünnepség, Argentína–Belgium
14. HÉTFŐ	17.15 21.00	Vigo Sevilla	I. VI.	Olaszország–Lengyelország Brazília–Szovjetunió	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi: 6.35; 7.35	TV 1 17.05 Olaszország–Lengyelország, TV 2 20.50 Brazília–Szovjetunió
15., KEDD	17.15 21.00 21.00	La Coruna Elche Malaga	I. III. VI.	Peru–Kamerun Magyarország–El Salvador Skócia–Új-Zéland	Kossuth 20.55: Magyarország–El Salvador VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; 0.10; Petőfi 6.35; 7.35; 0.10	TV 1 20.50 Magyarország–El Salvador
16., SZERDA	17.15 17.15 21.00	Gijón Bilbao Valencia	II. IV. V.	NSZK–Algéria Anglia–Franciaország Spanyolország–Honduras	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05: Anglia–Franciaország; TV 2 21.00–22.15: összefoglaló
17., CSÜTÖRTÖK	17.15 17.15 21.00	Oviedo Valladolid Zaragoza	II. IV. V.	Chile–Ausztria Csehszlovákia–Kuwait Jugoszlávia–Észak-Írország	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05: Chile–Ausztria; TV 2 20.50: Jugoszlávia–Észak-Írország
18., PÉNTEK	17.15 21.00 21.00	Vigo Alicante Sevilla	I. III. VI.	Olaszország–Peru Argentína–Magyarország Brazília–Skócia	Kossuth 20.55: Argentína–Magyarország VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; 0.10; Petőfi 6.35; 7.35; 0.10	TV 2 17.05: Olaszország–Peru; TV 1 20.50: Argentína–Magyarország
19., SZOMBAT	17.15 21.00 21.00	La Coruna Elche Malaga	I. III. VI.	Lengyelország–Kamerun Belgium–El Salvador Szovjetunió–Új-Zéland	Kossuth 20.55: Belgium–El Salvador VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 2 17.45–19.00: összefoglaló; TV 1 20.50: Belgium–El Salvador
20., VASÁRNAP	17.15 17.15 21.00	Gijón Bilbao Valencia	II. IV. V.	NSZK–Chile Anglia–Csehszlovákia Spanyolország–Jugoszlávia	VB-híradó: Kossuth 6.20; 7.05; Petőfi 8.05	TV 2 17.05: Anglia–Csehszlovákia, a szünetben összefoglaló TV 1 20.50 Spanyolország–Jugoszlávia
21., HÉTFŐ	17.15 17.15 21.00	Oviedo Valladolid Zaragoza	II. IV. V.	Algéria–Ausztria Franciaország–Kuwait Honduras–Észak-Írország	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 21.35–22.00 összefoglaló
22., KEDD	17.15 21.00 21.00	La Coruna Elche Malaga	I. III. VI.	Peru–Lengyelország Belgium–Magyarország Szovjetunió–Skócia	Kossuth 20.55: Belgium–Magyarország VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; 0.10; Petőfi 6.35; 7.35; 0.10	TV 1 17.05: Peru–Lengyelország; 20.50 Belgium–Magyarország
23., SZERDA	17.15 21.00 21.00	Vigo Alicante Sevilla	I. III. VI.	Olaszország–Kamerun Argentína–El Salvador Brazília–Új-Zéland	Kossuth 20.55: Argentína–El Salvador VB-híradó Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.15–19.00 összefoglaló, 20.50 Argentína–El Salvador
24., CSÜTÖRTÖK	17.15 17.15 21.00	Oviedo Valladolid Zaragoza	II. IV. V.	Algéria–Chile Franciaország–Csehszlovákia Honduras–Jugoszlávia	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05 Franciaország–Csehszlovákia; 21.00–22.15 összefoglaló
25., PÉNTEK	17.15 17.15 21.00	Gijón Bilbao Valencia	II. IV. V.	NSZK–Ausztria Anglia–Kuwait Spanyolország–Észak-Írország	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05 NSZK–Ausztria; TV 2 20.50 Spanyolország–Észak-Írország
26., SZOMBAT					VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 21.30–22.40 összefoglaló

MUNDIAL-IDŐTÁBLA

A csoportmérkőzések végeztével alakul ki a középdöntő mezőnye. Mind a hat (I–VI.) csoport első és második helyezettje jut tovább, az alábbi rend szerint:
az A. csoportba (Barcelona): az I. csoport 1., a III. csoport 1. és a VI. csoport 2. helyezettje,
a B. csoportba (Madrid): a II. csoport 1., a IV. csoport 1. és az V. csoport 2. helyezettje,
a C. csoportba (Barcelona): az I. csoport 2., a III. csoport 2. és a VI. csoport 1. helyezettje,
a D. csoportba (Madrid): a II. csoport 2., a IV. csoport 2. és az V. csoport 1. helyezettje.

28., HÉTFŐ **Középdöntő**	17.15 21.00	Madrid Barcelona	D A	II. csoport 2. – IV. csoport 2. I. csoport 1. – III. csoport 1.	a közvetítés időpontja és helyszíne annak függvénye, továbbjutott-e a magyar csapat (ez vonatkozik a középdöntő egészének programjára) VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05–19.00, 20.50–22.45 (két mérkőzés)
29., KEDD	17.15 21.00	Barcelona Madrid	C B	I. csoport 2. – III. csoport 2. II. csoport 1. – IV. csoport 1.	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35 VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05–19.00; 20.50–22.45
30., SZERDA					VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35. 7.35	
Július						
1., CSÜTÖRTÖK	17.15 21.00	Madrid Barcelona	D A	a csoport első mérkőzésének vesztese – V. csoport 1. a csoport első mérkőzésének vesztese – VI. csoport 2.	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05–19.00 TV 2 20.50–22.45
2., PÉNTEK	17.15 21.00	Barcelona Madrid	C B	a csoport első mérkőzésének vesztese – VI. csoport 1. a csoport első mérkőzésének vesztese – V. csoport 2.	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05–19.00; 20.50–22.45
3., SZOMBAT					VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	
4., VASÁRNAP	17.15 21.00	Madrid Barcelona	D A	a csoport első mérkőzésének győztese – V. csoport 1. a csoport első mérkőzésének győztese – VI. csoport 2.		TV 1 17.05–19.00; 20.50–23.00
5., HÉTFŐ	17.15 21.00	Barcelona Madrid	C B	a csoport első mérkőzésének győztese – VI. csoport 1. a csoport első mérkőzésének győztese – V. csoport 2.	VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 1 17.05–19.00; 20.50–22.45
6., KEDD					VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	TV 2 21.25–22.25: összefoglaló
Elődöntők 8., CSÜTÖRTÖK	17.15 21.00	Barcelona Sevilla		A. csoport 1. – C. csoport 1. B. csoport 1. – D. csoport 1.		TV 1 17.05–19.00 elődöntő, 20.50–22.45 elődöntő
9., PÉNTEK					VB-híradó: Kossuth 5.10; 6.10; 7.10; Petőfi 6.35; 7.35	
Harmadik helyért 10., SZOMBAT	20.00	Alicante		az elődöntő vesztesei játszanak	Kossuth 19.55–21.59: a harmadik helyért vívott mérkőzés	TV 1 19.50–21.45: mérkőzés a harmadik helyért
Döntő 11., VASÁRNAP	20.00	Madrid		az elődöntő nyertesei játszanak	Kossuth 19.55–21.59: a döntő közvetítése VB-híradó: Kossuth 6.20; 7.05; Petőfi 8.05	TV 1 19.50–22.00: a döntő

A magyar

HATSÓ SOR, BALRÓL: Tóth József, Csongrádi Ferenc, Garaba Imre, Bálint László, Pölöskei Gábor, Kiss László,
KÖZÉPSŐ SOR, BALRÓL: Csapó Károly, Szimcsák István, Vinkovics Lajos gyúró, Mezey György, Mészöly Kálm
Imre gyúró, Kerekes Attila,
ELSŐ SOR, BALRÓL: Katzirz Béla, Nyilasi Tibor, Bodonyi Béla, Csuhay József, Szentes Lázár, Kiss Imre, Sallai Sá

1 CSOPORT

Lengyelország

- területe: 311 730 km^2
- lakossága: 36 000 000
- fővárosa: Varsó, lakossága: 1 600 000
- hivatalos nyelv: lengyel
- pénznem: a zloty = 100 groszy
- a labdarúgó-szövetség: Polski Zwiazek Pilki Noznej (PZPN)
- alapítási éve: 1919
- FIFA-tag: 1923-tól
- az egyesületek száma: 5334
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 11 343
- az első osztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 234 052
- a játékvezetők száma: 7325
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: fehér mez – piros nadrág – fehér sportszár; tartalék szerelés: tiszta piros.
- a szövetségi kapitány: Antoni Piechniczek (40 éves)

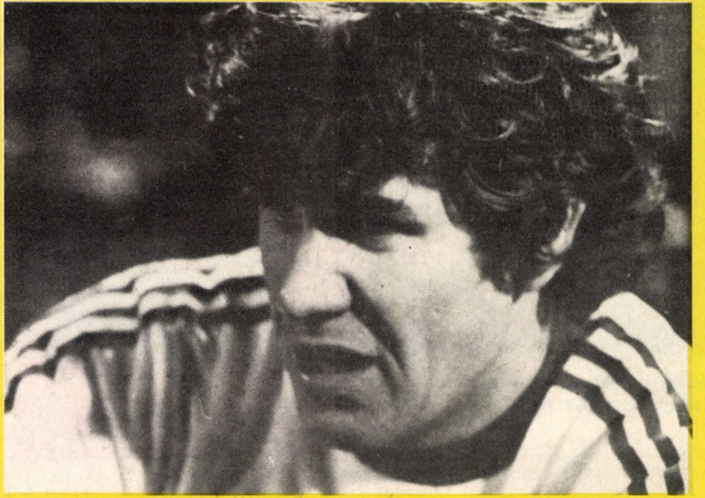

ZBIGNEW BONIEK, – azaz ahogy a lodzi kedvencet nevezik odahaza: Zbyszek. A göndör vörös üstökű középpályás már az 1978-as Mundiálon is olyannyira felhívta magára a figyelmet, hogy a világbajnokság után helyet kapott a New Yorkban a Cosmos ellen pályára lépő világválogatottban. Évek óta rebesgetik, hogy a torinói Juventus minden áldozatra képes érte... És az igyekezet nem volt hiábavaló: korengedménnyel augusztustól már Itáliában rúgja a labdát. Természetesen a Juve mezében

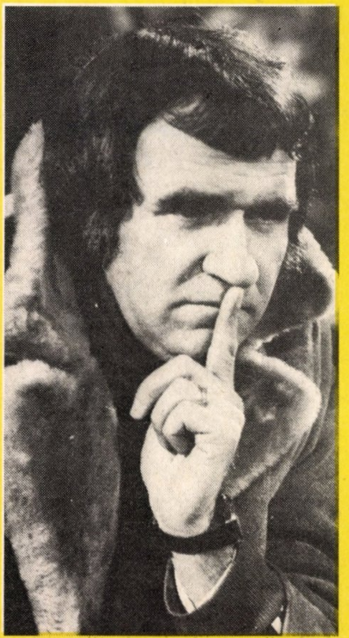
Lengyelország '82

Piotr Mowlik	31	Lech Poznan	kapus
Josef Mlynarczyk	29	Widzew Lódz	kapus
Jan Kasimierski	26	Legia Varsó	kapus
Marek Dziuba	27	LKS Lódz	védő
Wladislaw Zmuda	28	Widzew Lódz	védő
Piotr Skrobowski	20	Wisla Krakkó	védő
Jan Jalocha	25	Wisla Krakkó	védő
Pawel Janas	29	Legia Varsó	védő
Roman Wojcicki	24	Slask Wroclaw	védő
Henryk Szamanowski	32	FC Brugge	védő
P. Matysik	24	Gornik Zabre	középpályás
Andrzej Palasz	22	Gornik Zabre	középpályás
Stefan Majewski	26	Legia Varsó	középpályás
Andrzej Iwan	22	Wisla Krakkó	középpályás
Zbigniew Boniek	26	Widzew Lódz	középpályás
Wlodzimierz Ciolek	26	Stal Mielec	középpályás
Andrzej Buncol	23	Legia Varsó	középpályás
M. Kusto	26	Legia Varsó	középpályás
Grzegorz Lato	32	Lokeren	csatár
Andrzej Szarmach	32	Auxerre	csatár
Wlodzimierz Smolarek	25	Widzew Lódz	csatár
M. Kupcewicz	26	Arka Gdynia	csatár

(a nevek utáni számok az életkort jelentik)

WLODZIMIERZ SMOLAREK – Boniek mellett lett naggyá az aprótermetű, erőszakos csatár. Tavaly oroszlánrésze volt az NDK feletti idegenben aratott győzelemben, amely a VB-részvételt biztosította

ANTONI PIECHNICZEK arckifejezése nem árulkodik boldogságról. Mentségére legyen mondva: a kép tavaly készült, amikor ősszel Lengyelország odahaza kikapott Spanyolországtól

A „tett" helyszínei

LA CORUÑA

200 000 lakos, a június–júliusi középhőmérséklet 16–17 °C. Az I. csoport másik mérkőzésszínhelyétől, Vigótól 122 km-re található. A VB-stadion: a Riazor-stadion. 1945-ben épült, városi tulajdonban van, befogadóképessége 34 190, ülőhely 10 182.

VIGO

250 000 lakos, a június–júliusi középhőmérséklet 18–20 °C. Az I. csoport másik mérkőzéshelyszíne La Coruña, a távolság 122 km. A vigói VB-stadion: a Balaidos-stadion. Még 1928-ban épült, természetesen korszerűsítették. Befogadóképessége 56 790, az ülőhelyek száma 27 000 – a sportlétesítmény városi tulajdonban van.

Olaszország

- területe: 301 249 km^2
- lakossága: 54 134 846
- fővárosa: Róma, lakossága: 3 500 000
- hivatalos nyelv: olasz
- pénznem: a líra = 100 centesimo
- a labdarúgó-szövetség: Federazione Italiana Giuoco Calcio
- alapítási éve: 1898
- FIFA-tag: 1905-től
- az egyesületek száma: 19 084
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 30 618
- az első osztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 1 022 030
- a játékvezetők száma: 15 227
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: kék mez – fehér nadrág – kék sportszár; tartalék szerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: Enzo Bearzot (55 éves – második világbajnoksága előtt áll)

Antonio Cabrini, a Juventus védő létére gólveszélyes játékosa. Ő az olasz lányok szemében a legeslegjobb olasz focista...

Paolo Rossi – úgy vártak visszatértére, mintha ő egyedül képes lenne megváltani a gólinséges olasz válogatottat. Az argentínai VB-n feltűnt szemfüles csatár józserivel a két világbajnokság közti időszakot elfecsérelte pályafutásából. Totó, feketetotó, totóbotrány...

Peru

- területe: 1 285 215 km^2
- lakossága: 18 500 000
- fővárosa: Lima, lakossága: 4 500 000 lakos
- hivatalos nyelv: spanyol, kecsua indián
- pénznem: a sol = 100 centavo
- a labdarúgó-szövetség: Federación Peruana de Futból
- alapítási éve: 1912
- FIFA-tag: 1922-től
- az egyesületek száma: 10 000
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 10 800
- az első osztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 325 650
- a játékvezetők száma: 4226
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: tiszta fehér (a mezen keresztben vörös csík); tartalék szerelés: piros mez – fehér nadrág – fehér sportszár
- szövetségi kapitány: Elba de Padua Lima „Tim", brazil (71 éves – ezzel a világbajnokságon szaktársai között korelnök)

Gentile, a Juventus és a Squadra Azurra kemény védője második világbajnokságára készül

Olaszország '82

Dino Zoff	40	Juventus	kapus
Ivano Bordon	31	Internazionale	kapus
Giovanni Galli	24	Fiorentina	kapus
Claudio Gentile	29	Juventus	védő
Fulvio Collovati	25	AC Milan	védő
Gaetano Scirea	29	Juventus	védő
Antonio Cabrini	25	Juventus	védő
Giuseppe Bergomi	19	Internazionale	védő
Pietro Vierchowood	23	Fiorentina	védő
Franco Baresi	22	AC Milan	védő
Gabriele Oriali	30	Internazionale	középpályás
Giampiero Marini	31	Internazionale	középpályás
Giuseppe Dossena	24	AC Torino	középpályás
Marco Tardelli	28	Juventus	középpályás
Giancarlo Antognono	28	Fiorentina	középpályás
Bruno Conti	27	AS Roma	csatár
Franco Causio	33	Udinese	csatár
Daniele Massaro	21	Fiorentina	csatár
Paolo Rossi	26	Juventus	csatár
Francesco Graziani	30	Fiorentina	csatár
Franco Selvaggi	29	Cagliari	csatár
Alessandro Altobelli	27	Internazionale	csatár

Edzésben a peruiak. Balról Uribe, Olaechea, Gutierrez, Velasquez – meglepetésre lesznek képesek a Mundialon is? Mert európai túrájukon a magyar és a francia csapat idegenben való legyőzése nem akármilyen meglepetést keltett...

Kamerun

- területe: 475 442 km²
- lakossága: 7 081 000
- fővárosa: Yaounde, lakossága: 280 000 lakos
- hivatalos nyelv: francia és angol
- pénznem: afrikai frank = 100 centime
- a labdarúgó-szövetség: Federation Cameraunaise de Football
- alapítási éve: 1960
- FIFA-tag: 1962-től
- az egyesületek száma: 200
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 264
- az első osztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 9328
- a játékvezetők száma: 448
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: zöld mez – piros nadrág – zöld sportszár tartalék szerelés: sárga mez – piros nadrág – zöld sportszár
- szövetségi kapitány: Jean Vincent, francia – a világbajnoki selejtezőkön még a jugoszláv Branko Zutic (50) vezette a csaptot

Peru '82

Ramon Quiroga	31	Sporting Cristal	kapus
Eusebio Acusozo	28	Universitario	kapus
José Gonzales	26	Alianza Lima	kapus
Jaime Duarte	25	Alianza Lima	védő
Ruben Diaz	28	Sporting Cristal	védő
Jorge Olaechea	25	Alianza Lima	védő
Roberto Rojas	25	Alianza Lima	védő
Oscar Arizaga	31	Chalaco	védő
Miguel Gutierrez	23	Sporting Cristal	védő
José Velasquez	28	Canale 5 TV	középpályás
Teofilo Cubillas	32	Strikers	középpályás
Cesar Cueto	28	Canale 5 TV	középpályás
Julio Flores Uribe	24	Sporting Cristal	középpályás
German Leguia	25	Universitario	középpályás
Eduardo Malasquez	22	Municipal Lima	középpályás
Jeronimo Barbadillo	27	Los Tigres	csatár
Juan Caballero	24	Sport Boys	csatár
Alberto Castillo	22	Chalaco	csatár
Freddy Ravello	28	Alianza Lima	csatár
Juan Carlos Oblitas	29	Seriesen	csatár
Guillermo La Rosa	28	Canale 5 TV	csatár
Franco Navarro	22	Municipal Lima	csatár

Kamerun '82

Thomas N'Kono	26	Canon Yaounde	kapus
Antonie Bell	25	Africa Sports Abidjan	kapus
Edmond Enoka	27	Dragon Duala	védő
René Njeya	28	Union Duala	védő
Effrem M'Bom	26	Canon Yaounde	védő
Gilbert Akono	27	Canon Yaounde	védő
Unrahim Aoudou	25	Cannes	védő
Michel Kaham	26	Quimper	védő
Gregoire Mundeleba	27	Aigles Thiam	védő
Jacques Kingue	25	Aigles Thiam	védő
Théophile Abega	26	Canon Yaounde	középpályás
Gregoire M'Bida	23	Canon Yaounde	középpályás
Jean Daniel Eboue	30	Canon Yaounde	középpályás
Jean Pierre Tokoto	33	Jacksonville	középpályás
Joseph Kamga	29	Union Duala	középpályás
Roger Milla	29	Bastia	csatár
Paul Bahoken	29	Cannes	csatár
Jacues N'Guea	26	Canon Yaounde	csatár
Jean Manga Onguene	35	Canon Yaounde	csatár
Emmanuel Kunde	23	Dinamo Duala	csatár
Eugene Ekoule	27	Union Duala	csatár
Martin Maya	29	Thonon	csatár

2 CSOPORT

A „tett" helyszínei

OVIEDO

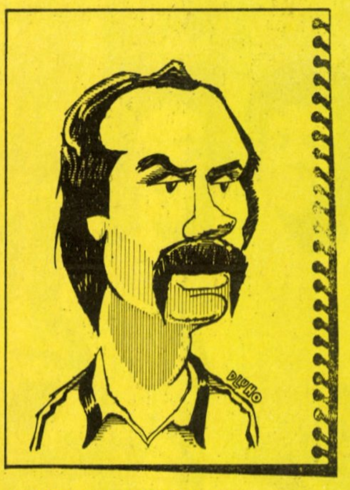
188 000 lakos, a június–júliusi középhőmérséklet 15–18 °C. Az I. csoport másik mérkőzésszínhelyétől, Gijóntól csupán 30 km választja el. A VB-stadion városi tulajdonban van, neve: Carlos Tartiere stadion. Befogadóképesége 28 421, az ülőhelyek száma 4000 – még 1932-ben épült, de természetesen jelentősen átépítették.

GIJÓN

196 000 lakos, a június–júliusi átlaghőmérséklet 17–19 °C. Az I. csoport másik mérkőzésszínhelye Oviedo, a két város között csak 30 km a távolság, a repülőtér is közös. A helyi VB-stadion: El Moliñón. 1928-ban épült, az átalakítások után a városi tulajdont jelentő sportlétesítmény 45 153 néző elhelyezésére szolgál, az ülőhelyek száma azonban csak 7500.

HANSI MÜLLER – szerződése lejárt a VfB Stuttgartnál, így szabad előtte az út. A kérdés csak az: merre menjen? A válasz: oda, ahol van annyi pénz, hogy a stuttgartiak által megszabott árat ki tudják fizetni...

ULLRICH „ULI" STIELIKE – a vékony, alacsony, csontos ember adottságait meghazudtolóan biztos pont a védelem közepén. És hátulról már-már úgy tud irányítani, mint tette azt Franz Beckenbauer...

NSZK

- területe: 247 978 km²
- lakossága: 63 300 000
- fővárosa: Bonn, lakossága: 285 000
- hivatalos nyelv: német
- pénznem: a Deutsche Mark = 100 Pfennig
- a labdarúgó-szövetség: Deutscher Fussbal-Bund
- alapítási éve (még mint Német Labdarúgó Szövetség): 1900
- FIFA-tag: (mint Német Labdarúgó Szövetség 1904-től, majd 1950-től)
- az egyesületek száma: 18 987
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 125 046
- az első osztályú bajnokság létszáma: 18
- az összes igazolt játékos: 4 403 411
- a játékvezetők száma: 57 740
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: fehér mez – fekete nadrág – fehér sportszár; tartalék szerelés: zöld mez – fehér nadrág – zöld sportszár
- szövetségi kapitány: Jupp Derwall (55 éves)

A kispadon ülők nem is titkolják elégedettségüket. Balról Derwall szövetségi kapitány és Ribbeck edző. Merthogy ez a kispad az NSZK-é...

Van ok az örömre: bajnok a HSV és Hrubesch a Bundesliga gólkirálya! Balról: Jakobs, Hrubesch és Magath. Folytatása következik?

NSZK '82

Haral Schumacher	29	1. FC Köln	kapus
Eike Immel	23	Borussia Dortmund	kapus
Bernd Franke	34	E. Braunschweig	kapus
Karl-Heinz Förster	24	VfB Stuttgart	védő
Hans-Peter Briegel	28	1. FC Kaiserslautern	védő
Bernd Förster	26	VfB Stuttgart	védő
Manfred Kaltz	29	Hamburger SV	védő
Holger Hieronymus	23	Hamburger SV	védő
Ulrich Stielike	28	Real Madrid	védő
Wilfried Hannes	25	B. Mönchengladbach	védő
Wolfgang Dremmler	28	Bayern München	középpályás
Paul Breitner	31	Bayern München	középpályás
Hans Müller	25	VfB Stuttgart	középpályás
Lothar Matthaus	21	B. Mönchengladbach	középpályás
Felix Magath	28	Hamburger SV	középpályás
Stefan Engels	21	1. FC Köln	középpályás
Karl-Heinz Rummenigge	26	Bayern München	csatár
Pierre Littbarski	22	1. FC Köln	csatár
Horst Hrubesch	31	Hamburger SV	csatár
Klaus Fischer	32	1. FC Köln	csatár
Klaus Allofs	25	1. FC Köln	csatár
Uwe Reinders	27	Werder Bremen	csatár

A szépnevű MOHAMED KACI-SAID a középpályán ügyködik az algériai válogatott tagjaként

ELIAS FIGUEROA – Európában csak névről ismerik, de az amerikai földrész több mint egy évtizede látótávolságból csodálja őt

Algéria

- területe: 2 381 700 km^2
- lakossága: 18 000 000
- fővárosa: Alger, lakossága: 2 500 000
- hivatalos nyelv: arab és francia
- pénznem: a dinár = 100 centime
- a labdarúgó-szövetség: Fédération Algérienne de Football
- alapítási éve: 1962
- FIFA-tag: 1963-tól
- az egyesületek száma: 780
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 2607
- az első osztályú bajnokság létszáma: 14
- az összes igazolt játékos: 58 567
- a játékvezetők száma: 1098
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: tiszta fehér; tartalék szerelés: tiszta zöld
- szövetségi kapitány: Rachid Mekloufi; a világbajnoki selejtezőkön még a szovjet Jevgenyij Rogov (52) vezette a csapatot

Algéria '82

Mehdi Cerbah	28	RSK	kapus
Yacin Bentalaa	25	MAHD	kapus
Moufad Amara	22	JET	kapus
Mohalled Dahmani	29	CNB	védő
Abdel Kadar Horr	28	DNCA	védő
Fauzi Mansouri	25	Montpellier	védő
Salah Larbes	29	JET	védő
Norredine Kourichi	25	Bordeaux	védő
Abdel Djadaui	25	Sochaux	védő
Moustapha Kouici	27	CNB	védő
Fethi Chebel	25	Besancon	középpályás
Lakhdar Belloumi	23	GCRM	középpályás
Rabad Madjer	23	MAHD	középpályás
Rabah Gamouh	29	Nimes	középpályás
Bouzid Mahiouz	29	MPA	középpályás
Mustapha Dhaleb	29	Paris St. Germain	középpályás
Mohamed Kaci-Said	23	RSK	csatár
Mohamed Guenzi-Redcuane	28	ASCO	csatár
Said Hamini	21	Brest	csatár
Djamel Zidane	26	Courtrai	csatár
Ahmed Hocine	23	Mahd	csatár
Salah Assad	23	RSK	csatár

Chile

- területe: 741 767 km^2
- lakossága: 11 294 086
- fővárosa: Santiago, lakossága: 4 372 711
- hivatalos nyelv: spanyol
- pénznem: az escudo = 100 centesimo
- a labdarúgó-szövetség: Federacion de Football de Chile
- alapítási éve: 1895
- FIFA-tag: 1912-től
- az egyesületek száma: 4598
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 18 900
- az első osztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 609 724
- a játékvezetők száma: 5748
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: piros mez – kék nadrág – fehér sportszár; tartalék szerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: Luis Santibanez (44 éves)

Chile '82

Oscar Wirth	26	Cobreola	kapus
Mario Osben	31	Colo Colo	kapus
Mario Soto	31	Cobreola	védő
Elias Figueroa	35	Fort Lauderdale	védő
Rena Valenzuela	26	Universidad Catolica	védő
Osvaldo Vargas	24	O'Higgins	védő
Mario Galindo	30	Colo Colo	védő
Lizardo Garrido	24	Colo Colo	védő
Enzo Escobar	30	Cobreola	védő
Manuel Rojas	27	Universidad Catolica	középpályás
Eduardo Bonballet	26	Universidad Catolica	középpályás
Rodolfo Dubo	28	Palestino	középpályás
Carlos Rivas	28	Colo Colo	középpályás
Orlando Mondaca	20	Universidad Catolica	középpályás
Rodrigo Santander	22	Colo Colo	középpályás
Patricio Yanez	21	San Luis	csatár
Carlos Caszely	31	Colo Colo	csatár
José Alvarez	21	Colo Colo	csatár
Gustavo Moscoso	26	Universidad Catolica	csatár
Leonardo Veliz	36	Colo Colo	csatár
Sandrino Castec	22	Universidad de Chile	csatár
Oscar Herrera	22	Deportes Naval	csatár

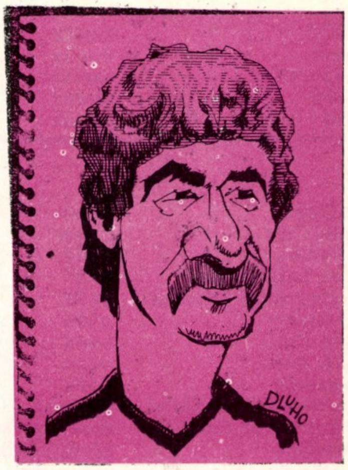
LAKHDAR BELLOUMI – ő aligha valószínű, hogy otthon marad őszre. A 23 esztendős középpályás könnyed mozgására, karmesteri készségére már féltucatnyi klub felfigyelt... Afrikában elnyerte az Év Játékosa címet is!

Van dolgunk elég... Az osztrák válogatott tagjai labdákat díszítenek aláírásaikkal. Balról Max Hagmayr, a háttérben Josef Degeorgi, aki pedig épp ír: Georg Schmidt szövetségi kapitány

Ausztria

- területe: 83 849 km²
- lakossága: 7 457 000
- fővárosa: Bécs, lakossága: 1 614 000
- hivatalos nyelv: német
- pénznem: a Schilling = 100 Groschen
- a labdarúgó-szövetség: Österreichischer Fussball-Bund
- alapítási éve: 1904
- FIFA-tag: 1905-től
- az egyesületek száma: 1971
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 8223
- az első osztályú bajnokság létszáma: 10
- az összes igazolt játékos: 287 000
- a játékvezetők száma: 1893
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: fehér mez – fekete nadrág – fekete sportszár; tartalék szerelés: piros mez – fehér nadrág – piros sportszár
- szövetségi kapitány: Georg Schmidt (55 éves)

Walter Schachner évek óta ismert nálunk, de a bozontos hajú Ausztria-csatár eddig főleg csak rohangálásával, mozgékonyságával tűnt ki. Ősztől az olasz Cesena játékosa, jószerivel az ő góljai tartották benn az együttest az A ligában. És amilyen gólt lőtt Budapesten a magyar kapuba... Walter futógépből gólgyárossá lépett elő

Ausztria '82

Friedl Koncilia	33	Austria Wien	kapus
Herbert Feurer	27	Rapid Wien	kapus
Klaus Lindenberger	23	Linzer ASK	kapus
Johan Dihanic	23	Austria Wien	védő
Bernd Krauss	24	Rapid Wien	védő
Heribert Weber	26	Rapid Wien	védő
Bruno Pezzey	26	Eintracht Frankfurt	védő
Dieter Mirnegg	27	Como	védő
Roland Hattenberger	33	SW Innsbruck	középpályás
Ernst Baumeister	24	Austria Wien	középpályás
Herbert Prohaska	26	Internazionale Milano	középpályás
Felix Gasselich	26	Austria Wien	középpályás
Willy Kreuz	32	VÖEST Linz	középpályás
Reinhold Hintermaier	25	1. FC Nürnberg	középpályás
Kurt Jara	31	Grashoppers Zürich	középpályás
Walter Schachner	24	Cesena	csatár
Hans Krankl	28	Rapid Wien	csatár
Christian Keglevits	22	Rapid Wien	csatár
Gernot Jurtin	26	Sturm Graz	csatár
Kurt Welzl	27	FC Valencia	csatár
Max Hagmayr	27	WÖEST Linz	csatár

3. CSOPORT

A „tett" helyszínei

ALICANTE

A napfényes tengerpart egyik leglátogatottabb, idegenforgalmi központnak számító városa. 300 000 lakosa van – nem számítva persze az óriási turistasereget –, a június–júliusi átlaghőmérséklet 22–27 °C. Az 1974-ben átadott stadion – amely a helyi egyesület, az eddig első-, most nyártól viszont csak másodosztályú Hercules Alicante tulajdona – egyike a legkorszerűbb spanyol sportlétesítményeknek. Mind a 35 886 helye ülőhely – ami korántsem jellemző a spanyol stadionokra...

ELCHE

A III. csoport másik mérkőzéshelyszínétől, Alicantétól csupán 23 km választja el. Lakossága 250 000 fő, a június–júliusi átlaghőmérséklet 18–20 °C. A helyi stadion – tulajdonosa a másodosztályban szereplő FC Elche – az alicanteihoz hasonlóan modern, hisz 1976-ban épült, és mind az 53 290 helye: ülőhely!

BARCELONA

Minthogy a világbajnokság nyitómérkőzését a világbajnoki címet védő Argentína itt játssza Belgiummal, ha csak egyetlen találkozó erejéig is, de a katalán világváros is a III. csoport mérkőzésszínhelyei közé sorolható. Kétmillió lakosa van, a június–júliusi középhőmérséklet 21–24 °C. Az idei KEK-győztes FC Barcelona tulajdonát képező Nou Camp stadion – eredetileg 1957-ben épült, azóta átalakították, befogadóképessége 97 679 fő, az ülőhelyek száma 44 598.

Argentína

- területe: 2 778 412 km²
- lakossága: 27 000 000
- fővárosa: Buenos Aires, lakossága: 3 500 000
- hivatalos nyelv: spanyol
- pénznem: a peso = 100 centavo
- a labdarúgó-szövetség: Asociación de Futból Argentino
- alapítási éve: 1893
- FIFA-tag: 1912-től
- az egyesületek száma: 3035
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 17 474
- az elsőosztályú bajnokság létszáma: 975 (a területi bajnokságok legjobbjaiból alakul ki minden évben az országos bajnokság mezőnye, amely az idény végén játssza le az európai fogalmak szerint vett első osztályú bajnokság mérkőzéseit)
- az összes igazolt játékos: 306 355
- a játékvezetők száma: 1098
- a Mundial alkalmával használandó felszerelés: kék-fehér hosszcsíkos mez – fekete nadrág – fehér sportszár; tartalék szerelés: kék mez – fekete nadrág – fehér sportszár
- szövetségi kapitány: Cesar Luis Menotti (43 éves)

BETTEGA (balról) és ROSSI között csikos mezben, kapitányi karszalaggal PASSARELLA. Az argentin keménylegény szükség esetén két ilyen klasszistámadóval is elboldogul... Igaz is, ne feledjük: Passarella augusztusban már Itáliában rúgja a labdát!

Argentína '82

Ubaldo Fillol	32	River Plate	kapus
Hector Baley	32	Talleres	kapus
Nery Pumpido	25	Valez Sarsfield	kapus
Jorge Olguin	30	Independiente	védő
Kuis Galvan	34	Talleres	védő
Daniel Passarella	29	River Plate	védő
Alberto Tarantini	27	River Plate	védő
Jose Van Tuyne	28	Racing B. Aires	védő
Enzo Trossero	29	Independiente	védő
Julio Olarticoechea	24	River Plate	védő
Osvaldo Ardiles	30	Tottenham Hotspur	középpályás
Americo Gallego	27	River Plate	középpályás
Diego Maradona	22	Boca Juniors	középpályás
Juan Barbas	23	Racing B. Aires	középpályás
Patricio Hernandez	26	Estudiantes	középpályás
Daniel Valencia	27	Talleres	középpályás
Daniel Bertoni	27	Fiorentina	csatár
Ramon Diaz	23	River Plate	csatár
Mario Kempes	28	River Plate	csatár
Santiago Santamaria	28	Newell's Oly Boys	csatár
Gabriel Calderon	22	Independiente	csatár
Jorge Valdano	27	Zaragoza	csatár

A kis ember nagy napjai? DIEGO MARADONA nevétől hangos a világsajtó. Egyelőre? Vagy: majd így lesz később is?

Belgium

- területe: 30 514 km^2
- lakossága: 9 863 374
fővárosa: Brüsszel, lakossága: 1 000 221
- hivatalos nyelv: francia (vallon) és holland (flamand)
- pénznem: a belga frank = 100 centime
- a labdarúgó-szövetség: Union Royale Belge des Sociétes de Football-Association
- alapítási éve: 1895
- FIFA-tag: 1904-től
- az egyesületek száma: 3320

Rendcsinálás – a kapuban az első számú belga, PFAFF

A mozdulat oly szép és csiszolt, oly tökéletes és látványos, hogy tanítani kellene. A labdát leveszi: JAN CEULEMANS. Márpedig épp őt nem a technikája, hanem robosztussága és erőszakossága miatt dicsérik...

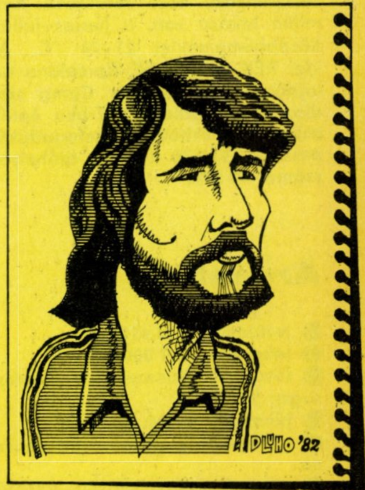
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 14 400
- az első osztályú bajnokság létszáma: 18
- az összes igazolt játékos: 283 960
- a játékvezetők száma: 6660
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: tiszta piros: tartalék szerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: Guy Thys (60 éves)

KROL útját állná a labdának, de már elkésett: VAN DER EYCKEN középre lövi... Hollandia–Belgium, Belgium–Hollandia: két szikrázóan kemény és indulatos kilencven perc volt ez a selejtezőkben

WILFRIED VAN MOER: a Nagy Öreg. Állítólag már csak hatvan-hetven perceket képes teljes erőből végigjátszani, de azt aztán úgy, hogy...

ERIC GERETS – egy a belga csapat szakállas játékosai közül

Belgium '82

Jean Marie Pfaff	28	Beveren	kapus
Jan Custers	30	Espanol	kapus
J. Munaron	28	Anderlecht	kapus
Eric Gerets	27	Standard Liege	védő
P. Schrijver	26	Lokeren	védő
Luc Millecamps	30	Waregem	védő
René Van der Eycken	28	Genoa	védő
Walter Meeuws	30	Standard Liege	védő
Michel Renquin	26	Anderlecht	védő
Gerard Plessers	21	Standard Liege	középpályás
G. Daerden	25	Standard Liege	középpályás
Wilfried Van Moer	36	Beveren	középpályás
Ludo Coeck	26	Anderlecht	középpályás
René Verheyen	29	Lokeren	középpályás
Frank Vercauteren	25	Anderlecht	középpályás
Raymond Mommens	23	Lokeren	középpályás
Marc Millecamps	32	Waregem	középpályás
Jan Ceulemans	24	FC Brugge	csatár
Alex Czerniatinsky	21	FC Antwerpen	csatár
Erwin van den Bergh	22	SK Lierse	csatár
Francois Van der Elst	27	West Ham United	csatár
J. Van Der Missen	25	Standard Liege	csatár

El Salvador

- területe: 21 393 km²
- lakossága: 4 650 000
- fővárosa, San Salvador, lakossága: 630 000
- hivatalos nyelv: spanyol
- pénznem: a colón = 100 centavo
- a labdarúgó-szövetség: Federacion Salvadorena de Futbol

Két haiti védő között AQUINO, El Salvador egyik csatára. A közép-amerikai VB selejtezőket lezáró tornán Salvador 1-0-ra győzte le Haitit

EDUARDO HERNANDEZ – a salvadori védősor mögött biztos kezű kapus

Szinte mindenki a salvadori csapat legjobbjának tartja HUEZOT, aki a középpályáról jól fogja össze a csapatot

- alapítási éve: 1935
- FIFA-tag: 1938-tól
- az egyesületek száma: 944
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 851
- az első osztályú bajnokság létszáma: 12
- az összes igazolt játékos: 21 294
- a játékvezetők száma: 556
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: tiszta kék, tartalék szerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: Mauricio Rodriguez (36 éves)

QUINTEROS – egy salvadori középpályás. A sok névtelen labdarúgó ellenére óriási hiba volna alábecsülni a magyar válogatott első VB-ellenfelét!

El Salvador '82

Ricardo Guevara Mora	20	Platense	kapus
Eduardo Hernandez	23	Santiagueno	kapus
Carlos Rivera	27	Independiente	kapus
Mario Alfonso Castillo	33	Santiagueno	védő
Francisco Osorto	25	Santiagueno	védő
José Jovel	25	Aguila	védő
Ramon Alfredo Fagoaga	24	Atletico Marte	védő
Carlos Humberto Recinos	29	Deportivo Fas	védő
Miguel Angel Arevalo	25	Chalatenago	védő
Jaime Rodriguez	23	Bayer Uerdingen	védő
José Huezo	26	Atletico Marte	középpályás
José Luis Rogamos	27	Atletico Marte	középpályás
Juan Quinteros	28	Santiagueno	középpályás
Joaquim Alonso Ventura	24	Santiagueno	középpályás
Mauricio Alfaro	28	Platense	középpályás
Francisco Hernandez	24	Santiagueno	középpályás
Silvio Romeo Aquino	28	Alianza	csatár
Oscar Guerrero	29	Independiente	csatár
Miguel Gonzalez	25	Atletico Marte	csatár
José Escamilla	27	Santiagueno	csatár
Mauricio Quintanilla	26	Xelaju M. G.	csatár
José Rivas	26	Alianza	csatár

Magyarország

- területe: 93 030 km²
- lakossága: 10 713 000
- fővárosa: Budapest, lakossága: 2 064 000
- a labdarúgó-szövetség: Magyar Labdarúgók Szövetsége
- alapítási éve: 1901
- FIFA-tag: 1907-től
- az egyesületek száma: 2503
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 5424
- az első osztályú bajnokság létszáma: 18 (az 1981–82-es idényben, 16 az 1982–83-as idényben)
- az összes igazolt játékos: 143 675
- a játékvezetők száma: 4670
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: piros mez – fehér nadrág – zöld sportszár; tartalék szerelés: tiszta fehér
- a szövetségi kapitány: Mészöly Kálmán (41 éves)

TÖRŐCSIK ANDRÁST mindenütt megkülönböztetett figyelemmel és szeretettel „kezelik" az ellenfél védői. Nem vár rá most sem más...

KISS LÁSZLÓ a kapu elé emeli a labdát – csak épp belül nincs senki magyar az osztrák védők mellett szabadon. Máskor meg, ha más emeli be a labdát, gyakran Kiss késik le. Fura játék a foci: egész apró különbségek döntenek egész nagy dolgokról. Győzelemről, vereségről, sikerről, balsikerről...

Második világbajnokságán szerepel TÓTH JÓZSEF

Új tánclépés? KEREKES ATTILA mozdula azonos a perui csatáréval. Sajnos, az eredményben volt egy kis különbség idén tavasszal a Népstadionban. Egy kis gólkülönbség...

Magyarország '82

				cm	kg	válogatottság		gól
Mészáros Ferenc	Sporting Lisszabon	kapus	1950	183	70	25	1972-től	—
Katzirz Béla	PMSC	kapus	1953	195	99	15	1978-tól	—
Kiss Imre	Tatabánya	kapus	1957	189	91	—	—	—
Martos Győző	Waterschei	védő	1949	180	71	27	1977-től	—
Csuhay József	Videoton	védő	1957	185	75	—	—	—
Bálint László	FC Toulouse	védő	1948	179	77	74	1972-től	4
Garaba Imre	Bp. Honvéd	védő	1958	182	79	17	1980-tól	1
Kerekes Attila	Békéscsaba	védő	1954	182	77	10	1976-tól	—
Rab Tibor	FTC	védő	1955	181	74	19	1975-től	—
Tóth József	Újpesti Dózsa	védő	1951	173	70	47	1974-től	—
Varga József	Bp. Honvéd	védő	1954	180	74	9	1981-től	—
Müller Sándor	Hercules Alicante	középpályás	1949	181	73	15	1970-től	1
Nyilasi Tibor	FTC	középpályás	1955	189	85	49	1975-től	21
Sallai Sándor	DMVSC	középpályás	1960	169	63	8	1981-től	—
Csongrádi Ferenc	Videoton	középpályás	1956	173	66	13	1976-tól	—
Csapó Károly	Tatabánya	középpályás	1952	181	73	17	1974-től	1
Fazekas László	FC Antwerpen	csatár	1947	178	64	87	1968-tól	22
Törőcsik András	Újpesti Dózsa	csatár	1955	173	70	33	1976-tól	12
Bodonyi Béla	Bp. Honvéd	csatár	1956	171	68	13	1979-től	4
Kiss László	Vasas	csatár	1956	183	82	23	1979-től	7
Szentes Lázár	Rába ETO	csatár	1955	175	68	1	1982-től	1
Pölöskei Gábor	FTC	csatár	1960	185	73	6	1980-tól	1

4 CSOPORT

Anglia

- területe (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának részeként): 131 730 km²
- lakossága: 56 000 000
- fővárosa: London, lakossága: 8 000 000
- hivatalos nyelv: angol
- pénznem: a font = 100 penny
- a labdarúgó-szövetség: The Football Association
- alapítási éve: 1863
- FIFA-tag: 1905–1920, 1924–1928, 1946-tól
- az egyesületek száma: 40 000
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 40 000
- az első osztályú bajnokság létszáma: 22
- az összes igazolt játékos: 1 500 000
- a játékvezetők száma: 30 000
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: fehér mez – kék nadrág – fehér sportszár: tartalék szerelés: piros mez – fehér nadrág – piros sportszár
- szövetségi kapitány: Ron Greenwood (60 éves)

PETER SHILTON boldogan köszönti a Bajnokcsapatok Európa Kupáját... A BEK-győztes Nottinghamban azonban már csak ő és Anderson maradt meg a néhány évvel ezelőtti sikercsapatból

TONY WOODCOCK – egy egyáltalán nem angolos angol szélső. Technikás labdaművész, aki kedveli a finom megoldásokat és a szellemes játékot. Erő, rohanás, magas labdák, verekedés, légi harc: ezt meghagyja társainak. Igaz is, minek vállalná mindezt magára, ha – ő enélkül is elboldogul...

A „tett" helyszínei

VALLADOLID

A fővárostól csak 183 km-re, a IV. csoport másik mérkőzésszínhelyétől, Bilbaótól viszont 278 km távolságra található. Lakossága 383 000 fő, a június–júliusi átlaghőmérséklet 18–22 °C. A városi tulajdonban levő N. J. Zorilla stadion vadonatúj, hisz idén adták át – befogadóképessége 29 900 fő, a nézőknek azonban csak 6500 ülőhely jut.

BILBAO

Az észak-spanyolországi – baszk – város lakossága 582 000 fő, a június–júliusi középhőmérséklet 18–20 °C. Stadionja a helyi Atletico Bilbaó központja, neve: San Mamés, 1913-ban épült, természetesen a VB idejére alaposan átalakult. 46 223 szurkolót képes befogadni, közülük 25 300 szerencsés – és tehetősebb – juthat ülőhelyhez.

Anglia '82

Peter Shilton	32	Nottingham Forest	kapus
Ray Clemence	33	Tottenham Hotspur	kapus
Joe Corrigan	33	Manchester City	kapus
Phil Neal	33	FC Liverpool	védő
Alvin Martin	23	West Ham United	védő
Phil Thompson	27	Liverpool	védő
Mick Mills	33	Ipswich Town	védő
Kenny Sansom	23	Arsenal	védő
Russel Osman	22	Ipswich Town	védő
Viv Anderson	25	Nottingham Forest	védő
Trevor Brooking	33	West Ham United	középpályás
Terry McDermott	30	Liverpool	középpályás
Bryan Robson	24	Manchester United	középpályás
Ray Wilkins	25	Manchester United	középpályás
Glenn Hoddle	24	Tottenham Hotspur	középpályás
Steve Coppell	26	Manchester United	középpályás
Paul Mariner	28	Ipswich Town	csatár
Kevin Keegan	31	Southampton	csatár
Peter White	30	Aston Villa	csatár
Trevor Francis	27	Manchester City	csatár
Tony Morley	26	Aston Villa	csatár
Tony Woodcock	27	1. FC Köln	csatár

Franciaország

- területe: 543 998 km²
- lakossága: 52 000 000
- fővárosa: Párizs, lakossága: 2 317 227
- hivatalos nyelv: francia
- pénznem: a francia frank = 100 centime
- a labdarúgó-szövetség: Fédération Francaise de Football
- alapítási éve: 1919
- FIFA-tag (klubszinten) 1904-től
- az egyesületek száma: 20 983
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 52 000
- az első osztályú bajnokság létszáma: 20
- az összes igazolt játékos: 1 430 679
- a játékvezetők száma: 18 912
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: kék mez – fehér nadrág – piros sportszár: tartalék szerelés: fehér mez – kék nadrág – piros sportszár
- szövetségi kapitány: Michel Hidalgo (46 éves)

Egy sor játékos Franciaországban profi és most onnan tér haza hazájába, hogy a nemzeti tizenegyben szerepeljen. DIDIER SIX viszont franciaként az NSZK-ból tér haza, hogy magára húzhassa a gall kakasos mezt

Franciaország '82

Jean Castaneda	24	AS St. Etienne	kapus
Dominique Baratelli	34	Paris St. Germain	kapus
Pierrick Hiard	27	Bastia	kapus
Marius Tresor	32	Bordeaux	védő
Christian Lopez	29	AS St. Etienne	védő
Philippe Mahut	26	Metz	védő
Maxime Bossis	26	FC Nantes	védő
Patrick Battiston	25	AS St. Etienne	védő
Manuel Amoros	20	Monaco	védő
Gerard Janvion	28	AS St. Etienne	középpályás
Alain Giresse	29	Bordeaux	középpályás
Bernard Genghini	24	Sochaux	középpályás
Jean Tigana	26	Bordeaux	középpályás
Michel Platini	26	AS St. Etienne	középpályás
Jean-Francois Larios	25	AS St. Etienne	középpályás
Jacques Zimako	30	Sochaux	csatár
Daniel Bravo	19	OGC Nice	csatár
Gerard Soler	28	Bordeaux	csatár
Dominique Rocheteau	27	Paris St. Germain	csatár
Bernard Lacombe	29	Bordeaux	csatár
Bruno Bellone	19	Monaco	csatár
Didier Six	27	VfB Stuttgart	csatár

JEAN TIGANA – egy a francia új hullám képviselői közül

JOSEF VENGLOS DR. a pozsonyi egyetem testnevelési tanszékének vezetője és mellesleg: a csehszlovák válogatott szövetségi kapitánya. E kettősségében – a mostani mezőnyben alighanem az egyedüli lesz, aki tulajdonképpen jogilag csak másodállásban vezeti hazája csapatát!

Csehszlovákia

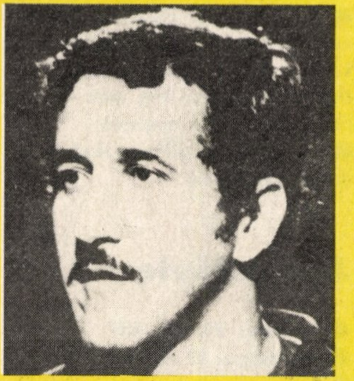
- területe: 127 862 km²
- lakossága: 16 000 000
- fővárosa: Prága, lakossága: 1 200 000
- hivatalos nyelv: cseh és szlovák
- pénznem: a korona = 100 halér
- a labdarúgó-szövetség: Ceskoslovensky Futbalovy Svaz
- alapítási éve: 1901
- FIFA-tag: 1906-tól
- az egyesületek száma: 5919
- a különféle bajnokságban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 5366
- az első osztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 541 379
- a játékvezetők száma: 10 332
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: piros mez – fehér nadrág – kék sportszár, tartalék szerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: dr. Josef Venglos (54 éves)

PREMYSL BICOVSKY – egy szürke közkatona a csehszlovák csapatból

Csehszlovákia '82

Stanislav Seman	29	Lokomotiv Kosice	kapus
Zdenek Hruska	27	Bohemians Prága	kapus
Jaroslav Netolicka	27	Dukla Prága	kapus
Premysl Bicovsky	31	Bohemians Prága	védő
Rostislav Vojacek	32	Banik Ostrava	védő
Frantisek Jakubec	25	Bohemians Prága	védő
Jan Fiala	28	Dukla Prága	védő
Josef Barmos	27	Inter Bratislava	védő
Jan Kozak	27	Dukla Prága	középpályás
Ladislav Jurkemik	28	Inter Bratislava	középpályás
Antonin Panenka	33	Rapid Wien	középpályás
Ludek Macela	31	Dukla Prága	középpályás
Jan Berger	26	Sparta Prága	középpályás
Frantisek Stambachr	28	Dukla Prága	középpályás
Tomas Kriz	22	Dukla Prága	csatár
Ladislav Vizek	26	Dukla Prága	csatár
Marian Masny	31	Slovan Bratislava	csatár
Werner Licka	27	Banik Ostrava	csatár
Zdenek Nehoda	30	Dukla Prága	csatár
Petr Janecka	24	Zbrojovka Brno	csatár
Zdenek Valek	23	Banik Ostrava	csatár
Lubos Pokluda	23	RH Cheb	csatár

CARLOS ALBERTO PERREIRA – Kuwait brazil mestere. Honfitársát, Zagallót követte e tisztségben. És aligha bánta meg, hisz mindenki állítja: ő jelenleg a világ legjobban fizetett labdarúgóedzője. Hogy mennyit keres? Olajdollárban számolva... De hagyjuk ezt: minek a többi kollégát idegesíteni?

Kuwait

- területe: 24 272 km^2
- lakossága: 1 400 000
- fővárosa: Kuwait, lakossága: 250 000
- hivatalos nyelv: arab
- pénznem: a dinár = 1000 fil
- a labdarúgó-szövetség: Kuwait Football Association
- alapítási éve: 1952
- FIFA-tag: 1962-től
- az egyesületek száma: 14
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 28
- az első osztályú bajnokság létszáma: 14
- az összes igazolt játékos: 1526
- a játékvezetők száma: 58
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: kék mez – fehér nadrág – kék sportszár; tartalék szerelés: piros mez – fehér nadrág – piros sportszár
- szövetségi kapitány: Carlos Alberto Perreira (39 éves), brazil

Kuwait '82

Ahmad Al-Tarabulsi	35	Kuwait Army FC	kapus
Adam Marjam Ahmad	24	Kazma FC	kapus
Ahmed Darwish	18	Salmiyya	kapus
Naeem Sa'ad	25	Al Tadhamon	védő
Walid Al-Jassim	22	Kuwait Army FC	védő
Abdullah Ma'youf	28	Kazma FC	védő
Sami M.Al-Hashash	23	Arab FC	védő
Mahboob Jum'a	26	Salmiyya	védő
Abdel Abdul Nabei	24	Salmiyya	védő
Mubarak Marzouk	21	Al Tadhamon	védő
Naser Al-Ghanem	21	Kazma FC	középpályás
Abdullah Al-Buloushi	22	Arab FC	középpályás
Abdul Aziz-Al-Anbari	28	Kuwait Army FC	középpályás
Sa'ed Al-Houti	27	Kuwait Army FC	középpályás
Ahmed Askar Ghuloum	20	Arab FC	középpályás
Saed Al-Dakhil	25	Quadisiya	csatár
Jasem Yacoub	29	Quadisiya	csatár
Fatih Kamil	27	Al Tadhamon	csatár
Mohammad Karam	27	Arab FC	csatár
Adel Al-Suwayed Mohamad	23	Kazma FC	csatár
Yousef Al-Suwayed	23	Kazma FC	csatár
Homoud Al-Shemmari	21	Kazma FC	csatár

5 CSOPORT

A „tett" helyszínei

VALENCIA

Barcelona után a napos tengerpart legnépesebb városa, 655 000 lakosával. A június–júliusi középhőmérséklet 21–24 °C. A helyi FC Valencia tulajdonát képező Luis Casanova stadion még 1923-ban épült, befogadóképessége 46 524 fő, az ülőhelyek száma 29 524.

ZARAGOZA

Valenciától 326 km-re fekszik, vagyis jó messze a tengerparttól. A jelentős iparvárosnak 730 000 lakosa van. A június–júliusi középhőmérséklet 21–24 °C. Az 1957-ben átadott La Romareda stadion 41 086 szurkoló elhelyezésére szolgál, az ülőhelyek száma 26 926.

VLADIMIR PETROVIC – a belgrádi Crvena Zvezda középpályása

Spanyolország

- területe: 504 748 km^2
- lakossága: 35 400 000
- fővárosa: Madrid, lakossága: 3 612 000
- hivatalos nyelv: spanyol
- pénznem: a peseta = 100 centimo
- a labdarúgó-szövetség: Real Federación Espanola de Futból
- alapítási éve: 1913
- FIFA-tag (klub révén): 1904-től
- az egyesületek száma: 7581
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 7581
- az első osztályú bajnokság létszáma: 18
- az összes igazolt játékos: 318 392
- a játékvezetők száma: 5953
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: piros mez – kék nadrág – fekete sportszár; tartalék szerelés: kék mez – kék nadrág – fekete sportszár
- szövetségi kapitány: José Santamaria (52 éves)

Jugoszlávia

- területe: 255 804 km^2
- lakossága: 22 352 000
- fővárosa: Belgrád, lakossága: 1 350 000
- hivatalos nyelv: szerb-horvát, szlovén, macedón; az autonóm területeken a magyar, illetve az albán is
- pénznem: a dinár = 100 para
- a labdarúgó-szövetség: Fudbalski Savez Jugoslavije
- alapítási éve: 1919
- FIFA-tag: 1919-től
- az egyesületek száma: 4289
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 10 755
- az első osztályú bajnokság létszáma: 18
- az összes igazolt játékos: 230 405
- a játékvezetők száma: 10 167
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: kék mez – fehér nadrág – piros sportszár; tartalék szerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: Milan Miljanic (51 éves)

Spanyolország '82

Luis Arconada	28	Real Sociedad	kapus
Jose Manuel Sampere	31	Valencia	kapus
Santiago Urquiaga	24	Atletico Bilbao	kapus
Antonio Maceda	25	Sporting Gijón	védő
Genare Celayeta	28	Real Sociedad	védő
Maguel Tendillo	21	Valencia	védő
José Ramón Alesanco	26	FC Barcelona	védő
José Camacho	27	Real Madrid	védő
Rafael Gordillo	26	Betis Sevilla	védő
Manuel Jimenez	26	Sporting Gijón	védő
Enrique Saura	28	FC Valencia	középpályás
Enrique Ramos Quique	28	Atletico Madrid	középpályás
Ricardo Gallego	24	Real Madrid	középpályás
Miguel Alonso	29	Real Sociedad	középpályás
Jesus Zamora	27	Real Sociedad	középpályás
José Vicente Sanchez	26	FC Barcelona	középpályás
Munoz Victor	25	FC Barcelona	középpályás
Jesus Satrustegui	28	Real Sociedad	csatár
Roberto Lopez Ufarte	24	Real Sociedad	csatár
Carlos Alonso Santillana	30	Real Madrid	csatár
Juan Castillo Juani	27	Las Palmas	csatár
Alonso Marcos	23	Atletico Madrid	csatár
Juan Gomez Juanito	28	Real Madrid	csatár
Enrique Castro Quini	32	FC Barcelona	csatár

Jugoszlávia '82

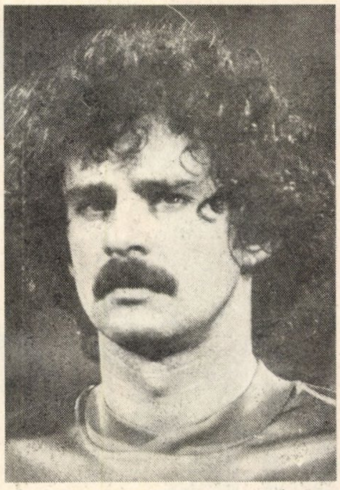
Dragan Pantelic	30	Bordeaux	kapus
Ratko Svilar	32	FC Antwerpen	kapus
Aleksander Stojanovic	24	Crvena Zvezda B.	kapus
Zlatko Krmoptic	23	Crvena Zvezda B.	védő
Zoran Vujovic	23	Hajduk Split	védő
Milos Hrstic	26	NK Rijeka	védő
Velimir Zajec	26	Dinamo Zagreb	védő
Nenad Stojkovic	26	Partizán Belgrád	védő
Zvezdan Cvetkovic	25	Dinamo Zagreb	védő
Nikola Jovanovic	29	Buducnost	középpályás
Ivan Gudelj	21	Hajduk Split	középpályás
Edhem Sljivo	32	OGC Nizza	középpályás
Ivan Surjak	29	Paris St. Germain	középpályás
Ivan Jerolimov	24	NK Rijeka	középpályás
Vladimir Petrovic	26	Crvena Zvezda B.	középpályás
Zlatko Vujovic	23	Hajduk Split	középpályás
Milos Sestic	25	Crvena Zvezda B.	csatár
Blaz Sliskovic	22	Hajduk Split	csatár
Safet Susic	26	Szarajevo	csatár
Vahid Halilhodzic	29	FC Nantes	csatár
Pedrag Pasic	23	Szarajevo	csatár
Mitar Mrkela	18	OFK Belgrád	csatár

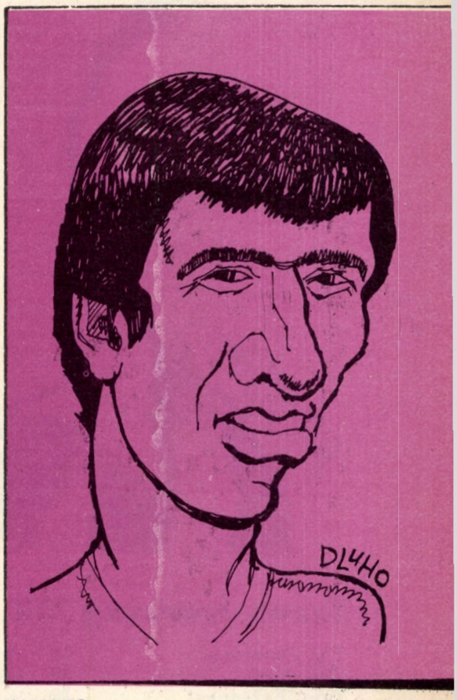
DRAGAN PANTELIC – a nisi portás még egy éve sincs, hogy Bordeaux városában keresi a kenyerét, máris óriási gondjai támadtak a megélhetéssel. Néhány hete egy bajnoki mérkőzésen megtámadta a játékvezetőt, mire a francia szövetség egy évre eltiltotta. Márpedig a profivilágban egy nem játszó játékos nem túl sok pénzt kap. Sőt, hogy pontosabban fogalmazzunk . . .

ENRIQUE CASTRO QUINI – emberrablás ide, túszügy oda, idén gólkirály lett és tagja a KEK-győztes csapatnak. Az FC Barcelona veterán csatárának most az utolsó alkalom adatik meg, hogy a válogatottban is valami emlékezeteset vigyen végbe . . .

SATRUSTEGUI lehet Quini mellett a másik előretolt ember a spanyol támadósorban. Érdekes, a Real Sociedadban csodákra képes fiatalember a válogatottban mindig gyengélkedik

JUANITO
– a legnépszerűbb Real Madrid-csatár

LIAM BRADY – bár elégedettek voltak vele a Juventusnál, legalábbis ezt nyilatkozták róla mindig, bár a tavalyi bajnokságban ő volt a csapat legszorgalmasabb gólgyárosa, bár az idei bajnokságot az ő utolsó mérkőzésen elért góljával nyerték meg a torinóiak – most mégis lemondanak róla. Igaz, nem akárki kedvéért: Plantiniért és Boniekért... így Bradynak marad a lehetőség: a világbajnokságon az észak-ír válogatottban úgy focizni, hogy megbánják tettüket a Juventus vezetői...

Észak-Írország

- területe (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának részeként): 13 600 km²
- lakossága: 1 547 300
- fővárosa: Belfast, lakossága: 345 800
- hivatalos nyelv: ír és angol
- pénznem: a font = 100 penny
- a labdarúgó-szövetség: Irish Football Association
- alapítási éve: 1880
- FIFA-tag: 1911–1920, 1924–1928, 1946-tól
- az egyesületek száma: 1555
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 1145
- az első osztályú bajnokság létszáma: 12
- az összes igazolt játékos: 24 158
- a játékvezetők száma: 422
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: zöld mez – fehér nadrág – zöld sportszár; tartalék szerelés: fehér mez – zöld nadrág – fehér sportszár
- szövetségi kapitány: Billy Bingham (50 éves)

Honduras

- területe: 112 088 km²
- lakossága: 4 000 000
- fővárosa: Tegucigalpa, lakossága: 600 000
- hivatalos nyelv: spanyol
- pénznem: a lempira = 100 centavo
- a labdarúgó-szövetség: Federación Nacional Deportiva Extraescolar de Honduras
- alapítási éve: 1951
- FIFA-tag: 1951-től
- az egyesületek száma: 550
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 550
- az első osztályú bajnokság létszáma: 100 (selejtező rendszerben alakul ki a szorosan vett élvonal mezőnye)
- az összes igazolt játékos: 15 300
- a játékvezetők száma: 530
- a Mundial '82 alkalmával használandó felszerelés: tiszta fehér; tartalék szerelés: fehér mez – kék nadrág – kék sportszár
- szövetségi kapitány: Jose Ucles Herrera (41 éves)

Észak-Írország '82

Pat Jennings	36	Arsenal	kapus
Jim Platt	30	Middlesbrough	kapus
Eric McManus	32	Stoke City	kapus
Jimmy Nicholl	25	Manchester United	védő
Chris Nicholl	36	Southampton	védő
John O'Neill	23	Leictester City	védő
Mal Donaghy	25	Luton Town	védő
Sammly Nelson	33	Brighton	védő
Gerry McElhinney	26	Bolton Wanderers	védő
Tommy Cassidy	32	Burnley	védő
David McCreery	26	Tulsa Roughnecks	középpályás
Sammy McIlroy	27	Manchester United	középpályás
Tommy Sloan	23	Manchester United	középpályás
Martin O'Neill	30	Manchester City	középpályás
Noel Brotherston	25	Blackburn Rovers	csatár
Gerry Armstrong	28	Watford	csatár
Billy Hamilton	25	Burnley	csatár
Trevor Anderson	30	Linfield	csatár
Gerry Mullan	26	Glentoran Belfast	csatár
Derek Spence	30	Sauthend United	csatár
Tom Finney	30	Cambridge	csatár
Terry Cochrane	29	Middlesbrough	csatár

Honduras '82

Sajnos, a közép-amerikai ország válogatottjáról részletesebb információval nem rendelkezünk. Még a spanyol sportlapokban — márpedig Spanyolország „érdekelt" ez ügyben, hisz csoporttársról van szó — is csak elvétve találunk róluk néhány sort.

Lapzártakor tehát csak az alábbi néhány játékosról tudunk egy keveset:

— Cesar Arzu kiemelkedően a legjobb kapus;

— a védők közül a 165 centi magas, 32 éves Fernando Bulnes a legismertebb;

— a középpályán a 25 éves Ramon Maradiaga a játékmester, társa, Roberto Figueroa pedig szabadrúgás-specialistának számít.

Hogy aztán érdemes-e egyáltalán ennél többet tudni: az hamarosan kiderül...

VB-csapat

Rab Tibor, Varga József, Martos Győző.
n szövetségi kapitány, Szepesi György, az MLSZ elnöke, Szarvas László, dr. Botár Zoltán, dr. Gótzy Gyula, Sándor

ndor, Törőcsik András, Müller Sándor, Fazekas László és Mészáros Ferenc

FARKAS JÓZSEF FELVÉTELE

6. CSOPORT

A „tett" helyszínei

MALAGA

Félmillió lakossal Dél-Spanyolország legnagyobb tengerparti központja. A júniusi–júliusi átlaghőmérséklet 22–24 °C. A La Rosaleda stadion a helyi CD Malaga sportegyesület tulajdona, 1941-ben épült, az átalakítások után 34 411 nézőt fogad be, az ülőhelyek száma azonban csak 13 000.

SEVILLA

A spanyol történelem Madrid utáni leghíresebb városa. Malagától 222 km távolságra található, a június–júliusi átlaghőmérséklet 21–24 °C. Lakossága 700 000 fő. Stadionja a helyi Betis Sevilla tulajdonát képező Benito Villamarin stadion. 1929-ben építették, a korszerűsítések után jelenleg 50 253 néző elhelyezésére szolgál, az ülőhelyek száma 21 945.

Brazília

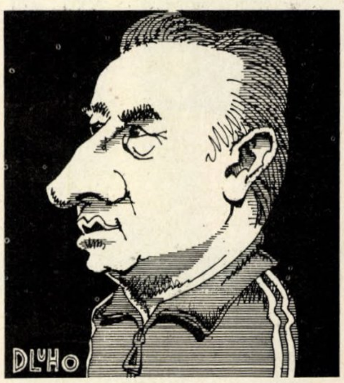
- területe: 8 511 965 km²
- lakossága: 119 051 500
- fővárosa: Brasilia (lakossága: 1 176 800)
- hivatalos nyelv: portugál
- pénznem: a cruzeiro = 100 centavo
- a labdarúgó szövetség: Confederacao Brasileira de Futebol
- alapítási éve: 1914
- FIFA-tag: 1923-tól
- a klubok száma: 12 877
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 30 631
- az elsőosztályú bajnokság létszáma: 213 (európai szemmel csak nehezen követhető a bajnoki rend; területi rendszerben körmérkőzés formában játszanak a csapatok, egyre szűkül a mezőny, a végén viszont a kupa-rendszer szerint dől el az abszolút elsőség)
- az összes igazolt játékos: 551 358
- a játékvezetők száma: 5125
- a Mundial 82 alkalommal használandó felszerelés: sárga mez – kék nadrág – fehér sportszár; tartalékfelszerelés: kék mez – fehér nadrág – szürke sportszár
- szövetségi kapitány: Tele Santana (50 éves)

Brazília '82

Arruda Valdir Peres	31	Sao Paulo	kapus
De Lima Paulo Sergio	28	Botafogo	kapus
Roberto Gallo Carlos	26	Ponte Preta	kapus
Jose Leandro de Souza	23	Flamengo	védő
Everaldo de Freitas	24	Fluminense	védő
Leongevildo Lins Junior	28	Flamengo	védő
Luisinho Carlos Ferreira	24	Atletico Mineiro	védő
Perivaldo Lucio Dantas	28	Botafogo	védő
Pedrinho Luis	25	Palmeiras	védő
Alcide Fonseca Juninho	24	Ponte Preta	védő
José Oscar Bernardi	28	Sao Paulo	védő
Edinho Nazareth Fillo	26	Fluminense	középpályás
Antonio Carlos Cerezo	27	Atletico Mineiro	középpályás
José Guimaraes Dirceu	30	Atletico Madrid	középpályás
Socrates Oliveira	28	Corinthians	középpályás
Paulo Roberto Falcao	29	As Roma	középpályás
Artur Antunes Zico	29	Flamengo	középpályás
Carlos Renato Frederico	25	Sao Paulo	középpályás
Paulo Isidoro de Jeses	28	Gremio	csatár
Serginho Bernardino	27	Sao Paulo	csatár
Eder de Assis	25	Atletico Mineiro	csatár
Jose Sergio Ze Sergio	23	Sao Paulo	csatár

Szovjetunió

- területe: 22 402 200 km²
- lakossága: 266 560 000
- fővárosa: Moszkva (lakossága: 8 100 000)
- hivatalos nyelv: orosz
- pénznem: a rubel = 100 kopek
- a labdarúgó szövetség: Federacija Futbola CCCP
- alapítási éve (még mint Oroszország labdarúgó szövetsége): 1912
- FIFA-tag: 1946-tól
- a klubok száma: 51 299
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 199 (a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség hivatalos kiadványa, a FIFA-News szerint legalább is – az adatok begyűjtésekor nem akármilyen félreértés történt...)
- az elsőosztályú bajnokság létszáma: 16
- az összes igazolt játékos: 4 372 000
- a játékvezetők száma: 153 550
- a Mundial 82 alkalmával használandó felszerelés: piros mez – fehér nadrág – piros sportszár; tartalékfelszerelés: tiszta fehér
- szövetségi kapitány: Konsztantyin Beszkov (61 éves)

Konsztantyin Ivanovics Beszkov, a szovjet csapat szövetségi kapitánya – 1970 után szerepel újra a Szovjetunió a VB-n

Junior világklasszis védőnek számít évek óta. Ő az, aki európai csatárokat megszégyenítő módon tud brazil hátvéd létére támadni

Szovjetunió '82

Renat Dasajev	23	Szpartak Moszkva	kapus
Valerij Novikov	23	CSZKA Moszkva	kapus
Viktor Sanov	22	Saktyor Donyeck	kapus
Vlagyimir Lozinszkij	26	Dinamo Kijev	védő
Szergej Borovszkij	25	Dinamo Minszk	védő
Anatolij Demjanenko	22	Dinamo Kijev	védő
Alekszander Csivadze	26	Dinamo Tbiliszi	védő
Szergej Baltaha	23	Dinamo Kijev	védő
Jurij Szuszloparov	22	Torpedo Moszkva	védő
Tergiz Szulakvelidze	23	Dinamo Tbiliszi	védő
Vlagyimir Besszonov	22	Dinamo Kijev	középpályás
Vitalij Daraszelija	25	Dinamo Tbiliszi	középpályás
Khoren Oganeszjan	26	Ararat Jereván	középpályás
Andrei Baal	22	Dinamo Kijev	középpályás
Szergej Savlo	25	Szpartak Moszkva	középpályás
Fedor Cserenkov	22	Szpartak Moszkva	középpályás
Oleg Blohin	29	Dinamo Kijev	csatár
Ramaz Sengelija	24	Dinamo Tbiliszi	csatár
Jurij Gavrilov	29	Szpartak Moszkva	csatár
Vlagyimir Gucajev	29	Dinamo Tbiliszi	csatár
Szergej Rodionov	20	Szpartak Moszkva	csatár
Szergej Andrejev	26	Rosztov	csatár

Skócia '82

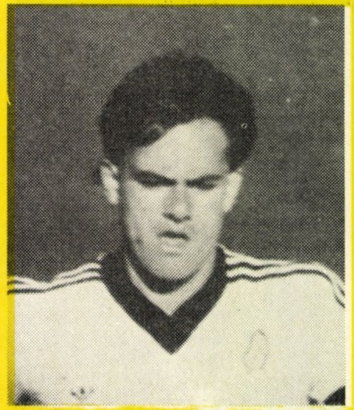
Alan Rough	30	Partick Thistle	kapus
Jim Leighton	23	Aberdeen	kapus
Kenny Burns	31	Nottingham Forest	védő
Alan Hansen	26	Liverpool	védő
Danny McGrain	32	Celtic Glasgow	védő
Willie Miller	27	Aberdeen	védő
George Burley	25	Ipswich Town	védő
Frank Gray	30	Nottingham Forest	védő
Alex McLeish	24	Aberdeen	védő
Gordon Strachan	25	Aberdeen	középpályás
Tim Bett	22	Glasgow Rangers	középpályás
John Wark	25	Ipswich Town	középpályás
Asa Hartford	32	Everton	középpályás
Graeme Souness	30	Liverpool	középpályás
Joe Jordan	30	AC Milan	csatár
John Robertson	28	Nottingham Forest	csatár
Alan Brazil	23	Ipswich Town	csatár
Andy Gray	26	Wolwerhampton	csatár
Davis Provan	25	Celtic Glasgow	csatár
Kenny Dalglish	30	Liverpool	csatár
Steve Archibald	27	Tottenham Hotspur	csatár
Paul Sturrock	26	Dundee United	csatár

Frankie Gray – egy a skót keménylegények közül

Skócia

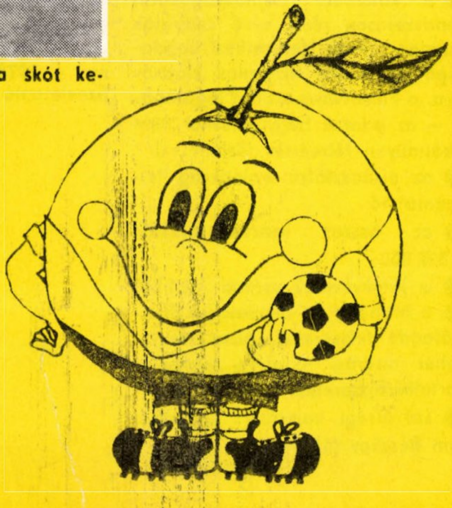
- területe (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának részeként): 77 171 km²
- lakossága (a fenti egységen belül): 5 200 000
- fővárosa: Edinburgh (lakossága: 465 429)
- hivatalos nyelv: angol
- pénznem: a font = 100 penny
- a labdarúgó szövetség: Scottish Football Association
- alapítási éve: 1873
- FIFA-tag: 1910–1920, 1924–1928, 1946-tól
- a klubok száma: 5479
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 10 000
- az elsőosztályú bajnokság létszáma: 10
- az összes igazolt játékos: 130 000
- játékvezetők száma: 1703
- a Mundial 82 alkalmával használandó felszerelés: kék mez – fehér nadrág – piros sportszár; tartolekfelszerelés: piros mez – kék nadrág – fehér sportszár
- szövetségi kapitány: Jack Stein (59 éves)

Wynton Rufer: öt tartják a legtehetségesebb új-zélandi fiatalnak. Olyannyira, hogy állítólag Svájcban már várja is egy szerződés. Ez ugyan több száz labdarúgónak nem valami nagy esemény volna, de egy új-zélandi focistának az európai profi labdarúgás – talán maga az álom…

Új-Zéland

- területe: 268 676 km²
- lakossága: 2 786 123
- fővárosa: Wellington (lakossága: 300 000)
- hivatalos nyelv: angol
- pénznem: az új-zélandi dollár = 100 cent
- a labdarúgó szövetség: New Zealand Football Association
- alapítási éve: 1891
- FIFA-tag: 1948-tól
- a klubok száma: 312
- a különféle bajnokságokban rendszeresen részt vevő csapatok száma: 3098
- az elsőosztályú bajnokság létszáma: 12
- az összes igazolt játékos: 52 969
- játékvezetők száma: 514
- a Mundial 82 alkalmával használandó felszerelése: tiszta fehér; tartalékfelszerelés: világoskék
- szövetségi kapitány: John Adshead (36 éves), brit állampolgár

Új-Zéland '82

Richard Wilson	26	Preston	kapus
Frank van Hattum	23	Manurewa	kapus
Barry Pickering	26	National Mutual Miramar	kapus
John Hill	32	Gisborne City	védő
Adrian Elrick	33	North Shore United	védő
Glenn Dods	25	Adelaide City	védő
Dave Bright	32	Manurewa	védő
Bobby Almond	30	Invercargill Thistle	védő
Ricki Herbert	21	Southampton	védő
Glen Adam	23	Mount Wellington	védő
Sam Malcolmsson	34	East Coast Bays	védő
Steve Sumner	27	West Adelaide	védő
Duncan Cole	31	Adelaide City	középpályás
Keith Mackay	26	Gisborne City	középpályás
Peter Simonsen	23	Manurewa	középpályás
Ken Cresswell	24	Gisbore City	középpályás
Allan Boath	24	West Adelaide	csatár
Bill McClure	24	Mount Wellington	csatár
Brian Turner	33	Gisborne City	csatár
Grant Turner	24	Sth. Melbourne	csatár
Steve Wooddin	27	Sth. Melbourne	csatár
Wynton Rufer	20	National Mutual Miramar	csatár

Budapest TOURIST

TENISZTANFOLYAM NAGYKANIZSÁN (6 NAP)
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Júniustól szeptemberig.
1290–1630,– Ft.

TENISZTANFOLYAM SOPRONBAN (6 NAP)
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Júniustól szeptemberig.
1980–2220,– Ft.

ÚSZÓTANFOLYAM TATÁN FELNŐTTEKNEK (7 NAP)
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Júliusban.
1340,– Ft.

VITORLÁSTANFOLYAM A BALATONON (10 NAP)
Utazás: egyénileg.
Ellátás: egyénileg.
Augusztusban, szeptemberben
1680,– Ft.

EVEZŐSTÁBOR A TISZÁN (7 NAP)
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Augusztusban.
1790,– Ft.

EVEZŐSTÁBOR A „SUGOVICÁN"
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Július 11–17.
1320–1690,– Ft.

LOVASTÁBOR MOSONMAGYARÓVÁRON (7 NAP)
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Júniustól szeptemberig.
1840,– Ft.

LOVASTANFOLYAM KISVÁRDÁN (7 NAP)
Utazás: egyénileg.
Teljes ellátás.
Júniustól augusztusig.
1750–1990,– Ft.

LOVASÜDÜLÉS A TISZA MELLETT (7 NAP)
Utazás: egyénileg.
Teljes ellátás.
Júniustól szeptemberig.
2290,– Ft.

SURFTANFOLYAMOK: BALATONFÜRED
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Augusztus 22–27.
1890–2100,– Ft.

AGÁRD
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Július 25–30.
1820,– Ft.

ORFŰ (7 NAP)
Utazás: egyénileg.
Félpenziós ellátás.
Júliusban.
1670,– Ft.

GYERMEKTANFOLYAMOK:

TENISZTÁBOR NAGYKANIZSÁN
Utazás: egyénileg, vagy csoportosan vonattal.
Teljes ellátás.
Augusztus 2–7.
1490–1670,– Ft.

ÚSZÓTANFOLYAM 7–12 ÉVESEKNEK TATÁN (8 NAP)
Utazás: egyénileg, vagy csoportosan vonattal.
Teljes ellátás.
Júliusban, augusztusban.
1430–1510,– Ft.

LOVASFOGLALKOZÁS TÖKÖN (5 NAP)
Teljes ellátás.
Augusztusban.
1350,– Ft.

Részletes felvilágosítás és jelentkezés a BUDAPEST TOURIST irodáiban és a megyei – városi IDEGENFORGALMI HIVATALOKBAN.

Híradástechnikai Gépgyár

BP. XI., HUNYADI J. U. 2.

Híradástechnikai – autóvillamossági – garázsipari berendezések – gépkocsi mosó-szárító – szikraforgácsoló – oszlopos fúrógépek gyártására

munkatársakat keresünk

az alábbi szakmákban és kereseti lehetőségek mellett:

● esztergályos	3800–7000 Ft-ig
● marós	3500–6000 Ft-ig
● gyalus-vésős	3800–6000 Ft-ig
● szerk. lakatos	3800–6500 Ft-ig
● présgépmunkás	3400–5000 Ft-ig
● síkköszörűs	3500–5500 Ft-ig

VÁRJUK JELENTKEZÉSÜKET, LEGYENEK A MUNKATÁRSAINK!

Munkásszállást, bölcsődei elhelyezést biztosítunk, valamint 1982. január 1-től MINDEN SZOMBAT SZABAD!

HITEKA

Jelentkezés személyesen vagy telefonon. Felvilágosítást ad: a vállalat Munkaügyi Osztálya.
Tel.: 667-255/294 mellék

ESPAÑA 82

9–19–29

A heti feladványok változnak, azaz hol képrejtvénnyel találkoznak olvasóink – mint most –, máskor totószelvényt kell kitölteniük, aztán keresztrejtvény teszi próbára felkészültségüket. A heti, a két négyhetes szakasz, illetve a végső összetett verseny díjait értékük szerint a legjobb megfejtést beküldő olvasók nyerik – holtverseny esetén természetesen sorsolás dönt.

9 díj minden héten:

3 db ADIDAS-sportfelszerelés (1–1 labda, táska, mez),

3 db féléves Képes Sport-előfizetés,

3 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

19 díj a 4. és a 8. héten a két négyhetes összetett versenyben:

1 db ADIDAS-melegítő,

6 db ADIDAS-sportfelszerelés (2–2 db labda, táska, mez),

6 db féléves Képes Sport-előfizetés,

6 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

29 díj a végső összetett versenyben:

3 db teljes ADIDAS-sportfelszerelés (azaz 3–3 db -melegítő, -mez, -sportnadrág, -melegítőcipő, -labda, -táska),

6 db ADIDAS-sportfelszerelés (2–2 db labda, táska, mez),

10 db egész éves Képes Sport-előfizetés és

10 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

MUNDIAL '82

MUNDIAL-REJTVÉNY

Rejtvénypályázatunk 4 + 4 héten át tart, azaz mostantól kezdve – két részletben – egészen a labdarúgó-világbajnokság végéig hetről hétre találkozhatnak lapunk olvasói a focifejtörővel.

A rejtvénysorozat első része a május 18., 25., június 1. és 8-i lapszámokban jelenik meg, a második rész feladványait pedig a június 15., 22., 29. és július 6-i számunkban közöljük. Hogy az egészet miért bontottuk két részre? Az érdeklődés és az izgalom fokozása érdekében! Amíg ugyanis a világbajnokság kezdetéig a sportág rég- és közelmúltjával kapcsolatos kérdésekre kérünk választ, a Mundial hetei során a változó erőviszonyokat, az egymást követő mérkőzéseredményeket, a nap nap utáni történéseket is tanácsos lesz majd figyelembe venni.

Minden egyes esetben a megjelenést követő első vasárnapig (vagyis május 23., 30., június 6., 13., 20., 27. és július 4-ig) kell azoknak a megfejtéseknek szerkesztőségünkbe beérkezniük, amelyek feladói a heti értékelésben is részt akarnak venni. Azaz a heti díjak eldöntésekor csak olyan megfejtéseket tudunk figyelembe venni, amelyek a rejtvény megjelenését követő első vasárnap 15.00 óráig – levelezőlapon, a lap alján található pályázati szelvénnyel együtt – szerkesztőségünkbe (Képes Sport, Budapest XIV., Istvánmezei út 1–3. 1146, Jégszínház) megérkeznek. Akik viszont csak a végső összetett díjakra pályáznak, azoknál a postai feladási határidő mindig a rejtvény megjelenését követő első vasárnap éjfél.

Tudjuk, a szoros határidők nem kis feladatot rónak olvasóinkra, de ez már stílszerűen: VB-ritmus. A vasárnapi beérkezési határidővel ugyanis lehetségessé válik, hogy a feladványok megjelenését követő első számban már közölhessük a megfejtéseket, illetve az adott heti, majd a két négyhetes szakasz nyerteseinek nevét. Akik azonban ilyen-olyan ok miatt megfejtéseiket nem tudják eljuttatni vasárnapig szerkesztőségünkbe – a végső összetett versenyben vigasztalódhatnak. Hisz ott találnak majd gazdára a főnyeremények...

REJTVÉNY-MUNDIAL

Megfejtések

A 4. heti feladvány öt kérdése közül kettőt – az elsőt és az ötödiket – sajnos törölnünk kell. Mindkét esetben ugyanis oly súlyos nyomdai hiba fordult elő, hogy megzavarhatja Olvasóinkat, vagyis téves válaszra vezethet. Így e héten az öt kérdés közül csak háromra adhattak értékelhető választ. Nem a mi hibánkból történt ugyan így, mégis elnézésüket kell kérnünk.

A 4. héten közölt rejtvény helyes megfejtései tehát:

(1. törölve)

2. A helyes eredmény: Ausztria–Uruguay 3-1 (e mérkőzés döntötte el 1954-ben a harmadik hely sorsát)

3. A „kakukktojás" Mazurkiewicz (a többi kilenc kapus szerepelt ugyanis világbajnoki döntőn, az uruguayi kapuvédő viszont nem)

4. A képen Hidegkuti Nándor mellett Ernst Ocwirk látható, márpedig ő az osztrák válogatott tagja volt (tehát a képen nem két szocialista országbeli labdarúgó volt látható)

(5. törölve)

Nyertesek

A 4. heti hibátlan megfejtést beküldők közül az alábbiaknak kedvezett a sorsolás-szerencse:

1 db ADIDAS-labdát nyert: Müller György, Esztergom, Mundi u. 1. 2500

1 db ADIDAS-táskát nyert: Tápai Kati, Dunakeszi, Nándori út 4. 2120

1 db ADIDAS-mezt nyert: Valkó László, Budapest, Csut u. 2/A. 1225

Féléves Képes Sport-előfizetést nyert: Balázs Tibor, Esztergom, Kaán u. 5/A. 2500, Pfilf László, Bóly, Virág u. 5. 7754, Burián Ferenc, Budapest, Pöttyös u. 6. 1098.

A magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére 1–1 db belépőt nyert: Somogyi Ferenc, Budapest, Krammer S. u. 1. 1203; Csillik Ferenc, Jászkisér, Vöröshadsereg u. 58/B. 5137; Pécsi Józsefné, Kelebia, Kossuth L. u. 84. 6423.

NÉGY HÉT UTÁN...

4+4 hetes pályázatunk első része ezzel véget ért. A kiírás szerint az első négy héten legeredményesebben szereplő olvasók különdíjban részesülnek. Közülük az alábbiaknak kedvezett a sorsolás-szerencse:

1 db ADIDAS-melegítőt nyert: Móric Zsuzsa, Budapest, József A. u. 6. 1158

1–1 db ADIDAS-labdát nyert: Fűzfői Gabriella, Budapest, Márvány u. 1/B. 1012; Szabó Lóránd, Budapest, Damjanich u. 18. 1071

1–1 db ADIDAS-táskát nyert: Oszlopi László, Budapest, Egressy u. 56–58. 1149; Hajdu Anna, Budapest, Thököly u. 26. 1164

1–1 db ADIDAS-mezt nyert: Albert Béla, Budapest, Kossuth L. u. 31. 1221; Győri Gábor, Budapest, Rózsa u. 11. 1161.

1–1 db féléves Képes Sport-előfizetést nyert: Csapek Ilona, Budapest, Fóti út 69. 1047; Szabó Rita, Budapest, Damjanich u. 18. 1071; Héring Mátyás, Budapest, Gézavár u. 25. 1121; Bencze Márton, Budapest, Arany János u. 28. 1191; Oszlopi Lászlóné, Budapest, Egressy u. 56–58. 1149; Garabics Károly, Budapest, Hársfa u. 10/B. 1074.

A magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére 1–1 db belépőt nyert: Szabó Lórándné, Budapest, Damjanich u. 18. 1071; Varga Sándor, Budapest, Mester u. 1092; Albert Antal, Budapest, Hársfa u. 26. 1074; Rétfalvi Nándor, Budapest, Attila u. 31. 1152; Gyeszli Imre, Budapest, Marek J. u. 3. 1078; ifj. Bencze Márton, Budapest, Arany János u. 28. 1191.

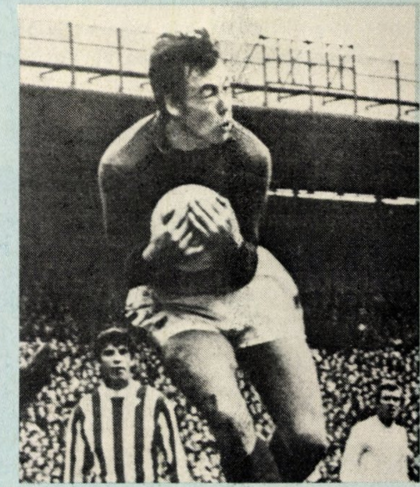
5. HÉT

Elkezdődött a világbajnokság, így stílszerűen egy „igazi" totószelvénnyel szolgálunk. 13+1 kérdésre kell helyes választ adni, azaz a kérdések sorrendjében a 13+1 helyes tippet kell válaszként beküldeni.

	1	x	2
1. Melyik világbajnoki döntőt vezette Ling játékvezető?	**1938**	**1958**	**1954**
2. Mészöly Kálmán születési évszáma?	**1938**	**1941**	**1940**
3. Melyik világbajnokságon győzte le a magyar csapat Holland-Indiát 6-0-ra?	**1938**	**1958**	**1954**
4. Az 1954-es világbajnokságon a 11 góljával gólkirály Kocsis mögött melyik NSZK-beli játékos végzett a góllövőlista második helyén?	**Rahn**	**F. Walter**	**Morlock**
5. Melyik világbajnokságon döntötte el a harmadik hely sorsát szinte egyszemélyben az a labdarúgó, aki e találkozón egymaga négy gólt szerzett?	**1934**	**1954**	**1958**
6. A Nemzetközi Labdarúgó Szövetség (FIFA) jelenlegi elnöke?	**Franchi**	**Havelange**	**Rous**
7. Ki az az NSZK-beli játékos, aki egy VB-döntőn az utolsó percben egyenlített, és vívta ki ezzel csapatának a hosszabbítás lehetőségét?	**Schulz**	**Weber**	**Schnellinger**
8. Az 1974-es VB-n váratlanul robbant a nemzetközi élvonalba a lengyel válogatott: ki volt akkor szövetségi kapitánya?	**Gmoch**	**Gorski**	**Kulesza**
9. A belga labdarúgás néhány éve először egyesületi szinten jelentkezett a nemzetközi élvonalban. Melyik csapata nyert összeurópai szintű kupasorozatot?	**1973 Standard Liege**	**1976 Anderlecht**	**1977 Anderlecht**
10. Az alábbi két-két játékos közül kik azok, akik már szerepeltek az 1974-es világbajnokságon is az argentin csapatban?	**Passarella és Kempes**	**Kempes és Fillol**	**Passarella és Fillol**
11. Vajon melyik világbajnok együttest örökíti meg e korabeli kép?	**Olaszország 1934**	**Uruguay 1930**	**Olaszország 1938**

	1	x	2
12. Ki e nagyszerű kapus, aki világbajnoki siker részese is volt?	**Maspoli 1950**	**Turek 1954**	**Banks 1966**

	1	x	2
13. Vajon melyik VB-döntőn készült e kép?	**1962**	**1966**	**1938**

	1	x	2
+1 A magyar játékvezető, Palotai Károly fegyelmez — csak épp melyik VB-mérkőzésen?	**Brazília— Argentína**	**Ausztria— Spanyolorsz.**	**Hollandia— Uruguay**

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

ESPAÑA 82

Ardiles, Luque, Passarella, Fillol, Bertoni: négy évvel ezelőtt... Azaz egész pontosan, a Mundial '78 előtt még korántsem voltak oly híresek, mint aztán néhány héttel később – a világbajnokság megnyerése után.

Rossi szemfüles góljaira ma is emlékezünk, Boniek épp akkor kezdte nagyszerű nemzetközi sikerpályáját, Platini elegánsan bűvölte a labdát és Kaltz gyorsasága is ekkor tűnt ki az NSZK védelmében...

A világbajnokság: a nagy lehetőség. Sőt: a Nagy Lehetőség. Aki egyszer a csúcstalálkozón felhívja magára a szakma figyelmét és kiérdemli elismerését, az egyszer s mindenkorra megszerzi magának a klasszis-jelzőt.

Kinek sikerül most? Íme néhány jelölt – vagy épp önjelölt – a világbajokság IV., V. és VI. csoportjának együtteseiből.

Jövendő VB-csillagok?

MARIAN MASNY

A csehszlovák válogatott szélsője a kép tanulsága szerint nagyon meg tudja kavarni az ellenfelek védelmét: a vörösmezes pozsonyi fiú épp túljutott egy hátvéden... Tagja volt az 1976-os Európa-bajnok csapatnak és ha igazak a hírek, a VB után a Slovan Bratislava játékosa a szomszédban folytatja pályáját. Bécsben...

TELE SANTANA

Vicente Feola arany betűkkel írta be nevét a brazil labdarúgás történelemkönyvébe, hisz kétszer vezette világbajnoki győzelemre hazája csapatát. Mario Jorge Lobo Zagalo érdemei is elévülhetetlenek: ő volt Brazilia harmadik győzelmekor a szakvezető. Most Santanán a sor?

TITA

Egy a brazil válogatott tehetséges fiataljai közül. Zico és Socrates nevét emlegetik mostanában, de ki tudja, talán neki hoz átütő sikert a Mundial...

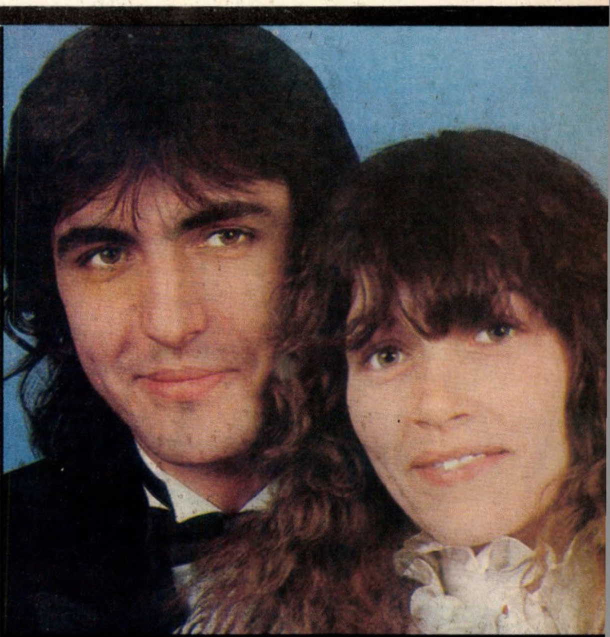
MICHEL HIDALGO

Már 1978-ban is ő vezette a francia válogatottat a világbajnokságon és függetlenül attól, miként szerepel csapata most Spanyolországban – 1984-ig érvényes szerződése van. A csoportbeosztás, az ellenfelek láttán kézmozdulata és arckifejezése sok mindent elárul...

JEAN FRANCOIS LARIOS

Az AS St. Etienne hosszú, energikus csatára a nemzetközi kupamérkőzéseken már tekintélyt harcolt ki magának góljaival. Ezúttal egészen más oldalról mutatkozik be – ő és felesége, Annie...

OLEG BLOHIN

Ki ne ismerné őt, a Kijevi Dinamo szélvészgyors szélsőjét, az utóbbi évtized legnépszerűbb szovjet játékosát, az Aranylabda korábbi nyertesét? Milyen a labdarúgósors? – élete első világbajnokságára készülhet...

ABDUL AZIL AL ANBARI

Szép név... Gazdája mindenesetre nem akármilyen népszerűségnek örvend hazájában. Az ő gólja jelentette a Kínai NK válogatottjával szemben Kuwait világbajnoki részvételét!

DAVIS KUPA

Vasárnap este, lapzártakor a magyar—jugoszláv Davis Kupa találkozó még nem fejeződött be. A csapattalálkozók mindig izgalmasak, még akkor is, ha az eredmények, győzelmek és vereségek többé-kevésbé menetrendszerűen követik egymást.

Egy-egy az első napon. Taróczy eljátszogatott az amatőr Európa-bajnok tizenkilenc éves Zsivojihoviccsal. Ezután a huszonegy éves Ostoja bizonyult jobbnak Benyiknél.

Szombaton, a párosok napján nagyon fontos győzelmet aratott Taróczy és Szőke, jó párost játszva nyertesen hagyták el a pályát.

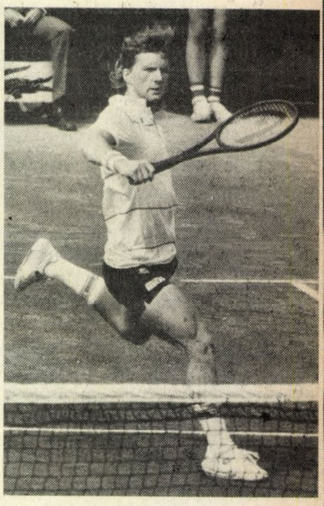
Vasárnap az első találkozó kétesélyes volt. Akadt, aki az erős felépítésű Zsivojinovicsra tippelt, mások a tapasztalt Benyiknek adtak nagyobb esélyt. Nos, a jugoszlávok fiatalja nyert. Így kettő-kettőre alakult az állás.

Ezután következett Taróczy és Ostoja. Vasárnap este csupán részeredményről számolhatunk be, a magyar játékos 6-3, 6-2-re nyerte az első két játszmát, és 5-5 volt az eredmény a harmadikban. Ekkor félbeszakadt a találkozó, a folytatás hétfőn...

Dr. Csanády Árpád, a NOB VB tagja és sportigazgatója adja át Taróczy Balázsnak a NOB Aranykönyvét

Ostoja, a vendégek első számú játékosa

Győzelem az összetettben

Marasescu a világ idei legjobb eredményével – 4:03.13 perc – nyerte a női 1500 méteres síkfutást
Kalmár István felvétele

Debrecen ezúttal első alkalommal adhatott otthont felnőtt válogatott atlétikai viadalnak. A tavalyi Ifjúsági Barátság Versenyre elkészült atlétikai stadion most is kitűnő környezetet nyújtott Magyarország és Románia legjobb atlétáinak.

Azt már a verseny előtt is tudtuk, női csapatunk aligha veheti majd fel a versenyt a vendégekkel. Ez a megállapítás némiképp ellentmond annak a ténynek, hogy egy évvel ezelőtt a norvégiai Bodóban, az Európa Kupa középdöntői során a magyar női csapat megelőzte Romániát, s ezzel biztosította helyét a zágrábi döntőben, s hogy tavalyi eredménye alapján 1983-ban is a legjobb nyolc csapat között szerepelhet majd az Európa Kupában. Az erőviszonyok azóta kicsit megváltoztak. Főleg azért, mert most minden versenyszámban két-két fő állt rajthoz, és jó néhány olyan versenyszám akad, amelyben a második román is jobb a legjobb magyarnál. Másrészt a magyar versenyzők pillanatnyilag még igencsak távol vannak tavalyi legjobb formájuktól, amelyet éppen a bodói középdöntőre időzítették. És ebben tulajdonképpen nincs is semmi kivetnivaló, hiszen versenyzőink az év legfontosabb versenyére, a szeptemberi athéni Európa-bajnokságra készülnek, s ha már most a legjobbat nyújtanák, akkor szeptemberre nem sok reményük maradna.

Sokan voltak azonban mindkét csapatban, akik ennek ellenére biztató eredményt értek el.

A leglátványosabb, legjobb eredményt hozó csatákat kétségkívül a távolugrók vívták. A férfiaknál — s ez mindenképpen örömünkre szolgál — Szalma László

HUNGARHOTELS KUPA '82

Magyar siker a nemzetközi női kézilabdatornán

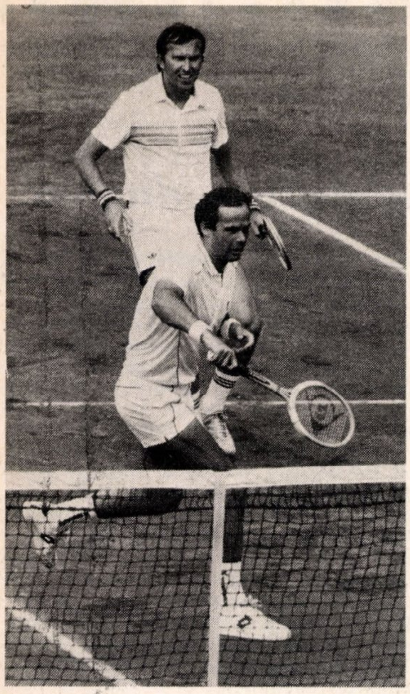
Szegeden rendezték meg az idei HungarHotels Kupa női nemzetközi kézilabdatornát. Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, Norvégia, NSZK, Magyarország A, Magyarország B részvételével. Főpróba volt ez a szegedi mérkőzéssorozat a decemberi magyarországi világbajnokság előtt, hiszen a külföldi résztvevők közül csak Lengyelország hiányzik majd a világversenyről. A döntő napján, vasárnap a csoportok 1—4. helyezettjei találkoznak egymással. A két csoportgyőztes Magyarország A (az NSZK ellen 32-19, Bulgária ellen 32-20, Norvégia ellen 33-16) és Jugoszlávia (Magyarország B ellen 23-18, Lengyelország ellen 28-24, Csehszlovákiával pedig 20-20) mérkőzött a HungarHotels Kupáért. A döntőben a magyar csapat könnyed játékkal 28-24 (15-9)-re győzött. A bronzérem sorsa csak hosszabbítás után dőlt el, mégpedig az NSZK javára, miután 28-25-re legyőzték a lengyeleket. 5. a magyar B válogatott, 6. Norvégia, 7. Csehszlovákia, 8. Bulgária.

A HungarHotels Kupa győztese Magyarország lett. Az ellenfelek Szegeden mutatott játéka azonban nem sok dicsérő elismerést válthatott ki, hiszen úgy láttuk, mintha nem egy súlycsoportban lennének a magyarokkal. A tapasztalatokról Horváth László, az MKSZ titkára nyilatkozott:

— A szegedi torna a vb-felkészülés egyik állomása volt. Ezen elsődleges dolgunkat teljesítettük, mégpedig a csapatépítést. Válogatottunk helyenként jól játszott, de megmutatta azt is, hogy decemberig még van javítani valónk. Az ellenfelek közül nagy csalódást keltett számomra a csehszlovák válogatott szereplése.

Csikné kapura tör

Taróczy és Szőke

BÁNAT ÉS ÖRÖM

Brnóban, a tekézők világbajnokságán rosszul kezdtek a magyarok. Azok a fránya bábuk csak nem akartak eldőlni. Legalábbis nem annyira, hogy a férfi csapat hőn óhajtott vágya valóra váljon. Két harmadik és öt második hely után a férfi csapat aranyérmet szeretett volna nyerni. Ötödik lett! Még gyengébben szerepeltek a nők, igaz, a felkészülésük különböző okokból nem nagyon sikerült.

A későbbi versenynapokon, a páros és az egyéni viadalon mégis bebizonyosodott, ebben a csapatban néhányan világszinten tekéznek.

Mangáliában, az előző világversenyen Csányi és Makkai első lett, most az utóbbit, miután a csapatküzdelem során nagyon bizonytalankodott, Mészáros József váltotta fel. Sikerrel, a Csányi, Mészáros pár (1824 találattal) világbajnok lett.

És ismét Csányi következett, akiről a szakemberek azt mondják, hogy szupertehetség. A bécsi világbajnokságon bronzérmet szerzett, az azt követő luzernin már ezüstöt, aztán Mangáliában világbajnokságot nyert. Ennél magasabbra már nem juthatott. Illetve... Azt tartják, hogy az elsőséget megtartani sokkal nehezebb, mint azt kiharcolni. Nos, Csányi Béla ezúttal is első lett 2810 találattal.

A magyar tekézők, a mostani kettővel együtt, kilenc világbajnoki címet szereztek!

TOTÓTIPPJEINK
A 25. HETI MÉRKŐZÉSEKRE

Várpalotai Bányász—Pénzügyőr	x 1
Zirc-Dudari Bányász—MOTIM TE	2 x
Honvéd Szondi SE (Székesfehérvár)—Győri Dózsa	2
Mányi TK—Péti MTE	x
Kecskeméti TE—Honvéd Bem J. SE (Cegléd)	2 1
Recski Ércbányász—Nagybátonyi Bányász	x 2
Balmazújvárosi Tsz SE—Miskolci VSC	x 2
Csengeri Tsz SE—Borsodi Volán	x 2
Nagyszénási Tsz SE—Gyulai SE	2 x
Kapuvári SE—Honvéd Katona SE (Zalaegersz.)	x
Honvéd Kiss J. SE (Kapoly)—Honvéd Toldi SE (Ercsi)	1 x
Honvéd Táncsics SE (Kaposvár)—Dombóvári VMSE	x 1
Bátaszéki SZVSE—Bajai SK	1 x
Erzsébeti SMTK—Gyöngyösi SE	x
Medicor MSE—Váci Izzó MTE	x
Spartacus Styl (Szombathely)—Kőszeg LATEX	2

élete eddigi legjobb sorozatával nyerte a versenyt. Ugrásai így következtek egymás után: 780, 795, 813 (országos csúcsbeállítás), belépett, 820 (országos csúcs), belépett. Ha mindehhez még hozzászámítjuk, hogy az egyik belépett ugrása 830 cm körülire sikerült, nem csodálkozhatunk, hogy Szalma elégedett volt a verseny után.

— Végre a rohamomnál jól kijött a lépés. Az ugrók számára remek ez a talaj — mondta a versenyszám után. — Most az a legfontosabb, hogy sikerüljön állandósítanom a formámat, s azt hiszem, akkor joggal bízhatom abban, hogy eredményesen szerepelhetek az Európa-bajnokságon is.

Ez az utolsó mondat hasonlóképp hangzott el a női távolugrás győztesének, Valy Ionescunak szájából is, aki világraszóló eredményt ért el, 705 cm-t ugrott, s csupán 4 centiméterrel maradt el a világcsúcstól.

Bizony soká kellett várnunk arra, hogy magyar akadályfutó országos csúcsot javítson. Jóny István ugyanis 1967-ben érte el 8:32,6 perces országos csúcsát, amely egészen vasárnap délutánig volt érvényben. Az akadályfutók jó iramú versenyét szinte végig vezette a román Bichea. Ami a magyarok számára kellemes meglepetést keltett, mind Markó, mind Balogh lépést tartott a román versenyzővel. Ugyan Bichea nyert, de Markó 8:29,01 perccel új országos csúcsot ért el, és Balogh is a régi csúcson belül futott — ideje 8:30,57.

Csupán az utolsó órákban dőlt el, hogy a kisebb sérüléssel bajlódó Bakosi Béla mégiscsak rajthoz áll hármasugrásban. Nem bánta meg. Igaz, mozgásán még érződött, hogy nincs teljesen rendben, tulajdonképpen csak két ugrása sikerült igazán, ezek közül a jobbik 17,11 m volt. Mindössze 2 cm-rel kevesebb ez, mint országos csúcsa. Igaz, most a megengedettnél valamivel erősebb volt a hátszél.

A várakozásoknak megfelelően a magyar férfi-csapat könnyedén nyerte a viadalt, 127,5:84,5 arányban. Férfi atlétáink fölényére jellemző, hogy a románok mindössze 5 versenyszámban győztek.

Ennél eggyel kevesebbet nyertek a magyar női atléták. Ezek után érthető a 19 pontos veresség, hiszen a románok 87,5:68,5 arányban diadalmaskodtak. Az összesített pontversenyben Magyarország—Románia 196:172.

Ami a férfiakat illeti, eredményeik biztatóak a jövőre nézve, női atlétáinknak viszont jelentősen javulniuk kell, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy néhány nap múlva Budapesten két, a mostaninál is talán erősebb ellenféllel találkoznak válogatottjaink, hiszen a Népstadionba látogat válogatott viadalra Lengyelország és Bulgária csapata.

Faludi Gábor

A világbajnokságon az első három helyezett közé várom csapatunkat, amely azt is jelentheti, hogy részt vehetünk a Los Angeles-i olimpián.

Csik János, a magyar női kézilabda-válogatott szakvezetője így értékelte a szegedi tornát:

— Annak örülök a legjobban, hogy végre együtt játszott válogatottunk. Jól szolgálta a felkészülésünket ez a torna, s felmérhettük VB-ellenfeleinket is. Kiderült az is Szegeden, hogy a jugoszlávokat nem szabad lebecsülnünk egy pillanatra sem. A VB-n négy csapat küzdhet a világbajnoki címért, mégpedig a szovjet, az NDK-beli, a jugoszláv és a magyar csapat. Bízom benne, hogy dobogón végzünk.

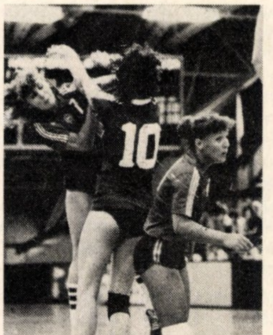
Kővári Árpád, a Volán SC ügyvezető elnöke, a férfi VB-csapat edzője, az alábbiak szerint foglalta össze a véleményét:

— Nem várt harcosság és keménység volt jellemző a nők mérkőzéseire. A magyar csapat kiemelkedett a mezőnyből. Úgy látom, hogy a jugoszlávokon kívül a Szegeden látott válogatottak nemigen szólhatnak bele a dobogós helyezésekbe a vb-n.

Őri Péter, a Bp. Honvéd BEK-győztes csapatának „komputer-embere" csak a World Champion címét tudja elfogadni a magyar csapattól.

— Hazai környezetben azt hiszem, csak a világbajnoki győzelem lehet nagy siker. Ezt a véleményem arra alapozom, hogy a világklaszszisok közül az NDK bizonyosan jobb fizikai képességekkel rendelkező válogatottal érkezik, de nem valószínű, hogy sikerül ezt az erőt tartalommal is megtölteniük. A szovjet együttes a múlt csapata. Azt hiszem, nem okozhat gondot legyőzésük a jelenlegi fiatalos lendülettel.

Mindenre feleletet kaphatunk majd decemberben Budapesten a világbajnoki küzdelmek során.

Gódorné és Durica összecsapása a levegőben, az „árnyékban"
Angyal Éva

Varga Zsolt felvételei

Bagaméry László

FELEKI LÁSZLÓ

Napló

Magyar világbajnokság

Elsőnek lenni VB-n! — csodálatos siker. Nem kétséges, hogy olimpiai bajnoknak lenni a legnagyobb dicsőség, de a világbajnokság tulajdonképpen ugyanolyan mezőnyt vonultat fel, sőt — *néha erősebbet.* Közismert, hogy az olimpiai aranyérem például labdarúgásban szerényebb értékű, mint az az arany, amelyet egy labdarúgó VB-n (Mundiálon) lehet nyerni. Vagy vegyük a teniszt. A megkötöttségek jóvoltából az olimpián nem indulhatnak a legeslegjobbak, s változatlanul a wimbledoni elsőség lesz a dicsőség csúcsa. Jónéhány sportágat lehetne még felsorolni, s ha *Coe* és *Ovett* túlzásba viszi a vagyongyűjtést, lehetséges, hogy az atlétika ereje is meggyengül a Játékokon. Változik a világ körülöttünk, s ha ezt nem vesszük észre, lassan de biztosan műemlékké válunk. Számomra változatlanul a sport *tisztasága* a legfontosabb, s a versenyzőktől azt kívánom, hogy *becsületes* vetélkedésben döntsék el az elsőséget. A többi mellékes, más pénztárcájában nem szoktam kotorászni.

Vannak sportágak, amelyekben ilyen nehézségek nem merültek fel. Ilyen például a tekézés. *A csehszlovákiai Brnóban megrendezett VB-n versenyzőink két világbajnokságot is nyertek. A férfi parost a Csányi Béla, Mészáros József kettős nyerte, egyéni világbajnok pedig újra Csányi Béla lett.*

Szívből gratulálok, már csak azért is, mert nekik köszönhetjük, hogy *június hónapban is ünnepelhetünk magyar világbajnokokat.*

Egyéb sikerek

Különben sem panaszkodhatunk. Egyik magyar siker a másikat éri. Nézzük csak sorjában!

Atlétáink is kezdenek formába lendülni. *Salbert* beállította az *országos rúdugró csúcsot.* Ez még mindig elmarad a világszínvonaltól, de — ki a krajcárt nem becsüli, a forintot nem érdemli.

Szalma László 820 cm-re javította a távolugrás magyar csúcsát. Ennél az eredménynél érdemes néhány mondat erejéig megállni. Negyedszázadig tartott a legendás *Owens* 813-as távolugró világcsúcsa. Aztán megjavították, végül *nagyon* is megjavították, a jelenkori fizikai tudomány segítségével mindmáig meg nem magyarázott arányban. Mert *Beamon* 890-e AZ ÉVSZÁZAD EREDMÉNYE. De 8 méteren felül ugrani változatlanul nagy teljesítmény, s a 820 atlétikai csúcslistánk dísze.

A tatai nemzetközi kajak-kenu versenyen *sikert sikerre halmoztak legjobbjaink.*

Vízilabdázóink Utrechtben nyerik sorra mérkőzéseiket. Úgy látszik, lassan áthatja vízilabdázóinkat *Mayer Mihály dr.* elve: *„Mint egykori játékos, mondhatom: a nemzeti színek képviseleténél nincs nagyobb büszkeség.”*

Labdarúgó dicsőség

Nem vagyok „sanda mészáros”, s nem is akarok mellébeszélni. *Labdarúgás is van a világon,* s ebben a sportágban is arattunk már *világraszóló sikert* június folyamán. A győri Rába ETO, a magyar bajnokcsapat 7-0-ra verte meg a legjobb nyugatnémet csapatok egyikét, a Kaiserslautern együttesét. *Óriási* és a Mundial lázában *nem is eléggé méltányolt siker* ez. Nemcsak az ETO, hanem az egész magyar labdarúgás, az egész magyar sport kiemelkedő dicsősége. Ilyen nagy siker volt, amikor *az FTC megverte Uruguay válogatottját Uruguayban, és természetesen a 6-3.* A győriek sikere különleges körülmények között született meg. A VB-re készülő válogatottunk alig tudott döntetlent kicsikarni a Bundesliga egyik erősségétől. Utána nyilatkozta egyik vezető szaktekintélyünk, hogy a Kaiserslautern bemutatta, *hogyan áll a labdarúgás nyugati élvonala.* Nos, akkor mit mutatott be az ETO, amely fergeteges kilencven perccel lesöpörte a pályáról a nyugatnémeteket? Vagy Győr már nyugatnak számít? (Kétségtelen, hogy Budapesttől nyugatra fekszik...)

Nem helyeslem, hogy akadt újság, amelyben erről a káprázatos győzelemről írt tudósítás ezzel a címmel jelent meg: *„Barátságos mérkőzés”.* Ez a meghatározás kiment a divatból. A Rába ETO—1. FC Kaiserslautern mérkőzés nem „barátságos”, hanem *NEMZETKÖZI* mérkőzés volt. Valóban, nem volt KEK-döntő, de ennek a mérkőzésnek is volt tétje: a győzelem. És micsoda győzelem! Szívesen idézek egy szép mondatot a Magyar Nemzetből: *„Szinte hihetetlen, hogy egy magyar csapat futógyorsaságban, keménységben, akaraterőben is képes volt felülmúlni élvonalbeli nyugatnémet ellenfelét.”*

Bánjunk tehát csínján a „barátságos” jelzővel. Gondoljunk arra, hogy tulajdonképpen a *dicsőséges 6-3 is „barátságos” mérkőzés volt,* még csak világbajnoki selejtező sem. És mégis büszkék vagyunk rá, s ez az eredmény a napjainkban oly divatos *nosztalgia-hullámnak egyik fontos alkotórésze.* A 6-3 is elsősorban nemzetközi, nemzetek közötti mérkőzés volt, méghozzá a magyar csapat *elsőként* mért vereséget az angolokra — a Wembley-stadionban, s *90 éves honi veretlenséget szakított meg ezzel.* Hogy ez a „barátságos” mérkőzés milyen mértékben ébresztette fel az alvó brit oroszlánt, azt a saját bőrünkön is tapasztaltuk azóta, nem is egyszer. Nem hiszem, hogy a Kaiserslautern játékosai, vezetői és szurkolói könnyen napirendre térnek a 0-7 fölött, s kézlegyintéssel jegyzik meg, hogy *csak barátságos* mérkőzés volt. *A győriek joggal lehetnek büszkék erre a nagyszerű győzelemre.*

Válogatott csapatunkat is lelkesítse ez a tanulságos győzelem! Mert az ETO nem kevesebbet mutatott meg, mint azt, hogy *nincs legyőzhetetlen ellenfél,* nincs nyugati mumus, kellő akarással, erőnléttel, lelkesedéssel (és nem lebecsülendő színvonalú *csapatmunkával*) bármelyik ellenfél legyőzhető. Ha nem is 7-0-ra...

„Félénk eb a sors..."

Kedden, reggel, amikor a Képes Sport az utcára kerül, a sport és a VB iránt érdeklődőknek már egy sereg ismeret lesz a kisujjukban, nemcsak az argentin—belga mérkőzés eredményét és eseményeit tárgyalhatják, hanem izgatottan készülnek (velem együtt) az esti nagy eseményre, a Magyarország—Salvador mérkőzésre. Ezt a mérkőzést mindenképpen meg kell nyernünk, ahogyan a többi mérkőzést is. *Mérkőzés nyerve jó.* A labda gömbölyű... stb. Menjenek feledésbe a mérkőzés előtti kisebb bonyodalmak, *Póczik* csodás gyógyulása, az állítólagos verekedésről szóló pletyka (kár volt cáfolni), *Hannich* meggyőzése... a mérkőzés kezdetén egyetlen gondolat hassa át a csapatot: *a győzelem.* Nem tudom, hány nézője lesz ennek a mérkőzésnek, talán másfél milliárd, de *tizmillió biztosan,* hiába kívánunk a gyerekeknek jó éjszakát. Majd szerdán kialusszák magukat. A salvadoriak most nagyon szerények. Tegyünk róla, hogy a mérkőzés *után* is szerények legyenek. Minden nemzetközi mérkőzésen aratott győzelem (barátságos vagy nem barátságos) hazafias cselekedet, s ne szégyelljük a „hazafias" szót. Ha *Petőfinek* jó volt, talán nekünk is az. És emlékezzünk az ő szavaira: *„Félénk eb a sors, csak csahol, a bátraktól szalad."* Tulajdonképpen ezt várja a magyar sportközönség labdarúgóinktól. *Bátran* vegyék fel a küzdelmet a világ minden csapatával szemben. És *okosan. És erejüket nem kímélve.* A sokat vitatott Mészöly-filmből mégis idézek egy mondatot, amelyet — ha jól emlékszem — a szövetségi kapitány éppen Kiss Lacinak mondott: *„És mindent beleadsz, még ha a végén hordágyon visznek is le!"* Ezt nem is kívánjuk a játékosoktól, mert egy lelkiismeretesen felkészült játékos *a saját lábán* sétál le a játéktérről — remélhetőleg győzelem után.

Amikor ezeket a sorokat írom, vasárnap dél van. Amikor az olvasó olvassa, kedd délután.

Néhány óra múlva okosabbak leszünk. És talán szebbek is.

Beszéljünk másról!

Karinthy Márton, a kitűnő fiatal színházi és tévérendező mondta, hogy filmeket akar készíteni *Aszlányi Károly* művéből. *„Ezt a kiváló írót még mindig nem tették a helyére!"* Mélységesen egyetértek ezzel a kijelentéssel. Aszlányi a magyar irodalom csodagyereke volt. Huszonegy (21) éves korában már a Nemzeti Színház játszotta első színdarabját „Szélhámos kerestetik" címmel. Nem akármilyen családból származott. Édesapja, *Aszlányi Dezső* jelentős bölcselő volt, a metafizika akkori virágkorában rendszeralkotó filozófus, „Világszerelem" című műve 3 kötetben jelent meg. Aszlányi Károly a nemzeti színházbeli bemutatót 9 évvel élte túl. Közben kiváló *sportújságíró is volt, és még lelkesebb Fradi-szurkoló.* Szinte ez a szenvedélye világította be egész életét. Tegeződő viszonyban volt a legapróbb zöld-fehér kölyökfocistával is (visszategezték), s mintha Karcsi lett volna büszke erre. Alig lehet megérteni, hogy ez a nagyműveltségű, sokoldalúan képzett fiatalember (a relativitáselmélet első hazai hívei közé tartozott) *hogyan tudott ennyi mindenre időt szakítani.* Írt színdarabokat, regényeket, riportokat, novellákat... ki tudná elmondani, hány kötetre rúgna életműsorozata. Amellett meggyőződéses baloldali volt, s kijelentette, hogy jelen akar lenni *Carl von Ossietzky* berlini szobrának felavatási ünnepségén. *Ossietzky* következetes antifasiszta volt, a nácik koncentrációs táborba vetették, s akkor sem engedték szabadon, amikor megkapta a Nobel-békedíjat. Úgy tudom, Ossietzkynek ma sincs szobra Berlinben, de Aszlányi különben sem tiszteleghetne előtte, mert 1938. december 8-án gépkocsi-baleset áldozata lett. Felvidéki riportkörúton vezette saját kocsiját. Szórakozott ember volt, de nem ez okozta halálát. Egy kisfiút került ki, így ment neki egy fának. Élt 30 évet. Ne sajnáljuk tőle a meghatározást: hősi halált halt, egy ifjú élet védelmében áldozta fel a sajátját.

Még egyszer a kocka világbajnokságról

Legutóbb tréfásan emlékeztem meg a kocka-világbajnokságban elért harmadik helyünkről, miközben büszke voltam mind a bűvös kocka feltalálójára, mind Lábas Zoltánra, a harmadik helyezettre. Persze hallottam (pontosabban: olvastam) másféle véleményeket is. Egy névtelen levélíró például alaposan elverte rajtam a port, amint az néhány sorából kitűnik: *„Nem értem az ön lelkesedését és büszkeségét. Budapesten szinte olimpiai körülmények között rendeztek tekerő-világbajnokságot, már csak a zászlók és a himnuszok hiányoztak. Árpád, Mátyás és Kossuth népe a millennium után eljutott odáig, hogy ünnepélyes külsőségek között, a világ rádióinak és televízióinak kereszttüzében 19 ország versenyzői mérték össze erejüket a kockatekerésben. Idáig jutott az az ország, az a nép, amelynek nyilaitól litániaszerűen rettegett az akkori egész világ. Legközelebb bújócska-, fogócska-, homokozó-, karikaés csúzli-világbajnokságot rendeznek a Népstadionban, s a díjak átadására felkérjük az ENSZ főtitkárát, abban a hiú reményben, hogy az illető elvállalja ezt a gyermeteg megbízatást. Nagyon csodálkozom, hogy önt nem háborította fel ez a kiscsoportos színvonalú csacskaság, amelyet a televízió két részben közvetített."*

Nincs igaza, kedves Anonymus, *nagyon is felháborodtam.* Különösen azon háborodtam fel, hogy a győztes, az amerikai *Minh Thai* 22 egész és 95 század másodperc alatt forgatta ki egyszínűre a kocka mind a hat oldalát. Nekem 8 hónap, 3 hét, 5 nap, 19 óra, 20 perc, 11 egész és 87 századmásodperc alatt sikerült ugyan két oldalt kiraknom, de itt megállt a tudományom, képtelen voltam tovább haladni, sőt, a már nagy fáradsággal kirakott két oldalt is összezavartam. Ez nem igazság, ez a fiatalok terroruralma. Most lázasan tanulok svédül, mert egy göteborgi barátom küldött nekem egy szakkönyvet, a címe „Konsten att vända Rubik-kuben" (A Rubik-kocka forgatásának művészete). A legközelebbi bűvöskocka-világbajnokságon ugyanis szeretnék elindulni. Szándékomtól csak akkor állok el, ha megnyerjük a labdarúgó Mundiált. Túlságosan sok dicsőség ugyanis *elbizakodottá* teszi a nemzetet.

Wilander

A közelmúlt egyik nagy meglepetése volt a 17 éves svéd Wilander győzelme a francia nemzetközi teniszbajnokságban. Ezt a bajnokságot Wimbledon *után* jegyzik a tenisztársadalomban. Borg mellett egy újabb svéd világklasszis.

Tulajdonképpen mi sem panaszkodhatunk. Egy-egy nemzetközileg jegyzett játékossal mindig rendelkeztünk. *Kehrling, Asbóth, Gulyás,* s most *Taróczy.* De jó lenne már egy *„elsőt"* kitermelni a *férfiak* között. Mert ne feledkezzünk meg *Körmöczy Zsuzsiról,* aki egyszer „az év játékosa" volt, s ha nincs háború és fasizmus, talán wimbledoni aranya is lenne. Abba még belenyugszunk, hogy nincsenek Stenmarkjaink, ehhez magasabb hegyek kellenének. De teniszpályáink vannak, s a magyarok gömbérzékével sincs baj, ezt egy egész sereg labdajáték bizonyítja (újabb bizonyításban is reménykedünk...). Hol kellene megragadni a lényeget? Edzőképzés? Utánpótlás?

Pályánk van, labdánk van, ütőnk van, — miért ne győzhetnénk?

Levelek, válaszok

Mondanom sem kell, hogy egyre jönnek válogatottjainkat biztató levelek, s a *legtöbbjük arra kéri a csapatot, hogy ne vegye könnyen a Salvador elleni mérkőzést,* mert — a kapanyél is elsülhet. Néhányan még azt is találgatják, hogy *melyik csapat a kapanyél...* A sok buzdítást, lelkesítő szavakat, úgy gondolom a csapat nevében is megköszönhetem.

Egyetlen levél néhány mondatát közlöm. *Zentai Pál (Verecke köz 48.)* ezt írja többek között: *„Drága fiúk! Ezt a Képes Sportot bizonyára megkapjátok Spanyolországban, és ha levelem megjelenik a Naplóban, akkor kérlek, olvassátok is el. Pénteken lesz a Magyarország—Argentína mérkőzés. Négy év után újra! Nem kell külön magyarázni, milyen alkalom ez, különösen Nyilasi Tibinek és Törőcsik Andrisnak. Ritkán kínál a sors ilyen bizonyítási, visszavágási lehetőséget. Mit adott volna Napoleon, ha még egyszer megvívhatta volna a waterlooi csatát! Biztos vagyok benne, hogy amikor kiállítva leballagtatok a pályáról, nem titkolva keserűségeteket, nem gondoltatok arra, hogy négy esztendő leforgása után újra Argentina ellen lesz módotok játszani. Hát ha ez nem tüzel fel benneteket, akkor semmi sem. Én bízom benne, hogy gólokkal fogtok visszavágni, s ebben a reményben kiáltom, hogy Alicantéban is meghalljátok: szép lesz, fiúk!"* Nagyon egyetértek a levélíróval. Az említett mérkőzés már csak azért is nevezetes számomra, mert egykori fogadalmakat megszegve mégis vásároltam televíziós készüléket, s így alkalmam volt saját képernyőmön végignézni az argentin—magyar mérkőzést. Készülékem mindig mindig *ugyanaz,* de a mérkőzés — nagyon remélem — *más lesz!*

OLASZORSZÁG

LENGYELORSZÁG

PERU

KAMERUN

NSZK

ALGÉRIA

CHILE

AUSZTRIA

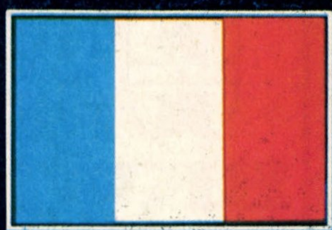

ARGENTÍNA

BELGIUM

MAGYARORSZÁG

SALVADOR

ANGLIA

FRANCIAORSZÁG

CSEHSZLOVÁKIA

KUWAIT

SPANYOLORSZÁG

HONDURAS

JUGOSZLÁVIA

ÉSZAK-ÍRORSZÁG

BRAZÍLIA

SZOVJETUNIÓ

SKÓCIA

ÚJ-ZÉLAND

KÉPES sport
29. évf. 25. szám 1982. VI. 22 12,50 Ft

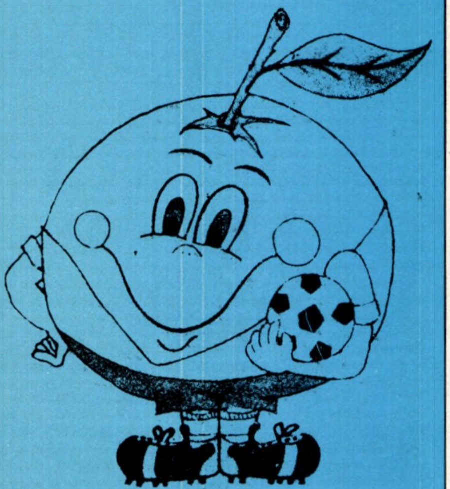
Mundial '82 SPANYOLORSZÁG

48 OLDAL

A Mundiálról jelenti: Kutas István és Horváth István

Fotó: Farkas József

Levegőben a belgák: Gerets és Coeck hatalmasat ugrott, és a jobbhátvédnek sikerült elfejelnie Kempes (takarva) elől a labdát, Gallego (9) és Maradona a lepattanó labdát figyeli. Mindez a megnyitó mérkőzésen történt

Az Országos Testnevelési és Sporthivatal lapja

Főszerkesztő: Kutas István. Főszerkesztő-helyettes: Lakatos György, Szántó György

Szerkesztőség: Budapest, Istvánmezei út 1—3. 1146. Telefon: 143-810 és 138-841. Telex: 22-6219 Levélcím: Képes Sport. Budapest, 1425, postafiók 152. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petruss György igazgató. Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál. (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. 1900), közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj havi 36,50 Ft. Külföldi előfizetés: Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat Budapest. A beküldött kéziratokat és fényképeket nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

81.2305/2-25 — Zrínyi Nyomda, Budapest. F. v.: Vágó Sándorné vezérigazgató

Index: 25 438 HU ISSN 0450—1284

CÍMLAPUNKON: Diego Maradona, miután átjátszotta Garabát, újabb rohamra indul a magyar kapu felé. Az argentinok szuperklasszis kisembere, aki az új idénytől az FC Barcelona játékosa lesz, remekül játszott és két gólt lőtt, igazolta a közönség várakozását. Argentína–Magyarország 4-1

Farkas József felvétele

A LABDARÚGÁS FELETT FELHŐTLEN AZ ÉG

Nem hibázott a FIFA, amikor a világbajnokság rendezési jogát Spanyolországnak ítélte oda. Nagyszerű, kiválóan előkészített stadionok, felkészült városi vezetők várták azt a 24 csapatot, amelyek kiharcolták döntőbeli részvételi jogukat, és természetesen — a szurkolókat.

Történelmi eseményeket idéző városok adnak otthont a világbajnokság résztvevőinek, vállalva a rendezés nem könnyű feladatát. A stadionok csodálatosan illeszkednek be a városok vagy városrészek építészeti egységébe. A modern építészet minden eszközét és lehetőségét felhasználva épültek, vagy épültek újjá, mégis magukon viselik városuk jellegét. A rendezők, 14 város vezetése nemcsak a világbajnokság és a labdarúgás sportbeli igényeinek kielégítésére törekednek. Igyekeznek bemutatni mindazt, ami városukat és Spanyolországot vonzóvá teheti az idegenforgalom számára. A mérkőzésre érkező szurkolók igényeit — a labdarúgás mellett — ezernyi apró étteremmel, változatos szórakozási lehetőséggel elégítik ki. A televízióban a video-kazettával visszajátszszák az előző mérkőzéseket vagy azok legizgalmasabb pillanatait, a gólokat. A szurkolóknak, a csapatok vezetőinek ezáltal lehetőségük nyílik arra, hogy megismerjék következő ellenfelüket, esetleg tanulságot vonjanak le a már lejátszott mérkőzéseikből.

A rendezők sikerrel tevékenykednek azért, hogy külsőségeiben mindent felülmúló legyen az eddigi legnagyobb labdarúgó-világbajnokság.

Egy program a megvalósulás útján

A nyolc esztendővel korábban hivatalba lépett FIFA vezetés programjának egyik ígéretes pontja volt a fejlődésben elmaradt országok labdarúgó sportjának megsegítése. A korábbi szolid, a mindenkori erőviszonyokat tiszteletben tartó FIFA vezetésével szemben az akkor megválasztott vezérkar a világ labdarúgásának megújulását hirdette meg. A megváltoztathatatlan ítélet, az előjogok felszámolását, a labdarúgás világméretű fejlesztését, a megújulásra képes erők feltárását. A FIFA, amikor új programját meghirdette, nem tartozott — talán még ma sem tartozik — az anyagiakban bővelkedő nemzetközi sportszövetségek közé. Az egyes földrészi szövetségek, mindenekelőtt az európai, a FIFA-nál jelentősebb anyagi erővel rendelkeztek. Támogatókat kellett találni a program megvalósításához. Havelange, az akkor megválasztott FIFA-elnök, néhány, világméretekben jól szervezett cég támogatását nyerte meg programjának megvalósításához. Havelange-nak e lépése nem csak a meghirdetett programot, hanem az annak megvalósításához választott eszközt is vita tárgyává tette.

A világbajnokság eddigi mérkőzései — függetlenül attól, hogy továbbjutnak-e a fejlődő országok csapatai — igazolták a FIFA programjának, a választott eszközöknek a helyességét. A fejlett labdarúgással rendelkező országok edzőiből, játékvezetőiből és szervezőiből összeállított úgynevezett instruktori csoportok munkája nyomán jutott el a világbajnokságra Kamerun, Kuvait, Algéria, El Salvador, Honduras csapata. A jól végzett munka eredménye a játék, amivel ezeknek az országoknak a csapatai meglepték ellenfeleiket és a labdarúgás szakembereit. Az út, amelyet ezeknek az országoknak a labdarúgó-válogatottjai járnak, különböző. Van, ahol csak egy válogatott csapat kialakítására törekednek, míg máshol labdarúgásuk egész szervezetét újítják meg vagy teremtik újjá. Dolgoznak neves európai szakemberek ezekben az országokban és készítik fel válogatottjaikat, míg másoknál már kinevelődött a hazai gárda, amelyik külső segítség nélkül is képes sikeres munkát végezni.

A járt út különbözősége nem gyengíti, inkább erősíti és alátámasztja a FIFA programjának helyességét. Nem kell a játékszabályokon változtatni, nem kell a játéktér vagy a kapuk méreteit megváltoztatni, nem szükséges a játékosok számát csökkenteni — a labdarúgás mai szabályai és lehetőségei között képes megújulni. Nagyszerű szakemberek, szervezők munkájának eredménye mindez.

A labdarúgás jövője, ígéretes fejlődése, népszerűségének növekedése megállíthatatlan. Ezt bizonyítja mindaz, ami eddig ezen a világbajnokságon történt.

Mérlegkészítés helyett

Még nem érkezett el az ideje a világbajnokság első fordulója mérlegkészítésének. Még le kell játszani a csapatoknak néhány mérkőzést, amely eldöntheti a továbbjutást. Még olyan találkozók következnek, amelyeken az eddig nyújtott teljesítmények nem hozhatják meg a várt sikert, a továbbjátszás lehetőségét, rangos, a labdarúgó-kultúrájukhoz, hagyományaikhoz méltó szereplést. Mindezek előrebocsátásával néhány kérdésben azért már állást lehet foglalni. Akkor is, ha a világbajnokság későbbi mérkőzésein néhány együttes netán nem várt újítással és teljesítménnyel lepi meg ellenfeleit, és a mérkőzéseket árgus szemmel figyelő szakembereket.

A LEBONYOLÍTÁSI RENDSZER. Nem először írjuk le, hogy a világbajnokság jelenlegi lebonyolítási rendszerének első fordulója mindenekelőtt taktikai küzdelemre készteti a csapatokat. Az egyenrangú erőt képviselők találkozásakor a „nem kikapni" elv érvényesül. A mérkőzések többségére a zárt, szigorú védekezés, a labda minél hosszabb időn át való birtoklása, a gyors ellentámadásra törekvés a jellemző. Ha pedig valamelyik együttes váratlanul gólt ér el, akkor azt a kicsike előnyt foggal-körömmel igyekszik megtartani. Ennek a játékfelfogásnak van a legtöbb képviselője. És ez a játékfelfogás hozta a világbajnokság eddigi legtöbb meglepetését, ha egyáltalán lehet meglepetésről beszélni. A brazil csapat kétszer is képes volt az ellenfél egygólos vezetését követően győzelmet elérni, és ezzel a világbajnoki cím elsőszámú esélyesévé előrelépni. Mint minden jóslás, úgy ez sem több, mint a labdarúgást kísérő játék. Az angolok, az észak-írek, a skótok a megszokott játékukat játsszák, mert nem tudnak mást.

GYORSAN TANULNAK A CSAPATOK. A legmeglepőbb, hogy az előzetes esélyek alapján „pofozógépnek" ítélt csapatok mindent tudnak abból a labdarúgásból, amelyet mi, európaiak ismerünk. Nagyszerűen védekeznek akár területvédelemre, akár követő emberfogásra, vagy a kettő variálására kényszerülnek. Kitűnően kezelik a labdát, és ha azt megszerezték, igyekeznek minél tovább maguknál tartani. Feltűnő, hogy erőnlétileg sem maradnak alul ellenfeleikkel szemben. Néhány mérkőzésen — ha nagyobb a tapasztalatuk — képesek lettek volna annak utolsó perceiben akár a győzelmet is megszerezni.

Van együttes — amely már biztos, hogy nem jut tovább —, El Salvador, amely éppen a belgák elleni mérkőzésen mutatta be, hogy tud a világbajnokság ideje alatt is tanulni. Vagy ha úgy tetszik, változtatni egyik mérkőzésről a másikra a játékrendszerén. A Belgium—El Salvador mérkőzés bizonyítéka volt a leírtaknak, annak, hogy hogyan kell egy szerény egygólos előnyt megtartani. Azt is igazolta ez a mérkőzés, hogy minden eredményért még a nagyobb tudásúnak ítélt csapatok-

A LABDARÚGÁS FELETT FELHŐTLEN AZ ÉG

nak is meg kell szenvedniük. Azok a labdarúgók, akik a mérkőzések nehéz pillanataiban nem képesek foggal-körömmel küzdeni vagy szenvedve is harcolni, bukásra vannak ítélve.

MŰVÉSZEK ÉS MESTEREMBEREK. Kik lesznek a végső győztesek, a művészei vagy mesteremberei a játéknak, azt megítélni még aligha lehet. Az azonban már megállapítható, hogy a jól felkészült „mesteremberek" olykor sikert érhetnek el a művészekkel szemben. Olyan labdaművészek, mint Rummenigge, Littbarski, Maradona, Blohin, Platini, Antognoni, Falcao, Boniek, Nehoda, Surjak, Zamora, hogy csak néhányat említsek, nem egy mérkőzésen adták meg magukat a szakmájukat magas szinten elsajátított mesterembereknek. Születtek gólok, dőltek el mérkőzések a klasszisok meglepő megoldásai nyomán is. A mérkőzések többségén azonban a fegyelmezett, egymást segíteni tudó, nem az egyéni klasszis váratlan és meglepő, hanem a csapat egységére és teljesítményére építő játékrendszer hozott eddig sikert. Ismételten hangsúlyozni kell, hogy a világbajnokságnak még az első fordulója sem fejeződött be, és ennek a fordulónak az „íratlan törvényei" uralkodnak a mérkőzéseken. Amikor majd a világbajnokság végén meg kell a végleges mérleget vonni, minden bizonnyal számtalan nagy klasszisú, kiemelkedő tudású labdaművész határozza meg annak színvonalát, határozza meg a helyét a világbajnokságok sorában. Azt azonban már most le lehet szögezni, hogy a „mesteremberek" eddigi teljesítményei felülmúlják az előző világbajnokságon látottakat. Ez pedig a labdarúgás általános, világméretű és rohamos fejlődésének a bizonyítéka.

MEGÚJULÓ RÉGI IGAZSÁGOK. „Végy egy klasszis kapust és megteremted a siker előfeltételét" — tartja egy régi labdarúgómondás. Az eddig lejátszott mérkőzések teljes mértékben bizonyítják ennek a mondásnak az igazságát. Kiemelkedő tudású kapusegyéniségek sorozatban segítették csapataikat a sikerhez. Nem csak a már is mert Zoff, Shilton, Quiroga, Pfaff a példa erre, hanem a bemutatkozó újak, akiknek nevét a későbbiekben meg kell majd tanulnunk. Mert ezeknek a kapuvédőknek a nyugalma, irányítóképessége vagy szükséges bravúrja támogatja a mezőnyjátékosok biztonságát, a csapatmunka megvalósítását.

Sorozatmérkőzésen — mint amilyen a világbajnokság — a siker előfeltétele egyfajta morális erő. Csak a morális erő képes megújulásra késztetni a csapatot, elviselhetővé tenni a váratlan vereséget, hogy utána ismét győzelmet lehessen aratni. Az erkölcsi erőnek sokfajta megnyilvánulását lehetett eddig is látni a mérkőzéseken. Ez segítette az argentin csapatot a várható továbbjutáshoz. Számtalan más jele is felfedezhető a morális egységnek és erőnek a mérkőzéseken. Amikor a társ hibázik, nem szidják, hanem biztatják. Az idősebb, tapasztalt játékosok segítik a fiatalokat. Ismételten csak az argentinokat hozom fel példának. Maradona ennek a világbajnokságnak a sajtó által is ünnepelt egyik csillaga. Olyan nagy játékosegyéniségek, mint Ardiles, Passarella, Kempes és a tö[illegible] mérkőzések minden pillanatában — [illegible]kor is amikor esetleg szidhatnák — biztatják és támogatják Maradonát. Pedig az említetteknek a jövője, azok a szerződések, amelyeket köthetnek, nem kis mértékben a világbajnokságon nyújtott teljesítményük függvényei lesznek. Nem kisebb jelentőségű a vezetők erkölcsi biztonsága és ereje. Sem a váratlan siker, sem a váratlan kudarc nem válthat ki megingást a vezetőkből. Ahol ez bekövetkezik, ott majdnem teljes biztonsággal lehet megjósolni a kudarcot.

A csapatok, a játékosok többségében felnőnek a feladatokhoz. Ennek elismerése mellett azonban szinte minden együttesnél, és játékosnál fellelhető mindaz, ami a hazai teljesítményükre jellemző. Amilyen a hazai bajnokság, amilyen a hazai fegyelem, amilyen a hazai vezetői követelmény, olyan a csapat, a játékos magatartása és teljesítménye a világbajnokság mérkőzésein. Még az is megfigyelhető az egyes csapatok játékán, küzdőkészségén, a játékosok magatartásán, hogy otthon milyen szinten kell kiszolgálniuk a közönségüket, a szurkolótáborukat. A világbajnokság színhelyén, Spanyolországban szeretik a labdarúgást. Ez a közönség azt szokta meg — mert ezt kapja meg a hazai bajnokságban —, hogy a csapat, a játékosok a mérkőzés minden pillanatában érte, az ő örömére játszanak. Ha ezt tapasztalja, akkor elégedett, ezért csak azoknak a csapatoknak van közönségsikerük, melyek ilyen teljesítményekre képesek — így szolgálják ki a szurkolótábort.

A vezetőktől azt várják, hogy önbizalmat öntsenek a játékosaikba a következő feladat sikeres teljesítéséhez. Senkit nem érdekel, hogy milyen a hazai labdarúgása, milyen az utánpótlása, milyen a szervezettsége, az anyagi erőforrása — egyedül csak a látott teljesítmény érdekli a spanyol szurkolókat. És minden bizonnyal egyedül csak a látott teljesítmény fogja érdekelni azokat a szakembereket, akik megvonják ennek a világbajnokságnak a mérlegét.

A java még hátravan

Még mindössze 21 mérkőzést játszottak le a csapatok. A világbajnokság értékelését megadni nem lehet. Balga dolog lenne bármilyen jóslásra vállalkozni. A még hátralévő 90 percek sok meglepetésre szolgálhatnak mindazok számára, akik már most kívánnak mérleget készíteni. Még többségében az sem dőlt el, hogy kik búcsúznak a következő hét második felében, és kik lesznek, akik a legjobb 12 együttes között küzdhetnek tovább a végső sikerért. Az azonban már teljes biztonsággal megállapítható, hogy a spanyolországi világbajnokság a labdarúgás nagy ünnepei közé sorolható, az eddig látottak sikert hoztak a játéktéren csakúgy, mint a sportág további népszerűsítése terén. Mert a világ labdarúgása felett felhőtlen az ég, és biztonsággal lehet megállapítani, a legcsodálatosabb játékok egyike a LABDARÚGÁS, nemcsak a játékos, hanem a közönség számára is.

Coeck üldözi a labdát, de a salvadori középpályás gyorsabb nála. Érdekes, a belgóknak csak egy „potyagóllal" sikerült legyőzniük a közép-amerikai együttest

A VB szabályairól

Az idei labdarúgó-világbajnokság szabályai általában közismertek, mégsem árt feleleveníteni — úgy véljük — azokat a szabálypontokat, amelyek az egyes csoportokból való továbbjutást meghatározzák. És érdemes leírni azt is, hogy a legjobb tizenkettő között milyen csoportbeosztásban küzdenek a csapatok.

A döntők technikai szabályainak 24. cikkelye foglalkozik a hat csoportban kialakult sorrend megállapításával — azonos pontszám esetén. Ennek a cikkelynek az 5. bekezdése megállapítja: *„Ha egy csoporton belül két vagy több csapat egyforma számú pontot szerez, a három-három mérkőzés összesített gólkülönbsége dönti el a helyezést".*

A 6. bekezdésben ez áll: *„Ha két vagy több csapatnak azonos a gólkülönbsége, a több gólt rúgó csapat a csoportgyőztes (1. sz.). Ha ez az eljárás sem dönti el a csoport első és második helyezését, akkor sorsolással kell eldönteni, melyik az 1. és melyik a 2. számú csapat."*

A cikkely 7. bekezdése szerint (amit persze mindannyian tudunk): *„A csoportok 1. és 2. számú csapata kerül a második fordulóba."*

A szabályok 26. cikkelye foglalkozik a második fordulóba került 12 csapat újabb csoportbeosztásával. A második forduló 12 együttesét négy, egyenként hármas csoportba osztották, s a csoportbeosztás a következő:

A-CSOPORT

Minden mérkőzés Barcelonában, a Nou Camp stadionban, 21.00 órai kezdettel. Résztvevők: az 1. csoport győztese, a 3. csoport győztese, a 6. csoport 2. helyezettje. Mérkőzésnapok: június 28, július 1, július 4.

B-CSOPORT

Minden mérkőzés a madridi Bernabeu stadionban, 21.00 órai kezdettel. A csapatok: a 2. csoport győztese, a 4. csoport győztese, az 5. csoport 2. helyezettje. Időpontok: június 29, július 2, július 5.

C-CSOPORT

A mérkőzéseket a barcelonai Sarria stadionban játsszák, 17.15 órás kezdettel. A résztvevők: az 1. csoport 2. helyezettje, a 3. csoport 2. helyezettje, a 6. csoport győztese.

D-CSOPORT

A mérkőzések színhelye a madridi Calderon stadion, a kezdési időpont 17.15 óra. A csapatok: a 2. csoport 2. helyezettje, a 4. csoport 2. helyezettje, az 5. csoport győztese.

A szabály kimondja: ha egy csoporton belül két vagy több csapat egyforma számú pontot szerez, a két-két mérkőzés összesített gólkülönbsége dönti el a helyezést. (Természetesen minden csapat egy mérkőzést játszik a csoportjában levő többi csapattal.)

Ha két vagy több csapatnak azonos a gólkülönbsége, akkor a több gólt rúgó együttes a csoportgyőztes. Ha ezek a csapatok egyforma számú gólt érnek el, akkor az a csapat jut tovább, amelynek az első fordulóban (tehát 24 között) jobb volt a helyezése. Ha ez is egyforma, akkor a csoportgyőztest sorsolással kell megállapítani. Az egyes csoportgyőztesek kerülnek a középdöntőbe.

AZ ELŐDÖNTŐK MENETRENDJE...

Július 8, csütörtök, 21.00 óra: Barcelona, Nou Camp stadion: A-csoport győztese—C-csoport győztese.

Sevilla, Sanchez Pizjuan stadion: B-csoport győztese—D-csoport győztese.

A HARMADIK HELYÉRT, július 10-én, Alicantéban, 20.00 órakor: a két elődöntő vesztese.

A DÖNTŐ, július 11-én 20.00 órakor Madridban, a Bernabeu stadionban (a két elődöntő győztese).

Ha a döntő mérkőzés döntetlenül végződik, hosszabbítás következik, ötperces szünet után. Ha a kétszer 15 perces hosszabbítás után is döntetlen az első helyért folyó mérkőzés, új meccs következik. Ha ez is döntetlen, jön a hosszabbítás, majd a büntetők.

A 3—4. helyért folyó mérkőzés — döntetlen esetén hosszabbítást von maga után, ha ekkor is döntetlen, akkor büntetők következnek.

ESÉLY A DÖNTETLENRE?

Régi ismerősök találkoznak. Az argentin együttes négy év óta — 1978 júniusa, Mundial Argentínában — összesen csak három helyen változott. Housemann helyett Valdano kezd a jobbszélen, Valencia középpályás helyére Kempes húzódik hátra, elöl pedig egúttal a középcsatár Luque helyén, előretoltan Maradona játszik.

A magyar társulatból hírmondónak mostanra csak hárman maradtak. Martos, Tóth, Nyilasi.

A különbség azonban ennél mindjárt a legelején, még amikor a csapatok az öltözőben készülődtek, amikor a több ezres argentin szurkolósereg lendülete átragadt a spanyol nézőkre is, nos: szóval a különbség jóval nagyobb.

Mert Argentína vagy három héttel a magyarok elleni, igazán viharosnak minősíthető Buenos Aires-i (2-1) találkozó után, ugye 1978 világbajnoka lett.

Nem akármilyen különbség. Hát még az mekkora, hogy az akkor még nem egészen tizennyolc éves, de már szupertehetségnek minősített Maradonából az elmúlt négy esztendő során — abszolút világklasszis lett.

Aztán tizenöt perc sem kell és kiderül, az előbb említett különbségekből következően adódik itt még jó néhány eltérés a két csapat között is.

A külföldi újságíró kollégák nem tudták pontosan, miként játszik a magyar válogatott, hisz a mérkőzés előtt jó korán megjelenő összeállításból csak az derült ki: a salvadoriakhoz képest Müller, Fazekas és Törőcsik hiányzik, Kiss pedig kezdőember.

Mi tudtuk: a pályára lépő Rab és Varga feladata a véde-

Mészárosan nem múlott... Mozdulata, arckifejezése mutatja, hogy valami ismét nincs rendben a magyar védelemben

Mészáros tehetetlenül ül, Bálint (takarva) keze a fejéhez lendül – joggal. Rossz hazaadási kísérletébe belerobbant Ardiles, s most méltán ünnepel. Önmagát, s csapata negyedik gólját ünnepli

Bertoni – teljesen üresen kaphatta a labdát Gallegótól a 27. percben, s lendülő bal lábáról Mészáros kapujának jobb alsó sarkába vágódik az első argentin gól

lem erősítése lesz. Kőművesmesteri szerepre szánja őket Mészöly Kálmán, hisz a trükkös, gyors, helyüket gyakran változtató és minden bizonynyal elemi erővel rohamozó argentinok által a védelembe ütött réseket kell betömniük. Avagy: mindenkinek meglesz a maga embere, lévén biztos, hogy a kék-fehér mezesek közül a kapus, Fillol kivételével mindenki robog majd előre.

Az előbbi megoldás: területvédelem. Az utóbbi: emberfogás.

Így aztán előállt az az egészen érdekes — nem a végeredmény miatt lenne okos, ha azt mondanám: elképesztően fura — helyzet, hogy a magyar válogatott hét hátvéddel, egy középpályással és két csatárral lépett pályára.

Hisz végül is Sallai csak védekezett, Rab beállós a Fradiban, Varga balhátvéd Kispesten.

Nos tehát, hét hátvéd, egy középpályás, két csatár.

A cél rendkívül világos, 0—0 a világbajnok csapattal szemben.

A cél világos, mint egy szupernova az égbolton — gólnélküli döntetlen az argentinokkal. Hisz ha már az felmerül, hogy a döntetlen lehet akár 1-1 is, akkor felborul az alapvető elképzelés. Mert ugyan ki az, aki itt és most a mieink közül képes pontot érő gólt szerezni?

Hogy a végén Pölöskei szép egyéni akció után mégis betalál Fillol kapujába?

4-0-ra vezetett az ellenfél és a negyedik gól után láthatóan — érezhetően — visszakapcsolt...

Úgy hiszem, akiket érdekel a foci, azok szombat este odahaza mind látták e kilencven percet. Így aztán az előbbi hosszú fejtegetést követően — sőt attól függetlenül — egy dologban bizonyosan megegyezik a véleményünk.

Ha a magyar csapat nem vonul sündisznóállásba,
ha válogatottunk nem eleve a gólnélküli döntetlenre játszik,
ha a piros mezesek akár négy csatárral és három középpályással is játszanak, sőt
ha a mostaninál jobb formában vannak,
akkor sem tudtunk volna egyetlen pontot sem szerezni az argentinoktól.

Ardilesék szükséghelyzetben voltak, olyanban, ami nemcsak, hogy rémisztő egy világbajnok számára, hanem szokatlan Menotti legénységének — óriási kudarc fenyegette őket. Ha döntetlenre adják a magyar mérkőzést, kieshetnek. Ha nem szerzik meg a két pontot, ki vannak szolgáltatva a belgák kénye-kedvének. Kiket akarnak magukkal vinni ők a második fordulóba? Ha itt nem „hajtják be" a győzelmet, akkor válik igazán helyrehozhatatlanná a VB-nyitányon elszenvedett vereség.

És mert mindezt Menotti és játékosai tudták, hát a szó szoros értelmében egyszerűen beseperték a két pontot.

Jöttek és mentek, szédületes sebességgel és elszántsággal. Váltogatták a széleket, cserélték a helyüket, keményen odaléptek a magyarok elé, elsodorták és félrelökték a szembenállót.

Elseperték a magyar csapatot.

A 4-1 végül is ugyan semmiképpen sem öröm nekünk, de legyünk őszinték és valljuk be: a különbség lehetett volna nagyobb arányú is.

Mert nemcsak az erő, a gyorsaság, a csapatjáték, az összeszokottság, a céltudatosság, az eredménybe vetett hit volt nagyobb náluk, mint a mi oldalunkon.

Hanem mert ott volt Maradona is.

Amit játszott, annak sok százmillió tanúja volt a tévéközvetítések révén. Két gólt lőtt, kidolgozott féltucatnyi helyzetet, kapura lőtt és fejelt, cselezett, irányított, ütközött. Mindazt bemutatta ezen az estén, amire ma — váltig állítják sokan — egyedül és csakis ő képes. Hárman őrizték: az első félidőben Sallai, a másodikban Garaba, sőt ekkor Nyilasi is sokszor hátrajött vele. Nem sikerült őt semlegesíteni, ez tény. Nem vigasz, hanem szintúgy tény: a világon ez eddig csak nagyon keveseknek sikerült.

Maradona, a sztár, a győzelem főrészese. Ellenünk mutatta meg igazi „arcát". A kiismerhetetlent, az ördöngöset, a robbanékony, feltartóztathatatlan góllövőét

Nyilasi Tibor
a salvadoriak ellen
igazi karmesternek,
a csapat
vezéregyéniségének
bizonyult

10-1

Mora, a kapus,
aki még életében nem
kapott egy mérkőzésen
tíz gólt

Pölöskei lendületes
szélsőjátékot nyújtott, és
ő volt az, aki később
az argentinok ellen is
kitett magáért

Pompásan kezdett válogatottunk a Mundialon. Az első mérkőzésen tíz gólt rúgott a salvadori válogatottnak. Mindenki kitett magáért. Látványosan, eredményesen játszottak a magyar fiúk: Kiss három, Nyilasi és Fazekas két, Pölöskei, Szentes, valamint Tóth József egy gólt ért el. A folytatás már nem sikerült ilyen látványosan, Argentína csapatától megérdemelt vereséget szenvedtünk. Vasárnap este azonban még nem vesztettük el a továbbjutás reményét: a belgák ellen kell jól szerepelnünk, és ebben az esetben biztosíthatnánk a legjobb tizenkettő közé jutást. Persze ellenfelünk esélyesebb, de ezen a Mundiálon már történt nem is egy meglepetés.

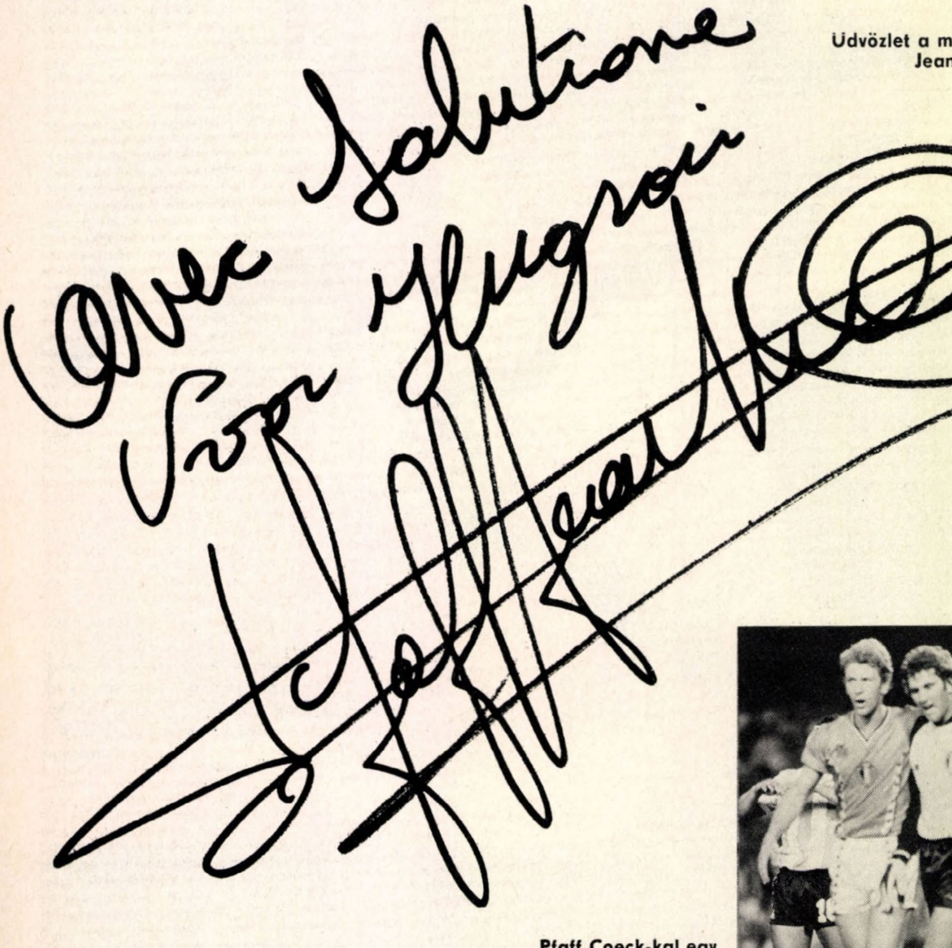

Fazekas vagy húsz méterről vállalkozott bal lábbal lövésre. Jovel és Bigorra között küldi kapura a szélső a labdát, és az mintha „zsinóron húzták" volna, úgy vágódott a salvadori kapuba

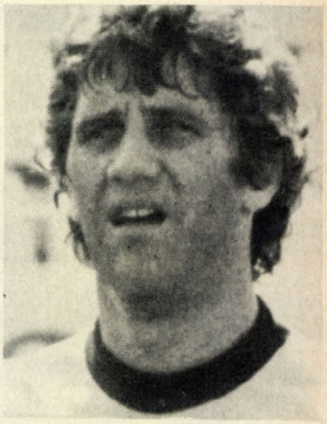
EXKLUZÍV

Útvonala: Beveren—Elche—Barcelona —Madrid (?)—München

JEAN-MARIE PFAFF

Üdvözlet a magyaroknak: Jean-Marie Pfaff

A jóképű, fellépésében mégis egy félnehézsúlyú ökölvívóhoz hasonló — 180 cm magas, 80 kg — belga kapus ugyan nem új fiú a nagy mérkőzések forgatagában, a barcelonai Mundial nyitányán nyújtott teljesítménye mégis felülmúlt minden várakozást.

Bár egyik fő részese volt Belgium két évvel ezelőtti, az itáliai Európa-bajnokságon elért második helyének, annak az ezüstnek a fénye időközben kissé elhalványult. Ez természetes is, hisz odahaza csak egy kisebb egyesület, az Antwerpenhez közel levő Beveren játékosa. Hanem hogy most farkasszemet nézett Kempesékkel, és kilencven percen át sikerrel állta a Nou Camp-ban a világbajnokok rohamát, hirtelen mindenki újra rájött: Jean-Marie Pfaff körülbelül megüti a klasszis-kapus szintjét.

Körülbelül? Franz Beckenbauer a Bild-Zeitungban, mint VB-kommentátor azt írja róla: „Hihetetlen, milyen reflexei vannak ennek a hosszú fickónak. A kifutásai is pontosak, szóval nagyszerű kapus."

Pelé az egyik tévé-közvetítőállomás monitorja mellől, riporterként — hisz a Fekete Gyöngyszem ma sok minden egyéb mellett ezzel is foglalkozik — hozzáteszi: „Ő lesz a világbajnoki torna legjobb kapusa!"

De hát ki is ez a sokat dicsért, vörösesszőke fiú?

•

1953. december 4-én született, heten voltak otthon testvérek. Beverenben nőtt fel, nem is akármilyen körülmények közepette. Egy lakókocsiban cseperedtek a lurkók, mert hét gyereket eltartani a szülőknek, majdhogynem megoldhatatlan feladatot jelentett. A helyi egyesületben kezdődött pályafutása tizenévesként, eddig nem is játszott sehol másutt, csak az SK Beverenben. A hatvanas évek közepén még csak

Pfaff Coeck-kal egy elhárított argentin támadás után. A hírek szerint a belga kapus Münchenbe készül, az idén BEK-döntős Bayern München csapatához

jelentéktelen kis csapat közben néhány év alatt sorra nyerte a különböző szintű bajnokságokat — Van Moernek, a belga válogatott mostani Nagy Öregének tevékeny része volt ebben —, lépdelt felfelé és felkerült az első osztályba. Pfaff 1972-ben védett először a nagyok között: idén tavasszal, azaz 1982. áprilisában jubileumi mérkőzést rendezett egyesülete, minthogy tizedik éve áll a helyi vártán.

A válogatottságért várnia kellett jó darabot. 1977-ben egy Hollandiával vívott találkozón került először a legjobbak közé. Bemutatkozásnak nem volt ez épp szerencsés, 5-0-ra vesztettek a belgák, de hogy ez egyáltalán nem az ő vétke volt, azt mutatja: az időközben eltelt öt esztendő során huszonkilenc alkalommal szavaztak neki bizalmat a mindenkori szövetségi kapitányok, azaz Goethals, majd mostan Thys.

Jellemző: évek óta beszédtéma a belga labdarúgásban: mikor hagyja ott Pfaff a „vidékinek" tartott (és e minősítéssel az anyagi lehetőségeket jellemzik) SK Beverent, és mikor kerül egy nagy csapathoz. Szóba jött a holland AZ 67 Alkmaar, jelentkezett érte a brüsszeli RSC Anderlecht, majd egy olasz együttes is. Maradt. Család, két gyerek, a hazai környezet, a város, ahol felnőtt, ahol őt mindenki ismeri, és ahol ő is sok mindenkit ismer.

Aztán most néhány héttel a világbajnokság nyitánya előtt, a belga bajnokság hajrája végén, miután a Beveren a középmezőnyben fejezte be az évadot, a Bayern München 900 000 márkát fizetett érte. A szerződő felek kölcsönösen megegyeztek: ennyi pénzt kap Pfaffért új egyesületétől a régi. Hogy ő mennyit kap, azt senki sem tudja. Százalékot a vételárból, avagy külön megállapodás alapján a szerződés aláírásáért egy kerek összeget Münchenben?

A BEK-győztes együttes vezetői mindenesetre gratulálhatnak önmaguknak. Néhány évre biztosan megoldódott legnagyobb gondjuk. A veterán Müller már harmincvalahány éves, de nem ez a baj, hanem az, hogy az ő kapus-szintje nem éri el Breitnerék szintjét. A fiatal Junghans ragyogóan kezdett néhány éve, de bizonytalankodásaival nagy álmokat döntött romba, és pontok sorozatát vesztette el miatta csapata. Így hát ősztől a Bayern München kapujában Jean-Marie Pfaff...

Sőt, már júliustól, hisz ahogy vége a világbajnokságnak, költözik a család.

●

Az El Salvadorral vívott mérkőzés előtti utolsó edzésen sikerült beszélni a belga válogatott kapusával. A világbajnokságon több mint egy tucatnyi fajta belépő van használatban, ami gyakorlatilag azt jelenti; mindenféle kijáratnál és bejáratnál mindenféle ajtónállók ellenőrzik, ki, hova, mikor és miért léphet be. Ráadásul a belga csapat elchei edzőpályáját csak a belga újságírók látogathatják.

De mert az emberek többségének van barátja, aki segít, és mert az ajtónállók végül is spanyolok, akik néha könnyedén eltekintenek a szabályoktól, nincs akadálya a beszélgetésnek.

Aki válaszol: Jean-Marie Pfaff.

Aki segít: Hans Saris, a belga Het Belang van Limburg sportrovatától.

● Hogyan látja a belga válogatott világbajnoki esélyeit?

— A második fordulóba mindenképpen eljutunk, de hogy ott mi lesz, az nagyrészt attól függ, milyen ellenfelekkel találjuk szemben magunkat. A brazilokat mindenesetre el kell kerülnünk.

● Kapcsolódik ehhez a kérdés: a világbajnokság eddigi legjobb találkozója...

— Igen, az első hét mérkőzései közül szerintem mindenki a Brazília—Szovjetunió mérkőzésre szavaz. Nagy iram volt, briliáns egyéni teljesítmények a brazilok részéről, látványos gólok. Ha korábban senki nem is tartotta volna Zicóékat a világbajnoki cím esélyeseinek, egyedül e kilencven perc elég volt arra, hogy bejelentsék igényüket erre... Sok mérkőzést láttam már, de ez egészen kivételes találkozó volt — nagyszerű, nincs rá jobb kifejezés!

● Waldir Peres kapus óriási hibát követett el, Bal távoli lövését csúnyán elnézte...

— Mit mondjak egy másik kapusról? Mi mindig abban reménykedünk, hogy nem kerülünk ilyen helyzetbe...

● Mi a véleménye a magyar válogatott gólzáporos első VB-találkozójáról?

— Szállásunkon, az Huerta del Curában néztük televízión a mérkőzést. Elképesztő volt a sok gól, de azért nekünk bizonyára más a véleményünk, mint a szurkolóknak egy ilyen mérkőzésről.

● Éspedig?

— Nem telt el három perc, és az Önök csapata máris vezetést szerzett. Jóformán még el sem kezdték a salvadoriak a játékot, máris hátrányba kerültek. Ez rendkívül meg tud viselni bármilyen csapatot, hát még ha egy együttes eleve nem túl nagy reményekkel lép a pályára. Ilyenkor ugyanis a szenvedő fél úgy érzi, katasztrófa következik. És aztán ezek után a katasztrofális vereségek majd mindig be is következnek... Meg aztán a salvadori kapura menő lövések körülbelül nyolcvan százaléka gólt hozott: ilyen is ritkán fordul elő... Végül is a magyar csapat olyan eredményt ért el, amely érzésem szerint hosszú-hosszú ideig rekord lesz!

● Kapusként kiket tart a legveszélyesebb magyar ellenfeleknek?

— Fazekast, hisz ismerem őt a belga bajnokságból, és azt a magas balszélsőt...

● Pölöskeit?

— Igen, ő az. Szép gólt lőtt mindkétszer, váratlanul rúgta el a labdát, és ezzel meglepte a kapusokat.

● Mi lesz a belga—magyar találkozón?

— Nehéz ezt megmondani. Tény, nekünk a salvadoriak legyőzése után egy pont elég a csoportelsőséghez. De ha egy pontot szereznének tőlünk a magyarok, azzal csak akkor juthatnának tovább, ha előtte már döntetlent értek volna el a világbajnokokkal... Mondom, számunkra az a fontos, hogy továbbjussunk. Ehhez pedig még a döntetlen is elegendő.

● Ha Belgium csoportelső, elkerüli a második körben Brazíliát.

— És melyik az a csapat, amely idő előtt szeretne találkozni velük? Gondolja, az argentinok igen? Viszont ha mi végzünk a harmadik csoport élén, akkor nekik kell játszaniuk a barcelonai C-csoportban Brazíliával.

● Világos: Belgium mellett Argentínát tartja a magyar csoport második továbbjutójának, ugye?

— Igen. Őszintén szólva, mi így számoltunk, és valószínűleg így is lesz.

Kié lesz a Seiko?

A nem éppen gyengécske termékeiről és pontatlan szerkezeteiről ismert Seiko óragyár most is — akárcsak már az 1978-as világbajnokságon, majd az 1980-as Európa-bajnokságon — meghirdette a maga külön versenyét. A leggyorsabb gólszerzőt is jutalmazzák egy aranyórával, majd a ranglista további öt helyezettje kap egy-egy másik, nem akármilyen értékű Seiko órát. A nyertesnek egy feladata van: a játékvezető kezdő sípszava után a lehető leggyorsabban a túloldali kapuba juttatni a labdát.

Amikor az El Salvador elleni mérkőzésen a harmadik percben Nyilasi fejese nyomán a felső léc alá vágódott a labda, mi már magunkban elkönyveltük, ennyi elég a győzelemhez. Igaz ugyan, hogy az 1978-as első helyezett francia Bernard Lacombe akkor az Olaszországgal vívott találkozón 39 másodperc alatt talált be Zoff kapujába, de hát azért egy ilyen villámtalálathoz kell egy jó adag szerencse is. Azután szerdán az Anglia—Franciaország találkozón kiderült, hogy a szerencséből nem csak kis adag kell. Csak harminc másodperc telt el a találkozóból, amikor egy partdobást követően a manchesteri Robson máris betalált a francia kapuba. Ez ha nem is hivatalos világcsúcs, de most mindenesetre elég lesz a Seiko-aranyhoz.

Hogy is mondják? Az ezüst is szépen fénylik...

I. csoport

A HÉT EDZŐJE:

JEAN VINCENT

(Kamerun)

Az ötvenhárom éves mester már megismerhette a világbajnokságon való sikeres szereplés máshoz aligha hasonlítható élményét: 1958-ban ugyanis balszélsőként tagja volt a svédországi VB-n nem akármilyen teljesítménnyel bronzérmet szerzett francia válogatottnak. Nem túl jelentős edzői pályafutás után a kameruni szövetség alig néhány hete kérte fel őt a szövetségi kapitányi tisztre — és bár egyesületéhez, a SC Nantes-hoz még ez év június végéig köti szerződése — az egyesület barátságos gesztussal lehetővé tette számára e lehetőség kihasználását.

Két gólnélküli döntetlent ért el az első héten Kamerun, előbb Peruval, majd Lengyelországgal szemben szereztek egy-egy pontott a sötétbőrű legények. Az utóbbi mérkőzés után mondta az újsütetű szövetségi kapitány:

— Tartózkodóan, sőt talán némi félelemmel kezdtük a mérkőzést. Aztán, amikor rájöttünk, hogy itt semmitől nem kell megijednünk, már késő volt. Még így is megnyerhettük volna a találkozót, és a legutolsó percben is volt egy nagy helyzete Millanak, a döntetlen azonban végül is reális. Még Olaszországgal játszunk, és bár nem hittem volna előzőleg, de az eddigi VB-eredmények alapján nyugodtan kimondhatom — tulajdonképpen még minden lehetséges. De ha további meglepetést már nem is szerzünk, két döntetlenünk akkor is magáért beszél. Az olasz—perui mérkőzés 1-1-es eredménye mégiscsak azt jelenti: a továbbjutáshoz nekünk már nem lenne elég a döntetlen, nekünk ahhoz győznünk kellene.

Rummenigge a felhőkben, Bellumi egy emelettel lejjebb. A kilencven perc után a helyzet fordított . . .

Fotó: MTI Külföldi Képszolgálat

II. csoport

A HÉT JÁTÉKOSA:

LAKHTAR BELLOUMI

(Algéria)

Csodagyereknek indult, hisz másként ugyan miként érhetett volna el 24 éves korára majd 40-szeres válogatottságot? A göndörhajú algériai fiút technikai képzettsége mindenféle feladat ellátására alkalmassá tette. Így aztán nemcsak a középpályán van dolga elég, hogy alakítsa és formálja csapata játékát, hanem gyakorta ráhárul a góllövés feladata is. Az NSZK világklasszis kapusát is legyőzte, Schumachernek egyszerűen esélyt sem adott.

Már a Mundial nyitánya előtt is úgy látszott, hogy kulcsfigura Algéria csapatában, de a gijoni szenzációs siker óta ez a Napnál — az erős és hihetetlenül fényes napsütésnél — is világosabb. A külföldi ajánlatok között már egy ideje válogathat, eddig az idei francia kupagyőztes Paris St. Germain tette a legtöbbet — azaz mondta a legnagyobb összeget — ezért, hogy megszerezze őt. A lehetőségek most természetesen megsokszorozódnak. Belloumi gondja csupán az: Algériában 27 éves korig nem szerződhetnek a labdarúgók külföldre.

Idén december végén lesz ő 24.

A HÉT EDZŐJE:

MAHADIEME KHALEF

(Algéria)

— Számított a győzelemre?

— A labdarúgás nem matematika, ahol ugyanazok a tényezők mindig ugyanarra az eredményre vezetnek — válaszol a gijoni bombasiker után az algériaiak edzője, aki a maga 35 évével a szakma legfiatalabbja itt, a huszonnégy mester között. — A labdarúgással mindig együtt jár a meglepetés lehetősége. Tudom, ilyen a mi mostani sikerünk is. Hisz a győzelemre egyetlen csapat sem számíthat, ha az ellenfél a nagyszerű játékosokból álló NSZK válogatottja.

— Algéria ezzel a továbbjutásra esélyessé vált?

— Két mérkőzésünk van még hátra... És minthogy egyszer már 1964-ben is legyőztük az NSZK együttesét, miért ne sikerülhetne ez most másokkal szemben is?

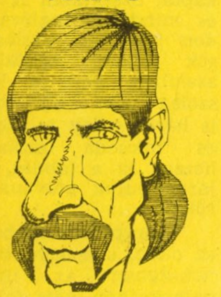
— Az ellenfél támadásai közepette született Belloumi gólja. Ez azt jelenti, hogy a kontra a legfőbb fegyver önöknél?

— Az ellenféltől függ, mikor miként játszunk. Egy eleve erősebb és tapasztaltabb csapattal szemben nem kezdhettünk nyílt rohamokba, hisz ezzel a saját esélyeinket csökkentettük volna. Az mindenesetre biztos: a védekezve játszó chileiek ellen támadunk, mert a győzelem a továbbjutást jelentené. Algéria a világbajnokság legjobb tizenkét csapata között?! — Most van erre esélyünk.

III. csoport

A HÉT JÁTÉKOSA:

MÉSZÁROS FERENC

A ceruzavékony, harcsabajuszú magyar kapus második világbajnokságán szerepel, és eddig három VB-találkozón szerepelt. 1978-ban ő védett az olaszok ellen — nem is rosszul —, most pedig az eddigi két mérkőzésen neki szavazott bizalmat a szövetségi kapitány.

Hogy ezt nem tette rosszul, azt valamenynyien láthattuk. A 10-1-es győzelmünkkel véget ért mérkőzésen ugyanis a végeredmény lehetett volna akár 10-4 is. A kitámadó és a gólok örömének nehezen kivédhető hatása alá került magyar csapat ugyanis józseri-vel csak előrefelé ment. A gyors és ugyanakkor látványos salvadori ellentámadások közepette jó néhány „ajtó-ablak nyitva" helyzet alakult ki az ellenfél csatárai előtt. Mészáros egy kivétellel minden védhetőt, sőt néhány, látszólag védhetetlen labdát is hárított: neki köszönhető, hogy nem született „vízilabdaeredmény" Alicantéban.

A világbajnokokkal szemben is ragyogóan helytállt. Néha az volt az ember érzése, hogy külön Maradona—Mészáros párviadal alakult ki. A világ legjobbjának tartott fiatal argentin bombázta a kaput, a tapasztalt magyar portás azonban több bravúrral jelezte, ő is megtanulta a maga „szakmáját". Lehet, hogy a harmadik vagy talán a negyedik gólnál egy egészen kicsit hibázott, de ez már lényegében nem változtatott a helyzeten. Az viszont megintcsak elsősorban neki köszönhető és nem a védelemnek, hogy csak négy gólt kaptunk. Csak... Tetszik, nem tetszik, ez ebben az esetben nem akármilyen minősítés egy kapus számára.

Mészáros Ferenc 1950-ben született, 1973-tól szerepel a válogatottban, a belgák ellen játszik huszonnyolcadik alkalommal a nemzeti tizenegyben. 1981 nyara óta a Sporting Lisszabon profi játékosa, idén csapata vele portugál bajnok és kupagyőztes is lett.

IV. csoport

A HÉT JÁTÉKOSA:

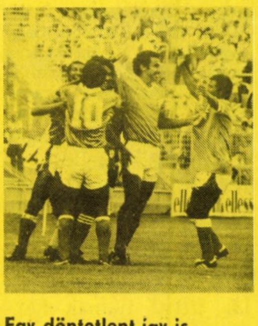
BRIAN ROBSON

(Anglia)

Ron Greenwood kedvencei közé számítják, pedig meglehet: az angol szövetségi kapitány csak azért szavaz neki mostanában rendszeresen bizalmat, mert a szerencsét hozza magával a pályára...

Szerencse? Tény, hogy mostanában, amikor a baloldali középpályás itt van Keeganék között, akkor általában nyer a válogatott. A világbajnokság előtt is érvényes volt e tétel — rúgott gólt a brit bajnokság találkozóin is —, és változatlanul az most. A 25 éves, eddig 18-szoros válogatott nagy formába lendült tavasszal, nem kis része van a Manchester United soksok éves átlagát felülmúló idei jó szereplésében. A franciáknak kétszer okozott szomorúságot: mindjárt a mérkőzés elején, amikor pontos lövéssel, majd a második félidő közepén, amikor egy jobb oldali beadás után látványos fejessel küldte a labdát Ettori kapujába. Első találata a hihetetlenül megnyugtató azonnali vezetést, a második a 2-1-es előnyt jelentette Angliának.

Amíg ő kezdőember, addig nyugodtan mondhatja Greenwood: 11 jó játékosom van.

Egy döntetlent így is lehet ünnepelni. Akik bemutatják: Kuvait fiai, a Csehszlovákiával vívott mérkőzés után

A HÉT EDZŐJE:

CARLOS ALBERTO PERREIRA

(Kuvait)

38 éves és igazi világfi. Olajbirodalom válogatottjának edzőjeként nemcsak a világ legjobban fizetett labdarúgó szakembere, hanem nyelvtalentumával egyedülálló szinkrontolmács. Jelentéktelen játékosmúlt, még nincs 30 éves, amikor Ghanában már tanfolyamot vezet az afrikai országok futballképviselői számára. Hosszabb tanulmányút az NSZK-ban és Angliában, hogy a helyszínen tudja meg brazil létére: miből támad az európai focisták ereje. Hazatérte után a Vasco de Gama szerződteti — testnevelőnek. 1970-ben jó nagyot lép előre a ranglétrán: az időközben a brazil válogatottnál kondícióedzővé kinevezett — idén tavasszal tragikus körülmények közepette, tengerparti fürdőzés során életét vesztett — Coutinho hívta maga mellé segítőnek. 1974-ben kikerül ebből a körből, viszont a rákövetkező évben a Fluminensével már megnyeri a riói bajnokságot. 1976-ban aztán Zagalót követi Kuvaitba, és amikor a játékosként két, szövetségi kapitányként egy világbajnoki győzelemben részes egykori balszélső hazatért Brazíliába, szinte természetes, hogy Perreira veszi át helyét szövetségi kapitányként.

1982. június 17-én Valladolidban a jobbszélső Al Dajil kemény lövéssel talál be Hruska kapujába és ezzel Kuvait 1-1-re végez Csehszlovákiával.

— Játékosaimnak számottevő tapasztalatuk nincs, hisz a Közel-Keleten vagy Ázsiában játszott mérkőzések teljesen mások, mint a világbajnoki találkozók. Rendkívül fontosnak tartom a sikeres bemutatkozást, hisz itt az ellenpélda: a világbajnok argentinoknak a rossz kezdet után egyetlen egy esélyük van — le kell győzniük a magyarokat.

— Hogyan látta a 90 percet?

— A morális egység a mi legnagyobb erősségünk, és végül is ez hozta meg az egy pontot. Nem estek kétségbe a játékosok az ellenfél gyors vezetése után, a 11-es gól sem törte öszsze őket. A csehszlovákok körülbelül azt nyújtották, amit várhattunk. Sok találkozójukat láttuk video-felvételen, világos volt, hogy a védelem az erősségük, és legnagyobb erényük a gyorsaság. És a végén volt alkalmunk a győzelem megszerzésére is... Ezzel együtt a döntetlennel elégedett vagyok.

V. csoport

A HÉT JÁTÉKOSA:

ENRIQUE SAURA

(Spanyolország)

Santamaria, a spanyolok szövetségi kapitánya gondolkozott beállításán, de az utolsó pillanatban mégis úgy döntött, hogy ismét csak a kispadra ülteti. Enrique Saura leült tehát a kispadra, és a valenciai közönség egyre izgatottabban követelte a második félidőben, hogy egyik kedvencét csereként pályára küldjék. Saura ugyanis az FC Valenciában játszik. És hatalmas üdvrivalgás közepette Saura, Quini társaságában a 64. percben pályára lépett. Ebben az időszakban hamarosan meg is változott a játék képe. Saura átvette Surjak őrzését Sanchez-től, semlegesítette a jugoszláv támadót, sőt amikor a csapat megszerezte a labdát, friss erővel lendült támadásba. Néhány kecsegtető akcióban vett részt, aztán három perccel beállítása után, a szögletrúgásra is pontosan és időben érkezett. Juanito szögletét Quini perdítette a jugoszlávok kapujára, a labda a kapufáról továbbpattant, és a közönség csalódottan felmordult. Saura azonban nem ismert elveszett labdát, bedobta magát, lábáról Sztojkovicsra, onnan a hálóba pattant a labda. Ez a gól jelentette a hazai válogatott első győzelmét a Mundiálon.

VI. csoport

A HÉT JÁTÉKOSA:

EDER

(Brazília)

Volt néhány átlövési kísérlete, megcélozta néhányszor a szovjet kaput, de vagy a labda vágódott fölé, vagy épp Daszajev állta útját, hogy elérje a hálót. A sevillai győzelem aztán mégis az ő bombája után született meg. Paulo Isidoro lapos beadása nyomán Socrates átlépte a labdát, Eder ballal átvette, aztán úgy húsz méterről két szemberohanó védő között iszonyatos erővel... Zutty, zutty, a szovjet válogatott addig magabiztos kapusa csak akkor mozdult, amikor a labda már kifelé indult a bal felső sarokból. Brazília—Szovjetunió 2:1. Egy nagy lépés a brazíloknak előre.

Négy nappal később Brazília—Skócia 4-1. Ez sem akármilyen összecsapás. És Eder de Assis, az Atletico Mineiro csatára — igazi ballábas, a válogatottban balszélről induló bombázó, egyesületében azonban nem kötik ennyire egy szerephez —, itt is betalál egyszer a skót kapuba.

Huszonöt éves, túl van huszadik válogatottságán, és bár a labdaművészek közül nem emelkedik ki, góljai nélkül ők sem tudnak meglenni.

EGY DÉLUTÁN VIGÓBAN

Spanyolország, de talán egész földrészünk legnyugatibb csücske Vigo. Tipikus halásztelepülés. Százszámra találni ilyet Európában. Csendes dombokra épült kisváros, szelíd, erdős vonulatai számtalan kék öblöt ölelnek körül. A tenger ezernyi kiszögellése az idegen számára maga a ki nem ismerhető romantika. A víz, az ég és az erdő olyan színorgiája, amelyet csak a tengerparti világ titkai tudnak harmóniába vonni.

A helyiek számára pedig mindez a létező egyetlen rend értelme, ritmus — maga az élet. Itt a tenger felé fut minden utca és minden gondolat, a messze múltból idetapasztott sikátorok, mondák és titkok, éppúgy mint a földbevájt borpincék, éppen úgy, mint a jövő századbeli „előőrs" paloták. A tengerből élnek és a tengerért élnek. Ennek a kis kikötővárosnak minden téglája és minden polgára mindig a tenger felé fordul.

Kivéve azt a népünnepélyt, azt a szent másfél órát, amikor nyilván még a Nagy Víz is megbocsátja, hogy a nép hátat fordít neki, hiszen labdarúgó-mérkőzés van a hegyteteji stadionban.

A pálya, mint építészeti remekmű, úgysem tagadja meg eredetét. Mintha maga is egy betonkőből kiszabott darab tenger lenne: a tribünök szinte vadul hullámos teteje telitalálat, olyan mint az erősen hánykolódó tenger, a tribünöktől kicsit távolabb épített feljárók pedig mint a kikötői világítótornyok mutatják a népnek, hol a helyük ma délután.

Ez az útmutatás, úgy látszik, nem ismer nyelvi akadályt, már reggel ellepik a várost az idegenek. Latinok ők is, hajuk sötét, gesztusaik, hanghordozásuk jellegzetes, de nyelvük, ha ismerős is a helyiek számára, nem érthető. Zászlaik, amelyek alatt őrjítően lármázva autóznak, másrészt a pokoli dudaáradat, amivel földúlják a város máskor csendes életét, mutatják, hogy megjöttek a közeli olasz hon és a messze Peru legelszántabb szurkolói — kezdődhet délután a mérkőzés.

Mérkőzés, amely valamelyest hivatott rendet teremteni a még egyetlen gólt sem hozó csak döntetleneket egymásra halmozó, az első fordulónak a végén is még mindent embrionális állapotban tartó első csoportban.

Ez a 90 perc aztán a teljes tárházát adta egyfajta labdarúgásnak. Bemutatta a világszerte dél-európai—latinamerikai néven ismert labdarúgást, mégpedig valószínűleg a legmagasabb szinten, ahogy az csak eljátszható. A mérnöki pontossággal megfogalmazott forgatókönyv szerint a legnagyobb fegyelemmel végrehajtott utasításokon belül húsz labdaművész bemutatta improvizációs készségének teljes tárházát, egyetlen ritmusra sem kizökkenve előre meghatározott szerepükből. Ezt a fajta labdarúgást olyan magas szinten és olyan egyformán mutatta be a két csapat, hogyha mezt cserélnek, a játékosok arcát nem ismerő nézők sosem tudják meg, melyik csapat jött innen a szomszédból, és melyik a világ másik végéről.

Hiszen a szakmai tudás: a labda kezelése terén itt semmiféle különbséget nem lehet tenni. Nem emlékszem egyetlen elpattant labdára, és a másfél óra kegyetlenül kemény emberfogása ellenére nem mutatta jel, hogy minden játékos ne lett volna tökéletesen kétlábas. A támadásépítések kialakítása, a ritmusváltozások azonos ereje — mintha a játékosok egy faluban látták volna meg a napvilágot.

A közönség boldog révületben, egyetlen összefüggő mámorban őrjöngte át a másfél óra minden pillanatát. A labdarúgásnak azt a fajtáját kapta, amit megszokott, amit elvár, amit egyedül tart élvezhetőnek. Méghozzá a legmagasabb fokon kapta. Számtalan lábon és mindig zsonglőrmódon felépített támadások olyan védőkkel szemben, akik a látszólag vert helyzetben is három-négy húzással és micsoda húzással hozzák ki a labdát, saját kapujuk gólvonaláról is.

Közép-Amerikában, az olasz, a spanyol bajnokságban az ilyen bajnokságon nőtt fel a közönség. Ezt méltányolja, ezt kapja és ezt honorálja belépti díjával, hétről hétre, újabb és újabb nézőcsúcsokat, bevételcsúcsokat produkálva. Talán néha irigyel, de semmiképpen nem méltányol másfajta stílust. Például olyat, amelyik az utóbbi években immár sorozatosan messze északra vitte tőlük az addig Olaszországban oly megszokott Bajnokcsapatok Európa Kupáját.

Mint ahogyan valószínűleg elismerően bólintgatnak itt, a világbajnokságon is egy-egy góllövőre, aki 90 percig szüntelenül tartó rohamok közben 25—30 méteres, gyilkos erejű lövést zúdít az ellenfél kapujába.

Igen, lehet, hogy bólintanak rá, talán még néhány taps is elhangzik az ilyenfajta megoldások láttán, végső soron még talán világbajnokságot is eredményezhetnek ezek. De a minap Vigóban, a mérkőzés után, azt a talán végül még semmire sem jó pontocskát reggelig ünneplő mindkét táborban egyforma ünneplő szurkolókat ez aligha befolyásolja. Számukra a labdarúgást továbbra is az első félidő közepén berúgott — mint berúgott, becsorgott pici gólocska jelenti, amit aztán egy órán keresztül másodpercenként kellett újra meg újra megvédeni.

Zsolt István

MONITOR MELLŐL

Lestaktika, Pfaff, Maradona, brazilok...

Ez a gól pecsételte meg a franciák sorsát: Tresortól Mariner elé pattant a labda, és az angol támadó nem hibázott. Ez volt a harmadik... Anglia–Franciaország 3-1

MTI Külföldi Képszogálat felvétele

Az 1980-as Európa-bajnokság óta ez a félelmetes pontossággal alkalmazott fegyver jellemezte talán a legjobban a belga együttesek védőjátékát. Alkalmazta a válogatott, nagyon szívesen élt vele — szinte kivétel nélkül — valamennyi kupacsapat. Most, a világbajnokság előtt külön tanulmányok foglalkoztak e témával, az ellenfelek a képmagnó segítségével a legapróbb részletekig ízekre szedték e taktika lényegét. Egyszóval el akarták kerülni ezen a téren a meglepetést.

Nos, legalábbis a nyitómérkőzésen az argentínoknak ez nem sikerült.

Persze nem azért, mert a belgák újabb fortélyokkal lepték meg a világot, tovább csiszolták a már csaknem tökéletest. Nem. A belgák egyszerűen nem alkalmazták ezt a védekezési módot.

A gyors és jól cselező, technikailag képzett délamerikaiak ellen kifizetődőbb volt az, amit Guy Thys kapitány kiagyalt. Kempest, de főleg Maradonát, amint megkapták a labdát, többen is körülvették. Egyikük megtámadta a csatárt, és ha az első vagy a második csel sikerült is, előbb utóbb, egy hosszabb szöktetésnél, körülményeskedésnél benyúlt egy láb és szerelt. Mindez egy évek óta megszokott stílus sutba dobását jelentette, és természetesen azt, hogy az újjal, a mással, a VB-nyitány amúgy is feszült légkörében kell vizsgázni. A belgák — mint láthatták odahaza — kiállták a próbát. Nemcsak ezzel, nemcsak ezért nyertek. De talán ez is egy ok volt a sok közül.

■ ■

A nyitómérkőzés alatt egy elegáns úr minden alkalommal elégedetten dörzsölte a tenyerét, ahányszor Pfaff, a belgák kapusa sikeresen nyúlt a labdához. Pedig az illető úr nem is belga, sőt semmiféle családi kapcsolat nem fűzi a játékoshoz. Az új szerzeményekkel, elsősorban Pfaff-fal ősztől verhetetlenek leszünk — jelentette ki Willy O. Hoffmann, a Bayern München elnöke.

Lám, így is lehet nézni egy világbajnokságot.

■ ■

— Ügyes üzletember ez a Maradona — mondta valaki a belga—argentin mérkőzés után, a tv-központ társalgójában, majd társa kérdő tekintetére így folytatta:

— Ha így játszik tovább, aligha kapna olyan mesés összeget a Barcelonától, mint amit korábban kikötött magának.

Az illető alighanem csak egy apróságról feledkezett meg: akik Maradonát Spanyolországba hozták, feltehetőleg nem egy mérkőzés alapján kockáztatták a pénzüket.

■ ■

Tény, hogy a mezőny legfiatalabb csapata a szovjet válogatott: Átlagéletkora 25 év.

A brazilok elleni mérkőzésük tükrében talán a szokásosnál is jelentősebb hangsúlyt kap ez a tény. A megszerzett vezetés birtokában ugyanis tartani akarták az eredményt. Edzői utasításra vagy ösztönösen — nehezen kideríthető. Az azonban biztos, hogy ehhez meglehetősen rutintalan megoldást választottak. Nem az ellenfél térfelén tartották a labdát, hanem gyakorlatilag teljesen lemondtak a támadásról, beálltak saját kapujuk elé, és ezzel valósággal „magukra húzták" a brazilokat. Érezni lehetett, hogy Zico, Socrates és társai ellen 50 percig nem kibírható ez a pokoli nyomás.

■ ■

Technikásak, labda-virtuózok, csomót kötnek az ellenfél lábára, zsonglőrök. Oldalakon át sorolhatnánk azokat a jelzőket, amelyekkel a nemzetközi szakértők és a sportújságírás elhalmazták a brazil játékosokat. Ám az így kialakult vélemény mindig a játékosságot, a szépséget helyezte előtérbe. Nos, a paletta új színnel bővült. A brazil legénység a szovjetek vezető gólja után küzdeni is tudott. Fogcsikorgatva harcolni, űzni, hajtani az ellenfelet. A tőlünk megszokott sajátosságokkal párosulva végül, úgy érzem, ez az alapvetően új tulajdonság volt a csapat legnagyobb erénye és ez vezetett a megérdemelt sikerhez.

■ ■

Szélső-inséges időket élünk, tartják sokan, és nem is alap nélkül. Felfutóhátvédek, előretörő középpályások pótolják a hiányt, több-kevesebb sikerrel.

Ezért volt újból meglepő, hogy mennyire következetesen, tudatosan akar ezen változtatni — most már hosszabb idő óta — Tele Santana. Elsősorban Eder személyében talált ehhez ideális játékost. A brazilok 11-ese — egyetlen kivétellel — a klasszikus időket idézve állandóan az oldalvonal mellett száguldozott, onnan ívelte, lőtte befelé a labdákat a belső csatároknak.

És hogy egyszer fegyelmezetlen volt és elkalandozott? Ezt alighanem régen megbocsátották neki. Ekkor lőtte ugyanis — középről — azt a hálószaggató bombagólt, amely végül a brazilok győzelmét jelentette a szovjetek ellen.

Soha nagyobb „taktikai hibát"!

■ ■

Szerda reggel hatalmas rajzzal kezdődött a Diario című madridi újság sportrésze. Egy ugrótorony tetején Rummenigge, Belloumi, Keegan, Platini nézeget bizalmatlanul a mélybe. Lent Derwall, Greenwood, Hidalgo és Salah Djebaili biztató mosolylyal tekint kedvencei felé, míg a medence víztükrén a Mundial '82 feliratot fodrozza a szél. Az aláírás: „Ma újabb csapatok vetik magukat a küzdelembe." Ki gondolta még ekkor, hogy ezekből a „vízbe ugrásokból" esetleg „befürdés" is lehet?

Estére azután megszületett a VB legnagyobb meglepetése, a spanyol sajtóban Dávidnak elkeresztelt algériai csapat legyőzte Góliátot, az NSZK legénységét. A nyugatnémeteket legfeljebb egy vigasztalhatta: az óriási hőségben lejátszott mérkőzés után valóban jólesett a fürdés.

Bár, ha ők is látták a rajzot, ki tudja?

■ ■

Mindig is sejtettük, hogy a labdarúgó VB-k között eltelt idő viharos gyorsasággal mos el bizonyos emlékeket. Ennek a feledékenységnek fizette meg az árát a francia válogatott. 1978-ban Argentínában, ugyanis ők lőtték a VB első gólját, úgy, hogy a kezdő rúgás után egy balszélen vezetett támadást követően a beívelt labdát Bernard Lacombe juttatta Zoff hálójába. Az egész alig tartott 30 másodpercnél tovább. A bilbaói angol—francia találkozón megismétlődött az eset. Ezúttal azonban az angolok voltak a szemfülesebbek. A kezdés után az oldalvonalon túlra szereltek a franciák. Mills kezéből a labda középre szállt, majd Butcher csúsztatása után Robson szerzett vezetést a szigetországiaknak. Az egész nem tartott 27 mp-ig.

Nemcsak a rekord megdöntése fájt a franciáknak, hanem az is, hogy ezt követően jó félóráig kellett küzdeni az egyenlítésért, és ez végül annyira kifullasztotta őket, hogy nem tudták megakadályozni az újabb angol gólokat.

Knézy Jenő

A BELGÁK BETON-VÉDELME

Két gólt rúgtak két mérkőzésen eddig a belgák, és ez két győzelmet vagyis négy világbajnoki pontot jelentett nekik.

Ez a csapat már az 1980-as Európa-bajnokságon is kitűnő védekezésével hívta fel magára a figyelmet. Jószerével ennek köszönhették a „vörös ördögök" ezüstérmüket.

Váltogatják az emberfogást a területvédelemmel, mindkettőnek mesterei. Kemények, határozottak. Szívósak és lelkesek. Nem ismernek megoldhatatlan feladatot. Óriási az önbizalmuk, nagyon jól bírják erővel is.

A Mundialra újítottak: felvették fegyvertárukba a „hangya-módon" való védekezést is. Ez azt jelenti, hogy megtámadják a labdát hozó ellenfelet, körbefogják, elzárják előle az utat és a labda továbbítási lehetőségét is.

Csakhogy ehhez kétszer annyit kell futni, mint az ellenfélnek. De a belgák bírják, mert fizikai felkészültségük pompás.

Képünkön a Renquin helyére bekerült Baecke (14) és a tartalékok sorából a megnyitó mérkőzésre előlépett De Schrijver látható.
De Schrijver helyén a magyar válogatottal szemben bizonyosan Meeuws lép majd pályára, de ez csak tovább erősíti a belgák védelmét.
Kérdés: kedden sikerül-e a magyar válogatottnak gólt lőnie a belgák hálójába?
Furcsa helyzet állt elő: a belgák nem kaphatnak ki, mert az kiesésüket jelentené!

Talán a képernyő volt kicsi

Hazai értesüléseim szerint az olasz—lengyel mérkőzést nem sorolták a majdani szépségdíjasok közé. Mi több, kifejezetten gyenge mérkőzésnek ítélték. Én nem így láttam...

Kezdjük talán a külső körülményekkel. Az előzetes esélyek megítélésekor ezt a két csapatott tartották a továbbjutásra esélyesnek. „Titkos esélyes" csapat Peru ebben a csoportban. (Tessék figyelembe venni, hogy ekkor még nem játszották le az eddigi legnagyobb meglepetést hozó Peru—Kamerun mérkőzést.) Ha a világbajnokság jelenlegi lebonyolítási rendje alapján az első mérkőzésen a továbbjutásra esélyesnek ítélt csapatok találkoznak, akkor többségében az olasz és lengyel csapat találkozójához hasonló mérkőzéseket láthatunk. A kapitányok elképzelését a „nem kikapni" elv határozza meg. Egy esetleges vereség megnehezíti, könnyen reménytelenné teheti a továbbjutást. Kemény, határozott védekezés, gyors, váratlan ellentámadás... ez az elképzelés.

Az említettekből következik, hogy mindkét csapat a védekezésre fektette a fő súlyt. Kemény harc folyt a középpálya birtoklásáért. Az ellenfél előretolt támadóit szigorúan őrizték, ezért jobbára vagy hosszszan előreküldött labdákkal, vagy a második hullámú támadásokkal kísérletezett mindkét csapat. Az olaszok több jó képességű és a kapott feladatot végrehajtani tudó játékossal rendelkeztek a középpályán, mint a lengyelek. Míg a lengyelek veszélyesebb támadókkal. Az egyik oldalon Paolo Rossi gyengébb teljesítménye reménytelenné tette a gól vagy a gólok elérését az olaszok számára. A másik oldalon Boniek második félidei teljesítménye a legveszélyesebb lengyel középpályást, Latót védőfeladat ellátására késztette. Az elmaradt gólokért azonban kárpótolta a nézőket a küzdelem, amit mindkét együttes magas színvonalon mutatott be.

Sajnos, vagy ma már természetes a mai labdarúgásban, hogy azonos képességű csapatok mérkőzésein többnyire a küzdelem a meghatározó. Ebből pedig ezúttal jelesre vizsgáztak a játékosok. Az biztos, hogy az ötletes technikai megoldások, a váratlan támadásépítésből született gólok látványosabbak, mint a néha még a testi épséget is veszélyeztető becsúszások, ütközések.

Minden, ami az olasz—lengyel mérkőzésen történt, csupán egy része, mégpedig kicsiny része mindannak, ami a világbajnokságon még történni fog. A két csapat játékával, véleményem szerint, megmutatta, hogy egy gól nélküli mérkőzés is lehet élvezetes, izgalmas — talán csupán a képernyő volt kicsi ahhoz, hogy az egész pályán történteket megítélhessék a nézők.

Igen... Olykor Boniek is találkozott Rossival. Bár sok gondot egymásnak nem okoztak. Mint ahogy a csatársorok sem a védelmeknek. Jövőre viszont egy csapatban fognak játszani, mindketten a torinói Juventusban

MTI Külföldi Képszolgálat felvételei

45 perc káprázat

A meglepetés a levegőben lógott!

A brazilok kapkodva, széteső csapatjátékkal, idegesen kezdtek. A szovjet csapat magabiztosan, határozott fölényt kiharcolva irányította a játékot. Waldir Peresnek — a brazilok kapusának — elemi hibája meghozta számukra a vezetést. Már mindenki a világbajnokság egyik nagy meglepetéséről beszélt, amikor a csapatok az első félidő végén elhagyták a játékteret.

A folytatás fordulatot hozott. A brazilok átvették a játék irányítását. A szovjetek játékában nyoma sem volt a korábbi magabiztosságnak. A meglepetés elmaradt — de valami történt, amit talán nem árt boncolgatni.

Az előzetes hírverés jó néhány együttes első szereplését megzavarta. Így jártak a brazilok is az első félidőben. Nem tudtak mit kezdeni az esélyességükkel.

Minden mérkőzés két félidőből áll, aki erről megfeledkezik, az könnyen vereséggel hagyja el a játékteret. Ez történt a szovjet csapattal. Feladták korábbi játékukat, és ez lett a vereségük egyik előidézője.

Egy olyan tudású játékosokból álló csapat ellen, mint amilyen a brazil, egygólos előny nem jelent biztonságos vezetést. Legkevésbé adja meg a végső győzelem lehetőségét.

Amelyik csapat többet birtokolja a labdát és játékosai képesek labda nélkül is sokat futni, az előbb vagy utóbb rákényszeríti ellenfelére a maga játékfelfogását, és felőrli annak erejét. Ezt tudták megtenni a brazil labdarúgók a mérkőzés második félidejében.

Ma már a kifogástalan erőnlét, a sok mozgás és az ehhez alkalmazkodni tudó technikai felkészültség elemi követelmény azok számára, akik a végső, a rangos helyek egyikét akarják a világbajnokságon megszerezni.

Mindez amolyan alapigazsága a mai labdarúgásnak, akik ezt tudják, azok játéka még nem kápráztatja el a labdarúgószurkolókat. Mit tudnak a brazilok, amit mindeddig még egyetlen más csapat sem mutatott ezen a világbajnokságon? A brazil csapat egy olyan zenekarhoz hasonlít, amelyikben minden hangszeren annak legkiválóbb művészei alkotják az együttest. Mégpedig úgy, hogy művészetüket alárendelik a közös munkának, az együttes teljesítménynek. A brazil labdarúgók és szakemberek már többször lepték meg a világot újításaikkal. Először 1958-ban, a svédországi világbajnokságon, azután 1970-ben, a mexikói világbajnokságon. Akkor sokan azt gondolták, hogy jobb együttest már aligha lehet kialakítani. Azután most, ezen a világbajnokságon ismét egy nagyszerű, talán mindkét korábbi együttesüket felülmúlóval mutatkoztak be. Jósolni nem lehet, azt megmondani, hogy ez a brazil csapat lesz a világbajnok, az első játék után felelőtlenség lenne, mert egy világbajnoki győzelemhez hét mérkőzést kell sikerrel megvívni. Hét előre kiszámíthatatlan 90 percet kell lejátszani. De amit ennek a mérkőzésnek a második félidejében bemutattak a brazil fiúk, az a legelső esélyessé tette őket a világbajnoki cím elnyerésére.

Hogy mit tud Socrates, Falcao, Junior, Eder és a többiek, azt felesleges felsorolni, mert látták otthon, a televízió képernyőjén. Ehelyett álljon itt néhány szakember és labdarúgóvezető nyilatkozata.

JOAO HAVELANGE, a FIFA elnöke: „Nekem pártatlannak kellene lennem, de megértik, brazil vagyok és sokáig voltam a Brazil Labdarúgó Szövetség elnöke, így hát nagyon örülök a győzelemnek. Megvallom, sokáig nem hittem, hogy megnyerheti a brazil csapat ezt a mérkőzést. Nagyszerű szovjet együttest láttam az első félidőben. Nem értem a második félidei elgondolásukat... Nekem elsősorban Socrates tetszett. Nem annyira a teljesítménye, hanem az akarata, amivel változtatásra tudta késztetni társait. Mint a FIFA elnöke, örülök, hogy ilyen nagyszerű mérkőzést láthatott a közönség."

VACLAV JIRA, az UEFA végrehajtó bizottságának tagja, jelenleg technikai ellenőr a világbajnokságon: „Csodálatos mérkőzés volt. Azt hiszem, a szovjet csapat idegileg fáradt el a második félidőre. Nem tudom, ha a játékvezető megadja a Sengelija buktatásáért a 11-est, mi lett volna a végeredmény. De ez amolyan »ha«... A lényeg — a brazil csapat teljesítménye. Sok újat hoztak a játékba, mindenekelőtt a technikai felkészültségük csodálatos. Azt is meg kell mondanom, hogy amikor az előkészületek idején mi, csehszlovákok játszottunk ellenük, nem nyújtottak ilyen nagyszerű teljesítményt."

HORST DASSLER, az ADIDAS cég főnöke: „Világbajnokjelölthöz méltó játékot láttunk. Ritkán lehetünk olyan egyéni és csapatteljesítménynek tanúi, mint a brazilok második félidei szereplése. Még emlékszem azokra az időkre, amikor azt mondták, hogy sohasem lesz a brazilokból csapat, mert mindenki magának és a közönségnek játszik. Azóta sok mindenre rácáfoltak a brazil szakemberek. Amit ezen a mérkőzésen bemutattak, azt bizonyítja, hogy ők tanulták a legtöbbet a világ labdarúgásának fejlődéséből, és talán akkor sem tévedek, amikor azt az állítást is megkockáztatom, hogy a brazilok újították a legtöbbet."

VOICEK CHRISTOV, a megnyitó mérkőzés játékvezetője: „Nehéz mérkőzés volt játékvezetői szempontból. Olyan iramot, mint amilyet a két csapat diktált, még nem láttam. A játékvezetőnek követni a játékot és hibátlanul ítélni, majdnem lehetetlen egy ilyen mérkőzésen. Néha úgy éreztem, mintha nem is labdarúgókat, hanem művészeket láttam volna a játéktéren. Sajnáltam, amikor véget ért a mérkőzés."

Sokféle jelzővel illetik a mai labdarúgást. Van, aki totális labdarúgásnak nevezi, van, aki azt hirdeti, hogy a mai játékosnak mindent kell tudni, és erre talál jelzőt. Azt gondolom, hogy teljesen mindegy, hogy milyen jelzőkkel illetik a mai labdarúgást. A leglényegesebb, hogy megjelentek a játékban, a játékosképzésben és felkészítésben mindazok az elemek, amelyek a ma sportjának, a magas szintű teljesítmény elérésének elengedhetetlen feltételei.

Egy nagyszerű mérkőzés emlékeként azt gondolom, hogy egyelőre meg kell elégednünk ennyivel. Mert ez a világbajnokság tartogat ehhez a mérkőzéshez hasonló meglepetéseket.

BAL jobb lába lövésre lendül, Dirceu elkésik a beavatkozással – igaz, ki gondolta volna, hogy olyan távolról gólt is lehet lőni – és Waldir Peres szerencsétlenségére a labda a hálóban köt ki. Bizony, ez a gól hosszú percekre megzavarta a nagyszerű brazil csapatot

MTI Külföldi Képszolgálat felvétele

Barbadillo, aki csereként jutott szóhoz a Peru–Kamerun mérkőzésen, nem tudta megmenteni csapatát attól, hogy egy pontot elveszítsen. A kutya ezen a képen teljesen véletlen, nem célzás akar lenni...

Játszadozva nem megy...

Ki tudja, hányan voltak, akik legyintettek, amikor megtudták, hogy Kamerun legjobb labdarúgói is bejutottak a világbajnokság 24-es döntőjébe! Még többen bírálták a FIFA vezetését, hogy ilyen csapatok is lehetőséget kapnak a részvételre. Azután eljött az első mérkőzés napja és a kameruni legények bebizonyították — amit már más sportágakból ismerünk —, hogy Afrika sportolói még sok kellemes, vagy a szenvedő felek számára kellemetlen meglepetéssel szolgálnak. Ha a kameruni fiúk már semmi más eredményt nem fognak elérni ezen a világbajnokságon, mint a peruiak elleni gól nélküli döntetlent, akkor is igazolták a FIFA vezetőinek helyes elképzelését, a világbajnoki döntőben részt vevő csapatok számának növelését illetően.

A mérkőzés úgy indult, hogy a peruiak gólzáporos győzelmet aratnak. Szépen, kényelmesen játszadoztak, míg a kameruniak fogcsikorgatva küzdöttek. A perui játékosok gólhelyzeteiket rendre elhibázták, vagy ha úgy tetszik, eljátszadozták. Mintha az lett volna a jelszavuk, majd... a következőt értékesítjük. Azután az sem sikerült, illetve a szerencse egy fekete bőrű fiú, N'Kono, a kameruni kapus mellé szegődött. A „nagy védések" sorozatát mutatta be. Később fordult a kocka, és a kameruni fiúk egyre magabiztosabban állították meg a perui támadásokat, és szőtték — ha nem is eredményesen — a saját játékukat. Amikor pedig a peruiak fel akarták adni a játszadozást, csak erőlködésre tellett. Az egyre magabiztosabb kameruniak egyenragú ellenfelek lettek.

Tulajdonképpen semmi más nem történt ezen a mérkőzésen, mint hogy ismételten bebizonyosodott, hogy a mai labdarúgásban nincsenek előzetes esélyek és egyetlen csapatot sem lehet félvállról venni.

Mit tudnak a kameruni labdarúgók? Kifogástalan erőnléttel és meglepően magas szintű technikával játsszák fegyelmezett csapatjátékukat. Még nem művészei a labdarúgásnak, de a mesterséget nem is akármilyen szinten már gyakorolják.

Még valami, amire szeretném felhívni a figyelmet: a mestert, aki a csapatot előkészítette Jean Vincent-nek hívják. Francia válogatott játékos volt — nem is akármilyen, az 1958-as világbajnokságon bronzérmet elért csapat tagja.

DINO

a százszoros
a nagypapa
a csodálatos

Dino Zoff, az olasz válogatott csapatkapitánya: negyvenesztendős. Egészen pontosan idén februárban, illetve február huszonnyolcadikán. Négy évtizeddel ezelőtt született Mariano del Friuliban, szegény szülők gyermekeként. Nem tartották különösebben ügyesnek játszótársai.

Mégis, aránylag korán bemutatkozott az olasz A-osztályban. Huszonegy évvel ezelőtt! 1961. szeptember 29-én Firenzébe látogatott az ifjú Dino csapata, az Udinese. Akkoriban a Fiorentinának kitűnő gárdája volt, többek között a svéd Hamrin is ott játszott, de hát erről Hidegkúti Nándor reggelig tudna mesélni. A tapasztalatlan Dino Zoff nem is tudott ellenállni a Fiorentina rohamainak. A mérkőzés végeredménye 5-2 lett a hazai csapat javára. És egy ilyen eredmény akkoriban is ritkaságnak számított Itáliában.

De ekkor elkezdődött egy csodálatos pályafutás, amely mind a mai napig nem ért véget: Dino Zoff huszonegy éve őrzi különböző egyesületek kapuját, Udinéből Mantovába, Mantovából Nápolyba, Nápolyból Torinóba költözött, de sohasem saját jószántából. Eszi a profi labdarúgók nem éppen könnyű kenyerét, de mindezt példásan sportszerűen, igazán irigylésre méltóan teszi.

Több mint hatszáz bajnoki mérkőzésen védett eddig, ez a harmadik világbajnoksága, bár 1970-ben még Albertosi volt az első számú jelölt. Hét éve az olasz csapat, a Sguadra Azzurra kapitánya. És hétfőn délután, az első csoport nyitómérkőzésén egy emlékezetes jubileumra készülődött. Dino Zoff, akit mostanában néhányan „nagypapának" is becéznek, százszoros válogatott lett.

Olyan kiválóságok társaságában, mint a mi Bozsik Józsefünk, mint az angol Billy Wright vagy Bobby Moore, beírta magát Dino is a világ labdarúgásának aranykönyvébe.

Pedig Enzo Bearzotot, a kapitányt sokan támadták azért, mert kitart idősebb játékosai mellett, többször támadták Zoff miatt is. Dino általában hallgatott ilyenkor, de ha megkérdezték, rövid mondatokban válaszolt:

— Ha valaki jobb nálam, annak bármikor átadom a helyem. De nem vagyok hajlandó csak azért félreállni, mert néhány állítólagos szakember szerint egy negyvenéves kapus már öreg. Szorítsanak ki a csapatból, ha tudnak, vállalom a versenyt.

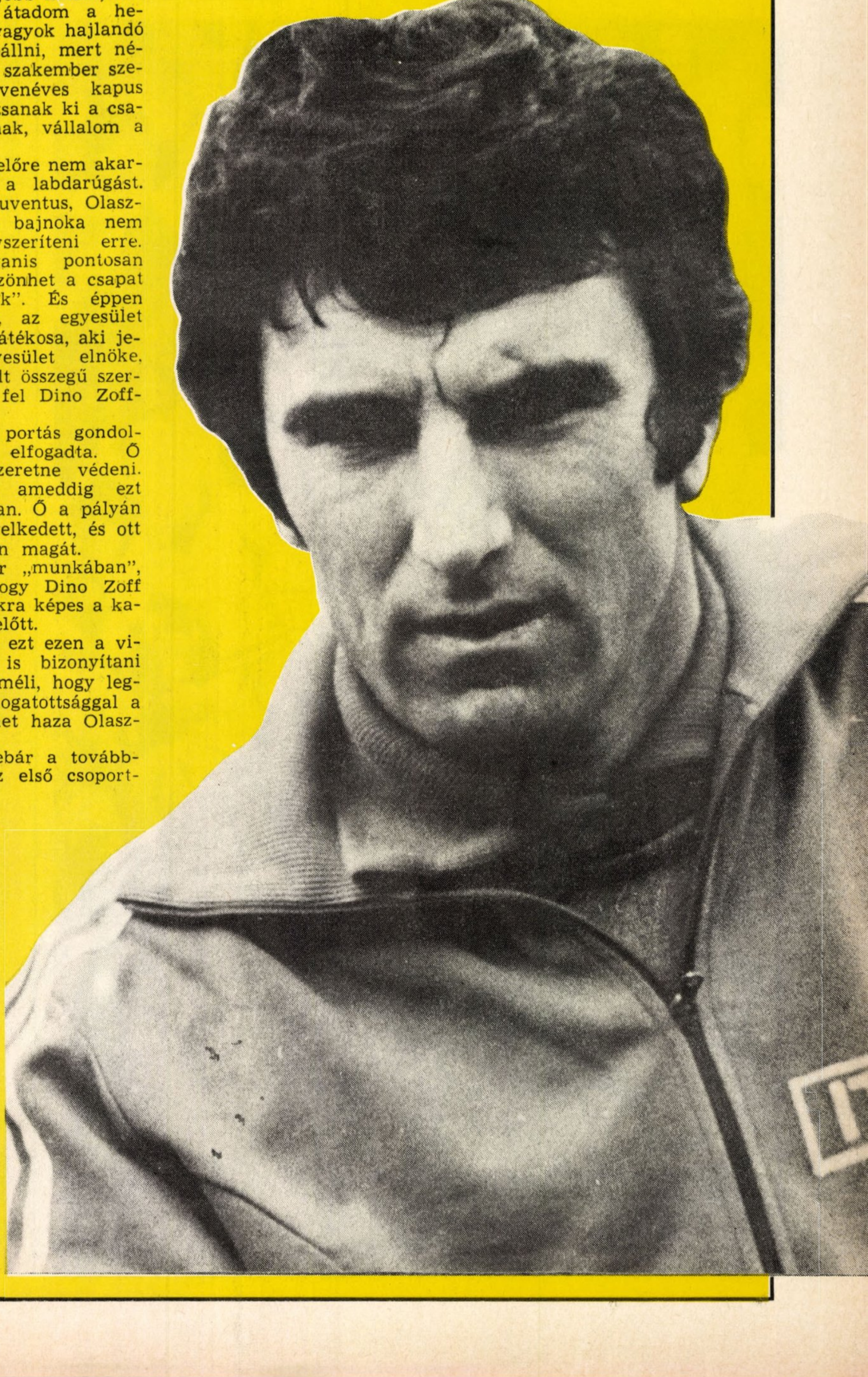
Dino Zoff egyelőre nem akarja abbahagyni a labdarúgást. És csapata, a Juventus, Olaszország ez idei bajnoka nem is akarja kényszeríteni erre. Torinóban ugyanis pontosan tudják, mit köszönhet a csapat a „nagypapának". És éppen ezért Boniperti, az egyesület volt válogatott játékosa, aki jelenleg az egyesület elnöke, újabb és felemelt összegű szerződést ajánlott fel Dino Zoffnak.

És az „öreg" portás gondolkodás nélkül elfogadta. Ő ugyanis még szeretne védeni. Egészen addig, ameddig ezt tudja a legjobban. Ő a pályán nőtt fel, ott nevelkedett, és ott is érzi legjobban magát.

Aki látta már „munkában", azt is tudja, hogy Dino Zoff csodálatos dolgokra képes a kapuban, a háló előtt.

És feltehetően ezt ezen a világbajnokságon is bizonyítani fogja. Ő úgy reméli, hogy legalább százöt válogatottsággal a tarsolyában térhet haza Olaszországba.

Ez pedig ugyebár a továbbjutást jelenti az első csoportból.

SAJTÓTÜKÖRBEN A MUNDIAL

A belga szurkolóknak aztán volt okuk a boldogságra

MARCA (madridi sportlap)

Napokon át vissza-visszatér a világbajnok nyitónapi vereségére, hisz bármennyire is a titkos esélyesek közé számította mindenki a belgákat — az argentinok nyílt esélyesként és főleg, címvédőként érkeztek a Mundialra. Ráadásul az első mérkőzés színhelye épp az a Nou Camp stadion volt, ahol mindenki azt várja: az elkövetkezendő években itt művel majd csodákat hétről hétre az FC Barcelona legújabb és talán még Cruyff nagyságát is felülmúló szerzeménye, Diego Maradona.

DOKUMENTUM

A cím kissé bonyolult, a szándék mindenesetre tiszteletre méltó.

A Nemzetközi Szövetség az Erőszakmentes Sportért (röv. AICVS), Rainer monacói herceg elnökletével felhívással fordult a Mundial résztvevőihöz: cselekedeteikkel, viselkedésükkel segítsék a testület munkáját. Mind a huszonnégy csapat szövetségi, illetve csapatkapitánya természetesen készséggel aláírta a felhívást. Eszerint: „Az erőszak eltorzítja és megbecsteleníti a sportot. Százmilliók előtt játsszuk a világbajnokság mérkőzéseit — tudatában vagyunk felelősségünknek és ígérjük, tiszteletben tartjuk a szabályokat, a játékvezetőket és ellenfeleinket. Minden lehetségest elkövetünk, hogy a világbajnokság ünnep legyen az emberek számára és diadal a labdarúgásnak."

A nemes sorokat az aláírások persze még a nyitány előtt díszítették fel, hogy az ekképpen dokumentummá vált irat mielőbb eljuthasson a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség zürichi központjába. Hisz ha már dokumentum, akkor azt ugye iktatni, őrizni, vigyázni kell.

Azután Christov játékvezető a belga—argentin mérkőzésen gyorsan kioszt két sárga lapot, majd másnap Vautrot játékvezető az olasz—lengyel találkozón hozzátesz még hármat.

És az egész irat akkor lesz majd igazán értékes Zürichben, amikor villan az első piros is.

És akkor már történelmi dokumentummá válik.

A múlt emlékévé.

AZ ELSŐ MEGLEPETÉS — GYŐZÖTT A BELGA VÉDELEM!

Guy Thys, a győztesek szövetségi kapitánya: „Nemcsak fegyelmezett játékkal győztünk, ahogy az újságírók állítják, hanem megérdemelten is. Körülbelül azt játszották az argentinok, amit vártam, viszont mi is arra voltunk képesek, amit reméltem és akartam. Ami Maradonát illeti, kétségtelenül kivételes képességű játékos, de olyannyira az, hogy külön formát kell találni számára a csapatjátékon belül. Azok után, ahogy középcsatárunk vezetést szerzett, az argentinoknak fel kellett adniuk addigi játékfelfogásukat, hiszen gólra voltak kényszerítve. Számunkra kedvező volt ez a változás, hisz olyan helyzetbe került ellenfelünk, amely számára meglehetősen szokatlan — egészen rövid időn belül kellett volna gólt elérnie, olyan gólt, ami számára az egyetlen megoldást jelentette volna."

Luis Cesar Menotti a „túloldali" kollléga: „A gól nyilvánvaló lesből született. Tudom, hogy ez nem Christov játékvezető hibája, ellene semmi kifogásunk nem lehet. Az a partjelző, aki a főlelátó előtt tevékenykedett, két alkalommal is elnézett belga lesállást — egyikből született a gól. Csapatom csak húsz percig játszott úgy, ahogy azt vártam. Láthatóan nyomta a játékosokat a pszichikai tét. Most nincs más dolgunk, mint a hátralevő két mérkőzésen megszerezni mind a két pontot. Ha így lesz, akkor tulajdonképpen a nyitómérkőzésen számunkra nem történt semmi tragikus dolog."

KOMPUTER A NÉPSTADIONBAN?

Útközben a világbajnokságra, a végeláthatatlan autópálya egyik benzinkútjánál, az újságkioszkban volt szerencsém találkozni a müncheni illetőségű Sport Illustrateddel.

Az NSZK-beli sporthetilap nem akármilyen meglepetéssel szolgált. No nem azzal, hogy számítógéppel feldolgoztatta a VB-esélyeket (nem új dolog ez már, magunk is csináltuk régebben, a magyar bajnokság eseményeit igyekeztünk valamiképpen gépre, szalagra, azaz technikára átvinni), nem is a végeredménnyel (az erőlistát eszerint Brazília vezeti), hanem e számítógépjáték alapjaival.

Azonkívül ugyanis, hogy a 24 részt vevő csapat összes lehetséges objektív adatát betáplálták a gépbe — úgymint a válogatott találkozók eredményeit, a játékosok fizikai adottságait, a világbajnokságokon elért korábbi eredményeket —, szubjektív tényezőket is megpróbáltak a gépbe beadagolni. Minthogy a szerkezet végtelenül udvarias és mindent elvisel, ez sikerült is. De hogy mennyire, azt döntsék el önök.

A müncheni szerkesztőség tizenegy tényezőt állapított meg szubjektív módon. Ezek a következők: játékerő; küzdőszellem; a VB-, EB-tornákon tanúsított eddigi játék (úgymond tornakeménység); taktika; a kiemelkedő játékosegyéniségekkel való rendelkezés; nemzetközi tapasztalat; előkészületek; szimpátia; szociális tényezők; végül klímatényező. Minthogy ezek természetszerűleg nem ugyanazon fontosságúak egy világbajnoki szereplésnél, így egyfajta szorzót használtak: az első öt tétel háromszoros értékkel, a hatodik-hetedik-nyolcadik kettős, a további három pedig csak egyszeres értékkel bír.

De hogy az egészet a gép „bevegye", mégiscsak valahogy megfoghatóvá kellett tenni a számára.

Egyszerű dolog, mondták Münchenben. 1—6-ig lebontották mind a 24 csapatnál mind a 11, előbb említett „kategóriát".

Hogy miért berzenkedem mégis a számítógépjáték ellen?

Nem azért, mert a gép ellen vagyok — tetszik, nem tetszik, ez a jövő útja. Sőt már a jelené is. Nemcsak itt, a sajtóközpontban nekünk, de szerintem a világon ma már mindenütt, mindenkinek megvan a komputerszáma és kódja.

Nem is azért berzenkedem az egész ellen — hisz végül is csak játékról van szó, az olvasók érdeklődését felkeltő ötletről, mert Brazília kapott a játékerőért egyedül 6 pontot (ez ugye a lehető legtöbb); mert a küzdőszellem rovatban Argentína és az NSZK vezet 6—6 ponttal; mert a kondíciónál nincs hatpontos (azaz 100%-os) társulat; mert az előkészületek milyenségéért az NSZK úgy kapott 2 pontot, hogy El Salvador csak egyet, viszont Chile és a Szovjetunió 5—5-öt...

Játék ez persze, tudom. De azért mégiscsak fura, morgolódok és tüsszögök amiatt, hogy a szimpátiaminősítésnél (miközben a spanyoloknak 6, a braziloknak 5, a lengyeleknek 4, Kuvaitnak szintén 4 pontjuk van — a magyar csapatnak csupán 2.

Gondolom, a komputer nem volt ott tavaly ősszel sem a svájciak, sem a norvégok elleni őszi, két-két feledhetetlen népstadionbeli estén . . .

INFORMÁCIÓN

(Alicantében megjelenő, nagy oldalszámú napilap)

A hétfői brazil—szovjet találkozó a Mundial eddigi legizgalmasabb, legmagasabb színvonalú összecsapása volt. Tele Santana a győztesek vezetőjeként nyugodtan és örömmel nyilatkozhatott:

— Fontosnak tartom a szovjet csapattal szembeni sikerünket, mert ezzel nemcsak az egész torna egyik legerősebb csapatát sikerült legyőznünk, hanem a későbbiekben fontossá váló jó rajtot is tudtunk venni. Az ellenfél vezetése után sem zökkent ki csapatunk a játékstílusából, sőt a nyomást az utolsó harminc percben fokozni tudtuk. Megmondom őszintén, nem lehettem abban biztos, hogy nyerünk, hisz a labdarúgás olyan játék, amelyben a végeredményt sohasem lehet előre kiszámítani. Ha idegesnek látszottam a kispadon, csak azért volt, mert abban reménykedtem: az utolsó időszakban megnyilvánuló kétségtelen, sőt nyomasztó nagy fölényünk egyetlenegy gólban kifejezést nyer.

Mit várunk a skótoktól? Arra számítok, hogy védekezni fognak, és igyekeznek bennünket minden lehetséges eszközzel megakadályozni a gólszerzésben. A gólok — ezek a mi erősségeink; mert támadunk, minden körülmények között gólokat akarunk szerezni. Mindenesetre a legnehezebbnek látszó ellenféllel győzelemmel kerültünk túl — összességében jól játszott a csapat, nagyobbrészt mi uraltuk a területet, és ha ez megvalósul a későbbiekben is, akkor nemcsak két gólra leszünk képesek.

BILD-ZEITUNG

A túlontúl szenzációhajszoló NSZK-beli napilap bombasztikus szalagcímeivel ugyan meglehetősen kétes hírnevet szerzett magának, viszont kétségtelen: ezúttal övé a leghíresebb, legnevesebb újságíró. Spanyolországból ugyanis nem más, mint a focitól néhány hete búcsút vevő Franz Beckenbauer, az 1974-es világbajnok NSZK-együttes kapitánya küldi a cikkeket.

A nyitánnyal kapcsolatos írásának címe: Szélsőjáték — vagy bukás!

— Jelen voltam a nyitó mérkőzésen: szerintem e kategóriában egyike volt az utóbbi idők legjobb találkozóinak. Miért vesztett Argentína? Kezdetben mindent megfelelően csináltak a játékosok, úgy támadtak a labdára, mint a pampák bikái. De aztán a nyomás hirtelen megszűnt, alig volt mozgás a játékukban. A világbajnokok azt gondolhatták, az 1-0 így is megszületik majd számukra, most már elég annyit tenni ezért, amennyi éppen kell.

Feljegyeztem: egyetlen támadásuk sem futott a széleken, pedig Bertonit ugye szélső csatárnak nevezték meg. Mindent középen erőltettek, akárcsak a teremlabdarúgásban, ahol ezt a játékfajtát a kapu kis méretei indokolják... Ugyanezt egyébként már megfigyeltem az ellenünk vívott találkozón, azaz a legutóbbi Argentína —NSZK mérkőzésen. Akkor azonban még azt hittem, valami új megoldással próbálkoznak az argentinok...

Maradonánál már az elején látható volt, hogy kiemelkedő képességű labdarúgó. Amikor azonban az argentinok játékából eltűnt a sok mozgás, Maradona nem talált igazi társat játékához — így aztán ő sem mozgott már megfelelően.

Az új és nagy tehetségnek kikiáltott középcsatár Diaz — egyszerűen lusta. Hogyan lehetséges, hogy 22 éves fejjel valaki első világbajnoki mérkőzésén ilyen keveset adjon ki magából? Diaz bizonyára nagy labdarúgó. Hibája: úgy gondolja, hogy ő tényleg az... Kempes esetében egyszerűen nem értem Menotti edzőt, miért játszatja őt úgy, hogy a középpályáról indulva kell a kapu elé érnie — amikor Kempes igazi, vérbeli gólszerző csatár, aki csak elöl és csakis a kapu előtt érzi igazán jól magát. Ardiles sokat futott, csak talán nem egészen alkotó módon — ez utóbbi kifejezés, az alkotó módon való játék, Menotti kedvenc kifejezése. Hátulról egyébként is keveset jöttek előre a játékosok, nem tudták segíteni csapatuk támadásait: 70 percnek kellett eltelnie, míg Passarella először előrejött.

A belgák? Egyetlen játékost sem lehet kiemelni; ők aztán igazán csapatot alkotnak! Méghozzá nem akármilyen képességű csapatot: hisz amikor rájöttek, hogy az argentinok kényszerítő átadásokkal hozzák fel a labdát a középpályán — átvették a módszert, és az ellenfél nem kis meglepetésére ők maguk is ugyanazt az eljárást használták rendszeresen.

CAMBIO 16

(népszerű spanyol újság, amely természetesen többi laptársához hasonlóan nagy oldalterjedelemben foglalkozik a világbajnokság eseményeivel)

„A legnehezebben már túl vagyunk."

Enzo Bearzot, az olasz válogatott szakvezetője:

— Rossi két éve nem játszott, és ez egy labdarúgó életében rendkívül nagy idő. Mégis nagyon sok gondot okozott a lengyel védelemnek, végül is arra volt képes, amit eredetileg vártunk tőle. Futott, jött, ment, verekedett, harcolt a labdáért, sőt még helyzete is volt. Teljes mértékben elégedett vagyok vele, akárcsak összes többi csapattársával. Az első mérkőzés ugyan nem hozott számomra teljes sikert, de szerintem a lengyelektől szerzett egy pont nagyon fontos lehet a csoport végső sorrendjében. Bár ellenfelünk 4—4—2 rendszerben játszott, nem két csatárral támadott, hanem szinte az egész középpálya képes volt veszélyeztetni a mi kapunkat. Szerintem azzal a teljesítménnyel, amire Boniekék képesek voltak ellenünk, nyugodtan biztosíthatják maguknak a továbbjutást. Én a mérkőzés után nem pihentem, megnéztem a Peru—Kamerun mérkőzést. Nagyon fontosnak tartom, hogy soron következő ellenfeleinkről minél több információt szerezzünk.

MOZGALMAS NAPOK

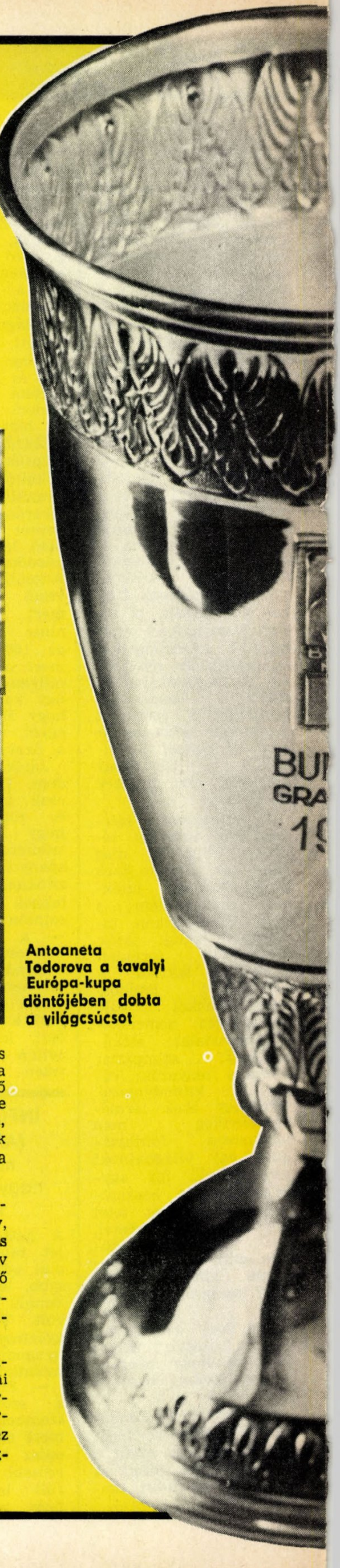

Szofka Popova, a kitűnő bolgár vágtázónő 1980-ban és 1981-ben fedettpályás Európa-bajnok volt

Anna Wlodarczyk tavaly 688 centimétert ugrott távolba

Antoaneta Todorova a tavalyi Európa-kupa döntőjében dobta a világcsúcsot

Férfi atlétaválogatottunk biztos győzelmet aratott Debrecenben a román válogatott felett, a női csapat viszont tizenkilenc pontos vereséget szenvedett. Már Debrecenben, a verseny után Bakai József, a magyar válogatott vezető edzője elmondta, sokkal jobb teljesítményekre lesz szükség, hiszen a válogatott következő ellenfele Lengyelország és Bulgária lesz. A hármas viadalt szombaton és vasárnap a Népstadionban bonyolítják le, s ha mindkét vendégcsapat legerősebb összeállításában jön fővárosunkba, már a Budapest Nagydíj előjátékaként olimpiai és Európa-bajnokokat, világ- és Európa-csúcstartókat köszönthetünk.

A lengyel férficsapatban többek között olyan világhírességek szerepelhetnek, mint a vágtázó Woronin, az akadályfutó Maminski és Weselowski, a gátfutó Giegel, a magasugró Wszola és Trzepizur, a rúdugró Kozakiewicz, Slusarski vagy Klimczyk, a távolugró Jaskulka és Klimaszewski, a kalapácsvető Klimaszewski, Kulczynski vagy Woderski. Csupa olyan versenyző, aki előkelő helyet foglal el a tavalyi világranglistán.

Sok ismert versenyző alkothatja a lengyel női válogatottat. A középtávfutó Januchta, Bukis, Rybicka, a gátfutó Langer, Perka, Rabsztyn, Nowaczyk, a magasugró Kielan, a távolugró Wlodarczak, a gerelyhajító Blecharz.

A bolgárok elsősorban erős női csapattal rendelkeznek. Jelenleg két világcsúcstartójuk is van: a gerelyhajító Todorova (71,88 m) és a diszkoszvető Vergova Petkova (71,80 m). De kitűnőek vágtázóik — Nunyeva, Popova, Zuprianova —, dobóik — a súlylökő Veszelinova, a diszkoszvető Hrisztova.

A bolgár férficsapat erőssége a gátfutó Bratanov, Krasztov, a rúdugró Tarev és Jancsev, a távolugró Csocsev és Atanaszov, a súlylökő Hrisztov, a diszkoszvető Prohaszka és a kalapácsvető Djulgerov.

A fenti felsorolásból is kiderül, női válogatottunk vajmi kevés esséllyel veszi fel a harcot mindkét ellenfelével, s férfiválogatottunknak is nehéz dolga lesz, főleg a lengyelekkel.

KITŰNŐ MEZŐNYÖK

Jarmila Kratochvilová három versenyszámban is a világ legjobbjai között található. Még nem lehet tudni, hogy Budapesten melyik távot választja

Detlef Michel, az NDK kitűnő gerelyhajítója 94,52 méterrel vezeti az idei világranglistát

Június 30-án már ötödik alkalommal rendezik a Népstadionban az atlétikai Budapest Nagydíját. Az elmúlt években megszokhattuk, hogy a különböző versenyszámokban világ- és Európa-csúcstartók, olimpiai és Európa-bajnokok, egyszóval kitűnő mezőnyök állnak rajthoz.

Az eddigi hírek szerint ebben az esztendőben sem lesz ez másképpen. Még javában folynak a tárgyalások, s végleges névsort természetesen még nem tudunk közölni, az azonban már most biztosnak látszik, hogy néhány versenyszámban az idény egyik legjelentősebb versenyének lehetünk majd szemtanúi. Rúdugrásban például nem kevesebb, mint hat olyan versenyző fogadta el a szervezők meghívását, aki a tavalyi évben 560 centimétert, vagy annál is többet ugrott. Íme, névsoruk: Kozakiewicz, Olson, Vigneron, Houvion, Jancsev, Desruelles. S hozzájuk csatlakozik még a montreali olimpiai bajnok Slusarski is.

Jeles napja lesz ez a férfi gerelyhajításnak is. A világcsúcstartó Paragi mellett pályára lép az idei ranglistavezető NDK-beli Michel (94,52 m), a nemrég 93,72 métert dobó amerikai Roggy, a biztos 90 méteres finn Sinersaari, Härkönen, a svéd Eldenbrink, az NSZK-beli Tafelmeier.

Igen rangos társaság gyűlik majd össze 1500 méteren, ahol az eddigi hírek szerint öt, 3:35 percen belüli versenyző indul: a kenyai Boit (3:33,67), az újzélandi Walker (3:34,5), az amerikai Scott (3:31,96) és Maree (3:32,30), valamint a szudáni Khalifa (3:34,96).

Ismét jelezte indulási szándékát a világcsúcstartó brit Steve Ovett, de mint hírlik, ebben az évben a 800 métert választja, ahol az amerikai Robinson (1:44,63) és a brit Cook (1:45,42) lesz, többek között, az ellenfele.

Világcsúcskísérletet jelentett be a kenyai Henry Rono az ötezer méteres futásban.

No, és a végére hagytuk a vágtázók várható parádéját. A hölgyeknél ismét találkozhat egymással az amerikai Ashford, aki két számban vezeti a tavalyi világranglistát, az NDK-beli Göhr, a csehszlovák Kratochvilová, és a fedettpályás Európa-bajnokságokon kitűnően szerepelt bolgár Popova. A férfiaknál itt lesz a két kitűnő amerikai vágtázó: Lattany és Phillips.

Faludi Gábor

Úttörőolimpia Győrött

Vannak fényesebb eseményei a magyar sportnak, vannak nagyobb érdeklődéssel kísértek, vannak, amelyek nagyobb port kavarnak, szenvedélyesebb érzelmeket váltanak ki – nagyobb tömegeket mozgató, megkapóbb, a jövő számára meghatározóbb azonban aligha létezik, mint az úttörőolimpia. Jelentősége, hatása, ereje valóban felbecsülhetetlen. Felbecsülhetetlen, mert ugyan ki tudná felmérni, hogy hány későbbi nagy bajnoknak adott életre szóló ösztönzést az úttörőolimpián elért diadal. Magyar Zoltántól Gáspár Tamásig se vége – se hossza a pályafutásukat innen datáló sportolóknak; ugyan ki tudná felmérni, hogy mekkora azoknak a száma, akiknek az úttörőolimpia versenyei közben lett mindennapi szükségletük a sportolás; ugyan ki tudná megmondani, hogy hány egyébként „kívülálló" ember figyelmét hívta fel a sportra nagyságával, népszerűségével, demonstratív erejével az országot átfogó mozgalom. Változott, ezerszer változott a kiírás, a műsor, változtak az elvek, a szabályok, mind-mind azonban csak sokadrangú részkérdés az egész, a lényeg szempontjából: az úttörőolimpia egyik legnagyobb, legbiztosabb bázisa a magyar sportmozgalomnak. A június 20-a és 25-e közötti napok ismét nagy pillanatai lesznek az úttörőolimpiák történetének. Győr ad ezúttal otthont a nyári játékok döntőinek.

AZ ÚTTÖRŐ-OLIMPIA MŰSORA

Nyitóünnepség: 20.
Atlétika: 21–25. ETO-pálya
Kajak-kenu: 21. Rába
Kézilabda: 21–25. ETO-pálya
Kosárlabda: 21–25. KPMSZ-terem
Labdarúgás: 21–25. ETO-edzőpálya
Röplabda: 21–25. városi sportcsarnok
Táj. futás: 21. Bakony
Tollaslabda: 21–22. Móra Ferenc általános iskola
Torna: 21. Bercsényi gimnázium
Úszás: 21. városi uszoda
Záróünnepség: 25.

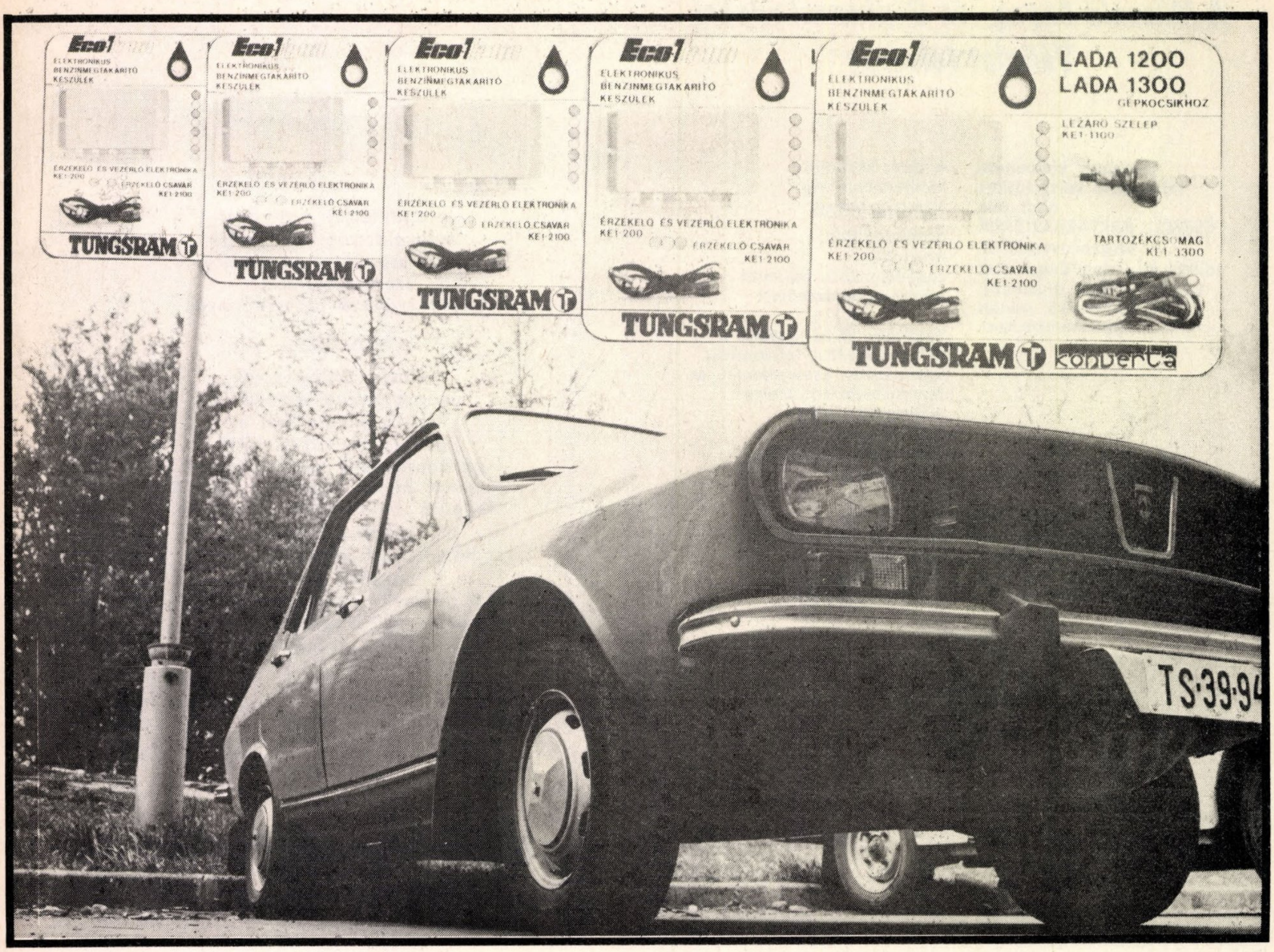
A hegy csúcsa

Gyenge József, a Művelődési Minisztérium Testnevelési és Sportosztályának vezetője:

— Hangsúlyozni szeretném elöljáróban, hogy a győri napok minden nagyszerűségük ellenére sem magát az úttörőolimpiát jelentik majd, hanem annak csupán egy részét, a hegynek mintegy a csúcsát. A teljességhez ugyanis hozzá tartozik: az a több százezer gyerek, aki részt vett a több lépcsős selejtezőkön, aki rendszeresen edzett a felkészülés során, fejlődött, egészségesebb, erősebb lett. Ezek az emberkék élményekkel gazdagodtak, remélhetőleg hosszú időre eljegyezték magukat a sporttal, még ha a döntőbe jutás nekik nem is sikerült. Mit várok mindezek után a győri döntőktől? Egyrészt azt, hogy feltűnjön sok olyan tehetséges gyerek, akikre érdemes odafigyelni a szakembereknek, akik a nagy elődöknek, Németh Miklósoknak, Békés Ilonáknak, Rajnai Kláráknak és sok más, később klasszissá érett társuknak méltó követői lehetnek. Másrészt remélem, hogy nagyon jó versenyeket vívnak, nagyon jól érzik majd magukat a részt vevő gyerekek, és hazamenve elmesélik társaiknak a tapasztalatokat, másokat is rendszeres sportolásra ösztönöznek. És mindezen túl várom még, hogy a közvélemény is odafigyeljen erre a gyönyörű mozgalomra, amely ezt meg is érdemli, és ezáltal a sport, a rendszeres testnevelés vonzereje, becsülete a társadalom szélesebb rétegeiben is növekedjék.

OLCSÓBBAN IS AUTÓZHAT!

MI KELL EHHEZ?

Eco·Tron

Talán ön is tűnődött már azon, hogyan lehetne a motorfék használata közben elvesző benzint megtakarítani. Nos, a luxus kategóriájú gépkocsiknál a konstruktőrök már megoldották ezt a kérdést, ez azonban kevés autósnak okozhat örömet.
Az **ECOTRON,** a Kreisz–Surányi-féle, TUNGSRAM–KONVERTA gyártmányú készülék a legtöbb, hazai forgalomban levő négyütemű, benzinüzemű gépkocsinál oldja meg olcsón és megbízhatóan ezt a feladatot.
Az **ECOTRON** vizsgálatát és minősítését a Közúti Közlekedési Tudományos Kutatóintézet az RCCC/SAE nemzetközi előírásai szerint végezte el, és alkalmazását **javasolja.**
Az **ECOTRON** a motorfék használata közben szünetelteti az üzemanyag-adagolást. Ezzel teszi lehetővé, hogy a benzint csak arra használjuk, amire való, tehát a kocsi mozgatására.
Az **ECOTRON** javítja a motorfék hatását, az alkatrészek kopása csökken, a motor élettartama növekszik.
Az **ECOTRON** könnyen beszerelhető saját kezűleg, vagy az ÁFOR BP üzemanyagtöltő állomások szervizműhelyeiben, továbbá az Autóklub műszaki állomásain.
Az **ECOTRON** alkalmazását mi is javasoljuk, hiszen enélkül az ön gépkocsija is több benzint fogyaszt a szükségesnél.
Az **ECOTRON** megvásárlásához az ön számára legmegfelelőbb bolt címét a felsoroltak közül választhatja ki.

AUTÓKLUB MŰSZAKI ÁLLOMÁSAI

VILLÉRT

Bp. VII., Madách I. út 9/11.

ÁFOR

Beszerelést is végző töltőállomások:

Bp. XIII., Vágány u. ÁFOR–BP.
Balatonederics, ÁFOR–AGIP
Balatonvilágos, ÁFOR–AGIP I.
Balatonvilágos, ÁFOR–AGIP II.
Gyula, ÁFOR–AGIP
Hegyeshalom, ÁFOR–AGIP
Kecskemét, ÁFOR–BP
Nagykanizsa, ÁFOR–BP
Pécs, ÁFOR–BP
Szeged, ÁFOR–BP

AUTÓKER

Lada szaküzlet

Budapest, Liszt Ferenc tér 4. 1061
Telefon: 420-183

ZIL szaküzlet

Budapest, Kelli u. 17. 1135

AUTÓS HOBBI BOLT

Budapest, Népköztársaság útja 28. 1061
Telefon: 312-737

ÖNKISZOLGÁLÓ ÁRUHÁZ

Budapest, Gogol u. 13. 1133
Telefon: 490-714

SKODA szaküzlet

Budapest, Ráday u. 31. 1092
Telefon: 176-859

A Műszaki Anyag- és Gépkereskedelmi Vállalat felvesz:

újonnan kialakított, folyamatos korszerűsítés alatt álló CSEPELI RAKTÁRBÁZISÁBA targoncakezelőket, raktári beosztott dolgozókat (áruösszeállító, árukiadó), áruátvevő, raktári segédmunkásokat.

Jó kereseti lehetőség!

Jelentkezés:
személyesen, vagy telefonon a raktárbázis vezetőjénél:
Bp. XXI., Rákóczi F. u. 185.
Telefon: 584-084

a város központi kerületeiben levő SZAKÜZLETEIBE áruösszeállítót, árukiadót, segédmunkást, valamint gépíró-adminisztrátort

Felvételre keres továbbá a vállalat eladási, felvásárlási ügyintézőket gyengeáramú és híradástechnikai, illetve villamosforgógép szaküzleteibe. (Szakirányú végzettség szükséges!)

Jelentkezés:
a vállalat munkaügyi osztályán
Bp. VI., Jókai u. 8.
Telefon: 320-525

FELVÉTELRE KERESÜNK:

nyugatnémet motorgyár magyarországi szervizébe motorszerelőket és kiszálló szervizszerelőket, gépkocsivezetői jogosítvánnyal.

TOVÁBBÁ:

francia kotrógépgyár magyarországi szervizébe építőgépszerelőket és kiszálló szervizszerelőket gépkocsivezetői jogosítvánnyal.
Mindkét helyen továbbtanulási és fejlődési lehetőséget biztosítunk.

Jelentkezni lehet:
Földmunkát Gépesítő Vállalat központi telepén a gépjavító üzem vezetőjénél.
Bp. XVIII., Nagykőrösi út és Méta utca sarok.

MÓDI KERESKEDELMI VÁLLALAT

FELVÉTELRE KERES:

Budapest V. ker. Alpári Gy. u. 8.

- gyors-gépírót,
- gépíró adminisztrátort,
- könyvelőt,

továbbá

- segédmunkásokat és
- asztalost.

Jelentkezni lehet: Bp. V., Alpári Gyula u. 8. munkaügyi osztályon

RÁKOSPALOTAI RUHÁZATI RAKTÁRÁBA:

- portást,
- öltözőőrt,
- villanyszerelőt,
- felvonószerelőt,
- fűtésszerelőt,
- géplakatost,
- vízszerelőt,
- festő-mázolót,
- kőművest,
- vizsgázott olajkazánfűtőt, továbbá
- kereskedelmi szakmunkásokat.

Jelentkezni lehet: Budapest XV. ker., Sipos Dénes u. 9–11. sz. munkaügyi osztályon

Földmunkát Gépesítő Vállalat felvételre keres:

Nem fizikai munkakörbe: a vállalat központjába:

- pénzügyi előadót
- gépkönyvelőt
- kontírozó könyvelőt
- gyors-gépírót
- statisztikust
- mélyépítésben jártas normaellenőrt, normatechnológust
- SZTK-ügyintézőt
- szervező technikust

a XVIII. ker., Méta utcai központi telepére

- raktári anyagkönyvelési csoportvezetőt

Fenti munkakörökre jelentkezni lehet személyesen a vállalat személyzeti osztályán, Bp. V., Vigyázó F. u. 3.

Fizikai munkakörbe:

- földmunkagép-kezelőket
- gépkocsivezetőket (C, F3 F4 kategóriás vizsgával)
- ív- és lánghegesztőket
- minősített hegesztőket
- ácsokat
- vasbetonszerelőket
- kubikosokat
- hálózati villanyszerelőket
- betanított és segédmunkásokat
- vízszerelőket
- fűtésszerelőket
- autószerelőket
- szállítómunkásokat
- elektroműszerészeket

a XVIII. ker., Méta utcai központi telepre:

- férfi raktári kiadókat: autóalkatrész-ismerettel, műszaki anyagismerettel faáru ismerettel
- raktári segédmunkásokat
- villanyszerelőket
- lakatosokat
- festő-mázolókat
- asztalost
- kőművest
- takarítónőt
- vizsgázott középnyomású kazánfűtőt
- éjjeliőrt, portást
- betanított és segédmunkásokat

Jelentkezni lehet személyesen a vállalat munkaügyi osztályán: Bp. V., Vigyázó F. u. 3.

KISPESTIEK, FIGYELEM!

SZÖVETKEZETÜNK FELVESZ SZÖVETKEZETI TAGNAK
EXPORT MUNKÁKRA
JÓ KERESETI LEHETŐSÉGGEL

Cipőipari szakmunkásokat és betanított munkásokat, TMK-lakatost, villanyszerelőt, műszerészt (40 órás munkahéttel!)

Raktári adminisztrátort és könyvelőt (42 órás munkahéttel!)

Üdülési lehetőség biztosítva!

Jelentkezni lehet:
BALATON CIPŐKÉSZÍTŐ SZÖVETKEZET
BUDAPEST XIX., Klapka u. 27–31.
Telefon: 573-222
munkaügyi és bérosztály

Balaton

HUNGALU NEMZETKÖZI VÍZILABDAKUPA

A Magyar Alumíniumipari Tröszt irányítása alatt működő Hódmezővásárhelyi Fémipari Vállalat és a Hódmezővásárhelyi Városi Sportegyesület 1982. július 6–7–8-án Hódmezővásárhelyen nemzetközi vízilabdatornát rendez élvonalbeli jugoszláv, NDK-, csehszlovák, valamint magyar csapatok részvételével.

HUNGALU

PÁLYAVÁLASZTÁS ELŐTT ÁLLÓ FIATALOK!

BUDAPESTI VEGYIMŰVEK

a pályaválasztás előtt álló fiatalok részére munka mellett lehetőséget biztosít a vegyipari szakma elsajátítására.

– Az érettségizett fiatalok jelentkezhetnek a vállalatunknál működő dolgozók érettségire épített vegyipari szakközépiskolájának kétéves esti tagozatára, melynek elvégzése után a tanulók technikus-minősítővizsgát tehetnek. A vizsgához szükséges kétéves gyakorlatot a dolgozóink a tanulmányi idő alatt, műszakos üzemeinkben sajátítják el.

– Az általános iskolát végzett, 18. életévüket betöltött dolgozóink részére egyéves vegyipari szakmunkásképző tanfolyamot indítunk, ahol a jelentkezők az eredményes vizsga után szakmunkás-bizonyítványt kapnak.

Vállalatunk biztosítja a továbbtanuló dolgozóink számára előírt kedvezményeket és fedezi az oktatással kapcsolatos költségeket.

A műszakos munkakörbe felvett vidéki dolgozóink részére, szállást is biztosítunk. Számtalan sportolási és üdülési lehetőség áll dolgozóink rendelkezésére a sportszakköreinkben, illetve a Duna és Balaton melletti üdülőinkben.

Jelentkezni lehet személyesen vagy írásban a Budapesti Vegyiművek személyzeti és oktatási osztályán (Budapest IX., Kén utca 5. 1097)

Csepel Vendéglátó Vállalat

(BP. IX., SOROKSÁRI ÚT 98.)

- energetikust (kezdő is lehet)
- gépírókat
- általános műszaki ellenőrt
- építész műszaki ellenőrt és
- gépkocsi-előadót

képesítéssel és lehetőleg vendéglátói gyakorlattal felvesz.
Jelentkezés a személyzeti osztályon, Tel.: 137-476/30, 31.

- továbbá villanyszerelőt, festő és lakatos szakmunkást. Jelentkezés a műszaki osztályon. Tel.: 138-044.

- Csepel Vendéglátó Vállalat idényben működő, Balatonon levő éttermébe szakácsot, szakképzett felszolgálót, pultost felvesz. Jelentkezés a munkaügyi osztályon. Bp. IX., Soroksári út 98. Telefonon: 144-315.

- Csepel Vendéglátó Vállalat (Bp. IX., Soroksári út 98.) munkahelyi étterembe szakácsot, konyhai dolgozókat, korszerű cukrászüzemünkbe cukrászt felvesz. Jelentkezés a vállalat munkaügyi osztályán személyesen vagy a 144-315 telefonon.

- Csepel Vendéglátó Vállalat (Bp. IX., Soroksári út 98.) egy-két személyes munkahelyi büféibe vezetőket, helyetteseket felvesz. Jelentkezés a vállalat értékesítési osztályán, személyesen vagy a 341-928 telefonon.

A ballábas jobbszélső, Bruno Conti, és a lengyel Jalocha harca a labdáért. Bearzot kapitány beadta a derekát, Causio helyett a római középpályást szerepeltette

A szovjet csapat, vezető gólja után, támadásban maradt még egy ideig, és a fejét vesztett brazil csapat ellen sikerült még né-

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

Maradona

Az még nem dőlt el, hogy az argentinok ifjú csillaga — mint azt az előzetes hírverés ígérte — ennek a világbajnokságnak kiemelkedő és meghatározó játékosegyénisége. Az azonban már biztos, hogy néhány újabb árkot rajzolt Luis Cesar Menotti arcára. Az argentin „mágus" előtt igencsak tornyosodtak a cigarettavégek a belga mérkőzés alatt. Ahogyan teltek a percek, és egyre reménytelenebb lett csapatának a helyzete, úgy mélyültek el arcán a barázdák. Nem kis mértékben Maradona teljesítménye következtében.

Az is biztos, hogy Maradona nagyszerű színészi képességekkel keseríti meg a játékvezetők életét. Minden mozdulata, arckifejezése azok után az összecsapások után, amelyek következtében földre került, azt fejezi ki — „No de ilyet csinálni velem!? Uram, nem látja, hogy az életemre törnek?" Christov játékvezetőnek bizony időbe tellett, amíg felismerte Maradona színészi képességeit.

Az üzlethez is ért az argentin fiú — vagy talán tanácsadója —, mert naponta többször megjelenik a televízió képernyőjén és megnyerő mosoly kíséretében ajánlja az Agfa Color filmet.

Színészi magatartás a játéktéren, hirdetés ide vagy oda, azt a szabadrúgásból lőtt kapufát aligha lehet elfeledni.

Reklám minden mennyiségben

Ne higgye otthon senki, hogy csak Maradona vállalkozik reklámszereplésre. A spanyol válogatott minden játékosa megteszi ezt, de mindenekelőtt Quini, a reklám „csillaga". Legyen az arcszesz, üdítő, csokoládé, ruházati cikk, azt minden bizonnyal labdarúgó reklámozza. A legnagyobb spanyol áruházi hálózat, a Corte Inglés hatalmas plakátjain Arconada civil ruhában vetődve hárítja el a gólba tartó labdát.

Az egyik borotvahabot gyártó cég még Garry Cooper régi westernjéből is kivágott egy részt, és azzal hirdeti portékája nagyszerűségét.

Szerencsére a labdarúgó-mérkőzések közvetítését — nem úgy, mint minden más műsort — nem szakítják félbe reklám közbeiktatásával.

Egy boldog ember

Aligha volt vasárnap este boldogabb ember, mint Guy Thys, a belgák szövetségi kapitánya. A sajtótájékoztatóján nem fukarkodott a felsőfokú jelzőkkel. Többek között a kérdésekre adott válaszában elmondotta: „Fegyelmezett játékunkkal értük el sikerünket. Azt hiszem, bemutattuk az európai labdarúgás egész fegyvertárát. A világbajnokság előtt azt mondották, unalmas, könnyen kiismerhető az európai csapatok játéka, mindenekelőtt a miénk. Lehet, hogy játékosaink kevesebb látványos megoldásra vállalkoztak, mint az argentinok. Azt azonban bizonyítottuk, hogy fizikailag bármely csapattal egyenrangú a felkészültségünk. Ami a technikát illeti, szívesebben veszem, ha a játékosaim az egyszerű, de célratörő megoldásokat választják. Véleményem szerint az argentin csapat nehezen tudta levetkőzni idegességét. Úgy látszott, hogy az a teher, amit a világbajnoki cím jelent, ezen a mérkőzé-

hány gólhelyzetet kidolgozni: ez is egy volt közülük, Beszonov rúgta kapufára a labdát, Sengelija (7) is fogja a fejét, a brazilok, Socrates és Waldir Peres megkönnyebbültek. A második játékrészben a brazilok már alig adtak esélyt ellenfelüknek

Daszajev kitűnően őrizte a szovjet válogatott kapuját. Fiatal, még nagyra hivatott kapus. Ezúttal Zico fejéről üti el a labdát. Beszonov (8), Szulakvelidze és Csivadze (3) „biztosítják" a kapust

sen néhány játékosra bénítóan hatott. Sok volt az egyénieskedés, főleg Maradona részéről. Azt gondolom, hogy az argentin csapat fog a látottaknál jobb teljesítményt is nyújtani. Annak is örülök, hogy végre megtört a világbajnoki nyitómérkőzések negatív hagyománya, a gól nélküli döntetlen." — Thys méltán lehet boldog a győzelem után, mert ezzel jelentős lépést tett csapata a továbbjutás lehetősége felé.

Amit láttunk a megnyitó mérkőzésen, az sokáig valóban nem elégítette ki az előzetes várakozást. Egyet azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni. A csoport előzetesen két legerősebbnek ítélt csapata találkozott. No meg azt sem, hogy a mérkőzés csupán a világbajnokság nyitánya volt.

Dopping... dopping... dopping...

A világversenyek rémisztő kísérője a müncheni olimpiai játékok óta a terror. Egy ideje pedig a dopping. Se Blatter, a FIFA főtitkára nem kis izgalommal várta a megnyitó mérkőzés doppingellenőrzésének eredményét. „Borzasztó lenne, ha már az első mérkőzést követő ellenőrzés pozitív volna. Mi — mármint a FIFA — mindent elkövettünk, hogy a csapatok sportszerű küzdelmet vívjanak. Felhívtuk a figyelmet a doppingellenőrzés szabályaira, és a vizsgálat következményeire" — mondotta a főtitkár.

Míg beszélgettünk, megérkezett az első mérkőzés doppingellenőrzésének eredménye. A hírre a szobába siettek a FIFA vezetői, és szinte döbbenetes csendben figyelték a főtitkár minden mozdulatát, míg a lepecsételt borítékot felnyitotta. „Negatív" — kiáltott fel Blatter. Megkönnyebbülés töltötte be a kis szobát.

Egyébként Maradona és Tarantini az argentin csapatból, Cuelemans és Czerniatinsky a belga csapatból esett át az ellenőrzésen.

Erwin Vandenbergh

Az európai aranycipős mesterlövész érthetően boldog volt a mérkőzést követően. Ő lőtte a világbajnokság első gólját, és ezzel nemcsak győzelemhez segítette csapatát, hanem bekerült a világbajnokság aranykönyvébe. Azokba a statisztikákba, amelyek minden világbajnokság kísérői. Ezzel sporttörténelmi esemény részese lett.

A most 23 esztendős belga fiú az SK Lierse játékosa. Csapata nem tartozik az úgynevezett „nagy egyesületek" közé. Egy kis „baráti" kapcsolat igénybevételével sikerült rövid beszélgetésre bírnom. Erwin Vandenbergh szerény interjúalany. „Egy kicsit nehezen szelídítettem meg a labdát. Megvallom, meglepett, hogy teljesen szabadon kaphattam társam átadását. Kapitányunk sokat gyakoroltatta velünk az ilyen átadásokat. Ennek ellenére meglepett. Tudtuk, hogy az argentin védők a mieinkhez hasonlóan igyekeznek messze állítani a csatárokat. Ezért, amikor a labda a bal oldalon kint volt a szélen, egy gondolattal később indultam, mint azt Passarelláék várták. Talán ez lepte meg őket, így maradtam teljesen egyedül. Azt hiszem, most már mindegy, hogyan történt és mi volt az előzmény. Számomra az öröm maradt meg, gólt lőttem, a világbajnokság első gólját, és ezzel megnyertük a mérkőzést. Én hangoztatom, gólt elérni a mai labdarúgásban társak nélkül, egyéni játékkal nagyon ritkán lehet. Úgy gondolom, hogy mi bemutattuk, hogyan lehet csapatmunkával győzelmet elérni és gólt lőni. Ezzel a véleményemmel senkit sem akarok megbántani, vagy mások képességeit lebecsülni — akik egyéni játékkal tudnak gólokat elérni —, csupán arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a mi csapatunk legnagyobb erénye, hogy — CSAPAT" — fejezte be a beszélgetést Erwin Vandenbergh.

Kevesen mondják ki nyíltan, de azért elhangzik, hogy a világbajnokság nemcsak nemzeti válogatottak vetélkedése, hanem földrészek, labdarúgó-iskolák versengése is Vandenbergh gólja ennek a viadalnak volt egyik mozzanata.

Férfikönnyek

Világversenyeken könnyeket ejteni jobbára a hölgyek és a győztesek előjoga. Székely Éva nagyszerű könyvének címe: „Sírni csak a győztesnek szabad" — telitalálat.

A méltatlankodás és a balszerencsés kapus szobra, hátulnézetben: Waldir Peres, miután Bal lövése nyomán beejti a labdát a kapuba. Tele Santana viszont gyorsan nyilatkozott: „Waldir Peres kiváló kapus, és mi továbbra is bízunk benne…"

MTI Külföldi Képszolgálat felvételei

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

A hölgyek, a győztesek könnyei kedvessé és meghatóvá teszik a világversenyeket. A vesztesek könnyei többnyire nem a nyilvánosság előtt hullanak. Most mégis, aki egy kicsit jobban odafigyelt a belga—argentin mérkőzés végét jelző játékvezetői sípszóra, az tanúja lehetett férfikönnyeknek.

Míg a belga játékosok önfeledten ünnepeltek, köszöntötték kicsiny, de lelkes szurkolótáborukat, egy argentin fiú könnyezve futott a játékoskijáró felé — Passarella, az argentin csapat kapitánya. Volt valami megrázó, ahogyan ez a kemény fiú lehajtott fejjel, könnyeit hullatva igyekezett elhagyni a játékteret. Profi labdarúgó, ahogy nálunk ezt a kifejezést egy kicsit lebecsülően használják, és világbajnok... Aligha felejthető a kép, amikor Argentínában társai vállán magasba emeli a Világ Kupát, akkor csupa mosoly és boldogság ült ki az arcára. Most egy vesztes csata után — amiért nem érheti szemrehányás vagy elmarasztalás — könnyeket ejtett. Ki tudja, hányszor hagyta el győztesen a játékteret, most azonban úgy érezte, hogy csalódást okozott, és ez csalta ki a könnyeit. Nem szégyellte könnyeit, mint a kisgyermek, keze fejével igyekezett azokat letörölni, hasztalanul. Magányos volt, százezer ember között, a legyőzött magányosságával.

A sport a nagy versenyek, a nagy mérkőzések nem csupán a fizikai képességek, a technika, a játékrendszerek, hanem az érzelmek küzdelmei is. Micsoda érzelmi viharok dúlhattak ebben a fiúban, hogy nem szégyellte kibuggyanó könnyeit. Talán nemcsak az elmaradt győzelem, az elmaradt egyéni szereplés késztette sírásra. Sokkal inkább a másoknak, a hazája labdarúgást szerető százezreinek szerzett csalódás csalt ki könnyeket Passarellának, a világbajnoknak, az argentin csapat kapitányának szeméből.

A hazát, ahányan vagyunk emberek, annyiféleképpen szerethetjük. Sportember számára a legnagyobb dicsőség a hazát képviselni, annak a nemzetnek a színeiért küzdeni, amelyik megteremtette számára a küzdőtérre lépés lehetőségét. Tudni, hogy százezrek szeretete és féltése, biztatása és bizalma kíséri a küzdelem során. Ez nagyszerű érzés, nemcsak a győztes, hanem a vesztes számára is. Csodálatos dolog együtt küzdeni hazánk fiaival a győzelemért és osztozni velük a győzelem örömében. De még a kudarc is könnyebben elviselhető közösen. Passarella könnyei, a győzelemért keményen küzdő férfi könnyei ezért váltottak ki sokunkból együttérzést.

A kisfiú

Az eseményhez méltó komolysággal lépkedett, kezében a labdával, a kisfiú. Százezer ember figyelte feszülten és kísérte lépteit a játéktér közepe felé. Amikor pedig a labdából magasba engedte a fehér galambot, a béke jelképét, a meglepetés, a tetszés moraja és tapsa tört fel.

A kisfiú begyakorolt mozdulattal zárta be a már szabadon repülő madár kalitkáját — a labdát. Ahogyan bejött a stadionba, ugyanolyan léptekkel haladt a kijáró felé.

Számomra a kisfiú volt a megnyitóünnepségről örökre megmaradó élményeim egyike. Ő még nem tudja — honnan is tudhatná —, hogy mai világunkban menynyi aggodalom előzi meg, és nemegyszer kíséri végig a világversenyeket. De a mi nemzedékünk történelmi viharokon át jutott el a felismerésig — az emberiség legnagyobb kincse a béke és a békében lehetnek a sporteseménynek olyan pillanatai, mint amilyennel ez a kisfiú megajándékozta azokat, akik látták a világbajnokság megnyitóját.

A kisfiú a labdával, a kalitkájából felröppenő madár — jelzés az emberiség számára: óvja, féltse és védje a békét, hogy majd egyszer ez a kisfiú — ha tehetsége megadja a számára — igazi válogatott mezben, igazi mérkőzésen léphessen a játéktérre, hogy a sportszabályok keretei között küzdhessen a győzelemért.

FOLYTATÁS A 34. OLDALON

A BRAZILOK MÁR TOVÁBBJUTOTTAK! SZOVJETUNIÓ? SKÓCIA?

Brazília már a legjobb tizenkettő között. A szovjet és a skót válogatott egymás között dönti el a második továbbjutó helyet.

Ez a helyzet pillanatnyilag a hatodik csoportban.

És az, hogy a sevillai, a malagai nézők bizony dörzsölgetik tenyerüket. Mert ebben a csoportban eddig valamennyi mérkőzés kiváló és élvezetes játékot hozott, maradandó élményt nyújtott.

Igaz, hogy a brazilok kiemelkednek ebből a négyesből, az is igaz, hogy Új-Zéland válogatottja pedig gyengébb a másik háromnál. Ennek ellenére, a brazil–szovjet és a brazil–skót mérkőzés a világbajnokság igazi „csemegéi" közé számítható.

A brazilok minden bizonnyal csoportelsőként kerülnek a legjobb tizenkettő közé. Mégpedig az első és a harmadik csoport második helyezettjének társaságában alkotnak újabb csoportot.

Felvételünk még a brazil–szovjet mérkőzésen készült, és egy villámsebes szovjet akció befejezését örökitette meg. Munkában a nagyszerű brazil védők, Junior és Oscar, de ők ketten együttes erővel sem tudják megakadályozni, hogy Sengelija kapura lője a labdát. Döntés kedden, 21 órakor, Malagában: Szovjetunió–Skócia.
A döntetlen a szovjet válogatottnak lehet kedvező!

Ez történt Valldolidban, a mérkőzés 22. percében: Panenka nagy nyugalommal értékesíti a büntetőt, és ebben a pillanatban minden a papírforma szerint alakul. Ám a kuvaitiak nem adták fel, és sikerült egyenlíteniük. Még egy váratlan eredmény...
MTI Külföldi Képszolgálat felvételei

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

Nem csak világválogatott

Még el sem kezdődött a világbajnokság, már felröppent a hír, hogy ez év augusztusában New Yorkban, a Cosmos-stadionban a világválogatott lép pályára. A hírt valamiféle propagandafogásként fogadták. Nem voltak kevesen, akik úgy fogalmaztak, hogy „öreg csillagok" utolsó színpadra lépése lesz ez.

A FIFA főhadiszállásán találkoztam Joao Havelange-zsal, a FIFA elnökével, és megkérdeztem, milyen alkalomból jön létre a mérkőzés.

— Híve vagyok a labdarúgás minden propagandájának, de ez a mérkőzés nem csak az lesz — mondta. — Itt van a kezemben James P. Grantnak, az UNICEF igazgatójának a levele, amelyben többek között a következő áll: „Ez a mérkőzés a maga szerény eszközeivel hozzájárulhat ahhoz, hogy szerte a világon a több mint százmillió gyerek közül mind kevesebb legyen az éhesen álomba szenderülő. Hogy a több mint kétszázmillió, 6—11 év közötti alultáplált gyerek élete egy kicsit megszépüljön. Elismerésem a FIFA és a labdarúgás minden vezetőjének, hogy létrehozzák ezt a mérkőzést." — Ezek után, azt gondolom, egyikünket sem érhet olyan vád, hogy valamiféle propagandafogás lesz a mérkőzés.

— Számomra nagyszerű érzés — folytatta Havelange —, hogy munkatársaim közül többen szervezőként részt kívánnak vállalni a mérkőzés létrehozásában. Harry H. Cavan, a FIFA alelnöke vállalta a szervezés munkáját. Azok a labdarúgók — Beckenbauer, Zico, Rummenigge, Maradona, Passarella, Keegan, Platini, Urribe, Blohin —, akik felkérés nélkül jelentkeztek a részvételre, nemcsak magának a nemes ügynek tettek szolgálatot, hanem a labdarúgásnak is. Tettükkel bizonyítják, hogy nem pénzhajhászó gépek, hanem az emberiség gondjai iránt érzékeny, felelősséggel élő emberek.

Jupp Derwall a világbajnokság után állítja össze a világválogatottat. Nagyszerű lenne, ha abban magyar labdarúgó is helyet kapna. Mert, mint Havelange mondotta, nemcsak a labdarúgótudás és a labdarúgás propagandája lesz ez a mérkőzés. Amiért ezt a mérkőzést létrehozták — az UNICEF munkájának segítése — számunkra is egyike a legfontosabbaknak.

Játékvezetőnek lenni nem könnyű

A FIFA a világbajnokságot megelőzően sokat tett azért, hogy a mérkőzéseket sportszerű keretek között játsszák le. Körleveleket intézett a részt vevő egyesületek vezetőihez. Felkészítették a játékvezetőket. Az első mérkőzések tapasztalatai azonban azt bizonyítják, hogy nehéz lesz érvényt szerezni a FIFA elképzeléseinek, illetve a szabályoknak. A „kemény fiúk" igencsak szépen bemutatkoztak. Mert valamennyi csapat játékosai azt hozzák magukkal, amit a hazai bajnokságban megengednek a játékvezetők. És valamennyi játékvezető a mérkőzések alatt előbb vagy utóbb azt a gyakorlatot folytatja, amit a hazai bajnokságban. E kettősség megnehezíti a FIFA vezetőinek a helyzetét.

Menotti, az argentinok szövetségi kapitánya a belgák elleni mérkőzést követően kifejezetten Christov játékvezetőt okolta a vereségért. Bocsánatos bűn egy vesztes mérkőzés után a kapitány számára a játékvezetőt hibáztatni. De nem mindig célravezető.

Mindenesetre a FIFA vezetői a következő mérkőzésekre még határozottabb utasításokkal látták el a játékvezetőket. Főleg a cserékre, az időhúzásra, a sorfal helyes felállítására, a szándékos durvaságok megakadályozására hívták fel ismét a figyelmet. A francia Michel Vautrot is, meglepetésre, az olasz—lengyel mérkőzésen már a harmadik percben sárga lapot adott a szabadrúgás elvégzése körüli huzavonáért. Boniek, a lengyelek kiválósága — aki a hírek szerint a Juventus játékosa lesz — sem járt jobban. Addig állítgatta a sorfalat, amíg sárga lap lett a vége. Úgy látszik, nem ismerte Vautrot játékvezetőt. A 187 cm magas termetével is tekintélyt parancsoló francia tisztviselő — aki egyébként amatőr újságíró — nem tiszteli a neveket, csak a szabályokat. Mindenesetre példát mutatott, hogyan kell időben megfékezni az indulatokat, biztosítani a mérkőzések sportszerű küzdelmét.

Sajnos a FIFA szigorú rendje nem teszi lehetővé, hogy a játékvezetőkkel találkozni lehessen. Nem lett volna érdektelen Vautrot véleménye a mérkőzésről.

Krauss pontosan időzített beadása szállt befelé, Schachner kitűnően tette bele a fejét a labda útjába, az átszállt a meglepett chilei kapus felett, és utat talált a kapu „hosszú sarkába". Osben hiába vetődik, Figueroa és Biggora bánatosan konstatálja a történteket, Schachner már fordul vissza, mert a társak gratulációját fogadni illik...

Megérkezett a labdarúgás „pápája"

Minden feltűnést kerülve érkezett meg Sir Stanley Rous a világbajnokságra. A 83. életévében levő szakember, mint korábbi találkozásaink alkalmával, most is jókedvű és tréfálkozó volt. Amikor azt kérdeztem, hogy nem fárasztotta-e el az utazás, nevetve válaszolt: „Csak a mai fiatalok tudnak elfáradni". Majd rögtön a bárpulthoz invitált egy italra. Természetesen whiskyre, mert a rossznyelvek szerint ez konzerválja Sir Stanleyt.

Félretéve a tréfát, megkérdeztem, mit vár a világbajnokságtól?

— Mit várok? Jó labdarúgást! — mondta, majd így folytatta. — Azért nem ilyen egyszerű a kérdés. Eddig minden világbajnokság valami újat hozott a labdarúgásba. Azt gondolom, hogy most sem lesz másképpen. Aki fel akarja fedezni az újat, annak nagyon kell figyelnie a mérkőzések minden mozzanatára. Ma már erőnlétileg, technikailag és játékfelfogásban olyan kiegyensúlyozott a csapatok erőviszonya, hogy nem könnyű az újításokat felismerni, még nehezebb végrehajtani. Lehet, hogy nem lesznek olyan látványos újítások, mint amilyen például 1958-ban a braziloké volt, amikor új játékrendszerrel lepték meg ellenfeleiket. Az biztos, hogy lesz előrelépés, miért is ne lenne? A világ legjobb együttesei lépnek pályára, nagyszerű játékosok és edzők készültek a világbajnokságra. Akárki akármit is mond, a labdarúgásban sem megállítható a fejlődés.

Magasra emelte a poharát — tele a konzerváló itallal —, és a labdarúgásra ürítette velem együtt.

Megkezdődött a vásár

Van játékos, aki már előszerződéssel jött a világbajnokságra, mint a belgák kitűnő kapuvédője, Pfaff. Mások viszont itt akarják teljesítményükkel felhívni magukra a figyelmet. Találóan mondta az egyik kolléga, a jugoszláv—észak-ír mérkőzés befejeztekor, hogy a két csapat néhány játékosa már az új szerződéséért játszott.

Egy játékos, az argentin Ardiles szomorú esemény miatt kénytelen egyesületet cserélni. A malvin-szigeti háború egyik testvérét követelte áldozatul. „Nincs bennem semmi előítélet vagy harag az angol játékosok és szurkolók iránt. Mégis helyesebbnek találom, hogyha máshol folytatom játékos-pályafutásom" — mondotta az újságíróknak.

Blohin is az érdeklődés középpontjában áll. Iránta a franciák egy másik vezető egyesülete, a Bordeaux érdeklődik. A szovjet csapat vezetőinek kellett nyilatkozniuk, hogy valóban a francia egyesületben rúg-ja-e majd a labdát a következő esztendőben Blohin. A nyilatkozat diplomáciai siker volt. Ugyanis csupán azt hangoztatták a szovjet csapat vezetői, hogy még tart a világbajnokság és még mindenki — így Blohin is — csupán a következő mérkőzésre összpontosít.

Mások — akik már megújított szerződéssel a zsebükben jöttek a világbajnokságra — fáradtságra hivatkozva nem kívánnak csapatuk rendelkezésére állni. Amikor pedig a kapitány mégis pályára küldeni kényszerül az ilyen labdarúgót, akkor teljesítményével bizonyítja, hogy valóban fáradt. A labdarúgás mai kemény világában, aki az anyagi javakat a sportemberi magatartás fölé helyezi, aligha nyeri el a szurkolók bizalmát.

A leckét meg kell tanulni

A skótok már több megelőző világbajnokságon titkos esélyesként indultak, azután mindig valami apró „baleset" érte őket. Az NSZK-ban „eljátszadozták" a Zaire elleni mérkőzésüket, és vereség nélkül kiestek. Argentínában egy átmulatott éjszaka ütötte el a skót fiúkat attól, hogy a végküzdelem részesei lehessenek. Most mintha megtanulták volna a leckét. Új-Zéland ellen Dalglish és Wark vezényletével óriási iramba kezdtek, és három gólt értek el. Majd végigjátszadozták az egész első félidőt, szünet után nem változott a kép, és az új-zélandiak két gyors ellentámadásból és védelmi hibából két gólt értek el. A meglepetés a levegőben lógott. Akkor Jock Stein, a skótok szövetségi kapitánya lehívta Brazilt, az Ipswich középcsatárát és behozta Archibaldot, a Tottenham játékosát. Ezzel új lendületet kapott a skót csapat és végeredményben Archibald és Robertson góljával háromgólos előnyt szerzett. Úgy látszik, mintha a skót legénység valóban megtanulta volna a leckét...

A csapat legfiatalabb tagja:

PÖLÖSKEI GÁBOR

Nincs nála fiatalabb a csapatban, hiszen — és ezt kevesen gondolnák — a kis Sallai is fél évvel idősebb, mint Pölöskei Gábor (egyébként ők ketten szobatársak). A Ferencváros játékosa talán öles termete és markánsabb arcvonásai alapján idősebbnek látszik, megfontoltsága, sőt enyhe gyanakvása, ahogyan az újságíró érdeklődését fogadja, egyenesen sokat megélt játékosra vall. Valószínűleg az átigazolási hercehurca, a nagy csinnadratta tette ilyenné. Ez egyébként szóba is került.

— Igen, nem gondoltam és főként nem akartam ilyen hírverés közepette egyesületet cserélni. Annyit tudtam, hogy a Ferencváros játékosaként több az esélyem a válogatottságra. Szerencsétlenül alakult a Pestre kerülésem, mert sokak szemében tán még ellenszenves is lettem, hogy alig túl a gimnáziumi érttségin, a legnépszerűbb magyar egyesület, hogy úgy mondjam, harcol értem.

● **A játékosokra is áll ez?**

— Nem. Tudom, hogy esetleg ilyen híresztelések is szárnyra kaptak, de őszintén mondom, erről szó sincs. A kezdeti időszak, tehát az őszi szezon mérkőzésein nyújtott gyengébb teljesítményem okai szigorúan bennem keresendők. Elsősorban idegileg kellett rendbe jönnöm, s emiatt kezdetben keveset vállaltam a pályán, mindig a legbiztosabbnak remélt megoldást kerestem, félve attól, hogy rajtam akad el az akciónk. Akkoriban épp attól éreztem magam aránylag távol, amiért Pestre jöttem: a válogatottságtól. Attól, hogy valóban helyet tudok majd szorítani magamnak a nemzeti tizenegyben. Férfiasan be kell vallanom, mégis csupán a véletlenen múlott, hogy a téli portyára elutazhattam, hiszen, ha Kerekes Gyuri nem sérül meg, maradok otthon. De az ő balszerencséje lett az én szerencsém. A túrán már, azt hiszem, kifejezetten jól ment a játék, de még akkor sem gondoltam komolyan, hogy benne leszek a huszonkettes keretben.

● **Az előkészületi mérkőzéseken láthatólag bizonyítani akartál, elsősorban a csapattársak előtt. Úgy hatott, inkább ötször elindulsz fölöslegesen, minthogy egyszer ne tudják hozzád küldeni a labdát.**

— Ismétlem, én vagyok a legfiatalabb. Tudom, hogy akár Törőcsik, akár Fazekas technikailag képzettebb, tapasztaltabb játékos. Nekem azt kell bizonyítanom, hogy szükséges lehetek a válogatott számára, vagyis inkább hasznos.

● **Mi volt a célod a világbajnokságra kiérkezve? Milyen stílusban, felfogásban érezted volna ideálisnak a játékodat?**

— A Ferencvárosban, idegenben inkább előretolt éket játszom, befelé is húzódva, hiszen az alapvonalról körülményesebb gólt lőni. A hazai mérkőzéseken viszont kifejezetten vonalszélsőként mozgok. Mármost a válogatottban, amikor minden csapat igyekszik biztonságosan védekezni, akkor meglehetősen ritka a négycsatáros

Tökmagból jelentem

Alig két hete funkcionál Madrid keleti városrészében, közel a sok magyar sikert is megélt sportcsarnokhoz, a Mundialra épült új rádió- és tévéközpont, amely mellett természetesen ott magasodik az adótorony is. Mi Torreespananak ismerjük, a madridiak azonban nemes egyszerűséggel, ellentétet kipellengérező módon, már építésekor Pirulinnak, azaz tökmagnak, vagy a mi szóhasználatunkkal borsszemnek, picinek keresztelték. A spanyol főváros talán legmagasabb építménye, világos, hogy csak tökmag lehet!

A Pirulin lábánál, a drótkerítésbe vágott kis ajtónál a fegyveres őr akkreditálási lapomat és útlevelemet kéri. Pár lépés után táskám röntgenátvilágításban részesül, nekem csipogó kis diadalív alatt kell átlépnem. Mindkét eljárás célja kideríteni, nincs-e nálam ártalmas fémtárgy. A táskám gadagabb lesz egy dátumjelző öntapadó címkével. „Atya-világ, milyen karácsonyfa lesz ebből a szatyorból a VB végére?" — fut agyamon át a gondolat. Újabb kapu. Most az öntapadót ellenőrzik!

A lift előtt kis társaság. Egy spanyol magyarázza, hogy nem érkeztek meg a kuvaiti olajdollárok, mert a várt tízezer kuvaiti turista helyett, ezer ha megjött Valladolidba, a negyedik csoport mérkőzéseinek egyik színhelyére. Egy másik jólértesült hozzáteszi: így az a tízezer hölgy sem jelentkezett, akiknek a kuvaiti turistákat illett volna boldogítani.

A hatodik emeleten kiszállok. Az emeleti felügyelő elújságolja, hogy skót rendőrökkel erősítették meg a malagai rendőrséget. Ja kérem, a spanyolok nem felejtik el a tíz évvel ezelőtti KEK-döntőt, amelyen a Glasgow Rangers szurkolóit képtelenek voltak megfékezni.

Belépek ablaktalan kis irodánkba, amelyből Horváth Gyula mérnök alkalmi stúdiót varázsolt. Előtte mikrofon, erősítő, magnó, keverőasztal. A falból huzalok lógnak ki. Gyula forraszt, farag, kalapál és kever, németül gondolkodik, angolul beszél és spanyolul köszön. Ez az odu a világbajnokság teljes időtartama alatt éjjel-nappal összeköttetésben áll Budapesttel. Ha összegyűlt a tudósítanivaló anyag, a hírcsokor vagy interjú, máris adhatjuk a hazaiaknak akár rögtön adásba — ha éppen

felállás, azaz a vonalhoz aligha ragaszkodhatnék. Marad a kettő közötti átmenet. Salvador ellen is voltaképpen a bal szélről indultam Fazekas átadásával és — igaz elég éles szögből —, de a balösszekötő helyéről lőttem a gólt. Tárgyilagosan hozzá kell tennem, hogy a kapus „nyitva hagyta" a hosszú sarkot. A gól után nagyon megnyugodtam. Nem a mérkőzés végkimenetelétől féltem, mert már Nyilasi fejesgólja után többé-kevésbé biztosra vettem, hogy nyerünk. De a saját teljesítményem ettől még elmaradhatott volna a többiekétől. Amikor láttam, hogy a labda megakad a kapuban, már éreztem, nem lehet velem se különösebb baj.

● **Sokat jöttél hátra labdákért. Más mérkőzéseken is megfigyeltem, hogy gyakran segítsz a védőknek.**

— Még 18 éves voltam, talán annyi sem, amikor Kovács Imre bácsi a Rábába beállított. Elvárta tőlem, hogy a védekezésből is kivegyem a részemet. Ez belém ivódott, és azt hiszem, nem is baj.

● **Lehet, hogy erre nagy szükség lesz az argentinok ellen is?**

— Csakúgy, mint a többiek, én is úgy vélem, akkor nyerhetünk, ha zártan védekezünk. S ezzel elárultam, hogy az argentinok ellen talán több keresnivalónk lehet, mint Belgium ellen. Amikor két közel egyforma képességű csapat küzd, mindegyik fél teljes biztonságra törekszik, és előfordulhat, hogy egy-egy ellentámadáson vagy szabadrúgáson múlik az eredmény. Biztos, hogy nem lesz szép a játék, s ha mégis, nem lehetetlen, hogy azt mi bánjuk. Egyébként most, amikor tudom, hogy ott leszek a kezdő csapatban, bizony van bennem feszültség. Hiszem, hogy a pályára lépve feloldódik, mert fel kell, hogy oldódjon. Mindent összevetve úgy vélem, szerencsésnek mondhatom magam. Alakuljon bárhogyan is Spanyolországban a további sorsunk és sorsom. Hiszen a világbajnokságon még a Salvador elleni mérkőzésünkre is figyeltek. És nemcsak a 10 gól miatt... Mint ahogyan én is figyelem például a braziloknál Edert, vagy a szovjeteknél Blohint. Nem véletlenül, mert mindketten a bal oldali csatár szerepkörét töltik be.

Vas István Zoltán

DÍSZPÁHOLY

Protokoll.
A valenciai Casanova stadionban telt ház fogadja az ötödik csoport első mérkőzésének játékosait. Az egész csak formaság. Ha egy nappal korábban a magyarok könnyed tempóban is le tudták lépni a közép-amerikai selejtezőkben a részvételt kiharcoló El Salvadort, akkor ugyan mit mire számíthatnak az ugyanezen társulatból Spanyolországba eljutott hondurasiak, épp a spanyolok ellen?

A protokoll teljes, a Mestalla-díszpáholy roskadásig tele, egyik vendég nevesebb, mint a másik. János Károly spanyol király, a trónörökös, a spanyol miniszterelnök és így tovább. Azután itt a NOB elnöke, Samaranch, a FIFA-elnök, Havelange, a spanyol Labdarúgó Szövetség elnöke, Porta. Talán csak a jóisten és Kolumbusz Kristóf hiányzik innen, hogy teljes legyen a spanyol protokoll-lista.

Huszonöt fok, őrjöngő tömeg, tehát akkor kezdhetjük, uraim? A hetedik percben vezetnek a hondurasiak. A hatvanhatodikban egyenlítenek a hazaiak. Tizenegyessel. És olyannal, hogy... 1-1 a vége.

ADOLFO SUAREZ, volt miniszterelnök: – Spanyolország csak a támadással törődött és megfeledkezett az ellenfél ellentámadásairól. Gondolom, a környezet, a hihetetlen nagy érdeklődés csak még jobban fokozta a játékosok idegfeszültségét.

JUAN ANTONIO SAMARANCH: – Ilyen a sport. Az erőfeszítés nem mindig kamatozik. A spanyol válogatott minden lehetséget megtett a sikerért, de a szerencse nem szegődött melléje. Mindezzel együtt úgy vélem: esélyeink változatlanok, a két további csoportmérkőzésen visszanyerhetjük azt, amit most elvesztettünk.

RAIMUNDO SAPORTA, a Szervező Bizottság elnöke: – Mindkét együttes harcolt, de Fortuna most a hondurasiak oldalán állt, és ez egy pontot jelentett számukra. Balszerencsénk volt.

PABLO PORTA viszont úgy eltűnik, akár csak az az egy pont a spanyolok zsebéből.

Aztán a közönség tapsol.

Csak protokollból.

akkor van műsoridőnk —, akár rögzítésre, gazdálkodjon vele a pesti stáb.

A két telefon közül megszólal az egyik. Vas István Zoltán jelentkezik Alicanteból, a magyar csapat elszállásolásáról, hangulatáról és edzéséről számol be, majd a szövetségi kapitányt is megszólaltatja. Mindez szalagra, majd kis idő múlva adásba kerül.

A szemközti falon két tévékészülék. Nemcsak a spanyol adást figyelhetjük, hanem minden képi „információt", ami a házba „bejön" és ami a házból „kimegy", Chilétől Lengyelországig, Kuvaittól Portugáliáig. A brazil tévének éppen Lakhdar Belloumi, a legjobb algériai játékos nyilatkozik. Szerinte a Mundiálon való szereplésük második függetlenségi harcukat jelenti. És milyen fontos gólt lőtt a nyugatnémeteknek!

Nagy Attila lép a szobába. Szájában pipa, hóna alatt újsághalmaz, kezében papírok. Az információs teremből jött, ahol a statisztikus kedvűek megállapították, hogy nem kifejezetten a fiatalok világbajnoksága a tizenkettedik. Huszonnégy csapat 528 játékosa közül mindössze hét született 1962-ben vagy későbben, ezzel szemben harminckett en 1949-ben vagy korábban látták meg a napvilágot. Az 1947-es születésű Fazekas nincs a tíz legidősebb között! Az egyik újságból a spanyol játékvezető, Lamo Castillo nyilatkozatát kezdi fordítani. „Alapelvem az igazság és a semlegesség" — így a bíró. Pár nappal később azért elfelejt egy tizenegyest és egy gólt megadni a szovjetek javára.

A tévé ki tudja melyik csatornáján egy szentkép villan fel. A Lujani Szűz. Az argentinok hozták magukkal a képet, a szobrot is. Hisznek segítő erejében. De ez is bizonyítja, hogy nincsenek véletlenek, hogy a sport és a politika ma már egymástól elválaszthatatlanok. A tucatnyi szent közül miért éppen azt hurcolják át az Óceánon, amely a Malvin-szigetekről származik?

Roska Miklós szerkesztő, a stáb feje fújtat be. Ellenőrizte a közvetítendő mérkőzésekre szóló vonalrendeléseket, megtudakolta a kommentátor helyek sorszámát, átvette a barcelonai, elchei, alicantei mérkőzésekre szóló jegyeket. Egy hírt ő is fölszedett útközben. Miszerint a chileiek 350 000 peseta értékű kárral ékeztek meg. A hosszú repülőúton ugyanis ilyen értékű felszerelésük tűnt el.

És így megy ez majd egy hónapon át, miközben kapcsoljuk a helyszíneket, felemeljük hangunkat a góloknál, nagy helyzeteknél, utazunk helyszínről helyszínre repülővel, vonattal, autóbusszal, megismerkedünk befutott sztárokkal és szárnyaikat most bontogató labdarúgókkal.

Én pedig Madridban a Tökmag lábánál, Barcelonában a megnyitó színes forgatagában, Elcheben a pálmaligetben, Alicanteban a homokos tengerparton egyre csak azon töröm a fejem, hol van, mit csinál az a Valladolidba meg nem érkezett tízezer hölgy.

Novotny Zoltán

FELEKI LÁSZLÓ

Napló

Miért ne?

Miért ne verhetnénk meg a belgákat ma (kedden) este?

A spanyolországi labdarúgó-világbajnokság már eddig is sokféle tanulsággal szolgált. Többek között azzal, hogy nincs verhetetlen csapat. Talán pontosabban: a labdarúgás színvonalának világszerte történt emelkedése folytán *egyre több az olyan meglepetés, amely idővel papírformává nemesül.* A brazilok eddig nem találtak legyőzőre, de — ki lát a jövőbe? Egyre óvatosabbnak kell lenni jósolgatás közben. Gondoljunk Kuvaitra, Algériára, Kamerunra, Hondurasra! És — bármilyen furcsán hangzik is — El Salvadorra. Ezt a csapatot a mieink 10-1-re verték meg, s ezzel az eredménnyel egy *büszke világbajnoki csúcsot* állították fel. Aztán ez a Salvador *megrázta magát,* tanult a megsemmisítő vereségből, és *mintha kicserélték volna a salvadori fiúkat Belgium ellen.* Majdnem pontot vettek el attól a Belgiumtól, amely a nyitó mérkőzésen legyőzte a világbajnokot, azt az Argentínát, amely tönkrevert minket. *Mert tönkrevert, ne szépítsük!*

Mi ez? Őrült csoport egy őrült világbajnokság keretein belül? A Hamletre gondolva mondhatnám: *őrültség, de van benne rendszer.* A véletlen szerepe nem döntő, üstökén lehet ragadni a sorsot. Ha a salvadoriak egy nagy vereség után fel tudtak nőni a belgákhoz, akkor vajon lehetetlenség arra számítani, hogy *ugyanerre* a javulásra (tehát *többre!*) a 10-1-es magyar csapat is képes? *Miért ne?* — ismételhetem a kérdést.

A magyar csapat *nagyon rossz napot* fogott ki Argentína ellen, s a szakvezetők nyilván gondosan elemzik a történteket. Ha nem volt jó a taktika, akkor most *legyen jobb.* Nyilván *támadni* kell, mert a döntetlen már nem elég.

A vereség kétféle hatást gyakorolhat a vesztesre. *Vagy összetöri, vagy felrázza.* Bízzunk az utóbbiban! *Miért ne?*

A mélyebb tanulságok ráérnek. Mert vannak bőven. Akik figyelték az argentinok mindent elsöprő játékát, azok láthatták, hogy *mi mindenben vagyunk lemaradva,* sajnos. Erő, akarat, gyorsaság, tudás, technika — mindebből leckét adott a világbajnok. *Szinte ellenünk érdemelte ki most a négy év előtti világbajnoki címet.* Mert ez világbajnoki játék volt. Vajon a magyar szív, a magyar lelkesedés nem eredményezhetné azt, hogy a mieink fel tudnának nőni a feladathoz? Ha ezt elhinnék fiaink, akkor elkövetkezhetne az a „csoda", amelyről a tévében *Mészöly* és *Szepesi* beszélt. Csodák ugyan nincsenek, de ezt a most már valóban létfontosságú mérkőzést *izzó akarással* küzdheti-játszhatja végig nemzeti tizenegyünk.

Apró megjegyzések

Tulajdonképpen minden kis apróságból, mozzanatból külön cikket lehetne írni, de legyünk takarékosak!

Menotti nyilatkozatait érdemes figyelemmel olvasni. Most például azt mondta, hogy a magyarok elleni nagy győzelmet nem *Maradonának* köszönhetik, hanem az *egész csapatnak. „Ha győzünk, a csapat győz. Ha veszítünk, a csapat veszít."* A csillagok ragyogása sem homályosíthatta el az argentinok nagyszerű *csapatjátékát.*

(Kár lenne elefelejteni *Kempes* egykori panaszát, édesapjának írt levelében: *„Apám, ez a Menotti megöl."* És ezeknek a „gyilkos" edzéseknek köszönhették az argentinok (Kempes is), hogy ragyogóan képzett, átdolgozott, atlétikus mozgású, szuper erőnlétű, gyors, kemény, fáradhatatlan csapattá képezte ki gárdáját a „kegyetlen" *Menotti.)*

Jock Stein, a skótok szakvezetője így nyilatkozott a brazilokról: *„Szakmai szempontból csak csodálni tudom őket."* Ők is 4-1-re kaptak ki, de ez *másféle* vereség volt. Nem megalázó. A skótok vezettek, s nem játszottak alárendelt szerepet akkor sem, amikor fordult a kocka.

Külön megalázó jelenet volt az argentin—magyar mérkőzésen, amikor az argentinok „cicáztak". Szinte gúnyosan adogattak egymásnak, a mieink pedig futkároztak összevissza. *Komámasszony, hol az olló?* Egy kicsit talán sportszerűtlen és haszontalan is volt ez a „majomcsinálás". *Menotti* láthatóan bosszankodott, hiszen *további gólokat* szeretett volna cirkusz helyett.

Az olasz *Bearzot* azzal magyarázta *Rossi* lecserélését, hogy Causio mint védőjátékos hasznos lesz az 1-0-ás vezetés megőrzésében. *„Elgondolásom nem vált be."* Nahát! Ilyen csoda is van? *Egy szakvezető elismeri, hogy hibát követett el?* Ez a Mundial valóban tele van meglepetésekkel.

Lám, *Bearzot* is beleesett abba a hibába, hogy a megszerzett egygólos előny birtokában ki akarta „bekkelni" a mérkőzést. Kicserélte *Rossit,* akitől még gólt is lehetett volna remélni. Erre csak rá lehet fizetni. Mindenkor? Néha sikerül a sündisznóállás-taktika. Az 1950-ben megrendezett brazíliai VB-n a mindenféle nemzetiségből összeállított, szedett-vedett amerikai csapat, az USA válogatottja, amely azelőtt sohasem játszott együtt, az angolok ellen a mérkőzés első perceiben valahogyan betalált az angol kapuba. Ezután mind a tizenegyen megszállták az amerikai kapu előterét és — kihúzták 1-0-ra. Pedig akkor még alig ismerték odaát az európai labdarúgást, a Cosmos még csírájában sem volt meg.

Legutóbb egy könnyelmű jóslatot engedtem meg magamnak: *nem Maradona lesz a Mundial kiemelkedő csillaga.* Emlékeztem még az 1958-as VB-re, ahol mindenki az Olaszországban játszó walesi *John Charles,* „János király"-t várták a világbajnokság trónjára. Aztán kiderült, hogy Wales csapatában sem ő volt a legjobb, hanem a jobbösszekötő, *Allchurch.* A két „császár" pedig két fiatal brazil tartalék lett: *Pelé* és *Garrincha.* Újra felvetem a kérdést: *le lehet-e Maradonát fogni?* A válasz: *lehet.* A belgák úgy semlegesítették a nagy tehetségű játékost, hogy a barcelonai vezetők vakarni kezdték a fejüket. ... *Sallai*nak nem sikerült, ahogyan *az egész csapatnak nem sikerült* úgyszólván semmi sem, *Mészárost* és *Pölöskeit* kivéve.

Mindenki véleményt mond, nyilatkozik, újságok, játékosok, vezetők ... csak úgy zúg az ember feje. Íme, egy kis csokor, csak úgy találomra: *„A magyarok csalódást okoztak... Mészöly tévedett, amikor a támadójáték helyett a teljes védekezést erőltette, mert ehhez a magyarok egyáltalán nem értenek... lerohantuk a magyarokat* (Menotti) ... *meglepő volt, hogy a magyarok meglehetősen defenzíven játszottak... a magyarok az argentinokhoz képest csak lődörögtek... tévedés volt erőltetni ezt a túlzott védekezést... félénkek voltunk, mint a nyuszik* (Mészáros!) ... *négy évig vártunk az 1978-as VB-mérkőzés visszavágójára! Mi valamenynyien, játékosok, vezetők és újságírók, akik ott voltunk Buenos Airesben, és megszenvedtük, hogy Nagy Laci a döntő pillanatban kihagyta azt a nagy helyzetet; és egyformán gyűlöltük a bírót, mert két játékosunkat kiállította a házigazdákkal vívott nagy csata hajrájában. Ezzel ugyanis megfosztotta a csapatot a további jó szereplés reményétől is!..."* A Népsport cikkéből idézem ezt a néhány mondatot, amely rávilágít arra, hogy négy éve bizony *nagy* csata volt, s úgy látszik, az idő, az elmúlt négy év *az argentinoknak dolgozott.* És tovább! *„Az argentinok legalább ennyivel jobbak a mieinknél... A világ labdarúgásában nagyon dinamikus erőkiegyenlítődési folyamat játszódik le, éppen ezért nem lett volna csodák csodája, ha mi, mondjuk alaposan megszorítjuk Menotti csapatát... bátortalanság, gyávaság, hitehagyottság... nem lehet eleve feltartott kézzel menni a csatába... az egyértelmű volt, hogy Sallainak kellene Maradonát kikapcsolnia, de a mai napig sem tudom, hogy Kempesnek ki volt az embere, kire osztották ki Ardilest, s miért volt állandóan őrizetlen a kapunk előtt Bertoni* (Temesvári) ... *Kempesék kevésbé izzadtak meg, mint az 1978-as argentínai találkozón..."*

És Belgium?

Hidegkuti Nándi, Wembley gólkirálya mondja:

— *Most már kockáztatni kell!*

Bátraké a szerencse. Állítom, hogy a magyar csapat *még a jelenlegi helyzetben is képes a győzelemre, ha lelkesen, elszántan, mindent beleadva küzd Belgium ellen. Igenis megverhetjük Belgiumot.*

Miért ne?

Csakazértis, hajrá, magyarok!

Magyar győzelmek

A magyar sportban az a jó, hogy nem egyoldalú, vagy mondjuk így: nem féloldalas. Egy sereg sportágban „ott vagyunk", s az esetleges balsikerek mellett mindig vannak sikerek is. A tvben bizonyára mindenki büszkén hallgatta *Csányi Béla* kétszeres tekéző világbajnokunk nyilatkozatát. Ez a nagyszerű, szerény sportember csak úgy mellékesen megjegyezte: annyiszor kell gurítania egy versenyen a két és fél kilós golyót, hogy összesen 1800 kilót kell mozgásba hoznia. És nem akárhogyan. Gedővári kardja újra világelsőséget hozott a legmagyarabb vívószámban. A veronai nagy úszóversenyen olimpiai bajnokunk, Wladár Sándor kitűnő idővel megnyerte a 100 méteres hátúszást, az ifjú Orosz Andrea másodikként 2:03.85-re javította az országos csúcsot 200 méteres gyorsúszásban. *Nem is olyan nagyon régen végigverte volna ezzel az idővel a világ férfi gyorsúszóit. Sterk Katalin* 193-as magasugró utánpótlás csúcsa is említést érdemel, mert ez a hosszú lábú kislány *Los-Angeles-ben ott lehet a legjobbak között.*

Újra foci

Csak nem tudok elszakadni — még Napló-írás közben sem — a Mundiáltól. Hát igen, ez most a világ sporteseménye, amelyet egy milliárdos stadionban bonyolítanak le. Legalább ennyien ülnek a tévékészülékek előtt, s bármilyen eredményeket hozzanak is a mérkőzések, ennek a játéknak a nagy népszórakoztató jelentősége kétségtelen. Talán egyetlen más sportág sem tud ilyen változatosságot nyújtani. Csupa dráma, csupa izgalom. Ezt a játékot jól kitalálták. És mennyi színesítő apróság szolgálja a nézők élvezetét! Szurkolnak, kiabálnak, énekelnek, sőt — újabban *zenekarokat is alkalmaznak.* Nem mindennapi élmény volt a brazil zenekar. A játékosok a játéktéren, a zenészek a nézőtéren végig játszottak a mérkőzés alatt. A jövő világbajnokságán talán már nagy szimfonikus zenekarok is megjelennek. A zene is lelkesítő hatású tud lenni. A francia forradalom idején az egyik sereg parancsnoka sürgősen lőszert kért Párizstól. *„Ha nincs, akkor küldjék el a Marseillaise kottáját."* Vagy ahogy Karinthy Frigyes írta: nem hiszi, hogy a háborúk eredményét gazdasági és anyagi erők határozzák meg. *„És a csatadal, az kutya?"*

Tulajdonképpen hány brit csapat játszik a VB-n? Mindenki úgy tudja, hogy három: Anglia, Skócia és Észak-Írország. Én tudok egy *negyedik* brit csapatot is: Új-Zéland. Ez az ország is a brit nemzetközösség tagja, lakosai brit állampolgárok, brit útlevéllel utaznak. De kétségtelen, hogy játékosai nem szerepelnek az Egyesült Királyság különböző bajnokságaiban. Ami a három hazai brit csapatot illeti, különös képet nyújt az egyesületi megosztás. Észak-Írország csapatában mindössze *két* „igazi" ír játékos van, vagyis olyan, aki észak-ír csapatban játszik. *A többi angol ligás,* az Arsenaltól kezdve Middlesboroughig. Még Skóciának is 13 „angol" játékosa van, pedig a skót bajnokság igen erős. Az az érzésem, hogy előbb-utóbb, talán a 21. században Nagy-Britannia válogatott csapata játszik majd a VB-ken. Még pontosabban: mint Egyesült Királyság, hiszen így lehet figyelembe venni Észak-Írország legjobb focistáit is. (A ködös szigetország állam-szervezetének megértése éppenséggel nem könnyű dolog.)

A magam részéről örültem annak, hogy éppen Havelange személyét illetőleg tévedett a számítógép. Az ember lassanként megborzad az elektronika, a gépesítés szörnyű kilátásaitól. A gépek lassan kiszorítják az embereket, igénytelenek, pontosak, munkabírók. Most végre egy rokonszenves vonás. Tévedni is tudnak! A gép is ember!

Az egész világon feldolgozták a 44 éves német kocsmáros esetét, aki kidobta a feleségét az ablakon, mert a szerencsétlen nő átkapcsolt egy másik csatornára, mialatt a férj az argentin—belga nyitómérkőzést nézte. A feleség egy amerikai filmet szeretett volna megnézni, amelyben *Ingrid Bergman* és *Gary Cooper* játszott. Melyik lehetett az a film? Úgy tippelem, hogy az *„Akiért a harang szól",* amelynek témája a spanyol polgárháború, *Hemingway* regénye nyomán. Erről jut eszembe, hogy a magyar televízió is válaszút elé állította a nézőket: a második műsorban adták az ugyancsak spanyol polgárháborús témájú, *„Veszélyes vizeken"* című francia filmet. Bizisten, szívesen megnéztem volna, de mégsem tehettem, mert ugyanakkor játszották az Argentína—Magyarország mérkőzést, majd másnap a Belgium—Salvadort. *Még szerencse, hogy a Piszkos pénzt megnézhetjük.*

A sport, a labdarúgás révén sok mindent megtudtunk jobbára ismeretlen országokról. Kuvait nemcsak arról nevezetes, hogy kabalatevét hozott magával, hanem arról is, hogy a világon a legjobban fizeti labdarúgóit. Csak úgy röpülnek a dollárszázezrek. Negyedmillió dollár a bejutásért és egy Cadillac-gépkocsi. Egy győzelemmel felérő döntetlen 175 000 dollárt ér. Vajon mit kapnak a játékosok, ha Kuvait megnyeri a világbajnokságot? Egy-egy olajkutat? Talán nem mindenki tudja, hogy *Kuvaitban a legmagasabb az életszínvonal az egész világon.* Az egy főre eső jövedelem magasabb, mint az Egyesült Államokban. Amíg ki nem apad az olaj, Kuvaitnak kiváló labdarúgása is lesz.

Nem tartozik a Mundial legfontosabb eseményei közé, de figyelmet keltett az a két sárga lap, amelyet *Nyilasi* és *Fazekas* kapott. *Gyermeteg ítélet volt.* A két magyar játékos a partvonalhoz ment és *Vinkovics* mester vizet adott nekik. *Fazekas* állítólag *fél lábbal* kilépett, Nyilasi nem. De mindketten ittak. Ugyanúgy, ahogyan egy-egy sérülés alkalmával a befutó edzők és gyúrók meg-megitatják szomjas játékosaikat. A vád: *engedély nélkül elhagyták a pályát.* Mellékesen: *nem hagyták el.* De a játéktér elhagyása gyakran előfordul mérkőzés közben. Nemcsak partdobás, szögletrúgás, vagy egy-egy erőteljesebb lökés következtében való kigurulás során, hanem akkor is, amikor a játékosok *kikocognak a játéktérről labdát szedni.* Mert ezen a VB-n jobbára megtakarították a labdaszedők költségeit. Két játékosunk tehát sárgát kapott *„szándékos vízivás"* címén. Inkább a durva belépőket büntetnék. Sajnos, a Mundialon is az a helyzet, hogy *sárga lapot csak akkor mutatnak fel a játékosoknak, amikor már kiállítást érdemelnének.*

Mennyi jónevű játékos! *Socrates, Graziani, Duarte* (Peron egykori felesége, Evita), *Velasquez, Maya, Vargas, Alvarez, Hieronymus, Nelson...*

Gerets szenzációsan játszott. Tökéletesen megoldotta taktikai feladatát. Hibátlanul védekezett, és gyakorta előre is tört. Mint ahogyan azt felvételünkön is teszi, bár ezúttal Tarantininek sikerül megállítania a belgák legjobbját. Belgium–Argentína 1-0

Azóta már mennyi minden történt, pedig röpke egy hét telt csak el. De nem lehet elfelejteni ezt a mérkőzést sem. Ugye milyen szervezetten védekeztek a belgák? Ahogyan megbénították az argentinok csapatjátékát! Ahogyan kikapcsolták a játékból Maradonát, Ardilest, Bertonit és Kempest. Sokan már eltemették az argentin tizenegyet. Aztán éppen velünk szemben bizonyították be, hogy négy év alatt nem felejtettek el focizni. Sőt, talán jobbak, mint akkor. Hatalmas taktikai csatának lehettünk tanúi az első mérkőzésen, s ez tükröződik kiküldött fotóriporterünk képein is . . .

Légipárbaj Vandenbergh és Galvan között. A Liesse játékosa, aki az új idényben valószínűleg az Anderlechthez kerül, „higgadt" góljával eldöntötte a küzdelmet

Galvan vezeti fel a labdát, Coeck támadja, hátrább Maradona, akit ezen a mérkőzésen az első húsz perc kivételével kikapcsoltak a játékból a belga „keménylegények"

Még egyszer a megnyitóról

ESPAÑA 82

MUNDIAL-REJTVÉNY

Rejtvénypályázatunk 4 + 4 héten át tart, azaz mostantól kezdve – két részletben – egészen a labdarúgó-világbajnokság végéig hétről hétre találkozhatnak lapunk olvasói a focifejtörővel.

A rejtvénysorozat első része a május 18., 25., június 1. és 8-i lapszámokban jelenik meg, a második rész feladványait pedig a június 15., 22., 29. és július 6-i számunkban közöljük. Hogy az egészet miért bontottuk két részre? Az érdeklődés és az izgalom fokozása érdekében! Amíg ugyanis a világbajnokság kezdetéig a sportág rég- és közelmúltjával kapcsolatos kérdésekre kérünk választ, a Mundial hetei során a változó erőviszonyokat, az egymást követő mérkőzéseredményeket, a nap nap utáni történéseket is tanácsos lesz majd figyelembe venni.

Minden egyes esetben a megjelenést követő első vasárnapig (vagyis május 23., 30., június 6., 13., 20., 27. és július 4-ig) kell azoknak a megfejtéseknek szerkesztőségünkbe beérkezniük, amelyek feladói a heti értékelésben is részt akarnak venni. Azaz a heti díjak eldöntésekor csak olyan megfejtéseket tudunk figyelembe venni, amelyek a rejtvény megjelenését követő első vasárnap 15.00 óráig – levelezőlapon, a lap alján található pályázati szelvénnyel együtt – szerkesztőségünkbe (Képes Sport, Budapest XIV., Istvánmezei út 1–3. 1146, Jégszínház) megérkeznek. Akik viszont csak a végső összetett díjakra pályáznak, azoknál a postai feladási határidő mindig a rejtvény megjelenését követő első vasárnap éjfél.

Tudjuk, a szoros határidők nem kis feladatot rónak olvasóinkra, de ez már stílszerűen: VB-ritmus. A vasárnapi beérkezési határidővel ugyanis lehetségessé válik, hogy a feladványok megjelenését követő első számban már közölhessük a megfejtéseket, illetve az adott heti, majd a két négyhetes szakasz nyerteseinek nevét. Akik azonban ilyen-olyan ok miatt megfejtéseiket nem tudják eljuttatni vasárnapig szerkesztőségünkbe – a végső összetett versenyben vigasztalódhatnak. Hisz ott találnak majd gazdára a főnyeremények...

9 – 19 – 29

A heti feladványok változnak, azaz hol képrejtvénnyel találkoznak olvasóink – mint most –, máskor totószelvényt kell kitölteniük, aztán keresztrejtvény teszi próbára felkészültségüket. A heti, a két négyhetes szakasz, illetve a végső összetett verseny díjait értékük szerint a legjobb megfejtést beküldő olvasók nyerik – holtverseny esetén természetesen sorsolás dönt.

9 díj minden héten:

3 db ADIDAS-sportfelszerelés (1–1 labda, táska, mez),

3 db féléves Képes Sport-előfizetés,

3 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

19 díj a 4. és a 8. héten a két négyhetes összetett versenyben:

1 db ADIDAS-melegítő,

6 db ADIDAS-sportfelszerelés (2–2 db labda, táska, mez),

6 db féléves Képes Sport-előfizetés,

6 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

29 díj a végső összetett versenyben:

3 db teljes ADIDAS-sportfelszerelés (azaz 3–3 db -melegítő, -mez, -sportnadrág, -melegítőcipő, -labda, -táska),

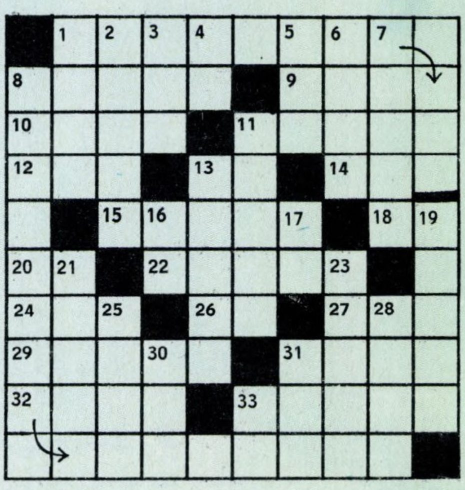
6 db ADIDAS-sportfelszerelés (2–2 db labda, táska, mez),

10 db egész éves Képes Sport-előfizetés és

10 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

REJTVÉNY-MUNDIAL

6. HÉT

VÍZSZINTES: 1. A beküldendő mondat első része. 8. Angol költő, festő és grafikus (William, 1757—1827). 9. Növény támasztéka. 10. ... Hírlap; fővárosi napilap. 11. Ausztria szövetségi tartománya. 12. Kubai politikus. 13. Tiltás. 14. Durva posztóféle. 15. Belga város a Maas mellett. 18. ... Ahram; egyiptomi lap. 20. Költőies sóhaj. 22. Délszláv nép. 24. A légnyomás mértékegysége. 26. Mutatószó. 27. Az asszonánc is ez. 29. Nobel-díjas angol költő és író. 31. Válogatott labdarúgónk. 32. A Szovjetunióban élt magyar festő és grafikus (Béla). 33. Cserje.

FÜGGŐLEGES: 1. Lenti. 2. Dél-afrikai tartomány. 3. Okkal kapcsolatos. 4. Távirati „ü" betű. 5. Vonatkozó névmás. 6. Mária becézése. 7. Feladat a képesség vizsgálatára. 8. **A beküldendő mondat befejező része.** 11. Puzdra. 13. Egyéni felfogás. 16. Ugyancsak. 17. Betű kiejtve. 19. Debussy egyik szimfóniájának eredeti címe. 21. Kőső. 23. Egy figura a Muppet-showból. 25. Női név. 28. Bizonytalanul áll. 30. Hazai nehézipari központ. 31. Ideiglenes nyugta. 33. ... Derek; filmszínész.

Megfejtések

Az 5. héten közölt rejtvény helyes megfejtése:

2x1 22x xxx xx2x 2

Nyertesek

Az 5. heti hibátlan megfejtést beküldők közül az alábbiaknak kedvezett a szerencse:

1 db ADIDAS táskát nyert: Kiss Miklós, Budapest, Kinizsi u. 17. 1092.

1 db ADIDAS labdát nyert: Szorcsik Mihály, Somogyudvarhely, Kossuth u. 82. 7515

1 db ADIDAS mezt nyert: Kocsis Zsolt, Budapest, Holozsván u. 29. 1028.

Féléves Képes Sport előfizetést nyert: Keller Lajos, Budapest, Jós u. 15. 1039; Darcsi István, Siófok, Fő u. 47—53. 8600; Molnár Aranka, Lengyeltóti, Fonyódi u. 63. 8693. A magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi hazai mérkőzésére 1—1 db belépőjegyet nyert: Marics László, Garabonc, Fő út 52. 9747; Szabó Lajos, Nagyszénás, Jókai u. 13. 5931; Horváth Zoltán, Tata, Egység u. 7. 2890

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

ESPAÑA 82

NAPRÓL NAPRA... PERCRŐL PERCRE...

I. CSOPORT

OLASZORSZÁG—LENGYELORSZÁG 0-0

Vigo, Baladios stadion, 25 000 néző. Játékvezető Vautrot (francia). Sárga lap: 3. p: Marini, 14. p: Boniek, 52. p: Scirea.

OLASZORSZÁG: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini, Conti, Marini, Tardelli, Antognoni, Rossi, Graziani.

LENGYELORSZÁG: Mlynarczyk — Majewski, Zmuda, Janas, Jalocha, Lato, Boniek, Matysik, Buncol, Iwan (72. p: Kusto), Smolarek.

TÖKÉLETES BIZTONSÁG

Alaposan ismerték egymást az ellenfelek, az első csoport két továbbjutásra esélyes csapata. Keveset kockáztattak, szinte tökéletesen megszervezték védekezésüket, és középpályás sorukat. A pálya közepén is inkább jól védekező játékosokat szerepeltettek. A két játékmestert, Bonieket (aki különben már aláírta szerződését a Juventus-hoz) és Antagnonit állandóan és eredményesen zavarták. A kétszemélyes „csatársorok" szoros védőőrizetben vergődtek. Nagy taktikai csata volt ez, és a döntetlen eredmény tulajdonképpen mindkét válogatott számára esélyt adott a továbbjutás kiharcolására.

PERU—KAMERUN 0-0

La Coruna, Riazor stadion, 20 000 néző. Játékvezető: Wöhrer (osztrák).
PERU: Quiroga — Duarte, Diaz, Olaechea, Salguero, Cueto, Velasquez, Leguia (54. p: Barbadillo), Uribe, Cubillas (54. p: La Rosa), Oblitas.
KAMERUN: N'Kono — M'Bom, Aoudu, Onana, Kaham, Abega, Mbida, Kunde, Ndjeya, Milla (90. p: Tokoto), Nguea (74. p: Bahoken).

EGY ÉRVÉNYTELEN KAMERUNI GÓL

Talán a második (az első sokak szerint a világbajnokverés volt a megnyitón!), de inkább az első igazi meglepetés kedden történt: a nagy nevekből álló perui válogatott nem birt a rokonszenves afrikai együttessel. Pedig Uribe, Cubillas, Cueto és társai minden ravaszságukat elővették, ám a kameruniak kitűnően védekeztek és amikor lehetett, a nagyszerű franciaországi játékosuk, Milla révén pompás ellentámadásokat vezettek. A kilencven perc alatt mindössze egyszer került a hálóba a labda, azt is a ameruni Milla juttatta oda, de az osztárk Wöhrer, partjelzője beintésére, érvénytelenítette az akciót. A peruiak nehéz helyzetbe kerültek, legalább három pontot kell szerezniük továbbjutásuk érdekében.

OLASZORSZÁG—PERU 1-1

Vigo, Balaidos stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Eschweiler (NSZK-beli). Gólszerző: 19. p: Conti, 84. p: Cabrini (öngól). Sárga lap: 53. p: Tardelli, 78. p: Duarte.
OLASZORSZÁG: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini, Conti, Tardelli, Antognoni, Marini, Rossi (46. p: Causio), Graziani.
PERU: Quiroga — Duarte, Diaz, Salguero, Olaechea, Cueto, Cubillas, Velesquez (65. p: Leguia), Barbadillo (65. p: La Rosa), Uribe, Oblita.

ELHIBÁZOTT TAKTIKA

„Belátom, nem lett volna szabad lecserélnem Rossit!" — kezdte nyilatkozatát a mérkőzés után Enzo Bearzot, az azzurik mestere. „Az eredmény megtartásában bíztam, s ez lett a vesztünk!" — mondta befejezésül. Figyelemre méltó önkritika, s igaz. Mert ugyanúgy nem lehet döntetlen reményében pályára lépni, mint ahogy egy szerény egygólos vezetést sem szabad „védeni". Meggyőző fölényben játszott az első játékrészben az olasz gárda, ezért érthetetlen egy kissé, miért nem tovább gólok elérését tűzték ki célul a kékek elé?! Peru legénysége hamar felismerte a megváltoztatott taktikát, és kishíján a győzelmet is megszerezte.

LENGYELORSZÁG—KAMERUN 0-0

La Coruna, Riazor stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Ponet (belga). Sárga lap: 34. p: Palasz, 40. p: M'Bom, 81. p: Mila.
LENGYELORSZÁG: Mlynarczyk — Majewski, Zmuda, Janas, Jalocha, Lato, Boniek, Palasz (67. p: Kusto), Buncol, Iwan (25. p: Szarmach), Smolarek.
KAMERUN: N'Kono — M'Bom, Aoudou, Onana, Kaham, Abega, Mbida, Kunde, Ndjeya, Milla, Nguea (46. p: Tokoto).

ÚJABB BRAVÚR

A döntetlenek csoportjában Kamerun újabb bravúrja aratott osztatlan elismerést. Mert a Peruval szemben kiharcolt egy pontot még sokan a szerencsének tudták be. Lengyelország tizenegyének viszont e kilencven perc végén örülnie kellett az egy megmentett pontnak. Negyvenöt perces védekező állás után az afrikai legények Milla vezetésével gyors látványos támadásokkal veszélyeztették Mlynarczik kapuját, viszont a jobbnál jobb helyzeteket is elügyetlenkedték.

EZ A HELYZET, VASÁRNAP ESTE:

Még folynak a küzdelmek az egyes csoportokban, nem árt azonban áttekinteni a táblázatokat. Kedden, amikor lapunk megjelenik, már mindegyik csoportban az utolsó forduló marad hátra:

1.	Olaszország	2	2	1-1	2
2.	Peru	2	2	1-1	2
3.	Kamerun	2	2	0-0	2
	Lengyelország	2	2	0-0	2

II. CSOPORT

ALGÉRIA—NSZK 2-1 (0-0)

Gijon, El Molinon stadion, 40 000 néző. Játékvezető: Revoredo (perui). Gólszerző: 53. p: Madjer, 67. p: Rummenigge, 68. p: Belloumi. Sárga lap: 57. p: Hrubesch, 83. p: Madjer.
ALGÉRIA: Cerbak — Merzekane, Kourichi, Djaadaoui, Mansouri, Dhaleb, Fergani, Zidane (60. p: Bensaula), Belloumi, Madjer (89. p: Larbes), Asszad.
NSZK: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, Briegel, Magath (83. p: Fischer), Breitner, Dremmler, Littbarski, Hrubesch, Rummenigge.

Bombameglepetés, világszám!

Szegény algériaiak, ők is jól kifogták, éppen az Európa-bajnok ellen kell kezdeniük — így sajnálkoztak a lágyszívűek, ha éppen a második csoportról esett szó a sorsolás után. Az NSZK-beli játékosok és a vezetők is roppant magabiztos nyilatkozatokat tettek. De ez a labdarúgás dicsőséges bizonytalansága: az algériaiak, miután átvészelték az első félidő óriási nyugatnémet rohamait, egyre bátrabban, időnként ügyesen is játszottak, és ezzel meglepték vetélytársukat. Az NSZK válogatottja még 0-1 után sem hitte el, hogy itt bármi baj történhet. Ha lassan és fáradságosan is, de bekövetkezett az egyenlítés, és azon nyomban az igazi fordulat: Belloumi fél perc múlva válaszolt, és ekkor már a szerencse is a gyengébb csapatot pártfogolta. Óriási meglepetésre az arabok kihúzták a 90. percig, Az NSZK-nak a továbbjutáshoz kétszer nyernie kell!

AUSZTRIA—CHILE 1-0 (1-0)

Ovideo, Carlos Tartiere stadion, 20 000 néző. Játékvezető: Cardellino (uruguayi). Gólszerző: 22. perc: Garrido.
AUSZTRIA: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Degeorgi (79. p: Baumeister), Hattenberger, Prohaska, Weber (81. p: Jurtin), Hintermaier, Schachner, Krankl.
CHILE: Osben — Garrido, Valenzuela, Figueroa, Bigorra, Bonvallett, Neira (74. p: Rojas), Dubo, Yanez, Caszely, Moscosa (66. p: Gamboa).

Kevesebb támadás — több helyzet

A chileiek többet birtokolták a labdát, mint az osztrákok, ám „szomszédaink" kevesebb támadásból is több gólhelyzetet alakítottak ki. Schachner szép gólt fejelt az első félidőben, aztán Caszely egy tizenegyest elhibázott, kapu mellé lőtte a labdát. Hiába vezette ezután akcióit Koncilia kapuja felé a chilei legénység, az osztrák védők kitűnően hárították a sok kombinációval felépülő, s így sebezhető támadásokat. Sőt az osztrák ellentámadások alkalmával Krankl és Schachner újabb gólokat szerezhetett volna. Ebben a csoportban további érdekes küzdelmekre van kilátás, ugyanis az NSZK-nak két győzelemmel kellene biztosítania továbbjutását, és kérdés, hogy az algériaiak hogyan szerepelnek a továbbiakban.

ESPAÑA 82

Madjer veszélyezteti az NSZK válogatottjának kapuját, de ezúttal Dremmler (6) és Stielike fel tud szabadítani az algériai játékos elől. Az algériaiak a világbajnokság legnagyobb meglepetését okozták az Európa-bajnok legyőzésével MTI Külföldi Képszolgálat felvételei

NSZK—CHILE 4-1 (1-0)

Gijon, El Molinom stadion, 30 000 néző. Játékvezető: Galler (svájci). Gólszerző: 9. p: Rummenigge, 57. p: Rummenigge, 67. p: Rummenigge, 82. p: Reinders, 90. p: Moscoso.
NSZK: Schumacher — Kaltz, Stielike, K. H. Förster, Briegel, Dremmler, Breitner (61. p: Matthaus), Magath, Littbarski (80. p: Reinders), Hrubesch, Rummenigge.
CHILE: Osben — Garrido, Valenzuela, Figueroa, Bigorra, Dubo, Bonvallet, Soto (46. p: Letellier), Gamboa (66. p: Neira), Yanez, Moscoso.

RUMMENIGGE-MESTERHÁRMAS

Nagy erőket vonultatott fel az NSZK válogatottja támadásban, és az erőfeszítés már a kilencedik percben eredményt hozott, Rummenigge talált a hálóba, aki ezután még kétszer megismételte produkcióját. Először Littbarskival,

másodszor Magathtal játszott össze az aranylabdás csatár. A chileiek csak a gólok után jöttek elő sündisznóállásukból, s ekkor vezettek néhány veszélyes ellentámadást, ám a terepet továbbra is a nyugatnémetek uralták. A negyedik gólt a csereként éppenhogy beállt Reinders lőtte, majd a mérkőzés utolsó percében Moscoso szépített. Érdekesség, hogy a találkozó előtt Rummenigge próbarúgásokat végzett, mert sérülés miatt kétséges volt, hogy tudja-e vállalni a játékot. Az NSZK pénteken Ausztria válogatottjával találkozik, s ezzel fejezi be a csoportküzdelmeit. Továbbjutásához minden bizonnyal győznie kell.

1. NSZK	2	1	—	1	5-3	2
2. Algéria	1	1	—	—	2-1	2
3. Ausztria	1	1	—	—	1-0	2
4. Chile	2	—	—	2	1-5	—

III. CSOPORT

MAGYARORSZÁG—SALVADOR
10-1 (3-0)

Elche, Nuevo Altabix stadion, 20 000 néző. Játékvezető: Al-Doy (bahreini). Gólszerző: 4. p: Nyilasi, 11. p: Pölöskei, 24. p: Fazekas, 51. p: Tóth, 54. p: Fazekas, 65. p: Ramirez, 70. p: Kiss, 71. p: Szentes, 73. p: Kiss, 77. p: Kiss, 83. p: Nyilasi. Sárga lap: 75. p: Fazekas, 75. p: Nyilasi.

MAGYARORSZÁG: Mészáros — Martos, Bálint, Garaba, Tóth, Müller (69. p: Szentes), Nyilasi, Sallai, Fazekas, Törőcsik (56. p: Kiss), Pölöskei.

SALVADOR: Mora — Castillo, Jovel, Rodriguez, Recinos, Ventura, Huezo, Rugamas (28. p: Ramirez), J. Gonzales, Hernandez, Rivas.

TÍZ GÓL – BEMUTATKOZÁSKÉNT

A világbajnokságok történetében az első kétszámjegyű győzelem, és ezt a magyar válogatott aratta, a csoport „sötét lova" fölött. Nagy kedvvel játszottak a magyar fiúk, főleg Pölöskei, Nyilasi és Fazekas volt elemében, valamint a csereként beállt Kiss László. A salvadoriak nem voltak egy súlycsoportban a mieinkkel, sem gyorsaságban, sem erőnlétben, sem kombinációs készségben, és elsősorban a gólhelyzetek kihasználásában maradtak alul. Védőjátékunk elégtelenségére azonban fel kell hívnunk a figyelmet, mert a salvadoriaknak is sikerült többször átjátszaniuk hátsó alakzatainkat. Az indulás mindenesetre, aligha lehetne kedvezőbb ...

ARGENTÍNA—MAGYARORSZÁG
4-1 (2-0)

Alicante, Jose Rico Perez stadion, 38 000 néző. Játékvezető: Lacarne (algériai). Gólszerző: 27. p: Bertoni, 29. p: Maradona, 57. p: Maradona, 62. p: Ardiles, 76. p: Pölöskei. Sárga lap: 19. p: Sallai.

A belgák rohamozzák a salvadori válogatott kapuját, ismét eredménytelenül. Mora elüti a labdát a gyorsan futó Vandenbergh és Ceulemans elől. A kapust Jovel (3) és Recinos biztosítja

ARGENTÍNA: Fillol — Olguin, Galvan, Passarella, Tarantini (51. p: Barbas), Ardiles, Gallego, Maradona, Bertoni, Kempes, Valdano (25. p: Calderon).

MAGYARORSZÁG: Mészáros — Martos (46. p: Fazekas), Bálint, Garaba, Tóth, Nyilasi, Sallai, Rab, Varga, Kiss (62. p: Szentes), Pölöskei.

EGYKAPURA JÁTSZOTTAK AZ ARGENTINOK

Eleve feladta a magyar válogatott a gyakori támadásokat, az összeállítás is jelezte, hogy a szövetségi kapitány a döntetlen eredményt tartja elérhetőnek. Az argentinok nagyszerű napot fogtak ki, minden sikerült nekik, és sorozatos, szellemes akcióikkal felőrölték, és egyre súlyosabb hibázásokra kényszerítették válogatottunkat. Egy félidő felét bírtuk ki gól nélkül, már addig is szerencsénknek köszönhettük, hogy érintetlen maradt a hálónk, aztán Bertoni teljesen egyedül maradt kapunk előtt, és nem hibázott. Ezután már csak két kérdés várt feleletre, az, hogy mennyit rúgnak az argentinok, és az, hogy sikerül-e legalább „szépítenünk" az eredményen. Nos, az argentin csapat négygólos vezetése után kissé lefékezett, és Pölöskei jobblábas lövése nyomán Fillol kapujában kötött ki a labda. A továbbjutás a keddi belga–magyaron dől el, és a látottak alapján a belgákat kell esélyesebbnek tartanunk.

BELGIUM—SALVADOR 1-0

Elche, Altabix stadion, 12 000 néző. Játékvezető: Moffat (észak-ír). Gólszerző: 19. p: Coeck. Sárga lap: 19. p: Osorto, 75. p: Fagoaga.

BELGIUM: Pfaff — Gerets, Millecamps, Meeuws, Baecke, Vandermissen (46. p: Van der Elst), Coeck, Ceulemans (80. p: Van Moer), Vercautenen, Van den Bergh, Czerniatynski.

SALVADOR: Mora — Osorto (46. p: Diaz), Jovel, Rodriguez, Recinos, Ventura, Fagoaga, Huezo, Ramirez Zapata, Gonzales, Rivas.

EGY MÁS CSAPAT

Helyesebben, két „más" csapat találkozott ezen a mérkőzésen. Nem az Argentínát legyőző belga válogatott, de nem is a Magyarországtól közel egy tucatnyi gólt kapott Salvador küzdött a pontokért. Vagy mégis?! Az összeállítások arra engednek következtetni, hogy alig volt különbség a nagy győztes és a leggyengébbnek kikiáltott vesztes felállásában. A látottak viszont az ellenkezőjét bizonyították. Mert a játékban egy lélektelenül vánszorgó tizenegy kínkeserves győzelmének lehettünk tanúi, s a váratlanul feljavuló közép-amerikaiak kishíján döntetlent harcoltak ki!

1. Belgium	2	2	—	—	2-0	4
2. Magyaror.	2	1	—	1	11-5	2
3. Argentína	2	1	—	1	4-2	2
4. Salvador	2	—	—	2	1-11	—

IV. CSOPORT

ANGLIA—FRANCIAORSZÁG 3-1 (1-1)

Bilbao, San Mamés stadion, 30 000 néző. Játékvezető: Garriodo (portugál). Gólszerző: 1. perc: Robson, 26. p: Soler, 67. p: Robson, 83. p: Mariner. Sárga lap: 36. p: Butcher.

ANGLIA: Shilton — Mills, Thompson, Butcher, Sansom (90. p: Neal), Coppel, Wilkins, Robson, Rix, Mariner, Francis.

FRANCIAORSZÁG: Ettori — Battiston, Tresor, Lopez, Bossis, Girard, Larios (73 p: Tigana). Giresse, Platini, Rocheteau (72. p: Six), Soler.

Jó taktika – biztos győzelem

Az első támadás után Ettori hálójában táncolt a labda. A franciák nem figyeltek eléggé Wilkins hatalmas partdobására, Mariner is ugrott, de Butcher fejéről került a tizenhatoson belül tovább a labda, és Robson teljesen egyedül érkezett, kapásból lőtt, nem hibázott. Soler egyenlítése után sem hagyták magukat kizökkenteni az angolok elhatározott taktikájukból, amely főképpen abból állt, hogy viszahúzódtak saját térfelükre, betonvédelmet alakítottak ki, és, ha módjuk nyílt rá, Francist és Marinert indították. A franciák meddő mezőnyfölényben játszottak, igazi gólhelyzet nélkül. Az angolok türelme a hajrában gólokká ért, előbb ismét Robson, aztán Tresor hibája után Mariner volt eredményes.

CSEHSZLOVÁKIA—KUVAIT 1-1
(1-0)

Valladolid, Jose Zorilla stadion, 10 000 néző. Játékvezető: Dwomoh (ghanai). Gólszerző: 22. p: Panenka (11-esből), 58. p: Al-Dakhil.

CSEHSZLOVÁKIA: Hruska — Barmos, Jurkemik, Fiala, Kukucka, Panenka, Berger, Kriz (64. p: Bicovsky), Janecka (69. p: Petrzela), Nehoda, Vizek.

KUVAIT: Tarabulski — Saad, Mayoof, Mubarak, Jasen, Bolushi, Al-Houti, Ahmed (57. p: Kamil), Al-Dakhil, Yacoub, Anbari.

Az esélyes számára hizelgő

Ez a mérkőzés nem kerül a csehszlovák labdarúgás „nagykönyvének" aranylapjaira. Olyan tizenegyessel szerzett vezetést a csehszlovák csapat, amelyet a pályán csak a ghanai játékvezető látott annak. Vizek ugyanis belefutott az egyik kuvaiti védőbe, közvetett szabadrúgás járt volna kifelé. Panenka viszont nem tűnődött el ezen, hanem belőtte a büntetőt. Később a kuvaitiak sok gyors, és látványos támadást vezettek, és ezek egyike góllal végződött. Al-Dakhil vagy huszonöt méterről lőtt a hálóba. Az egyenlítést követően is tetszetősebben játszottak a kuvaitiak és újabb gólokat is szerezhettek volna. A döntetlen eredmény a csehszlovákok számára hízelgő.

ANGLIA—CSEHSZLOVÁKIA
2-0 (0-0)

Bilbao, San Mamés stadion, 42 000 néző. Játékvezető: Corver (holland). Gólszerző: 64. p: Francis, 67. p: Barmos (öngól). Sárga lap: 40. p: Chaloupa.

ANGLIA: Shilton — Mills, Thompson, Butcher, Sansom, Coppel, Wilkins, Robson (46. p: Hoddle), Rix, Francis, Mariner.

CSEHSZLOVÁKIA: Seman (75. p: Stromsik) — Barmos, Vojacek, Radimec, Fiala, Berger, Jurkemik, Chaloupa, Janecka (77. p: Masny), Nehoda, Vizek.

ÁLLANDÓ MEZŐNYFÖLÉNY – BIZTOS GYŐZELEM

Nem változtattak az angolok a franciákkal szemben győztes csapaton, s már az első félidőben kezükbe ragadták a mérkőzés irányítását, az alaposan felforgatott, a védelmét megerősítő csehszlovák csapat ellen. Robson két óriási gólhelyzetet is kihagyott, ám ez nem szegte az angolok kedvét, folytatták kitartó támadásaikat. A második játékrész elején mindkét csapat döntésre akarta vinni a dolgot, és ez Angliának sikerült. Először Francis lőtt egy szemfüles gólt, miután Seman kiejtette a kezéből a labdát, majd Barmos ért bele szerencsétlenül a labdába, és az a kiinduló Seman mellett a csehszlovák hálóba vánszorgott. Az angol válogatott már ezzel a győzelmével bejutott a következő fordulóba.

1. Anglia	2	2	—	—	5-1	4	
2. Kuvait	1	—	1	—	1-1	1	
3. Csehszlovákia	2	—	1	1	1-3	1	
4. Franciaor.	1	—	—	1	1-3	—	

V. CSOPORT

HONDURAS–SPANYOLORSZÁG 1-1 (1-0)

Valencia, Luis Casanova stadion. 50 000 néző. Játékvezető: Ithurralde (argentin). Gólszerző: 7. p: Zelaya. 65. p: L. Ufarte (11-esből).
HONDURAS: Arzu – Gutierrez, Villegas, Costly, Bulnez, Yearwood, Zelaya, Maradiaga, Norales (69. p: Camallero), Betancourt, Figueroa.
SPANYOLORSZÁG: Arconada – Camacho, Alesanco, Tendillo, Gorlillo, J. Alonso, Zamora, M. Alonso (46. p: Sachez), Juanito (46. p: Saura), Satrustequi, L. Ufarte.

Szívességből – 11-es!

Nagy lendülettel, de kissé felelőtlenül kezdett támadni a spanyol válogatott, és ez a hetedik percben megbosszulta magát. A szemfüles Zelaya megszerzett egy labdát, kapura tört, és a bizonytalankodó és elcsúszó Arconada mellett megszerezte a közép-amerikai csapat számára a vezetést. Dermedt csend lett egyszerre a stadionban. A spanyol játékosok is csak percek múlva tértek magukhoz a gyors gól okozta sokkból. Később a hazaiak sokat támadtak, ám akcióikból hiányzott az elképzelés, a befejezésekből az átütőerő. A hondurasiak igen lelkesen védekeztek, tízen szállták meg kapujuk előterét. Végül az argentin játékvezetőnek esett meg a szíve a spanyolokon, mert Saura „műesése" miatt tizenegyest ítélt, és a büntetőt Lopez Ufarte biztosan értékesítette. A hondurasi válogatott lelkesedésével rászolgált erre a váratlan eredményre.

JUGOSZLÁVIA–ÉSZAK-ÍRORSZÁG 0-0

Zaragoza, La Romareda stadion, 30 000 néző. Játékvezető: Fredercksson (svéd). Sárga lap: 62. p: Whiteside.
JUGOSZLÁVIA: Pantelics – Jovanovics, Zajec, Sztojkovics, Hrsztics, V. Petrovics, Sljivo, Gudel, Surjak, Zl. Vujovics, Szusics.
ÉSZAK-ÍRORSZÁG: Jennings – J. Nicholl, McClelland, C. Nicholl, Donaghy, McIlroy, M. O'Neill (84. p: Healy), McCreery, Armstrong, Hamilton, Whiteside.

Öldöklő iram

Hatalmas becsvággyal, teljes erővel, villámsebesen vetette magát mindkét válogatott a küzdelembe. Mivel a spanyolok számukra kedvezőtlen eredményt érték el Honduras ellen, a győztes tulajdonképpen biztosra vehette volna továbbjutását. A jugoszlávok tartották maguknál valamivel több ideig a labdát, és a középpályás sorban, valamint csatársorukban több jó játékost lehetett felfedezni. Az észak-írek lelkesedéssel és kitűnő védekezéssel, a magas labdák tökéletes hárításával pótolták a csekélyke tudásbeli különbséget. Az iram a második játékrészben sem lanyhult, szinte azon lehetett csodálkozni, hogyan bírják végig ilyen tempóban a csapatok a kilencven percet. A közönség annak ellenére jól szórakozott, hogy gól nem esett.

SPANYOLORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2-1 (1-1)

Valencia, Luis Casanova stadion, 46 000 néző. Játékvezető: Sörenssen (dán). Gólszerző: 11. p: Gudelj, 14. p: Juanito (11-esből), 67. p: Sztojkovics (öngól). Sárga lap: 35. p: Sztojkovics, 78. p: Sljivo, 80. p: Zamora, 86. p: Gordillo.
SPANYOLORSZÁG: Arconada – Camacho, Alesanco, Tendillo, Gordillo, Sanchez (64. p: Saura), Alonso, Zamora, Juanito, Satrustegui (64. p: Quini), L. Ufarte.
JUGOSZLÁVIA: Pantelics – Krmpotics, Zajec, Jovanovics (75. p: Halilhodzsics), Sztojkovics, Sljivo, Gudelj, Surjak, Petrovics, Szuszics, Zl. Vujovics (82. p: Szesztics).

BALSZERENCSÉS VERESÉG

Nagyszerű iram, magas színvonal, hatalmas harc, gyors és kemény játék, izgalmas ember-ember elleni küzdelem, óriási gólhelyzetek a jugoszlávok előtt, spanyol idegeskedés – voltak a fő jellemzői a vasárnap esti összecsapásnak. A csoport rangadóján végül a spanyoloknak sikerült győzniük, és ezzel kétségessé tették a jugoszlávok továbbjutását. Sörenssen, dán játékvezető megadott a spanyolok számára egy olyan tizenegyest, amely nem lehetett az, hiszen a szabálytalanság a büntetőterületen kívül történt, aztán Pantelics elmozdulásáért újra rúgatta a büntetőt, és másodszorra Juanito nem hibázott. A második félidő elején is a jugoszlávok kezdtek jobban, de Szuszics egy sereg gólhelyzetet elrontott. Később a jugoszlávok elfáradtak, és a spanyolok egy szerencsésnek mondható góllal megszerezték a győzelmet.

1. Spanyolország	2	1	1	—	3-2	3
2. Honduras	1	—	1	—	1-1	1
3. Észak-Írország	1	—	1	—	0-0	1
4. Jugoszlávia	2	—	1	1	1-2	1

VI. CSOPORT

BRAZÍLIA–SZOVJETUNIÓ 2-1 (0-1)

Sevilla, Sanchez Pizjuan stadion, 70 000 néző. Játékvezető: Castillo (spanyol). Gólszerző: 35. p: Bal, 74. p: Socrates, 88. p: Eder.
BRAZÍLIA: Waldir Peres – Leandro, Oscar, Luizinho, Junior, Falcao, Socrates, Zico, Dirceu (46. p: Paulo Isidoro), Serginho, Eder.
SZOVJETUNIÓ: Daszajev – Szulakvelidze, Csivadze, Baltacsa, Gyemjanyenko, Besszonov, Gavrilov (73. p: Szuszloparov), Bal, Daraszelija, Sengelija (90. p: Andrejev), Blohin.

LÁTVÁNYOS FOCIGÁLA

Két nagyszerűen felkészített, és mindenekelőtt sportszerűen küzdő együttes találkozója. A brazilok bemutatták egyéni képzettségük teljes repertoárját, és emellett még a csapatmunkában is jeleskedtek. A szovjet válogatott fegyelmezetten és biztonságosan védekezett – kitűnő kapusteljesítményt is láthattunk Daszajevtől – és olykor ellenállhatatlan, gyors kontratámadásokat vezetett. Amikor a szovjet gárda előnyre tett szert, rendkívül ügyesen játszott, és ez szemmel láthatóan a brazilokat is meglepte. A második játékrészben a dél-amerikaiak óriási fölénybe kerültek, és jobbnál-jobb támadásokat vezettek. Végül két látványos, távolról lőtt góllal sikerült a maguk javára fordítani a küzdelmet.

SKÓCIA–ÚJ-ZÉLAND 5-2 (3-0)

Malaga, La Roselada stadion, 5000 néző. Játékvezető Socha (egyesült-államokbeli). Gólszerző: 18. p: Dalglish, 29. p: Wark, 32. p: Wark, 54. p: Sumner, 64. p: Wooddin, 73. p: Robertson, 80. p: Archibald.
SKÓCIA: Rough – McGrain, Evans, Hansen, F. Gray, Souness, Strachan (85. p: Narey), Wark, Dalglish, Brazil (55. p: Archibald), Robertson.
ÚJ-ZÉLAND: Van Hattum – Hill (68. p: Herbert), Almond, Elrick, Malcolmson, Sumner, McKay, Cresswell, Boath, Rufer (75. p: Simonsen), Wooddin.

A „KIWIK" RÁIJESZTETTEK A SKÓTOKRA

Lelkes skót szurkológárda, és az első félidőben olajozottan működő gépezet, úgy látszott, hogy a Gordon Strachan vezérelte szigetországi együttes kiütéses vereséget mér az új-zélandiakra. Strachan mindenütt ott volt, három gólt előkészített, a befejezést Dalglishra és Warkra bízta. Aztán egy kis lazítás a második félidőben, és a kitartó esélytelenek egy gólra megközelítik a „menőket". Némi zavar a skótok soraiban, aztán cserék történtek, és Robertson, majd Archibald gólja bebiztosította a győzelmet. Mint várható volt, ebben a csoportban a skótoknak és a szovjet csapatnak kell versenyt futnia a második továbbjutó helyéért.

BRAZÍLIA–SKÓCIA 4-1

Sevilla, Benito Villamarin stadion, 50 000 néző. Játékvezető: Calderon (Costa-Rica-i). Gólszerző: 18. p: Narey, 33. p: Zico, 48. p: Oscar, 65. p: Eder, 86. p: Falcao.
BRAZÍLIA: Waldir Peres – Leandro, Oscar, Luizinho, Junior, Socrates, Zico, Toninho, Cerezo, Falcao, Serginho (82. p: Paulo Isidoro), Eder.
SKÓCIA: Rough – Narey, Miller, Hansen, F. Gray, Strachan (65. p: Dalglish), Souness, Wark, Hartford (68. p: McLeish), Archibald, Robertson.

NAGY ESÉLYESHEZ MÉLTÓN

„Szakmai szempontból bámulatos, ahogy a brazil csapat játszott! Csodálom őket!" – nyilatkozta a mérkőzést követő sajtótájékoztatón Jock Stein, a skótok edzője. Mert fiai úgy kezdtek a kényelmesen gurigázó brazilokkal szemben, ahogy azt a kapitány elképzelte. Rohamaik eredményeként Narey hatalmas bombájával vezetést is szereztek. Zico azonban hamarosan lehűtötte a kedélyeket egy „szokásos" szabadrúgás-góllal. Ami ezután következett, az ejtette bámulatba a skótokat éppúgy, mint az ötvenezer helyi és a sok millió tévénéző szurkolót. Oscar fejese, majd Eder immár második ritkaságszámba menő gólprodukciója után Falcao lövése a kegyelemdöfést jelentette a szigetországbelieknek. A látottak alapján Brazília tizenegye a Mundial első számú esélyese!

SZOVJETUNIÓ–ÚJ-ZÉLAND 3-0

Malaga, La Rosaleda stadion, 20 000 néző. Játékvezető: El-Ghoul (líbiai). Gólszerző: 25. p: Gavrilov, 49. p: Blohin, 69. p: Baltacsa.
SZOVJETUNIÓ: Daszajev – Szulakvelidze, Csivadze, Baltacsa, Gyemjanyenko, Besszonov, Bal, Daraszelija (46. p: Oganyeszjan), Sengelija, Gavrilov (76. p: Rogyionov), Blohin.
ÚJ-ZÉLAND: Van Hattum – Dods, Herbert, Elrick, Boath, Sumner, Cole, Mackay, Creswell, Rufer, Wooddin.

MAGABIZTOSAN

Új-Zéland együttese „magyaros" taktikával próbálta útját állni a szovjet rohamoknak. A „csak nem gólt kapni" elv azonban ezen a találkozón is elbukott. Pedig lelkesen küzdöttek a „kiwik". Daraszelija és Blohin sorozatban dolgozták ki a jobbnál jobb helyzeteket, s a társaknak öt-hat elpuskázott nagy lehetőség is „belefért" a háromgólos győzelembe. Különösen Sengelija bizonytalankodott sokat az új-zélandi kapu előtt. Magabiztos győzelem volt ez, egy gyengébb ellenfél fölött. De a játékban előfordult sok-sok hiba nem ismétlődhet meg a skótok ellen, ha a szovjet együttes tovább akar jutni!

IV. csoport

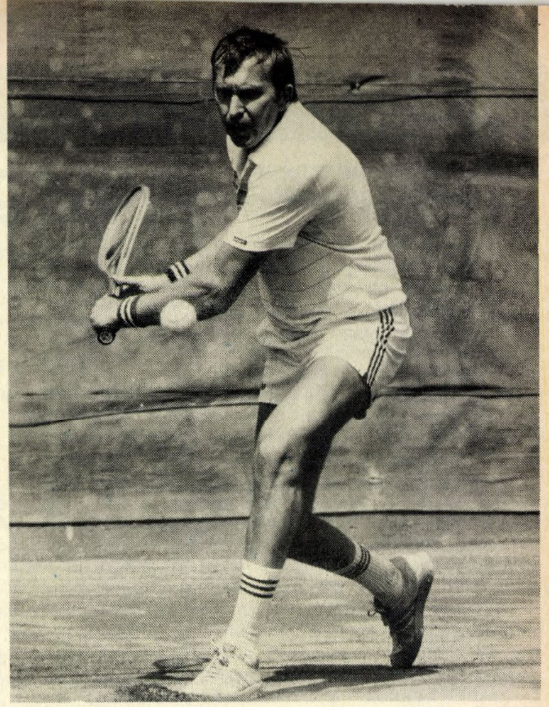
1. Brazília	2	2	—	—	6-2	4
2. Szovjetunió	2	1	—	1	4-2	2
3. Skócia	2	1	—	1	6-6	2
4. Új-Zéland	2	—	—	2	2-8	—

Nagy részvét mellett kisérték utolsó útjára a hosszú szenvedés után 58 éves korában elhunyt Hegyi Mátyást, az OTSH csoportvezetőjét. Három évtizeden át tevékenykedett lelkesen, hozzáértően, tiszta szívvel a sportmozgalom vezérkarában. Megjárta a sportvezetés gyakorlatának iskoláit, csapatokat, szakosztályokat épített, nagy nemzetközi sikereket elért sportolók útját egyengette mindig pozitív indulatoktól vezérelve. Személye, őszinte segítőkészsége hiányzik majd szűkebb családján túl a hazai sportélet népes táborának is.

Csatorday Zoltán felvétele

Szöke Péter

Lázár Vilmos

TOTÓTIPPJEINK A 26. HETI MÉRKŐZÉSEKRE

Gyöngyösi SE—Váci Izzó	1 x
ESMTK—Kecskeméti TE	1
Borsodi Volán—Balmazújvárosi Tsz SE	x 1
Hajdúböszörményi Bocskai—Csengeri Tsz SE	1
Kisvárdai SE—Tiszavasvári Lombik	1
Borsodi Bányász—Miskolci VSC	1 x
Kunszentmártoni TE—Mindszenti SE	1 x
Honvéd Bottyán SE (Lenti)—Kapuvári SE	x 2
Kőszegi LATEX SE—Pápai Textiles	1 x
Győri Dózsa—Péti MTE	1
Zirc-Dudari Bányász—Várpalotai Bányász	x 2
Dunaújvárosi Építők—Bátaszéki SZVSE	1 x
Honvéd Kiss J. SE (Kapolya)—Honvéd Táncsics SE	1 2
Honvéd Bem J. SE—Recski Ércbányász	1
Honvéd Katona SE—Csorna	1
Gyulai SE—Honvéd Kun B. SE	1

A Képzőművészeti Kiadó eredeti színes tablós képeslapot jelentetett meg a Madridi Labdarúgó VB-n résztvevő magyar csapatról, melyek kaphatók a főváros nagyobb Dohányboltjaiban és a Deák téri, valamint a kőszegi Képesboltban.

Ára: 9,80 Ft.

HOBBY GP

Négy nemzet közel száz ifjú kerékpárosa vett részt a Hobby Grand Prix versenyének hetven kilométeres egyéni összecsapásán vasárnap délelőtt, s mellettük Budapest kerekezni vágyó sportemberei is szép számmal nyeregbe szálltak. Idén először rendezték meg a népszerű, Futapesthez hasonló, kerékpáros tömegmegmozdulást, amelynek keretében a Millenárisról indulva, a városon át — védett útvonalon — „bringázhattak" a sportág kedvelői Fótra, tizennyolc kilométeres távon. A rendezőkön — A Magyar Kerékpáros Szövetségen és a Ferencvárosi TC kerékpáros szakosztályán — nem múlott, hogy az első tömegversenyen elmaradt a nagy tömeg. Azok viszont, akik eljöttek, többek között a lapunkat előállító Zrínyi Nyomda dolgozói is, jól szórakozhattak, s bizonyára népszerűsítik e hasznos, figyelemre méltó kezdeményczést.

Meteor Kupa

Szőke Péter győzelmével fejeződött be az egyik legrangosabb hazai teniszverseny, a Meteor Kupa. Az MTK-VM versenyzője ezúttal a hetedik alkalommal végzett az első helyen. A döntő mérkőzésen Lázár Vilmost, egyesületi társát 6-2, 6-2-re győzte le.

Új bajnokot avattak a nők versenyében. Fagyas Katalin (Vasas) pályafutása során most szerezte meg először a végső győzelmet, a döntőben Szabó Évánál bizonyult jobbnak. A találkozó eredménye: 6-3, 6-2.

Fagyas Katalin

Csatorday Zoltán felvételei

A JÁTÉK EZERNYI SZÉPSÉGE

Juan Antonio Corbalan „összecsomózta” az ellenfél játékosainak végtagjait. Pedig ők a kosárlabdázás szülőhazájából érkeztek az Európa–Egyesült Államok férfi találkozóra. Mégis, a 184 centiméteres „kisember” káprázatosan irányított, varázslatos dolgokat művelt földön és levegőben egyaránt. Nagy játékos!

A kosárlabdázás soksok szépsége tette emlékezetessé ezt a találkozót, amely tisztelgés volt az elhunyt dr. Hepp Ferenc személye, a sportágban kifejtett tevékenysége előtt.

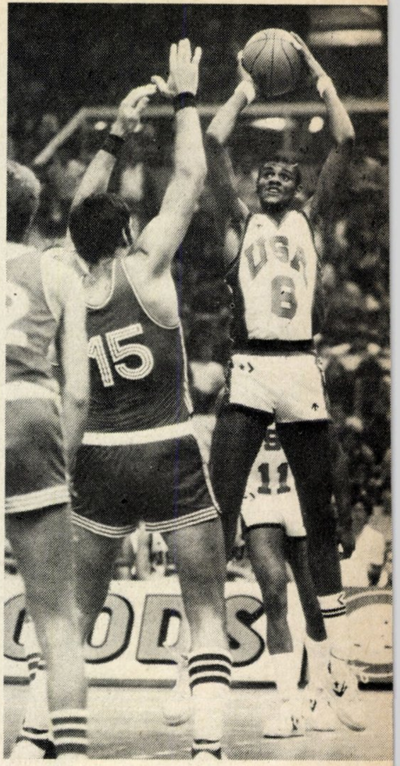
Igaz, Európa válogatottja biztos győzelmet aratott – 103-88 volt az eredmény – a vendégek felett, de most a nézők, a szakemberek nem a csapatok teljesítményét értékelték, hanem az egyénekét.

És lehetett értékelni. A kontinens-csapatban a már említett Corbalan mellett Drazen Dalipagics elegáns kosaraiban, Berkovitz szellemes játékában gyönyörködhettünk. Persze, valamenynyi pályára lépő játékos nevét felsorolhatnánk, köztük Losonczy Árpádét is. Kiemelkedő tudású egyetemi kosárlabdásokat láthattunk a másik oldalon is, közülük Michael Jordan, a North Carolina Egyetem 195 centiméter magas kosarasa tűnt ki.

Jó szórakozás volt a mérkőzés vasárnap délelőtt, jó propagandája a kosárlabdázásnak.

Juan Antonio de la Cruz elvezeti a labdát

Earl Jones a labdával

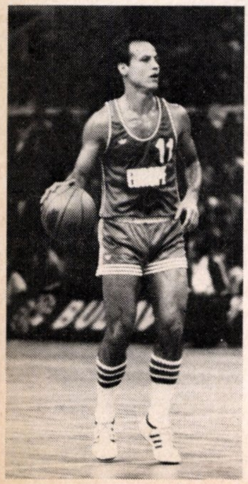
John Paxsonnál a labda, mellette társa, Phil Cox

Háttal Corbalan, középen Dalipagics, mögötte Kropilak

Tkacsenko és Sitton harca a labdáért, figyel Marcorati (14), Payne (9), de la Cruz (5) és Jordan (7)

Juan Antonio Corbalan, avagy „Señor Kosárlabda”

Almási László és Falus István felvételei

GREMINGER-SZTORI – DIÓHÉJBAN

A Sportvezető júniusi száma ismét tartogat olvasóinak néhány meglepetést. A kosaras jubileum méltó velejárója például a Greminger-sztori, csak úgy dióhéjban. Elgondolkoztató írást olvastunk az ideális edző—versenyző kapcsolatról, s tulajdonképpen a fiatalok—idősek együttműködésének lehetőségeit vizsgálja Kelényi Éva „Versenyzők és szülők a tornasportban” című minitanulmánya is. Hol tart a sport szeretete ma? — ezt fejtegeti nagyon érdekesen Kocsis L. Mihály „Végigfutni, vagy — futni végig?” címmel. Végül, a sok érdekes mondanivaló közül ismét kiemeljük Bakó Jenőnek „Az ókori fürdőkultúra és az úszás” témakörében immár harmadik folytatásban napvilágot látott tanulmányát.

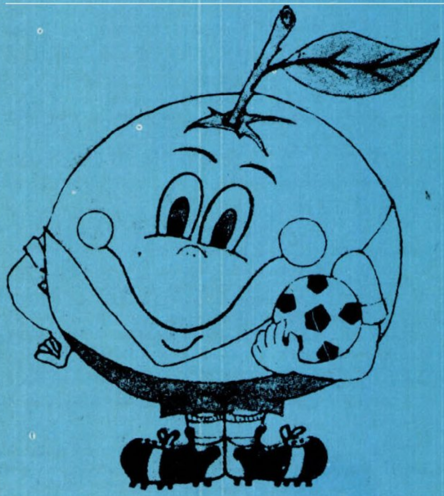
LAKHDAR BELLOUMI

Algéria legfényesebben ragyogó csillaga. A győztes gólt ő szerezte a világbajnokság eddigi legnagyobb meglepetését hozó, NSZK-val vívott mérkőzésén. Belloumi és Algéria válogatottja ragyogóan mutatkozott be a Mundiálon

Mundial '82
SPANYOLORSZÁG
KÉPES
sport
29. évf. 26. szám 1982. VI. 29. 12,50 Ft
48 OLDAL

A Mundiálról jelenti: Kutas István és Horváth István

Fotó: Farkas József

Az Országos Testnevelési és Sporthivatal lapja

Főszerkesztő: Kutas István. Főszerkesztő-helyettes: Lakatos György, Szántó György

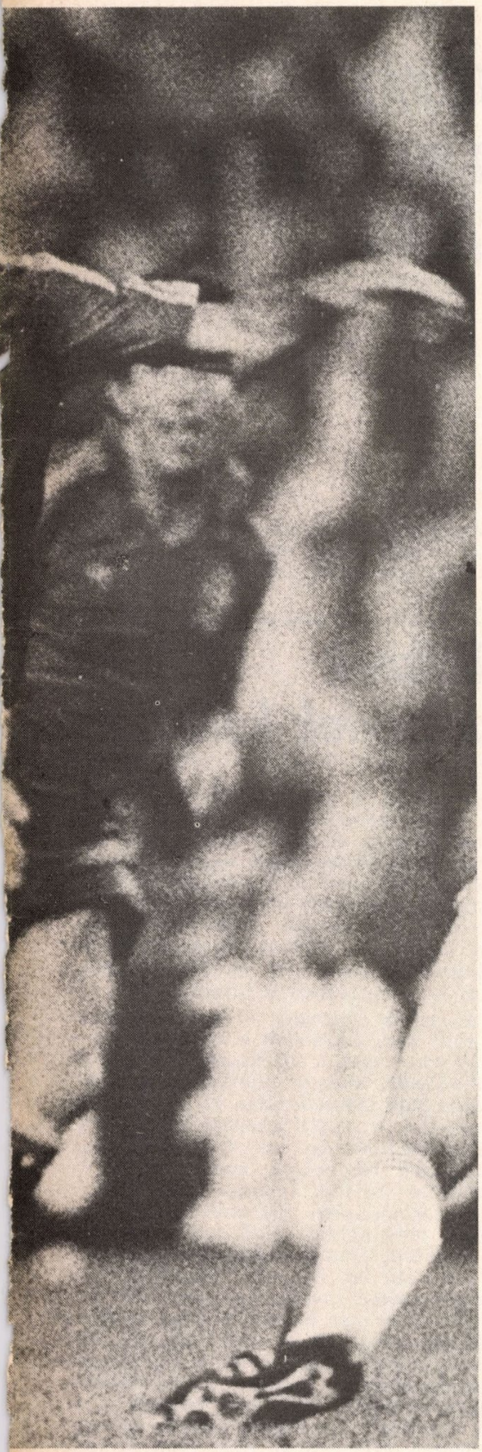
Szerkesztőség: Budapest, Istvánmezei út 1—3. 1146. Telefon: 143-810 és 138-841. Telex: 22-6219 Levélcím: Képes Sport. Budapest, 1425, postafiók 152. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petruss György igazgató. Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hirlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál. (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. 1900), közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj havi 36,50 Ft. Külföldi előfizetés: Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat Budapest. A beküldött kéziratokat és fényképeket nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

82.2305/2-26 — Zrínyi Nyomda, Budapest. F. v.: Vágó Sándorné vezérigazgató

Index: 25 438 HU ISSN 0450—1284

CÍMLAPUNKON: Michele Platini, a franciák huszonhat éves csillaga, akinek vezetésével csapata biztosította részvételét a „második körben". A franciák azt vallják, ők most jönnek bele, máris megcélozták az egyik helyet az elődöntőben.

Farkas József felvétele

Enrique Castro Quini – eddig csak csereként. Santamaria makacsul kitart Satrustegui mellett. Igaz, Quini is főleg helyzetkihagyásaival tűnik ki. De ő legalább gólhelyzetbe kerül

TOVÁBB A NÉPSZERŰSÉG ÚTJÁN

Izgalom, meglepetés, vihar, csalódás, bánat — mindenekfelett a játék kiváltotta szépség öröme! E néhány szóban lehet összefoglalni a világbajnokság döntőjének első felvonásában lezajlottakat.

A játéktéren, a lelátókon — minden bizonnyal a televízió képernyője előtt — az emberi érzelmek minden lehetséges megnyilvánulását kiváltotta az a 36 mérkőzés, amelyet eddig lejátszottak a csapatok.

Ami itt Spanyolországban, a mérkőzéseken történik, annak eredője a hazai erőfeszítés, amelyet azért tettek, hogy legjobbjaik eljussanak a világbajnoki döntő 24 csapata közé. Az út, amelyet a döntőbe jutott csapatok megtettek, különböző volt. Az eltérés, az egyes földrészek labdarúgása fejlettségének, szervezettségének és nem utolsósorban színvonalának különbözőségéből következik. Volt együttes — Lengyelországé —, amelynek mindössze négy mérkőzést kellett sikerrel megvívnia ahhoz, hogy eljusson a világbajnoki döntőbe. Míg másoknak — El Salvador és Honduras — tizenhárom mérkőzés kellett ahhoz, hogy Spanyolországba, a labdarúgás ígéret földjére eljussanak. Ennél is nagyobb erőfeszítésre volt szüksége az új-zélandi együttesnek. Tizenöt mérkőzésen harcolták ki döntőbeli részvételüket. Különböző volt a csapatok felkészülési lehetősége, a választott rendszer, eszköz és módszer. A világbajnokság színhelyére érkezve a csapatok csupán reményeiket hozták. Reménykedtek — talán bizakodtak — felkészültségükben, morális egységükben, és a győzelembe vetett hitükben. Bizakodtak, hogy a mérkőzések 90 percei sikereket hozóak lesznek számukra. A mérkőzéseken minden előzetes remény szertefoszlott, maradt a valóság, a teljesítmény nyújtotta valóság. Akik nem a mérkőzések valóságából munkálják ki a jövő útját, akár továbbjutottak a világbajnokság első fordulóján, akár távozni kényszerültek, azok számára biztonsággal megjósolható, hogy nekik a jövő csalódásokat hoz.

Harminchatszor kilencven perc — számokban

Kemény, és az előzetes latolgatásokkor nem várt küzdelmet hozott a világbajnokság első harminchat mérkőzése. Mindössze három csapat — El Salvador, Chile és Új-Zéland — távozott győzelem vagy pontszerzés nélkül Spanyolországból. Képességükhöz, felkészültségükhöz, morális erejükhöz mérten tudtak helytállni, megnehezíteni ellenfeleik dolgát, vagy mint a chilei legénység, utolsó mérkőzésükön rúgott két góljukkal az addigi legnagyobb meglepetés beteljesülésétől fosztották meg a világbajnokság eseményeit figyelemmel kísérőket. További nyolc együttes egy vereséggel jutott a kiesés sorsára, míg a kameruni fiúk egyetlen vereséget sem szenvedtek, igaz, győzelmet sem tudtak aratni. A továbbjutottak közül hatan egy vereséggel kerültek be a második fordulóba, míg Olaszország győzelem nélkül, a döntetlen mérkőzésein egy góllal többet elérve játszhat a legjobb 12 között.

Százhuszonnyolcszor jutott a labda a hálóba. Talán nem csúcseredmény a világbajnokságok történetében, de mindenesetre egyfajta bizonyítéka a támadójáték fejlődésének és megújulás felé való törekvésének. Nem minden csoportban volt hasonló a gólok száma. A legtöbb gólt a hatodik csoportban — 27-et — érték el a csapatok. A legkevesebb gólt — mindössze 9-et — az ötödik csoportban sikerült szerezniük a játékosoknak. Az egyes csoportok közötti góltermés nagyságrendjének különbözősége jórészt a csapatok erőviszonyainak kiegyensúlyozottságából, valamint a választott hadrendből is adódott. A kiegyensúlyozott erőviszonyokat látszik alátámasztani, hogy két csoportban gólkülönbséggel, míg két csoportban több rúgott góllal, de azonos pontszámmal jutottak tovább a csapatok.

Mintegy másfél millió néző kereste fel a stadionokat. Az előzetesen vagy a világbajnokság közben érdektelennek ítélt mérkőzéseken is szép számú volt a közönség. A legtöbben eddig a megnyitó mérkőzést látták, 103 ezren voltak részesei a belga és argentin legénység meglepetést hozott küzdelmének. Hetvenezren látták Valenciában, a Luis Casanova stadionban a spanyol—jugoszláv mérkőzést. A kiegyensúlyozott erőviszonyok, a labdarúgás népszerűsége Spanyolországban csak előfeltétele volt annak, hogy minden mérkőzés szép számú közönséget vonzzon. Ennél sokkal jelentősebb volt az, amit a csapatok a mérkőzéseken, a játéktéren nyújtottak. Azt pedig aligha kell különösebben bizonygatni, hogy a labdarúgás legnagyobb vonzereje az, ami a mérkőzés 90 perce alatt a játéktéren történik.

A számok tanúsága szerint a labdarúgó-világbajnokság eddigi eseményei tovább növelték a sportág népszerűségét. Nem kevés nehézség elé állította — mindenekelőtt a rendezőket — a csapatok döntőbeli

Platini támadásba lendül. Mögötte Janvion. A játékvezető mutatja: ha tud, mehet

TOVÁBB A NÉPSZERŰSÉG ÚTJÁN

létszámának 24-re emelése. A siker, amelyet a labdarúgás számára ez a döntés hozott, már eddig sem vitatható.

Akiknek távozniuk kellett

Ha csupán a számszerűségből indulunk ki, akkor egyszerű következtetésre juthatunk. Kiestek mindazok a csapatok, amelyek olyan földrészekről kaptak részvételi lehetőséget, ahol a labdarúgás általános fejlettsége elmarad az európai és a dél-amerikai labdarúgás fejlettsége mögött. Ha azonban a látottakból, a mérkőzésen történtekből indulunk ki, akkor egészen más következtetésekre jutunk.

Az egyik lényeges — és véleményem szerint nem figyelmen kívül hagyható — tényező: ezeken a földrészeken a selejtező mérkőzések jelentős előrelépést hoztak a labdarúgás szervezettsége és népszerűsége területén. A játék, amelyet ezek a csapatok bemutattak, azt bizonyítja, hogy nagyszerű labdarúgók nevelődtek ki, és alakultak belőlük ígéretes együttesek. E csapatokban szép számmal találkoztunk olyan játékosokkal, akik a korábban lebonyolított ifjúsági világbajnokságokon is ott voltak. Az ifjúsági világbajnokságok megrendezése viszonylag rövid idő alatt is éreztette már hatását a világ labdarúgásának élvonalában. Talán az sem mellékes tényező, hogy a FIFA úgynevezett segélyprogramja nyomán e földrészeken megkezdődött a labdarúgás jelentős méretű fejlődése. Egymásra épülő versenyrendszer, kiterjedt és több éven át folytatott szakmai segítségnyújtás eredményei voltak láthatóak és felmérhetőek a világbajnokság eddigi küzdelmeiben.

A játék — a teljesítmény, amelyet ezek a csapatok felmutattak — azt bizonyítja, hogy nincsenek titkok, és a sportolók felkészítésében minden ismert elem megvalósítható. Mit tudtak ezek a csapatok? Mindenekelőtt nagyszerű fizikai felkészültséggel jöttek a világbajnokságra. Igencsak csalódtak azok, akik azt jósolták, hogy már a második mérkőzésükön gólzáporos győzelmet fognak felettük aratni, mindenekelőtt az európai csapa-

Paul Breitner, 1974 világbajnoka – gondban. Levágatta szakállát, most csak bajuszt visel, és az NSZK közvéleménye, valamint szaksajtója részéről rendszeres támadások érik. Mintha egyedül ő tehetne róla...

tok. Nem így történt! Technikai felkészültségük pedig semmivel sem maradt el azokétól, akik előttük továbbjutottak a következő fordulóba. Küzdőkészségük és fegyelmük pedig — ez utóbbi nemcsak a játéktéren — minden előzetes elképzelést felülmúlt és a legnagyobb meglepetéssel szolgált mindenki számára.

Amiért mégis búcsúzniuk kellett a világbajnokság további küzdelmeitől, az csapatszerkezetük, játékrendszerük, nem utolsósorban tapasztalatlanságuk következménye. Szerkezetileg — talán az algériai csapatot kivéve — e csapatok a labdatartásra, a zárt védekezésre, a gyors ellentámadásra voltak építve. A hangsúly a labdatartáson és a zárt védekezésen volt. Ez pedig csupán ahhoz bizonyult elegendőnek, hogy megnehezítse ellenfeleik dolgát. Felállási rendszerük, döntően a középpályán, minden körülmények között az emberfölény biztosítására, a kapu előterének biztonságos védésére épült. Hangsúlyozni kell, hogy elképzeléseiket néhány átlagon felüli képességekkel és tudással rendelkező játékosegyéniséggel igyekeztek megvalósítani. Amit minden körülmények között meg kell említeni, az kapusaik nagyszerű teljesítménye volt. De mindez mégis kevés volt ahhoz, hogy döntő, a továbbjutást biztosító győzelmeket tudjanak aratni.

A Budapesten látott perui csapat akkori teljesítményét egyetlen mérkőzésén sem volt képes megismételni. Azok a játékosok, akik a Népstadionban szinte elbűvölték a közönséget, itt, a világbajnokságon vergődtek. A Közép-Amerikát képviselő csapatok rendelkeztek mindazokkal az erényekkel, amelyek az afrikaiakat is jellemezték. Játékukra a brazilok elképzelései hatnak a legjelentősebb mértékben. Ezt igyekeznek megvalósítani, kisebb tudású játékosaik számára azonban csak részsikereket hozhatott ezen igyekezetük.

A világbajnokság legnagyobb meglepetése eddig a jugoszláv csapat búcsúja volt a további küzdelmektől. Bukásuk egy illúziónak, a közép-európai labdarúgás meghatározó szerepének felszámolását is igényli, ha a jövőben ezek a csapatok nemcsak eljutni akarnak a világbajnokság döntőjébe, hanem ott eredményesek is szeretnének lenni. E csapatok szövetségi kapitányai különböző oldalról közelítették meg a kudarcok magyarázatait. Néhány kérdésben — elsősorban a játékosképzés és csapatelőkészítés területén — azonos véleményre jutottak. Csak kemény, szigorú, az eredmény elérésének mindent alárendelő fegyelemmel érhetnek el a jövőben sikereket. Mégpedig ennek a szigorú figyelemnek mind a játéktéren, mind azon kívül érvényesülnie kell. Nem másodlagosként említették a minden körülmények közötti győzni akarás jelentőségét. Ennek a két — véleményük szerint alapvető — tényezőnek tulajdonították, hogy a mérkőzéseik többségén öncélúan törekedtek a labda birtoklására, ezzel időt hagytak ellenfeleiknek a védekezés megszervezésére. Amikor pedig kis előnyhöz jutottak, amelynek megtartása nemcsak a mérkőzést, hanem a továbbjutást is eldönthette volna, akkor elemi hibákat elkövetve adták fel kínálkozó lehetőségeiket. Azt már — néhány napot aludva a mérkőzésekre — többségük mellékes körülménynek tartotta, hogy csalódott „vendégmunkásai" teljesítményében. Pedig tőlük várták azt a többletet, amivel kiharcolhatták volna továbbjutásukat. Egyöntetűen vallották — még Georg Schmidt, az osztrákok kapitánya is —, hogy fel kell számolni a közép-európai labdarúgást vezető és meghatározó illúzióját — meg kell ismerni a mai modern labdarúgás összetevőit, bármelyik földrész fiai is mutatják azt be.

A kiesett csapatok többsége nem okozott csalódást. Mindenekelőtt a világbajnokság rendezőinek és a spanyol szurkolóknak. Néhány nagyszerű mérkőzést játszottak, olyan mérkőzést, amelyre viszszaemlékezve elmondhatjuk: már a világbajnokság első harminchat mérkőzése is a világ labdarúgásának szinte robbanásszerű fejlődését bizonyította.

Akik tovább küzdenek a világbajnoki címért

Öt, korábban világbajnokságot nyert ország labdarúgói verekedték be magukat a legjobb 12 csapat közé. Hatan azok közül, amelyek Argentínában is a legjobb 8 csapat közé jutottak, most is előreléptek. Az argentínai egykori 16-ból a franciák és a spanyolok tudtak most egy lépést előrelépni. A legjobb 12-be jutott további négy együttes pedig korábban több világbajnokság küzdelmeitől maradt távol, míg most nemcsak a részvételi jogot, hanem a továbbjátszás lehetőségét is elérte.

Harminchárom játékos már ott volt az argentínai világbajnokságon is csapatában. A legkevésbé újult meg az argentin, az olasz és az osztrák legénység. Ma is azok a játékosok képezik e csapatok gerincét — talán erejét —, akik az előző világbajnokságon is a siker kiharcolói voltak. A lengyel, az NSZK, de mindenekelőtt a brazil csapat újult meg a legjelentősebben. Ezekben az együttesekben néhány egykori csillag mellett, vagy talán azok előtt az „új fiúk" lehetnek a végső siker legfőbb kovácsai. Az ő nevüket kaphatja szárnyra a hír, ők lehetnek ennek a világbajnokságnak meghatározó és kiemelkedő képességű játékosegyéniségei.

Néhány váratlan eredmény alaposan megváltoztatta az egyes csoportok várt összetételét. Egy csoportba került Anglia és az NSZK, egy másik csoportban a sors „szeszélye" Argentínát és Brazíliát hozta össze. A lebonyolítási rend szerint ezek közül a csapatok közül kettő vereség esetén érmet sem szerezhet, mert nem juthat tovább a középdöntőbe. Nem először fordul elő a világbajnokság történetében, hogy ilyenfajta előre nem várt találkozások jönnek létre.

A 12 csapat — eddigi ismereteink szerint — a labdarúgás minden ma ismert vonzerejét be tudja mutatni. Vannak „labdaművészekből" összekovácsolt együttesek, csakúgy, mint „mesterembereknek" tartottakból állók. Labdarúgóiskolák küzdelmét ígéri a következő forduló minden mérkőzése. Jóslásra vállalkozni — az eddigi látottak alapján — balga vállalkozás lenne. Ki tudja előre megmondani: a botladozó NSZK, argentin, spanyol, francia legénység feledtetni tudja-e minden korábbi mérkőzésén okozott csalódást? Netán az eddig lenyűgöző teljesítményt nyújtott brazilok és angolok nem fáradtak-e el, és ezért nem következik-e be elbukásuk. Bearzot fiai győzelem nélkül jutottak el idáig, ki tudja megmondani, hogy mivel lepik meg a következő mérkőzésen ellenfeleiket? Tapasztalt, sok nehéz csatában edzett fiúk, akiknek ez lehet az utolsó reményük a siker elérésére. Az olyan valóban alkalmi társulás, mint amilyen az északír csapat, nem táltosodik-e meg a váratlanul elért sikertől? Jósolni nem lehet, csak reménykedni, hogy a világbajnokság további mérkőzései a labdarúgás mindig megújulni tudó, nagy bemutatói lesznek.

Csillagok parádéja

A lelátókon — különböző megbízatással — ott ülnek a labdarúgás előző korszakainak nagy csillagai. Fontaine, Eusebio, a két Charlton testvér, Billy Wright, Beckenbauer figyeli az utódok „bemutatóit". Vajon megtartják vagy továbbépítik a labdarúgás népszerűségét, vonzerejét, amelynek alapjait, egy-egy téglával ők rakták le? Minden még csak kérdés. A labdarúgás jövőjét eldöntő lényeges problémákban, amelyekre a választ a játéktéren kell megadni, a múlt nagyságai sem ismerhetik a feleletet. Ezt az elkövetkezendő két hét mérkőzései fogják megadni.

Egyelőre mellékkérdésekben foglalnak állást. Mert ahol csak megfordulnak, ott rögtön a kérdések özönét zúdítják rájuk. Ők is, mások is szót ejtenek a játékvezetésről. Még nem volt világbajnokság, amelyen a játékvezetés ne lett volna vitatott, ne állt volna az érdeklődés és a bírálat középpontjában. Jobbára a vesztesek kárhoztatják a játékvezetői „tévedéseket", az ezek következtében elvesztett lehetőségeket. Azután, amikor minden elcsendesedik, és elkészítik a világbajnokság mérlegét — mi újat, szépet hozott a világ labdarúgásába, kevés szó esik a játékvezetésről. Legfőképpen azért, mert úgy, ahogyan a csapatok más és más földrészről verekedik be magukat a világbajnokság végküzdelmeibe, úgy kerülnek ide a játékvezetők is, akiket országuk szövetségei jelölnek ki. A játékvezetés bírálata egyike azoknak a külső körülményeknek, amelyek esetleges felnagyítása a kudarcot előidéző valódi okokról terelheti el szakember, vezető, játékos és szurkoló figyelmét.

A labdarúgás csillagainak nagyszerű bemutatóját láttuk az eddig lejátszott 36 mérkőzésen. A látottak nem adnak okot az aggodalomra — a labdarúgás tovább halad felfelé a népszerűség útján.

Akik ezt elismerik, akik ebben bíznak, és maguk helyén ezért tesznek is, azok tudják, hogy még csak ezután kezdődik a világbajnokság... Ezután játsszák le azokat a mérkőzéseket, amelyek — hozzáadva az eddigiekhez — szolgáltatják mindazt a tanulságot, amit fel kell ismerniük azoknak, akik sikeres jövő után vágyakoznak. Akár végső győztesként, akár előre nem várt vesztesként hagyják el a világbajnokság színhelyét.

**Sidi San Juan. Az alicantei napfényes tengerparton levő előkelő szálloda csarnok-méretű halljában csütörtökön délben még rövidnadrágos, másfél–két órával később már öltönyös magyar labdarúgók.
És csomagok, végeláthatatlan, tengernyi mennyiségben. Nagy doboz, kis doboz, még nagyobb és még kisebb.
Sporttáska, bőrönd, oldaltáska.
Indulás haza...
Ki milyen csomaggal tér haza?
Erről kérdeztem Pölöskei Gábort, aki 21 évével és néhány válogatottsággal a háta mögött a magyar válogatott legjobbjai közé tartozott – és erről kérdeztem Nyilasi Tibort, aki immáron második világbajnokságán szerepelt, és a karmesteri pálca mellett a csapatkapitányi karszalag is neki jutott.**

„...ha ezt nem tudjuk, akkor meg kell tanulnunk!"

1. — Milyen hangulatban tér haza?

P. G. — Nem vagyok boldog. Óriási lehetőségünk maradt kihasználatlanul.

Ny. T. — A belgákkal vívott találkozó még sokáig foglalkoztat majd. Borzalmas, hogy ilyen potyagóllal estünk el egy nagy erkölcsi sikertől — ami, és ez nagyon fontos nemcsak az itt levő 22 játékosnak, de az egész magyar labdarúgásnak, nagyon nagy siker lett volna!

2. — Kezdjük az elején: miként várta az El Salvador elleni magyar bemutatkozást?

P. G. — Bíztam a sikerben, de persze a végső gólarányra nem gondoltam.

Ny. T. — Már előzetesen érdekes információ birtokába kerültünk. A labdarúgószövetség külföldről kapott levelet, amelyet olyan játékos írt, aki nemrégiben El Salvadorban játszott. A levél feladója Bölöni, a román válogatott tagja, akinek a románok legutóbbi közép-amerikai túráján alkalma nyílt érdekes megfigyeléseket tenni. Nos, ő nemcsak hogy alaposan elemezte ellenfelünk teljesítményét, de kimondta: nem kell félnünk, akár 4-5 góllal is nyerhetünk. És nagyon fontosnak tartom az előkészületeinket, hozzátéve: otthon elutazásunkkor elég sokan voltak, akik még annyira sem tartottak bennünket, hogy El Salvadort le tudjuk győzni — mint ahogy ellenfelünk is elhitte, hogy nyerhet velünk szemben. Nos, ez a kettősség fokozott bizonyításvágyat szült, nagyon összpontosítottunk a találkozóra, és ennek aztán meg is volt az eredménye.

3. — Milyen volt a játék „belülről", hogyan emlékszik vissza góljára?...

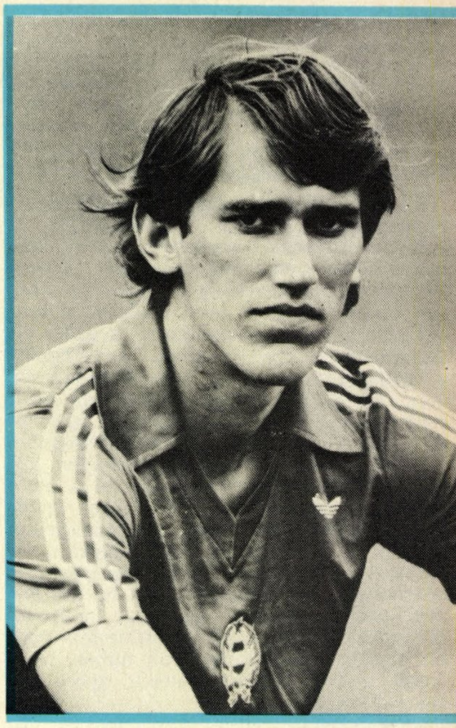
P. G. — Nem volt gondunk egy percig sem, mert már mindjárt az elején előnyre tettünk szert. Fontos volt az is, hogy gyors vezetésünk után a salvadoriak nem álltak be védekezni, hanem kitámadtak, talán az egyenlítésben bízva? Így viszont számunkra is könnyebb volt újabb akciókat vezetni. A gólom? Fazekas adta a labdát a balösszekötő helyére, elvittem a középhátvéd mellett és a hosszú sarokba rúgtam. Nagyszerű dolog volt látni, hogy a kapus tehetetlen, és első VB-mérkőzésemen azonnal a góllövők közé kerülök...

Ny. T. — A 10-1 ritka érzést kölcsönöz egy labdarúgónak, bármily mérkőzésen, nemhogy egy világbajnokságon... Akkor még mindenki véletlennek tartotta, fitymálóan emlegették a külföldiek egy-két napon át ezt az eredményt. De ahogy a többi „kicsi" — gondolok itt Hondurasra, Kuvaitra, Algériára, Kamerunra — nagyon szoros eredményeket ért el, sőt nyert is nemegyszer, úgy lett egyre nagyobb értéke a mi nagyarányú győzelmünknek. A 3. percben elért gólom sok gyakorlás eredménye. Tatán próbálgattuk, hogy Fazekasnak szögletből erre a területre kell belőnie a labdát. Már a pályán eszembe jutott nekem is, szinte szakasztott ugyanilyen gólt értem el a svájciakkal szemben tavaly októberben, a Népstadionban! Csakhogy akkor a földre pattant a labda, itt meg az erős fejes után a léc alá került. A második gólom is fejesből született, egy gyors bal oldali akció után — Tóth Jóska adta be a labdát, aztán már nem volt nehéz dolgom. Végül is ez volt a tizedik... Ki is néztem a kispadra, miközben a kezdőkör felé szaladtam, vajon a szegény salvadori kapitány hogyan viseli el a dolgot. Tényleg, az ilyesmi kutya-rossz érzés lehet.

4. — Az argentinok ellen kimondva-kimondatlanul, visszavágó következett...

P. G. — Bizakodva vártam ezt az estét, amely azonban csalódást hozott. A barcelonai nyitányt a televízión együtt néztük meg, az ott látottakra alapoztam reményeimet — sőt őszintén szólva én könynyebbnek tartottam az argentinoktól való pontszerzést, mint a belgáktól. A pályán aztán másként alakultak az események. Kirobbanóan játszottak a dél-amerikaiak, az első félidőben hihetetlen erővel támadtak, de nemcsak a kapunkra, hanem valamennyiünkre, ha a labda közelébe kerültünk. Sokat cserélték a helyüket, így az első félidőben nem is volt biztos emberem, a második játékrészben már összekerültem Olguinnal. Kemény ember, de már játszottam ellene két éve, a válogatott dél-amerikai útján. A gólom Tóth átadása után következett, ő jött fel a szélen. Balösszekötőben kaptam, amikor rámtámadt egy védő, talán Olguin vagy Galvan, nem tudom. Szóval amikor rámtámadt, akkor ballal visszavettem a labdát, jobbal meg ellőttem... Bárcsak korábban sikerült volna gólt lőni!

Ny. T. — Sajnos, nekem csak három, az argentinoknak viszont öt napjuk volt pihenésre. Húszezer szurkolójuk jött el, nekik élethalálharc volt a mérkőzés, hisz ha nem nyernek... A legfontosabb persze az: négy-öt világklasszisuk van, akik ekkor legjobb tudásuk szerint szerepeltek. Kimondom — a nagyobb tudás előtt meg kellett hajolni... Az igazsághoz persze az is hozzátartozik, hogy egy-két

bekapott gólt talán hárítanunk kellett volna. Viszont az is igaz, hogy az ilyen labdavirtuózokkal, technikailag a lehető legmagasabban képzett csatárokkal a mi védőink nemigen tudnak mit kezdeni. Egyszerűen máshoz vannak szokva, hisz a nyugat- és közép-európai foci a dél-amerikaihoz képest sokkal egyszerűbb, szinte sablonosabb, az esetek nem kis részében szinte előre be lehet mondani a két következő „lépést", azaz, hogy miként alakul az akció. Maradonáéknál viszont... A második félidőben aztán már emiatt jöttem sokszor hátra, igyekeztem kísérni az argentinok legjobbját, mert attól tartottam, akár katasztrófális is lehet a vereségünk. Összezavarodott a csapat, légüres térben álltak gyakorta védőink, Garaba kétszer feltűnt a középcsatár helyén is, Rabék elvesztették az emberüket... De a tény az tény, ismétlem — a nagyobb tudás előtt meg kellett hajolni!

5. — Négy nap volt hátra a belgákkal vívott, számunkra sorsdöntővé vált mérkőzésig. Hogyan sikerült talpraállni? Mert hisz a játék képe egyértelműen azt bizonyította, a csapat össze tudta szedni magát és sorompóba állt, hogy keményen megküzdjön...

P. G. — 10-1-es győzelem után 4-1-es vereség, ez nem valami megszokott dolog. Aztán, hogy láttuk a csupán egyetlenegy árva gólt hozó belga—salvadori találkozót, visszatért az önbizalmunk. Anynyira defenzív a belga válogatott, hogy szinte csak néha, elvétve jönnek ki az emberek támadni...

Ny. T. — Légiósaink elmondtak mindent, amit csak tudtak, sokat beszéltek a belga fociról. Eggyé vált véleményünk, ha ki tudjuk védeni a lestaktikát, akkor a harcos játék elég lehet a győzelemhez, és mert ráadásul megfigyelhettük a salvadoriakkal szembeni kínlódásukat, hát kifejezetten bíztunk benne, hogy az adódó lehetőséggel élni tudunk.

6. — **Mi lett az elméletből a gyakorlatban?**

P. G. — Majdnem teljes mértékben valóság. Belülről érezhető volt, hogy a belgákat meg lehet verni. Gerets és Coeck például szerintem nemcsak a sérülés miatt jött le a pályáról, hanem mert vezető gólunk után, ahogy telt-múlt az idő, ők már lélekben feladták...

Ny. T. — Három technikás csatárunk, Fazekas, Kiss és Törőcsik ugyanúgy megzavarta a védelmet, ahogy azt előre gondoltuk. Varga szédületes nagy gólt lőtt, ilyet nemcsak hogy én, de ők is ritkán láthattak. És őket rettenetesen meg tudja kínozni ez a meleg, ők ehhez nincsenek hozzászokva... Ahogy a belgák egymásra néztek a második félidő közepe táján, ahogy már arra sem volt kedvük, hogy egymáshoz szóljanak — ott a pályán érezhető volt, hogy miénk lehet a győzelem! Hogy aztán mégsem így történt? Megijedtünk a lehetőségtől... Mert tény, óriási lehetőség csúszott ki a kezünkből!

7. — **Kívülről úgy látszott, a 60. perc táján elfogyott az erő. A belgák egyre többször hozhatták fel a korábbinál szabadabban a labdát, az elöl levő magyarok egyre kevésbé tudtak hátrafelé besegíteni, elvagdaltuk a labdát, nőtt az idegesség. Még egyszer: kívülről olyan benyomásunk támadt, hogy a harmadik harmad kezdetére elfogyott az erő...**

P. G. — Nagy volt az iram, nagy volt a teher. Harmadik fontos tétmérkőzésünket játszottuk nyolc napon belül, ez nemcsak fizikai, hanem idegfáradtság volt már. De mi ott bent nem éreztük, hogy így van — mert az akarat, a szív még vitt bennünket tovább. Tizenkét percre voltunk csak a nagy sikertől...

Ny. T. — Elfáradtunk? Lehet. Szerintem inkább nem hittük el legbelül, hogy mi tényleg nyerhetünk... És a végén mégis csak kis hibák sorozata kellett, hogy megszülessen az egyenlítés. Igaz viszont az is, ha korábban számos helyzetünk közül még egyet kihasználunk, akkor nem kellett volna e gól miatt bosszankodnunk...

8. — **Felvetődik a kérdés: ahogy Pfaff gondolkodás nélkül és durván „elütötte" a százszázalékos helyzetbe került Fazekast, nem kellett volna-e ugyanúgy semlegesíteni — Pfaffhoz hasonlóan, akár a piros lapot is megkockáztatva — a félpálya után öt méterrel, az oldalvonal mellett a labdával kitörő Ceulemanst?**

P. G. — Pfaff piros lapot érdemelt volna! Tudom, sokan azt mondják, Csongrádi hibázott nagyot, hogy nem ugyanezt tette. De én tudom, milyen nehéz egy magasra nőtt embertől elvenni a labdát, sőt akár csak utol is érni, ha már egyszer lendületbe jött. Tudom, milyen gond ez a hátvédeknek, én is elég hosszúra nőttem, és ezt igyekszem is ilyenkor kihasználni.

Ny. T. — Megtehette volna, tény, és ott volt mellette, talán meg is kellett volna tenni. Talán — de a focit nem feltételes módban játsszák, erről csak a mérkőzések előtt vagy után lehet így beszélni. De mintha a bal oldali védelem is elölragadt volna kissé Ceulemans labdaátvételénél. És ha Kerekes keményebben lép oda, amikor lekeresztezi a belgát? És ha a beadásba Vandenbergh belenyúl? És ha nem lépi át a labdát, hogy megtévesszen mindenkit, és az így eljusson Czerniatynskihoz? Ha? Talán? Kis hibák sorozata kellett az egyenlítéshez.

9. — **Gondolom, nem volt valami nagyszerű a hangulat az öltözőben. Ahogy Mészöly Kálmán az interjúszobába jött, látszott, mennyire megviselte a mérkőzés. Sőt a pesti telefonbeszélgetések során biztossá vált, amit akkor ott a „kérdezz-felelek" során sejtettünk — a kapitány sírt...**

P. G. — Levert, letargikus volt az öltöző hangulata. Mindenki tudta, mit hagytunk ki...

Ny. T. — Nem volt vádaskodás. Ezzel a dolgot már nem lehet meg nem történtté tenni. Mészöly este, a vacsoránál megköszönte a játékosoknak, segítőtársainak, amit eddig tettünk. Vereséggel felérő döntetlen, ez a helyes kifejezés.

10. — **Mi lesz most? Mármint hogyan alakul a szabadság?**

P. G. — Három hetet kapnak a válogatottak. Megyek haza a szüleimhez, Kapuvárra. Szerencsém van, mert ott a közelben, alig tíz-egynéhány kilométerre tőlünk edzőtáborozik a Fradi, Petőházán. Lehet, hogy két hét múlva már ott leszek. Mert a focisták olyanok, hogy amikor nincs szabadság, akkor arról beszélnek, de a szabadság második hetében már hiányzik a labda.

Ny. T. — Három hét szabadság, már rám fér. A baráti körömmel töltöm, ha az időjárás odahaza is jó lesz, jórészt a Balatonon.

11. — **Villámkérdések a Mundiálról. Hogyan ítéli meg az egyes csoportokat? Az esélyek?**

P. G. — Feltűnő az alábecsült országok jó szereplése, és néhány nagyratartott válogatott kínlódása. Mert szerintem az kínlódás, hogy az olaszok három mérkőzés után három ponttal, két adott és két kapott góllal kerülnek tovább; hogy a spanyolokat valahogy minden segíti, hogy a lengyelek is elmaradnak a várt formájuktól... Végül is a középdöntőből az elődöntőbe Brazília, az NSZK, Spanyolország válogatottját várom — a negyedik persze a belga—szovjet—lengyel hármasból kerül ki, de hogy melyik lesz? A brazilok szerintem a nagy esélyesek, pompásan játszanak, igazi látvány, amit bemutatnak.

Ny. T. — Fura, hogy a lengyeleknek egy győzelem elég a továbblépéshez, az olaszok nevetséges eredménnyel mehetnek tovább, a franciáknak is tulajdonképpen elég volt Kuvait legyőzése — mi meg a III. csoportban agyongyilkoltuk egymást. Persze, ha talán nem mi játsszuk az első mérkőzést El Salvadorral, mi is nagyon megkínlódunk az egy-két gólos győzelemért, mint a belgák és az argentinok... Fejlődik a játék, a brazilok kivételével egy csapat sem mehet mindig mindenben biztosra. Mert Zicoék... Kár, hogy az argentinok és a brazilok túl korán öszszetalálkoznak. Alig hiszem, hogy a mérkőzés szép lesz, mert e két ország mindig ütközetet vív a pályán. Aki továbbjut, az az NSZK-val találkozhat a döntőben.

12. — **A legnagyobb egyéniség?**

P. G. — Maradona. Nem véletlenül adtak érte nyolcmillió dollárt. Mindent tud, amit tudni érdemes. Tíz méteren belül olyan gyors, mint egy rakéta és olyan bal lába van... Sallainak volt gondja vele rengeteg, de mentségére el kell mondani; amit Maradona a labdával művel, ahogy tenyérnyi területnél is kisebb helyen megszelídíti, az zsonglőr-teljesítmény! Mi, játékosok tudjuk ezt a legjobban, hisz nekünk is ugyanaz a játékszerünk — egyegy alakítására úgy emlékszem, mintha gyorsított film lett volna.

Ny. T. Maradona és Rummenigge. Az argentin fiú őstehetség, mindaz igaz róla, amit írnak képességeiről és adottságairól. Erre születni kell: ezt ilyen szinten nem lehet megtanulni, ő eleve erre a játékra született. Az más kérdés, hogy mennyit dolgozott, edzett — de ő a focira született! Olyan izületei vannak, úgy lóg a bokája... Maradonából egy van csak. Igaz, Rummeniggéből is. Milyen gólokra képes...

13. — **Végszó: tanulság, tapasztalat?**

P. G. — Nem tudom konkrétan milyen tanulságról szólhatnék... Annak örülök, hogy nem okoztam csalódást, és legjobb tudásom szerint játszottam. Itt lehettem a világbajnokságon, 21 éves fejjel, ez óriási élmény. Ami a belga mérkőzést illeti, hát az maradt, sajnos, nagy és kihasználatlan lehetőségnek.

Ny. T. — Én megéltem már egy-két dolgot ebben a sportágban. Tudom, múlnak a hetek, hónapok, új feladatok jönnek, és ez sok mindent feledtet. A belga mérkőzés persze örök kellemetlen emlék lesz. Tanulság? Nem szabad hitetlennek lennünk: ha elhisszük, tudunk annyit, mint az ellenfél, akkor nyerhetünk. Erő és taktika? Az edzésmunkán, az edzőkön, a játékosokon múlik minden. Egyszer hallottam: a mai labdarúgáshoz már a mérkőzésen és az edzésen is magasfokú összpontosítás szükséges. Így van! De akkor elfogadhatatlan, ha edzésen egy húszéves fiú öt méterről fölé rúgja a labdát, ötször egymás után nem találja el a kaput, és nevetve hozza vissza a labdát... Szóval, a koncentráltság, a célirányosság, a tudatosság — ez ma már döntő! És ha ezt nem tudjuk, akkor meg kell tanulnunk!

Garaba és Vandenbergh hatalmas harcot vívott egymással. A párharc győztese legtöbbször Garaba volt, viszont a belga „aranycipős" csatár a belgák egyenlítő góljánál bemutatott egy megtévesztő mozdulatot Ceulemans beadása után, s ezzel kivette a részét a győzelemmel felérő döntetlenből

Íme, az a bizonyos huszonkilencedik perc története: Törőcsik Pölöskei kiugratásával kísérletezett, de ravasz labdája elakadt a belga védőkön. A labda visszafelé pattant, és a belgák megindultak előre, hogy lesre állítsák a magyarokat. Törőcsik tett egy megtévesztő mozdulatot, két belga utánarohant. Varga felismerte a lehetőséget, és a résen kitört, majd óriási gólt rúgott Pfaffnak. Gyönyörű, szívet-lelket melengető jelenet volt ez . . .

Czerniatynski, aki nem csinált mást, mint góljával eldöntötte a továbbjutás kérdését

Az „öreg" Van Moer, akinek beállítása feljavította a belgák teljesítményét

az a bizonyos pillanat

Nagy küzdeimet vívott a magyar válogatott a belga csapattal. Egy izgalmas, kemény mérkőzésen hetven percen át jobban játszottak a mieink, mint nagy vetélytársuk. Mégis kiestek a további küzdelmekből. Mert a belgáknak a 76. percben sikerült egyenlíteniük. Miért? Mert a Müller–Sallai, a Kiss László–Csongrádi csere nem sikerült? Mert a hajrára elfáradt, lelassult a csapatunk? Mert az ellenfél tapasztaltabb volt minálunk? Megannyi kérdés, válasz nélkül. Néhány emlékezetes pillanatot viszont felelevenít kiküldött munkatársunk képriportja.

HÁROM

Balszerencse! Egyre többet emlegetik ezt a szót az utóbbi napokban a labdarúgó-világbajnokságon. Elsősorban természetesen azok, akik elbúcsúztak a küzdelmektől, vagy nem úgy alakult a sorsuk, ahogy eltervezték. Talán nem érdektelen megnézni, valóban elháríthatatlan balszerencse végzett-e ezekkel a válogatottakkal, vagy nagyon is kézzelfogható okai voltak a kudarcnak.

1. ALGÉRIA—CHILE, AVAGY A TAPASZTALAT HIÁNYA.

Az afrikai csapat egy győzelem és egy vereség után úgy kezd, ahogy az egy továbbjutással kacérkodó gárdától elvárható. Remek csapatmunka, kiváló egyéni teljesítményekkel fűszerezve, nem is lehet más a következménye; mint három gól az első félidőben. Éleződik a helyzet: ekkor plusz kettő a zöld-fehérek gólkülönbsége, ami az utolsó csoportmérkőzésen egygólos osztrák vereségnél algériai továbbjutást jelent. Ezt a fiatal, tapasztalatlan csapatot elkapja a hév. Játszani már tudnak, taktikázni még nem. Ahelyett, hogy okosan tartanák az eredményt, nyílt sisakkal tovább rohamoznak. Ennek két következménye van: egyrészt egyre jobban elfáradnak a saját maguk által diktált iramtól, másrészt a változatlanul nyitott hátsó sor egyszer hibázik, s ez tizenegyest jelent a chileieknek. Belövik, majd az átmeneti zavart még egyszer kihasználva, betalálnak az algériai kapuba. A végeredmény 3-2. A négy pont megvan, de a gólarány 5-5. Most már mások kezében az algériai csapat továbbjutása. A felkínált lehetőséggel — mint később kiderült — élnek is a vetélytársak. (Sőt, visszaélnek!)

2. FRANCIAORSZÁG—CSEHSZLOVÁKIA, AVAGY SENKI SEM BÚJHAT KI A BŐRÉBŐL.

Labdarúgónyelvre fordítva ez azt jelenti, évek munkájának, szokásainak, beidegződéseinek tükörképe is ez a világbajnokság. Északi szomszédaink egy kicsit hozzánk hasonló cipőben járnak. Két Európa-bajnokságon sikerrel szerepelt csapatuk elöregedett, a régi, jól ismert nevek nem olyan félelmetesek, mint egykor. Támadójátékuk lelassult, sok adogatással jön előre a labda, ehhez kevesebbet és lassabban kell futni. A Platini vezényelte franciák harcosabbak, keményebbek és pontosan úgy játszanak, ahogy kell: semmi sietség, hiszen nekik a döntetlen a továbblépést jelenti. Biztosan „hozzák" a döntetlent, Josef Venglos pedig, ha marad, új csapat építését kezdheti, hiszen Panenka harmincnégy, Rogyinez harminckettő, Masny harminckettő, Vojacek harminchárom, Nehoda harmincéves, és további kulcsjátékosai közül is Jurkenik, Ormos, Kozak éppen alig marad a három X alatt. Biztos, hogy egyikük-másikuk neve felbukkan majd a válogatottban, ám hosszú távon új gerincet kell kialakítani. Persze, ha van miből.

3. HONDURAS—JUGOSZLÁVIA, AVAGY A VÉGÉN CSATTAN AZ OSTOR.

De mennyire a végén! A 88. percben még 0-0 az eredmény. A jugoszlávoknak a döntetlen kevés. Végigtámadták, végigtámadhatták az egész mérkőzést, s most a vége felé már maguk sem hiszik, hogy sikerül továbblépniük. 120 másodperc még az élet vagy halál. Ekkor egy buta szabálytalanság a hondurasi 16-oson belül. Tizenegyes. A „plavik" élnek az utolsó pillanatban ölükbe hulló lehetőséggel. A jugoszlávok hallelujáznak, a hondurasi csapat egyetlen hatalmas zokogás a pálya közepén. A semleges néző szíve szimpátiája már csak a mutatott játék alapján is a tengerentúliaké.

(K—y)

A francia Platini a levegőben is „úr". Itt a csehszlovák Panenkánál ugrik vagy két fejjel magasabbra, a továbbjutást eldöntő mérkőzésen (1-1). Platini egyébként ősztől Olaszországban, pontosabban a torinói FIAT cég csapatánál, a Juventusnál folytatja. A gázsiját ne firtassuk...

KÁR VOLT!

Bő tíz perc van már csak hátra a mérkőzésből. Franciaország—Kuvait 3-1. A néző szép kényelmesen hátradől, elnyújtózkodik, és azt gondolja magában: „Na, ez a mérkőzés is eldőlt, itt már nem lehet különösebb szenzáció." Nem lehet? Ki az, aki ezt ilyen elhamarkodottan állítja? Nézzük csak, mi is történik a pályán?

Platini viszi a labdát, Giresse kapja, kicselezi Tarabulsit és a hálóba lő. Gól, ujjonganak a franciák, ám a kuvaitiak rárontanak a bíróra és hevesen tiltakoznak. A vitába belekapcsolódnak a francia játékosok is, majd az edzők, cserejátékosok, gyúrók. A játékteret ellepik a fotósok, tévések, majd a rendet helyreállítani szándékozó rendezők, rendőrök. Miközben valóságos perzsavásár folyik a zöld gyepen, a lelátót pásztázó kamera egy izgatott férfin áll meg. Mozdulatainál csak a hely különösebb, ahonnan a pályára mutogat. Ugyanis Ady Abel All Sabael sejk, a kuvaiti emír testvére, hazája labdarúgó szövetségének elnöke s mellesleg a FIFA tagja ugyanis a díszpáholyból ad félreérthetetlen jelzéseket játékosainak.

Nevezetesen: azonnal jöjjenek le a pályáról. Amikor ennek a különös jelbeszédnek nincs foganatja, saját biztonsági emberei törnek utat a sejknek, aki most már a tett színhelyén rohangál fel s alá, s vitatkozik mindenkivel. Már nyolc perce áll a játék, amikor végre sikerül rendet teremteni, a kuvaiti égzengés, földindulás nem marad eredmény nélkül. A játékvezető érvényteleníti a negyedik francia gólt. Erre persze a gall kakasos kapitány, Hidalgo kap kis híján gutaütést, s tehetetlen mérgében honfitársa kezéből veri ki a rá közelítő kamerát.

A franciák befejezésül lőnek még egy érvényes gólt, ám a kedélyek nem csillapodnak. Ekkor már többet tudni a történtekről.

A francia támadásnál — állítólag — sípszó hallatszott, a kuvaiti játékosok azt hitték, a bíró fütyült, leálltak, és ezért kapták a gólt — így az arab magyarázat. All Sabael sejk már azt állítja, nem akarta lehívni a játékosokat — „Azért mentem a pályára, hogy helyreállítsam a rendet és a nyugalmat — mondja a kamerák gyűrűjében. — Mivel a bíró elismerte a tévedését és visszavonta a gólt, arra kértem a játékosokat, játszszanak tovább." Lesz az ügynek folytatása a FIFA-nál? — kérdezi az egyik riporter. „Nem. Ők ugyanis azt csinálnak, amit akarnak." — Majd hozzátette még „A bíró egy elfogult európai volt, és különben is a kis országok tehetetlenek a foci-nagyhatalmakkal szemben. A mérkőzés után pontosan tudjuk, hogyha minket nem hagytak nyerni a franciák ellen, nem fognak az angolok ellen sem."

Eddig az események, amelyekre a FIFA példás gyorsasággal sajtóközleményben válaszol:

1. A mérkőzést a pályán elért 4-1-es francia győzelemmel igazolja.
2. A Kuvaiti Labdarúgó Szövetséget a csapat sportszerűtlen magatartásáért 25 ezer svájci frank pénzbüntetéssel sújtja.
3. A kuvaiti szövetség elnökét sportszerűtlen magatartása miatt felfüggeszti, és további büntetéseket helyez kilátásba a mérkőzés után elhangzott sajtónyilatkozatért.
4. Figyelmezteti a valladolidi rendezőket, hogy jobban ügyeljenek a rendre és fegyelemre.
5. A játékvezető Játékvezető Bizottság legközelebbi üléséig ugyancsak felfüggesztik.

Sepp Blatter
FIFA-főtitkár

Lassacskán még egyet alszunk rá, megnyugszanak a kedélyek. Már csak egy rövid hír foglalkoztatja a sajtót: a sejket kizárják a FIFA tagjai közül.

Így zárult tehát a labdarúgó VB-k történetében egyedülálló eset. Meggyőződésem, hogy a hirtelen indulatok kiváltotta vihar nem szolgálta, nem szolgálhatta a kuvaiti labdarúgás ügyét. Vitathatatlan tény, hogy az úgynevezett kis csapatok — köztük az érintett fél is az említett esetig — játékukkal, magatartásukkal teljes mértékben igazolták, hogy a FIFA döntése a létszámemeléssel kapcsolatban helyes volt. A továbblépés, fejlődés érdekében szükséges, hogy ne csak a nagy hagyományokkal rendelkező országok méressenek meg, hanem Afrika, Ázsia válogatottjai is bizonyíthassák a világnak, hogy egyre jobban értenek ehhez a játékhoz. Kamerun, Honduras, Algéria és a többiek kiállták a próbát.

Ezt a rendkívül kedvező képet rontotta el a forrófejűség, a helytelenül értelmezett nemzeti büszkeség, a meggondolatlanság!

Kár volt érte.

Megtört az átok

Szörnyű dolog, ha egy csapatnak semmi sem sikerül. A rossz hangulat, a kishitűség, az önbizalom hiánya rátelepszik a játékosok nyakára, mázsás terhével a földre húzza őket, kikezdi a legedzettebb lelkeket is.

Így vergődött az első két mérkőzés után a lengyel válogatott is. Nyoma sem volt annak az ötletes, gólerős játéknak, amit annak idején megcsodáltunk a lipcsei stadionban, mikor a piros-fehér 11 idegenben nyerve biztosította helyét a Mundiálon. Úgy festett a dolog, hogy a peruiak elleni utolsó, sorsdöntő csoportmérkőzésen sem lesz másként. Két kapufa, egy meg nem adott gól — minden hiába?

A második félidő elején azután egy jó tündér — lehet hogy ma már a tündér is focirajongó? — mintha megszánná Latóékat. Az 56. percben Smolarek betalált Quiroga kapujába, és ezzel egycsapásra vége az átoknak. Ahogy a mesék szabályai szerint a békából meseszép királylány lesz, úgy válik a szenvedő lengyel csapatból ötletesen villogó, az ellenfelet kétségbeesésbe kergető együttes. Sikerülnek a cselek, sikerülnek a lövések, a pirosmezesek felszabadultan táncolnak a gyepen. Lató, Boniek, Buncol, Zmuda egymást múlják felül.

Ja, igen. A végeredmény 5-1, Lengyelország csoportelső.

Cifrázás nélkül

Három mérkőzésen mindössze egy gól, pedig az ellenfelek között olyan csapatok vannak, mint Olaszország, Lengyelország és Peru. Ez a mérlege a kameruni csapat kapusának, Tomas M'Konónak, aki a három találkozóból, szakvélemények szerint, kétszer érdemelte ki a mezőny legjobbja címet. A biztoskezű portásnak azonban nemcsk a teljesítménye maradt emlékezetes. Már a megjelenésében volt ugyanis valami lebilincselő. Miközben mnidenki elolvadt a hőségtől, ő melegítőben védett. Hallatlan eleganciával mozgott a fehérre festett lécek között. Még nem elég „dörzsölt", nem tudja, mi az: a közönségnek védeni. Nem mutatott be robinzonádokat, nem vetődött látványosan a beadásokra, nem dirigálta széles mozdulatokkal a védelmet. Egyszerűen csak minden labdát megfogott. Mindig ott állt, ahol kellett, testével betöltötte a teret, és így késztette megadásra Latót, Cubillast, Rossit és a többieket. Egyetlen kivétellel. Utolsó fellépésén Graziani fejesével szemben tehetetlen volt.

Ez azonban nem változtat a tényen, a világbajnokság egyik legjobb kapusa. Kár, hogy ezen a Mundiálon már nem láthatjuk többet.

Knézy Jenő

FIESZTA vagy fociütközet...

Történelem

1908. július 9-én játszott egymással hivatalos mérkőzést először – barátságos alapon – Argentína és Brazília. Rio de Janeiróban 3-2-re nyertek a vendégek.

1912-ig még további három nagyarányú argentin siker (6-3, 4-0, 3-0) következett, de ez év szeptemberében, újra csak Rióban, a brazilok megszerezték első győzelmüket (1-0).

Ha nem is az osztrák–magyar találkozók gyakoriságával, de elég rendszeresen követték egymást az erőpróbák. 1940-ben például nem kevesebb, mint négyszer találkozott a két nemzeti tizenegy: 3-0, 6-1, ez két argentin siker, aztán Buenos Airesben 3-2-es hazai vereség, majd rögtön ezután ugyanitt 5-1-es hazai győzelem. És ehhez a négy találkozóhoz nem kellett több mint három hét: február 25. és március 17. között „lezavarták" gyorsan mind a nyolc félidőt.

Az ilyen sorozat azonban nem egyedüli. 1945. december 16–23. között brazil földön háromszor találkozott Brazília és Argentína, egyszer nyertek a házigazdák, kétszer a vendégek. A következő erőpróbára érdekes módon aztán tíz esztendőt kellett várni – viszont akkor kárpótolták a szurkolókat a hosszú szünetért. Ebben az esztendőben ugyanis újra négyszer találkoztak a zöld-sárgák a kék-fehérekkel. Egy-egy győzelem és két döntetlen a mérleg.

Világbajnokságon csak kétszer ütköztek meg eddig, először az 1974-es VB-n, az NSZK-ban (nyertek a brazilok 2-1-re), majd a már említett alkalommal, 1978-ban (0-0).

Végezetül aligha érdektelen az eddigi 63 mérkőzés közül az utóbbi tíz év eredménysorát felidézni (Argentína–Brazília szempontból):

1974. június 6. VB, semleges pályán, az NSZK-ban 1-2,
1975. augusztus 6. Brazíliában 1-2,
1975. augusztus 16. Argentínában 0-1,
1976. február 27. Argentínában 1-2,
1976. május 19. Brazíliában 0-2,
1978. május 12. VB, Argentínában 0-0,
1981. január 8. Uruguayban, semleges pályán 1-1.

A statisztika tehát brazil örömöt ígér. No de a statisztika...

NSZK—Anglia, Brazília—Argentína. Mind a négy együttes nyert már világbajnokságot, mindegyikben van néhány világklasszis, sőt most, hogy megrostálódott a mezőny, tulajdonképpen újraélednek a Mundial előtti jóslatok — e négy közül kerül ki a világbajnok...

És bár a két európai csapat már most kedden találkozik, a sorsolás alapján viszont a dél-amerikaiak várhatóan csak a jövő héten küzdenek meg egymással, hétfőn — a brazil—argentin mérkőzésnek így is sokkal nagyobb a sajtója, a hírverése, a reklámja.

És már előre: a kritikája is.

Na nem az eddigi teljesítményt hánytorgatja fel akárki is — Maradónáék továbbjutásukkal teljes mértékben rehabilitálták magukat —, hanem a szervező bizottságot szidják már sokan. Akad, aki persze csak úgy felemlegeti az oktondiságot, az utca embere viszont elég vaskosan fogalmaz.

És végül is neki van igaza.

És végül is az utca embere — aki metróval jár ki a mérkőzésre, aki a mi szendvicsünknek megfelelő bocadillót rágja, aki egy-két üveg sört iszik rá —, no igen, ő mond elég velős dolgokat. Mert tulajdonképpen csakis vele — azaz velük, vagy ötvenezer szurkolóval —, bánt el a „szervezettség".

Az előzetes forgatókönyv szerint ugyanis a C. (középdöntő) csoporttalálkozó helyszíne az RCD Espanol barcelonai együttes Sarria nevű stadionja. Ötvenezres stadion.

Az A. (középdöntő) találkozóinak színhelye viszont az FC Barcelona hiperszuper modern, sokak szerint a világ legszebb labdarúgó-építménynek tartott Nou Campja. Százezres befogadóképességgel.

Ha a riói Maracanát technikai csoda lévén hirtelen át lehetne szállítani Spanyolországba — a világ legnagyobb fociüzlete lehetne ebből a 90 percből. Mert, hogy a világ legnagyobb stadionja, a kétszázezres Maracana is zsúfolásig megtelne, az oly biztos, mint hogy...

Mint az, hogy már most nincs egyetlen jegy sem a mérkőzésre.

Joao Havelange, a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség brazil elnöke Valladolidban, a francia—csehszlovák mérkőzésen megjelenve, tett ugyan halvány célzást, hogy talán ez esetben...

A helyzet azonban változatlan. A forgatókönyv, az forgatókönyv, a terv, az terv, és ennek alapján — legalábbis mostanáig, azaz a vasárnap esti lapzártáig — az utca emberének egész hétköznapi szóvirága is csak szócséplés. Jól hangzik ugyan, amit mond, íze, zamata van, csak épp hiába mondja.

Az egészben talán a legérdekesebb; a szervezők rendkívüli körültekintéssel intézték a világbajnokság anyagi ügyeit. Tv, reklám, jogdíjak, hirdetések, turistacsoportok, Mundial-totó, minden tételt pontosan könyvelnek a bevétel rovatban.

Ötvenezer nézőről, azaz egész pontosan: ötvenezer belépőjegy eladásáról most mégis lemondanak?

No persze eredetileg eszük ágában sem volt ilyen dőreséget elkövetni... Előzetesen ugyanis Argentína látszott a III. csoport biztos elsőjének, mögötte pedig Belgium a valószínű másodiknak. Ez esetben az argentinok játszották volna középdöntőbeli mérkőzéseiket a Nou Campon, a brazilok a Sarria füvén. A kettőjük közti elődöntő pedig a Nou Campon következett volna... A nagy stadionban, ahol százezren elférnek.

Nem úgy, mint most, a Sarriában, ahol csak ötvenezernek jut hely... És ahol nem már a legjobb négy, hanem még a legjobb 12 csapat közti találkozók egyikén kénytelenek eldönteni Zicóék és Maradonáék: vagy-vagy?

Fieszta?

Gondolom, elég sokan emlékeznek még a legutóbbi világbajnokság hasonló összecsapására. Akkor az argentínai Rosarióban épp Palotai Károly dirigálta végig a két félidőt, de még az ő közismert határozottsága és rendszeretete is majdnem kevés volt. Csattogtak a sípcsontvédők, csatárok tettek úszómozdulatokat a levegőben, védők gyilkolták a szembenállókat, zengett az ég, és vakító villámok csapdosták a füvet.

Két szomszédvár, presztízsmérkőzés, ki a legény?

0-0 volt a vége. És a határtalanul kemény összecsapás után mindenki felsóhajtott, legnagyobbat talán Palotai — csakhogy vége van...

A brazilok sevillai könnyed teljesítménye, a látványos és meglehetősen sűrű gólok, Maradona klasszisa tényleg nagy élményt ígér.

Ígér?

A lapok is azt írják, „igazi fieszta" lesz ez a találkozó, de szerintem igen nagy és nagyon kemény csata.

Mert a brazil védőknek eddig nemigen volt gondjuk a szembejövő csatárokkal, mert eddig cselezgethettek, és bemutathatták az európai támadókat gyakorta megszégyenítő technikai tudásukat.

És az argentinokat sem gyurmából formázták. Nincs talán még egy ennyire határozott és céltudatos, sőt ha kell kíméletlen védelem, nincs sehol másutt ennyire kemény és kiváló fizikai adottságokkal jócskán megáldott hátvédsor. Ha kell, öten-hatan védekeznek, már a középpályán letámadják és elkaszálják az ellenfelet. És a 16-oson belülre jutni náluk — ez bűn Passarelláék részéről, viszont isteni véletlen az ellenfél számára.

Nagy és kemény csata lesz, hát, miközben persze tényleg adódik alkalom majd elcsodálkozni: jaj, hát ezt meg lehet csinálni egy labdával?

Amikor a védekező középpályás is a támadást segíti: Gallego harcban a salvadori védőkkel, Maradona kissé kényelmes tartásban várja az átadást. Vagy ő sem bízik benne, hogy eljut hozzá a labda?

Junior, aki a védekezés mellett, a támadások előkészítésében is jeleskedik. A Mundial egyik tapasztalata: a védőjátékosoknak is tökéletesen képzett labdarúgónak kell lenniük, mert csak ebben az esetben számíthat egy csapat sikerre

És mit mondanak ők?

A brazilok már pénteken megérkeztek Barcelonába, a repülőtéren több száz, zöld-sárga színekbe öltözött szurkolójuk harsány üvöltése fogadta őket. A Varig különgépe Sevillából repítette fel Santana csapatát, amely néhány perc elteltével máris útnak indult San Quirze De Besora felé — itt ütik fel szállásukat a brazilok. A néhány perc során természetesen újságírók tömege rohamozta meg azt a csapatot, amely sokak szerint 1982 világbajnoka lesz. A kérdések természetesen mindig az argentinok körül forogtak...

— Nem tudom, hogy miként készülnek Maradonáék ellenünk, de mi semmi különöset nem találtunk ki. Ugyanazt a játékot játsszuk, amely eddig sikerhez vezetett. És az az igazság, hogy ha világbajnokok akarunk lenni, akkor Argentínát egyszerűen le kell győznünk. Teljesen mindegy, hogy most vagy esetleg egy héttel később kerülnénk szembe velük. Az elsőség akkor lenne igazi nagy érték, ha az előző világbajnokot két vállra tudnánk fektetni — válaszolta a kérdésözön közepette Dirceu, aki jónéhány évet itt profiskodott Spanyolországban, az Atletico Madrid játékosaként.

Cerezónak is volt hozzátenni valója: „Ragyogó fizikai és pszichikai állapotban érezzük magunkat, Sevillában a spanyol közönség csodálatosan viselkedett. Bízunk abban, hogy Barcelonában is mi leszünk a közönség kedvencei. És teszünk is arról, hogy magunkkal tudjuk ragadni a nézőket."

Körülbelül ugyanebben az időben Menotti is szólásra emelkedett, csakhogy ő vagy 600 kilométerre délebbre. Az argentinok ugyanis megmaradtak eredeti szálláshelyükön, Villahuyosát csak az első mérkőzés előtti napon hagyják el. A hosszú, vékony, meggyötört arcú Menotti ezúttal csak a honfitárs újságírókat fogadta:

— Nem hiszem — mondta —, hogy a brazil csapatban lesz egy olyan játékos, akit kizárólag azzal a feladattal küldenek pályára, hogy semlegesítse Maradonát. Ha így döntene a brazil vezetés, nagyon meglepődnék. Tudniillik ahhoz, hogy egy Batista-szerű játékos kísérgesse Maradonát, ahhoz ki kellene hagyni a csapatból Cerezót vagy Falcaót. Nem, nem, ennek semmi értelme nem lenne. Ez ugyanolyan volna, mintha én csupán azért, hogy Zicót őriztessem, kihagynám a csapatból Ardilest. Így azután úgy látszik, mind a két csapat azt játssza majd, amit szokott, vagyis amit a legjobban tud. Az olaszok ellen kezdünk, és feltétlen győzelemre számítok. Szerintem nincs még egy olyan társulat a világbajnokságon, mint az övék. Itt ugyanis hét hátvéd játszik valójában, és csak két-három csatár. Az olaszok elleni győzelem után aztán: jöhetnek a brazilok."

MUNDIAL '82

I. csoport

A hét játékosa:
WLODZIMIERZ SMOLAREK
(Lengyelország)

Vagy-vagy összecsapás La Corunában. Két döntetlen után találkozik a lengyel és a perui válogatott, ráadásul a harmadik — az esetleges mostani — pontosztozkodás már a délamerikaiaknak kedvezne. Mert amíg Boniekék 180 perc alatt egyetlen árva gólocskára sem voltak képesek az olaszok, illetve a kameruniak ellen, a Peru—Olaszország találkozó 1-1-re végződött. És pontegyenlőség és gólkülönbség nélkül azé a csapaté a továbblépés joga, amely több gólt rúgott.

Márpedig a perui 1-1 ugyan a lehető legkevesebb — mindenesetre épp eggyel több a lengyelek egy-sem góljánál.

És az első félidő 0-0. És az 55. percben Antoni Piechniczek szövetségi kapitány úgy érzi, már nem volt hiábavaló megszületnie. Felugrik a vörösmezesek kispadjáról, beveri a fejét a műanyag tetőbe, nem számít, karok az égnek, ez itt a boldogság.

Kupcewicz hosszú átadására Smolarek kiugrik. A perui védők hátrálnak, a lódzi balszélső berohan — a kapus tehetetlen a lövésével szemben.

A mokány Widzew-csatár — Boniek társa, mondják, épp az ő jótékony klasszisjátéka kellett, hogy válogatott szintű támadó legyen belőle —, a fontos gólok embere.

Tavaly az NDK—Lengyelország lipcsei találkozón, amikor északszel a VB-szereplés, a selejtező csoportból való továbbjutás volt a tét: idegenben két gólt lőtt. 3-2 lett a vége. Az első gól mindenesetre az övé volt...

Most a Lengyelország—Peru találkozón, amikor a világbajnokság 1. csoportjából való továbbjutás volt a tét: megint meglőtte a maga gólját. 5-1 lett a végeredmény. Az első gól mindenesetre az övé volt itt is...

II. csoport

A hét játékosa:
WALTER SCHACHNER
(Ausztria)

Egészen fiatalon került be az osztrák válogatottba, még csak huszonnégy éves, de sok nagy csata részese volt, góljai emlékezetesek. Nekünk a Népstadionban is rúgott egyet, nemrégen.

Szélvészgyors csatár, a Mundial kiugró tehetségű játékosa. 1978 Krankl nagy pillanatait hozta, most a ballábas bombázó mellett szereplő másik osztrák neve hallatán kapják fel a fejüket a focikedvelők. Schachner két gólt szerzett eddig abból a háromból, amelyet az osztrákok ellenfeleik hálójába küldtek.

Egy éve Olaszországban vendégszerepel. A Cesena vette meg nem kis pénzért, de befektetése bombaüzletnek bizonyult. Ugyanis Schachner szinte egyedül tartotta benn az olasz A-osztályban a kiesőjelöltet. Most az olasz labdarúgó-börzén az egyik legdrágább átadójelölt. Ha ugyan a Cesena egyáltalán hajlandó megválni tőle. Verseng érte az Internazionale, a Roma és még jó néhány egyesület.

— A gyorsaság nem minden, erre mostanában jöttem rá — mondta Schachner. — A gólhelyzeteket ki is kell használni, és ehhez hideg fej, rengeteg tapasztalat szükséges. Olyan csoportba kerültünk, ahol bármi lehetséges, minden előfordulhat. Anélkül, hogy ellenfeleinket lebecsülném, a jelenlegi osztrák válogatottat erősebbnek tartom, mint a franciákat és az északíreket. Persze, ennek a soron következő kilencven percek során kell bebizonyosodnia.

III. csoport

A hét edzője:
MAURICIO „PIPO" RODRIQUEZ
(El Salvador)

Alacsony, vékony, de rendkívül udvarias, gyakorta mosolygó emberke a salvadoriak mestere. Az 1970-es mexikói világbajnokságon volt alkalma a saját bőrén is tapasztalni, milyen is egy mundial. Akkor játékosként vett részt a világtalálkozón, majd hogy 1979-ben a válogatott vezetője lett, idén már edzőként is megjelenhetett. Közben mindenesetre megszerezte a textilmérnöki diplomát is. Volt, hogy összetűzött már a szövetség elnökével, de hát előrelátó emberként, nem akarta életét a furán pattogó labdához kötni.

Az persze külön talány, hogy a halk szavú „Pipo" miként veszhet össze valakivel is... Mert tízgólos vereség után nincs még egy ember, aki olyan udvariasan pattant volna fel székéből, mint amikor Mészöly bejött utána az interjúszobába; aki ilyen vereség után, ennyire őszintén gratulált volna; aki három balsiker után oly udvariasan hallgatná a soknyelvű és gyakran bizony rámenős tudósítótársaság kérdéseit.

1-10 után 0-1 és 0-2, ki ne mondaná, hogy ez az adott helyzetben — siker?

— Három vereséget szenvedtünk, de itt voltunk a világbajnokságon. Hiszem, hogy nem vallottunk szégyent a magyaroktól elszenvedett súlyos vereség ellenére sem. Még mielőtt megkérdeznék, engedelmükkel azonnal hozzáteszem: az első csoportmérkőzést követően természetesen más céllal küldtem pályára a játékosokat. De ki az, aki nem ezt tette volna a helyemben? Megmondom azt is, hogy szívem szándéka ellen, az eszemre hallgatva cselekedtem így. Nekem sem tetszik a védekező labdarúgás, mert a játék lényege a góllövés. Viszont remélem, Menotti kollégám is megérti, aki azt mondja, hogy anti-futballt mutattunk be —, hogy egy csapat sem szenved szívesen nagy gólarányú, megsemmisítő vereségeket. Igen, nekem sem tetszik a védekező játék, nem is nekünk való ez, de most ezt kellett tennünk. Ha nem 10-1-es vereséggel kezdünk, ha nem a világbajnok Argentína, és ha az Európa-bajnoki második Belgium a két további ellenfelünk, más lett volna persze a helyzet. De azért így is néha megmutatták a salvadori játékosok, hogy mennyire képzettek, hogy értenek a látványos játékhoz, hogy imádnak előremenni, és gyors, cseles akciókat vezetni. Igaza van Menotti kollégámnak, a labdarúgás végül is látványosság az emberek számára. Most az egyszer bocsássák meg, hogy ehhez nem voltunk játszótársak, bár tudjuk, nem ez a szép, nem ez az igazi. De talán megbocsátják uraim, nem volt más megoldás a mi helyzetünkben.

LAURENT
rúgta az elsőt,
RENSENBRINK
az ezrediket

Ezekben a napokban lesz pontosan 52 esztendeje, hogy a labdarúgó-világbajnokságok történetének első gólja megszületett. 1930. július 13-án, vasárnap Montevideóban a 4:1-es francia győzelemmel végződött Franciaország—Mexikó mérkőzésen a francia Laurent megszerezte csapata vezető góljét...

Az azóta befejezett 11 — mostanival együtt 12 — VB-n már az 1200. gólnál tartunk...

Nézzünk hát meg néhány jubileumi gólt az elmúlt évtizedekből és persze a közelmúltból is. Az első jubileumi gólt még ugyanezen az uruguayi világbajnokságon szerezték. Az argentin M. Everisto lőtte a Chilével vívott 3:1-es mérkőzésen, ez volt csapata harmadik, tehát a győzelmet bebiztosító gólja. Rossz emlék erről az összecsapásról: az egyébként kitűnő belga Langenus vezette, sok hibával, elnézően, ennek következtében kisebbfajta verekedés is folyt a pályán...

Olasz játékos lőtte a VB-k századik gólját, Olaszországban, 1934-ben Schiavio, a Bologna híres csatára bombázta be az Egyesült Államok csapatának hálójába a 7:1-re végződött csoportmérkőzésen. Angelo Schiavio persze lőtt ennél fontosabb gólt is, amely ugyan nem volt jubileumi, de eldöntötte a VB-aranyérem sorsát. A csehszlovákokkal játszott döntő a rendes játékidőben 1:1-re állt, s a hosszabbítás 4. percében Schiavio lövése a hazaiak világbajnokságát jelentette.

Vannak amolyan „kisjubileumi" gólok is, mint például a 150-ik. Ezt a brazil Romeo szerezte az 1938-as, franciaországi VB-n, a hosszabbítás után 6:5-tel zárult brazil—lengyel találkozón. A 200. világbajnoki gól a svéd Wetterström nevéhez fűződik, aki a Kubának lőtt nyolc gól közül egymaga hármat ért el. Egy jubileumi gól, amely nem osztott, nem szorzott: szerzője a mexikói Ortiz, a jugoszlávokkal vívott 1:4-es összecsapáson,

IV. csoport

A hét játékosa:
TREVOR FRANCIS
(Anglia)

Nehezen kezelhető embernek tartják. A Nottingham Forest el is adta a Manchester City-nek. Közben néhány hónapot az Egyesült Államokban is rúgta a labdát. Onnan sérülten érkezett haza, ez akkoriban nagy port vert fel Angliában.

Most, úgy látszik, „beállt a sorba". A nagy Kevin Keegan helyett került be a csapatba, és minden mérkőzésen eddig kiváló teljesítményt nyújtott. Igazi csapatjátékos, ez még akkor is szembeszökő, ha az angol válogatottban minden mérkőzésen tizenegy „igazi csapatember" játszik.

Sűrűn változtatja a helyét. Réseket nyit a felfutó középpályásoknak. Az angol válogatott játéka nem éppen támadó, de ha valami igazán szép dolog történik a pályán, abban Trevor Francis biztosan részt vesz. Minden megmozdulása veszélyes az ellenfél kapujára. Tudatosan játszik, olykor persze azért improvizációkra is vállalkozik.

Azonnal lecsap a labdára, ha hibázik a védő. Mint a hiúz, résen van, az ellenfél legkisebb figyelmetlenségét kihasználja. Régen tudjuk róla, hogy nagy játékos, láttuk játszani is nemegyszer, de ezen a világbajnokságon eddig szinte felülmúlta önmagát. Robson és ő két-két gólt rúgott mostanáig. Ahogy Francist elnézzük, nem marad meg két gólnál ezen a Mundiálon.

V. csoport

A hét játékosa:
JULIO ARZU
(Honduras)

A sötét fekete „portás" szédületes dolgokat művel a kapuban. Csodás hat félidejével elkápráztatott mindenkit. Nem is az volt a feltűnő, ahogy sorra útját állta a labdáknak, hanem az a természetesség, ahogy mindezt tette. Párduckönnyedséggel úszott a levegőben, és érkezett a földre. Végül is nagy bravúrok nélkül — mégis bravúrok sorozatával tündökölt.

Honduras, a világbajnokság újonca döntetlenre végzett a házigazdákkal, döntetlenre végzett az észak-írekkel és döntetlenre . . . Nem, ez már nem sikerült. Az V. csoportban a továbbjutást eldöntő találkozó vége előtt néhány perccel a chilei játékvezető másként akarta. 0-0-ás állásnál 11-es a jugoszlávok javára, Petrovic bevágja, ezzel ők jutnak nagy nehezen tovább.

Julio Arzu öt perc múlva a gyepen fekszik. Zokog, zokog, a sírás rázza vállát. Aztán tenyerébe rejti arcát, látszik, hogy erőt akar venni magán. Ez magánügy, minek ezt a 35 ezer néző és a tv-kamerák szemeláttára... De nem sikerül.

A kapus, aki a csoportmérkőzéseken legyőzött számos híres csatárt, aki kemény bombákat szelídített meg, most tehetetlen.

Huszonnyolc éves, 27 alkalommal szerepelt hazája tizenegyében, a hondurasi Espana játékosa. Csoda lenne, ha az elmúlt tíz nap során fel nem figyelt volna rá több európai csapat.

VI. csoport

A hét játékosa:
ZICO
(Brazília)

Artur Coimbra Zico a polgári neve, de az első még oly sok millió brazil személyi papírjain szerepel...

Az utóbbi viszont évek óta, rendre-másra a sportlapok és a labdarúgó-magazinok címlapjain. Öt-hat esztendeje, amikor feltűnt, még „fehér Pelének" mondták. Aztán e kérdés lekerült a napirendről, mert bár Pelé többször elmondta, szívesen elfogadja őt utódjának, mint a brazil labdarúgás jelenlegi legnagyobb csillagát — csak épp ő maga hárította mindig el a dicséretet, mondván, ő szeretne inkább Zico és csakis önmaga maradni.

Huszonkilencedik születésnapján került túl idén márciusban, túl van 70. válogatottságán is. Igazán nem új arc az élmezőnyben, a Flamengo játékmestere, már az 1978-as világbajnokságon is ott rúgta a labdát a kék-sárgák között. Csakhogy akkor Coutinho mester meglehetősen szűkre szabott védekező játékot írt elő, ez pedig nem csak hogy társainak, de neki sem testreszabott feladat volt. Aztán jött Santana, és másképp alakította ki a brazil divatot — támadni, gólt rúgni, menni előre

És ez az, amiben úgy fest Zico, mintha csak ráöntötték volna e játékfazont. Szervez, irányít, felér rendre az ellenfél 16-osára, átlövi a sorfalat, érkezik a beadásokra, kicselezi a védőket.

Három mérkőzés után a listán három góllal szerepel.

Olaszországban két éve tekintélyes egyesületi elnökök ügyködnek azon, hogy őt meg tudják szerezni. Most is ezen fáradoznak.

Lehet persze, hogy Maradonához hasonlóan bebizonyosodik: a spanyol peseta többet ér, mint az olasz líra?

Főleg akkor, ha kötegnyi, sok-sok kilónyi van belőle.

1950-ben. Ugyancsak az 1950-es, braziliai VB-n jegyezhették fel a 300. gólt. Az otthoniak egyik kedvence, Chico „zörgette meg" a spanyolok hálóját, a hazaiak 6:1-es győzelme alkalmával.

1954, Svájc. A francia Vincent a világbajnokságok 350. gólját szerzi Mexikóval szemben (3:2). Ugyanaz a Vincent, aki a mostani VB-n a kameruniak kispadján ült — szövetségi kapitányként. A 400. gól az NSZK-beli Morlockot dicséri, az 500. — már az 1958-as világbajnokságon — a skót Collinst. Paraguay hálójába lőtte, 1:3 után, szépítő gólként. Az 550. gól színhelye is Svédország, s a francia Piantoni lőtte remekül az észak-írek hálójába. Ez utóbbiaknál különben Bingham volt a jobbszélső, ugyanaz a Bingham, aki éppen napjainkban a legjobb 12 közé vezette Észak-Írország együttesét.

A 600. VB-gólt a jugoszláv Jerkovics rúgta Uruguay kapujába az 1962. évi világbajnokságon. Négy évvel később Pak Szjung Szin, a Koreai NDK csatára a 88. percben rezegtette meg Chile válogatottjának hálóját, ezzel lett 1:1, s ezzel jutottak tovább Chile és Olaszország előtt. Szintén az angliai VB-n esett egy valóban jubiláris gól, a 750-ik. A portugál Torres bombázta be kapásból a szovjet hálóba a labdát, a 3. helyért vívott remek mérkőzésen — a 89. percben. Így nyertek Eusebioék 2:1-re.

800. gól: Gerd Müller (NSZK) a bolgárok ellen (1970, Leon, mexikói VB)). 850. gól: Jairzinho (Brazília), ugyancsak Mexikóban, az olaszokkal vívott, s 4:1-es brazil győzelemmel végződött mérkőzés 3. gólja volt ez.

900. gól: Yazalde (Argentína) az 1974-es VB-n. 950. gól: Rossi (olasz) 1978-ban, Argentínában. És a „legjubilárisabb", vagyis az ezredik gól, szintén 1978-ban. A góllövés dicsősége a holland Rensenbrink nevéhez fűződik. Az Iránnal szembeni találkozójuk mindhárom gólját ő lőtte egyébként, sőt egyet-egyet még a skótoknak (ez volt az ezredik, büntetőből) és az osztrákoknak is.

„Kisjubileumi" gól volt, de VB-aranyat jelentett az 1978-as döntőben az argentin Bertoni lövése. Argentína—Hollandia — hosszabbítás után — 3-1. Bertoni Kempessel kényszerítőzött, majd a visszakapott labdát 12 m-ről a jobb alsó sarokba vágta. 2-1-es vezetésük után — a 115. percben — ez a lövés biztosította be győzelmüket.

A most zajló VB-n már láthattuk (mi itthon persze csak a tévében) az 1100. és az 1150. gólt (a szovjet Baltacsa lábáról, illetve az NSZK-beli Hrubesch fejéről szállt a hálóba).

Valószínű, hogy „megszületik" Spanyolországban az 1200. világbajnoki gól is.

Szűcs László

A Real Sociedad huszonnégy esztendős balszélsője, a spanyol válogatott állandó kezdő embere volt eddig. Gólt csak egyet rúgott, azt is tizenegyesből, játéka elmarad a várakozástól, csakúgy, mint a házigazdáké. A spanyolok csúnyán ráfizettek, ugyanis az észak-ír válogatottól elszenvedett vereségük azt jelentette, hogy csoportmásodikként a rendkivül nehéz B-csoportba kerültek a legjobb tizenkettő között, ahol az NSZK-val és Angliával kell harcolniuk az elődöntőbe jutásért. Ez pedig olyan feladat, amellyel a rossz formában játszó hazai válogatott – legalábbis pusztán a jelenlegi erőviszonyokat figyelve!... – aligha tud megbirkózni.

ROBERTO LOPEZ UFARTE

MUNDIAL '82

VIVA ESPAÑA?

Arconada, a biztos kezű

Rajzok: Dluhopolszky László

Tendillo, a sziklaszilárd

Quini, egyelőre csereként, de máris sokat tett

A spanyol csapat Spanyolországban: természetesen nemzeti ügy.

Kikaphat az NSZK Algériától, rúghat Socrates olyan gólt, amilyen csak a képeskönyvekben látható, okozhat akkora botrányt a kuvaiti emírek egyike, amekkorát csak akar – ha Gordillo megsérül, ha Quini kimarad a csapatból, ha Arconada mond valamit, ha Lopez-Ufarte csinál egy cselt: arra természetesen másként reagál az a körülbelül huszonötmillió spanyol, akit érdekel a foci. Persze erre még az a maradék huszonötmillió spanyol is figyel – öregasszonyok, kislányok, családanyák, netán focipályára soha le nem tévedő férfiak, bár ezekből errefelé csak elvétve van néhány –, akit egyébként egyáltalán nem érdekel e sportág.

A merő unalomban vergődő V. csoport első nagyszerű mérkőzése: Spanyolország–Jugoszlávia.

Valenciában. A Casanova stadionban. Ahol – mondják – Barcelona után a leghozzáértőbb a közönség, de ahol még a Nou Campnál is nagyszerűbb a hangulat.

Most meg még annál is forróbb. Miért? Mert ahogy az AS című sportlap említi: „Csordultig tele a stadion".

Olyan piros-sárga zászlóerdő borítja a lelátókat, hogy ez még a színvaknak is sok lenne egyszerre. Két órával a mérkőzés megkezdése előtt roskadásig tele a betonkaréj. Nem tévedés: tízezrek várnak csak arra, hogy a játékoskijáró elé kanyarodó hatalmas Pegasus buszon érkező kedvenceket tapssal köszöntsék arra a fél percre, amíg lekászálódnak a lépcsőn és eltűnnek az ajtó mögött. Dob, trombita, fűzfasíp, nádihegedű. Es-pa-na – dübörög a tömeg kiáltása.

Nagyszerű látvány, olyan, amit talán soha nem feled az, aki idegen a környéken.

Iszonyú látvány, ha nem épp a spanyol tizenegy piros-kék-fekete szerelését ölti magára az ember az öltözők egyikében.

Amiért a jugoszlávok mégsem remegő lábakkal jönnek be az arénába: „spanyol" edzőjük van, aki elmondta, itt bizony a pokol kapuján kell belépni.

Hisz Milan Miljanics majd fél évtizeden át volt a Real Madrid mestere, ő aztán tudja: mi vár Valenciában a vendégcsapatra. És ebből következtetni tud: mi vár Valenciában a világbajnokságon a kedvencekkel szemben pályára lépő csapatra.

Valencia, óh. Saura, óh. España, óh.

Védelmi hiba? Az. Kihagyott Pantelics, hisz az orra előtt suhant el a labda? Igen. Rövidzárlat a védőknél, mert azt hitték a szögletből végül kapukirúgás lesz? Így van.

De hát a közönség, az a több tízezer ember, a piros-sárga zászlóerdő, a hangzavar, a dübörgés már elég gond egymagában. Meg itt van tizenegy spanyol, aki úgy támad, mint a megsebzett bika. És hogy köztük épp ez a vékony emberke . . .

Hát erre már nincs erő, ideg, önbizalom, fej, hogy épp őrá figyeljenek, amint a jobboldali kapufától másfél méterre elcsúszva, és a földre kerülve . . .

Jött Saura és . . . A vége 2-1.

Viva Valencia! Viva Saura!! Viva España!!

Ezen az estén a boldogságot ingyen és mázsára mérik a Casanova stadion környékén.

Martos végre igazi tudása szerint játszott a belgák ellen. A magyar csapat motorja volt, sokszor futott fel a szélen s jól adott be. Pontosan vett részt az összjátékban, kiválóan védekezett. Képünkön Baecke (14) és Vercauteren között dobja támadásba valamelyik középpályásunkat

Müller rendkívül bátran játszott, sok jó labdát adott társainak. Felvételünkön újabb rohamra indul, miután elfektette Coeck-ot. Magyarország–Belgium 1-1. És mégis a belgák jutottak tovább . . .

Pölöskei a taktikai terv szerint visszavonult a középpályára, de dicséretére szóljon, hogy aktívan részt vett a magyar csapat öszszes támadásában. A végén, már 1-1-es állásnál, amikor Fazekas labdája elsuhant a kapu előtt, és ő a tizenhatoson belül megszerezte, nem ismerte fel a lehetőséget. Felvételünkön éppen a súlyos agyrázkódást szenvedett Geretset cselezi ki. Hátrább Coeck

Elche: kedd, a vége...

FELTÉTELES MÓD, ERŐÁLLAPOT, A HETVENÖTÖDIK PERC...

Ilyen játék ez a foci.

Ha a hetvenötödik percben Ceulemans nem tud lefutni a félpályától, mert a két magyar védő egyike beéri; ha az oldalvonal mellett nem tudja negyven méteren át vezetni a labdát, mert Varga és Csongrádi közül az egyik szabálytalanság árán feltartóztatja; ha a keresztező Kerekes keményebben lép elé; ha a földre kerülő belga csatár és a magyar védő közül nem az előbbi eszmél korábban; ha belül Vandenbergh bele tud nyúlni a labdába; ha a magyar védők valamennyi belgára szigorúbban ügyelnek a a büntetőterületen belül; ha Mészáros talán egy gondolattal korábban indul el a lövés irányába...

Ilyen játék ez a foci.

Utólag mindig a feltételes mód játéka.

Azaz helyesebben: a feltételes módé, amit a vesztesek használnak.

A győztesek kijelentő módban mondják el a maguk igazát, sőt azt nemritkán felkiáltójelekkel ékesítik.

Guy Thys, a belgák szövetségi kapitánya — bár láthatóan öregedett egy keveset az elchei kilencven perc során — a mérkőzés végén nyugodtan mondhat, amit csak akar. Például ilyeneket: — A második félidő megmutatta, mit tud a csapat, és ezzel bizonyítottuk, az El Salvador elleni találkozó csak közjáték volt számunkra. Most mindenki láthatta, hogy nemcsak védekezni tudunk, hanem támadni is. Ceulemans és Meeuws vezényletével kitűnő fizikai erőállapotról tett tanúbizonyságot az együttes. Minden mérkőzés kilencven percig tart!

Thys azt mond, amit akar. Az eredmény mellette szól — két győzelem után a döntetlennel Belgium került tovább a III. csoportból elsőként —, sőt a labdarúgó-évkönyvek soha nem fogják elárulni, miként született meg 1982. június 22-én Elchében a Belgium—Magyarország 1-1-es döntetlen.

Az évkönyvek és a világbajnokság eredményeit majdan rögzítő statisztikák csak 1-1-ről szólnak. És aztán néhány sorral alább majd kiderül az is: Belgium neve újra szerepel a mérkőzések során, Magyarországé viszont nem.

Mert a belgák bejutottak a világbajnokság legjobb tizenkét együttese közé, a mieink viszont sajnos — de ezt is már csak mi tesszük hozzá.

A szigorú számokra, rövid mondatokra és eredményekre alapozott statisztikákban már erre a rövid szóra sem lesz hely.

Így azután bármennyire is kedvesek az NSZK-beli turisták, akik kocsijukból Alicante tengerparti sétányán a mellettük elhaladó magyar autóra dudálnak és integetnek, bármennyire is kedves az amúgy is kedves szállodapincér, mutatva, milyen kevés hiányzott a sikerhez, bárhányan is emlegetik a spanyol újságírók közül, „mala suerte", vagyis balszerencse — a tény az tény marad.

Akik odahaza a televízió előtt ültek és bosszankodtak a végén, akik talán csak a rádióközvetítést hallgatták, vagy esetleg csak a mérkőzés leírásából értesültek az eseményekről, valamennyien egyformán tudják és tudjuk — tényleg egészen kevés hiányzott a magyar együttes sikeréhez. Vagyis hogy az 1-0-ás meglepő eredménnyel Argentína mellett a mi csapatunk kerüljön tovább, miközben az Európa-bajnoki ezüstérmes Belgium két győzelem után búcsúra kényszerül.

Mégsem így történt. Tizenöt perc volt hátra és egyenlítettek a belgák. Nem volt erőnk az újításra.

De a belgáknak tizenöt percen belül — sőt az utolsó tizenöt percben! — gólt rúgni, ez manapság csak nagyon keveseknek sikerülhet. Hisz az argentinoknak kilencven perc kevés volt a nyitányon, hogy csak egyszer is betaláljanak Pfaff kapujába...

Nem volt erőnk az újításra. Nem volt erőnk?

A mérkőzés után a láthatóan nagyon megviselt és elgyötört Mészöly Kálmán összesen kilenc kérdést kapott a nemzetközi tudósítótársulattól az interjúszobában. Ebből négyben ilyen vagy olyan formában, így vagy úgy szerepelt a szó: erő... És a kérdések lényegében úgy formálódtak: miért fogyott el az erő?

A magyar szövetségi kapitány így és úgy válaszolt, hol rövid mondattal lépett át a kérdés lényege fölött, hol elismerte, bizony pszichikailag és fizikailag nagyon sokat kivett a társulatból az összpontosítás...

A kérdések lényege azonban végül is megválaszolatlan maradt.

Mert: tényleg az erő fogyott el a végére.

És ezért nem tudott a kirobbanó Ceulemansszal lépést tartani két magyar focista, ezért nem tudta — mert akarta, hisz bágyadt mozdulatot is tett erre — a csereként bejött Csongrádi szabálytalanul megakadályozni a belga csatárt lendületes robogásában... Talán Kerekes is már a szokásosnál kevésbé keményebben lépett ki... És már e — sajnos utólag tudjuk — döntő pillanat előtt is: egyre többször jöttek fel a vörös mezesek, egyre ritkábban jöttek hátra Törőcsikék, egyre többször késett le a belső csatár a beadásról, egyre több magas labdát fejelt el az ellenfél, egyre többször került tempóelőnybe a magyar védőkkel szemben a két előretolt belga csatár, egyre gyorsabban tudták átjátszani a középpályát ellenfeleink...

Erre szokás mondani, hogy a magyar játékosok elfáradtak a saját maguk által diktált iramban.

Igaz.

Elmondhatjuk azt is, összességében balszerencsés gólt kapott válogatottunk.

Igaz.

A belga kapus durván leterítette a nagy gólhelyzetbe került magyar csatárt, és ezért csak sárga lapot kapott.

Igaz.

De igaz az is — a belgák nem fáradtak el a mérkőzés iramában, a belgák már-már vert helyzetből fel tudtak támadni, és a belgák kapusának végülis csak sikerült az, ami a magyar védőknek a gól előtt nem sikerült.

Ennyi volt a különbség.

Nem sok, persze.

Belgium—Magyarország 1-1.

Itt meg aztán már semmi különbség nincs a két csapat között?

Valami azért mégiscsak van.

A belgák kijelentő módban beszélnek a mérkőzésről, sőt néha felkiáltójelet is használnak mondandójuk kiemelésére — nekünk pedig maradnak a feltételes módok. Ha a hetvenötödik percben...

Becsületes küzdelemben, majdnem szenzációt okozva, korábbi önmagához képest jó játékkal —, de a magyar csapat elbúcsúzott a világbajnokságtól, a belga válogatott pedig továbbjutott a III. csoportból.

Ebben az esetben tényleg nem kell feltételes módot használni. Ezek tények.

A SZERENCSE

A KÜZDENI TUDÓKAT SEGÍTI

Expresszvonat sebességével indult útjára a labda és húsz labdarúgó, a Skócia—Szovjetunió mérkőzésen. A tét nem volt kisebb, mint a további szereplés lehetőségének kiharcolása. Igen, KIHARCOLÁSA. Amit a labdarúgásból a malagai 90 perc alatt a két legénység bemutatott, az harc volt a javából. Minden labdáért, a játéktér minden centiméterének birtoklásáért kegyetlen kemény ütközésekkel teli csata zajlott. És bármilyen furcsán is hangzik, játék. Ezt azért hangsúlyozom, mert nálunk odahaza egyik vagy másik labdarúgó-mérkőzés értékelésekor elválasztják a harcot, a küzdelmet a játék élményt nyújtó szépségétől.

Két labdarúgó-iskola küzdött egymással a malagai La Roselada stadion gyepén. Mindkét együttesben nagyszerűen felkészült labdarúgók igyekeztek mindent bemutatni abból, amit az ő iskolájukban játéknak, labdarúgásnak tartanak. A szovjet együttes az egykori közép-európai labdarúgó-iskolának megújított, a mai labdarúgás igényeivel megtoldott játékának egyik képviselője ezen a világbajnokságon. Mindent tudnak, amit ezen iskola mai képviselőinek a legmagasabb szinten tudniuk lehet. A skótok az úgynevezett brit labdarúgó-iskola képviselői, ugyancsak megtoldva ennek „tananyagát” néhány hazai sajátossággal és a hagyomány továbbfejlesztésével.

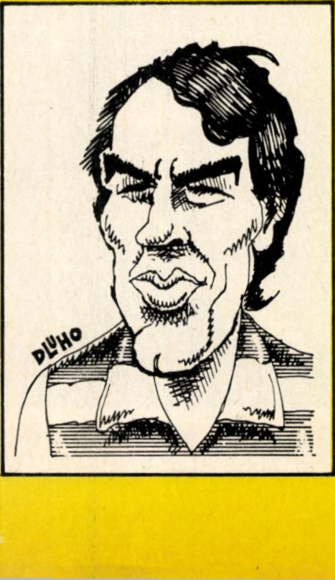
Gavrilov tört be a skótok büntetőterületén belülre, még egy pompás csellel tisztára is játszotta magát, de lövésébe Miller beleért. A jól helyezkedő Csivadze elé pattant a labda, és a szovjet középhátvéd egyből lőtt. A labda a földre pattant, majd átugrotta a skót kapust. A képen Miller, Narey, Csivadze, Robertson és Rough

A nézők azt a csodát látták, amit két ennyire egymástól eltérő játékfelfogásban küzdő csapat be tud mutatni. A skótok óriási lendülettel, hosszú átadásokkal igyekeztek szétzilálni a szovjet csapat védelmi rendszerét. Gyors visszavonulással, a követő emberfogás és a területvédelem kombinációival a gólszerzés megakadályozására törekedtek. A skót csapat minden tagja, a támadásban csakúgy, mint a védekezésben, a teljes egység és összhang látszatát keltve oldotta meg feladatát. A szovjet fiúk igyekeztek a skótok által diktált iramot lassítani, több egyéni kezdeményezéssel megtörni azok csapategységét. E játékfelfogásbeli különbség és az a hallatlan küzdőkészség, amely mind a két csapat játékosait a mérkőzés 90 perce alatt áthatotta, tette a közönség számára maradandó élménnyé ezt a mérkőzést.

Ezek után aligha lehet azon csodálkozni, hogy a gólok szinte eleminek látszó hibákból estek. Jordan számára elég volt a pillanatnak az a tört része, amíg Csivadze, a szovjet csapat söprögetője tétovázott, hogy elrúgja a labdát, és máris Daszajev hálójában volt a labda. A szovjet csapat az egyenlítésért, a skót az újabb gól eléréséért küzdött. Gavrilov — aki ezen a mérkőzésen talán a mezőny legjobbja volt — nagyszerű helyzetfelismeréséből Csivadze egyenlített. Mint a skót együttes előző mérkőzésein, ennél a gólnál sem állt Rough kapus feladata magaslatán. A folytatás a szovjet csapatnak kedvezett. Az egyenlítő gól megzavarta a skótokat, hiba csúszott csapatjátékukba, és Sengelija megszerezte a szovjet csapat második gólját. Mint oly sokszor a mérkőzés alatt, Sengelija ismét a partvonal mellett, hatalmas lendülettel vezette a labdát, két skót védő is kísérte, mintegy 40 méteren át. Bármikor „elüthették" volna egy taktikai danccsal, a kapura veszélytelen helyén a játéktérnek. Tétováztak ezt megtenni, és Sengelija egy csellel a két skót védőt átjátszotta — szabad volt az út a kapu felé. Egy olyan képességű játékos, mint Sengelija ilyen helyzetben ritkán hibázik. Ekkor, akik a magyar bajnokság mérkőzéseihez szoktak, azt gondolhatták, hogy a skótok összetörnek, és a szovjetek igyekeznek megtartani kicsiny előnyüket. Ezen a mérkőzésen nem így történt. A skót fiúk egyenlíteni akartak — bár tudták, hogy az egyenlítés is a kiesést jelenti a számukra —, a szovjet legénység pedig újabb gól elérésére törekedett. Ami a mérkőzésből hátralevő tíz percben a játéktéren lezajlott, az ezt a mérkőzést a világbajnokság legjobbjai közé sorolja, bármilyen mérkőzések is következnek. Az egyenlítés még sikerült Sounessnak — nem kis része volt ebben Daszajev kapusnak — a végső győzelmet azonban már nem tudta kiharcolni a skót legénység. Továbbjutott a szovjet csapat.

A skótoknak nem kell szégyenkezniük azért, hogy távozásra kényszerültek. Nagyszerű együttes az övék, olyan kiváló játékosegyéniségekkel, akiknek teljesítménye emlékezetessé tette ezt a világbajnokságot.

A győzelem mégis azoké lett, akik egy hajszálnyival nagyobb küzdeni tudásról, higgadtságról tettek tanúságot ezen a mérkőzésen, ezért szegődött melléjük a szerencse is a mérkőzés döntő pillanatában.

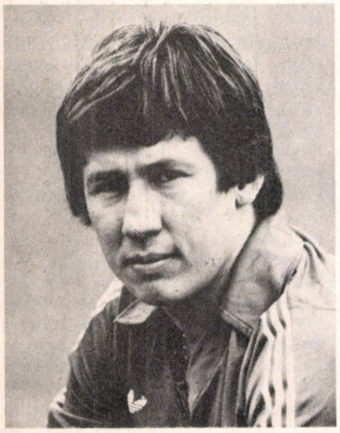

Joe Jordan, jelenleg az AC Milan játékosa: először került be a világbajnokságon a skót kezdőcsapatba, szép gólt lőtt, ezzel a skót válogatottnak vezetést szerzett. Végül döntetlen, és ez skót búcsút jelent

MTI Külföldi Képszolgálat felvétele
Rajz: Dluhopolszky László

KÉT IFJONC A PÁLYA SZÉLÉRŐL

A JÖVŐ EMBERE

Amikor megtudta, hogy vele, a „totális újonccal", az összeállításban még csak a kispadra ülők között sem számításba vett játékossal akarok interjút készíteni, legalább úgy elcsodálkozott, mint amikor május elején az ózdi bajnokin közölték vele, hogy tagja lett a válogatott keretnek, vagy amikor június elején Szántó sérülése miatt becsöppent a Mundialra utazók közé.

● **Mi lepte meg elsősorban Csuhai Józsefet, a Videoton 25 éves, kétgyermekes hátvédjét a spanyolországi világbajnokságon?**

– Egyáltalán nem érezni VB-hangulatot. A csapatok el vannak szakítva egymástól, olyan az egész, mintha a Videotonnal lennék valahol túrán, ráadásul én nem is játszom! A stadionok hangulata viszont egészen más! Mennyivel jobb esti fénynél, 50 000 lelkesítő néző előtt focizni, mint kora délután, a Czabán Samu téren, 500 előtt.

● **Melyik mérkőzés tetszett eddig a legjobban?**

– A brazil–szovjet.

● **Kik jutnak a legjobb négy közé?**

– Brazília, az NSZK, Spanyolország. A negyedik bármelyik válogatott lehet.

● **Ki nyeri a Mundialt?**

– A brazilok. Gyorsak, kemények és még mindig fociznak.

● **A játékosok közül ki tetszett a legjobban?**

– Maradonát meg Rummeniggét fölösleges megemlíteni. Rummenigge csatár létére visszajön védekezni, és nem röstell becsúszva szerelni. Maradona villámgyorsan indul és ragyogóan rögtönöz. Nekem, hátvédnek mégis a belga Gerets tetszik leginkább. Hihetetlenül nagy önbizalma van, amely kisugárzik, a társakat is doppingolja, az ellenfelet sokkolja. Láttam már őt is hibázni, de ez nem zökkenti ki. A hiba fölé tud nőni!

● **Mi lett volna, ha Maradonát kellett volna őriznie?**

– Nem féltem volna tőle! Bár szerintem kicselez a világon bárkit. Egy az egy ellen – lefoghatatlan. Csak területvédelemmel, vagy belga módra, két emberrel semlegesíthető. Remélem, találkozom majd vele egyszer a pályán!

● **A hazai mezőnyben ki tetszik a „Csuhás" meg „Csuki" becenévre hallgató Csuhainak?**

– Pölöskei és Disztl Péter. Pölöskei gyors, jól cselez és megoldásai igazi focistára emlékeztetnek. Kár, hogy neki is vannak rossz napjai! Disztl Peti nagyon jó adottságokkal rendelkező kapus, és még előtte a jövő.

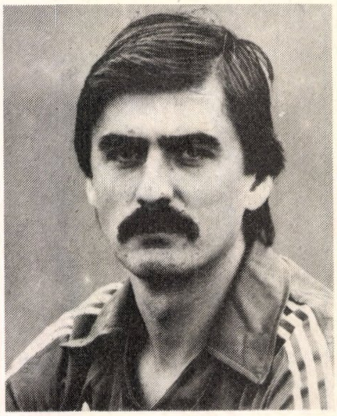
● **Kerettag marad vagy kezdő ember is lesz a válogatottban Csuhai József?**

– Ha már felfigyeltek rám, egészen biztosan eljutok a válogatottságig. De nem valószínű, hogy tartós lesz, mert Magyarországon vidékről senki sem lehet hosszú távon válogatott.

Csuhaitól távozóban összefutottam a folyosón Mészöly Kálmán szövetségi kapitánnyal. Röviden ennyit mondott: „Jóska Szántó sérülése miatt került be a keretbe. Mindenféleképpen a jövő embere. Ne feledjük, 1983-ban már Európa-bajnoki selejtezőket játszunk."

Novotny Zoltán

SZENTES LÁZÁRRÓL

Szinte előbb ismerték a szurkolók a gólјait, mint őt magát (már persze a Rába ETO közönségét leszámítva). Ahogyan a góllövőlistán állandósult a helye az élbolyban, lassacskán megtanulták a keresztnevét is: Lázár. Különös a csengése, nem gyakori. Beszélgetés közben kiderül, hogy édesapját is így hívják, és hogy székely származásúak.

Néztem még indulás előtt a repülőtéren, figyeltem itt Alicantéban, már csak azért is, mert képtelenség nem észrevenni. Talán éppen, mert mintha észrevétlen akarna maradni. Valahogy mindig kívül rekedt a társaságon, szemmel láthatóan a legkevésbé sem akar odacsapódni senkihez. Túl egyszerű lenne a következtetés, ha azt mondanánk: mert nem fogadták be. Ez aligha igaz, semmiféle jelét nem látni ennek.

Mikor szóba kerül mindez, olyan természetesen tiltakozik, hogy meggyőzően hat. Persze könnyebb lenne a dolga, ha szellemes társalgóként, állandóan élcelődve vonná magára a figyelmet. De végül is huszonhat éven át szinte észrevétlen volt és huszonhét éves fejjel lett ismert. Igen, inkább ismert, mint népszerű. Pedig, ha olyan jó futballista, mint ahogy egyetlen győri év alatt ezt bizonyította, és olyan ember, amilyennek két alicantei hét alatt megismertem (ha meg lehet ismerni ennyi idő alatt valakit), akkor igazán lehetne a szurkolók egyik kedvence.

A szótlansága egyáltalában nem sótlanság. Megfigyelései határozottak, csak éppen befelé forduló az egyénisége. Még azt sem mondhatni, hogy híján lenne a humorérzéknek. Szinte meglepő, amikor kiderül, hogy mennyire tud lelkesedni. A Rába ETO bajnokságáról, nagy gólarányú győzelmeiről beszél, és szinte alig ismerni rá.

Kimondatlanul is Verebest dicséri, de mégsem jön az ilyenkor szokásos fordulat, ami a mester apoteózisával egyenlő. Valami furcsa mértéktartás jellemzi ezt a fiút, s valami régebben átélt csalódottság teszi valószínűleg megfontolttá.

Amikor a bajnokcsapat játékosainak válogatottbeli szerepléséről illetve nem szerepléséről faggatom, szinte észrevehetően válik zárkózottá. De nem akar egy percig sem diplomatikusnak látszani. Egyszerűen fölöslegesnek tartja a tények kommentálását, amikor már változtatásra úgy sincs mód. Anynyit végül is kipréselek belőle, hogy két-három játékos beválogatása nem változtatott volna alapvetően a nemzeti tizenegy játékán, ennél több győri beválogatása viszont elég későinek látszott volna kora tavasszal.

Figyeli a nemzetközi labdarúgóéletet is természetesen, bár érdeklődési köre túlnő a labdarúgáson. Rummenigge játékát emlegeti, különös tekintettel a finneknek ollózva lőtt góljára. Majd kicsit alaposabban elemzi, hogy ő a hanyattvetődéses lövést nem gyakorolta eddig, annál gyakrabban dobja el magát oldalirányban érkező, nehezen elérhető labdákra.

Társai a válogatottban láthatólag tiszteletben tartják a zárkózottságát és őt magát is.

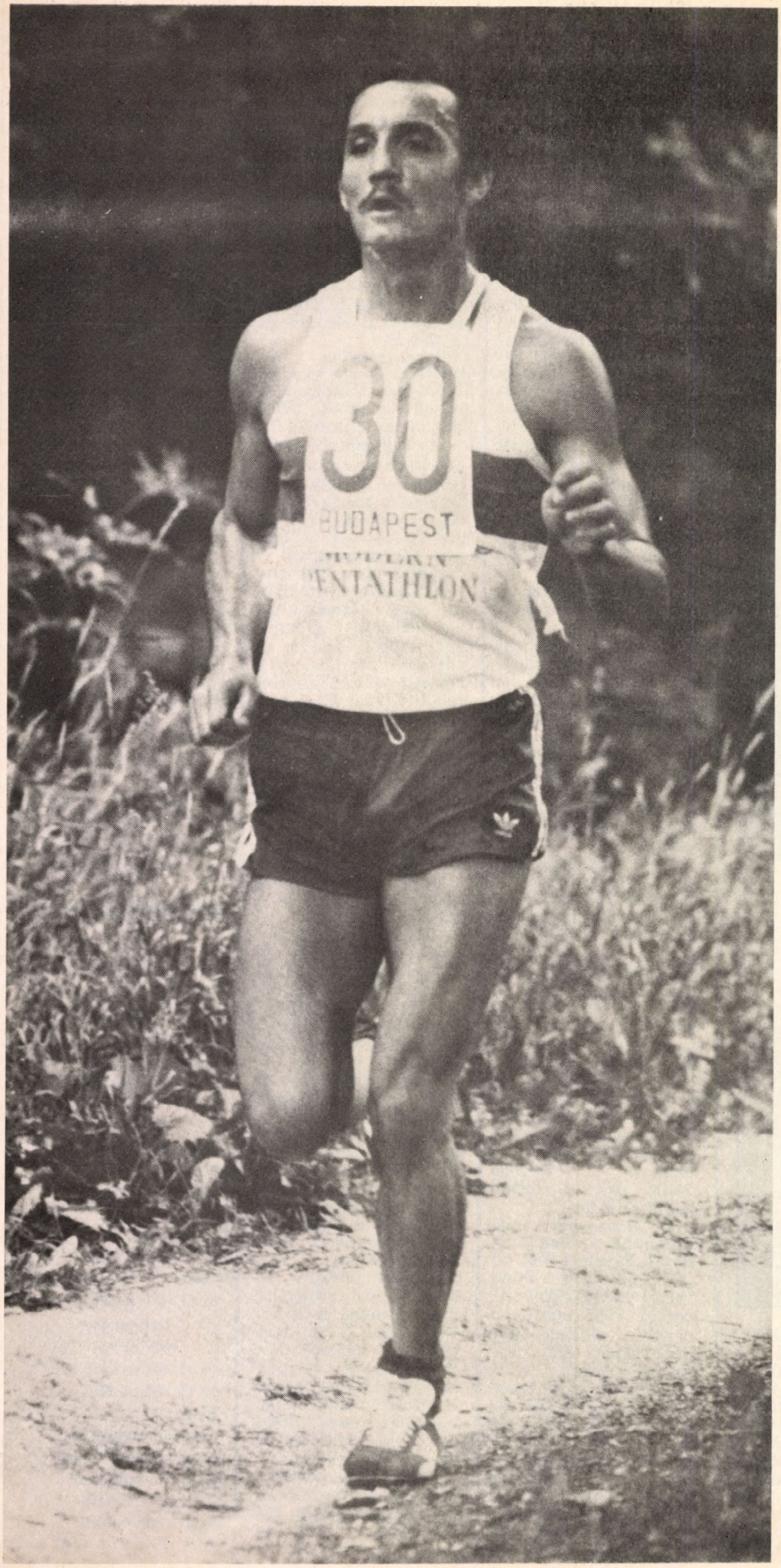
Kerekes Attila meséli, hogy eleinte ő is úgy volt vele, mint a tájékozottab szurkolók, tudta, hogy szerepel a ZTE-ben, meg játszott is ellene, de uram bocsá', semmi különöset nem látott benne (szeretném megjegyezni, hogy vajon nem így voltunk-e Kiss Lászlóval kaposvári évei alatt?). S azután Győrben egyre többet hallatott magáról. S amikor újra látta, nem tudta mire vélni a változást. Szentesre figyelni kellett, s nemcsak azért, mert számon tartotta az ember a góllövőlistán elfoglalt helyét. Bámulatosan érzi a kaput – fűzi hozzá Kerekes –, és nem a csatárokról szokásos sablonfordulatot hallom kicsengeni a szavaiból.

Salvador ellen is: beállt és szinte pillanatokon belül gólt lőtt. Nem igazán látványosat, nem mesés cselsorozat végén, nem gyilkos erővel. Nem. Egyszerűen csak ott volt öt-hat méterre a kapu előtt, nem előbb és nem később, mint kellett. S jó ütemben érkezni tudni kell.

Feltehetően érzékeny alkat. Az argentinokkal vívott mérkőzés szünetében, amikor már 2-0-ra vezetett az ellenfél, melegíteni küldték. Végezte is az ilyenkor szokásos mozdulatokat, pontosan tempósan. És közben mégis mintha valami feladványon gondolkozott volna. Mereven nézett a pályára. Fazekas is cseréhez készülődött, emelgette a lábát, cselvariációkat próbált, de Szentes nem kapcsolódott be. Aztán elkezdődött a második félidő és Fazekast cserélték be előtte. Szentes félbehagyta a bemelegítést, és újra csak nézett maga elé. Megesküdnék rá, hogy nem elsősorban a pályán zajló eseményeket figyelte. Nem látszott rajta sem sértődöttség, sem csalódottság.

A belgák ellen már nem jutott szereplési lehetőséghez. Nem állítom, hogy megtaláltuk a csodacsatárt. Egyelőre azt sem tudni, hogy vajon megvan-e a klasszisjátékos minden adottsága Szentesben. De az összbenyomás feltétlenül sokat sejtető. Ősszel majdnem bizonyosra vehetjük, hogy végleges választ kapunk nagyon sok kérdésre, ami Szentes Lázár neve hallatán felvetődik. Mellesleg, számára tavaly is az ősz sikerült jobban...

Vass István Zoltán

TIZENKÉT ÉVE TUDOM...

Tizenkét éve tudom, hogy magyar bajnok leszek! — mondja a csuromvizes, lihegő Dobi Lajos, a Csepel huszonhét esztendős válogatott öttusázója, első felnőtt országos bajnoki győzelme után. — Balczó „Nagy Futása" az 1969-es világbajnokságon kapott meg annyira, hogy akkor, ott, a Hűvösvölgyben elhatároztam, én is bajnok leszek. Ha nem is ötszörös világbajnok, mert az nem lehet mindenkiből, de bajnok...

Fölényesen nyerte az 1982. évi országos bajnokságot a csepeli fiú. Úgy, hogy az első számtól az utolsóig vezette a mezőnyt. S közben 200 kört lőtt!

— Életemben négyszer sikerült ennyit elérnem, edzésen... — jegyzi meg.

Ötezer-négyszázhuszonhat pontot gyűjtött, 1114-et a futásban, 13:37.2-es idővel. A nap legjobb eredményét, 12:51.6-ot az ifjú Ú. Dózsás Mizsér Attila futotta, a bajnokságokra időzítő székesfehérvári Vass György viszont az utolsó ezren elfáradva „csak" 13:54.8-cal ért célba. Mizsérnek kitűnő futása az ezüstérmet jelentette, míg a Volános Vass a bronzérmet vehette át az eredményhirdetéskor.

— Csak Dobi formájával, teljesítményével vagyok elégedett, a bajnokság színvonala nem elégít ki! — közölte röviden dr. Török Ferenc szövetségi kapitány. Arra a kérdésre, hogy a bajnoki eredmények alapján kit jelöl ki az októberi római világbajnokság szűkített keretébe, így válaszolt:

— Holnap elnökségi ülés, a döntést az elnökség hozza meg. Szombathelyi és Dobi helye már eddig is biztos volt. A másik két kiutazót kell kijelölnie az elnökségnek...

Dobi Lajos 1975-ben junior világbajnoki második helyezett, 1976-ban junior világbajnok volt. Azután sokáig nemigen hallatott magáról. 1980-ban felnőtt bajnoki ezüstérem következett. 1981-ben sérülés miatt nem vehetett részt a legrangosabb hazai vetélkedésen. Idén viszont esélyeshez méltón győzött. Eredményei folytonos javulásáról, kiegyensúlyozott fejlődésről tanúskodnak. Ezek után mit vár önmagától a közeljövőben?

— Az első hat között szeretnék végezni a VB-n. — mondja. — Ha már ott vagyok a legjobbak között, akkor akár a hatodik, akár a többi öt hely valamelyike is elérhető. Nem szeretnék semmit elkiabálni. Csak annyit tudok, hogy még soha ilyen nyugodtan nem versenyeztem, mint most, nemcsak az eredmények mutatnak kiegyensúlyozottságot, én is ezt érzem...

(k. b.)

A Magyar Népköztársaság 1982. évi országos felnőtt öttusa-bajnoka: Dobi Lajos (Csepel)

Falus István felvétele

BUDAPEST NAGYDÍJ – ÖTÖDSZÖR

Huszonnégy versenyszám, mintegy öt és fél órás atlétikai gála várja az érdeklődőket június 30-án délután a Népstadionban. No meg természetesen számos kitűnő atléta. Az előrejelzések szerint ugyanis a legjobb magyarokon kívül 28 ország mintegy 200 kiválósága. Olimpiai bajnokok, világcsúcstartók, tavalyi és idei világranglista-vezetők.

A nagy nemzetközi versenyek — s az ötödik alkalommal megrendezésre kerülő Budapest Nagydíj ezek közé tartozik — szervezői már évek óta tudják, hogy pontos indulólistát csupán néhány perccel a versenyszám kezdete előtt lehet adni. Hiszen előfordul, hogy a meghívást korábban elfogadó versenyző az utolsó pillanatban mégsem érkezik meg, no meg az sem tudható százszázalékos bizonyossággal néhány nappal a verseny előtt, hogy melyik versenyző melyik versenyszámot választja majd. Nagyjából ez a helyzet a Budapest Nagydíj várható indulólistájával kapcsolatosan is. Még mindig óránként jönnek a telefonok, telexek a Magyar Atlétikai Szövetségbe, naponta jelentkeznek újabbak, s mondják le mások a részvételt.

Nem állíthatjuk, hogy mindazok — és csupán azok —, akiket most felsorolunk, itt lesznek fővárosunkban június 30-án. Lehet, hogy egy-két „beharangozott" nagy név hiányzik majd, de az biztos, az atlétikai idény egyik legrangosabb versenyét láthatjuk.

Igazi vágtázóparádénak lehetünk szemtanúi, hisz Mel Lattany tavaly mindkét számban második volt a világranglistán. Ellenfele lesz többek között az amerikai J. Phillips (10,11 és 20,36), D. Ewans (10,20 és 20,34), a lengyel Woronin (10,28 és 20,55), a jamaicai Quarrie (20,47).

400 méteren a tavaly is megcsodált ranglistavezető jamaicai Camerunnak (44,58) az amerikai McCoy (44,99) és a szudáni El Khasief (45,31) lehet a legnagyobb ellenfele.

Jó versenyekre számíthatunk a középtávokon is. Egyelőre még bizonytalan, hogy Steve Ovett melyik távon áll rajthoz, hisz ebben az idényben sérülése után még csupán egy alkalommal indult, nincs csúcsformában, s lehet, hogy az ötezret választja. Ha mégis az 1500 mellett döntene, akkor igencsak nehéz ellenfelekre talál. Az amerikai Scott és Maree tavaly a világranglista harmadik és negyedik helyét foglalta el. Mike Boit hatodik, az új-zélandi Walker nyolcadik volt. 800 méteren két amerikai — Robinson (1:44,63) és Wilson (1:45,32) látszik a legerősebbnek.

Ha lehet, még ennél is rangosabb mezőny gyűlik össze 5000 méteren. A világcsúcstartó Rono ellenfele lehet többek között az etióp négyes: az olimpiai bajnok Yifter továbbá Kedir, Kotu és Tura, a tanzániai Nyambui, a kenyai Waigwa és Koskey, az amerikai Padilla és és Mayer.

Magasugrásban az amerikai Stones és Page a lengyel Trzepizurban és Krawczukban találhat méltó ellenfelet.

Távolugrásban Szalma László az amerikai Myricksszel (tavaly 845 centivel második volt a világranglistán), a bolgár Csocsevval, a lengyel Klimaszewskivel és Jaskulkával, a csehszlovák Leitnerrel találkozik, míg hármasugrásban Bakosi ellenfele lesz többek között az amerikai Marlow és a nemrég Európa-csúcsot felállított brit Connor.

Rúdugrásban két amerikai versenyző a napokban ugrott 572 centimétert, s mindketten jelezték részvételüket. Olson és Ripley ellenfele lesz a világcsúcstartó, olimpiai bajnok lengyel Kozakiewicz, továbbá az ugyancsak lengyel Klimczyk és a bolgár Tarev.

Gerelyhajításban Paragiék a tavalyi és idei világranglista vezetőjével, az NDK-beli Michellel, a finn Härkönennel is összemérhetik pillanatnyi felkészültségüket.

Számos világnagyság indul a női versenyszámokban is.

A vágtaszámokban az amerikai Ashford egyike azoknak a versenyzőknek, akik az utóbbi években többször is legyőzték a kitűnő NDK-beli sprintereket. De a világhírességek közé tartozik a jamaicai Ottey, az idei világranglista vezetője, és a brit Smallwood is. A csehszlovák Kratochvilová tavaly csupán minimális különbséggel maradt el Koch 400-as világcsúcsától, most Budapesten, a hírek szerint, ezt a távot választja.

Talán a legrangosabb mezőny az egymérföldes futásban gyűlik össze, ahol a román Betine-Marasescu szeretne világcsúcsot javítani. Mint a rendezők elmondták, táv közben hivatalosan is mérik az 1500-as részidőt. Betine-Marasescúnak kemény ellenfelekkel kell megküzdenie: a szovjet Szorokina, a kanadai Scott, a lengyel Bukis, Jaczinska és Januchta is kitűnő eredménnyel rukkolhat ki. Könnyen lehet, hogy valamelyik kitűnő bolgár középtávfutónő is ezt a távot választja.

Magasugrásban kitűnő versenyre számíthatunk. Sterknek, Bélának a kanadai Brillel, a lengyel Krawczukkal és Kielannal kell megmérkőznie.

Távolugrásban két hét métert már elérő lesz a mezőnyben: a román Ionescu és Cusmir, de a lengyel Wlodarczyk is 688 centit ért el tavaly.

A gerelyhajítás legkiemelkedőbb versenyzője a világcsúcstartó bolgár Todorova, de indul az idei világranglista-vezető ausztrál Rivers, s az előkelő helyen álló görög Szakarafa, a román Girbea és az amerikai K. Smith is.

Izgalmas versenyek lesznek.

S reméljük, az igazán nagy eredmények sem maradnak el.

Faludi Gábor

A műsor

15.30	rúdugrás
16.30	női távol
17.00	megnyitó
17.30	női magas
	100 női gát
	női gerely
17.40	100 m női
17.50	100 m férfi
18.00	férfi távol
	férfi súly
	800 m női
18.15	800 m férfi
18.30	110 m gát, férfi
18.45	férfi gerely
	férfi magas
	400 m női
19.00	400 m férfi
19.15	200 m női
19.25	200 m férfi
19.30	hármasugrás
19.40	400 m gát férfi
19.50	1 mérföld női
20.10	5000 m férfi
20.30	1500 m férfi
20.40	4×100 m férfi váltó

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Elek Ilona kétszeres olimpiai és többszörös világbajnok vívónőnek kimagasló sportérdemeiért a Magyar Népköztársaság Sportérdemérem arany fokozata kitüntetést adományozta.

CSIBI

Az ablakon át kiszűrődő kellemes zongoraszó csöngetésemre abbamaradt. Biztos voltam benne, hogy „Csibi" zongorázott. Hányszor is irigyeltük Elek Ilonát egy-egy nagy verseny szünetében vagy utána, amikor a zene hangjai mellett könnyedén szabadult fel a sok feszültség alól.

— Csak nem vívóindulón dolgoztál, és abban zavartalak meg? — kérdeztem a kapuban, még az üdvözlést és a gratulációt is megelőzve.

— Nem, azzal már régen elkészültem, csak úgy játszottam magamnak — válaszolta megnyugtatásomra Csibi.

— Elmondanád tulajdonképpen, hogyan is áll nálad ez a kettős szerelem a zenével és a sporttal?

— Zongora szakon végeztem. De a vívás és a zongorázás nem ment együtt. Választanom kellett a művészi pálya és a sport között. Akkor a zongora helyett a tőrt választottam. De amikor a vívás elhagyott engem — akkor visszatértem a zenéhez.

— Kezdjük mégis a vívással, hogyan választottad annak idején ezt az inkább férfiaknak ajánlott küzdősportot?

— Az igazság az, hogy a szüleim is ellenezték. Azt mondták, nem nőnek való. De ha én valamit elhatározok...

— Forradalmasítottad a „hölgyvívást". Ha jól tudom, te voltál az első vívónő, aki a hagyományos szoknya helyett vívónadrágban versenyeztél. Arra pedig emlékszem, hogy robbanékony, villámgyors akcióid ellenszerét még a férfiak közül is kevesen találták meg. Sok remek férfi tőrvívó „skalpját" is megszerezted!

— Tulajdonképpen úgynevezett naturalista vívó voltam. Több kitűnő edző keze alatt gyakoroltam, és azért is hálával gondolok vissza mindegyikre, hogy nem akarták egyéni stílusomat valami keretbe szorítani, vagy ne adj' isten, megváltoztatni. Nehéz közülük bármelyiket kiemelni. Szerencsés versenyző alkatom miatt minél nagyobb volt a tét, annál jobban tudtam összpontosítani — még többet nyújtani. Bár azt hiszem, ez adottság, és nem érdem, mégis mindig megdöbbenek, amikor manapság sok sportolótól hallom, hogy összeroppant a felelősség súlya alatt...

— Magam is szerencsés tanúja lehettem egy-két káprázatos sikerednek, amikor a dobogó legmagasabb fokán álltál. Ha csak a városok nevét kezdenénk sorolni: Berlin, London, Stockholm, Párizs, Róma, Koppenhága, Brüsszel, Luxemburg, Varsó, Lausanne, Budapest, azt hinné bárki, hogy a neked tetszőket említjük. Pedig ezek mind arról nevezetesek, hogy egy-egy nagy verseny után ezekben a városokban mindig a te nyakadba akasztották az aranyérmet a Himnusz hangjai mellett. Sőt, esetenként nem is egyet. Hiszen mindig oroszlánrészt vállaltál a csapatgyőzelemből is. Öt egyéni és nyolc csapataranyérem — ha valaki, akkor te igazán megengedheted magadnak, hogy a második helyeket ne is említsd. Melyik olimpiai győzelmed a kedvesebb?

— A berlinit azért szeretem nagyon, mert az volt az első. A londoni azért áll nagyon közel a szívemhez, mert ismételten sikerült, a háborús évek után úgy, hogy két olimpia elmaradt. Csodálatos volt! De Helsinkiről ne kérdezz!

— Kénytelen vagyok. Hiszen ma olyan furcsán hangzik, amikor minden éremnek úgy örülünk, hogy két olimpiai aranyérem mellé egy ezüst kudarcnak számít.

— Pedig annak könyvelem el. Még ma is emelkedik a vérnyomásom, ha rágondolok. És mégis hozott valami szépet az életembe ez az olimpia is. Az olasz Irene Camber, aki Helsinkiben nyert — olyan jó barátnőm lett, hogy még ma is, sok-sok év után is nagyon értékes kapcsolat ez számomra.

— Tudom, hogy nem szereted a nagy szavakat. De hogy Irene barátságát én is tanúsítsam, engedd meg, hogy egy sztorit én meséljek el. Egyszer együtt vártunk az állomáson vele és három fiával. „Kire várunk?" — kérdezték a fiúk. „A világ legnagyobb vívónőjére" — válaszolta Camber." „Hát nem te vagy?" — jött a meglepett kérdés. „Nem, ő nálam is nagyobb" — válaszolta Irene. De térjünk vissza a mára. Most milyen kapcsolatod van a vívással?

— A Magyar Vívószövetség elnökségi tagjaként ügyködöm, és a nemzetközi szövetség alapszabály-bizottságában is tevékenykedem.

— Edzősködésre sosem gondoltál?

— Egy pillanatig sem.

— Milyennek tartod a mai nemzetközi női tőrmezőnyt?

— Kiegyenlített. A mi időnkben voltak kiemelkedő vívónemzetek, például az olaszok, a franciák, mi — most talán csak a szovjet versenyzők azok, akikre az esetek többségében biztosan számítani lehet. Egyénileg nekem az NSZK-beli Hanisch vívása tetszik a legjobban — hihetetlenül jó versenyző —, mindent meg tud oldani a győzelem érdekében. Szidorovának pedig a technikai fegyvertárát becsülöm igen nagyra.

— Mit vársz a magyar lányoktól a római világbajnokságon?

— Egyéniben nagyon nehéz jósolni. De abban feltétlenül bízom, hogy a csapatdöntőt a mieink vívják majd a szovjet lányokkal.

— Végül egy kérés. Szeretném meghallgatni a vívóindulót!

Készségesen ült a zongorához Csibi, játszani kezdett és már énekelte a szöveget is. A kellemes dallammal együtt még most is a fülembe cseng az utolsó versszak:

„Fegyver a kézben, a fejen a sisak —
de mindez játék csak!
A harc után kezet fogtok,
és barátok maradtok!
Bárha a földnek népe
ugyanígy megbékélne!"

S. D. L.

Elek Ilona átveszi a kitüntetést Buda István államtitkártól, az OTSH elnökétől

ÚTTÖRŐ-OLIMPIA

Mennyit beszélünk, vitatkozunk tömegsportról, versenysportról – ezek kapcsolatáról, összeegyeztethetőségéről, létjogosultságáról! Mennyi kétkedő szó hallatszik, hogy megfér-e egymás mellett a kettő, hány próféta hirdeti, hogy csak az egyik vagy csak a másik az igazi. Hány ellentmondó vélekedés, hogy melyiket kell a másiknak alárendelni! Aztán eljön az ember egy ilyen úttörő-olimpia döntőjére, mint például ebben az évben a győri, és hamar rájön, mennyire mesterkélt minden ilyenfajta probléma, szembeállítás, vagy-vagy kérdés. Mert ugyan hova lehet akkor besorolni általános iskolásaink immár lassan két évtizede tartó nagy megmozdulását, nagy vetélkedését? „Versenysport?" De hiszen esztendőről esztendőre százezrek vesznek rajta részt, fiúk és lányok, városiak és tanyasi gyerekek, igazolt sportolók és olyanok, akiknek ez az első igazán mélyreható kapcsolatuk a sporttal... „Tömegsport?" De hiszen évről évre tehetségek sora bukkan fel, érnek el kiemelkedő eredményeket a győztesek, indul el útjára számos sokra hivatott iskolás gyerek...

Mi hát akkor az úttörő-olimpia? Sport. Egyszerűen, de a szó legszebb, átfogó, legmélyebb értelmében. Sport, ami öröm, boldogság, játék, egészség. Sport, ami mindenki számára élményt gyönyörűséget nyújt, aki csak űzi. Ennek a sportnak jelentették igazi ünnepét az elmúlt heti győri napok, ezeknek néhány pillanatát örökítették meg az alábbi fotók.

VARGA ZSOLT
KÉPRIPORTJA

Gyertek ide... Kiálthatja Schachner, az osztrák válogatott Olaszországban profiskodó csatára, miután berúgta az első gólt Algériának. Hintermaier már érkezik is a góllövő üdvözlésére. Aztán szép sorban a többiek is

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

Világcsúcs a képernyőn

Mr. R. Prathasarathy — a televíziós közvetítések sajtófőnöke — egyik legutóbbi tájékoztatóján nem fukarkodott a felsőfokú jelzőkkel, amikor a televíziós közvetítések eddigi menetéről és várható eredményeiről számolt be.

— Minden elképzelésünket felülmúlta a televíziós közvetítések eddigi sikere — mondotta bevezetőül a sajtófőnök. — Argentínából — ami akkor a sportközvetítések világcsúcsának számított — összesen háromezer órát közvetítettek az egyes országok televíziós állomásai. A spanyolországi világbajnokság első tíz napjáról pedig már eddig is több mint négyezer órát tett ki a közvetítés. És még hátra van a java...

— A barcelonai megnyitó mérkőzést 106 televíziós társaság közvetítette. Csak ezen az egy napon 18 órát állt szervezetünk a televíziós társaságok rendelkezésére. A július 11-i döntő közvetítésére pedig már eddig is 136 televíziós társaság jelentette be az igényét.

— A várható nézőszám is minden eddigit felülmúló lesz — büszkélkedett a sajtófőnök. — A megnyitó napján az eddig beérkezett jelentések szerint 1,6 milliárd néző ült világszerte a televíziós készülékek előtt. Világcsúcs volt a brazil—szovjet mérkőzés közvetítése. Kereken 1 milliárd ember látta ezt a nagyszerű összecsapást. Erre sem volt még példa a televíziós közvetítések történetében, hogy egy labdarúgó-mérkőzést ennyien tekintsenek meg. Az előrejelzések szerint a világbajnokság egészét megközelítőleg 30 milliárd ember fogja látni.

A népszerű sajtófőnök, amikor méltán dicsekedett a világbajnokság televíziós közvetítésének csúcsaival, néhány — nem mellékes — kérdésről megfeledkezett. Mindenekelőtt arról, hogy jelenleg 24 csapat küzd a világbajnoki cím megszerzéséért, a korábbi 16-tal szemben. A döntő csapatainak létszámemelésével a FIFA is tett egy keveset a televíziós közvetítések sikeréért. Az eddigi mérkőzéseken is született már néhány olyan meglepetés, amely méltán keltette fel nemcsak a labdarúgó-szurkolók, hanem valamennyi sportbarát figyelmét. No meg a televíziózás is fejlődött, és népszerűbb, mint négy esztendővel korábban.

Azt azonban nem lehet elvitatni, hogy nagyszerűen szervezett a televíziós közvetítések láncolata. Például, amikor egyazon időben több mérkőzés zajlik, és a spanyol televízió csak egyet ad, a többi mérkőzést a madridi sajtóközpontban meg lehet tekinteni. Mi több, a mérkőzést követő napon a technikus gárda készséggel vetíti le — akár egyetlenegy újságírónak is — bármelyik korábban lejátszott és rögzített mérkőzést.

Minden csúcs, legyen az televíziózás vagy bármi más, ami születik ezen a világbajnokságon, csak egyet bizonyít — megállíthatatlan a labdarúgás népszerűsége világszerte.

Egyelőre — Robson

A SEIKO cég aranyórát ajánlott fel annak a játékosnak, aki a világbajnokság bármelyik mérkőzésén a kezdéstől számított legrövidebb idő alatt gólt ér el. Először Nyilasi gondolhatott arra, hogy övé lesz a SEIKO cég díja. Aztán következett az angol—francia mérkőzés, amelyiken minden bizonnyal, az eddigi világbajnokságok valamennyi mérkőzését ismerve, a legrövidebb idő alatt jutott a labda a hálóba. Bryan Robsonnak, a Manchester United kiválóságának a kezdéstől számítva mindössze 27 másodpercre volt szüksége ahhoz, hogy Ettori hálójába juttassa

Souness kapuközelben. A skót középpályás gólja az egyenlítést jelentette a szovjet válogatott ellen, de nem hozta meg csapatának a hőn várt továbbjutást

a labdát. Azóta sem sikerült senkinek ezt a csúcsot túlszárnyalnia. Így aztán egyelőre Robson a SEIKO cég díjának várományosa.

Hacsak... nem születik egy újabb csúcs, és Robson ma még megdönthetetlennek gondolt teljesítménye csupán egy lesz azok között, amelyeket majd feljegyeznek erről a világbajnokságról.

„Átok kíséri" a világbajnokot

Négy korábbi világbajnok első mérkőzése nem kevés izgalmat hozott szurkolóiknak. Az angolok és a brazilok nehéz küzdelemben tudták csak a maguk javára fordítani a mérkőzés sorsát. Argentína és az NSZK legénysége pedig vereséggel hagyta el a játékteret. Mint ilyenkor lenni szokott, gyakori a bíráló hang. Vezetőket, játékosokat, de legfőképpen a szövetségi kapitányokat éri kemény kritika.

A bírálatok mellett nincsenek kevesen, akik felidézik a múlt „botlásait", amikor is a volt világbajnok nem tudta megvédeni a korábban kiharcolt elsőségét. A legtöbben Sir Alfred Ramsey „balszerencsés" mexikói mérkőzését elevenítik fel, mint a szövetségi kapitányok olyan „hibáját", amely mind a mai napig elrettentő például szolgál. E téren az algériai legénységtől elszenvedett vereséget követően az NSZK-beli kollégák voltak az élenjárók. Ramsey egykori botlását idézve — ami akkor az NSZK továbbjutását eredményezte —, Derwallnak címeztek minden véleményt.

Mi is történt Mexikóban? A legjobb nyolc csapat között találkozott az előző világbajnokság — azóta is vitatott — döntőjének két résztvevője. Mindkét együttesben szerepelt még néhány játékos, aki ott volt a londoni döntőben. A találkozót, amolyan visszavágónak vélte szakember, szurkoló, újságíró egyaránt. Talán maguk a játékosok és a kapitányok is ezt érezhették. Nem is alaptalanul, mert a mérkőzés annak a világbajnokságnak egyik legmagasabb színvonalú találkozója lett.

A mérkőzés úgy indult, hogy az angolok ismételten bebizonyítják, nem érdemtelenül lettek világbajnokok. Kétgólos vezetést szereztek, és akkor Ramsey cserélt... A csere pillanatában Beckenbauer gólt ért el. Az addig jobbára csak vergődő NSZK-legénység, ahogy mondani szokták, szárnyakat kapott. Kiegyenlítettek és a hosszabbításban a maguk javára döntötték el a mérkőzés sorsát — a világbajnoki cím védője kiesett a további küzdelemből. Talán ezen a mérkőzésen indult el két nagyszerű labdarúgó a világsiker útján: Gerd Müller és Franz Beckenbauer.

A labdarúgás világában azóta is vitatják: miért cserélt Ramsey. Minden bizonnyal ugyanúgy megválaszolatlan e kérdés, és Ramsey „titka" marad elhatározásának indítéka, mint más, hasonló kudarcot ért szövetségi kapitányoké.

Sir Winston Churchill

Az egykori angol miniszterelnök neve csupán azért került a világbajnokságon ismét az érdeklődés középpontjába, mert Bilbaóban egy pub viseli e történelmi nevet.

A Sir Winston Churchill nevét viselő pub amolyan Spanyolországba telepített kocsma. Itt töltötték napjuk egy részét azok az angol szurkolók, akik mérkőzésjegy és szállodafoglalás nélkül érkeztek. Közülük sokan úgy gondolták, hogy majd a feketepiacon juthatnak belépőhöz — mint kiderült, reménytelenül. Mi mást tehettek, megszállták az éttermeket, a szállodák halljait és a kocsmákat, kinek mi tellett a pénztárcájából. Így legalább a televízió képernyőjén láthatták kedvenceiket.

A helybeli biztonsági szervek felkészültségét alaposan próbára tették a győzelmi örömükben mértéket nem ismerő angol szurkolók. A legvérmesebb tízet közülük hosszabb-rövidebb elzárásra, többüket pedig tetemes pénzbírságra kellett ítélni, mert örömük annyira nem ismert határt, hogy „csendesebb és hűvösebb" helyen kellett megvárniuk a kijózanodást.

A történtek tanúsága szerint az angol miniszterasszony nyugalomra és sportszerű magatartásra intő levelének nem sok foganatja volt a labdarúgásért rajongó honfitársai körében.

Kicsi a rakás... Lato mesteri gólja után egy kupacban az egész lengyel csapat. Az „öreg" saját térfeléről indult, aztán nagyravaszan elcsavarta a labdát a messzire kirohanó Quiroga mellett. Ez volt a második... Lengyelország–Peru 5-1 (!)

MTI Külföldi Képszolgálat és Horst Müller (Düsseldorf) felvételei

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

Csínján kell bánni a nyilatkozatokkal

Mint már korábban említettem, az egyik magabiztos nyilatkozó Miljanics, a jugoszlávok szövetségi kapitánya volt. Igen, így, múlt időben. Most egészen más hangokat üt meg. Mintha egy kicsit szerényebb és bizonytalanabb lenne.

Az észak-írek elleni „váratlan" pontveszteséget követően arról panaszkodott, hogy hat játékosa külföldi csapatokban játszik, nem könnyű feladat egységgé formálni őket. Amikor Binghamnek, az észak-írek kapitányának lefordították Miljanics szavait, közbeszólt: „Mire hivatkozhatok én? Nekem minden játékosom külföldön játszik." Köztudomású, hogy az észak-ír játékosok — kettő kivételével — angol csapatokban rúgják a labdát. Nem kis derültség fogadta Bingham közbeszólását.

Félretéve a tréfás jeleneteit egyik vagy másik sajtóértekezletnek, nincsenek könnyű helyzetben a szövetségi kapitányok, amikor a mérkőzéseket követően nyilatkozniuk kell. Még bennük él a mérkőzés izgalma, és aligha lehet elvárni tőlük, hogy a holnapra gondolva nyilatkozzanak. Mert Derwall, Hidalgo, Tim, Piechniczek, ha tudja is, hogy csapata a következő mérkőzésen esetleg győzelmével nemcsak a továbbjutás reményét tarthatja ébren, hanem megnyugtatja a szurkolókat, semmivé teheti a csalódás okozta találkozó kérdőjeleit, nem tud szabadulni az adott mérkőzés érzelmi viharaitól.

Nagy tapasztalat, biztonság és a végzett munkába, annak eredményességébe vetett hit kell ahhoz, hogy egy váratlan kudarcot követően is olyan nyilatkozatok hangozzanak el, amelyeket nem cáfol meg a későbbi szereplés. A valóságot takargató, vagy — mint Miljanics esetében — tagadó nyilatkozat a mérkőzések villanásnyi ideje alatt dől össze.

Neuberger hadakozik

Hermann Neuberger, aki a harmadik világbajnokságon a szervező bizottságnak és jelenleg az NSZK labdarúgó-szövetségének az elnöke — nem adja fel...

Neuberger egyike azoknak a FIFA-vezetőknek, akik ellenzik a világbajnoki döntőben a 24 csapat részvételét. A spanyolországi világbajnokság minden eddigit felülmúló sikere Neuberger valamennyi érvét megdöntötte. Ennek ellenére sem adja fel, és nyilatkozataiban újabb érvekkel hozakodik elő a korábbi 16-os döntőhöz való visszatérés érdekében. Legutóbb arra hivatkozott, hogy egy olyan viszonylag kis ország, mint Kolumbia, nem lesz képes 24 csapattal lebonyolítani a döntőt.

Az itt levő kolumbiai újságírók, rádióriporterek és televíziós kommentátorok körében nagy visszhangja volt Neuberger kijelentésének. Manuel Rodriguez, a kolumbiai rádió egyik munkatársa beszélgetésünk közben elmondotta: „Amikor a mi labdarúgó-szövetségünk megkapta a világbajnokság rendezési jogát, tudtuk, hogy 24 csapat részvételével kell azt megrendeznünk. Nem értem, miért vitatják egyes FIFA-vezetők ezt a kérdést. Főképpen azt nem értem, hogy helyettünk miért foglalnak állást. Nekünk nincsenek ilyen nagy közönséget befogadó stadionjaink, mint a spanyoloknak. Ezt tudták a FIFA vezetői is, amikor nekünk ítélték a következő világbajnokság rendezési jogát. De vannak a világbajnokság lebonyolítására alkalmas stadionjaink. Nálunk sem szeretik kevésbé a labdarúgást, mint azokban az országokban, ahol eddig világbajnokságokat rendeztek. Minden technikai és egyéb feltétel adott ahhoz, hogy sportbelileg sikeres világbajnokságot rendezzünk."

Rodriguez szavait támasztotta alá a Kolumbiai Labdarúgó Szövetségnek a Neuberger nyilatkozatát követő napon a sajtóközpontban szétosztott, szép kiállítású ismertetője.

Úgy látszik, nemcsak a szövetségi kapitányoknak kell meggondolniuk, hogy mikor mit nyilatkoznak, hanem egyes labdarúgó-vezetőknek is mérlegelniük kellene, hogy mikor és mivel lépnek a nyilvánosság elé.

FOLYTATÁS A 34. OLDALON

Egy izgalmas jelenet a Brazília—Szovjetunió mérkőzésről. A hatodik csoportból mindkét együttes továbbjutott, és most Brazília az olaszok és argentinok, a Szovjetunió pedig a belgák és a lengyelek társaságában folytatja a harcot. Csoportgyőzelmük esetén az elődöntőben újra találkozhatnak.

Felvételünkön Daszajev öklözi el a labdát Zico elől. A képen még Besszonov (8), Szulakvelidze, Csivadze (3) és Serginho ismerhető fel

Egy kicsinyke északír szurkoló, még bátortalanul, még óvatosan, de már formálja ujjacskáival a „V" betűt, amely, mint köztudott, a győzelem nemzetközi jelzése

Guendouz, az algériai együttes középhátvédje is magabiztos: nem is elhamarkodottan, együttese ugyanis két győzelmet aratott a második csoportban, a chileiek mellett az NSZK Európa-bajnok legénységét is legyőzte

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

A hazai pálya nem hátrány...

A spanyol csapat két 11-eshez is jutott eddigi mérkőzésein. Mindkettőt a mérkőzések kritikus pillanataiban ítélték meg a játékvezetők. A Hondurasszal vívott mérkőzésükön, ahogy teltek a percek, úgy látszott, hogy a világbajnokság legnagyobb meglepetése születhet meg, a hazaiak a világbajnokság egyik gyengének ítélt együttesétől vereséget szenvedhetnek. Szerencséjük volt, mert az órát figyelő és nem a játékra összpontosító egyik hondurasi játékos valóban szabálytalankodott. Lopez Ufarte értékesítette a büntetőt, és ezzel a spanyolok elérték a döntetlent, s talán a továbbjutást jelentő egyik pontot. Valóban 11-es volt, csupán az kifogásolható, hogy más mérkőzéseken a játékvezetők ilyen esetekben határozottan intenek: „Tovább ... nem történt semmi!"

Ha majd megvonják ennek a világbajnokságnak a mérlegét, minden bizonnyal a spanyol—jugoszláv mérkőzést a legmagasabb színvonalú összecsapások egyikének ítélik meg. A jugoszláv csapat nagyszerűen kezdett, és Gudelj révén vezetést is szerzett. A spanyolok Miguel Alonso révén egy gyors ellentámadást vezettek. Sljivo — aki egyébként ezen a mérkőzésen csapata egyik legjobbja volt — a 16-os vonal előtt becsúszva szerelte Alonsót. Mint az a szabályos becsúszó szereléseknél is lenni szokott, Alonso átesett Sljivo lábán. Miguel Alonso, tapasztalt játékos lévén, messze a büntetőterületen belülre igyekezett repülni. Sikerrel. A játékvezető, távol lévén az esettől — ahogy azt pestiesen mondják, „megette" Alonso repülését — rögtön a büntetőpontra mutatott. Egyenlíthettek a spanyolok. Ettől kezdve egy csodálatos mérkőzést láthatott a népes szurkolótábor. Végül is megérdemelten nyertek a spanyolok, mert idegileg jobban viselték el a mérkőzés nehéz pillanatait. Ki tudja, ha a játékvezető közelebb áll az esethez és csupán szabadrúgást ítél —, akkor mi történik. Mert a jugoszláv fiúk a mérkőzés második félidejének elején négy biztosnak látszó gólhelyzetet hagytak ki.

Az eset — mármint a megítélt 11-es — igencsak vitatott kérdése a világbajnokságnak. A spanyol televízió naponta visszajátssza a mérkőzésnek ezt a pillanatát. A látottak azoknak az igazságát támasztják alá, akik a hazai pálya előnyének tudják be a kissé szigorú játékvezetői ítéletet.

Nincsenek kevesen, akik azt vallják, hogy ezen a világbajnokságon — mint néhány korábbin — a szerencse fekete ruhában és sípot fújva jár a játéktéren...

Az elveszett nadrág

A világbajnokság nemcsak nagyszerű labdarúgással, hanem néha humorral is szolgál.

Az új-zélandi csapat négy játékosa elvesztette a nadrágját. A skótok elleni mérkőzés kezdete előtt néhány perccel derült ki, hogy négy játékos ott áll nadrág nélkül. A tény még nem lett volna nagy baj, ha a nadrágokon nem ugyanazoknak a számoknak kell lenniük, mint a mezeken. Sok idő nem volt a kérdés megoldására. A mérkőzés játékvezetője, a FIFA ellenőre és Stein, a skótok kapitánya hozzájárult, hogy ha a „nadrágjukat vesztett" játékosok közül bármelyiknek a pályára kell lépnie, nem fognak óvni a mezzel ellentétes számozás miatt.

Szerencsére nem került sor e játékosok szerepeltetésére. Azért Stein nem volt nyugodt, amikor nem kis meglepetésre az új-zélandi fiúk harmadik góljukat is elérték.

Másnap a nadrágeset békés véget ért — a játékosok megtalálták elveszettnek hitt nadrágjukat a szállodában, szekrényük egyik sarkában.

Következetes kapitányok

Néhány, eddig pályára lépett együttes összeállítása alaposan meglepte a szakembereket csakúgy, mint a csapatok szurkolóit. Olyan játékosok ülnek egymást követő mérkőzéseken a kispadon, akiket a világbajnokság előtt nemcsak saját csapatuk, hanem az egész világbajnokság meghatározó játékosegyéniségeiként tartottak számon. Különösen akkor lepődnek meg jó néhányan, amikor döcög a csapat játéka, gyenge teljesítményt nyújtanak azok, akiknek a kapitányuk bizalmat szavazott, vagy éppen cserére kényszerülnek és mégsem a csillagokat küldik a pályára. A külső szemlélő számára aligha érthető, hogy az angol kispadon ül az a Brooking,

Öreg ember, nem vén ember... Egy angol és egy brazil szurkoló barátsága, legalábbis a fotóriporter kedvéért. Igaz a két csapat legfeljebb a döntőben találkozhat. Addig még háromhárom mérkőzést meg kellene nyerniük...

Ez a szurkoló még az 1978-as VB-re csináltatta ezt a ruhát. Úgy látszik azonban, nem ment ki a divatból. Legalábbis az argentinok még versenyben vannak
Horst Müller (Düsseldorf) felvételei

akinek nem kis érdeme van abban, hogy az angol válogatott eljutott a világbajnoki döntőig, és a kevésbé ismert Rix játszik helyette. Az sem váltott ki kisebb meglepetést, amikor Derwall a sérült Breitner helyére nem Hansi Müllert, hanem a fiatal Matthaust küldte pályára.

A történtek egyelőre a kapitányokat igazolják. Rix volt a csehszlovákok elleni mérkőzés egyik legjobbja — ha nem a mezőny legjobbja —, Matthaus rövid idő alatt is bizonyította átlagon felüli tudását. Nem is beszélve Reindersről, aki alighogy labdához ért, rögtön gólt szerzett. Ugyancsak sikeres cserét hajtott végre Santamaria, amikor Saurát küldte pályára, mert győzelmet jelentő gólt ért el. Helyes kapitányi elképzelések? Szerencsés pillanatok a cserére? Ki tudja, a kapitányok egyelőre keveset mondanak elképzeléseikről.

A kétkedők a sajtóértekezleteken felteszik a kérdéseiket a kapitányoknak a csapatösszeállításokkal kapcsolatban. Különösen Bearzot állt honfitársainak össztüzében, amikor Paolo Rossi helyére már a Juventusból is kiöregedett Causiót küldte pályára. Bearzot csupán annyit válaszolt: „Így gondoltam helyesnek". Az olasz kollégáknak ennyivel is meg kell elégedniük.

Ron Greenwood valamivel beszédesebb volt — két győzelem után érthető —: „Visszatértem a háromcsatáros játékhoz, Francis és Coppel személyében nagyszerű két játékos áll a rendelkezésemre. Rix pedig remekül szerepelt az eddigi két mérkőzésen." Minden más kérdés elől kedves mosolya kíséretében kitért, és egy tréfával ütötte el a választ a kapitány.

A kapitányok következetes magatartása előtt még az olyan „kemény" kritikusnak is meg kellett hajolnia, mint amilyen Hennes Weisweiler. Az USA labdarúgását megjárt „mágus" kénytelen volt kijelenteni: „A válogatott csapatban nem mindig a mindenkori legjobb labdarúgóknak kell helyet kapni, hanem azoknak, akik csapategységet tudnak alkotni. Úgy értem, hogy nem minden poszton annak a posztnak legjobb hazai játékosát kell mindig a válogatottban szerepeltetni, hanem azt, aki a legjobban tudja a kapitány elképzelését a csapat hasznára megvalósítani." — A világbajnokság hosszú és kemény fizikai felkészültséget, idegeket próbára tevő küzdelmeiben néha hasznosabb a kisebb tudású, de a csapatnak nagyobb hasznára váló labdarúgó. Ezt az igazságot, vagy talán kapitányi lehetőséget tiszteletben kell tartani akkor is, ha nem mindig hoz olyan sikereket, mint amilyeneket Greenwood ért el eddig ezen a világbajnokságon.

A kispad világa

Ahány szövetségi kapitány, annyi megnyilvánulás. Azt hiszem, szövetségi kapitány számára a televízió a legkegyetlenebb technikai vívmány. A mérkőzések kritikus pillanataiban a kamera rögtön a szövetségi kapitányokat keresi. A legrejtettebb emberi érzelmek tárulnak a nagy nyilvánosság elé. Vincent végigkiabálja az egész mérkőzést. Meclousi rezzenéstelen arccal, mozdulatlanul ül. Menotti egyszer kiabált, amikor Maradona, ki tudja hányadszor, került a földre, egyébként csak cigarettáit szívja láncszerűen. Thys látszólag egykedvűen szivarozik. A chilei Santibanez a játékvezető minden ítéletét széles mozdulatokkal kommentálja. Venglos a második angol gólt követően kezébe temette arcát. Derwall felugrál a helyéről, és rögtön a partvonal mellett terem, ha valami olyan történik, amivel nem ért egyet. Greenwood mint egy kívülálló banktisztviselő szemléli a játékot fekete keretes szemüvegén keresztül. Hidalgo a mérkőzés minden mozzanatát magyarázza a kispadon ülő társainak. A hondurasi Ucles Herrera szinte végigjátssza a találkozót. Bearzot egyfolytában utasításokat kiabál a játéktér felé. Miljanics, mint egy hadvezér, a kispadon ülő valamennyi segítőjét állandóan mozgásban tartja. Georg Schmidt, az osztrákok kapitánya csupán mosolyog mindenen, ami a játéktéren történik. Santamaria mint egy márványszobor figyeli a mérkőzést. Bármi is történjen a játéktéren, ő meg sem mozdul, mindent a segítői csinálnak.

A szemek azonban beszélnek arról a drámáról, ami a játéktéren történik. Beszélnek a szövetségi kapitányról, arról, amit a történtek az emberből kiváltanak. Abból az emberből, aki a legjobb tudása, hite szerint minden megtett azért, hogy a tizenegy fiú, akit a játéktérre küldött, sikeresen küzdjön meg a győzelemért, mindent megvalósítson abból, amit együttesen terveztek el, és amiért együtt dolgoztak. Néha szomorúság, néha fájdalom, néha a tehetetlenség, és nagyon kevés alkalommal öröm tükröződik ezekből a szemekből. Amikor pedig a mérkőzés végén felkelnek a kispadról, mindannyiuk arcán és szemében a megkönnyebbülés — ismét túléltünk 90 percet!

Néhány nap múltán, amikor már „ki-

MUNDIAL '82

Egy világbajnokság hétköznapjai

heverték" a mérkőzés izgalmait — teljesen függetlenül attól, kinek milyen volt a magatartása a kispadon — tehetetlenségükről vallanak. Arról az érzésről, amely a mérkőzések minden pillanatában bennük van, életük kísérője — ez mesterségük ártalma.

Egy diplomáciai győzelem

Miközben egymást követik a világbajnokság mérkőzései, a labdarúgás közvéleményének figyelmét az köti le, ami a játéktéren történik. A FIFA vezetésének eközben diplomáciai feladatokkal is meg kell birkóznia. Köztudott, hogy az USA labdarúgó-bajnokságát az általánostól eltérő játékszabályokkal játsszák. Aligha lenne most értelme azokkal a különbözőségekkel foglalkozni, amelyek az USA labdarúgásában eltérőek a FIFA általános játékszabályaitól. A lényeg, hogy az International Board — a szabályalkotó bizottság — felszólította az USA Labdarúgó Szövetségét, hogy bajnoki mérkőzéseit a FIFA általános és mindenkire kötelező játékszabályai szerint bonyolítsa le.

Levélváltás — vagy ha úgy tetszik, diplomáciai jegyzékváltás — következett, míg a FIFA a kizárás lehetőségéig is elment. Végül is megérkezett az USA Labdarúgó Szövetségének végső válasza — elfogadják és a jövőben érvényesítik a hazai mérkőzéseiken a FIFA játékszabályait.

Sepp Blatter, a FIFA főtitkára a következőkkel kommentálta a diplomáciai sikert: „Ne gondoljon senki valamilyen tekintélyküzdelemre köztünk és az USA szövetsége között. Mindenkinek meg kell értenie, hogy egy sportág játékszabályai mindenki számára — aki vállalja a szövetség tagságát — kötelezőek. Ezentúl minden eltérés a játékszabályoktól az illető ország labdarúgását is sújtja. Azt gondolom, hogy az USA labdarúgásának vezetői felismerték a játékszabályok különbözőségéből bekövetkezett hátrányukat. Örülök, hogy még a kongresszus előtt megoldódott a kérdés." Lehet a győzelemért három pontot adni, lehet télen vagy nyáron játszani a bajnokságot, ez minden ország sajátos viszonyaitól és elhatározásától függ. Egyet nem lehet. Más játékszabályokat alkalmazni. Mert akkor más játékot, más sportágat hoznak létre ott, ahol eltérnek az általános játékszabályoktól.

Nem csak labdarúgás

Bármilyen hihetetlenül is hangzik, de az újságokban, a televízióban és nem utolsósorban a közönség körében nagy érdeklődést váltanak ki más sportágak eseményei. Közvetítették Budapestről az Európa—USA kosárlabda-mérkőzést. Corbalan és Dalipagics Spanyolországban játszik, és legalább olyan népszerű sportemberek, mint azok a labdarúgók, akik most a világbajnoki címért küzdenek spanyol színekben. Új spanyol atlétikai csúcsok születnek, és a csúcsokat elérők fényképe, nyilatkozata is nagy terjedelemben kap helyet. Beszámolnak a wimbledoni tenisztorna mindennapi eseményeiről, ugyancsak oldalas riport és színes kép jelent meg a Barcelona kupát nyert kézilabdacsapatáról. Az utcán, éppen úgy, mint a világ minden más táján, naponta találkozunk kocogókkal. Sorolni lehetne mindazokat a sporteseményeket, amelyekről a telekommunikáció tájékoztatja a sport barátait. Úgy látszik, hogy a labdarúgó-világbajnokság közönségsikere sem vonja el a figyelmet más sportágak hazai és nemzetközi sporteseményeiről. A beszámolók és a képek tanúsága szerint ezek a sportesemények is szép számú nézőközönség előtt zajlanak le.

Sok országban — Spanyolországban is — a labdarúgás a legnépszerűbb sport. Úgy látszik, hogy túlgépesített világunkban egyre jelentősebb lesz az emberek számára a sportolás és annak minden lehetősége. Olyan örömöket, élményeket nyújt a sport, amelyeket nem nélkülözhetnek az emberek. Egyre inkább — az emberiség javára — sportoló világ leszünk.

Nehéz igazságot tenni...

Többen bírálják a világbajnokság szervezőit, hogy nagy teret adtak az üzleti lehetőségeknek. A külföldieknek a mérkőzésjegyek mellé szállodát is kell bérelniük. Ezen túlmenőleg a különböző cégek monopol részvétele a világbajnokság járulékos szolgáltatásaiban vált még ki vitákat.

Paulo Isidoro lába előtt elsuhan a labda, a skót védők már verve, ez a helyzet kimaradt. De a vége: Brazília–Skócia 4-1. És ez a nagy gólkülönbségű vereség végeredményben a skótok kiesését jelentette. Jock Stein rosszul taktikázott...

Sporttörténeti gól, aki szerezte: a szovjet csapat beállósa, Baltacsa. Szovjetunió–Új-Zéland 3-0

Horst Müller (Düsseldorf) felvételei

Anélkül, hogy a zajló viták eldöntésére vállalkoznék, néhány észrevételt — amelyek nem egyeznek a bírálók véleményével — megkockáztatok. A világ sportjában régen elmúlt az az idő, amikor egy világverseny rendezői és résztvevői megelégedtek a sportbeli eredményekkel. Korábban a rendezők baja volt, hogy ráfizetnek vagy netán keresnek a világverseny megrendezésén. Gondjaikat hazai anyagi erőforrásokból kellett megoldaniuk. Ma viszont a világversenyek többségén a bevételből az illetékes nemzetközi és nemzeti szövetségek valamilyen formában részesedni kívánnak. A labdarúgó-világbajnokság esetében pedig a részt vevő országok tetemes anyagi részesedést kapnak. Mindebből következik, hogy ma már a rendezőknek nemcsak a sportbeli feltételeket kell biztosítaniuk, hanem az újonnan jelentkező anyagi igényeket is ki kell elégíteniük. A televíziós közvetítési díj, a mérkőzésjegyekből származó bevételek ennek csak töredékét fedezik. Ezért minden erőforrást fel kell kutatniuk. Ezek az erőforrások sokfajták. De legfőképpen csak olyan lehetőséget biztosítanak, mint amilyen társadalmi berendezkedésű a rendező ország. Ezért azt gondolom, aligha lehet pálcát törni a rendezők törekvései felett. Nem véletlen, hogy azoknak a sportágaknak a világversenyeire egyre nehezebb rendezőt találni, amelyek nem adnak lehetőséget a rendezés költségeinek fedezésére, nem biztosítanak anyagi hasznot.

Nem kevésbé lényeges, hogy a világversenyeket rendező országok igyekeznek az alkalmat felhasználni arra, hogy bemutassák országuk természeti szépségeit, kulturális értékeit, és nem utolsósorban propagandát csináljanak idegenforgalmuknak. Egy olyan ország, mint amilyen Spanyolország is, amelynek jelentős idegenforgalma van — az elmúlt esztendőben 40 millió turista kereste fel az országot — természetes, hogy megragadja a lehetőséget a világbajnokság alkalmával is idegenforgalmának propagálására.

Nem hiszem, hogy hibáztatni lehet a rendezőket azért, hogy a mérkőzések jegyei mellé szállodai foglalást is kötelezővé tettek. Lehet, hogy néhány ezer francia, portugál vagy olasz szurkoló eljött volna egy-egy mérkőzést megtekinteni, ha lehetősége lett volna a mérkőzést követően hazautazni. De a milliószámra érkező szurkolóknak hivatalosan kell biztosítani a szállást. Aligha engedheti meg magának egyetlen ország is, hogy a szállodaárak a világverseny ideje alatt a keresletnek legyenek kitéve. Nem beszélve azokról, akik szállás nélkül maradva esetleg arra kényszerülnek, hogy az utcán töltsék az éjszakájukat.

Nemrégen a magyar televízióban hallgattam és láttam egy beszélgetést arról, hogy a szolgáltatás — benne az idegenforgalmi szolgáltatás — egyike a legtöbb hasznot hozóknak. Nem vagyok közgazdász, ezért nem is erről az oldaláról közelítem meg a kérdést. Csupán azt szeretném soraimmal elérni, hogy érthető legyen mindaz, ami ezen a világbajnokságon minden korábbitól eltérő, legfőképpen eltérő attól, ami nálunk egy világverseny kapcsán megszokott.

Nem igénylik a rendezők a „védőbeszédet", annyit azonban minden résztvevőtől elvárhatnak, hogy megértést tanúsítson sajátos intézkedéseik iránt. Mert máshol, más országban, más érdekek határozzák meg egy világverseny rendezési feltételeit.

Lányok egyenruhában

Szerencsecsillagom jóvoltából több olimpián, világversenyen vettem részt, sokfajta minőségben. Állíthatom, hogy még azokon a világversenyeken is, amelyeknek rendezése annak befejeztekor felsőfokú elismerésben részesült, a rendezés és a szolgáltatás kezdetben akadozott. Mint minden hasonlat, a következő is sántít. Egy világverseny olyan, mint a házasság — bele kell rázódni.

Itt sincsen másképpen. A csinos és a különböző színű egyenruhát viselő nők „hadserege" bármilyen gondosan készült is fel, csak az első játékvezetői sípszó elhangzásakor ismerkedett meg a gyakorlatban feladatával. Természetes, hogy voltak, vannak és lesznek apróbbnagyobb zökkenők. Azt azonban aligha lehet elvitatni, hogy nem segítőkészség hiánya jellemzi a szervezőket. Aligha lehet bármit is kérni — természetesen a teljesíthetőség határain belül —, amit ne a legnagyobb készséggel igyekeznének teljesíteni. Ha azonban otthon rosszul állították ki valakinek a repülőjegyét, vagy nem pontosan töltötték ki a számára kiküldött szolgáltatásokat kérő űrlapokat, akkor itt most, a világbajnokság eseménysorozatában nehéz az otthoni hibát kijavítani, azon változtatni. Mert minden előzetes igényt számítógépbe tápláltak, a „GÉP" csak azt tudja viszszaadni, amit „megtanult". Ha lehet, igyekeznek segíteni... Ha lehet! A közel tízezer résztvevő és közreműködő egyéni igényeit aligha lehet általános megelégedésre kielégíteni.

Talán az sem mellékes, hogy az ideérkezőknek, legyenek azok labdarúgóvezetők, sportolók vagy a hírközlő szervek munkatársai, illik tiszteletben tartani az írott szabályokat, netán az íratlan szokásokat. Legfőképpen megismerni, hogy a különböző színű egyenruhát viselő hölgyek miben tudnak a tájékozatlan résztvevőnek segítségére lenni. Jelvények, különböző színű egyenruhák, biztonsági szolgálat — ma már minden világverseny elkerülhetetlen kísérői. Meg kell tanulni gyorsan eligazodni közöttük. — Egyébként a világbajnokság előtt számtalan kiadvány tájékoztatott a színekről, a jelvényekről és azok viselőinek feladatairól. — Akkor könnyebb lehet a munka, és a labdarúgás élményt adó szépsége lesz a véleményalkotás meghatározója.

FELEKI LÁSZLÓ

Napló

Ugyanarról – másképpen

Amikor az egyszeri költő átadta versét a szerkesztőnek, elárulta, hogy költeménye a *szerelemről* szól, majd egy kissé zavartan hozzátette:

— *Nem tudom, megírták-e már ezt...*

Azért elevenítem fel ezt a kis történetet, mert könnyen lehetséges, hogy itt-ott némi hasonlatosság lesz felfedezhető idehaza készült írásom és a „spanyolok" cikkei között. Az ok egyszerű: valamennyien *ugyanarról* a tárgyról írunk, de végeredményben mégis *másképpen*, mint ahogyan másképpen dolgozott fel egy gyilkosságot *Edgar Wallace*, s megint másképpen *Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij*. Vagy nézzük a nyilatkozatokat egy mérkőzés után! Nyolcan-tizen ugyanarról az eseményről nyilatkoznak, s *ahány, annyiféleképpen*. Az irodalomban már régen eldőlt ez a kérdés. Nem a „mi" a fontos, hanem a „hogyan". Még egy fogpiszkálót sem tesz jobbra vagy balra két ember ugyanúgy. *Molnár Ferenc*, újra elismert kiváló írónk, számos színpadi világsiker szerzője és a Pál utcai fiúk költője mondta egy alkalommal, amikor „félház" volt a színházban:

— *A derűlátó azt mondja, hogy a nézőtér félig tele van, a borúlátó pedig azt, hogy félig üres. Mind a kettőnek igaza van.*

Azt hiszem, a Mundial értékelése közben is *sokféle* igazsággal találkozunk majd.

Egy rokonszenves kapus

Szombaton este a tévében egy markáns arcú, nagy bajuszú sportember nyilatkozott *Gyulai Istvánnak*. Inkább kötetlen beszélgetés volt ez, amelynek során *Mészáros* mélyen sóhajtva ismerte el, hogy hibázott a belgák egyenlítő góljánál.

— *Ha megütöm a labdát, akkor most nem ülnék itt.*

Az őszinte, sportszerű önbírálat mindig rokonszenves, s igazi emberi erényeket fejez ki. Milyen visszataszító, amikor valaki kész mindenkit vádolni, mindent letagadni, csak hogy saját magát ne kelljen hibáztatni. A jellemtelen, ostoba ember azt hiszi, hogy ha lehazudja a napot az égről, már nincs is Nap. Tulajdonképpen *Mészáros volt ennek a Mundiálnak a legjobb magyar játékosa*, s valóban igazi kapus-tragédia, hogy egy védhető labda pecsételte meg végül a magyar csapat sorsát. És *Mészáros* még csak meg sem kísérelte mentegetni magát, pedig találhatott volna bőségesen kifogásokat, hiszen akár három góllal is vezethettünk volna már, ha akár *Kiss*, akár *Nyilasi* értékesítette volna gólhelyzetét. Többször is lejátszatta a belga egyenlítő gólt, s látható volt, hogy előzőleg nem is egyszer megállíthatták volna a belga támadást, s nem volt törvényszerű, hogy *Czerniatynski* tiszta helyzetben guríthasson a magyar kapura. Ezeken a részletkérdéseken túl azonban arra is gondolni kell, amit a nemzetközi sajtó, a szakemberek megállapítottak, hogy a második félidőt a belgák jobban *bírták*. Még mindig csak 75—80 perces játékosaink vannak, akik esetleg szereznek előnyt, amíg bírják szusszal, aztán már csak arról van szó, hogy *ki tudják-e „bekkelni" az utolsó negyedórát, húsz percet.* A sajnálatos az, hogy mindig abban maradunk le, amit bárki megszerezhet: *erőnlétben.*

Annyit leszögezhetünk, hogy *ha mindenki olyan őszintén és önkritikusan szól a hibákról, mint Mészáros, akkor bízni lehet az előrehaladásban.*

Sárga csőd

Nem egy alkalommal emeltem már szót a sárga és a piros lap ellen, amelyet — saját bevallása szerint — *Sir Stanley Rous* annakidején csak azért javasolt, hogy áthidalja vele a nyelvi nehézségeket. Ő nem akart mást, mint *sárga* kártya felmutatásával jelezni a *figyelmeztetést*, és *piros* lappal a *kiállítást*. Ehelyett mi történt? Maradt a „színtelen" figyelmeztetés (gyakran olyankor is, amikor már kiállítás járt volna), s a sárga lap afféle végső fegyverré lépett elő. Ha valaki sorozatosan durváskodik, *végül* sárga lappal figyelmeztetik. *„Vállalják a profik a sárga és a piros lapot is, ha látják, hogy ez használ a csapatnak!"* — mondta a korábban idézett nyilatkozó. Persze, hogy vállalják, ha látják, hogy a játékvezető lágyszívű nyuszi, s minden igyekezetével azon van, hogy kiállítás nélkül *ússza meg* a mérkőzést. Ha már a FIFA egykori elnökét említettem, visszaemlékszem arra, hogy *Sir Stanley* 1954-ben készségesen válaszolt *Tabák Endrének*, a Játékvezető Testület akkori elnökének néhány kérdésére. A beszélgetésben mint tolmács is részt vettem, s jól emlékszem az elnöknek egy márványba vésendő kijelentésére: *„Az lenne az eszményi, ha a játékvezető úgy vezetne egy iskolai mérkőzést, mintha az kupadöntő lenne. És viszont: úgy vezetne egy kupadöntőt, mintha az iskolai mérkőzés lenne."* Vagyis: nem mérlegelne, nem törődne a különböző szempontokkal, a részt vevő csapatok nemzetiségével, a közönséggel, a saját vagy idegen pálya körülményeivel, hanem, egyedül a szabályok becsületes alkalmazásával biztosítaná a mérkőzés valós lefolyását.

Egyéb játékvezetői gondok. A sorfal sohasem áll 9 méterre a rúgó játékostól. Mi lenne, ha egy könnyű, esetleg acélból, vagy alumíniumból készült *léccel* mérnék le a távolságot és — nem lenne mese. Ezek a lécek ott lennének a pálya szélén, a kapuk mögött, hogy a játékvezető bármikor fölragadjon egyet és lefektesse. Az egyik vége a szabadrúgásra letett labda helyét jelölné, a másik a sorfalét.

Ritkaság, amikor *álló* labdából végzik el a szabadrúgást. Ok: a játékvezető rendszerint *hátat fordítva* fut tovább. Egy kicsit a szabályok betartására is figyelhetne.

A legtöbb játékos sípszó után messze elrúgja a labdát. Ez nemcsak jogosulatlan előny, időszerzés a helyezkedésre, hanem *súlyos tiszteletlenség* a játékvezetővel szemben. Ez sem ér meg egy figyelmeztetést?

A *testtel* való játék, a *becsúszó szerelés* elbírálása minden kritikán aluli.

A leggyengébben előkészített csapatoknál is siralmasabban készítették elő a játékvezetőket. Pedig ezt a VB-t a durvaság elleni harc jegyében akarták megrendezni. *Ez eddig nem sikerült.*

Vajon a skót *Valentine* nem ismeri a „bunda" intézményét? Ha nem ismerte, megismerkedhetett vele az NSZK—Ausztria mérkőzésen. Nem hallott még olyasmiről, hogy a játékvezető felléphet a „komolytalan játék", vagyis súlyos sportszerűtlenség ellen? Vajon mit jelentett a FIFA-ellenőr, hogy hosszas vita után elutasították az érdekelt Algéria óvását?

Pillanatnyilag más nem jut eszembe. Másoknak talán igen.

Apróságok

Még mindig nem vagyok benne biztos, hogy *Maradona* lesz a Mundial hőse. Egyelőre csak egyetlen mérkőzésen játszott igazán kiemelkedően: *ellenünk.* Hogy ki lesz ennek a VB-nek a „Pelé"-je, abba talán még a braziloknak is lesz beleszólni valójuk. Humora mindenesetre van *Maradonának.* Az argentin—magyar mérkőzésen egy alkalommal jobb kezének mutatóujjával tréfásan intett a kis Sallainak, hogy — *gyere pajtás, ne csavarogj el, ne hagyj egyedül, hiszen te fogsz engem!...*

Mi lesz, ha sor kerül egy argentin—angol mérkőzésre? Szívből helyeslem *Havelange* nyilatkozatát, amely szerint *a sport nagy győzelme lenne, ha ez a mérkőzés sportszerű, a sport alapeszméjéhez méltó körülmények között folyna le.* De annyi bizonyos, hogy nehéz szívvel játszaná végig ezt a mérkőzést *Ardiles,* akinek bátyja a Falkland- (Malvin-) szigetekért vívott harcban esett el. Ezt mégsem felejtheti el a Tottenham volt játékosa, akit különben a dél-atlanti válság első napjaiban Nagy-Britanniában kifütyült a csőcselék.

A belgák keservesen győzték le, mindössze egy góllal El Salvador csapatát. Úgy látszik, mégis igazak voltak azok a hírek, amelyek szerint a belgák túlságosan is megünnepelték a nyitómérkőzésen aratott győzelmüket. Inkább kiengedték a gyeplőt, ahelyett, hogy a győzelem után szorosabbra fűzték volna a sisakszíjat. Néhány hasznos tanácsot adhattunk volna nekik...

A Spanyolország—Jugoszlávia mérkőzésen a 11-es, amelyet a játékvezető a jugoszlávok ellen adott meg, kétségtelenül jogtalan volt, mert a buktatás a vonalon *kívül* történt. Néhány centiméterrel... A szabálytalanság kétségtelen volt, de a védő nemcsak ellenfele testi épségét kockáztatta, hanem azt is, hogy a 16-os vonal közvetlen közelében a játékvezető a büntető területen *belülinek* véli a dolgot, különös tekintettel arra, hogy a szenvedő fél jó öt métert bukdácsolt-bukfencezett a 16-oson belül. Az egészpályás 11-esek bevezetése után nem lesznek vonalviták.

Ha valaki régi vesszőparipámra emlékezett, láthatta a mérkőzéseken, hogy az *azonos* lábbal beadott labdák a *veszélyesebbek.* Voltak szép csúsztatások is, de az egyik legszebb gól mégis csak az volt, amelyet *Nyilasi* fejelt a salvadoriaknak *Fazekas* jobb lábbal becsavart szögletéből. Érdekes, hogy milyen kevés a ballábas játékos, s az „abszolút" kétlábas még kevesebb.

Olvasom, hogy öten haltak meg a brazíliai Belem városban egy rögtönzött karneválon, amelyet a Skócia fölött aratott 4-1-es brazil győzelem tiszteletére rendeztek. Ennyire halálosan komolyan nem kellene venni a sportot, amelynek fő jellegzetessége a játék. Vagy igaza lenne kiváló kapusunknak, *Mészárosnak,* aki szerint *ez már* nem játék?

Menotti szégyellte magát a Salvador elleni játék miatt. Hja, nem mindig kapnak „nyuszi"-ellenfelet...

Ha már feltették a kérdést, hogy *miért buktunk el megint nyerő helyzetben,* én is megkísérlem a válaszadást. *Nem a mérkőzéseken* bukunk el, hanem *az edzéseken.* Iharos nem lehetett volna annakidején Az Év Sportembere, ha — mondjuk — egy 5000 méteres versenyen 4000 méternél kiállt volna, mondván, hogy ő csak *eddig* bírja.

Végül javaslom: *valamennyi labdarúgó-válogatott keretünk tagjait kötelezzék arra, hogy nézzék végig a Budapest Nagydíj atlétikai gálaversenyt.* Ott némi fogalmat alkothatnak maguknak a *Beckenbauer* által említett *atletikus tulajdonságokról.*

Levelek, válaszok

Kezdenek szállingózni a levelek a Mundialról, mindössze a Toshiba jóvoltából egy kissé késve. Mint várható volt, az argentinok elleni vereség nem tette különösebben büszkévé honfitársainkat.

Koltai Győző dr. (Gyöngyös, Csalogány u. 18. I. 2.) hosszú, szellemes levélben úgy érzi, hogy — *„mint sportkedvelő és mint javíthatatlan patrióta egyaránt nagy pofont kaptam".* Leveléből árad az elkeseredés és a szakértelem. *„Férfias küzdelemben alulmaradni a jobb csapattal szemben mindig lehet, de ha egy csapat úgy viselkedik, mint egy megrémült kölyökkutya, amely visítva a hátára fekszik, lábaival tehetetlenül kalimpál..."* Újabb állat-hasonlat a *nyuszi* után. *„A nagyon becsületes kis Sallai nem bírt a szupersztárral. Ha Geretsék nem átallottak hárman ráállni, miért átallottunk mi, hogy neveket ne említsek?... Ellentámadás? Ennek a futógyorsaság az előfeltétele és nem a vánszorgás... Nálunk az élvonalban derogál futni... nálunk a szélsőjátékot is azért hanyagolják el, mert ha a szélső rohan, a belsőknek is futniok kell... Tizenöt-húsz éve pukkadozom a méregtől, amikor látom a szélsőt a szabad folyosón, de a labda csak akkor kerül hozzá, amikor a belsők a 16-os előtt elakadnak. Pedig világsiker volt az a Farkas-kapásgól..."* És ehhez hasonlók. Sajnálom, hogy a levelet nem tudom teljes terjedelmében közölni, másnak is kell a hely.

„Egy ózdi fiú" (Ózd) dicséri a magyar csapatot, még az El Salvador ellen aratott győzelem után. *„Ugyanakkor felháborodással tölt el egy sokszoros magyar válogatott lélektelen játéka. Nevét nem írom le, úgyis kitalálják... Nyugodtan ki lehet őt hagyni azok közül, akik kivívták a VB-szereplést."* A levélíró szigorú, de nem egészen igazságos, mert az illető egy-két selejtező mérkőzésen igen jól „táncolt", s például kitűnő középpályás játékot mutatott a svájciak ellen, „forintos" labdákat osztogatott. A gyomai (Béke u. 1) *Molitorisz Tibor* sincs elragadtatva a fent szidott csatártól, annak játékától, de azért nem bánnám, ha a sokat emlegetett „Kicsi" összeszorítaná a fogát és kemény edzéssel bontakoztatná ki kétségtelen tehetségét és *valamennyi bírálóját tapsra ragadtatná.* Mert a szurkoló hamar felejt és megbocsát.

Kassai Csaba (Bp., Besztercebányai u. 48.) levele ért el hozzám a leggyorsabban. Ő már a belga—magyart is látta. *„Én akkor ijedtem meg, amikor Mészöly lehívta Kisst és Csongrádit küldte be. Pedig már bebizonyosodott a VB-n, hogy eredményt megtartani védelembe vonulással nem lehet. Kiss különös játékos, rendszerint közepesen játszik, épp hogy csak megnyeri a mérkőzéseket (Oslo!). Mit értünk a védelem megerősítésével? A lengyel nevű belga tisztán lőhetett kapura."*

Jáger Tamás (Bp., Csorvás u. 20.) még mindig amiatt bosszankodik, hogy csak egy győri van a csapatban. *„Félek, hogy Szentes Lázárt lejáratják."* Felsorolja a nagyképességű és jó formában levő győri válogatottjelölteket, levelét mégis így fejezi be: „Hajrá, magyarok!" Ez most már a jövőre szóló biztatás, hiszen következik az Európa-bajnokság.

Ennyi talán elég volt a labdarúgásból. Örüljünk most annak, hogy 4×100 méteres váltónk *39 másodpercen belül futott,* a női váltó is *javított* néhány századmásodpercet ugyanebben a váltóban, *végül pedig emeljünk kalapot Vanyek Zsuzsa 679 centiméteres távolugrása előtt.* Ilyen eredményeket csak *atletikus tulajdonságokkal* lehet elérni!

MUNDIAL '82

...és minden fejtetőre állt

Weber, Hattenberger és Prohaska fogja közre Rummeniggét, az akció kudarcba fullad. Mint ahogy Hrubesch fejese kivételével az összes többi is. Az egygólos NSZK-győzelem mindkét csapatnak jó volt, és hát... Szomorkodjanak az algériaiak, és aki a fair play híve... Ezt a mérkőzést jobb lenne elfelejteni. NSZK–Ausztria 1-0

Ettori az utolsó pillanatban került be a franciák világbajnoki keretébe, és Hidalgo kapitány rögtön bizalmat szavazott neki. Nos, a huszonhat éves kapuvédő ezen a világbajnokságon a legjobbak közé emelkedett

Felborult a papírforma a spanyolországi MUNDIÁLON! Olyan csoportok alakultak ki a legjobb tizenkettő között, amilyenekre senki sem számított. Ki gondolt volna például arra, hogy a brazilok és az argentínok egy csoportba kerülnek, és ráadásul még az olaszok is hozzájuk csapódnak? Még megálmodni is nehéz lett volna egy olyan csoportot, ahol Anglia, az NSZK és a házigazdák küzdenek egymással! Az A-csoport és a B-csoport viszont könnyebbnek látszik: kérdés, hihetünk-e a szemünknek. Ez mindenesetre az elődöntőkben dől majd el.

Camacho és Tendillo (5) viaskodik a jugoszláv Szusziccsal azon az emlékezetes spanyol–jugoszláv mérkőzésen, ahol egy jó- (vagy rossz?-) indulatú dán megfosztotta a jugaszlávokat egy szép győzelemtől. Szuszicsnak viszont a legjobb helyzet sem volt elég jó! A spanyolok helyzete borzasztóan nehéz, hiszen az NSZK-val és Angliával kell birkózniuk

MUNDIAL '82

Európa és Dél-Amerika kemény versenytársakat kapott

Hondurasi gólöröm. Hector Zelaya magasba lendülő karral, hátán Costly-vel, az Észak-Írországgal vívott mérkőzés egyenlítő gólját ünnepli. „A hazatérő játékosokat nemzeti hősként ünnepeljétek!" hangzott az államelnök felszólítása a Honduras népéhez

Kép: MTI Külföldi Képszolgálat

Joao Havelange kezdeményezésére 1979. május 17-én döntött úgy a FIFA végrehajtó bizottsága, hogy az 1982-es, XII. világbajnokság döntőjének létszámát 24-re növeli. A határozat kiindulópontja az volt, miszerint Afrikában, Ázsiában és a csendes-óceáni szigetvilágban egyre népszerűbb sportágnak számít a labdarúgás, s erőfeszítéseikért, mindinkább mutatkozó előrehaladásukért megérdemlik, hogy megfelelő számú képviseletük legyen a Mundiálon. Ennek megfelelően rajtolt a három világrész hat csapata Spanyolországban. (Afrika: Algéria, Kamerun, Ázsia + Óceánia: Kuvait, Új-Zéland, CONCACAF: Honduras, El Salvador.) Óriási haladást jelent ez a múlthoz képest, hiszen az előző öt évtizedben ezekről a földrészekről mindössze 12 válogatott volt ott a végküzdelemben. (1934-ben Egyiptom volt az első, majd sorban így következtek: Egyesült Államok, Dél-Korea, KNDK, El Salvador, Izrael, Marokkó, Ausztrália, Zaire, Haiti, Tunézia, Irán.) Nem sok vizet zavartak a VB-k „tengerén", míg most, spanyolországi játékukkal és eredményeikkel méltán váltottak ki elismerést, sőt szánakozást is amiatt, hogy például a nyugatnémet—osztrák „manipulációˮ megfosztotta Algériát attól, hogy ott legyen a küzdelemsorozat második szakaszában. Essék tehát először róluk szó.

Az *algériai* válogatott alapjait Jevgenyij Rogov szovjet edző rakta le. Ő vitte be az együttest a selejtezőből a döntőbe. A további felkészítésre azonban már a Mekloufi—Khalef kettős kapott megbízatást. Közülük Mekloufi az ismertebb. Az ő kezében egyszer már ott volt a válogatott, de mivel az előző VB selejtezőin alulmaradtak, meg kellett válnia tisztségétől. Érdekesség, hogy az első algériai labdarúgó, aki VB-n szerepelt, Ben Tifour volt, még 1954-ben, Franciaország színeiben. Most már viszont 22-n mentek harcba hazájuk sportdicsőségéért. Kétségtelenül a francia hatás érződik az algériai válogatott játékában, ami nem is csoda, hiszen közülük nyolcan francia együttesekben rúgják a labdát, s még a belga Kotrijk csapatának is van algériai tagja.

Az NSZK elleni 2-1-es győzelmükről napokig áradozott a világsajtó, s bár úgy látszott, hogy az osztrákoktól elszenvedett 2-0-ás vereség letörte őket, újítási tudták, s olyan első 45 perccel rukkoltak ki Chilével szemben, hogy a nyugatnémet és osztrák vezetők fejében is megfordult, vajon melyikük kíséri az afrikai csapatot a 12-es mezőnybe. A nagy iram és a harckészség azonban eltűnt az algériai fiúkból a második félidőben, s a bekapott két gól (3-2 lett a végeredmény Algéria javára) után már csak azzal számolhattak, hogy az NSZK—Ausztria csoportbeli utolsó mérkőzés hozza meg számukra a csodát...

A sok jó algériai játékos közül annak a Bellouminak volt a legnagyobb sajtója, akinek még nem is olyan régen halálhírét költötték, azt mondván, hogy szívroham végzett vele. Valami kisebb baj minden bizonnyal érhette, formája nem volt a megszokott, olyan, mint például 1981-ben, amikor Afrika legjobb labdarúgójának választották. Ennek ellenére is kitűnt nagy játékintelligenciája, karmesteri vezetése. Kitűnő kapusteljesítményt nyújtott Cerbah, nem véletlenül került a III. csoport első fordulója után összeállított legjobb 11-be. Nagyszerű képességeket árult el még Fergan, Asszad és Madjer is.

Kamerun azon hét csapat egyike volt, amelyek nem szenvedtek vereséget. Mindössze a kevesebb lőtt gól miatt szorult a hasonlóan 3 pontot szerzett Olaszország mögé. Edzőjük, a volt sokszoros francia válogatott balszélső, Jean Vincent, csodát művelt csapatával.

Az Ön új hetilapja

IRÁNYTŰ A SIKERHEZ!

Júliustól az újságárusoknál

„Azt hiszem, kitűnő a mérlegünk" — mondta. — Erőegyensúlyban voltunk ellenfeleinkkel, ennél nem reméltettünk többet. Technikai tudásunk ismert, úgy gondolom, ezúttal fizikailag és taktikailag is felvettük a versenyt nagy vetélytársainkkal, s ha a játék egyes szakaszaiban nem következik be az elgondolások és kivitelezések lelassulása, még nagyobb szenzációt keltettünk volna. Meg kell jegyeznem: ha az afrikai válogatottak az európaiakhoz és dél-amerikaiakhoz hasonló körülmények között űzhetnék a sportágat — pályaviszonyok, magasfokú edzői munka stb. —, a közöttük levő, de egyre csökkenő különbség hamarosan végleg eltűnne, s akkor a „fekete" csapatoknak mind nagyobb beleszólásuk lenne e végső helyezések eldöntésébe.

Meglepő módon Vincent nem volt hajlandó minősíteni játékosait, véleménye ugyanis, hogy valamennyien megtették kötelességüket, s Peru, Olaszország és Lengyelország ellen elért döntetlennel igazi csapategységről tettek bizonyságot. Amit azért észre kellett venni: N'Komo, „Yaounde jaguárja", aki hamarosan európai csapat kapuját védi, ragyogó képességekkel rendelkezik — s Milla (Bastia) nem véletlenül az egyik legtöbbet nyilatkozó afrikai labdarúgó. Vincent egyébként befejezte kameruni küldetését, visszaszerződött a francia második ligás Renneshez, de mint mondotta, olyan mély benyomást tett rá Afrika, hogy ha bármikor visszahívják, készségesen áll ismét rendelkezésre.

Kuvait tipikus brazil labdarúgást játszik. S ez nem véletlen. E korszerű elemeit még Zagalo ismertette meg velük, tőle vette át azután a váltóbotot Carlos Alberto Pereira. Segítőtársával, Zagalo egykori erőnléti professzorával, Ademildo Chirollal vitte egyre feljebb a kuvaiti válogatott, 1980-ban például az Ázsia bajnoka címig. Ugyanebben az évben a moszkvai olimpián is felhívták magukra a figyelmet, a későbbi aranyérmes Csehszlovákiával szembeni 0-0-lal, s egyáltalán nem játszottak alárendelt szerepet a Szovjetunió csapatával vívott negyeddöntőben sem, amikor csak 2-1-re kaptak ki. Összjátékuk a gyakori lapos adogatásokra épül. Ebből próbálják kiugratni az elöl helyét állandóan cserélő két „éket", akikhez a széleken csatlakozik a középpályáról, vagy nem is ritkán a védelemből felfutó egy-egy játékos. Mindez óriási ritmusváltással történik, ami váratlanul éri az ellenfelet. A Csehszlovákia elleni 1-1-es bemutatkozásuk túlságosan sok erőt kivett belőlük, míg a franciák elleni 90 perc főleg idegileg viselte meg őket, így már nem tudtak „megújulni", amire pedig vezetőik nagyon számítottak.

A CONCACAF „küldöttei", Honduras és El Salvador megtették a tőlük telhetőt. Az utóbbiak, ha nincs az a magyaroktól elszenvedett 1-10-es vereségük, akkor még más értékelést is kaphatnának. Hondurasnak a két feljutóval, Spanyolországgal és Észak-Írországgal szembeni döntetlenje, valamint Salvador Argentína és Belgium elleni tisztes helytállása mindenképpen annak bizonyítása, hogy közeleg az idő, amikor még nagyobb beleszólásuk lehet a világ labdarúgósportjának alakításába.

Hoffer József

ESPAÑA 82

MUNDIAL-REJTVÉNY

Rejtvénypályázatunk 4 + 4 héten át tart, azaz mostantól kezdve – két részletben – egészen a labdarúgó-világbajnokság végéig hétről hétre találkozhatnak lapunk olvasói a focifejtörővel.

A rejtvénysorozat első része a május 18., 25., június 1. és 8-i lapszámokban jelenik meg, a második rész feladványait pedig a június 15., 22., 29. és július 6-i számunkban közöljük. Hogy az egészet miért bontottuk két részre? Az érdeklődés és az izgalom fokozása érdekében! Amíg ugyanis a világbajnokság kezdetéig a sportág rég- és közelmúltjával kapcsolatos kérdésekre kérünk választ, a Mundial hetei során a változó erőviszonyokat, az egymást követő mérkőzéseredményeket, a nap nap utáni történéseket is tanácsos lesz majd figyelembe venni.

Minden egyes esetben a megjelenést követő első vasárnapig (vagyis május 23., 30., június 6., 13., 20., 27. és július 4-ig) kell azoknak a megfejtéseknek szerkesztőségünkbe beérkezniük, amelyek feladói a heti értékelésben is részt akarnak venni. Azaz a heti díjak eldöntésekor csak olyan megfejtéseket tudunk figyelembe venni, amelyek a rejtvény megjelenését követő első vasárnap 15.00 óráig – levelezőlapon, a lap alján található pályázati szelvénnyel együtt – szerkesztőségünkbe (Képes Sport, Budapest XIV., Istvánmezei út 1–3. 1146, Jégszínház) megérkeznek. Akik viszont csak a végső összetett díjakra pályáznak, azoknál a postai feladási határidő mindig a rejtvény megjelenését követő első vasárnap éjfél.

Tudjuk, a szoros határidők nem kis feladatot rónak olvasóinkra, de ez már stílszerűen: VB-ritmus. A vasárnapi beérkezési határidővel ugyanis lehetségessé válik, hogy a feladványok megjelenését követő első számban már közölhessük a megfejtéseket, illetve az adott heti, majd a két négyhetes szakasz nyerteseinek nevét. Akik azonban ilyen-olyan ok miatt megfejtéseiket nem tudják eljuttatni vasárnapig szerkesztőségünkbe – a végső összetett versenyben vigasztalódhatnak. Hisz ott találnak majd gazdára a főnyeremények...

9 – 19 – 29

A heti feladványok változnak, azaz hol képrejtvénnyel találkoznak olvasóink – mint most –, máskor totószelvényt kell kitölteniük, aztán keresztrejtvény teszi próbára felkészültségüket. A heti, a két négyhetes szakasz, illetve a végső összetett verseny díjait értékük szerint a legjobb megfejtést beküldő olvasók nyerik – holtverseny esetén természetesen sorsolás dönt.

9 díj minden héten:

3 db ADIDAS-sportfelszerelés (1–1 labda, táska, mez),

3 db féléves Képes Sport-előfizetés,

3 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

19 díj a 4. és a 8. héten a két négyhetes összetett versenyben:

1 db ADIDAS-melegítő,

6 db ADIDAS-sportfelszerelés (2–2 db labda, táska, mez),

6 db féléves Képes Sport-előfizetés,

6 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

29 díj a végső összetett versenyben:

3 db teljes ADIDAS-sportfelszerelés (azaz 3–3 db -melegítő, -mez, -sportnadrág, -melegítőcipő, -labda, -táska),

6 db ADIDAS-sportfelszerelés (2–2 db labda, táska, mez),

10 db egész éves Képes Sport-előfizetés és

10 db belépő a magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi, hazai mérkőzésére.

REJTVÉNY-MUNDIAL

7. HÉT

1. Kik azok a játékosok, akik aranycipő-győztesként most VB-résztvevőként szerepelnek a Mundialon?

2. És az eddigi aranylabda-nyertesek közül, kik játszanak — avagy játszottak — a spanyolországi világbajnokságon?

3. A mi csoportunkból, azaz a III. csoportból elsőként továbbjutott belgák korábban már szerepeltek néhányszor a világbajnokságon. Az alábbi nevek melyik VB-részvételüket idézi? Piot, Heylens, Thissen, Dewalque, Dockx, Semmeling, Polleunis, Puis, Lambert... Nos?

4. Szintén a III. csoportból került tovább Argentína, tehát ez is aktuális kérdés. Guillermo Stabile — egy argentin labdarúgó, korának nagyszerű támadója. Pályafutása Mario Kempeséhez hasonlítható, azonban a gólgyáros-honfitársak VB-sikerei, világbajnoki teljesítményei között van egy nagy különbség. Nem arra gondolunk, hogy Kempes most már harmadik VB-jén szerepel. Hanem, hogy...

5. A július 4-i utolsó csoportmérkőzés után vajon melyik együttes vívja ki a mostani VB (középdöntő) D csoportjában az elsőséget, azaz melyik társulat jut e csoportból tovább az elődöntőbe?

Megfejtések

A 6. héten közölt rejtvény helyes megfejtése:
A Nou Camptól a Bernabeu stadionig

Nyertesek

A 6. heti hibátlan megfejtést beküldők közül az alábbiaknak kedvezett a szerencse:
1 db ADIDAS-labda: Kőrösi Kálmán, Tata, Május 1. út 6/a. 2890
1 db ADIDAS-táska: Kósa Róbert, Budapest, Honvéd u. 7. 1038
1 db ADIDAS-mez: Szabó József, Budapest, Pesti u. 16. 1153
Féléves Képes Sport-előfizetést nyert: **Kommár Ferenc**, Gödöllő, Kobzi u. 4/a 2100, **Szentirmay Péter**, Budapest, Kárpát u. 26. 1133, **Kovács Dániel**, Petőfiszállás T. 531, Pf. 22. 6113

A magyar labdarúgó-válogatott egyik őszi mérkőzésére 1—1 db belépőjegyet nyert: **Szlovák Károly**, Budapest, Leonardo D. u. 5. 1082, **Magony Gábor**, Budapest, Aranycsillag u. 3. 1163, **Nádasi Béla**, Budapest, Mészáros u. 13. 1016.

PÁLYÁZATI SZELVÉNY
ESPAÑA 82

NAPRÓL NAPRA... PERCRŐL PERCRE...

I. CSOPORT

LENGYELORSZÁG—PERU 5-1 (0-0)

La Coruna, Riazor stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Vasquez (mexikói). Gólszerző: 56. p: Smolarek, 58. p: Lato, 61. p: Boniek, 68. p: Buncol, 77. p: Ciolek, 83. p: La Rosa. Sárga lap: 32. p: Velasguez.
LENGYELORSZÁG: Mlynarczik — Majewski, Zmuda, Janas, Jalocha (27. p: Dziuba), Lato, Matysik, Kupcewicz, Buncol, Boniek, Smolarek (74. p: Ciolek).
PERU: Quiroga — Duarte, Diaz, Salguero, Olaechea, Cueto, Cubillas (50. p: Barbadillo), Velasguez, Leguia, La Rosa, Oblitas (50. p: Uribe).

GÓLZÁPOROS TOVÁBBJUTÁS

Mint általában, itt sem váltak be az előzetes számítások, amelyek azt ígérték, hogy döntetlen esetén a peruiak kedvezőbb helyzetbe kerülnének a lengyeleknél. Az első félidőben csak egy érvénytelen Boniek-gólt lehetett feljegyezni, aztán a második játékrészben régebbi szép napjaikra emlékeztetően indultak meg a lengyelek, és lényegében öt perc alatt eldöntötték maguk számára a továbbjutást. Szebbnél szebb gólokat lőttek, először Smolarek ment el ellenállhatatlanul, aztán Lato csapta be a kapujából messze kifutó Quirogát, majd Boniek lőtt végre érvényes gólt. Ezek után a lengyelek bemutatót rendeztek: Boniek sarkalása Buncol felé a tizenhatoson belül igazi csemegének számított. A peruiak csak a mérkőzés hajrájában szépítettek. Ha a lengyel győzelem nem is, a siker aránya mindenképpen meglepő.

OLASZORSZÁG—KAMERUN 1-1 (0-0)

Vigo, Balaidos stadion, 30 000 néző. Játékvezető: Docsev (bolgár). Gólszerző: 61. p: Graziani, 63. p: Milla. Sárga lap: 36. p: Ndjeya, 37. p: Antognoni.
OLASZORSZÁG: Zoff — Gentile, Scirea, Collovati, Cabrini, Conti, Tardelli, Oriali, Antognoni, Rossi, Graziani.
KAMERUN: N'Kono — Kaham, Onana, Ndjeya, M'Bom, Abega, Aoudou, Mbida, Kunde, Milla, Tokoto.

BRAVÓ, KAMERUN!

Vereség nélkül fejezte be spanyolországi szereplését az afrikai csapat, és ezzel újabb bizonyságot tett a fejlődő országok egyre eredményesebb labdarúgásából. M'Kono a világbajnokság egyik legjobb kapusának bizonyult, és válogathat profiszerződések között, de fel kellett figyelnünk másokra — Milla mellett — például Kundéra, Tokotóra, Onanára és másokra. Az olaszok sokat támadtak és az első félidőben jobban is játszottak vetélytársaiknál, ám gólt nem sikerült lőniük. A második félidőben aztán Graziani fejjel betalált, de két perc múlva Milla kiegyenlített, és ebben az időszakban néhány jó támadást vezetett még a kameruni gárda. Ha szerencsésebbek, ők juthattak volna tovább. Az olasz csapat továbbjutása felér egy kieséssel, mindössze két gólt rúgott ez a csapat, és eddig egyszer sem győzött. Márpedig a továbbiakban még kevesebb az esélye a győzelemre, mert Argentína és Brazília erősebb ellenfél.

VÉGEREDMÉNY

1. Lengyelorsz.	3	1	2	—	5-1	4
2. Olaszország	3	—	3	—	2-2	3
3. Kamerun	3	—	3	—	1-1	3
4. Peru	3	—	2	—	2-6	2

II. CSOPORT

AUSZTRIA—ALGÉRIA 2-0 (0-0)

Ovideo, Carlos Tartiere stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Boskovic (ausztrál). Gólszerző: 57. p.: Schanchner, 68. p.: Krankl. Sárga lap: 76. p.: Mansouri.
AUSZTRIA: Koncilia — Krauss, Obermayer, Pezzey, Degeorgi, Prohaska, (80. p.: Weber), Hattenberger, Hintermaier, Baumeister (46. p.: Welzl), Schachner, Krankl.
ALGÉRIA: Cerbah — Merzekane, Kourichi, Guendouz, Mansouri, Dhaleb (77. p.: Tlemcani), Fergani, Zidane, Belloumi, (66. p.: Bensaoula), Madjer, Assad.

WELZL: KÉT GÓL ELŐKÉSZÍTÉSE

Nem változtatott a chileiek ellen bevált felállásán és taktikáján az osztrák válogatott, ezzel is jelezve, hogy Algéria együttese az NSZK legyőzésével megbecsülésre tett szert. Négy középpályás és két támadó rohamozta az algériaiak kapuját, és egy félidőn át eredménytelennek bizonyultak az osztrákok akciói. A tapasztalt Welzl állt be csereként szünet után, és ezzel nagy mértékben feljavult Ausztria válogatottjának támadójátéka. A csereember mindkét gólban „benne volt", az elsőnél ő lőtte kapura a labdát, és miután az egy védőről lepattant, úgy került Schachner elé, a másodiknál pedig ő indította Kranklt, aki védhetetlen lövést küldött Cerbah hálójába. Algéria győzelme esetén (ebben a csoportban gólkülönbség dönthet!) maradna reményük a továbbjutásra. Persze az NSZK válogatottja egy nappal később játszik az osztrákokkal.

ALGÉRIA—CHILE 3-2 (3-0)

Oviedo, Carlos Tartiere stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Molina (guatemalai). Gólszerző: 8. p: Aszszad, 32. p: Asszad, 36. p: Bensaoula, 60. p: Neira (11-esből), 72. p: Letelier. Sárga lap: 87. p: Letelier.
ALGÉRIA: Cerbah — Merzekane, Guendouz, Kourichi, Larbes, Mansouri (73. p: Dahleb), Fergani, Aszszad, Bourebbou (33. p: Yahi), Bensaoula, Madjer.
CHILE: Osben — Galindo, Valenzuela, Figueroa, Bigorra, Dubo, Bonvallet (38. p: Soto), Neira, Yanez, Caszely (58. p: Letelier), Moscoso.

OK ÉS OKOZAT

Most mindenki a csoport másik mérkőzéséről beszél, felháborodottan. Bár a továbbjutás tulajdonképpen ezen a találkozón dőlt el. Az algériaiaknak ugyanis négygólos különbséggel kellett volna győzniük, és akkor nincs olyan eredmény, amely „azon a másikon" mindkét csapatnak jó lett volna. Az algériaiak meg is próbálták a lehetetlent, már az első félidőben háromgólos vezetésre tettek szert, de aztán elfáradtak a saját maguk által diktált iramtól, és a chileiek feljöttek, kétszer is szépítettek az eredményen. Sőt a mérkőzés hajrájában közel álltak az egyenlítéshez. Az algériaiak mindenképpen nagyon rokonszenvesek, és megértjük értetlenségüket és tiltakozásukat. Ők aztán nem balszerencsésen buktak el.

Egy hithű mohamedán — Algériából. Mekka felé fordulva térdel imaszőnyegén, és Allahhoz fohászkodik, segítse kedvenceit az osztrákokkal szemben. Az algériai együttes vezetői nem engedik, hogy a rendőrség közbelépjen, amíg az ima tart. Végül is eltávolítják a fohászkodót, akit Allah nem hallgatott meg. Csapata sima vereséget szenvedett Ausztriától

NSZK—AUSZTRIA 1-0

Gijon, El Molinon stadion, 45 000 néző. Játékvezető: Valentine (skót). Gólszerző: 12. p: Hrubesch. Sárga lap: 32. p: Hintermaier, 75. p: Schachner.
NSZK: Schumacher — Kaltz, Stielike, Förster, Briegel, Dremmel, Breitner, Magath, Littbarski, Hrubesch (70. p: Fischer), Rummenigge (67. p: Matthäus).
AUSZTRIA: Koncilia — Krauss, Pezzey, Obermayer, Degeorgi, Hattenberger, Prohaska, Hintermaier, Weber, Schachner, Krankl.

A TOVÁBBJUTÁSÉRT

Az NSZK és Ausztria tizenegye csak a továbbjutást tartotta szem előtt az első kör utolsó játéknapján vívott összecsapáson. Hrubeschnek a tizenkettedik percben elért vezető góljáig harcoltak egymással a csapatok, ezután viszont már csak az eredmény tartásával törődtek. „Komolytalan játék!" — vádolták a két továbbjutót. Ók viszont tiltakoznak. Mert ők igenis komolyan gondolták, hogy továbbjutnak! Mindez persze ritkán látott gyenge mérkőzést eredményezett.

VÉGEREDMÉNY

1. NSZK	3	2	—	1	6-3	4
2. Ausztria	3	2	—	1	3-1	4
3. Algéria	3	2	—	1	5-5	4
4. Chile	3	—	—	3	3-8	—

III. CSOPORT

MAGYARORSZÁG—BELGIUM 1-1 (1-0)

Elche, Nuevo Altabix stadion, 25 000 néző. Játékvezető: White (angol). Gólszerző: 28. p: Varga, 76. p.: Czerniatyinski. Sárga lap: 67. p.: Pfaff, 80. p.: Meeuws.
MAGYARORSZÁG: Mészáros — Martos, Kerekes, Garaba, Varga, Müller Fazekas, Törőcsik, Kiss (70.: Csongrádi).
BELGIUM: Pfaff — Gerets, (63. p.: Plessers, Millecamps, Meeuws, Baecke, Vandermissen, (46. p.: Van Moer), Coeck, Ceulemans, Vercauteren, Van den Bergh, Czerniatynski.

A BELGÁK NEM VOLTAK „BALGÁK"

Meglepően ügyesen, okosan, támadó szellemben játszott a magyar válogatott a mérkőzés legnagyobb részében, csak a hajrára vesztett lendületéből, és ez megbosszulta magát. Több góllal is vezetnünk kellett volna az első félidőben, de sok jó helyzet maradt támadóink előtt kihasználatlanul, aztán Varga kihasználta a belgák rosszul időzített lestaktikáját és az előrefelé mozgó védelmet lefutva óriási gólt lőtt Pfaff hálójába. Továbbra is támadásban maradtunk, sőt a második játékrész elején Nyilasi, Törőcsik előtt újabb gólhelyzetek alakultak ki, azonban baj volt az irányzékkal. Fazekast Pfaff gólhelyzetben csúnyán leterítette, de megúszta egy sárga lappal, ez enyhe büntetés volt az elkövetett szabálytalanságért. A mérkőzés végefelé játékosaink nem tudtak lépést tartani a belgákkal, és Ceulemans a félpályáról indulva lefutott mindenkit, Csongrádi még szabálytalanul sem tudta a robogásban megállítani, aztán Kerekes is elkövette egyetlen hibáját, és Czerniatynski betalált. Jobbak voltunk, szépen búcsúztunk.

ARGENTÍNA—SALVADOR 2-0 (1-0)

Alicante, José Rico Perez stadion, 30 000 néző. Játékvezető: Alvarez (bolíviai). Gólszerző: 23. p: Passarella (11-esből), 54. p: Bertoni. Sárga lap: 23. p: Osorto, 27. p: Zapata, 44. p: Gallego, 46. p: Recinos.
ARGENTÍNA: Fillol — Olguin, Galvan, Passarella, Tarantini, Ardiles, Gallego, Maradona, Bertoni (66. p: R. Diaz), Kempes, Calderon (79 p: Santamaria).
SALVADOR: Mora — Osorto (30. p: M. Diaz), Jovel, Rodriguez, Recinos, Rugamas, Ventura (77. p: Alfaro), Huezo, Zapata, Gonzales, Rivas.

A VÁRTNÁL NEHEZEBBEN

Nem volt szükségük az argentinoknak gólkülönbségük javítására, mert a belgák már mindenképpen

megszerezték a csoportgyőzelmet, ettől függetlenül nagy erőkkel támadtak, ám sok gólhelyzetet kihagytak az első húsz percben a salvadori kapu előtt. Kempes például egészen közelről tiszta helyzetben kapufára vágta a labdát. Sokan vitatkoztak rajta, de a bolíviai játékvezetőnek igaza volt, amikor Jovel beugrott Calderon elé, és tizenegyest ítélt: viszont a salvadoriak közül legalább két embert ki kellett volna állítania, amiért olyan sportszerűtlenül reklamáltak. Passarella higgadtan értékesítette a büntetőt, és az argentinok továbbra is támadásban maradtak. Rohamaik azonban nem jártak eredménnyel, egészen a második félidő kilencedik percéig, amikor Bertoni lőtt nagyszerű gólt. Később az argentinok lefékeztek, me t gondoltak a soron következő nehéz sorozatukra, ugyanis a brazilokkal és az olaszokkal kerültek egy csoportba.

VÉGEREDMÉNY

1. Belgium	3	2	1	—	3-1	5
2. Argentína	3	2	—	1	6-2	4
3. Magyaro.	3	1	1	1	12-6	3
4. Salvador	3	—	—	3	1-13	—

IV. CSOPORT

FRANCIAORSZÁG—KUVAIT 4-1 (2-0)

Valladolid, Jose Zorilla stadion, 18 000 néző. Játékvezető: Stupar (szovjet). Gólszerző: 30. p.: Genghini, 43. p.: Platini, 48. p.: Six, 74. p.: Al-Buloushi, 96. p.: Bossis. Sárga lap: 30. p: Al-Anbari, 67. p.: Amoros, 91 p.: Marzouq.

FRANCIAORSZÁG: Ettori — Amorros, Tresor, Janvion (60. p.: Lopez), (Bossis, Giresse, Platini (82. p.: Girard), Genghini, Soler, Lacombe, Six.

KUVAIT: Al-Taraboulsi — M. Faraj, Mayoof, Mah. Mubarak, Moh. Mubarak (77. p.: Al-Shammari), Al-Buloushi, Al-Dakhil, Al-Houti, Ahmad Karam (46. p: Marzouq), Sultan, Al-Anbari.

FÖLÉNYES GYŐZELEM – BOTRÁNYOS JELENETEK

Harminc percen át bírták ki gól nélkül a kuvaitiak, aztán Genghini szabadrúgásból betalált Al-Taraboulshi hálójába, és utána már csak az volt a kérdés, hogy a gallok hányat rúgnak. Platini szép gólt rúgott az első félidő hajrájában, majd Six a második félidő elején megadta a kegyelemdöfést. Ám a kuvaitiak nem adták fel, sőt Giresse gólja után reklamáltak, és Stupar később visszavonta az egyszer már megadott gólt (fel is függesztették egyelőre játékvezető jogát!). Bossis jóval időn túl újabb gólt szerzett, s így alakult ki a végeredmény. A nemzetközi sajtó sokat foglalkozott kuvaitiakkal, de ezek után elvesztették a közönség rokonszenvét.

FRANCIAORSZÁG—CSEHSZLOVÁKIA 1-1 (0-0)

Valladolid, José Zorilla stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Casarin (olasz). Gólszerző: 67. p: Six, 84. p: Panenka (11-esből). Sárga lap: 48. p: Amoros, 83. p: Panenka. Kiállítva: 88. p: Vizek.

FRANCIAORSZÁG: Ettori — Amoros, Tresor, Janvion, Bossis, Giresse, Platini, Genghini, Soler (89. p: Girard), Lacombe (71. p: Couriol), Six.

CSEHSZLOVÁKIA: Stromsik — Barmos, Radimec, Vojacek, Fiala, Bicovsky, Stambachr, Kriz (31. p: Masny), Janecka (71. p: Panenka), Nehoda, Vizek.

VESZÉLYESEBBEK VOLTAK A FRANCIÁK

Jóval többet támadtak a csehszlovákok az első játékrészben, mint a franciák, hiszen nekik csak a győzelem jelentette volna a továbbjutást. A franciák zártan védekeztek, sőt már a középpályán igyekeztek „megszűrni" a csehszlovák rohamokat, ha megszerezték a labdát, ügyesen tartották, sőt ritmusváltásaik legtöbbször meglepték ellenfelüket. A második játékrészben a csehszlovákok tovább folytatták rohamaikat, de egyre jobban kiütközött rajtuk a fáradtság, és az főleg a visszazárkózásban mutatkozott meg. Egy rövid felszabadító Radimec-fejesre Six lecsapott, Lacombe-hoz továbbította, aki azonnal lőtt, a csehszlovák Stromsik még beleért a labdába, de Six hátulról odafutott és a hálóba lőtt. A csehszlovákok csapatnak tizenegyesből sikerült még egyenlítenie, de aztán már erőtlen próbálkozásai akadtak csak. A franciák megérdemelten harcolták ki a legjobb tizenkét csapat közé jutást.

ANGLIA—KUVAIT 1-0 (1-0)

Bilbao, San Mamés stadion, 46 000 néző. Játékvezető: Aristazabal Murcia (kolumbiai). Gólszerző: 27. p: Francis. Sárga lap: 41. p: Francis, 44. p: Mubarak Faraj.

ANGLIA: Shilton — Neal, Thompson, Foster, Milles, Coppell, Hoddle, Wilkins, Mariner, Francis, Rix.

KUVAIT: Al-Tarabulsi — Mubarak Faraj, Mayoof, Mahboud Mubarak, Mahommad Mubarak, Al-Buloushi, Al-Huoti, Al-Dakhli, Al-Suwayed, Marzouq, Al-Anbari.

EMELT FŐVEL

Csak egy nagy gólkülönbségű kuvaiti győzelem befolyásolhatta volna esetlegesen a csoportban korábban kialakult sorrendet. Erre viszont vajmi kevés esélyük volt a közel-keleti labdarúgóknak. Francis a huszonhetedik percben lőtt góljával állította be a végeredményt. Kuvait labdarúgói viszont az utolsó percig küzdve, emelt fővel búcsúzhattak el a Mundiáltól.

Felháborodott spanyolok. Heves gesztusokkal próbálják jobb belátásra bírni a játékvezetőt. Azt hihetnénk e képről, hogy részrehajlással vádolják a bírót...
Kép: Farkas József, MTI Külföldi Képszolgálat

VÉGEREDMÉNY

1. Anglia	3	3	—	—	6-1	6
2. Franciaorsz.	3	1	1	1	6-5	3
3. Csehszlovákia	3	—	2	1	2-4	2
4. Kuvait	3	—	1	2	2-6	1

V. CSOPORT

ÉSZAK-ÍRORSZÁG—HONDURAS 1-1 (1-0)

Zaragoza, La Romareda stadion, 10 000 néző. Játékvezető: Sun (hongkongi). Gólszerző: 12. p.: Armstrong 60. p.: Laing.
ÉSZAK-ÍRORSZÁG: Jennings — C. Nicholl, J. Nicholl, Nelson, Donaghy, M. O'Neill, (78. j.: Healy) McIlroy, McCreery, Hamilton, Armstrong, Whiteside (65. p.: Brotherston).
HONDURAS: Arzu — Gutierrez, Villegas, oCstly, Crass, Yearwood, (58. p.: Laing), Zelaya, Figueroa, Maradiaga, Betancourt, Morales.

ÚJABB KÖZÉPAMERIKAI SIKER

Többet kezdeményezett, jobban szebben játszott az észak-ír válogatott, ám a focit gólra játszák, és ebből csak egyet tudtak lőni az európaiak a középamerikaiak hálójába. Még az első félidőben, egy szabadrúgást követően a kapufáról visszapattanó labdát Armstrong helyezte a kapuba. A későbbiekben is az észak-írek mozogtak tudatosabban, a hondurasiak viszont lelkesedésből és akaraterőből vizsgáztak nagyon jól. A mérkőzés érdekessége, hogy a csereként alighogy beállt Laing egy percnyi játék után fejelte az egyenlítés után sokat támadtak, a mé közés legnagyobb helyzetét azonban Figueroa hagyta ki. A hondurasiak a második hét végéig joggal álmodtak a továbbjutásról, és ez nagy dolog.

JUGOSZLÁVIA—HONDURAS 1-0 (0-0)

Zaragoza, La Romareda stadion, 28 000 néző. Játékvezető: Castro (chilei). Gólszerző: 88. p: Petrovics (11-esből). Sárga lap: 84. p: Madariaga. Kiállítva: 89. p: Yearwood.
JUGOSZLÁVIA: Pantelics — Krmpotics, Zajec, Jovanovics (46. p: Halilhodzsics), Sztojkovics, Petrovics, Gudelj, Sljivo, Surjak, Zl. Vujovics (64. p: Sesztics), Szuszics.
HONDURAS: Arzu — Droumond, Villegas, Costly, Bulnes, Yearwood, Zelaya, Figueroa, Madariaga, Juan Cruz (67. p: Laing), Betancourt.

SÍRVA MENTEK HAZA A HONDURASIAK

Zokogott az egész csapat a jugoszlávoktól elszenvedett vereség után. Nem is lehet rosszabb érzés, mint egy tizenegyesből lőtt góllal kikapni a lefújás előtt két perccel. Mégha az a tizenegyes jogos is volt! Mert ki tud higgadtan mérlegelni egy forró hangulatú kilencven perc során?! Yearwood mindenesetre megütötte Sljivót, őt le is küldte a bíró a pályáról, dehát Yearwood Valladolidban játszik, ő már valamivel többet megenged magának, mint a csapat többi tagja. A hondurasiak teljesítménye osztatlan elismerést keltett ezen a világbajnokságon, becsülettel harcoltak, és csak nagy küzdelemben buktak el.

ÉSZAK-ÍRORSZÁG—SPANYOLORSZÁG 1-0 (0-0)

Valencia, Luis Casanova stadion. 40 000 néző. Játékvezető: Ortiz Ramirez (paraguayi). Gólszerző: 47. p: Armstrong. Sárga lap: 19. p: Juanito, 40. p: Hamilton, 41. p: McIlroy. Kiállítva: 62. p: Donaghy.

ÉSZAK-ÍRORSZÁG: Jennings — C. Nicholl, J. Nicholl. McLelland. Donaghy, H. O'Neill, McCreery, McIlroy (50. p: Cassidy), Hamilton, Armstrong, Whiteside (73. p: Nelson).

SPANYOLORSZÁG: Arconada — Camacho, Alesanco, Tendillo, Gordillo, Sanchez, M. Alonso, Saura, Juanito, Sartustegui (46. p: Quini), Lopez Ufarte (78. p: Gallego).

FÜTYÜLTEK RÁ

A brit labdarúgás „szegénygyerekei", az észak-írek, fütyültek a papírformára, a várható – a spanyolokat végig segítő – bírói működésre. Rádióbemondójuk a boldogságtól szinte zokogva tudatta hallgatóival Armstrong gólját, majd a kiállítást, s az azt követő harminc percet. Végül hangját vesztve hörögte, hogy „Győztünk! Győztünk!..." S a pályán örömmámorban ölelkező játékosok, hősies küzdelmük eredményeként a spanyol közönség elismerő tapsától kísérve búcsúzhattak a csoporttól – győztesként.

VÉGEREDMÉNY

1.	Észak-Írorsz.	3	1	2	—	2-1	4
2.	Spanyolorsz.	3	1	1	1	3-3	3
3.	Jugoszlávia	3	1	1	1	2-2	3
4.	Honduras	3	—	2	1	2-3	2

VI. CSOPORT

SKÓCIA–SZOVJETUNIÓ 2-2 (1-0)

Malaga, La Rosaleda stadion, 25 000 néző. Játékvezető: Rainea (román). Gólszerző: 15. p: Jordan, 59. p: Csivadze, 84. p: Sengelija, 86. p: Souness. Sárga lap: 8. p: Souness. SKÓCIA: Rough — Narey, Miller, Hansen, F. Gray, Starchan (70. p: Mc Gray), Souness, Wark, Archibald, Jordan (70. p: Brazil), Robertson. SZOVJETUNIÓ: Daszajev — Szulakvelidze, Csivadze, Baltacsa, Gyemjanyenko, Bal, Besszonov, Borovszkij, Sengelija (88. p: Andrejev), Gavrilov, Blohin.

A DÖNTETLEN IS JÓ VOLT A SZOVJETEKNEK

Mivel a szovjet válogatott kisebb arányban kapott ki a braziloktól, mint a skótok, és mindkét gárda három gól különbséggel győzte le jeteknek a döntetlen is elegendőnek bizonyult ezen a mérkőzésen a továbbjutáshoz. Lassan kezdtek tehát a szovjetek, a skótok viszont robogtak, és ennek hamarosan meg is lett az eredménye, már a tizenötödik percben – igaz hatalmas védelmi hiba után – Jordan révén gólt szereztek. Sokáig tartott, amíg a szovjet válogatott át tudta venni a skótok iramát, de a második félidőben egy előretörő hátvéd, Csivadze berúgta az egyenlítő gólt. Továbbra is a skótok támadtak, ám Sengelija szemfülességét dicséri, hogy az egymásra váró skót védők között kitört és vezetést szerzett csapatának. A skótoknak csak az egyenlítésre futotta az erejükből, és ezzel kiestek. A szovjet válogatott viszont bekerült a legjobb tizenkét csapat közé.

BRAZÍLIA–ÚJ ZÉLAND 4-0 (2-0)

Sevilla, Benito Villamarin stadion, 40 000 néző. Játékvezető: Matovinovics (jugoszláv). Gólszerző: 29. p: Zico, 31. p: Zico, 55. p: Falcao, 70. p: Serginho. BRAZÍLIA: Waldir Peres — Leandro, Oscar (73. p: Paulo Isidoro), Luisinho, Junior, Cerezo (73. p: Edinho), Socrates, Zico, Falcao, Serginho, Eder. ÚJ-ZÉLAND: Van Hattum — Dods, Herbert, Elrick, Boath, Sumner, Mackay, Cresswell (78. p: Hill), Almond, Rufer (78. p: Cole), Wooddin.

LÁTVÁNYOS GÓLOK

Nem bírt ki fél órát a kitűnő brazilok ellen Új-Zéland válogatottja, az állandó támadások gólhelyzeteket eredményeztek a braziloknak, és Zico olyan látványos mozdulattal küldte a hálóba a labdát, hogy még a „kiwik" is megcsodálták. Ekkor megtört a jég, és a brazilok kényük-kedvük szerint alakították a játékot, és hamarosan Zico újabb gólt lőtt. Később inkább a látványosságra, a közönség szórakoztatására törekedtek a brazilok, nem adták oda a labdát ellenfelüknek, és technikai trükkök, bravúros labdatovábbítások sorozatát mutatták be. A második félidőben újabb két gólt szereztek, és csoportelsőként biztosították a középdöntőbe való jutásukat. Egy nagy csoport alakult ki, hiszen meglepetésre a brazilok az argentinokkal és az olaszokkal folytatják a küzdelmet.

VÉGEREDMÉNY

1.	Brazília	3	3	—	—	10-2	6
2.	Szovjetun.	3	1	1	1	6-4	3
3.	Skócia	3	1	1	1	8-8	3
4.	Új-Zéland	3	—	—	3	2-12	—

LISTA A SÁRGA LAPOKRÓL:

AUSZTRIA (4): Degeorgi, Hattenberger, Schachner, Hintermaier.
OLASZORSZÁG (4): Marini, Scirea, Tardelli, Antognoni.
BELGIUM (3): Millecamps, Meeuws, Pfaff.
ARGENTÍNA (3): Bertoni, Gallego, Olguin.
SPANYOLORSZÁG (3): Zamora, Gordillo, Juanito.
ÉSZAK-ÍRORSZÁG (3): Whiteside, Hamilton, McIlroy. Kiállítva: Donaghy.
LENGYELORSZÁG (2): Boniek, Palasz.
FRANCIAORSZÁG (2): Amoros (2), nem játszhat!
ANGLIA (2): Butcher, Mariner.
NSZK (1): Hrubesch.

A GÓLLÖVŐLISTA ÁLLÁSA:

4 gólos: Rummenigge (NSZK-beli)
3 gólos: Kiss László (magyar), Zico (brazil)
2 gólos: Fazekas, Nyilasi, Pölöskei (magyar), Wark (skót), Robson, Francis (angol), Eder, Falcao (brazil), Maradona, Bertoni (argentin), Schachner (osztrák), Six (francia), Panenka (csehszlovák), Asszad (algériai), Armstrong (észak-ír).

És a folytatás

A-CSOPORT: Lengyelország, Belgium, Szovjetunió
B-CSOPORT: Anglia, Spanyolország, NSZK
C-CSOPORT: Olaszország, Argentína, Brazília
D-CSOPORT: Ausztria, Franciaország, Észak-Írország

VI. 28., HÉTFŐ. Barcelona, Nou Camp stadion (az eredeti kiírásnak megfelelően!!); 21 órakor: **Lengyelország–Belgium.**

Madrid, Vicente Calderon stadion, 17.15 órakor: **Ausztria–Franciaország.**

VI. 29., KEDD. Barcelona, Sarria stadion, 17.15 órakor: **Olaszország–Argentína.**

Madrid, Santiago Bernabeu stadion, 21 órakor: **NSZK–Anglia.**

VII. 1., CSÜTÖRTÖK. Barcelona, Nou Camp stadion, 21 órakor: **A Lengyelország–Belgium mérkőzés vesztese, vagy** (ha döntetlen az eredmény) **Lengyelország–SZOVJETUNIÓ.**

Madrid, Vicente Calderon stadion, 17.15 órakor: az **Ausztria–Franciaország mérkőzés vesztese, vagy** (értelemszerűen, ha döntetlen az eredmény!) **Ausztria–ÉSZAK-ÍRORSZÁG.**

VII. 2., PÉNTEK. Barcelona, Sarria stadion, 17.15 órakor: **az Olaszország–Argentína mérkőzés vesztese, vagy Olaszország–BRAZÍLIA.**

Madrid, Santiago Bernabeu stadion, 21 órakor: az **NSZK–Anglia mérkőzés vesztese vagy NSZK–SPANYOLORSZÁG.**

VII. 4., VASÁRNAP. Barcelona, Nou Camp stadion, 21 órakor: **A Lengyelország–Belgium mérkőzés győztese** (ha nincs ilyen, akkor természetesen!) **vagy Belgium–Szovjetunió.**

Madrid, Vicente Calderon stadion, 17.15 órakor: **az Ausztria–Franciaország mérkőzés győztese, vagy Franciaország–Észak-Írország.**

VII. 5., HÉTFŐ. Barcelona, Sarria stadion, 17.15 órakor: az **Olaszország–Argentína mérkőzés győztese vagy Argentína–Brazília.**

Madrid, Santiago Bernabeu stadion, 21 órakor: az **NSZK–Anglia mérkőzés győztese, vagy Anglia–Spanyolország.**

ELŐDÖNTŐK:

VII. 8., CSÜTÖRTÖK. Sevilla, S. Pizjuan stadion, 21 órakor:
A-CSOPORT GYŐZTESE–C-CSOPORT GYŐZTESE

Barcelona, Nou Camp stadion:
B-CSOPORT GYŐZTESE–D-CSOPORT GYŐZTESE

A HARMADIK HELYÉRT:

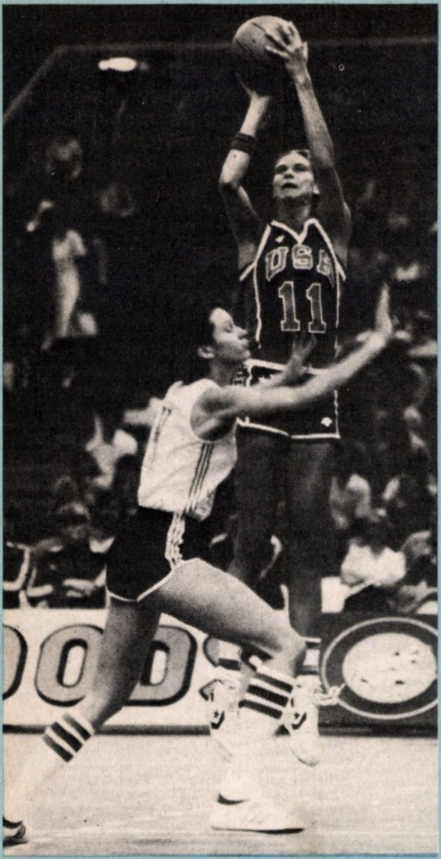
VII. 10., SZOMBAT. Alicante, José Rico Perez stadion, 20 órakor: **a két vesztes.**

DÖNTŐ:

VII. 11., VASÁRNAP. Madrid, Santiago Bernabeu stadion, 20 órakor: **a két győztes.**

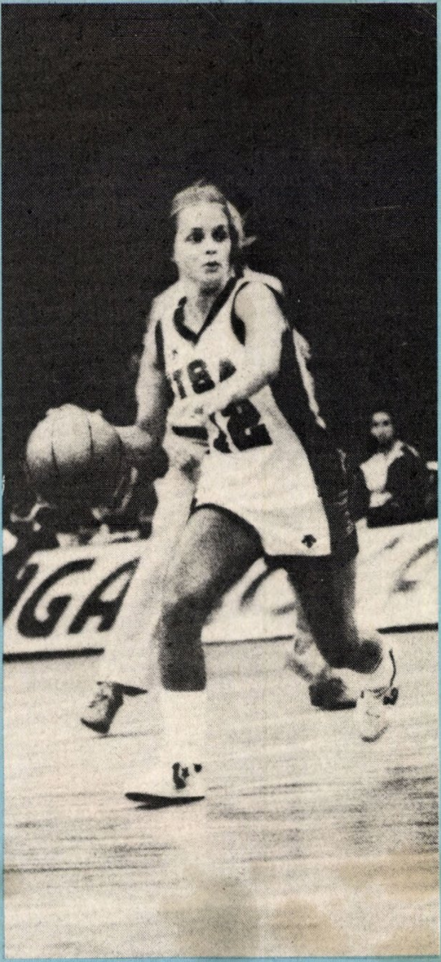
* * *

A lényeg: az első két nap mérkőzései után a legjobb tizenkettő között, mindig a vesztes csapatok találkoznak a csoport harmadik tagjával. Ha döntetlen az eredmény, akkor lép érvénybe az eredeti sorsolás. A helyszínek megváltoztatásának problémájáról lapzártáig nem érkezett jelentés.

Noble, a csapat kapitánya kosárra dob, előtte Gulyás Ildikó
Almási László felvételei

A LEGKISEBB

Ugyan ezt a címet nem adták ki ezen a tornán, no meg általában mindig a legmagasabbat figyelik, ám a statisztikákból tudjuk, hogy a legalacsonyabb játékos ezen a vetélkedésen Kim Mulkey, az Egyesült Államok csapatának irányítója volt a maga 162 centiméterével.

● Mikor és hol kezdett kosarazni? — kérdeztük.

— Mint sok más társam, én is az iskolában ismerkedtem meg ezzel a szép játékkal, most a Lousiana egyetem csapatában kosarazom.

● Önöknél már nemcsak a férfiak, hanem a nők is játszanak hivatásos egyesületekben, nem gondolt arra, hogy profi legyen?

— Nem, egyáltalán nem akarok profi kosaras lenni.

● Miért?

— Nézze, ennek pénzügyi okai vannak.

● Milyen esélyt ad saját csapatának a világbajnokságon és az olimpián?

— Meggyőződésem, hogy a mi gárdánk képes nagy győzelmekre. Mellettünk szól az is, hogy az olimpiát Los Angelesben rendezik, persze a győzelemhez még sok más is szükséges, jó játék, szerencse.

● És most, mi lesz a döntő eredménye?

— Mi nyerünk.

Kim Mulkey-nek igaza lett.

A TORNA VÉGEREDMÉNYE

1.	Amerikai Egyesült Államok	6 pont
2.	Szovjetunió	5 pont
3.	Magyarország	4 pont
4.	Bulgária	3 pont

SZÉP VOLT

Végén csattan az ostor! No és, rendhagyó módon, majdnem a közepén is!

Ami a végét illeti, a dr. Hepp Ferenc női kosárlabda emléktornát az Egyesült Államok válogatottja nyerte, 85-83-ra legyőzve a verhetetlennek tartott olimpiai bajnok szovjet csapatot.

Itthoni pályán a közönség talán még nem is látott ilyen magas színvonalú, küzdelmes mérkőzést. Itt nem csak arról volt szó, hogy egyik együttes első, a másik pedig második lesz. Presztízs-találkozó volt ez! Az olimpiai és a világbajnok harca. És két különböző iskola viadala is. Az egyik oldalon, a szovjetek a művesen lecsiszolt „egyszerű" kosárlabdázást mutatták be, a másikon az amerikaiak a virtuózabbat.

Most az utóbbi nyert. A két együttes ezt megelőzően a montreáli olimpián találkozott, akkor a szovjet együttes fölényes biztonsággal győzött. Ismét olimpiára készül a két nagyszerű társaság. Egyiküknek a budapesti eredmény figyelmeztetést jelenthet, másikuknak lendületet adhat.

Ami pedig azt illeti, hogy az ostor majdnem a középen csattant... Nos, a mieink csak hosszabbításban maradtak alul az Egyesült Államok gárdájával szemben! És ha Németh Ági labdája nem kifelé perdül, hanem „beszédül" a gyűrűről a kosárba, akkor a magyar csapat világraszóló győzelmet aratott volna. Tudom, a „ha" nem játszik, és azt is, hogy nem vigasz, ha egy vereségre azt mondják, hogy szép volt. Ám ez az volt.

NÉGY CSÚCS

Nehéz ellenfelekkel találkoztak a legjobb magyar atléták négy nappal az ötödik Budapest Nagydíj előtt. Bulgária és Lengyelország volt a magyar válogatott vendége, ezenkívül tíz-, illetve hétpróbában hat ország versenyzői mérték össze erejüket.

A kétnapos viadalon négy országos csúcs született, ebből kettő Vanyek Zsuzsa (képünkön) nevéhez fűződik. Vanyek a hétpróbaversenyt 6114 ponttal nyerte, s száznégy ponttal ért el többet, mint egy évvel ezelőtt. Távolugrásban 679 centis ugrásával (ellenszélben!) Szabó Ildikó 1977-ben felállított országos csúcsánál ért el három centiméterrel jobb eredményt. A másik két csúcs a vágtaváltóké. A férfiak – most már nemzetközileg is jó – 38,88, a nők 44,34 másodperces időt érnek el.

A férfi pontversenyben a vártnál kisebb arányban kapott ki válogatottunk a lengyelektől (100:111), és legyőzte Bulgáriát (110:101). A nőknél Bulgária–Magyarország 88,5:68,5, Magyarország–Lengyelország 83:72.

MAGYARORSZÁG–BELGIUM 1-1

Fájó búcsú ... Nagyszerűen küzdött, kiválóan helytállt a magyar válogatott sorsdöntő mérkőzésén Belgium csapata ellen. A 76. percig 1-0-ra vezettek a magyar fiúk. És mennyi, de mennyi gólhelyzet maradt kihasználatlanul Pfaff kapuja előtt ... Hiába, a bőréből senki sem tud kibújni ... Aztán jött a fáradtság, visszaestünk, és a belgák egyenlítettek. Nekik ennyi elég is volt. Képünkön Vandenberg fejel kapura Nyilasi és Garaba között. A belga középcsatár is „benne" volt a gólban, ugyanis átlépte a labdát Ceulemans beadása után, Czerniatynski lövése előtt

Farkas József felvétele